
UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 10 07 16 03 013 8

BS Zevi Aryeh ben Eliezer
1485 'Imre binah
Z4

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/imrebinah00zevi

ספר

אמרי בינה

על

מגילת שיר השירים

שחבר הרב הגדול החריף בנגלה ונסתר

מו"ה **צבי אריה** זלה"ה במו"ה **אליעזר** ז"ל

שהי' דיין מצוין ושו"ב מומחה פה עירינו סיגעט.

הובא לביה"ד ע"י הרבני מו"ה **יצחק אהרן** במו"ה **נחום** ז"ל **שווארץ**

חתן הבעל המחבר ז"ל.

מודעא רבא לאורייתא

זאת לדעת כי בכל המקומות שנזכר בספר זה שם אומות העולם או נכרים המובן ממנו אומות הקדמונים, אשר לא ידעו את ה' ית"ש. אבל העמים אשר דורינו שוכן עמהם, את שם ה' ית"ש יפארו וירוממו, ועלינו להתפלל בעד שלומם וטובתם.

IMRE BINU.

מ.-סיגעט.

נדפס בדפוס המשובח והמפואר של הרבני הנגיד

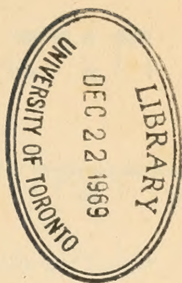
מו"ה **מענדיל ווידער** נ"י בשנת **תרנ"ז** לפ"ק.

1897.

DRUCK von MENDEL WIDER

M.-SZIGET.

NACHDRUCK VERBOTEN.

BS
1485
Z4

הסכמת הרב המאה"ג הגאון הצדיק כ"ת מ"ר יפרח מרן חנני' יום טוב ליפא ט"ב אב"ד דפק"ק סיגעט והגליל נ"י.

הן בא לפני ידידי הרב המופלג החסיד מו"ה **יצחק אהרן** נ"י שו"ב מומחה פה והראה לי הכתבים שהניח אחריו מר חמיו הרב הגדול החריף ובקי בנגלה ובנסתר החסיד המפורסם מו"ה **צבי ארי'** ז"ל פי' על מגלת שיר השירים על דרך סוד ורמזי דאורייתא ורצונו להעלותם על מכבש הדפוס לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל ודרש ממני ליתן לו הסכמה. והן אמת שאין לי עסק בנסתרות ובפרט אינו צריך הספר היקר הלז לדידי כי מי אשר חכמת ד' בקרבו מעצמו יבין כי רב מעשיהו ולב"י רץ כדרכו על דרך חכמה ואמת. אולם אחרי כי שמעתי מפי אבא מרן הגאה"ק זצללה"ה אשר מאד מאד הפליג בשבחו לאדם גדול הן בצדקתו ויראתו והן בחריפותו ובקיאותו בנגלה ובנסתר. ואך מחמת גודל ענותנותו הי' נחבא אל הכלים עד שלא ידע שום איש פרשת גדולתו ויקר ערכו, לכן אף ידי תכון עמו ואומר כי מצוה רבה הוא להוציא החיבור הלז לאור עולם לזכות בו את הרבים כי מי אשר לבו בחכמה נחת ינחת בו ואת אחב"י אנכי מבקש להביא ברכה לתוך ביתם ויתמכו בידי ידידי הרב הנ"ל בכל היותר אפשרי שיוכל לספק זממו ולמותר יחשב לעורר לבל ירים איש את ידו לגשת אל המלאכה להדפיס את החיבור הלז מבלי ידיעת ידידי הרב הנ"ל או ב"כ כי שארית ישראל בודאי לא יעשו עולה ובזכות זה תתברכו ממעון הברכות ותושעו בכל מיני ישועות טובות ובמהרה נזכה לגאולה ולחזות בבנין אריאל, כאוות נפשינו

באעה"ח היום יום ב' לסדר אנכי נותן לפניכם היום ברכה תרכ"ז לפ"ק

הק' **חנני' יום טוב טייטלבוים**
אבדק"ק סיגעט והגליל יע"א.

הסכמת הרב הגאון המפורסים בחיבוריו ספר ערך ש"י מו"ה שלמה ליב דיין מצוין פה עירינו סיגעט חתן הבעל מחבר ז"ל.

אליכם אישים אקרא. לכו חזו מפעלות איש ירא אלקים חכם ונבון נחש תוי"ש מורה ודאין הי' הותיקי מוהר"ר **צבי ארי'** זלה"ה אשר פעל ועשה פירוש נפלא על שיר השירים במסתרים תבכה נפשו לפרש כל פסוק ותיבה ונפלאים אתוסי"א עפ"י זוה"ק ותי"ז וכתבי אריז"ל וספרי מקובלים קדמונים ואגב מקורם הערה נפשו ובא לכלל ישוב כמה סתירות בפנים מסבירות אבעי"א גמרא ואבעי"א סברא והדברים עמוקים ולי מה יקרו דבריו לפי קט הבנתי כי שבילו במים רבים ועקבותיו לא נודעו ולא לאסהודי אתיתי כי מה מני ישלך להעיד על גבורות ארי הסי רק באתי לגלות אזן גילוי מלתא בעלמא כי המעיין בספרו **אמרי בינה** הלזה עיניו יחזו כי המחבר הי' אוצר בלום ומילי דמעלתן לפניו גלוים ואם כל זה נחבא אל הכלים בהויות רל"א ושו"ב ויראתו קדמה לחכמתו יראת ד' הוא אוצרו וזאת התעודה לפנים בישראל יעיד עליו כל מכירו והשואת חן חן לגיסי מו"ה **יצחק אהרן** ובר כרעא דאבוה מו"ה **מרדכי** מופלגים בתורה ויר"ש אשר ערכו ביגיעה רבה לסדר הספר ולהדפיסו לעשות נכון לנשמת המחבר ויהיו שפתותיו דובבות בקבר וזכותו יגן על צאצאיו ולצאצאי צאצאיו עד סוף כל הדורות ועל כל ישראל ולוקחי ספרו בכסף מלא אכי"ר

באתי עש"ק ב' לסדר ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה תרכ"ז לפ"ק פה סיגיט יע"א

נאום **שלמה ליב**

הקדמת חתן המחבר המבלבה"ד ומוצל"א

חסדי ה' אזכיר תהלות ה' על כל טוב אשר גמלנו ה' שהחיני וקימני והגיעני לזמן הזה שזכיתי להוציא לאור את מכתבי כ"ק אדמו"ר מו"ח ה"ה הגאון החריף בנו"כ מו"ה צבי אריה בן מו"ה אליעזר זללה"ה אשר שמש את קהל עדתינו לשו"ב ולדיין מלוין כמה שנים ושבק חיים לכל ישראל ביום כ"ב מרחשון שנת תרכ"א תכלב"ה. ולכל זמן ועת לכל חפץ והכל תלוי במזל אפילו ס"ת שבהיכל ומעת אשר נשמתו עלתה למעלה כל מגמתי להוציא לאור כ"ק אשר הניח אחריו ברכה ויגעתי בהם עד אשר סדרתי מהם לערך שנים עשר קונטריסים ביגיעות גדולות אשר אין לשער מחמת שכל מגמתי שלא לאבד שום דבר ממה שנמצא בכ"ק ויגעתי ומצאתי מה שהי' ביכלתי אבל הוכרחתי לחדול מחמת שהי' מזיק למראות עיני ואחר כמה שנים כאשר ראה בני החריף מו"ה מרדכי נ"י שהוא כעת שו"ב פה עירינו אשר הכ"ק שמה מונחים בלי סידור התחיל הוא לסדרם את אשר נשאר בלא סידור ואח"כ כאשר אחר יגיעות גדולות מלא אותן מסודרים התחיל פעם שנית לכותבן כולם הן מה שהי' מסודרים ממני והן מה שסדרן הוא וכתבן והגיהן בכל האפשר כדי לעשות נ"ר לאא"ז זכותו יגן עליו וע"כ אחב"י וקראתי בשם הספר הזה אמרי בינה כי כן נמצא פ"א בראש הדף. אמרי בינה בגי' כאה והנני אומר טעם על קריאתו כי הוא בגי' מכוון לצבי אריה וכן ראיתי באיזהו ממכתביו אשר כתב פי' על המדרש שיר השירים תתר"ו סימן ופי' הוא כי כתוב על שלמה מלך ישראל: ויהי שירו חמשה ואלף. ושיר השירים מעולה על כל השירים הרי הוא חמשה ואלף והרי הם תתר"ו וכוונת המדרש אשר שיר השירים אשר הוא תתר"ו כנ"ל בגי' שלמה מלך ישראל כי כן מבואר בספרים שכל מחבר הספר צריך לרשום שמו בתחלת ספרו כמו ספר הזוהר מתחיל ברי"ש ר"ת רשב"י. והנני אפרש שיחתי לפני המעיין במכ"ק אשר ספרו הוא כתוב על הסדר אבל אח"כ הי' כתוב בלדי הדפים ובין השיטין דברים הרבה מאוד ויגענו מאוד להעלותן ולהעתיקן כדי שלא יחסור כל בו רק שלא לערבם עם גוף ספרו כי ברוב מקומות אין ענין הלשון מכוון לגוף הספר ע"כ שלא לערב הלשון של ספרו שמנו הכל כל הגהותיו מוקפים [ ] כזה כדי לדעת בלר היטיב שהוא ענין אחר וספרו הולך לשונו מקודם המקיף לאחר המוקף הגם שלפעמים יבואו הגהותיו לצורך ספרו אבל עפ"י רוב שמה באים למעדנים לספרו ע"כ לא שלחתי בו יד בגוף הספר. ושמעתות מלאנו בסוף ספרו וכן בכ"י קטן או גדול הרבה מאוד אשר יגענו לסדר כ"א בסדר הנכון והי' ראוי ונכון שיהיו נכתבין ונדפסים לבסוף ספרו כדרך הספרים הנדפסים עד הנה אבל מחמת שראינו שהמה מרובים והן המה דברים יקרים מאוד ומעדנים ופרפראות לספרו ובהרבה מקומות המה מרובים מגוף הספר ולפעמים המה פירוש כמקור וקלורין לגוף ספרו ועי"ז יתפרש ספרו ביתר עוז וביתר ביאור ע"כ שמנו אותו בכל ענין אשר נמצא משם למטה בספרו וכן יעלו אותי חכמי זמנינו. והגם שת"ל יגענו להגיהו כפי כחינו האפשר הן קודם הדפסה והן בשעת הדפסה אבל לאחר הדפסה עכ"פ נמצא איזהו טהד"פ דמוכח עשינו לוח הטעות בסוף ספרו ואם המלא תמלא איזהו טעות אשר לא עמדנו עליו לא יתלה הטעות בבעהמ"ח ספרו כי לשונו הוא מוגה מאוד כמעט שלם בלי טעות רק במעוטי דמעוטי אשר פלטו קולמסו ולשבח את הספר הלזה אך למותר כי ספרו יעיד עליו את רוחב גדלו ובינתו אשר הוא נראה בו חריפתו ובקיאתו שהי' נהירין ליה שבילי דרקיע. וגם הי' לו ערך מאה קונטריסים מסודרים בדעה בינה והשכל בחכמה זו הפלא ופלא אשר ידעתי שספרו הזה לא שיווה לפניו כנגדם אבל איזהו חדשים קודם פטירתו יצא אש מן השמים ר"ל ונשרף הבית אשר הי' דר בה ונשרפו גם המה שמה וחבל על דאבדין והננו להודות ולברך עליון כשם שמברכין על הטוב אשר היטיב עמו והציל את זה כדי להניח ברכה אחריו שיהיו שפתותיו דובבות לעולם. והספר הזה הוא פי' על שיר השירים כולו מתחלה עד סופו על כל תיבה ותיבה וכמעט על כל אות ואות והננו להודיע בשער בת רבים כי הספר הלזה קנוי הוא לי ביגיעות גדולות אשר יגענו בו אשר אין לספר ואדם יכול לאסור את שלו על כל העולם ע"כ הנני אוסר להדפיס את הספר הלזה בלי רשות ממני או מבאי כחי לעולם והנני לחלות את אחב"י שיעשו עמי אות לטובה לקנות ממנו את הספר הלזה שלא יהי' שלוחי מלוה נזקים ובפרט אחב"י היושבים פה עירינו הן אשר הי' מכירים אותו והן אותן אשר לא ידעו אותו ראוי ונכון לחזקינו כי הוא כבודם אשר הי' להם עבד נאמן כזה וגם שיבאו ברכה לביתכם וזכות המחבר יעמוד לכם שתתברכו בברכה המשלשת בבני חיי ומזוני ולהחינו ולקימינו לראות בביאת ג"צ: בב"א.

כותב וחותם ביום כ"ד מנחם אב תרכ"ז לפ"ק. פה"ק סיגעט.

כאס **יצחק אהרן** במו"ה **נחום** ז"ל

שווארץ חתן הבה"מ זללה"ה:

הקדמה

התנצלות המעתיק והמגיה נכד המחבר זללה"ה

במה אכף ואקדם, ואודה לאלקי קדם, על אשר הביאני עד הלום וזכני שתעשה ע"י מצוה רבה זאת שהיא מחשבת אבי זקני הרב הגאון החריף ובקי בנגלה ובנסתר כל רז לא אנס לי' מו"ה צבי ארי' זלה"ה מכח אל הפועל מה מאוד הי' לבי דוי עלי איך דברות קודש האלה מקרב איש ולב עמוק האדם הגדול בענקים הלזה נחשך ידמו ולא הופיע עליהם נהרה להפילם בישראל לעיני שוחרי התורה אוהבי' ומכבדי' ומאז הי' עצירה בלבי ונפשי שוקקה כי תבא עת שאזכה להעתיק ולסדר הספר שיהי' מוכן להוציאו לאור עולם לבל יהי' טמור ונעלם כי כלאו חכמי לב להעתיקו הגם כי כבד ממני הדבר מאוד כי מי שלא ראה גוף הכתבים לא יצייר העבודה הקשה אשר הי' לי בסידורם אשר כמעט אחור השבותי ימיני מלהעתיקם בראותי כי כבד עלי המשא יען כי גבהו דרכי המלאכה הזו משכלי אף כי ההעתקות לא נסדרו והיו מפוזרים בלי סדר ועל כל דף העלה משנה בידו וכותב בדמע ולא סדרם למו ואספתי מבין המון ניירות קטנים כל מה שראוי להיות כאמר בדיבור אחד וסדרתי כל הענין במקומו הראוי, וכן מפאת צורתם כי הכתב ישן נושן מרוב ימים והדיו נתלבן אשר כמעט לא נראה את כתב של אותיות וקריאתם כבדה גם על יד המבינים ל חדש כתבים הקודרים מרוב שנים להלבישם שני עם עדנים ולולי שמתי המשא הגדולה על שכמי היו נשכחים והולכים בלי חמדה ע"כ שנסתי כגבור חילי ויגעתי וטרחתי ושמתי לילות כימים כמה זמנים ועידנים ובעזרת השי"ת את שקויתי וצפיתי מצאתי ראיתי, ואודה לדי' כי נדפס הספר על ידי טרחתי ויגיעתי, וזאת אודיע בשער בת רבים כי נזהרתי להעתיק לשונו ממש רק באיזהו מקומן אשר ראיתי כי חסר תיבה או שתים בשולי היריעה אשר הי' קרוע ובלוי' כתבתי במוסגר חסר תיבה וכ"ל המעתיק שאלו התיבות חסרים כפי קוצר הבנתי ובאם יראה המעיין כי טוב לו תיבה אחרת להעמיד חליפו יוכל לשנות שם כפי הבנתו ונזהרתי להציג ע"כ הנכתבים בין סימן במוסגר מרובע כזה [ ] שלא לערבם עם גוף הספר כי על הרוב צריך לחזור על הראשונות ואם המצא תמצא איזה שגיאה לא יתלה בהמו"ח כי הי' חריף ובקי בספרי הזהר וכתבי האריז"ל כאחד מן המפורסמים רק מחמת גודל ענותנותו הי' כותב אל הכלים כאשר יראה הרואה רק יתלה בי השגיאה וגם עלי לא יתן אשמה כי טרחתי כל האפשר ואקוה שע"י ספר הנוכחי אבנה גם אנכי ויברכוני טובים וזכות המחבר אי"ז זללה"ה יעמוד לי ולצאצאי להאיר עינינו במאור התורה ולטהר לבבנו לאהבה את שמו הנכבד והנורא

כ"ד המחבר הק' **מרדכי שווארץ** בלאאמו"ר מו"ה **יצחק אהרן** נ"י.
שו"ב דפה קיק סיגעט יע"א.

ועל טוב יזכר כ"ד המחבר מו"ה **צבי ארי'** במו"ה **יואל לאקס** נ"י בעבור שסייע בהדפסת הספר

לוח הטעות ותיקון

דף	עמוד	שורה	טעות	תיקון
א	ג	לה	מדי מכי	מ"ד מ"כ
ב	ד	עז	אצלי'	אצלה
"	"	כג	דבריבי'	דבריהם
ג	ב	ה	ופי'	ופ"י
ד	ג	כח	הקדושים	הקדישים
ה	ב	מג	אני שחורה	שחורה אני
"	ד	ג	שכוונת	שכוונתו
ח	ד	יג	הכ	הל
ט	ג	כ	העכ	הער
י	א	לט	קיין	קרן
יב	ג	י	בתיכי	בתיכו
"	ד	כו	ערזים	ארזים
יג	ב	עז	ורקרקת	ירקרקת
"	"	מה	והעורית	והאורות
יד	ג	ז	דזרוע	בזרוע
"	"	מה	מחוך	מחוק
"	ד	מ	כשאין	כשזין
טו	ד	ד	העורות	האורות
"	"	מג	אפיך	אפיק
טז	ב	יג	דאפיך	דאפיק

לוח הטעות והתיקון

דף	עמוד	שורה	טעות	תיקון
טז	ד	לו	וגופא	לגופא
יז	א	יג	עא"פי	אעפ"י
"	"	יז	בתבוחין	בתפוחים
יח	ג	לב	ומכסוי	מכה"י
יט	ג	לו	ה"ך	הכי
כ	ב	ז	ואיל"ם	ואילים
"	ד	יד	האיים	האילים
"	ג	טז	שמו	שמי
כא	א	ב	הפה ופי' הפה	הפ"ה ופי' הפ"ה
"	ד	ט	הילוכות	הלוכות
"	ד	י	קטניא	קטינא
כב	ג	ח	המ"ל	המלי
"	"	כג	כשהמ"ל	כשהמלי
"	"	כד	וכשהוא	וכשהיא
"	"	כד	הוא	היא
"	ד	טז	הזמר	הזמיר
"	"	כ	הזמר	הזמיר
"	"	כא	הזמר	הזמיר
כג	א	מה	הזמר	הזמיר
"	ב	ד	במ"ל	במל,
"	ג	יז	כה"י מז"א	כה"י דאמא מז"א
"	ד	יב	גמלתיהו	גמלתהו
כד	א	כד	בענין ולקוטי	בענין רמון ובלקוטי
כה	א	ג	רואין	רואים
כו	ב	כא	והפך	כהפך
כז	ג	ז	השכינה	השכיבה
"	"	לב	היהו	איהו
כח	א	ח	משרפין	ושרפין
כט	א	כד	בשכלמ"ו	בשכמל"ו
"	"	ל	כ"הוא	ואח"כ
ל	ד	טז	כהי'	כה"י
לב	ג	יז	שלומ"ה	ש"ל מה
"	"	כב	מעתי'	מעתו
לד	ד	טו	שמש	שמים
לה	ג	ח	דירות	דירית
לז	ג	יח	האחד	האחד
לט	א	יד	המלכים	המלכים]
מ	ד	מא	במש'	במ"ש
מב	ג	טו	עיי"ש	עיי"ש]
מג	ב	כט	אל המור	אל הר המור
"	ד	יא	ה	הּ
מד	א	יג	פתא	פתי
מה	ב	מז	השכי	השלישי
"	ג	יד	ה"פ	הפי'
מה	ד	ט	בע"ה	בפע"ה
מז	ג	כא	מעל	על
מז	ד	ב	ה"ה	ג
כג	ד	ב	ה"ה	ה"ה ה"ה
כו	ג	יג	או"א	או"א]
"	ד	ח	לכוקבא	לנוקבא]
"	"	ט	יוכה ש"י	יוכ"ה ש"י
"	"	י	הזה	הזרע
"	א	יט	אילעין	עילאין
"	ב	ח	ומגבירה	ומגבורה
"	"	"	דקרדיכתא	דקרדיכיתא
כז	א	ד	ממילאים	ממולאים
כח	א	יב	גלילית	גלילי
"	ב	ה	ספירים	ספירים]
סא	ד	יב	אליו	אלי'
עג	א	יד	כאגרה	כגארא
פ	ד	טז	אילאה	עילאה
פה	ג	"	אורכתיך	עורכתיך
פו	ג	"	תחי'	תחי
לא	א	יג	הכסיסין	הכסיקין
"	ג	טז	המעסיקים	המעתיקים
"	ד	טו	השבעה	ההשבעה
לב	ג	יב	בפוק	בפסוק

לוח הטעות והתיקון להשמטה

דף	עמוד	שורה	טעות	תיקון
א.	ג	ה	כנדא	כגארא
א	ד	ד	אוריל	אוריאל
ב	א	יא	חבם	חדם
"	ג	ד	כיוון	כיון
"	ד	א	באשלמיתא	באשלמותא
"	"	לו	החי	ה"ח
ג	"	ב	כתפיו	כתפיה
כא	א	כ	כוז"י	כוז"ו
"	ג	טו	בפסח	בפתח
כ	"	יג	נותכים	כתוכים
"	"	טז	השבועה	השבוע
"	ד	"	שכי	ושכי
כח	א	ו	עילה	עילאה
"	ב	יד	רכג	רכ"ז
"	ב	ז	עגילה	עגולה
לב	ג	יג	וסמי'	וסמ"י
לד	ג	ח	איתי לבי	איסי לבים
לו	א	יב	לילות	לילית

לוח הטעות והתיקון להשמטה

דף	עמוד	שורה	טעות	תיקון	דף	עמוד	שורה	טעות	תיקון
לח	ב	ז	לא	לו	פב	ד	לו	רחות	רוחות
כ	ג	עו	עמידתו	עמידתה	״	״	״	דברנו	דברינו
״	״	כא	ולפיי	ולפי	פג	א	״	תרלדלי״מ	תרדלי״מ
״	״	כה	וגס	וגם	״	ב	ט	אדלי	אדכי
כז	ד	ה	באתי	הבאתי	״	״	יב	ואם	ועם
קא	א	ד	ופיי	ופי׳	״	״	לא	ואם	ועם
קג	ב	יב	ל״ב	ל״ה	פד	״	ה	במואב״א	ומואב״א
עח	ג	ב	יריכיך פורים	ירכיך פורים	״	״	ו	וי׳	בי׳
פב	א	לו	דבכיאה	דבריאה	לא	ג	כא	לזר	לזעיר
״	ד	ב	דאמלאיתא	דאמלעותא	לב	ג	ד	מסרפקת	מתרפקת

לוח המפתח

אמר המעתיק והמגיה יען כי ראיתי שיש תועלת גדול למעיינים בכתבי האריז״ל וספרו הזהר במה שסותר ובונה בעהמ״ח בדברי קדשים ע״כ עשיתי מפתח ומ״מ למלאות דברי חפץ במקום שמפלפל הבעהמ״ח בד״ק בדרך אגב בספר קנוכחי.

בהשמטה דף א׳ ע״ב בענין שבכ״מ מבואר בכתבי האריז״ל ש״ס סיקוד ז״א ומקיים בקיום ח״ת דנוקבא ובכ״מ מבואר שמקיים בחזה דנוקבא ובלק״ת מבאר שמקיים בעיבור הנוקבא.

בדף ג׳ ע״ב בפע״ח כתב דשמחה בגבורה ובזוהר כתב שמחה מסטרא דימינא.

בדף ה׳ ע״ב בכ״מ כי שאחר הסתלקות הט״ם ממלי לא נשאר בה רק בחי׳ מלי׳ ובכ״מ שנשאר בחי׳ כתרה.

בדף יוד ע״א בענין קיום יסוד דז״א המבואר לעיל בהשמטה דף א׳ ע״ב.

בדף י״ד ע״ד בענין מוחין דזו״נ אשר יש בהם כמה מאמרים סותרים זא״ז מהיכן בא להם שמוחין

בדף י״ח ע״א בנו״מ על מ״ח שלא ידע מאין לקח המ״ח ש״ס יסוד המחבר ההיכלות זצ״ל והשם המחברם הדרכיאל הלא מבואר הוא בלק״ת ש״ר השירים.

בדף י״ח בהשמטה בענין ירידת המלי׳ לבריאה שבכ״מ כי שכל הלילה הוא בגלות בסוד ע״ס התוספות ובכ״מ כי שירודתה אחר חצות לילה ובכ״מ נראה שע״ס התוספות שלה יורדין בבוקר ונקודה העיקריות בחי׳ כתרה בחצות ועולה בבקר.

בדף י״ט ע״א ע״ד הלק״ת שביסוד אמא יש אלקים דהסין ובכ״מ משמע שביסוד אמא אלקים דאלפין.

עוד שם מתמה על המבוארים בענין אהי׳ דאמא בבחי׳ הפנימיות כחלקין דיודין בקו ימינה ודהסין בקו

באצלה ודאלפין בריאה ובמ״א כי בד״ה עוד תמה בס בענין שמות אהי׳ דלבושי המוחין דז״א ועיי״ש עוד שתמה על המ״ה בענין השמות דגדלות ומאריך שם הרבה בזה.

בדף כ׳ ע״ב בענין שם קס״א שביסוד אמא ופא״כ שק״ב ביסוד אמא.

בדף ל״ב ע״ב בענין אם עולין חילוכיה העולמות.

בדף ל״ג ע״ב מיישב קושיות התוס׳ יבמות דף קי״ט ע״ב ד״ה ששים גבורים.

בהשמטה שם ע״ב בענין רמוכים והפוחים ש״ס כמה סתירות בזוהר ובתיקונים וכתבי האריז״ל.

בדף ל״ג ע״ב בשם זוהרקיי״ע בס״ד שאפריון בבריאה ובזוהר שאפריון בסוד המלי׳.

בדף ל״ד ע״א מה שמבואר בכ״מ שאצילות כנגד אבא ובריאה כנגד אמא וא״כ לכאורה קשה למה הבריאה תחת האצילות והיינו ממש כנד האצילות דוגמת או״א.

בדף ל״ד ע״ב מתרץ למה לא יתחייבו הכשים ג״כ בתפילין.

בדף ל״ה ע״ד מתרץ אשר לפעמים מלינו שלב הוא בינה ולפעמים מלינו שהוא ח״ת ולפעמים מלינו שהוא מלי׳.

בדף מ״ב ע״ד במ״ש שסדים דנוקבא דז״א כשעומדת פב״פ עם ז״א שוה בשוה מכוונים כנגד יסוד אמא ובפע״ח כי שכשהנוקבא שוה בשוה מקתיים יסוד אמא בדעת דז״א.

עוד שם מקשה על הפע״ח שכ׳ כשחוזרות הנוקבא פב״פ עם ז״א אז יסוד אמא נשאר זקופה בדעת ז״א שליט מאוד אם הם דברי הרב.

בדף כ״א ע״ד שמתמה על עטרת לבי בפי׳ לזוהר דף ר״מ ע״א אשר מיאן בפי׳ הרמ״ע מ״ש שתורה שבכתב הוא באבא ותורה שבע״פ באמא שלא מפורש כן בכ״מ.

בדף

לוח המפתח

בדף ס״ח ע״ד כונה תמיהות בענין ד׳ חיות המרכבה ודי מלאכים ארגמ״ן וד׳ רוחות מזרח מערב דרום צפון וד׳ יסודות אהמ״ע ורא״י שמיעה ריח דיבור.

בדף ע״א ע״ד בענין ס״מ ונוקבי׳ ושור וחמור וקסם וכחש וקסם ועמל ואון ובענין הד׳ קליפות רהב לילית איגרת נעמה ומתמה על המג״ע בענין רהב.

בדף ע״ז ע״ג בכ״מ שג״ג תחתונות דתכ״ה הם כמתקין ע״י ג׳ הויות ובמ״א שג״ג דחג״ת הם כמתקן.

בדף פ״א ע״א יש קושי׳ וסתירה בע״ח שער סדר אבי״ע בענין טוב ורע שבעולם הבריאה למ״ש בשער הקליפות פ״ג.

בדף ל״א ע״ג מגיה בלק״ת שיר השירים בפסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים כי הוא משובש ויש שם חסרון תיבות וחליפו שירות ותיבות.

שם ע״ב מביא ס׳ פע״ח שסותר עצמו בענין שמאלו תחת לראשי ושמאלו תחת ראשי.

בדף ל״ג ע״א כי שע״ס בזוהרקי״ע שכי שללמות מות דכורא ולא נוקבא ובזוהר ובע״ח כי להיפוך.

בדף ל״ד מפרש דברי הזוהר בכמה אנפין.

בדף ל״ז ע״ד שלע״ג במ״ח במס׳ גדלות ז״א פ״ב ובע״ח שער פרצופי זו״ן פ״א ובשער יעקב ולאה פ״ב שיעקב נעשה מדעת אבא שהוא מבריח וסותר למ״ש בע״ח בדרושי הצלם בכללי החו״ג ובפע״ח שער תפלת י״ח פ״א וגם דברי המ״ח בעצמם אינם מובנים.

בדף ל״ח ע״א בשער פנימיות וחיצוניות פ״א האריך בישוב הדבר שכ׳ כי עיבור ג׳ דמוחין הוא ג״כ בחיצונית זולת הפנימיות ובעה״מ מתרץ היטב שאין מקום קושי׳ כלל.

שם ע״ב במש״כ בפע״ח שער השבת שא״א לומר שלמי דצלם ירדו ממקומם כי א״כ נשאר חלל למעלי על ראשו בין ל׳ דצלם ובין מ׳ דצלם עיי״ש מתרץ עפ״י מ״ש בשער הנסירה פ״ז.

שם הנה מ״ש בשער המוחין פ״ד שבעיבור יש לו צלם מתבינה ג׳ ובינקה מתבינה ב׳ ובגדלות מתבינה א׳ וכן הוא במ״ח וכ׳ שלע״ג וכן מ״ש שם בס״ף פ״ד ומאורך הרבה ובזה תבין היטב דברים שבשער המוחין כל פרקיו ושער פרקי הצלם ושער פרטי עי״מ ושער הפרצופים שהמה באו בארוכות בכמה דרושים ובזה תראה מ״ש המ״מ במ״ח מסי׳ גדלות שלא הבין הדבר על בריו.

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה:

הנה בלק"ת לקוטי תהלים בפירוש בפסוק בשוא גליו אתה תשבחם מבואר שסוד השיר הוא בגבורות ולכן השיר בלוים והוא בחי' עליית הגבורות והמתקתן בשרשן במוחא סתימאה דא"א אשר שם מלובש גבורה דעתיקא שהוא שורש כל הגבורות והדינים ומ"ש דא"א יוצאין שערות הדיקנא וה"ש כינור הכנור שעל ידם השיר עיי"ש בלק"ת ועיי' בס' ליקוטי הש"ס מהאריז"ל במס' ברכות בפי' מאמר רב חנא בר ביזנא כנור הי' תלוי למעלה ממטתו של דוד עיי"ש והנה בזוהר ויחי דף ר"כ ע"א ובס' הגלגולים פכ"ג מבואר שכל כוונת שלמה המלך ע"ה הי' להגביר כח הגבורות על החסדים בסוד אשת חיל עטרת בעלה כמו שיהי' לעתיד לבא שהגבורות יהיו במעלה יתר מן החסדים כחשיבות הזהב מן הכסף ודוקא בזמן הזה שיש עדיין קינים בסוד יניקת החיצונים מקוספיתא דדהבא כי כל יניקתן מסוד הגבורות אבל לעתיד שיבוער רוח הטומאה מן הארץ והאלילים כליל יחלוף אז הגבורות יהיו יותר במעלה מן החסדים ועיי' בלק"ת לקוטי יחזקאל ובשע"ה שער כ"ח פ"ג ודוקא אחרי המתקתן המה חשובים יותר ועיי' בע"ח שער לה ונה"ל פ"ג בכתבי מוהרח"ו ז"ל, ולכן כתיב ויתן שלמה את הכסף בירושלים כאבנים שלא החשיב החסדים כי בימיו הי' סיהרא באשלמותא ועיי' בע"ח שער מיעוט הירח שאז הנוקבא עומדת תמיד פב"פ עם ז"א בקומה שוה בשוה ולכן כלה שהי' הנוקבא אשר כל בנינה מהגבורות שהי' הגבורות בהם שורשה ממתקין בשרשן במ"ס דא"א ולהעלות תמיד עד שתהא שלהבת הגבורות עולה מאלי' ושם במ"ס דא"א מלובש גבורה דעתיקא שהוא שיר של כל השירים שורש של כל הגבורות והגבורות אינם ממתקין אלא בשרשן

וזה שאמרו חז"ל כל השירים קודש ושיר השירים קודש קדשים כי קדש הוא חכמה וחכמה דא"א שהוא חכמ' עלאה מוחא סתימאה הוא קדש של כל הקדשים וכן אמרו בזוהר פ' אחרי מות דף ס"ד ע"א שיר השירים הוא בחכמה כי סוד החכמה יש בה קל"ח דין כמבואר בע"ח שער א"א פ"ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"י ובמבוה"ש ש"ב ח"ב פ"ו ועוד בע"ח שער הנסיר' פ"א ושרשן הי"ק חכמה דא"א אשר שם מלובש גבורה דעתיקא עיי"ש והנה שירה הוא שי"ר י"ה ושם י"ה הוא בחכמה [ועיי' בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך שיר וז"ל שיר ופי' שי"ר י' ושירה במלוי פי' שי"ר י"ה עכ"ל ויש סמך לדבריו עפ"י מה שכתבתי שה"ס המתקת הגבורות של המל' עד סוד חכמה דא"א שורש הדין כמבואר זוהר ויקרא דף יו"ד ע"ש ושורשו בחכמ' דא"א ושר משירי ג"י שם י"ה דיודין והה"ן בהכאה כזה יוד פי' ה"י יוד פ' ה"ה שין מספר ג"י הכאה דע"ה במילוי יודין ורי"ש מספר ג"י הכאת י"ה דההין והוא הנמשך מוח"ס דא"א עד תרין כתפין דא"א ותרין כתפין דא"א מתלבשין בז"א בסוד תרין עטרין שה"ס מוח הדעת דז"א הכולל חו"ג שהם עלם תרין כתפין דא"א שהם בסוד שמות י"ה במילוי יוד וה"ה [וכן י"ה הנה יוד אותיות הקדמין ג"י אלקים וה"י במספר אותיות הקדמין ג"י שבעים נקודות של שם אלקים יו"ד ה"א ג"י ה"י יו"ד ה"ה יו"ד ה"י ג"י אדני] ועיי' במבוה"ש ש"ב ח"ב פט"ו וע"ז וי"ז ובס' זוהרקי"ע בפי' האדרא רבא דפ' נשא דף קל"ב ע"א ועיי' מה שאכתוב לקמן בפי' הפסוק אתי מלבנון כלה וכו' בביאור תראם בשיר וחרמון ופי' אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים ובפי' כרם הי' לשלמה עד האלף לך שלמה ועד בכלל כי שם יבואר באריכות אי"ה ולדעתי י"ל שלכן נמשכין שערות דרישא דא"א עד מוח הדעת דז"א כמבואר בע"ח שער התפילין פ"ד ובס' זוהרקי"ע בכ"מ בפי' האדי"ר בענין התחברות מ"ש ע"י שערות וכיוון לדעת ז"א כי סוד המ"ס דא"א הוא נמשך עד תרין כתפין דא"א ומשם נתכן לדעת דז"א כולל כי שורש הדעת דז"א בחכמה סתימאה דא"א ולכן גם שערות היוצאין ממ"ס נמשכין ומגיעין עד דעת ז"א

השמטה

עיי"ש למעלה בפסוק שיר השירים אשר לשלמה ובפסוק ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין והנה ר"ת של ה"שירים א"שר ל"שלמה י"שקני מ"נשיקות הוא אלקים שה"ס גבורה דעתיק שה"ס שם אלקים המלובש במ"ס דא"א אשר ה"ס אלף עלמין שה"ס אחורי אלקים דההין ומשם נמשך לדעת דז"א הגנוז במוחא דמלכא בסוד ה"ג שבה' מוצאות הפה ומשם סוד נשיקות הפה מסוד יין הטוב חמרא דיתוב על דורדייא שה"ס גבורה דעתיק המלובש במ"ס דא"א וכן ר"ת של כי' טובים דודיך מיין כ"ד"ט"מ חילוף שם אלקים וגי' חכמה שהוא מ"ס חכמה דא"א וכמ"ש בסוד יין המשומר להרמ"ע ז"ל שמשיך היין הטוב שנמ"ש דארוך שהם אלף כמנין אחורי אלקים דההין נמשך ומתפשט למטה התקבצו כמנין כפורת היין והיו ע"י יניקת החיצונים בסוד חטא אדם הראשון שסחטה ענבים ונעשה שכורה ולא מיין שנעשה תיין המשמח כפורת היין יין המשכר וה"ס יין נסך גי' ר' אחורי אלקים וא"כ נאמרים במ"ס דא"א כמנין ע"ד גי' אבדעים חילוף אלקים כי השורש נאמר למעלה ע"יש ודוק היטב

עיין

בסוד האלף לך שלמה שהוא ז"א שהוא מלך שהשלום שלו כמבואר בע"ח בשער מוחין דקטנות פ"ג ובפע"ח שער הזמירות פ"ד שלמה שהוא מלך שהשלום שלו. ה"ס ז"א עיי"ש וז"ה שיר השירים אשר לשלמה כי נמשכין ממ"ש עד ז"א שה"ס שלמה והנה שיר הש"ירים גי' תקס"ה כי סוד הכאת יו"ד פי' ה"י יו"ד פי' ה"ה גי' ת"ק ואם יוד הי יוד הה בלא הכאה גי' תקס"ה כמנין השירי"ם ועיין עוד בסידור האריז"לה"ה ביחוד הזכירה ובפע"ח בשער יוה"כ פ"ב וכן מבואר ג"כ זוהר ויחי דף רכ"ו ע"ב ששלמה ה"ס ז"א עיי"ש ועיי' בזוהר וילך דף רפ"ד ע"ב ובזוהר תרומה מדף קמ"ג עד דף קמ"ו בפי' הפסוק ועיין היטב בכל המקומות אשר הוריתיך.

(ב) **יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן:** עיי' בזוהר תרומה דף קמ"ו ע"ב ודף קמ"ז ע"א ובזוהר פי' כח דף ע' ע"א בפי' הפסוק וז"ל הלק"ת בלקוטי שיר השירים ישקני מנשיקות יש כאן ז' תיבות כנגד הנשיקין היוצאין מפה ז"א ומתברכין ז' ספירות התחתונות של המל' ע"י הנשיקין ומה שאמר פיהו ר"ל פי ה"ו ה"י וי"ו במלוי גי' ל"ז גי' הבל היוצא מהפה [וכ"ל שה"ס שם מ"ב שה"ס ז' הבלים כמבואר בתיקונים שה"ס ז' שמות והם הז"ת דבינה כמבואר שער הכוללים ובכ"מ וה"ס דעת גנוז בפומא כי סוד הדעת מז"ת דאמא ז"פ הבל גי' סך י"פ הוי' ס"ח וה"ג עיין היטב בלק"ת בפ' וירא ד' כי סר לראות ושם מ"ב גי' לז' מאות] דאתפלג לז' אלפים עיבור הנזכר באד"ר נשא ור"ת של "כי "טובים "דודיך "מיין הוא "כדט"ם חילוף שם אלקים וחסר אות א' להיות כי הוא חילוף אלקים וקודם מ"ם סתימה מ"ם פתוחה וכן קודם לה"י דאלקים הם אותיות "כד"ט אבל קודם הא' אינו כלום ולפני א' מה אתה סופר וזה השם נמשך לה מהבינה הנקרא יין משם ס"ג שבבינה עם יו"ד אותיות גי' כדט"ם ועם תוספות א' כנגד השם נעשה אכדט"ם וא' זו לוקחת משם אהי' ועולה ע"ד ע' גדולה דשמע וד' דאחד עכ"ל הלק"ת שם ובלק"ת פ' וירא כי וז"ל אמנם כבר הודעתיך שזו"נ כשמזדווגין יחד זה נותן מדי' וזו מכ' אמנם נודע שקודם הזיווג יש בחי' זיווג נשיקין ואמנם כבר ידעת כי גם הנשיקין הם בחי' הזיווג והוא יותר פנימי אמנם גם יש בחי' נשיקין דדכורא ונשיקין דנוקבא וז"ש ישקני מנשיקות פיהו והם ד' נשיקין שהם ד' אותיות יאהיבה כנזכר בפ' תרומה בזוהר דף קמ"ו ע"ב והם שנים של הזכר דאתכלילו בתרין של הנוקבא אמנם הפי' הוא כי בכל נשיקין יש הבל הפה היוצא מן הריאה אל הגרון נמצא כי כוחם הוא מז"ת והענין הוא כי מן האור שנמשך מג"ר שבראש אל הגוף קודם שיכנס בגוף בז"ת יוצאים דרך הפה לחוץ בסוד הבל וכנגדם יש ז' תיבות בפסוק ישקני בסוד שבעה הבלים עיי"ש עוד באריכות סוד זיווג הנשיקין שהוא זיווג רוחא ברוחא ובפע"ח שער העמידה פ"ה ובע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ט' ודרוש י"ג ושער הולדות אד"ה פרק אב"ג ושער פנימיות וחיצוניות דרוש וא"ו בענין זיווג הנשיקין ומה שאמר הכתוב כי טובים דודיך מיין כי דעת גנוז בפומא דמלכא ויסוד אמא שהם הה"ג של הדעת דז"א נפתחין בפה ז"א בסוד פיתוחי חותם ה' מוצאות הפה כמבואר בע"ח שער ענת"א פ"ד בדפים שקלאון ובדפוסים אחרים בפ"ג וה"ס היין שה"ס הגבורות שביסוד אמא שה"ס היין ומהם יוצא הבל לפה הנוקבא בסוד הנשיקין נמצא מקבלת בנשיקין מיסוד אמא הנפתחות בפה ז"א וזהו כי טובים דודיך מיין אשר הוא מיין מיסוד הבינה [כי טובים דודך מיין גי' יפ"י ופ"ו דפ"ד הפ"ה אפ"א ופ"ו אפ"א ופ"ו] וכ"ז מדבר הכתוב בעד השכינה המבקשת פני בעלה הקב"ה ישקני מנשיקות וכו' ועיין לקמן בפסוק אני חבצלת השרון וכו' מ"ש שם בסוד הנשיקין [ישקני מנשיקות גי' ע"ז פעמים אלקי' פיהו גי' אלקי' י"ה כי טובים גי' אלקי' י"ה]

(ג) **לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ:** הנה אחר שביקשה מז"א סוד הנשיקין ואמרה כי טובים דודיך מיין שמקבלת מז"א סוד היין שה"ס אורות הבינה ע"י נשיקות פיהו שהם בפיו מתפתחין פיתוחי חותם דיסוד אמא ככ"ל חזרה ואמרה לריח שמניך טובים להבין זה נקדים מ"ש הלק"ת בליקוטי תהלים בפי' הפסוק טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף וז"ל המל' לעולם הוא מקבלת מיסוד אמא שבתוך ז"א בסוד הדעת שבתוכו יסוד אמא

השמטה

עיי' מ"ש למעלה בפסוק צרור המור דודי לי בין שדי ילין שבכ"מ מבואר בכתבי האריז"לה"ה שיסוד ז"א מסתיים בסיום ת"ת דנוקבא ובכ"מ מבואר שמסתיים בחזה דנוקבה ועיי"ש בתירוץ הדבר ועמ"ש בלק"ת פ' בראשית בדרוש חטא אדה"ר להרס נגלה מבואר שיסוד ז"א מסתיים בעיבור הנוקבא ממש ול"ע ועיי' במבוה"ש ש"ו פ"ה ובע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ה ועיי' עוד בשער שאלת המוחין פ"ה ויש ליישב ודו"ק ועיין עוד בפע"ח שער כוונת אמן פ"ה

והנה עיי' מ"ש למעלה בפסוק ישקני מנשיקות פיהו בשם הזוהר פ' פקודי שקאי על סוד הנשיקין שבהיכל רצון והנה מ"נ"ש"י"קו"ת גי' מיכאל גבריאל רפאל אוריאל שהם הד' חיות שבהיכל רצון עיי' מ"ש בפי' מרכבו ארגמן ובפי' ודלת ראשך כארגמן ובפי' הפסוק אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל וכו' לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב וגם כי מבואר בתיקונים תיקוני עשיראה ישקני מנשיקות פיהו מאן נשיקות פיהו תרין שפוון דילי' ותרין דילה אינון ארבע גדפין:

דחיון

ומעיקרא נוטלות הגבורות לבבינה אבי"א ואח"כ בעת הזיווג נותן לה גם החסדים וכו' ולפעמים נוטלת גם מאור יסוד אבא שבתוך ז"א ואז טוב לה הי"ג טוב לי תורת פיך דהיינו אור יסוד אבא הנקרא תורה וכו' ואמר תורת פיך לפי שאימא מקבלת אור זה אלא דרך הפה בסוד הנשיקין וזה להיות הגרון ומקום לב והאורות שם מרובים יוצאין האורות דרך הפה כולם ויסוד אבא נבקע מרובוי האור וזה גורם בקיעת ופתיחת הפה מרובוי האורות במקום לב ולכן יצא הפה במקום זה שהם גורמין פתיחת הפה ומ"ש תורת פיך הם בסוד האהבה שהם חו"ג שהם מתגלות בפה א' הי' דאהבה חו"ג שבפה שלו ובסי' דאהבה חו"ג שבפה שלה ומאורין אלו באלו ונעשין אהבה בסוד ד' רוחין דאהבה הנזכר בזהר פ' תרומה בסוד הנשיקין עכ"ל ועיין בזהר פ' תרומה דף קמ"ו שסוד הנשיקין תלוי בהא' שבי"ל דקיק עיי"ש והנה אורות אבא נקרא שמן כמבואר בפע"ח דפוס דוברואוונא בשער עולם העשי' פ"ד ובדפוסים אחרים בשער הקרבנות פ"ה בענין שמן וקטורת ישמח לב וכן מבואר בס' עסים רמונים שער ערכי הכויים ערך שמן שמון ולד אורות אבא וכן מבואר בב"מ אין מספר בדברי האריז"ל שמן הוא באורות דאבא ועיין בזהר אחרי דף כ"ח ע"א והמבואר משם שסוד לרי"ח הי"ם רי"ח הבשמים של קטורת שהי"ם אורות אמא שהם הבשמים וסוד הקטורת כמבואר שם בפע"ח בפסוק שמן וקטורת ישמח לב והנה שמניך הי"ם אור יסוד אבא אשר מתלבש באור יסוד אמא כי אבא טמיר וגנוז באמא ויסוד אבא המלובש ביסוד אימא ומתלבש בז"א ויוצא דרך הפה דז"א בסוד הנשיקין לנוקבא אל פי' ומ"ש לריח שמניך טובים כי אני מקבל נשיקין מפיך אור יסוד אבא שהי"ם השמן הטוב וכל גילוי אור יסוד אבא ע"י התלבשות באור יסוד אמא שהי"ם רי"ח הבשמים בשם הוא ס"ד הרי"ח והבשמים שהי"ם הא"ג כמ"ש הרח"ו בזוהר תרומה שכל רי"ח ובשם הי"ם הא"ג עיי"ש דף קל"ב וזהו שמן תורק שמך כי אור יסוד אבא שהוא השמן תורק ונתגלה מן הפה ולאחר אלו שאלי' שאני שמך כי הוא שמו בסוד ביום ההוא יהי' ד' אחד ושמו אחד ועל כן עלמות אהבוך כי מבואר שם בזוהר שסוד עלמות הי"ם הגבורות והעולמות כי מבואר בלק"ת פ' וירא ובע"ח שער מ"ג ומ"ד דהם ד' ודהם י"ג כי מזיוג הנשיקין נבראים המלאכים והי"ם העלמות וזהו ע"כ עלמות אהבוך או כשבועו לריח שמניך טובים כשמזדווגין הוי"ה לצורך התפשטת מוחין לז"א ומזדווגין יסוד אבא שהי"ם שמן הטוב עם יסוד אמא שהי"ם ריח בשמים של הקטורת בסוד מ"ב שהי"ם הריח בכל מקום מזה נמשכין מוחין לז"א ומשם נמשך אלי מן האורות שאתה בעלי ז"א מקבל מיסוד דאימא משם אני מקבל אח"כ בסוד הנשיקין ג"כ מאור יסוד אבא בסוד שמן תורק שמך וע"כ עלמות אהבוך כי מבואר שער הזיווגים פ"ג שע"י זיווג אחד להנחיל עמרם לבניהם נמשך אהרן ומוחין לאימא דבריאה שמזדווגין ומנחילין עטרות לזו"ן דבריאה ועיין עוד בע"ח שער סדר אבי"ע פ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ד וזהו ע"כ עלמות אהבוך שהי"ם שבע הנערות שהי"ם ז' היכלין דבריאה כמבואר בע"ח שער כסא הכבוד.

והנה בזוהר פקודי דף רכ"ד ע"א נדרש פסוק זה

השמטה

דחיון וכד אתכלולן תרין אנפין דילי' ותרין דילה אתמר בהון ולרבעה פנים לאחת ע"כ ודוק היטב וכן אש"ר לשלמה נו' מיכאל גבריאל רפאל אוריאל והי"ם שיר גדפין דחיון בסוד מזמור שירו לד' שיר חדש שהוא שיר של הד' חיות הנ"ל [וכמבואר בגמ' במ"ס חגיגה דף י"ג ע"ב ברש"י ד"ה ובשתים יעופף שבכנפיהם אומרים שירה ע"ש] נושאים. הכסא שהי"ם פנות הבשן שאמרו זה המזמור כשנשאו הארון עיי' בפע"ח שער השבת פי"ט וסוד שיר השירים אשר לשלמה [ועיי' בזוהר תרומה דף קל"ח ע"א בסוד מזמור שירו לד' שיר חדש וסוד מזמור שיר ליום השבת ודוק שיום השבת הי"ם שלמה מלכא דשלמא דילי' והמלכות היא שבת דמעלי שבתא] והי"ם השיר של מזמור שיר ליום השבת ר"ת שילי"מה וזה הוא שיר שבח של יום השביעי שהשבת שהי"ם נוקבא דז"א משבח להקב"ה שהוא ז"א בעלם מלך שהשלום שלו [ועי' יום השבת שהי"ם מלכא דשלמה דילי' זוהר תרומה] שהוא מלך שלמה ומבקשת פניו שירד אלי' להיכל רצון ויזדווגו בסוד הנשיקין וכמ"ש בפע"ח שער תיקון חלות פ"א שהשכינה כשיורדת בבריאה הוא ממרת ומשבחת להקב"ה בסוד אלקים אל דמי לך כנזכר בזוהר ועיי' זוהר תרומה דף קל"ב ע"ב וז"ל ושירתא דא אתתקנת לגבי מלכא עילאה מלכא דכולא שלמא דילי' וכו' עוד שם שירתא כגוונא דצלמא דלעילא דאיהו שבת עוד שם דף קל"ד ע"א וז"ל שיר דאיהו תושבחתא דכנסת ישראל קא מתערא לעילא וכו' עוד שם דהא אבהן איגון רתיכא קדושא ודוד מלכא אתחבר עמהון ואיהו ארבע רזא דרתיכא קדושא עילאה ובג"כ ארבע תינן בהא קלא קדמאה רזא דרתיכא קדושא שליימתא תו רזא דשיר דא שיר דא רזא דדוד מלכא דאיהו רזא לסלקא בשיר השירים אלין אבהן רזא דמתנין רברבין רתיכא שליימתא כדקא יאות אשר לשלמה רזא מאן דרכיב על רתיכא שליימתא דא וכו' כי הנה כל עליות המל' הוא ע"י השיר וע"ד שמש בגבעון דום והוא עולה למעלה לחגי"ת ע"י השיר והי"ם חגת"ם סוד המרכבה העליונה שבאצילות ומשם משתלשל עד ד' חיות מחסד למיכאל ומגבורה לגבריאל ומת"ת לאוריאל ומהמ' לרפאל

על היכל רצון שבבריאה כי הנה מבואר בפע"ח שער הק"ש פכ"ז בכוונת אמת ויציב שאחר שקיבל הז"א בק"ש דשחרית סוד ו"ק דגדלות מאמא והנה אז המל' עדיין בבריאה הנה הארת ז"א בסוד פרצוף יעקב יורד אח"כ אללה להיכל רצון דבריאה ומזדווג עמה שם בסוד זיווג הנשיקין וז"ש וישק יעקב לרחל שסודו בהיכל רצון דבריאה עיי"ש והנה בשיר השירים נרמז כל בחי' ומדרגות שיש לשכינ' בסוד ירידה ועלייתה והנה עכשיו מדבר נגד המל' שירדה לבריאה בסוד מיעוט הירח ומבקשת ומתחננת לבעלה שירד אללה להזדווג עמה בסוד הנשיקין ולהעלותה משם אל האצילות ולזה אמרה ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין, ואמר שכבר קבלת המוחין שה"ס הדודים מן הבינה וזהו מיין והם הו"ק דגדלות דאמא שקיבל בק"ש דשחרית לכן מבקשת שירד אללה להזדווג עמה בסוד הנשיקין ועפי"ז יבואר ג"כ הפסוק שלאחריו עד"ז והוא לריח שמניך טובים [הנה לריח שמניך טובים גי' ל"ה פי' אהי' אאהלידה גי' כ"ו שמן תורק שמך גי' כ"ו פי' הוי' או ע"ז פי' הוי' אדני וע"ז גי' חב"ו וכ"ו ה"ס הנקודות או גי' י"ג פי' יב"ק על כן עלמות גי' הוי' דמ"ה ואדני במילואו סוד השמות בע"ב דיסוד אבא] [עלמות אהבוך גי' תפילין ועלמות גי' כ"א אזכרות שבתפילין כן עלמות אהבוך גי' כ"ה פ' הוי' או י"פ אדני לריח גי' אברהם שמן גי' יצחק יעקב על כן גי' יוסף דוד וה"ס סממני הקטורת על כן עלמות גי' הוי' דמ"ה ואדני במילואו · עלמות גי' ג' מילואי אהי' והוי' אדני פשוט הרי כאן אהי' הוי' אדני סוד תפילין של יד עלמות אהבוך גי' תפילין) כי מבואר שם בפע"ח שער הק"ש פכ"ט שהנה אחר שירד ז"א אלי' להיכל רצון הנה הוא רק הארת בסוד פרצוף יעקב אבל ז"א עצמו נשאר באצילות והנה בק"ש קיבל ו"ק דגדלות מאמא אבל ג"ר דגדלות מאמא לא קיבל וכן מאבא לא נכנס בו עדיין עד ברכות אבות בתפלת העמידי' והנה בכוונת אל עליון גואל אז מתחיל לכנוס יסוד אבא הארוך משל אמא ברישא דז"א ומאיר דרך קו האמצעי עד יסוד דז"א ומשם מאיר הארה גדולה לחוץ לעולם הבריאה למל' העולה עם יעקב מהיכל רצון דבריאה אל היכל קה"ק ואז יש בה יכולת לעלות למעל' עיי"ש לכן אמר בקשתה על רדת ז"א לבריאה להיכל רצון ולהזדווג עמה בסוד הנשיקין אחר קבלתו הו"ק דגדלות מאמא כי ג"ר דגדלות אינו מקבל ז"א רק כשכבר עלתה הנוקבא באצילות עמ"ש לקמן בפי' הפסוק לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב הנה אח"כ עוד מתחננת הכלה הנעימה שישאיר אללי' מיסוד אבא שהוא בחי' השמן הטוב וזהו לריח שמניך הטובים ר"ל הארה רק כמאן דארח ריחא מיסוד אבא שה"ס שמן הטוב וס"ת ח"כ"ס סוד יסוד אבא והתחלת מוחין דאבא שה"ס שמניך טובים [שמן גי' ע"ו פי' הוי' תורק שמך גי' מ"א פי' הוי'] שמן תורק שמך שה"ס יסוד אבא שנורק הארתו מיסוד ז"א לעולם הבריא' אל המל' שהוא שמך וזהו ע"כ עלמות אהבוך כי ההיכלות דבריב' שה"ס העולמות כנ"ל [לריח גי' אברהם שה"ס יסוד שמניך גי' יעקב ורחל שיסוד אבא מאיר ליעקב ורחל שהם עתה בבריאה] כי הם מקבלים הארה נפלאה ע"י גילוי הארת יסוד אבא בעולם הבריא' ועיין זוהר ויקהל דף ר' ע"ב.

השמטה

לרפאל כידוע ומרהיטא עלאה נמשך לרהיטא תתאה והענין גם בזוהר דף קמ"ד ע"ב כל שירין דקדמאי אמרי לא סלוקו אלא גו שירין דמלאכי עילאי אמרי וכו' לדוד לבקשא טרפא ומזונא מני' וכו' כיון דאתי שלמה מלכא אמר שירך איהו עילאה לעילא וכו' כל בני עלמא ברהיטין תתאין שלמה מלכא ברהיטין עילאין עיי"ש וה"ס חגת"מ דאצילות שהם מיכאל גבריאל נוריאל רפאל שבאצילות שה"ס חגת"ם דאצילות שה"ס זו"נ דאצילות בסוד ההתחברותם והחלת התחברותן מתחיל מהיכל רצון אשר שמה יורד ז"א אלי' להעלותה באצילות והנה נראה מהזוהר שם דף קמ"ד ע"א וקמ"ה ע"א שגם הבינה מכונה בשם שלמה עיי"ש [או אפשר שבזוהר מפרש תיבת אשר אל הבינה הנקראת אשר שמאשרת אותנו וכמבואר בפע"ח שער הברכות ובכ"מ] ומל' שה"ס השיר מתחברת ע"י השיר בז"א שה"ס השירים הכולל חג"ת ועולה עד הבינה בסוד אשר לשלמה [או שלמה שהוא ז"א הנה הוא כולל חג"ת בסוד שיר השירים והוא מתעלה מאו"א ע"י סוד השיר עיי' זוהר תרומה דף קמ"ה ע"ב ודוק) בסוד סיהרא באשלמותא שהיתה עומדת בימי שלמה פב"פ עם ז"א בקומה שוה והגיע המל' עד הבינה ועיי' בע"ח שער מיעוט הירח ודוק היטב בכל מה שכתבנו שהכל עולה בקנה א' נחכם ומבין מדעתו ועיי' היטב זוהר ויקהל דף קל"ג ע"ב והנה ס"ת של שי"ר השירי"ם אש"ר לשלמ"ה שהוא רמר"ה גי' אלף וחמשה כשתחשוב המם סתומה שש מאות בדרך א"ק בכ"ר כידוע שאחר הת' שהוא ארבע מאות באין אותיות מנצפ"ך כפולות וכן מבואר בע"ח שער הירח בדרוש א"ט ב"ח עיי"ש בפ"ה הך פשוטה ה' מאות המ"ם סתומה שש מאות ן' פשוטה שבע מאות ף שמונה מאות ץ תשעה מאות ואח"כ חוזר אלף לא' כידוע וה"ס ויהי שירו חמשה ואלף ומבואר בזוהר תרומה דף קמ"ה שה"ס שיר השירים שה"ס שיר של חמשה ואלף עיי"ש בסוד חמשה ה"ס הה"ח ואלף ה"ס כללותן ביסוד ומבואר בכתבי האריז"ל שז"ס ג"כ שיר השירים שהנה השירים הוא ה' שירים שה"ס הה' וכללתן ה"ס שיר של השירים שלשלמה ולהיות

(ד) **מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ:**

הנה התחיל לשון יחיד ואח"כ אמר אחריך נרוצה לשון רבים וכן הקשו בזוהר ועי"ש מה שתרצו ויבואר במה שאכתוב והוא ג"כ עד"ז שכתבתי שכאן מדבר על בקשת השכינה להעלותה לעולם האצילות והוא מסדרת כל הדרך עלייתה שע"כ ביקשה על רדת ז"א להיכל רצון ולזדווג עמה בסוד הנשיקין וזה בסוד הפסוק ישקני ובסוד הפסוק לריח שמניך טובים ומבקשת על הארת ומצא דרך יסוד ז"א אליי בעלותה מהיכל רצון להיכל קה"ק דבריאה ועתה מבקשת משכני אחריך נרוצה כי מבואר בפע"ח שער העמידה פ"ח בכוונת כריעה דאבות' דעמידה שע"י הארת המוחין של ז"א שקיבל כבר שהם הו"ק דגדלות מאמא ע"י הארתה מושך אליו הנוקבא שבהיכל קה"ק דבריאה ועולה עמה היכל קה"ק שנכלל כבר עמה כמבואר בכוונת אדני שפתי תפתח וגם כל השאר היכלות דבריאה נכללין עמה ועולין עד אחורי יסוד דז"א וזהו משכני אחריך נרוצה אמר לשון רבים כי בהמשכתה למעלה נכללין עמה כל ההיכלות דבריאה ועולין אחורי היסוד וזהו אחריך נרוצה ועד"ז יבואר ג"כ מה שאמר הביאני המלך חדריו כי הנה מבואר שם בפע"ח שער העמידה פ"ח ופי"ט ופי' ובע"ח שער הירח פ"א שבתחילה עולה המל' אחורי היסוד ואח"כ משם עולה עד אחורי הת"ת דז"א ומ"מ עדיין בסוד נקודה לבד בלי פרצוף ואח"כ ע"י קבלת ז"א ג"ר דגדלות מאמא ומוחין מאבא יוצאין אורות מז"א לנוקבא ומתקנה בסוד פרצוף וזהו הביאני המלך חדריו עיין זהר ויקרא דף ד' ע"א שסוד חדריו הם ו"ק דז"א והוא ע"ד ובדעת חדרים ימלאון שו"ק דז"א נקראים חדרים והדעת מתפשט בהם בסוד נשמה כמ"ש באד"ז דהאזינו דף רצ"ה ע"ב אתפשט דכורא בדעת ואתמליין אכסדראין לאדרין ועיין מ"ש לקמן בפי' הפסוק עיניו כיונים בביאור יושבת על מלאת ואמר הביאני המלך חדריו על עלייתה מכנגד היסוד דז"א עד אחורי הת"ת דז"א ושם נתקנת אח"כ בסוד פרצוף גמור כנגד אחור הנה"י דז"א שה"ס חדריו [וכן בס' פרדס רמונים שער ערכי הכנוים ערך חדרים מבואר שחדרים בו"ק והדעת ממלא את החדרים עיי"ש]

השמטה

ולהיות כי ב"ח שבחג"ת וכן שלי"ש החסד שבת"ת בז"א עד החזה מכוסה ולכן אמר שלשה אלפים משל כי משל הוא דרך הלבש מ' בחסד וש' בגבורה ול' בת"ת ועיי' בלק"ת ליקוטי מלכים בפסוק וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף ועיי"ש בזוהר ודו"ק היטב וכן השירים במילואו הי' שין יו"ד רי"ש יו"ד מ"ם גי' תתרי"ה וסוד תתי"רו סימון יש בזה סוד עמוק בסוד ב"ן ומ"ה ס"ג ע"ב שה"ס עשי' יצירה בריאה אצילות ואח"כ עולה העשי' ליצירה ונעשה מ"ה ומ"ה ס"ג ע"ב ואח"כ עולה עשי' ויצירה בבריאה ונעשה סוד ס"ג ס"ג ס"ג ע"ב ואח"כ עולין בי"ע באצילות וה"ס ע"ב ע"ב ע"ב ע"ב וכלולות כולם תתרי

עוד מרומז הק"ת של ש"ר השירים אשר לשלמה כפי' מ"ש בסוד אשר לשלמ' גי' מיכאל גבריאל רפאל אוריאל והנה סוד הד' מלאכים הללו הם עליונים של הד' חיות שפני אריי' פני שור פני נשר פני אדם כמ"ש בזוהר בכ"מ ועיי' בע"ח שער קיצור אבי"ע פ"ח והנה הק"ת של נש"ר אדם שו"ר אריי"ה הם עלמן הק"ת של שיר השירים אשר לשלמה וה"ס פרות הבשן שאמרו שירו לה' שיר חדש כמ"ש בפע"ח שער השבת פי"ט וכמ"ש במדרש רבה שעל שיר השירים שהוא שיר של המלאכים עיי"ש ועיי' בזוהר פ' חיי שרה דף קכ"ג בסוד שיר של פרות הבשן כי ר"ת של אדם אריי' שור נשר גי' בש"ן וכן פרות הבשן גי' מזר"ח דרו"ם צפו"ן מער"ב שה"ס הד' חיות שפני אריי' לימין שה"ס הדרום ופני שור מהשמאל שה"ס צפון ואדם ונשר ה"ס מזרח ומערב כמ"ש לקמן בס' מרכבות עמי נדיב עיי"ש וכן כשתחשוב גי' פרות הבשן גי' אדם אריי' כרוב נשר כי פני שור מתהפך לפני כרוב כמ"ש בס' מרכבות עמי נדיב עיי"ש והנה הם י"ב בקר שהים עומד עליהם עמ"ש למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה בנות ירושלים שה"ס הד' מלאכים הנ"ל ולכל אחד יש עוד ג' מלאכים עיי"ש ועיי' בזוהר ויקרא דף קי"ט ע"ב שכ' וז"ל תריסר מרגליתאן עמאן מיכאל קדמאה פדאל .. גבריאל לדקיאל חסדיאל .. רפאל רזיאל קיטריי .. נוריאל יופיאל עגאל .. אלפי ביניאן שנ"א שי"ר נשר אריי' ן' אדם כלול דכר ונוקבא עכ"ל וה"ס בנו"ת ירושלים גי' פרות הבשן ע"ה שה"ס בגי' מזר"ח מער"ב צפו"ן דרו"ם ואותן הי"ב מלאכים כ"א מקבל מצירוף א' מי"ב צירופי הוי' מיכאל וג' מלאכים שעמו ומקבלים מג' צירופים המתחילים ביו"ד וגבריאל עם שני מלאכים שעמו מקבלין מ"ג צירופים המתחילין בה' ואוריאל וג' מלאכים שעמו מקבלין מ"ג צירופים המתחילין בו' ורפאל וג' מלאכים שעמו מקבלים מג' צירופים המתחילין ג"כ בה' ומיכאל הוא צירוף הראשון המתחיל בי' כזה יקו"ק וגבריאל הראשון המתחיל בה' כזה קו"קי ונוריאל הראשון המתחיל בו' ופי"ה ורפאל בסוד קייקו והנה ש"ר השירים אשר לשלמה גי' פני אריי' יקו"ק פני נשר קוק"י פני אדם וקו"ק פני נשר קייקו ושנן.

מ"שכני אחריך נרוצה עמ"ש למעלה בשנים פירושי' והנה ר"ת של משכני אחריך נרוצה הוא אמן

ומבואר

וכן המלך הם י' דצלם פנימיות דז"א ולכן אמר בלשון נסתר הביאני המלך חדריו הם ו"ק סוד גוף דז"א ועדיין היא אב"א עם הפני ז"א ונסתר הפנימי' מעתה רק בחדריו שהם התגלותו אל כלתו באב"א] וכל תיקון פרצופה אחר קבלת ז"א ג"ר דגדלות שהם י' דצלם ואז נקרא ז"א מלך כמבואר בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים דרוש א' ובס' ליקוטי הש"ס מהאר"י זלה"ה במס' ברכות בענין אמר לו ישמעאל בני ברכני מבואר שאין ז"א נקרא מלך עד שיכנס בו כל בחי' י' דצלם ואז נקרא מל"ך גי' צ' דצלם יע"ש וזה הביאני המלך חדריו וכל בנין פרצופה נעשה ע"י הגבורות היוצאין לה דרך אחורי ז"א וזה נגילה ונשמחה בך שמקבלת הה"ג מז"א שהם הגילה והשמחה כמבואר בפע"ח שער ר"ח פ"ג בפי' הפסוק אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה ובסוד אין שמחה אלא בבשר ויין יע"ש וכן בזוהר ויקרא דף ח' ע"ב אמר שם שמחה דא כ"י ע"ש ובזוהר במדבר דף קי"ח ע"א כי הם סוד המל' המקבלת הה"ג [ומ"ש בזוהר וארא דף כ"ט ע"א שחדוה ונטרא דימינא הוא כי אין שמחה אלא בהמתקה והתכללות שמאל בימין ואז שמחה ושירה ומבואר בזוהר תרומה דף קמ"ג ע"ב דכל חדוה ושיר אשתכח משמאלא ולא אשתכח אלא בזמנא דימינא אתדבק בי' עיי"ש] אשר שרשם בבינה העליונה ששם היין המשמח וכמ"ש בזוהר ויצא דף קנ"ד אם הבנים שמחה דא יובלא דכל חידו וכל חדוה דכלהו עלמין בי' תליין עיי"ש ועיי' בס' מאורי אור ומאורת נתן בשורש שמחה ומה שאמר בך מבואר בזוהר חדש זוהר שיר השירים שסוד בך ה"ס הכ"ב אתוון והוא כי הנה מבואר בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי מו"ג אות ד' ובשער תיקון הנוקבא פ"ב אות כ' ושער הירח פ"ג ושער מ"נ ומ"ד דרוש י"ב ובפע"ח שער הק"ש פכ"א אות ז' ושער הלולב פ"ד בסוד חותם בתוך חותם וסוד ציון וירושלים כי יש להנוקבא כ"ב אתוון שמקבלת מז"א אב"א והם מציירין ובונין כל גופה כי הגוף נבנה ע"י הכ"ב אתוון כמבואר בע"ח שער טנת"א והכ"ב אתוון שמקבלת הנוקבא בהיותה אב"א מז"א ניתנין בדעת שלה ובונין גופה ואח"כ מתקבלין ונכללין ביסודה ונעשין סוד כלי בית הרחם שלה בסוד

דלת וציר כי אות ד' הוא ציור די כי יש לד' עוקץ בראש זוויות שלה והד' הוא בסוד דלת והיו"ד הוא ציר הדלת והד' גופה הוא ציור ב' ווין כזה ד' גי' י"ב ועם הי' שהיא הציר הרי גי' כ"ב אתוון שמהם נעשה הדלת והציר ובתוך הכלי הזה שמהם הדלת והציר יש אותיות מנצפ"ך הניתוספין על הכ"ב אתוון וה"ס הה"ג שמקבלת מז"א בהיותה אב"א עמה והה"ג הם נכללין ביסודה תוך הכלי הנ"ל וה"ס המ"נ והנה אמרו חז"ל שאשה יש לה ברחמה ב' דלתות וב' צירים ודלת וציר א' מקבלת מז"א ודלת וציר שני מקבלת מאמא והוא כשמסתלק אמא מתוך ז"א ונשאר ז"א בסוד הדרמוטא ונכנסין נה"י דאמא בנוקבא כדי לנסרה אזי היא מקבלת כ"ב אתוון אחרים בסוד דלת וציר ועוד ה"ג מאמא עצמה בסוד ומנצפ"ך שה"ס המ"נ בתוך הכלי שנבית הרחם הרי יש לה ב' דלתות וב' צירים וב"פ מנצפ"ך ושני הדלתין נעשה מם סתומה כזה ם בסוד מעיין חתום וסוד הב' דלתות ה"ס הב' חותמות חותם בתוך חותם חותם א' ביסודה וה"ס ציון וחותם א' במל' שלה שה"ס העטרה שלה בסוד התפוח וה"ס ירושלים בסוד אדר ופרוזדר ציון וירושלים וחותם בתוך חותם שומר את היין שהם הה"ג אשר הם שמה ממגע נכרי שלא יעשנה יין נסך שה"ס יניקת החיצונים מהגבורות והה"ג שיש לה מז"א ה"ס ה' דמים טמאים והה"ג שיש לה מאמא ה"ס ה' דמים טהורים שמנו חז"ל במס' נדה ועיין עוד בלק"ת פ' מצורע בטעמי מצות נדה ובמבוה"ש שער שישי פ"א וזהו נגילה ונשמחה בך כנגד הה"ג והכ"ב אתוון שמקבלת ע"י ז"א ואח"כ אומרת נזכירה דודיך מיין כי מבואר בע"ח שער הנסירה ושער הירח ובפע"ח שער העמידה פט"ז שאחר שנתקנה הנוקבא בפרצוף גמור אב"א הנה עדיין צריכה לחזור פב"פ עם ז"א ועדיין היא דבוקה אב"א עם ז"א וכותל א' משמש לשניהם וצריכין נסירה לכן מסתלקין הנה"י דאמא מז"א ונשאר הז"א בסוד השינה והדרמוטה בסוד ויפל אלקים תרדמה על האדם וכשמסתלקין המוחין מז"א אז נכנסין הנה"י דאמא עם המוחין דז"א שבתוך נה"י דאמא בתוך הנוקבא ועי"ז ננסרת מאחורי ז"א עיי"ש ואז מקבלת דלת וציר ומנצפ"ך שנית ע"י אמ"א עצמה שלא ע"י

השמטה

ומבואר בפע"ח שער כוונת אמן פ"א שסוד אמן גי' הוי' אדני שה"ס חיבור זו"ן אב"א והנה חיבורם אב"א בכותל א' הוא בקו האמצעי דז"א וראשה מתחיל בת"ת ז"א במקום סיום יסוד אמא וז"ס א' מאמן שה"ס ת"ת דז"א ושם נפתח פה יסוד הבינה וזה א' מאמן שהוא א' מאהי' שה"ס הבינה וה"ס א' שבוא"ו דשם מ"ה כי א' הוא בשליש האמצעי דת"ת ששם פתיחת פי היסוד הנקרא אהי' וגוף דנוקבא הוא עומד מחובר נגד יסוד דז"א

דעת שלה נגד יסוד שלו כי דעתה בשליש העליון שבגופה בין שני כתפיו כמבואר בכ"מ וה"ס מ' מאמן מ"ם פתוחה ה"ס יסוד דז"א שהוא נקרא דנגיד ונפיק ונגדו מאחוריו דעת דנוקבא סתום וה"ס מ"ם סתומה והנה יסוד דז"א מסתיים למעלה ממקום שמסתיימין נ"ה כי הרגלים יותר ארוכים מן היסוד ונמצא יש חלל בין נ"ה מן המקום שמסתיים יסוד דז"א עד למטה מקום שמסתיימין נו"ה רגלי ז"א ונמצא קו ימין ושמאל דידה

ז״א וה״ם היין המשומר שהוא כינוי לבינה ונגד זה אמר הכתוב נזכירה דודיך שה״ם המוחין של ז״א שהם נקראים דודים מיין שה״ם הבינה שמסתלק מז״א עם המוחין דז״א ונכנסין תוך הנוקבא ואח״כ אמר **מישרים אהבוך** ומבואר בזוהר חדש זוהר שיר השירים שסוד מישרים הם ב״פ מגלפין דאתכסיאו אלין באלין ועיין בשע״ח שער הקדישים פ״ב בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפ״ד ועיין בשער ר״ח פ״ג שסוד מישרים ה״ם הגבורות ע״ד ידון לאומים במישרים וה״ם ב״פ מגלפין שקיבלה מז״א ומאמא ולאמן המישרים אהבוך כי הגבורות מעוררין האהבה והזיווג כמ״ש הרמ״ע בספרו יונת אלם שלכן נזכר פעם ראשוני אהבה אלא יצחק בסוד אשר אהבת את יצחק שה״ם הגבורות המעוררין האהבה והזיווג כמבואר בזוהר ואלא דף למ״ד ע״א וזוהר חיי שרה דף קל״ג ע״א ועיין בזוהר תרומה דף קס״ט ע״ב דאתערן רחדוה משמאלא איהו עיי״ש וזהו גילה ושמחה בך וכו׳ מישרים אהבוך ובזוהר תרומה דף קע״ג ע״ב איתא וז״ל דהא לית רחמו אלא מסטרא דשמאלא עכ״ל וזהו מישרים אהבוך ובס׳ זוהר הרקיע בפי׳ לזוהר פ׳ תרומה דף קכ״ו וכן בהרבה מקומות אין מספר בכתבי האריז״ל מבואר שהתעוררות וחימום הזיווג אינם אלא מכח הגבורות וזהו מישרים אהבוך ועיין בזוהר אחרי מות דף כ״ח ע״ב וכ״ט ע״א ובזוהר ויחי דף רכ״ט ע״ב בפי׳ זה הפסוק ופסוק הקודם והנה מזוהר פ׳ אחרי שם וזוהר שמיני דף ל״ט ע״ב ובזוהר בשלח דף כ״א ע״ב נראה שסוד מישרים מורה על התכללות ימינא ושמאלא ודכורא בנוקבא יעו״ש יתוא כי מישרים מורה על התמזגות ודבר מיצוע כדבר הישר שאינו נוטה לימין ולשמאל שהה״ג נמתקין בסוד עשת הה״ח שנותן ז״א לנוקבי׳ בזיווג והוא נעשה אחר הנסירה בבואה לפניו ואז ישר יחזו פנימו ואז כשזו״נ פב״פ אז נקראים הה״ג מישרים שמעוררין הזיווג לאושדא מ״ד לקביל מ״ן כמלא שנזכירה דודיך מיין מורה על הנסירה ומשרים אהבוך מורה על החזרה פב״פ ואז מישרים אהבוך שהה״ג מעוררין הזיווג ולכן נקראים מישרים בסוד התהגית הזיווג והמתקת הה״ג ולכן אהבוך בי׳ ל״ד בי׳ שם ב״ן כי מבואר בפע״ח שער העמידה פי״ז בכוונת מגן עוזר ומושיע ומגן כי אחר החזרת הנוקבא פב״פ בפני ז״א הנה חזרת להיות פב״פ רק בסוד נקודה כי כל מה שקיבלה אב״א להיות פרצוף גמור הלואי שהספיק לה בבחי׳ פב״פ בסוד נקודה לבד [ועיין עוד בשער ר״ה דפוס דוברלאווכא פ״ב ובשאר הדפוסים הוא בפ״ג] ואז יכנסין בה כה״י דאמא ונגדלת על ידה בסוד פרצוף פב״פ ועיין מה שאכתוב לקמן בפי׳ הביאני אל בית היין וסוד כה״י דאמא היוצאין מז״א ונכנסין בנוקבא הי״ם שם נוכ״ו אותיות שאחר שם אה״י כי בז״א הם בסוד אה״י בעצמו אבל בנוקבא כה״י דאמא הנכנסין בה אינם הם עצמם רק הארה מהם ולכן הם רק בסוד שם נוכ״ו עיי״ש ועיין במבוה״ש שער ה׳ פ״ג ומה שאמר הכתוב לשון רבים נגילה ונשמחה נזכירה מבואר בז״ח זוהר שיר השירים ז״ל נגילה ונשמחה בך אנא וכל תיקוני כד אתא לגבך בחיבורא חדא נזכירה דודיך מיין כרוי לכל חד מההוא יין דחדי לבונא ולא כספיק למחדי לון עיי״ש והוא כאשר מקבלת שכינת עוזני טובה מן בעלם אז יש עלי׳ לכל ג״ע ב״ע והם מלבשין בשמחה שמחת דודים כי הי״א משפעת למטה כל טוב ועיין מ״ש בפי׳ משכני אחריך נרוצה והמ״י וסוד נגילה ונשמחה בך סוד כ״ב אתוון ושם כ״ב ונזכירה דודיך מיין סוד ע״ב שמות שם ע״ב שיוקים ממנו ע״ב מלאכים בסוד ע״ב סנהדרין ע״ב שמות וסוד כ״ב סנהדרי קטנה בסוד כ״ב אתוון ויתבאר במקום אחר באריכות [או מישרים ירמוז על סוד הה״ג הזכרים שנותן ז״א לנוקבי׳ בסוד הזיווג פב״פ ועיין שער ר״ה פ״ב ולאח״כ נותן בה גם הה״ח והנוקבא מעלה הה״ג שקיבלה תחילה קודם החסדים הי״א מעלה למ״נ ע״י החותא שמניק לה בעל׳ בזיווג הראשון כמבואר במבוה״ש שער ב׳ ח״ב פ״ט ועיין בע״ח שער מ״נ ומ״ד דרוש ז׳ יין וה״ם מישרים אהבוך שה״ם הגבורות החדשות שמקבלת בזיווג פב״פ והי״א

השמטה

יש לחם על מה שיסמוכי כי כ״ה שלו ארוכים אבל גופא דידה אין לה על מה שיסמוך כי הוא קצר ומקתיים בשליש העליון של גופה נגד דעתם אבל כי הנה יוצא הבל מיסוד ז״א מבחי׳ החסדים וגבורות שבו ונמשך ביושר ומתפשט למטה בין החלל שבין כ״ה שבי ונעשה כנגד׳ גופא אמצעיתא דרחל וז״ס כוין מאתן נון פשוטה בסוד ההבל היוצא מיסוד ז״א ומתפשט למטה ביושר ובו נכלל נון כפופה והוא גופא דנוקבא מאחוריו הנקרא נון כפופה וכל עיקר חיבורה ודבוקה נוקבה בז״א בכותל א׳ הוא בקו האמצעי שהוא ת״ת ויסוד אבל וכנפיהם פרודות שהם קו ימין ושמאל שלהם הם מתפרדין זה מזה כי שלא אין קומת הנוקבא שוה לקומת ז״א שיהיו יכולים להתחבר דרועין בדרועין ורגלין ברגלין כי כל קומתה הוא רק נגד נה״י שלו שהם הרגלים שלו א״כ א״א שיהיו מחוברין יחדיו זרעותיי ורגליי ברגל ז״א לבד ולכן הם פרודות אבל בקו האמצעי הם מחוברים יחד בסוד הוי׳ ואדני בי׳ אמן עיי״ש והנו משכני אחריך נרוצה שמבקשת מז״א שתעלה לאחוריו ולהדבק עמו בכותל א׳ בקו האמצעי ולזה תרמז סוד אמן בר״ת והבן

הביאני המלך חדריו עמ״ש למעלה בפסוק פירושו שי״ק דז״א נקראים חדרים והדעת ממלא אותן החדרים ומלא בעלייתה נגד תנה״י דז״א הוא

מעלה אותן למ"נ ומחו"ג אלו מלעייל הולד ונוטלין חלק מרוחא קדמאה דשביק בה בעלה ונעשה לבוש אל החו"ג החדשות בסוד כנשר יעיר קנו כי הרוחא עדיף כי המעולה כבר קודם עיי"ש]

(ה) שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה׃

עיין בזוהר שמות דף י"ד ע"א בפי' הפסוק והנה בנות ירושלים בזוהר פ' ויחי דף רמ"ב ע"א מבואר שבנות ירושלים הם נשמות הצדיקים שהם בנות הנוקבא שה"ם ציון וירושלים שהם בחי' יסוד ומל' דנוקבא. שה"ם ציון וירושלים כנ"ל והנשמות נבראו מסוד הטיפה שנותן ז"א לנוקבי' בסוד הזיווג כמבואר שער מ"נ ומ"ד ובכ"מ ומשם יצאו כל נשמות הצדיקים ולכן נקראים בנות ציון או בנות ירושלים עוד יש שם בזוהר פי' באופן אחר שסוד בנות ירושלים הם י"ב בקר שהים עומד עליהם שה"ם י"ב שבטין [וכן כתוב ג"כ בס' עסיס רמונים שער ערכי הכנויים ערך בנות ירושלים שהם נשמות הצדיקים שנשפעים מירושלים העליון שהוא השכינה או שהם הי"ב בקר שהים נועדת עליהם שהוא השכינה עכ"ל] וענין הי"ב בקר עיין בפע"ח שער השבת פי"ט בכוונת בפי ישרים תתרומם ובשפתי צדיקים וכו' ובזוה' וארא דף כ"ד ע"ב ובזוה' בראשית דף מ"ד ע"ב וזוה' פקודי דף רנ"ד ע"ב עוד בס' זוהרקי"ע בפי' לסתרי תורה שבזוהר וירא דף ק"ז שהי"ב בקר ה"ם ד' חיות שבהיכל רצון דבריאה וה"ם ד' מלאכים מיכאל גבריאל רפאל נוריאל ולכל א' יש עוד ב' מלאכים הרי י"ב בקר עיי"ש [ובזוה' וירא בסתרי תורה דף קמ"ט ע"ב] והנה בפע"ח שער הקדושים פ"ד בדפוס דובראוונא ובשער הדפוסים הוא בפ"ו מבואר באופן אחר כי סוד היכל רצון ה"ם היכל הששי ממטה למעלה ובהיכל רצון בעצמו יש עוד ח"ו היכלין שה"ם כללות הששה כמבואר גם בע"ח שער כסא הכבוד הרי י"ב בקר והיכל השביעי שהוא היכל קה"ק ושם יורד המל' דאצילות כמבואר עוד שם בע"ח שער כסא הכבוד ה"ם הים העומד על הי"ב בקר והנה עד כאן מדבר הכתוב נגד השכינה שהוא בגלות וירדה לבריאה ומתחננת ובקשה מבעלה ומפסוק ישקני עד כאן על עלייתה למעלה וסידרה בדברי' הנעימה כל סדר עלייתה עד החזרתה פב"פ עם ז"א לצורך הזיווג וכ"ז הי' בתורת תפלה ובקשה וכאן מדבר הכתוב נגד השכינה המדברת למטה אל בנות ירושלים שה"ם נשמות הצדיקים או ההיכלין דבריאה ולהם אומרת הכלה הנעימה שחורה אני ונאוה ופי' הוא כי הנה מבואר בלק"ת פ' יתרו בפסוק אנכי ד' אלקיך ובס' לקוטי הש"ס מהאריז"ל בגמ' שבת בענין מאמר חז"ל אנכי נוטריקון אנא נפשא כתבית יהבית [ובס' זוהרקי"ע בפי' לזוהר יתרו דף פ"ה ע"ב עיי"ש] שאני ואנכי ה"ם שם ב"ן וע' אותיות של מילואו גי' אני וה"ם חיצוניות המל' שהוא בחינתה בהיותה פב"פ והפנימיות שלה ה"ם כלת משה והוא כי נקודה העיקרית שלה ה"ם ספירת כתר שלה ושאר הט"ס שלה הם בה בסוד תוספות וכן הוא בין בבחינתה של אב"א או בשל פב"פ והוא כשניתוספין בה הט"ס של בחי' אחור באחור על בחי' נקודה העיקרית שלה ונשלמת אב"א בסוד פרצוף גמור אז חוזרת פב"פ עם ז"א [והענין בקיצור כי בשעת אצילותה יצאה רק בחי' נקודת הכתר שלה עיין שער שבירת הכלים פ"ו ושער המלכים פ"ה ופ"ו ואח"כ בעת תיקונה בעיבור בטן תבונה יצאה בבחי' פסיעה לבד ואח"כ כשנגדלה במדת ת"ת דז"א עדיין הוא רק בחי' נקודה ולא פרצוף אבל מ"מ נקודה זו יש בה אז כללות י' נקודין כי נתוספו בה ט' נקודין בתוס' מחכמה ולמטה ואח"כ ע"י האורות שמקבלת מז"א בהיותה אב"א נגדלת הנקודה הזאת הכלולה מי' נקודות ונעשה ממנה פרצוף גמור אבל מ"מ כל הי"ס שבה הם רק בחי' מל' נגד מה שמקבלת אח"כ מז"א מאחוריים שלו ע"י הנסירה כגון נקודתה העיקרית הוא מל' שבכתר חכמה שבה הוא רק מל' שבחכמה וכן כולם וע"י הנסירי' מקבלת מכתר ז"א ט"ס ומתחברת עם כתר שלה וכן מחכמה וכן כולם ועיין בע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ב כלל א' ובפע"ח שער ר"ה בסוד הנסירה ובע"ח שער מיעוט הירח פ"א ועיי"ש בפ"ב ודו"ק ושער פנימית וחיצונית) וכשחוזרת פב"פ חוזרת שוב רק לבחי' נקודה לבד בלא פרצוף והוא בחי' נקודתה העיקרית של בחי' פב"פ וזאת הנקודי' של בחינתה פב"פ אינו זז לעולם. מפנים דז"א ואח"כ נתוספין בה עוד ט"ס בסוד תוספות של בחי' פב"פ ונשלמת בבחי' י"ס פרצוף גמור פב"פ וזאת הבחי' של פב"פ נעשה בחי' פנימיות לבחי' אב"א וה"ם כלת משה והוא נשמה של מל' החיצונה שהיא בחי' של אב"א ובהיותה אב"א ה"ם יונת אלם בלא דיבור וכאשר חוזרת פב"פ ומקבלת בחי' פנימיותה ונשלם בה נשמה נעשה ונגמר בה סוד הדיבור וה"ם הכי' של אנכי שהיא כתר

השמטה

מביאם בחדריו והנה חדר הוא ר"ת של ח"סד ד"ין ר"חמים שה"ם קו ימין שהוא חסד וקו שמאל שהוא דין וקו האמצעי שהוא רחמים וה"ם נה"י דז"א שנגד נה"י דז"א שהם ימין ושמאל ואמצע דז"א שה"ם חדריו דז"א ונגדם נבנה כל קומת הנוקבא ימין ושמאל ואמצע דידה נמצא לפ"ז משכני אחריך נרוצה מורה על עלייתה נגד אחורי ז"א נגד נה"י שלו ועל חיבורה עמו בקו האמצעי בסוד אתן כנ"ל והביאני המלך חדריו מורה

על

שלה בחי' נקודה העיקרית של בחי' הנ"ה שלה וה"ה הדיבור של אנכי בסוד אנא נפשי כתבית יהבית שה"ס הנפש שלה וה"ה הדיבור עיי"ש [ועיין בשעג"ע שער האותיות אות א' פתח ד' דרך א' בביאור אני ואנכי שה"ס שושנה עליונה ושושנה תתאה ועיין בזוהר יתרו דף פ"א ע"א וז"ל אנכי כזה דתרין כרסון עיי"ש ועיין עוד בזוהר נח דף ס"ה ע"א] ועיין בע"ח שער הפנימיות והחיצוניות דרוש ו' ובשעה"פ שער ר"ה פ"ג בדפוס דובראוונא ובדפוסים אחרים בפ"ג בפסוק ויפל אלקים תרדמה וכן בכל בוקר כשעולה בחי' נקודה העיקרית של מל' האצילות שה"ס כתר שבה שירדה למטה בלילה אחר חצות לבריאה וע"י התוספות שלה נתנה ללאה קיימים שמסרה רחל ללאה להגדיל פרצופה בכל קומת ז"א כי אחר חצות הזיווג עם לאה כמבואר שער תיקון חצות פ"ב בשעה"כ ובבוקר עולה זאת הנקודה מבריאה לאצילות ונקשרת על זרוע שמאל דז"א ונכנס רשימו דמוחין דנוקבא שנסתלקו בלילה ללבו דז"א ועכשיו נכנס זאת הרשימו בנקודה העולה מבריאה ונקשרה בזרוע שמאל דז"א שהוא כנגד הלב וה"ס תפילין דיד וזאת הרשימו הוא ג"כ מבחי' פנימיותה של מל' שה"ס בחי' הנ"ה שלה ועיין היטב גם בשעה"כ שער ר"ה ושער התפלה פ"ז ושער התפילין פ"ז ובע"ח שער הנסירה פ"א ושער פנימית וחיצונית דרוש ו' ובס' זהרקי"ע בפי' לזוהר דמשפטים בסבא שבדף ל"ד ע"ב בענין זכה יתיר יהבין ליה וכו' עיי"ש בפי' מוהרכ"ש ועיין בהקדמה לס' שעה"ח ועיין בהגהות מוהרכ"ש שבשעה"ח שער התפלה פ"א בדפוס דובראוונא ובדפוסים אחרים בהקדמה ועיין בס' מצות שמורים למוהרכ"ש בהלכות תפילין בענין הנחת תפילין של יד על הקיבורת ועיין בס' טוב הארץ למוהרכ"ש בהגה שלו על תיקון חצות שבס"ס ס' טוב הארץ [ובס' שעג"ע פתח ב' דרך ב' בביאור אות ע' עיי"ש בסוד שושנה עליונה כלת משה ושושנה תתאה ובאות י' פתח ה' דרך ג' בסוד ירושלים ובכ"מ בס' הנ"ל] והמבואר משם שסוד המל' שיורדת למטה בבריאה בלילה ואחר חצות יורד נקודת כתר שהיא העיקרית שלה וכן בבוקר עולה זאת הנקודה וע"י התוספות שלה למטה ועולין אח"כ ע"י התפלה [ואח"כ מתחברין עמהם גם נקודה העיקרית שלה אב"א עם ז"א ועדיין הוא רק בחי' נקודה רק שעתה כלולה מי' ואח"כ נעשית הבנין ע"י אורות דז"א ואח"כ באין לה עוד אורות ע"י הנסירה כי ט"ס שלה כלולים בט"ס שלו כי כל ספירה וספירה דז"א יש בו ספירה א' של הנוקבא אך הוא אינו רק חלק העשירי שבה לבד שהוא ספירת המל' שבה כמבואר בשער מיעוט הירח פ"א ועיין בשעה"כ שער העמידה בכוונת ולמלשינים אל תהי תקוה ודוק] כמבואר בשערים המצויינים הנ"ל שגם כל הירידה הזאת אינה רק בבחי' מל' החיצונית שהוא בחי' אב"א שהוא מבחי' שם ב"ן דנקודים שה"ס המלכים שמלכו ומתו ותי' מלכין הם הנלילות הקדושה שבתוך הקליפות לכן המל' החיצונית שהיא משם ב"ן דמלכים שהיא מינה יורדת למטה ומבררת נ"ק כמבואר בס' הגלגולים פ"ב אבל בחי' פנימיותה נמשך ממ"ה החדש שלא הי' בו שבירה ואינה יורד למטה וה"ס כלת משה [ועיין במסכת חסידים מס' אורות דז"א פ"ב אות ז' ומס' קטנות רחל פ"א אות ב' בס"ד כנסת ישראל כלת משה ועיין בע"ח שער הפרצופים בענין פרצוף ב' דז"א ונוקבי' ופרצוף ד' ונקבי' ועם מ"ש תבין מ"ש בכ"מ שאחר הסתלקות הט"ס ממנה לא נשאר בה רק בחי' מל' ובכ"מ כתיב שנשאר בחי' כתרה שהיא מל' שבכתר' ועיין בגלגולים פ"ט בענין חלתו של עולם כי הוא ג"כ עד"ז קלה שבכתר אין לה אור רק כשיעור מל'] ועמ"ש לקמן בפי' הפסוק אני חבצלת השרון שושנת העמקים וכו' עד ופריו מתוק לחכי והנה מבואר במבוא"ש ש"ג ח"ג פ"ז שסוד המלכים שמתו שהיו משם ב"ן דנקודים ה"ס ע' אותיות של ב"ן כי גם אחורי אהי"ה כשנברו הרי ב' ועם ז' מלכים שהם ז"כ הרי ע' אותיות שבשם ב"ן ולפעמים נחשבים בס"ד י"א סממני הקטורת כי אה"ה לפעמים נחשבים לארבעה כי נחלקים אה"א לב' אה"א ויסקו"ת ועם ז' מלכין הרי י"א עיי"ש וה"ס אני מאנכי ג"י ב"ן וע' אותיות שה"ס חיצונית המל' שנשרשה מב"ן דמלכים והנה מבואר במבוא"ש ש"ג ח"ב פי"ד ובחלק שני מס' זוהרקי"ע בפי' האדר"א דזוהר נשא שבדף קל"ב בענין תלת עלמין דנפקי מתיקונא קדמאה דדיקנא מבואר בס"ד הפסוק בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר שה"ס המלכים שמתו ונפלו והושחרו והמה בסוד בגדים ולבושים שחורים כי משיורי בירורי המלכים שנברר בעת תיקון העולמות נעשו סוד קליפת נוגה וכן מבואר ג"כ בע"ח שער קליפת נוגה פ"ג וש"ע שקליפת נוגה נעשה משיור בירורי המלכים והנוגה סובבות ומלבים את הקדושה בסוד ונוגה לה סביב וה"ס בגד שחור ובגד בוגדים בגדו והושחרו שמלבנן אותן הבגדים ונבררים והם הנלילות שמתבררים בכל יום ויום מבין הקליפות ועיקר הבירור ע"י המחשבה בסוד המחשבה שה"ס השמן בסוד הכל במחשבה אתבררו וזהו בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר עיי"ש באריכות ועמ"ש לקמן בפי' הפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים וז"ש אני שחורה שסוד אני שהיא חיצונית המל' שיורדות לבריאה שה"ס ב"ן וע"א ג"י אני כנ"ל אני מאנכי

הוא

השמטה

על כסא שלו בקו ימין ושמאל ואמצע דידי' הנעשין מוחין לנוקבא כי בחי' דז"א נעשין מוחין לנוקבא ואמצעי' בחינה דביקה בכותל א' עמו רק בקו האמצעי והבן.

הגידה

היא שחורה כי כאן הכתוב מדבר כשהשכינה ירדה לבריאה כנ"ל ואז הוא שחורה בסוד נקודה לבד ומסתתרת בבגדי שחורים דקליפות נוגה לברר משם נ"ק כי היא אש אוכלה עיי"ש ועמ"ש לקמן בפי' הפסוק מצאוני השומרים הסובבים בעיר וכ"ז בבחי' החיצונית של המל' אבל בבחי' פנימיותה ונאוה שאינו יורד למטה מעולם האצילות רק תמיד פב"פ עם ז"א שהוא תפארת [וכן מבואר בתיקונים תיקון ג' וז"ל עמודא דאמצעיתא בחורא ושכינתא באוכמא הה"ד שחורה אני ונאוה ועיין שער פנימיות וחיצונית ובשער או"א ובשער אנ"ך ושער המוחין ותראה ספק אם גם אצ"א לוקחים זו"ן כ"א מ"ה וב"ן בבחי' אחורי מ"ה וב"ן ואח"כ פב"פ מבחי' פנים מ"ה וב"ן וכן נראה מדברי המ"ח או אצ"א לוקחין ב"ן ובפב"פ מ"ה והדרושים קצתם עד"ז וקצתם ע"ד אחר מ"מ חלק היורד למטה אינו אלא מחלק ב"ן ולא חלקים ממ"ה כמבואר בכמה מקומות והבן זה היטב] וכן ונאוה הוא מלשון תפארת ויופי ועמ"ש בפי' הנך יפה רעייתי שכל יופי הפנים שהם ש"ע נהורין שאורין בפני המל' בהיותה פב"פ הם מצד פנימיות המל' שהיא כלת משה וזה ג"כ מ"ש כאהלי קדר כי המל' החיצונה היורדת למטה נעשית שחורה כאהלי קדר שה"ס קליפת נוגה שהם אהלי קדר קד"ר גי' ש"ד וה"ס יריעות עזים שהם אהל על המשכן כמבואר שער קליפת נוגה פ"ג בסוד העזים ובסוד י"א סממני הקטורת שה"ס י"א יריעות עזים ועיין בזוהר תרומה דף קל"ט ע"א וקמ"ז ע"ב וזוהר פ' ויקהל דף רי"ג בסוד היריעות עזים שה"ס הקליפת נוגה ובבחי' הפנימית שבה הוא כיריעות שלמה כמבואר בפע"ח שער העמידה פי"ח שסוד היריעה הוא כינוי לנוקבא ומבואר בס' זהרקי"ע בפי' לריש הקדמות זוהר בראשית בסוד השושנה עליונה שהיא כלת משה פנימיות המל' נכללות בבחי' לאה כי סוד פנימיות המל' הוא בבינה והיא דוגמת בינה העליונה כאמה כן בתה והנה יש י"ח בחי' לאה היוצאין מאבא ומאמא עיין בלק"ת פ' שופטים בטעמי מלות י"ח נשים של המלך ובס' הגלגולים פכ"ז ובע"ח שער הכללים פי"ג ושער לאה ורחל פ"ג ובפע"ח שער חג המצות פ"ד בדפוס דוברוונא ובדפוסים אחרים פ"ה וכולן נקראים בשם לאה ויש מהם בפנימיות ז"א סמוך ליסודות דאו"א שהם מלובשים בפנימיות ז"א וקצתם מחוץ לז"א וכולן נקראים בשם לאה העיקרת העומדות אחורי ז"א מן דעת דז"א עד החזה שלו ופנימית המל' היא בסוד הבינה נכללת עמהם עיי"ש בס' זוהרקי"ע ועיין עוד בס' זוהרקי"ע בפירושו לזוהר תרומה בספרא דצניעותא פרק' קדמא' בדרוש הכנסת ישראל והשושני וביאור דברי זוהר אמור דף ק"ז עיי"ש שהאריך לפרש סוד כלת משה ובזה לא תקשה לך מ"ש בלק"ת פ' בהעלותך בפסוק ויחר אף ד' בם ובס' זוהרקי"ע בפי' דברי הזוהר ויחי דף רל"ז על מה שאמר בזוהר ודא קרינן לה מלכות שמים שנראה משם שכלת משה היא לאה שכוונת ע"ד מ"ש בזוהרקי"ע שנכללת בבחי' לאה ודו"ק ועיין עוד בזוהרקי"ע בפי' זוהר כי תצא דף רע"ז וזה כיריעות שלמה כי נכללת בין הבחי' של כמה מיני לאה והם נוקבין דז"א המכונים בשם יריעות כנ"ל והם יריעות שלמה נוקבין דז"א שנקרא שלמה כמ"ש בפי' הפסוק שיר השירים אשר לשלמה ששלמה הוא ז"א ופנימיות המל' הוא נאוה כיריעת שלמה שאינ' יורדת למטה כנ"ל אלא נכללת ונשארת באצילות בין הבחי' של נשים דלאה [ובזוהר פ' חקת מפרש שכאהלי קדר כיריעות שלמה קאי על בנות ירושלים כשהמל' שחורה בגלות אז הם בנות ירושלים כאהלי קדר וכשהיא נאוה אז הי"ב בקר שהם בנות ירושלים כיריעות שלמה עיי"ש וכן הוא ג"כ בזוהר שיר השירים שבנות ירושלים קאי למטה.]

אך באופן אחר שכל הפסוק מדבר במל' החיצונה היורדת לבריאה י"ע וכשיורדת למטה היא שחורה כאהלי קדר שמסתתרת בלבושי שרים דקליפת נוגה ובעלייתה לאצילות היא כיריעת שלמה שה"ס החשמ"ל הנעשה מאור חיצונית הבינה להגין על זו"נ מיניקת החיצונים שהיא הקליפת נוגה הסובבות על החשמ"ל דקדושה וענין החשמ"ל הזה יתבאר היטב לקמן בפי' חמוקי ירכיך כמו חלאים עיי"ש והנה בסידור של הרב המקובל מו"ה יעקב קאפיל זלה"ה בכוונת תשעה באב בענין איסור נעילת הסנדל מבואר שאור חיצונית דאבא נכלל ג"כ באור חיצונית הבינה וממניהם נעשה חשמ"ל לזו"נ וזהו כיריעות שלמה מיעוט יריעות שנים שהם חשמ"ל מאבא וכן מאמא והם נעשים מלבושים למל' בהיותה באצילות אחר הכנס נה"י דאמא בתוך ז"א בסוד המוחין ואז בחי' החיצונית דנה"י דאמא אינו נכנס בפנים רק נשאר מבחוץ בסוד חשמ"ל ומלבוש על זו"נ כמבואר דבר זה באריכות בע"ח שער דרושי אבי"ע פ"א בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפי"א ובפע"ח שער התפלה פ"ב ופ"ג בענין הנעלים והמלבושים ובמבוהש"ע שער הקליפות פ"ג.

אך שחורה אני בבחי' חיצונית לגבי הפנימיות כי הפנימיות היא נאוה וכן אני כאהלי קדר לגבי המקיף שהוא כיריעות שלמה המסמא עיני החיצונים כי הפנימי והמקיף ה"ס נפש ורנח"י שאין משם יניקות החיצונים.

(ו) אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי׃

עיין בזוהר ויחי דף ר"ט ע"א ובזוהר תזריע דף מ"ה ע"ב.

ובזוהר

וזוהר פ׳ אחרי דף כ״ע ע״ב בפי׳ הפסוק וגם בזוה״ח בלק דף כ״ע ע״ב והנה בזוהר חדש זוהר שיר השירים כתב וז״ל היה אומר לאוכלסא כמה ערבובא דא לכון דאל תראוני בזוונא דחפיא על האי קטרא ולא תיכלון לאתנהרא מיני ולאסתכלא בנהירא כלל בגין אמי נחרו בי דהא אסתלק לעילא שמשא אתכנש ובגין אמי אסתליקו לעילא ובג״כ שלטא ערלה ואתון אל תראוני לא תיכלון למחמי ולאסתכלא בנהורא כלל שווני נוטרה את הכרמים דהואיל והערלה לגבאי היא ינקה מיני למיהב לאוכלסין דילה ולאיכון מסריין דשאר עמון וכרמי שלי לא נטרתי אלין אוכלסין קדושין דילי דלא יכילנא בההוא קטרא למיזן לון עכ״ל עיי״ש והוא מובן שבהסתלק נה״י דאמא עם המוחין מז״א בסוד המוחין דגדלות ונשאר רק בבחי׳ מוחין דקטנות ואז מסתלק החשמ״ל ומעל הבנים שהם זו״נ והמלי׳ יורדות למטה ומתחתרת בלבושי חשוכין דקליפת נוגה שהוא הערלה כמ״ש בלק״ת פ׳ לך לך בטעמי מלות מילה ובע״ח שער מוחין דקטנות פ״ב ושער אוכלה פ״ג ושער קליפת נוגה פ״ו שסוד הערלה הוא קליפת נוגה וע״י קליפת נוגה מפתין הג׳ קליפות הקשות ויונקין מהקדושה כאשר יבואר להלן בפי׳ חמוקי ירכיך כמו חלאים וכשיורדות המל׳ לבריאה שם מקום הקליפות כי מבי״ע ואילך מתחיל מקום הויית הקליפות בבחי׳ הבחורה אבל באצילות לא יגם כל זר בחי׳ ידועה עיין בע״ח שער הקליפות פ״ב ואז כשיורדות לבי״ע המלי׳ בבחי׳ מיעוט הירח שאינה מקבלת אור השמש שהוא ז״א והעננים החשיכים שהם הקליפות מכסין עלי׳ מלהאיר בה ומקבלת רק דינים גדולים מז״א ומאמא וזה נרמז בשזפתני השמש כי מבואר בע״ח שער רפ״ח כלולון פ״ח ובמבוא״ש שער ה׳ ח״ה פ״ג שסוד השמש ב״ם ש״ך דינין וס״ם אדמימות השמש ותוקף הדינים עיי״ש ובני אמי שהם נה״י דאמא שנקי׳ הם הבנים לאבות שהם חג״ת שאבות חג״ת ובנים נה״י כמבואר בשע״ח שער העמידה פט״ו [גם סוד השמש חיצונית ז״א י״ם דין ב״י שמש ובני אמי הם פנימיות סו״ק שו״ק בני הא״ם ופנימיות ז״א בסוד הקטנות הם שמות אלקים ג״פ ג״י נחר וזהו בני אמי נחרו בי] והם נחרי בי סוד ג״פ אלקים דקטנות שנשאר בז״א ג״פ אלקים ג״י נחר בס״ד נחר גרוני כמבואר בע״ח שער מוחין דקטנות ובכ״מ לאין מספר והם נוחרין ושורפין בתוקף הדינים את המלי׳ [גם סוד בני שמות אלקים פשוטו ומילואו ומילוי מילואו בין אותיות ואמי סודו שמות אהי׳ פשוטו ומילואו ומילוי מילואו הם אותיות].

שמוני נוטרה את הכרמים הוא ג״ע בי״ע שירדות שמה אשר שם הקליפות כנ״ל [או נוטרה את הכרמים דפ״א כרמי שלי שהם ט״ם התוספות שלה כמ״ש לקמן בפס הרמ״ז לא נטרתי כי אמלא החרבה ובגלות ט״ם שלה משלים קומת נוקבא דפ״א שהוא רק נקודה אחת וזהו נוטרה את הכרמים ועיין בזוהר בלק דף ר״ע ע״ב דרברבי דשאר עמין עקרין כרמים עיי״ש בסוד משעול הכרמים ובסוד שמני נוטרה את הכרמים ועיין זוהר במדבר דף ר״ע ע״ב שמני נוטרה את הכרמים איכון שאר עמין דאיכון זנבא עיי״ש והם הכרמים המלאחין ענבים באושים] ועיקר שם כרמים בשבעה היכלין דבריאה אשר שם אמא מקננת בסוד היין הנגדל בכרמים וכרמי שלי באצילות לא נטרתי להשפיע קדושה למטה דרך היסר עד שיגיע השפע אל בני ישראל רק דרך עקלתון שהחיצונים לוקחים חיו השפע ואנו כזנים מן התמצית ושפחה תירש גבורתה כנ״ל והכרם שלה היא יסודה אשר שם היין שהיא הס״ג וצריכין נטירה ושמירה בסוד חותם בתוך חותם להיות יין המשומר מענב החיצונים כמבואר לעיל בפי׳ נגילה ונשמחה בך נזכירה דודיך מיין אבל כשיורדות לבריאה יונקים ממנה החיצונים ואותן חותמות שהם צירים ודלתות שברחם שלה נאמר עליהם כי נהפכו עלי׳ ציריה עיין בלק״ת בפי׳ הפסוק כי נהפכו עלי׳ צירי׳ בלק״ת לקוטי שמואל א׳ סוד הברכה שביסוד דנוקבא מבואר בזוהר שמות דף ד׳ ע״א במאמר דר׳ אלעזר וז״ל מה הברכה צריך לעדור ולהשקות ולזמור ולחפור [וים ספרי זוהר דלא גרים ולחפור] כך כנסת ישראל הה״ד כי כרם ד׳ צבאות בית ישראל עיי״ם והוא כי המלי׳ צריך עידור בסוד כריית וחפירת הבאר לעשותי כלי כמבואר בלק״ת בפי׳ ויגש בפסוק והי׳ בתבואת האכן ונתתם חמישית לפרעה ובפ׳ חוקת בפסוק באר חפרוה שרים ובזוהר וילך דף רפ״ו ע״א בסוף הפרש׳ [וסוד זה הענין של הכלי תבין היטב הדק כשתעיין היטב הדק בשער מ״נ ומ״ד איך יש בזה כמה בחי׳ בסוד אב״א ופב״פ וסוד זיווג אב״א בעלותם לאיק אר״א עיי״ם היטב ועיין עוד היטב בשער חיצונית ופנימיות ובסוף דרוש ד׳ ודרוש ה״ו ובשער מ״נ ומ״ד דרוש יו״ד וי״ב בענין חיצונית ופנימיות ורוחא וכלי שלהם וסוד זיווג אב״א ובמבוא״ש ש״ב ח״ג ועיין שער נשיאת אפים פ״ג ול״ע] ובפע״ח שער ק״ש שעה״ת פ״א ובשער ר״ה פ״ג בדפוס הברלאווגא ובדפוסים אחרים בפ״ד ובע״ח שער סארת המוחין פ״ז ועיין שער מ״נ ומ״ד דרוש א׳ שבעי׳ תבין דברים אשר הם שם ובסוד מיצוך אצבעות של ידי אמא שחופרין הבאר שהוא יסוד דנוקבא לעשותה כלי בסוד הסרת הבתולים כדי שביאה ראשונה לא תהי׳ לריק כי אין אשה מתעברת מביאה ראשונה ואיכי נעשית אז רק בחי׳ כלי בביאה ראשונה אך ע״י מיצוך אצבעות ידי אמא נעשית כלי מקודם ובביאה הראשונה כבר היתה מקודם כלי ויכולה להזדווג להוליד נשמות אף מביאה הראשונה ועיין שער תיקון נוקבא פ״ב אות ט״ו ובשער מ״נ ומ״ד דרוש יו״ד וי״א אות א׳ ודרוש י״ב ובשער השמות כמה שפקית מה הוא הכלי ומה הוא הרוחא ומה הוא שמ״כ ודו״ק כי צריך ע״ב ועיין בסידור ר׳ יעקב קאפ״ל

נסכהנת

בהנהגת הלילה וק"ש שעה"מ ועיין בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי הזו"ג אות ד' ועיין בפע"ח בכוונת מקדש אדני כוננו ידיך ושער ק"ש שעה"מ פי"א ושער הלולב פ"ד ושער הירח פ"ג בסוד הידים והכלים כמה בחי' וה"ס העיבור ואח"כ לידה השקאה ה"ס הזיווג שנותן לה ז"א טפה מימי החסדים אחר קבלתה הגבורות והעלותה למ"נ אח"כ יורדין וה"ס השקאה החסדים לצורך לידת הנשמות או עיבור ה"ס ביאה ראשונה לעשותה כלי והשקאה סוד ביאה שניי לצורך לידת הנשמות ועיין סיעב הדק בס' מבוה"ש ש"ב ח"ג פ"ט בסוד הכלי וסוד המ"נ והרוחא עיי"ש במבוה"ש ובע"ח שער המוחין פ"ט ואח"כ לידה זמירה ה"ס לידת הנשמות שה"ס הלידה הקליפה והזמירה ע"ד זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד וכמבואר בפי' הא"ר להאריז"ל בסוד מחלדי חקלא ועיין עוד בשער ק"ש פכ"א ושער ר"ה פ"ב ופ"ג בענין הרוחא והכלי וסוד הזו"ג אם יורדין הגבורות תחלה או החסד ול"ע והנה מבואר בפע"ח שער קריאת התורי' פ"ד ובסידור מו"ה יעקב קאפיל זלה"ה בכוונת למנצח יענך ד' ביום צרה שאחר שמתעברות הנוקבא מסוד הנשמות ואז יורדות המל' לבריאה כדי להוליד שם והנה כשיורדות לבריא' נעשה רחמה צר וסתום בסוד גן נעול שלא יונקו החיצוני' ויורד יסוד דקטנות ז"א שה"ס הנחש ג"י דס אחורי אהי' ושדי ומזדווג עמה בבריאה כדי שתוכל לילד בסוד אילה רחמה צר ובא נחש ומכישה ברחמה כדי שתילד וסוד זה מבואר בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ב אות ע"ז ובפע"ח שער חג המצות פ"ח בכוונת שביעי של פסח ובלק"ת פ' חקת ובזוהר בשלח דף כ"ב ע"ב וזוהר ויקהל דף רי"ט ע"ב ור"כ ע"א וזוהר פנחס דף רמ"ט ע"ב ובמבוה"ש שער הקליפות פ"ב ועיין לקמן בפי' הפסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות וכו' וה"ס החפירה והנה שחרחרת ג"י כתר מל' כי המל' שבאצילות כשיורדות לבריאה בסוד נקודה נעשה שמה ראש לשועלים בחי' עתיק שהוא כתר כמבואר בע"ח שער סדר אבי"ע והבן שהמל' דאצילות נעשית עתיק דבריאה ועיין שער סדר אבי"ע מבואר שהוא נקודה עיקרית שלה שהיא נקודת הכתר שלה והוא הנעשה עתיק דבריאה ועיין סיעב שער כסא הכבוד ועיין בפע"ח שער העמידה בכוונת ולמלשינים אל תהי תקוה והבן ועיין בזוהרקי"ע בפי' זוהר פקודי דף רל"ד ובמ"ח מס' הבריאה ואף בעת עלייתה באצילות נשאר רושם וה"ס עתיק דבריא' כמבואר בשער סדר אבי"ע.

והנה ש"מוני נ"וטרה א"ת ה"כרמים ר"ת ש"נ"א"ה שה"ס הנחש בסוד ואיבה אשית בינך ובין האשה וע"ד כל ת"ח שאינו נוקם ונוטר כנחש שסוד השנאה בנחש וס"ת של שמוני נוטר"ה א"ת הכרמי"ם הוא מ"י"ת"ה שהיא מלאך המות אבל בקדושה או"ר פנ"י מל"ך חיי"ם ס"ת כ"ר"מ"י וכן כ"י עמ"ך מקו"ר חיי"ם ס"ת כ"ר"מ"י שלי לא נטרתי.

(ז) הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃

עיין בזוהר ויקרא דף י"ז וזוהר בלק דף קל"ז בפי' הפסוק הנה כאן מדבר הכתוב נגד השכינ' המדברות טוב אל בעלה ז"א שעד עתה דיברה אל בנות ירושלים כנ"ל ועתה מתחלת לדבר אל בעלה שהוא אוהב נפשה ועזה כמות אהבה וזה שואלת מן בעלה כי הנה ידוע שמתחל' מקבל ז"א מוחין מאו"א ואח"כ נותן לנוקבא אורות ממוחין שלו בסוד תיקון פרצופה וזה שואלת איכה תרעה איך תזין נפשך ותקבל מוחין מלמעלה ואיכה תרבץ למטה להשפיע בי מוחין בצהרים בעוד שהדינין מתבררין והמוחין נסתלקו למעל' כי מבואר בזוהר תרומה דף קכ"ט ע"ב שצהרים הוא זמן הקרוב לחשכת לילה זמן תפלת

מנחה

השמטה

הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרבץ בצהרים וכו' עיין בזוהר שיר השירים שמפרש פסוק זה על קיטרוג הלבנה שאמרה אין שני מלכים משמשין בכתר אחד וז"ל בקדמיתא תרין נהורין שוו שקולין דא לקביל דא וכו' אמרה סיהרא קמי' קב"ה אפשר למלכא חד דלשמש בתרין כתרין כחדא אלא דא בלחודוי ודא בלחודוי אמר לה חמיכא בך דרעותך למהוי ראש לשועלים זילי ואזעירי גרמך אע"ג דאת תהוי רישא לסון זעירו אית לך מכמה דהוה ודא הוא דאמרת סיהרא הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איך דין אפשר לך לאנהגא עלמא בתרין כתרין כחדא איכה תרבץ בצהרים דהא סיהרא לית היא כדאי לאנהרא ואי אפשר לך לאנהגא עלמא בתרין כתרין כחדא בשמשא וסיהרא דהא סיהרא מה נהורא אית לה בצהרים בג"כ אי"א לך לאשתמשא בתרין כתרין כחדא שלמה אהי' כעוטי' איכדין אהא אנא מתעטפא בצהרים כד נהורא ותוקפא דשמשא להוי אזיל ואתקף הא אנא מתעטפא בכיסופא קמי' ולא איכל לשמשא קמך ואנת איך תוכל לאנהגא ולאשתמשא בתרין כתרין כחדא אמר לה קב"ה הא ידענא ביך זילו ואזעירי גרמיך ותהוי רישא לשועלים לאו לך בעקבי הצאן אם לא תדעי לך היפה בנשים דאמרת דאי אפשר לאנהגא עלמא בהרין כתרין כחדא זילי ואזעירי ותהוי רישא לשועלים לאו לך בעקבי הצאן פוקי והוי רישא לאינין אוכלסין וחיילין דלתתא ורעי לון לאנהיגי לון

ושוי

מכחה עת שליטת הדינין ולפעמים אנו קורין לתוקף השמש ג"כ צהרים והוא כמו שאנו קורין לקומא שני כסוף עיי"ש בזוהר ולכן בכאן ירמוז צהרים על הסתלקות המוחין שהיא הסתלקות היום כמ"ש לקמן בפי' עד שיפוח היום ועיי"ש בזוהר ויקרא ולפי דברי הזוהר שם בפ' בלק איכה תרעה איכה תרביץ קאי על השכינה שואלת לז"א איכה תרעה בחיי שיורדות למטה את העולמות שלמטה כי נוכח לזכר נסתר לנוקבא כידוע מחכמת הדוקדוק ושואלת לז"א איכה תרעה בסוד בין שהמילוי כ"ו כמו הפשוט כ"ו פי' כ"ו ב"י תרעי"ה ע"ה ואיכה תרביץ בסוד מילוי ואו שעולה ג"ן שהמילוי כ"ז פי' כ"ו ב"י תרביץ איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים בין החילוכים ככ"ל או י"ל שצהרים מורה על תוקף החום בסוד ירידתי לבריאה אשר שם גם אל שדי ב"י צהרים ומרמז על תוקף הדינין שלמה אהי' כעוטי' בבגדי אלמנות ובלבושי זרים של החילוכים על עדרי חביריך שהיא החיות והנפשות ואופנים שבב"ע בי"ע שנקראים עדרים בסוד שלשה עדרי צאן וכמ"ש בזוהר ויצא בפי' הפסוק כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים עיי"ש ועוד נקראים חברים כמ"ש לקמן בפי' חבירים מקשיבים לקולך כי הם נקראים חבירים לישראל וישראל ואורייתא וקב"ה כלהו חד ועיין זוהר ויקרא דף כ"ב ע"א דישראל אקרין חברים לקב"ה וכו' עיי"ש וכן הוא ג"כ בזוהר ויקרא דף ז' ע"ב שישראל נקראים אחים לקב"ה ועיין בע"ח שער מ"כ ומ"ד וכ"ה זוהר אחרי דף ע"ז ע"ב ודף ע"ח ע"א שישראל נקראים אחים לקב"ה ועיין זוהר משפטים דף קכ"ב ע"א שהקב"ה נקרא אח ורע לישראל עיי"ש ואני כעוטי' על עדרי חביריך שאין אני משפיע להם שפע ברכה והצלחה כמו בעת שאני בזיווג עמך ועל עדרי כמו בשמוך והרבה ויש דוגמתו שעל יתי' פירושו בשמוך והוא שמיכה להם כשיורדות לבי"ע ושואלת מז"א איכה ואיכה בסוד מ"ב לדיקים הנחלקים ל"ו באיי ול"ו בח"ל בסוד חלק לבם עתה יאשמו ומה תיקון יש שתוכל לעלות למעלה למקומי באצילות [וס"ד הגידה ס"ד החכמה אמנם אחותי בת אבי סוד החכמה כח מה היולי המחבר ב' השכים ועיי' כל היחוד ועיין זוהר שיר השירים ובזוהר פ' ויחי דף רל"ד ע"ב בפסוק האספו והגידה ובזוהר בלק דף קמ"א שכיון שנאמר לשון הגדה הוא דבר חכמה וכ"ל שמנקשת המשכת אור אבא שאבא יסד ברתא בסוד לרים שמוכך טובים והגדה לשון המשכה ובפ' עסיס רמונים שער ערכי הכנוים ערך הגדה וז"ל הגדה בחכמה כמבואר בזוהר שיר השירים וכן המל' כשיכן בה בעלה ויונקת משפע החכמה עכ"ל ועיין זוהר לך לך דף פ"ו ע"ד סוד הגדה] ועי"ז ושיבה לה הקב"ה שהוא ז"א בעלה.

(ח) אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים׃

פי' אם אין לך דעת ומוחין שעל ידיהם אתה היפה בנשים כי באצילות הי' נאוה ויפה כמ"ש לעיל בפי' שחורה אני ונאוה וכ"ז שאין לך דעת ומוחין מחמת שלא קבלתי אני ז"א ג"כ מוחין מלמעלה ואמר לא תדעי כי הדעת הוא המוח הצורך לזיווג בסוד וידע אדם את חוה אשתו ובקליפת אל אחר אסתרס ולא עביד פירין שאין להם מוח דעת המכריע בין חו"ב כמבואר בע"ח שער הקליפות פ"ב וזהו אם לא תדעו לך שאין אתה מזדווג עמי בסוד הדעת שממנו סוד הזיווג שממנו טיפת המ"ד והמו"כ ועמ"ש לקמן בפי' הפסוק צאנה וראנה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו

השמטה

והוי מלכא לכלהו תתאי ואכשיגי לכל חד וחד כדקא חזי לון והוי שלטא בלילה ודאי פוקי ואזעירי גרמך והכי אתחזו לך עכ"ל עיי"ש ועיי' בסוד קטרוג הלבנה ומיעוט הירח בפע"ח שער ר"ח ובע"ח שער מיעוט הירח עיי' בס' זוהרקיע בתחלת פירוש הקדמות זוהר בראשית בסוד מיעוט שושנה עליונה על איזה דרך הי' ודו"ק וכן בזוהר בראשית דף כ' ע"א פי' הפסוק ע"ד הנזכר בזוהר שיר השירים הנ"ל עיי"ש ועיי' בשער מיעוט הירח איך היו שני מיעוטים בירח אחד בשעת קטרוג ויותר אחר חטא אדה"ר שאחר החטא ירדו ט"ס תוספות שלה למטה בין החילוכים

אם לא תדעו לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים הנה יש ד' קליפות עון משחית אף חמה והמה כולם מרומזים בפסוק והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו ור"ת של עון משחית אף חימה הוא עאמ"ח והנה אהרן משה וחור ושבעים זקנים מבטלין כי מ"שה א"הרן ח"ור הם המבטלין ר"ת של מ"שחית א"ף ח"מה ושבעים זקנים שהיא ה"ע מבטלים העון שהוא ה"ע וכן שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים שרי עשרות אשר מינה משה שר"ת שלהם אמח"ע הם המבטלין את עון משחית אף חימה אעמ"ה הנה א' חסר לאלף כשאר עמ"ח הרי אלף קי"ח ב"י נח"ש חמו"ר שו"ר או קמ"ש נח"ש ומתבטלים בסוד פסוק שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד ב"י אלף קי"ח וס"ד שמע אחד אמע"ח ש"ד שהוא מבטלם והנה כתבנו למעלה בפנים שרעו את גדיותיך על משכנות הרועים הי"ם הד' קליפות של מרכבה טמאה בסוד גדיותיך הי"ם קליפת נוגה שהי"ם הגדיים והשעירים ומשכנות הרועים הי"ם ג' קליפות הקשות שהם רועים בשדות אחרים

חתונתו עיי"ש וגם לא תדעו לך כי אתה יורד בין הקליפות למקום שאין שם דעת בסוד גם נפש בלא דעת לא טוב הנה יש תועלת גדול בירידתך והוא ירידה לצורך עליה צאי לך בעקבי הצאן ה"ס הכלולות והנשמות הקדושות העשוקות בין הקליפות כמבואר בס' מגיד מישרים להב"י בפ' ויצא בענין צאן יעקב ובס' לק"ת ויצא בפסוק והכשבים הפריד יעקב שהוא בסוד דעיני אדם קדמאה שה"ס שבירת הכלים בסוד עקודים נקודים ובזוהר ויצא דף קס"א ע"ב איתא וז"ל אשר תבאונה הצאן לשתות כד"א ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם עכ"ל הרי סוד הצאן הם אופנים וחיות הקודש ושרפים שבבי"ע שהם עדרי הצאן והשכיני יורדות עד עקב הקדושה צאן קדשים ובזוהר בלק דף קפ"ו ע"א מבואר ורחל באה עם הצאן דרגין דילה דלתתא וניכה עיי"ש קפ"ז ע"א והנשמות של אדה"ר שנפלו בקליפ' נקרא צאן בסוד ואתנה צאני צאן מרעיתי אדם אתם והנה מבואר בס' הגלגולים פ"ב שסוד ירידת המל' בין החיצונים הוא לרע להם כי המל' אם אוכלה ומלקטת ומבררת הנשמות הכלולות הקדושות וה"ס עת שליט האדם באדם לרע לו כי האדם הטמא דקליפה הם שולטים בשכינה בירידתה שיורדת ביניהם והם סוברים אשר ישלטו בה אבל נהפוך הוא כי השלוט היא בסוכי' והיא לרע להם והוא ירידה לצורך עליית כ"ק של ז' מלכין דמיתו ועליית הנשמות שנפלו בקליפה ע"י חטא אדה"ר וזהו צאו לך בעקבי הצאן כי מבררת כל הנ"ק והנשמות של הקומה עד בחי' העקביים בסוד עוקבא דמשיחא ואז כשיוגמר להתברר בחי' העקביים אז מטי רגלין ברגלין ועמדו רגליו על הר הזיתים עיי"ש בגלגולים ועיין בע"ח שער השתלשלות הי"ס דרך עיגולים פ"ב [גם פשוט הנה צאן מרומז על הקדושה ובסיום הקדושה מתחיל הגדיים שהוא קליפת נוגה אשר שם הבירור וק"נ הוא על משכנות הרועים] ורעי את גדיותיך כי מבואר בע"ח שער קליפת נוגה ובלק"ת פ' אחרי מות בטעמי מלות שני שעירי יוה"כ שסוד הקליפת נוגה נקרא גדיים ועיזים וע"י הקליפת נוגה נזונים כל הג' קליפת הקשות מהקדושה והו על משכנות הרועים שה"ס הג' קליפת הקשות שהם רועים בשדות אחרות וכמאמר חז"ל שהם רועה גזלן הוא [ורועים כתיב חסר שהמה רעים כי סטרא דקליפה נקרא רע ועיין בזוהר בלק דף קל"ח ע"א שני כנ"ל] והוא מסתתרות בקליפת בסוד ומלכותו בכל

השמטה

אחרים כמאמר חז"ל שהם רועה גזלן הוא עיי"ש

והנה מבואר בפע"ח שער מנחה ומעריב פ"ג בכוונת והוא רחום שסוד עון משחית אף חמה ה"ס חו"ב ת"ת ומל' דקליפת נוגה עון חכמה דנוגה משחית בינה דנוגה אף ת"ת דנוגה חמה מל' דנוגה ומבואר בע"ח שער קליפת נוגה פ"ג שבכל קליפה מד' קליפות שהם נוגה ורוח סערה וענן גדול ואש מתלקחת בכ"א יש עון משחית אף חמה שהם או"א וזו"ן שבכל קליפות על דרך המבואר בס"מ ולילות שם בפ"ב שיש כמה מיני ס"מ ולילות בקליפת נוגה וכן בג' קליפות אחרות עיי"ש נמצא שכ"א מן הד' קליפות כליל מעון משחית אף חמה וסוד הד' קליפות הם מרומזים ברעי את גדיותיך על משכנות הרועים כמ"ש למעלה וכן ר"ת של א"ת ג"דיותיך ע"ל מ"שכנות ה"רועים הוא אעמ"ה כי ה' של ה"רועים עם ג' של ג"דיותיך הוא בגי' ח" והוא ר"ת של עון משחית אף חמה שיש בכל א' מהד' קליפות כנ"ל והנה מבואר בע"ח שער קיצור אבי"ע פ"ז ופ"ח ובזוהר פ' פנחס בר"מ דף רכ"ז ובכ"מ שבכל עולם יש ד' חיות הכוללים כל הי"ס שבאותו עולם ונקראים בשם אריה שור נשר אדם שה"ס חיון נפש וה"ס ארבע מלאכים מיכאל גבריאל נוריאל רפאל בסוד רוחין נמצא יש ארבע חיות דקדושה השולטים על ארבע יסודות שבאדם שהם אש רוח מים עפר וכנגדו יש ארבע קליפות עון משחית אף חמה השולטים בד' יסודות השולטים בד' מרות מרה לבנה ואדומה וירוקה ושחורה שהם בריאה וכבוד וטחול ומרה והם ענין ילס"ע וילס"י כ אשר האדם בעבודתו צריך להגביר עליו צד הד' חיות על ד' יסודות שלו ולהסיר כל זוהמת הד' של עון משחית אף חמה עיי"ש היטב בע"ח ובר"מ ובזוהר פ' בא בר"מ דף מ"ב ע"א עיי"ש

והנה כשתחשוב גי' של א"ת גדי"ותיך ע"ל הוא עולה כמנין מ"יכאל ג"בריאל ר"פאל נו"ריאל וכן עולה ג"כ הגי' של הד' יסודות א"ש ר"וח מ"ים ע"פר לא וחשוב וכן יש לומר ולרמוז כי משכנו"ת הרועים תיבת משכנו"ת גי' מש"ה אהרן חו"ר שהם המבטלין מ"שחית א"ף ח"מה כנ"ל ותיבת משכנות עולה תתט"ז ומ"שם אה"רן ח"ור עולה רק תתט"ו ונמצא משכנות א' יותר ואותו האחד הוא חסר בגי' של א"ת גדיות"יך ע"ל שעולה תתק"כה ומיכא"ל גבר"יאל ר"פאל נור"יאל עולה בגי' תתק"כה וכן א"ש ר"וח מ"ים עפ"ר עולה תתקכ"ה נמצא אותו מנין האחד החסר ממנין א"ת גדיו"תיך ע"ל משלימו האחד הנותר ממנין משכנו"ת

ותיבת הרועים יכול לרמוז על סבי זקנים שהם היו רועי ישראל והם מבטלים העון וגם מש"ה אהר"ן וחו"ר הי' רועי ישראל מי בעל דברים יגש אליהם או ירמוז לשרי אלפים שרי מאות שרי חמשים שרי עשרות שגם המה הי' רועי ישראל והם מבטלין עו"ן מ"שחית א"ף ח"מה כנ"ל והנה ד' יסודות א"ש ר"וח מ"ים ע"פר כשתהפך הרוי"ח לאח"ר שהוא התהפכות הטוב לרע [ועיין בזוהר פנחס בר"מ דף רכ"ז ע"ב דעל האי רוח סערה אתמר לב חכם לימינו

בכל משלה להכניעם ולהוציא בלעם מפיהם שהם הנ"ק שבין החילוכים אשר א"א להעלותם אלא ע"י ירידת השכינ' ולהעלותם וזה גורם לאיכ' תענוג גדול בעלייתם מבירא עמיקתא לאגרא רמה ומה שקראה היפה בנשים ע"ד שנים המה מלכות ושמונים פלגשים וגו' אחת היא יונתי עיין לקמן מ"ש בפירושו.

א"י על משכנות הרועים היא מט"ט וסנדלפון דיליה ועפ"י שהם רועים ומנהגין כמבואר בזוהר בלק דף קפ"ז ע"ב יברך את הנערים אינון דמתפקדין על עלמא לאתמשכא מניהו ברכאן תרין כרובין אינון עיי"ש וכ"ה בזוהר בלק דף קצ"ו ע"ב שעל משכנות הרועים ומתיבתא דמט"ט רעיי"ש בי' נעי"ר.

(ט) לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃

עיין בזוהר ויגש דף ר"א ע"ב ובזוהר בשלח דף מ"ו ע"ב עיי"ש בפי' הפסוק והנה. ומבואר בע"ח שער קליפת נוגה ובכ"מ אין מספר שקליפת נוגה יונקית מהקדושה בסוד השקר והמרמה לפותוי במפתה וגונב ועושק מהקדושה ויבואר הי"ט לקמן בפי' הפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים עיי"ש שעיקר הפיתוי ע"י הנוקבא דקליפת נוגה שסי"ם הנחש שפיתה לחוה ומבואר בש' הגלגולים פ"ב שהקב"ה לוקח ג"כ הנשמות והנצוצות קדושות מבין הקליפות ע"י מרמה וערמה ע"ד אם עקש תתפל עיי"ש ובלק"ת ר"פ ליקוטי איוב ובע"ח שער האר"ת המוחין דזו"ן פ"ב ויבואר הכל לקמן בפסוק הנ"ל עיי"ש הי"ט והנה מבואר במדרש רבה מדרש ש"ר השירים כשיצאו ישראל ממצרים ורדפו המצריים אחריהם וכשבאו על הים ורצו המצריים לשוב ולנוס למצרים והראה הקב"ה לפני סוסים זכרים שלהם דמות סוסים נקבות וסוסי הזכרים רודפים אחר הסוסים הנקבות (עיין באבות דר' נתן פרק כ"ז) עד שבאו כולם לתוך הים וזה לסוסתי ברכבי פרעה כמו שם שסוסים הזכרים רדפו אחרי סוסים הנקבות וחשבו לטובה להם ונהפך להם כך דמיתיך רעייתי כמ"ש בש' הגלגולים פ"ב בסוד עת שליט האדם באדם לרע לו כי השכינה בירידתה בין הקליפות הם חושבין שמוצאין מציאה גדולה והיא טובה להם אבל באמת הוא לרע להם כי עושה כמצודה שאין בה דגים ע"י בירור הנ"ק מהם ועיין בזוהר משפטים דף ל"ה ע"ב בסוד מאזני מרמה ובפי' עת שליט האדם באדם לרע לו

עוד יש לומר לסוסתי ברכבי פרעה כמו שהשושנה התתאה שהיא אחורי אדני בי"ע והיא יורדת בין הקליפה שהיא רכבי פרעה כן דימיתך רעייתי שגם השושנה עילאה יורדת עד קרקע הגלילות

עוד יש לומר לסוסתי ברכבי פרעה כי סוד הסוס מבואר בשע"ח שער הזמירות פ"ה בסוגת סוס ורוכבו רמה בים שסוד סוס הוא נוקבא דק"ש שהוא רוכבו והוא הנוקבא דקליפת נוגה אבל סוס כמבואר בע"ח שער קליפת נוגה פ"ב ולסוסתי הוא סוסיא נקבה וי' יתירה כמו מושיבי כמו שפי' במצודות עיי"ש והו לסוסתי ברכבי פרעה שהיא הנוקבא דמרכבה טמאה שהם מכונים בשם רכבי פרעה (כי עיקר הפתוי ע"י הנוקבא דקליפה שהיא המפתה כדי לגזול השפע כמ"ש האריז"ל בכ"מ) כן דימיתיך רעייתי בסוד מדה כנגד מדה עם עקש תתפל וע"ד אחיו אני ברמאות כנ"ל ומ"ש ברכבי פרעה כי הקליפה דבריאה מתחילין מאחורי היכל רצון שהיא הלואר והיא העורף בחי' פרעה ושם מלגאו היא משה אשר ע"י נגאלו ישראל ממצרים סוד מלך הגרון ח"ל הזוהר ויגש שם לסוסתי ברכבי פרעה דימיתיך רעייתי ת"ח אית רתיכין לשמאלא ברזא דס"א ואית רתיכין לימינא ברזא דלעילא דקדושה ואלין לקביל אלין אלין דרחמי ואלין דדינא וכד קב"ה עביד דינא במצראי כל דינא דעביד כה"ג דאינון רתיכין ממש וכגוונא דילי' דהוא סטרא ממש מה ההוא סטרא וכו' ובג"כ דימיתיך רעייתי כגוונא דילי' ממש וכו' עיי"ש ולפי שאמר לה לאי לך בעקבי הצאן כדי לברר ניצוצין זכרם לשבח לסוסתי ברכבי פרעה ועיין בז"ח פ' חקת בפי' הפסוקים מן ישקני מנשיקות פיהו עד כאן שנתבארו במה הי"ט ויבואר לך שם דברי הזוהר עפ"י מה שכתבתי והנה עד עתה דיבר ז"א לשכינה

שהו

השמטה

לימינו ולב כסיל לשמאלו בסוד ורוח אלקים מרחפת על פני המים הוא בקודש לב חכם לימינו ובקליפה להיפך עיי"ש] ורוח הקודם לרוח סערה שהוא אי"ל ר"ת אחמ"ע רק כי צריך להפוך אויר לר"ח בסוד ומושל ברוחו מלוכד עיר כי הרוח סערה הוא בהיפך מן הקדושה והוא אור ומצטרף אל א"ש ומ"ם עפ"ר ונמצא ר"ת עון מ"שחית א"ף חימה אך צריך למשול ברוחו בסוד אל אשר יהי' שמה הרוח ללכת שמה ילכו לא יסבו בלכתן שלא תהפוך מרוח לרוח סערה שהוא אויר ואז שולטין הד' חיות דקדושה בד' יסודות דקדושה ועיי' שם בזוהר פנחס בר"מ דף רכ"ז ע"ב בסוד הרוח ובסוד הד' חיון ולד' יסודות ותנין נפלאות והנה ס"ת של את גדיותיך על משכנות הוא תכלית שהיא השכינה היפה בנשים שהוא אבא תבונה בסוד התבונה דאצי"ל ושלי כולא ולכן היא היורדת לבין הקליפות לברר מהם כי היא אם הוכלה הבני' לקליפות כמבואר בש' הגלגולים פ"ב ובסוד ואל הנחש אמר וכו' ואיבה אשית בינך ובין האשה שאמר הקב"ה להנחש שהיא

ק"ה

עוזו על לבה כי כל ירידתה הוא לטובה כי ע"י ירידתה מתבררת נ"ק ועולין למעלה בסוד מ"נ וגורמין זיווג כמבואר בהקדמה לס' פע"ח ובע"ח שער מ"נ ומ"ד ובמבוה"ש ש"ב ח"ג פ"ח בסוד הבירורין והמ"י

(י) נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ (יא) תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃

[הנה נאוו גי' ג"פ אהי' לחיי"ך גי' ג"פ הוי' לומ"ר גי' ג"פ אלקים עם ל"ט אותיות שבג' מילואים דאלקים וכן גרון גי' ג"פ אלקים] עיין בזוהר נשא באד"ר דף קמ"ג ע"ב בפי' הפסוק והנה הפסוק מדבר עתה נגד ז"א שמדבר לנוק' ואומר לה הנה כאשר תצא בעקבי הצאן ותברר הנ"ק מבין עמקי הקליפה אז תבא ותעלה באצילות ותתקן בפרצוף גמור ע"י החסדים והגבורות שלי שאקבל מאו"א כי מבואר בע"ח שער תיקון הנוקבא ובשער הירח ובמבוה"ש ש"ו שהחסדים המגולים שבחכ"ה דז"א וכן כל הה"ג יוצאין מז"א לנוקבא דרך אחוריו שעומדות שם הנוקבא עמו אב"א וע"י נבנה כל פרצוף הנוקבא בכל קומתה והנה מבואר בלק"ת פ' ויחי בפסוק בן פורת יוסף שאהי' במילואו הם סוד גבורות דאמא כי אמא בסוד שם אהי' והוי' במילואו הם גבורות דאבא הנעשין חסדים דאמא כמבואר בפע"ח שער הלילות פ"ד ובע"ח שער הכללים פ"י ושער או"א פ"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ז שחסדים דאמא הם מגבורות דאבא עיי"ש וכל שמות דאבא בסוד שם הוי' וגבורות דאבא נעשין חסדים דאמא וחסדים דאמא נעשין גבורות דאבא בסוד הבן בחכמה וחכם בבינה והנה ז"ל זוהר שיר השירים נאוו לחייך בתורים ה"ה כל גוונין דלגו וכל מחשבין ורעותין דעלמא דאיכין גו לבא כלהון אתחזון באנפין ובאנפין אשתמודע בר נש מאן איהו אי עובדוי לטב אי עובדוי לביש כדי"א הכרת פניהם ענתה בם וכו' ע"ש והוא ע"ד חכמת אדם תאיר פניו והנה מבואר בשער הירח פ"ב ובמבוה"ש ש"ו פ"ד שכח"ב של הנוקבא יש בהם ג"כ בחי' חסדים מחסדים המגולים דז"א היוצאין לנוקבא משא"כ בדעת שלה וכן כל קו האמצעי שלה אין שם רק בחי' גבורות רק בקו ימין ושמאל דידה וכן בראשה שהם כח"ב שלה יש שם גם בחי' חסדים המגולים והנה הצוואר ה"ס הגבורות והדינין כאשר יבואר לקמן בפי' כמגדל דוד צוארך ואפי' בז"א הצואר שלו הוא בחי' מוחין דקטנות שבבוא מוחין דגדלות נדחין מוחין דקטנות אל הגרון כמבואר בע"ח שער מוחין דקטנות פ"ג ושער העיבורים פ"ה ובלק"ת פ' וילא ובפ' וישלח בפי' ויעבור את מעבר יבק ובפ' וישב ולכן גרון גי' ג"פ אלקים דקטנות וגם צואר גי' ג"פ אלקים ול"ט אותיות שבג' מילואי אלקים ביוד בהה באלף והם עיקר הדינין והגבורות ולכן שחיטה מן הצואר שהם עיקר הדמים להוציא הדינין לחוץ ובצואר הם קנה ושט ורידין קנה ושט גי' מנצפ"ך במילוי מ"ם נו"ן לד"י פ"א צ"ף ורידין גי' מנצפ"ך בלא מילוי שה"ם כ"ו די"ן גבורה ודין ועיין לקמן בפסוק כמגדל דוד צוארך וגם כי הדעת של הנוקבא שהם קיבוץ הה"ג שלה כי דעתה קלה שאין בה ה"ח רק ה"ג והדעת שלה אינו בראשה כמו דעת דז"א שהוא בראשו רק בין כתפין בסוף קיום הצואר כמ"ש במבוה"ש ש"ו פ"ט ובע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי החו"ג ושער לידת המוחין פ"ב ובפע"ח שער התפילין פ"ח ובלק"ת פ' בראשית בדרוש חטא אדה"ר ולידת קין והבל ושת שדעת דנוקבא בין כתפי' והנה תורים גי' ד' מילואי אהי' קס"א וקס"א וקמ"ג וקנ"א עם הארבעים אותיות שבמילואיהם וחרוזים גי' ד' מילואי הוי' ע"ב וס"ג ומ"ה וב"ן עם התשעה ושלשים אותיות שבמילואיהם וסוד התורים שהם מילואי אהי' ה"ס הגבורות שהם מאמא כנ"ל בשם הלק"ת פ' ויחי בפסוק בן פורת יוסף וחרוזים ה"ס החסדים מאמא שהם מגבורות דאבא שה"ס מילואי הוי' וכן מבואר בס' זוהרקי"ע בפי' לריש הקדמות זוהר בראשית בפי' תורי זהב נעשה לך שה"ס נה"י דאמא שה"ס כרובי זהב וכן כאן תורים מורה על אורות אמא וחרוזים על חסדים דאמא שהם מגבורות דאבא וזהו נאוו לחייך בתורים כי לחייך שה"ס הפנים שהם מאירין המוחין שלה כנ"ל בסוד הכרת פניהם ענתה בם וכח"ב שלה יש בהם חסדים כנ"ל וזה נאוו בתורים שה"ס הגבורות מאמא בסוד התכללות חסדים בגבורות וצוארך שהם עיקר הדינין בסוד דעתה קלה ה' גבורות נאוו בחרוזים שה"ס החסדים כי ע"י התכללות חסדים בגבורות נעשה צואר נאה ומתוקן וכן בפני המלך כריכים הגבורות להטיל אימה ופחד על החילונים בעמדה אב"א ופני' מול החילונים וזהו תורי זהב שה"ס הגבורות מאמא נעשה

לך

השמטה

ה"ת של ד' קליפות נוג"ה עכ"ן רו"ח א"ש אשר כל אחד כלול מעון משחית אף חמה והבן

נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים עמ"ש למעלה בפנים פירושו וי"ל לפי מ"ש שם ג"כ עפ"י פשוט כי כשמאיר בך אורות אמא שה"ס התורים אז נאוו לחייך בסוד חכמת אדם תאיר פניו כי כיון שמקבלת הנוקבא אורות פנימיות מאמא אז מאירין ומלבישין פניו בפנים שוחקות וכשמקבלת אורות אבא שה"ס החרוזים כמבואר למעלה נמתקין בה כל הדינים ואף צוארה שהם שורשי דינין שבה נמתקין ונעשה נאה ומתוקן מאורות

החכמה

לך עם נקודות הכסף שה"ס החסדים דאמא אשר הם בסוד הכסף והמה מגבורות דאבא שגם הנקודות כי הנקודות באבא כמבואר בע"ח שער ענת"א ובלק"ת פ' וירא בטעמי מלות ביקור חולים עיי"ש ועיין בס' זוהרקי"ע בפי' זוהר בראשית דף כ"א למוה"ה יוסף עטיל עיי"ש בפי' תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף שפי' כמ"ש ועיי"ש בזוהר נשא באדי"ר דף קי"ב ע"א וז"ל תניא תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף דאתכספו דינא ברחמי ולית דינא דלא הוי ביה רחמי ועל דא כתיב נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים כמה דכתיב תורי זהב נעשה לך וכו' בחרוזים כמה דכתיב עם נקודות הכסף עכ"ל והוא מבואר כמ"ש ומה שכתבתי שתורים ה"ס ד' מילואי אהי' אעפ"י שבלק"ת בפ' ויחי בפסוק בן פורת יוסף לא קחשיב אלא ג' מילואי אהי' שסודם בש"ב דאמא הוא משום כי לפעמים אין אנו מונין קס"א הראשון שהוא ככלל בשני כמ"ש בע"ח שער לאה ורחל פ"ע בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"א ועיין בפע"ח שער הלילה פ"ה ובס' הגלגולים פכ"ז ובלק"ת ס' שופטים בטעמי מלות י"א נשים של המלך שסוד יתרו ב"י ד' מילואי אהי' שהידן ביסוד דאמא ועיין היטב לקמן בפסוק קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות שהארכנו שמה לדבר בסי"ד ד' מילואי אהי' וג' מילואי דאהי' עיי"ש ואמר לשון רבים נעשה לך אבי ואימא כי החו"ב באין מזווג או"א ומתכנין לז"א ומשם לנוקבי' וזהו נעשה לך אבי ואי"א שמשם באין וים עוד סוד עמוק בזה הפסוק א"א לגלותו כ"א מפה אל פה לחכם ומבין מדעתו

ועיין בפע"ח שער הקליפות פ"ט בתיקון הז' דתיקוני דיקנא ששם ואמת מ"ש שם שסוד השפתים דא"א שם גבורה דחכמה מקיף בשמאל וגבורה דכתר מקיף בימין ולכן השפתים אדומים ומטילין יראה עיי"ש ואם בא"א כן ק"ו בשפתי הנוקבא אשר הוא בסוד דוד המלך שהוא אדמוני עם יפה עינים שצריך גבורה בשפתי' להטיל יראה והוא ראי' למ"ש

(יא) עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃

עיין בזוהר פ' אחרי מות דף ס"א ובזוהר פקודי דף רכ"ז וזוהר בראשית דף ל"ד ע"א בפי' הפסוק ופי' הוא בעוד שז"א מיסב דרך חירות [וכן הזיווג עם המלי' נקרא מיסב כמ"ש שם בזוהר בראשית בסוד מיסב ואוכל ע"ד כי אם הלחם אשר הוא אוכל] כגון חירין ומקבל המוחין מא"א ואז נקרא מלך כמ"ש בפי' הביאני המלך חדריו כשמקבל כל בחי' מוחין דצ' דצלם אז נקרא מלך ג"י צ' ואני מקבל אח"כ מז"א הה"ג והם מתקבלים ביסודי שהם המ"ן ואני מעלה המ"ן וכ"ז מאמר השכינה שהוא נוקבא דז"א וזהו נרדי נתן ריחו כי נרדי ה"א יסוד דנוקבא כמ"ש שם בזוהר נרדי נתן ריחו דא יס בתרא שה"ס יסוד דנוקבא [וכן בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך נרד מבואר שהוא ביסוד עכ"ל והנה בס' יצירה נון בריח וד' בנחיר ימין ור' בנחיר שמאל דחוטם נמצא נרד ה"ס החוטם והריח והנה ס"ד יסוד דנוקבא הוא בחי' חן אשה על בעלה שנת קודם סוכאי בלע וסוד הוחז דסביק בה בעלה ה"ס החוטם ר"ח אנשי אמת בחי' זרע שלום ובחי' החו"ב של הזיווג שה"ס הטעם ה"ס חכמה וחיים ותבונה תחי' אורך ימים בימינה חסדים ועושר ומשמאלה גבורות מלפנן זהב יאתה עושר וכבוד מצואלה הרולה להחכים ידרים להעשיר ילפון אנשי חיל יראי אלקים ראי' שמיעה] אשר כל הנחלים הולכים אל הים ונקרא נהר כי מבואר בלק"ת ליקוטי משלי בפסוק כי נר מצוה ותורה אור ובפע"ח שער השבת פ"ד כי הנר יש בו ד' מיני שלהבת וה"ס ד' אותיות הוי' ה"ס נר מצוה כי מצוה מלי' באת"ב ב"ש י"ה ועם ו"ה הרי ד' אותיות הוי' שהם ד' מיני שלהבת שבנר וג' מיני גוונות יש אחד ביסוד הבינה וא' ביסוד המלי' וכן ב"פ נר ג"י ת"ק שהוא מילוי דשדי בהסכמת המבוע כזה יו"ד שי"ן לית ו"ד וכל שם שדי הוא ביסוד עיי"ש וזה סוד נר וד' מיני שלהבת הוא נרד שהוא ביסוד דנוקבא והוא נתן ריחו שיסוד דנוקבא מעלה מ"ן ונקרא המ"ן ריחו שה"ס ריח מעשים טובים של הצדיקים שהם מקשטים את השכינה ומעלים נשמותיהם בסוד מ"ן לנוקבא כמ"ש בע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש ב' שאין הזכר מעורר עצמו לזיווג עד אשר הנוקבא מגדה ותקשט עצמה וסוד הקישוטין הם נשמות הצדיקים וע"ד חזו במאי ברא אתינא לגבך ועוד י"ל שלכן נקרא המ"ן ריח כי המ"ן שמעלה הנוקבא הם הה"ג וה"ס הריח של הבשמים שסוד הריח ה"ס המתקת הה"ג בשורשן בחוטם כמו שמבואר לקמן בפי' מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים עיי"ש כמלא שסוד הריח ה"ס הה"ג וגם כי מבואר בלק"ת פ' כי תשא בטעמי שמן המשחה שסוד הבשמים הם הדינין עיי"ש

השמטה

החכמה שהם חסדים מרובים וזהו תורי זהב נעשה לך שה"ס אורות אמא נעשה לך עם נקודות הכסף שהם אורות אבא והבן

עד שהמלך במסבו עמ"ש בפנים למעלה שה"ס קבלת המוחין ד"א מאמא וכן מקשו בי' מ"ה וק"ג שמ"ה שהוא ז"א מקבל המוחין מאמא שה"ס שם ק"ג והוא מיסב דרך חירות בסוד הבינה שהוא יובל עלמא דחירות וז"א נקרא בן חורין אז:

הנך

עיי"ש וסוד הצמצום הם בבינה עמ"ש בפי' לריח שמניך בסוד הריח ה"ס עלמין דאתי והגבורות שרשן בבינה העליונה שהוא אמא ולכן נקרא המ"ן של הנוקבא שהם הה"ג סוד הריח וזהו נרדי נתן ריחו [או ירמוז לסוד המ"ן של הו"ק הנבררין מז' מלכין שה"ס ריח סממני הקטורת בסוד י"א סממנים כנגד י"א מלכים ד' אחוריים דאו"א וישסו"ת וז"ת או י"א כנגד ו"ה מהוי' שה"ס ז"ת ז' מלכין כמבואר בדברי האריז"ל וגם מה שכ' בלק"ת כי תשא בסוד שמן המשחה שה"ס ג' אלקים דבינה אלקים א' ובגבורה דז"א אלקים שני ובמל' אלקים ג' הם ג' עלמין בלע יובב חשם שמהם נמשכין תלת עלמין א' אחורי בינה וא' אחורי ז"א וא' אחורי המל' עד שנתפשטו בהיכל זכות דבי"ע וה"ס ג' אלקים שבבג"ן ג' אלקים דויכולו כמ"ש בפי' האד"ר בסוד תלת עלמין] [וכן כתוב הרמ"ז בפי' תרומה שכל ענין הצמצום והריח הם העלאת מ"נ ונשמות הצדיקים והבירורים עיי"ש דף קל"ג] ועיין מ"ש לקמן בפי' הפסוק והגפנים סמדר נתנו ריח וביאור סוד המ"נ של הה"ג והבירורין וגם כי הה"ג הם מהבירורין עיין במבוה"ש ש"ב ח"ג פ"ט ובע"ח שער מ"נ ומ"ד ובשער הנסירה ותבין היטב סוד הכלי והרוחא והמ"י

(י"ג) **צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃**

(י"ד) **אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃**

הנה יש לומר נרדי נתן ריחו כנ"ל בסוד קו האמצעי שלה זרע ושלום נתן ריחו בסוד ה"ג שבקו האמצעי שלה שאין שם חסדים וכנגד בחי' קו האמצעי שלה ה"ס יסוד דז"א עם החסדים בסוד צרור המור דודי לי ואשכל הכפר ה"ס כפר מכפר"ת חיים ומשלח ושלום שבנה"י דידי' הם מתפשטין בכרמי עין גדי עין ימין ב' חכמה ג' ד' הם עושר וזרע וי' מגדי ה"ס ימין עין ימין ואזן ימין ונחיר ימין וה' בהכפר כי הם שמאלים ונה"י שלו הם מוחין דידה וגם הארת חג"ת דידי' מתלבשין בנה"י.

צרור המור דודי לי הנה בפע"ח שער הפורים פ"ה ופ"ו מבואר שמור הוא יסוד אבא ועיין בלק"ת פ' וירא בענין הר המורי' ואשכול הכופר הוא יסוד דבינה עיין בלק"ת פ' וירא בענין ענר אשכול וממרא שאשכול ה"ס יסוד דז"א כי גי' שדי שהוא ביסוד וגם אחורי אהי' שהוא בגי' דם שה"ס לבושי החו"ג היורדין ביסוד דז"א דם ושדי גי' אשכול ע"ה והנה גם יסוד אמא נקרא ע"ש זה אשכול כי שם שדי ביסוד בכ"מ ושם הם הלבושים דחו"ג אלא שמשם נמשכין ליסוד ז"א א"כ עיקרן ביסוד דאמא וכן מבואר בלק"ת פ' תצוה בטעמי מלות חשן ואפוד שחשן ביסוד דאמא בחשן גי' שדי ודם ע"ד הנ"ל עיי"ש ונמצא כי יסוד דאבא נקרא מור ויסוד דאמא אשכול הכופר וכן כ' הרמ"ז בפי' זוהר שלח וזוהר שופטים שיסוד אמא נקרא אשכול ויסוד דז"א נקרא ג"כ מור ואשכול מור נקרא ע"ש יסוד אבא כמ"ש בלק"ת שם בענין הר המורי' ואשכול נקרא ע"ש יסוד אמא והוא כמ"ש בלק"ת שם בענין ענר אשכול וממרא והנה בפע"ח שער חג הסוכות פ"ב בפי' הפסוק מכל מלמדי השכלתי ובס' הגלגולים פל"ה בענין הזווגים ובכ"מ בדברי האריז"ל מבואר שיסוד דז"א נותן לנוקבי' בזיווג טפה כלולה מחו"ג דיסוד אבא וחו"ג דיסוד אמא ע"ש והנה מבואר בלק"ת ליקוטי משלי בפסוק כי נר מצוה ותורה אור ובפע"ח בשער השבת פ"ד שבין שדי ילין קאי על יסוד דאמא בשם שם שדי וא"כ יהי' פי' הפסוק צרור המור שהוא יסוד דאבא דודי לי הז"א משפיע לי מיסוד דאבא שהוא צרור המור צרורא דחיי ויסוד דאבא הוא בין שדי שהוא יסוד דאמא ילין בסוד הזווג ושם בית מלוני וגם אשכול הכופר שהם יסוד דאמא אשכול סוא היסוד וכופר באמא שה"ס יוה"כ המכפר עוונותיהם של ישראל ודודי לי שז"א משפיע בי גם מיסוד דאמא שהוא אשכול הכופר ומיסוד דאבא שהוא צרור המור בכרמי עין גדי הנה סוד הכרם כבר נתבאר למעלה בפי' כרמי שלי לא נטרתי שה"ס יסוד דנוקבא והנה בלק"ת פ' בהעלותך בפסוק והמן כזרע גד לבן ועינו כעין הבדולח מבואר שם שסוד זרע גד הוא טיפת הזרע שיסוד דז"א נותן לנוקבי' שה"ס ג"ד גומ"ל דלי"ס היסוד שהוא גומל משפיע לדלת שהוא המל' והטיפה ה"ס הי' ונכנס בין הג' והד' ונעשה גיד גי' טוב והטיפה היא כלולה מה"ח וה"ג שכ"א בסוד עין גי' ה"פ הוי' שהם בה"ח וה"ג וז"ס ועינו כעין הבדולח ובסוד לחם הקלקל ב"פ קל עיי"ש וזה בכרמי שהוא יסוד דנוקבא שהוא הכרם של עין גדי שנשם יסוד דזעיר משפיע הטיפה שה"ס עין גדי עין גי' ה"פ הוי' וגדי כוא ג' ד' שהג' משפיע לד' סוד היוד והוא גדי וכן הוא בתיקונים תיקון כ"א וז"ל והמן כזרע גד מאי כזרע גד אלא גד הוא ימינא ושמאלא גימל דלי"ס כזרע גד דא יונה טפה מורתא דבי' אשתלים גד ואתעביד גיד עכ"ל ועיין שם באריכות ומ"ש דא יונה עיין לק"ת ליקוטי יונה שיונה ה"ס הטפה י' ומהארכות דרך חוט השדרה שהוא ו' עד כלא הוד שהם נ"ה, אבר הם תרין ביעין המבשלין הזרע עיי"ש גם ביסוד דנוקבא יש סוד גדי הג' ה"ס ג' אבהן סוד ש"ין משדי בסוד כהנים כדוכי העם שה"ס ידים העליונים וד"י מגדי ה"ס די משדי ליר ודלת וה"ס המבואר בדלת לענין מזוזה בסוד שם שדי מלבר בסוד רגלה בת ג' ורחבה ד' וגבוהה יוד לענין חקיקת הפתח לענין מזוזה בגמ' יומא דף י"א ע"ב והבן גם י"ל עפ"י מה שמבואר בלק"ת פ' בראשית בפסוק ונח מצא חן בעיני ד' שהזיווג תלוי בעינים ע"ד שאמרו חז"ל נוטלת מאור עיניו של אדם ועיין עוד בלק"ת פ' וישב בפי'

הפסוק

הפסוק ויהי על רע בעיני ד' עיי"ש וכל' עפ"י מה שמבואר בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי החו"ג אות י"ב ובמבוא"ש ש"ב ח"ב פ"ו שמקיף הדעת נמשך הסתכלות העינים עיי"ש והנה הטיפה נמשך מהדעת ולכן נמשך עמהם מאור העינים תהו ענין גדי ומ"ש בכרמי ענין גדי לשון כבים הם שתי בחי' של יסוד דנוקבא [illegible] חדר ופרוזדור שהם ציון וירושלים והם כרמי ענין גדי כי שם נשפע הטיפה ועיין בסוף א"ז דהאזינו דף רצ"ו בסוד ציון וירושלים ושם נכנס יסוד ז"א ומשפיע הטיפה והבן.

עוד יש לפרש בין שדי ילין כפשוטו כי הנה יסוד אבא נמשך ומסתיים ביסוד דז"א ומשא"כ יסוד אמא מסתיים בחזה דז"א והנה במבוא"ש שער ו' ס"פ פ"ח שיסוד דז"א מסתיים כנגד השדיים דנוקבא כשהיא עמו אב"א וביסוד דז"א יש שם שדי ולכן שם סוד השדיים ויסוד ומלי' שבנוקבא אין להם על מה שיסמוכו ולכן הולכנו לאיתם בתוך חותם עיי"ש באריכות ועיין בפע"ח שער הלולב פ"ב להרי"ל יוסף ומרבי בענין אתרוג משארז"ל אתרוג דומה ללב ובאמת אתרוג ה"ס העטרה דיסוד דז"א ומה שהוא דומה ללב מפני שיסוד דז"א מסתיים כנגד לבה דנוקבא כשהוא עמו אב"א ומחזה ולמטה מסתיים עטרת יסודו כנגד לבה עיי"ש ושם בלבה שבם החזה ושדיים שם מסתיים יסוד דז"א עם יסוד דאבא המלובש ביסוד ז"א ובשניהם שם שדי בב"א ומהם ולכן משם שדי נעשה השדיים ועמ"ש לקמן בפסוק שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי' והנה לכאורה יש להקשות שהלא מבואר במבוא"ש פרק הנ"ל ושה"ו ובע"ח שער הירח פ"ב כי ת"ת דנוקבא יש לה על מה שיסמוך כי יסוד דז"א סיומו מסתיים בסיום ת"ת שלה ממש ולכאורי הוא סותר דברי שמבוא"ש מ"ש אח"כ בשער הנ"ל ופרק הנ"ל ובפע"ח שער הלולב פרק הנ"ל שיסוד דז"א מסתיים במקום שדיים שלה והוא שליש העליון דת"ת שלה [ואחר אשר בינותי בספרים ראיתי בפע"ח שער כוונת אמן בסוד כוין פשוטה דאמן ראיתי דלא קשה מידי שגוף יסודו מסתיים בחזה שלה אך הבל היוצא מיסוד מסתיים בסיום גופה והבל הנ"ל סומך גופה עיי"ש וזה ברור ואמת] אבל באמת לא קשה מידי כי מבואר במבוא"ש ש"ו ח"א פ"ז בדרוש א"ט ב"ח בענין צירוף אותיות כף ובע"ח שער הירח פ"ב שבי' קיין דנוקבא יש להם על מה שיסמוכו שהם כ"ח דז"א שהרכס בכל אורך הנקבה וכתר ודעת ות"ת שבה יש להם ג"כ על מה שיסמוכו והם הת"ת ויסוד דז"א מסתיים בסיום הת"ת שלה אך נקודות יסוד ומלי' שלה שהם יסודה ועטרה שלה אין להם על מה שיסמוכו בז"א כלל וע"כ הולרך שנקודה הת"ת שלה תרד שכבר הי' לו על מה שיסמוך ועתה תרד ותתחבר בנקודות יסודה ומשתיהם תעשה בחי' יסודה והלואי ביספוק ועיקר שלמות יסודה נעשה בעת הנסירה ע"י שמקבלת הת"ג מאמא בעצמה שלא ע"י ז"א וכבר ירד נקודות תפארתה ונתבררה אל נקודות יסודה [illegible] עדיין לא נתקנה בה רק בחי' נ"ר [illegible] שבמל' שלה כמבואר בע"ח ועיין בשער המוחין פ"י שקודם הנסירה לא נעשה בה רק המל' שבה ואח"כ בשעת הנסירה נשלמה בה גם בחי' יסודה בסוד ל"ר הלא וכמה בחי' אשר עוזו לה לעשות יסודה עיין בשער ר"ה בענין הנסירה בסוד יסוד ומל' שבה שנעשו ע"י רבוי האור וגבורות המגולין שבגי' שלה ומ"ש בזוהר דגוף וברית חשבינן חד עיי"ש וכמה מיני האורות הלכו לקיים בנין יסודה ועיין במבוא פתחים ש"ת ח"א וכן לכל בנין הנוקבא הולרך כמה בחי' לקיים בבנינה ועיין ש"ד בע"ח שער הירח פ"ה בדרוש צירוף אותיות כ"ב ואותיות כוף מאב ב"ח עיי"ש היטב כל גידול הנוקבא ובזה א"ש מ"ש שסיום יסוד דז"א מסתיים בסיום הת"ת שבה הוא נקודת ת"ת שלה שירדה אח"כ למטה בנקודת יסודה וקודם ירידת נקודת תפארתה הי' לת"ת שלה על מה שיסמוך אבל אחר ירידת נקודתה של ת"ת ביסודה ובנין תפארתה נעשה מאורות ז"א כמבואר שם הנה יסוד שלו מסתיים באמת במקום שדיים שלה והבן היטב כי כן הוא האמת [וכן תועלת עוד שינוי א' שהנה בע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ה שלהיות שהאורות שיוצאים מז"א אל הנוקבא הם יוצאים מלובשים בהארת כלי דז"א ולהיות שיסוד דז"א ארוך לכן אינם מגולים בה רק ב' גבורות שבגי' שלה עיי"ש ושם מדבר בענין תיקון הנוקבא לעשותה פרצוף קודם הנסירה ובפע"ח שער ר"ה בענין הנסיר' בסוד נסירת לאה ורחל כתב שני שלישים וב' גבורות ומת"ה שלה הם מגולים כי משם ולהלן אין מחילה כי מתחלת היסוד מסתיים בחזה שלה ולכן ע"י ריבוי האורות דכו"ח שהם מאורות המוחין ואורות המגולין של הגבורות ע"י ילאו יסוד ומל' דידה מבחי' הנסירה (חסר איזה תיבות) אח"כ ראיתי שזה אינו שבשער תיקון הנוקבא כי בפ"ה פרק ב"ג מגולות שהנה הארת יסוד ז"א המלובש בתוכה הוא ארוך ומגיע עד סיום תפארתה אח"כ הבנתי שהאמת פרק האלה דיסוד מסתיים בסיום ת"ת אבל היסוד מסתיים בחזה עיין בכוונת אמן ופי' קישור הענין הוא כך עד שהמלך במסיבו ומקבל המוחין מאו"א ואח"כ נרדי נתן ריחו בסוד העלאת המ"נ ואח"כ לצרור המור דודי לי ואשכול הכופר דודי לי שהוא משפיע ונותן לי טיפה מ"ד כלילה מחו"ג דאמא וכן מאבא ומ"נ קידושין למ"ד ולכן אמר נרדי נתן ריחו קודם לצרור המור ועיין שער מ"נ ומ"ד דרוש ב' ודרוש י"א אות י"ד במ"ש שם בהגהת למה שמ"נ קודם למ"ד.

(טו) הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃

אמר שני פעמים הנך יפה א' נגד שמיות של המל' שבל

שעל שם הפנימיות נקראת רעיתי כמ"ש בזוהרק"ע ריש הקדמת זוהר בראשית שפנימיות המל' נקראת רעיתי שהוא דוגמת בינה העליונה כאמה כן בתה עיי"ש והנך יפה השני נגד בחי' חיצונית המל' הנעשית יפה ע"י בחי' פנימיותה המתלבשת בה בסוד נפשה ואז כשבאה פב"פ עם ז"א ומתלבש בה בחי' הפנימיות שהוא בחי' שמקבלת פב"פ כמבואר כ"ז לעיל בפי' הפסוק שחורה אני הנה אז בבחי' פב"פ עם ז"א מקבלת ס"ע נהורין בפני' ונעשית יפה כמבואר בפע"ח שער העמידה פי"ז ובשער תפלות ר"ה פ"ד ודוקא בבואה לפני ז"א ועומדות עמו פב"פ מקבלת הס"ע נהורין ולא אב"א עיין בלק"ת ליקוטי תהלים ל"ו בפסוק ד' בהשמים חסדך וגו' ובפע"ח שער כוונת אמן פ"ג כשהוא פב"פ עם ז"א אז יש לה בפני' ס"ע נהורין וכן מבואר להדיא בס' מב"א פתחים להר"י ארגוס שו"ת חמישית והארך שם בראיות ברורות שאפי' בחנוכה בשעת הדלקת הנרות שאנו ממשיכין לה הס"ע נהורין הנה אז עומדות בנה"י דז"א פב"פ עמו דוגמת שהי' עומדות בבית שני בעת הנס עיין בע"ח שער מיעוט הירח ותירץ כל המקומות המורין לכאורה שבהדלקת נרות חנוכה עומדות אחורי נה"י דז"א עיי"ש באריכות והנה הס"ע נהורין ה"ס היופי כמבואר בלק"ת פ' נשא בסוד ורחל יפת תואר ויפת מראה שה"ס הס"ע נהורין שבפני' עיי"ש והנה בלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק גם צפור מצאה בית ודרור קן לה מבואר שאעפ"י שלפעמים נמשכין להנוקבא כל הס"ע נהורין מ"מ העיקר הם רק קן נהורין והשאר הם רק הארה בעלמא וכן בי"ת הנ"ך ג"י ק"ן נהורין.

עיניך יונים הנה ז"ל זוהר יתרו דף ע"ז ע"א בת עינא דלבו אחזי כל דיוקנין חייבא חמאה להון חייכין כחמי חנא וחסדא ולבתר תקיפו ודחילו ואמתכי ורוגזא ועיני יונים מאי יונים דעבדין אונאה לחייבא כמד"א לא תונו איש את עמיתו וכתיב עיניך יונים מקרבין ומרחקין עיי"ש ובזוהר האזינו בא"ז דף רל"ג ע"ב בפי' עיניו כיונים תפרש כיונים דנייימין ולא נייזין ומבואר בחלק שני של זוהר הרקיע שהוא קול ברמה בפי' על הא"ר בענין עיני ז"א שכי שעיני ז"א יש בהם דין והם כמו עיני היונים שנראין לבני אדם ישנים ובאמת אינם ישנים עיי"ש והוא לקוח מא"ז הנ"ל ועמ"ש לקמן בפי' עיניו כיונים על אפיקי מים ומכ"ש עיני המל' שהם כולם דין עמ"ש לקמן בפי' הפסוק השני עיניך מנגדי שהם הרהבוני משם האריז"ל עיי"ש שסוד עיני המל' הם הע' סנהדרין שבהיכל זכות דבריאה הדנין ומעיינין במעשי בני אדם וזהו עיניך יונים שיש בהם דינין ויונה בג' ע"א סנהדרין שבהיכל זכות וכן מבואר במדרש תנחומא פ' תלוה שעיניך יונים הם הסנהדרין ובזה י"ל ג"כ פי' וקישור הנך יפה לעיניך יונים שהוא ע"ד מה שיבואר לקמן בפסוק השני עיניך מנגדי בסוד עולמיתהא שפירתא דלית בה עינין כשהמל' לית לה עיינין באלילות מחמת שעיני' הם דינים גדולים והנה מיתוקד עלמא רק עיני' יורדין בהיכל זכות דבריא' ונשאר המל' עולמיתהא שפירתא יפה וברה באלילות וזהו הנך יפה בסוד עולמיתהא שפירתא כשעיניך יונים שיורדין להיכל זכות דבריאה בסוד הסנהדרין שהם כמנין יונה כנ"ל והבן.

(טז) **הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃**

בסוד המוחין אף ערשנו שה"ס עולם הבריאה רעננה כמבואר בשער ק"ש פ"ז כשם שזו"נ עולים למ"נ באו"א כן יצירה ועשי' עולין למ"ן באו"א דבריאה ומזדווגין ומולידין מוחי' לזו"ן דבריאה משא"כ עשי' ויצירה אינם בעלי זיווג עיי"ש וזהו ערשנו רעננה שבבריאה יש ג"כ זיווג משא"כ קורות בתינו שהיא יצירה ורהיטינו שהיא עשי' הם ארזים וברותים בלי פירות

הנך

השמטה

הנך יפה דודי אף נעים עמ"ש למעלה בפנים שסוד היופי שה"ס הס"ע נהורין הם ממתיקין ומנעימים את האף שה"ס החוטם עיי"ש הנך יפה דודי אף נעים ג"י ה"פ חסד וה"פ טוב כי ה"ח קודם התפשטותן נקראים טוב והם שורשן בדעת ואחר התפשטותן בחגתנ"ה הם ה"פ חסד כמבואר בזוהר בסוד אך טוב וחסד ה"ג נמתקין בסוד ה"פ טוב [הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים הנך יפה דודי אף נעים הנך יפה דודי אף נעים ג"י י"ב פשוטות ה"ו"ז"ח"ט"י"ל"נ"ס"ע"צ"ק" אף ערשנו ג"י ג"ד כ"פ"ר"ת קורות בתינו ה"ס ב' רהיטני מנצפך כפולות ברותים שעטנז גץ בדק חי"] וכן יפ"ה דוד"י א"ף נעי"ם ג"י ש"ע שה"ס הס"ע נהורין שה"ס היופי וה"ס הדעת ה"פ טוב וה"פ חסד דאסחיד באנפוי בסוד ה"פ חסד וה"פ גבורה ג"י אלף מת בסוד היחוד מעונה אלקי קדם שה"ס תיקון אמת תיקון הפנים וש"ע אורות והנה א"ף אלי"ף ף' ג"י ה"פ גבורה ונעים ג"י י"פ טוב ור"ת של י"פה ד"ודי א"ף נ"עים הוא אדנ"י שה"ס המל' המקבלת היופי בסוד ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה ובסוד הנאמר בדוד אדמוני עם יפה עינים והמל' מקבלת היופי מיסוד דז"א שה"ס ויוסף הי' יפה תואר ויפה מראה שע"י היסוד דז"א מקבלת הנוקבא הס"ע נהורין כמבואר בלק"ת פ' נשא עיי"ש וזה הנ"ך יפ"ה ג"י יוסף דוד וכן יפ"ה דוד"י ג"י דו"ד המל"ך ודויד מלא כי כן כתיב פ"א בד"ה וכן נעי"ם ג"י יוס"ף דו"ד כי דוד המלך מקבל יפיו ע"י יוסף הצדיק והיא נקראת צדק והוא צדיק וכן הנ"ך יפ"ה דודי ג"י צדי"ק.

וכן

הנך יפה דודי אף נעים אף ערשינו רעננה כי מבואר בלק"ת שם וכן בכמה מקומות בדברי האריז"ל שהש"ע נהורין שמקבלת הנוקבא הנה הוא מקבלת ע"י ז"א בעלה וז"א מקבל הש"ע נהורין מא"א ע"י אמא כמבואר בע"ח שער א"א פי"ו בדפוס שקלאוו ובשאר הדפוסים הוא בפי"ד וזהו הנך יפה דודי שעיקר היופי בך ואני מקבל ממך ואתה מקבל היופי שלך ע"י אמא שהי"ם נועם העליון וזהו אף נעים

עוד י"ל הנך יפה רעיתי ע"ש נקודה העיקרית שבה סוד כתר שתמיד לא יגרע ולא יחסר והוא בעשית עתיק דבריאה וסוד הבריאה הי"ם שבעה עינים סוד שבעים מלאכים שבז' היכלין ונגדן ההיכל זכות והי"ם עיניך יונים ואח"כ ונשבחת הוא בבחי' הוי"ק שבו העיקרים הנך יפה דודי אף נעים בסוד יסוד שבו היורד אליו להיכל ק"ק דבריאה ומזדווג עמה שם ואף ג"י כנא ותמן מקננא בינה שהי"ם הנועם וזהו אף ערשינו רעננה וכ"ז בלילה אבל בבוקר יורדין (חסר איזה תיבות) בחי' כלים דחב"ד תוספות שבו עם ע' כלים שלה הניתוספין בבי"ע והי"ם קורות בתינו ארזים שהי"ם הכלי' שיורדין לבי"ע שהם רהיטנו ברותים

עוד י"ל בפי' אף נעים כי הנה מבואר בע"ח שער א"א פי"ד וע"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפי"ג ופי"ד ובלק"ת פ' חיי שרה בסוף הפרשה שסוד השע"ח נהורין הם ש"ע נהורין שבפני א"א ועם הח' חוורתי היורדין מלפניו הם שע"ח והם ג"י ר"פ קי"ג ג' פי' קי"ג בשן אחד וג"פ קי"ג בשן השני והחוטם שבין שני השנים הוא ג"י קי"ג הרי ז"פ קי"ג ג"י אמה שהוא תיקון הז' דתיקוני דיקנא שהם הלין המוחין קדושין שהם הש"ע נהורין שבפנים ובכלל עמהם החוטם ע"ד אין מעידין על פרצוף פנים אלא עם החוטם כמבואר במבוה"ם שי"ג ח"ב פ"ח ובחוטם יש כללות הש"ע נהורין עיין בפע"ח שער תפלות ר"ה פ"ד ובע"ח שער א"א פי"ג בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפי' י"ב ובלק"ת פ' יתרו בפסוק ועושה חסד לאלפים והנה כאף הי"ם החוטם והחוטם הוא גבורה א' מהגבורות המתפשטין בחוץ בה' מקומות בחוטמא בפומא בדרועין בידין באצבעין וכשנמתקין הדינין נאספין אל שורשם בחוטם בסוד הרי"ח אל המוח שבראש ונמתקין שם עיין באד"ר דזוהר נשא דף קל"ז ע"ב ובע"ח שער דרושי הצלם דרוש א' בדרוש ונלפך בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים דרוש ב' ובפע"ח שער ק"ש שעה"מ פ"ח ובשער ר"ה פ"ג בדפוס דובראוונא ובדפוסים אחרים פ"ד בענין התפשטות הה"ג בחוטמא בפומא בדרועין בידין באצבעין והנה בענין העלאתן אל שורשן שבחוטם אל המוח ונמתקין עיין בלק"ת פ' כי תשא ובפ' חקת בטעמי מצות פרה אדומה ובפע"ח שער השבת פי"ז בענין רי"ח ההדסים ובלק"ת פ' וישלח בסוד המנחה ששלח יעקב לעשו וזהו אף נעים ר"ל שסוד היופי שהם הש"ע נהורין באף שלך שהי"ם החוטם ונעשה נעים ונמתק הדין ומאחר שנמתק הדין של החוטם שהוא הראשון של

השמטה

וכן הנ"ך יפ"ה דוד"י א"ף נעי"ם ג"י יסוד יוס"ף הצדי"ק בסוד צדי"ק יסו"ד עול"ם וכן ר"ת של צדי"ק יסו"ד עו"לם ג"י הנ"ך יפ"ה וכן ג"י נעי"ם שהוא ג"י יוס"ף דו"ד כי הצדיק שהוא יוסף הצדיק שהוא היסוד הוא היסוד של דוד המלך שהוא סוד העולם וע"י היסוד מקבלת היופי וכן בג"י של יסו"ד מל"ך שהי"ם יסוד ומל' הנ"ך יפ"ה דוד"י א"ף נעי"ם ג"י אותיות הקודמין והמאוחרין להוי' אהי' אלקים אדני שהי"ם עדה"ד כו"ז אדיעד בי"כו אכדט"ם במוכן אג"יתע בהי"ק והנה כשתסיר מן הג"י של הנ"ך יפ"ה דוד"י א"ף נעי"ם שעולה בג"י תמ"ח ותסיר ממנו שם אדני המרומז בר"ת ייפה דודי א"ף נ"עים ישאר חשבון ש"ת כמנין הבאת הוי' אדני יפ"א הפ"ד ופ"כ הפ"י ג"י ש"ת וה"ם מלבושי יש"ע ג"י ש"ת שהי"ם המלבושים המשכין מש"ע נהורין ומהוי' אדני כמ"ש למעלה בפנים בפי' הפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן ע"ש באריכו' והי"ם נגדי יש"ע של הצדיקים לצדיק ולצדק כי הש"ע נהורין שבפני ז"א נמשכין ליסוד דז"א שהי"ם הצדיק וניתנין לנוקבא ביסודה בעת הזיווג וכמ"ש בלק"ת שם ע"ש והנה יפ"ה ג"י מו"ע חס"ד שהי"ם מוע של חסד בסוד אמר יבקרקת היתה אלא בחוט של חסד משוך עליו שהי"ם הש"ע נהורין עיין בפע"ח שער כוונת אמן ושער הפורים והנה מבואר למעלה בפנים איך שע"י הש"ע נהורין נמתק סוד האף וחמה שבחוטם בסוד אף נעים וביארנו למעלה בפנים בפסוק מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים שע"י שמתקת הדין שהם אף וחמה שבחוטם עיין נמשך המתקה עד היכל זכות דבריאה ששם יושבים הע' סנהדרין שהי"ם עיני המל' ע"ש והנה בהיכל זכות יש ע"ב סנהדרין ע' סנהדרין וב' סהדין כמבואר בזוהר בראשית דף מ"ג ע"ב וזוהר פקודי דף רנ"א ע"א ע"ש והם הי"ם הוי' בצירת עיינין ובכל ע' ג' תגין הרי ע"ב תגין שהי"ם הע"ב סנהדרין שהי"ם העיינין כי גם זה מורה בסוד העינים ועיין בפע"ח שער הק"ש פכ"ה והנה יש סנהדרי קטנה שהם כ"ג וסנהדרי גדולה שהם ע"ב וסוד הכ"ג הי"ם הב"ד עינין שהם כ"ג סנהדרין ע"ה וע"ב תגין הי"ם הע"ב סנהדרי גדולה וכ"ג עם ע"ב ג"י יפ"ה בסוד הנך יפה רעייתי הנך יפה עיניך יונים [ועיין במ"ע רכ"ב פנים של ואתחנן אופן קל"א מבואר בסוד הפסוק כמ"ש ועיין בר"ה פ' שופטים דף רה"ע ע"ב ובלק"ת פ' שופטים בסוד סנהדרי גדולה וסנהדרי קטנה

ועיין

של הס"ג המתפשטין בה' מקומות הנ"ל הנה כל הס"ג נאספין אל החוטם בשורשן ונמתקין והנה מבואר בפע"ח שער השבת פכ"ד ושער תפלות ר"ה פ"ג שהס"ג שהם מנצפ"ך ג"פ כשתחלק פר לה' חלקים עולה לכל אחד כ"ו ומבואר שם בפע"ח שער השבת בכוונת ויהי נועם שה"ס ה"פ כ"ו שבויהי נועם והם אלקינו עלינו ידינו עלינו ידינו שבסוף כל תיבה כ"ו והם נמתקין ע"י נועם הבינה בסוד ויהי נועם עיי"ש וזהו אף נעים כי אף גי' ה"פ גבורה כשתחשוב הא' לאלף כידוע מכמה מקומות והם נמתקין ע"י נועם הבינה וזהו אף נעים והנה מבואר בלק"ת פ' כי תשא ובס' זוהרקי"ע בפי' זוהר משפטים דף ל"ד בענין כחשא דפרה באוירא שהס"ג כשנאספין אל החוטם נעשה מפרה אפר כי פרה ה"ס פ"ר ה' שה"ס הס"ג שבה' מקומות חוטם ופה וזרועות וידים ואצבעות וכשנאספין כולם אל החוטם נכללין כולם בא' ונעשה אפ"ר שה"ס א' פ"ר ומה' נעשה א' וסוד החוטם הוא האוסף בסוד ואסף איש טהור את אפר הפרה ע"ש ולפע"ד י"ל שפרה אדומה ג"כ ע"ז הדרך כי פרה שהוא פ"ר ה' שה"ס ה"פ כ"ו וכשנאספין אל החוטם ונכללין כולם כאחד בגבורה שבחוטם נעשה רק פ"א כ"ו גי' אדומה וזהו אף שה"ס הס"ג כנ"ל ונאספין אל החוטם שה"ס האף וזה נעשה ערשנו רעננה כי ערש גי' ב"פ מנצפ"ך דז"א לנוקבי' עד העשרה אותיות והם כולם נאספין אל החוטם דז"א בסוד המתקתן ונעשה רק כ"ו א' וזהו כ"ו מערשנו וסוד רעננה גי' שע"ה נהורין שבחוטם כמבואר בלק"ת פ' יתרו בפסוק ועושה חסד לאלפים ובפע"ח שער תפלות ר"ה פ"ד ובאד"ר דנשא דאורכא דחוטמא שע"ה עלמין וסוד השע"ה נהורין הוא כי בכל נקב דחוטם יש ה' אחת ועם הש"ע נהורין שנכלל בכל נקב הרי שע"ה כמבואר בע"ח שער א"א פי"ג בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפי"ב ובפע"ח שער תפלות ר"ה פ"ד עיי"ש ועיין מה שאכתוב לקמן בפי' הפסוק מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים בענין המתקת הגבורות ע"י החוטם ובזה יש לפרש ג"כ הנך יפה רעייתי עיניך יונים כי יבואר לקמן בפסוק מה תחזו בשולמית וכו' שע"י המתקת הגבורות בעלייתן לחוטם נמתקין גם העינים של המל' שהם הסנהדרין שבהיכל זכות עיי"ש והחוטם נמתק ע"י הש"ע נהורין שה"ס היופי כנ"ל וזהו הנך יפה עיניך יונים שע"י יופייך נמשך המתקה גם לעיניך יונים שהם הסנהדרין והבן.

עוד י"ל אף ערשנו רעננה בהיכל ק"ק אשר אין כנגדן קליפה כי מהיכל רצון מתחיל כנגדו קליפות ובהיכל ק"ק הזיווג על המטה בלילה וקורות בתינו ארזים כי שם מתחיל מהיכל רצון כנגדו הקליפות רהיטנו ברותים היכלי' נה"י אשר שם יותר שליטתה

עוד י"ל שערשנו ה"ס הבריאה כי כל הבריאה מכונה בשם מטה ואף ה"ס היכל זכות שבבריאה שה"ס האף והדין אף גי' ה"פ גבורה גם הוא רעננה נמתק בסוד שע"ה נהורין וקורות בתינו ארזים ה"ס ה"ג היכלין דחג"ת

השמטה

ועיין עוד ברמ"ז פ' פנחס דף רכ"ד ע"ב גם עיין בלק"ת פ' שופטים בטעם מלות מיני סנהדרין כי סנהדרי גדול' שהיו ע"א מן הבינה וכ"ג סנהדרי קטנה מן רחל וכ"ל כי סוד השושנה עליונה הוא בחי' בינה כאמה כן בתה ומלידה סנהדרי גדולה ומחילוכית המל' שושנה תתאי סנהדרי קטנה וזהו הנך יפה רעיתי ועיין בזוהר כי תשא] ובסוד הנאמר בדוד אדמוני עם יפה עינים כי הסנהדרין ה"ס העינים כמ"ש למעל' בפנים בפסוק הסבי עיניך מנגדי עיי"ש והסנהדרין שהם בסוד הדין נמתקין בסוד חוט של חסד חו"ט גי' כ"ג סנהדרי קטנה וחס"ד ע"ב סנהדרי גדולה וז"ש ג"כ יפ"ה כלבנה שסוד של הסנהדרין שהם עיני המל' הם עיניך ברכות בחשבון שה"ס חושבנא בסיהרא קיימא והסנהדרין היו יושבין כחצי לבנה כדמות אגן הסהר כחצי גורן עגילה וזהו יפה כלבנה עמ"ש לקמן בפי' שררך אגן הסהר ועיין בס' מג"ע סוף פ' במדבר וכ"ז נמשך מסוד היופי של הש"ע נהורין הממתיקין אף וחמה שבחוטם ושומקא ואוכמא שבעינים שהם שרשי הדין והקליפות וזהו הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים הנך יפה דודי אף נעים והבן, וסי"ם והו אני והו שהם כללות הע"ב שמות שה"ס הע"ב סנהדרין כאשר מבואר במקום אחר באריכה וגי' יפ"ה כמנין והו אני והו וסוד והו אני כאשר ביארנו במקום אחר כי עדה"ד כ"ב וכוזו ע"ל כמלא יותר על על כ"ב כמנין והו ושני השמות עדה"ד כוזו גי' אני בסוד אני והו הושיע נא והנה עדה"ד הוי' כוזו גי' לבנה כמנין בהק"ך וזהו יפה כלבנה והנה עיין בזוהר תרומה דף קמ"ח סוף ע"ב שסוד חוט של חסד הוא סוד אור שנברא ביום ראשון ונגנז לצדיקים עיי"ש וה"ס שם אל שבחסד דז"א הנמשך משמות אל של ש"ע נהורין שבפנים עליונים כמ"ש בפע"ח שער התפלה פ"ב עיי"ש ועמ"ש למעלה בפנים בפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן ודוק היטב ועיין בזוהר ויקרא דף כ"ג ע"ב והנה בפע"ח שער הלולב סוף פ"ג מבואר שסוד חוט של חסד הנמשך לאסתר ה"ס טפת החסדים שמקבלת המל' מיסוד דז"א עיי"ש ולמעלה כתבנו שה"ס הש"ע נהורין לק"מ כי הנה הש"ע נהורין שבפני ז"א נמשכין ביסוד דז"א וניתנין בסוד הזיווג לנוקבא כמ"ש בלק"ת פ' נשא בפסוק נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבותם למשפחותם ועיין בפע"ח שער כוונת אמן פ"ג שכי תי"ל הנה אמרו אסתר ירקרקת היתה דהיינו שמיסרו ממנה

אז

דחג"ת ואף ערשנו הי' הדין שבהיכל זכות ולא היכל זכות עצמו כי הוא נכלל בכלל קורות בתינו ארזים

או אפשר כי ערשנו רעננה ג"י אלף סוד אל שדי שבבריאה קורות בתינו ארזים הי' מעטרין ביצירה סוד אל הוי' במילוי יודין ג"י ארזים ע"ה רהיטני ג' שנדלפין שבעשי' והי' ברותים והי' הקרקע של הבית אבל שם קיום הבריאה יצירה ועשי' הוא עלמין ש"ג מ"ה בין אל שדי אל הוי' אל אדני ג"י ברותים.

עוד י"ל בפי' הפסוק אף ערשנו רעננה שהי' היכל ק"ק דבריאה שהוא נקרא מטה [ולפי"ז ערשינו סוד היכל ק"ק דבריאה קורות בתינו ארזים הי' היכל אהבה ר"לון ז"כות ר"ת א"רז הרי ק"ק וסוד ההיכל שבו מנורה ושלחן ומזבח חב"ת והיטנו ברותים הי' היכלין דנה"י כמ"ש בפרד"ס ועס"ק רמוכים בערך רהטים שמהתיקונים משמע ברהטים הי' נו"ה והי' כיור וכנו שהם סוד המים כמבואר בתיקונים שהם נו"ה שבהם מתבשל הזרע וכיור וכנו לבר מהיכל והי' הם הכלים והנה רהיטנו ברותי"ם כשתחשוב גם קתימה שם מלות ג"י נוגה עלים השמ"ם לנכח השפ"ל ע"ה וכן ברותיים ע"ה ג"י נוגה עלם השמים כי בשעה עליות העולמות הם נעשים לבוש חיצון לזיוג ארזים ברותים שאינם עושים פירות] כמבואר בפע"ח שער מנחה ומעריב פ"ד ופ"ה ופ"ו ושער ק"ש בעה"מ פ"ה כי שם יורד יסוד דז"א ומזדווג עם המ"ל בערבת בהיכל ק"ק דבריאה [שנכלל באצילות וזה ברור] ושם סוד המטה עיי"ש ומבואר בפע"ח שער הק"ש דשחרית פב"ע בכוונת אדי' שפתי תפתח ובשער הקדישים שהיכל ק"ק נכללת באצילות ונעשה אצילות ממש בעליית המל' מבריאה לאצילות בסוד סמיכת גאולה לתפלה ולכן אין קדיש בין תפלת הבריאה לתפלת האצילות והי' אף ערשנו רעננה והבן וקורות בתינו ארזים סוד אהבה ורצון חכות ר"ת ארז שה"ם היכל שבו מנורה שלחן ומזבח חב"ת כמבואר בע"ח שער ליור עולמות אבי"ע והיטנו סוד הכלים תא הכלים שהי' נה"י ברותים ג"י נוגה עלם השמים [וכן בפרדס ועס"ק רמוכים כי שרהטים נראה מדברי התיקונים שהם נו"ה ובע"ח פ' וילא כי שהוא נה"י אמא שבהם המוחין שהי' הה"ג עיי"ש שהי' שני עמודים יכין ובועז שבאולם וכן ברותים בריאות והם כיור וכנו כ"ה כמבואר בתיקונים.

(יז) קרות בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רָהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים׃

הנה ברע"מ דזוהר פ' שופטים דף רפ"ט מבואר בפסוק המקרה במים עליותיו שעלם הגלגלת הבנוי על המוחין הי' הקורות עיי"ש והנה ביחוד שוכבים עיין בסידור מהאריז"ל בסדר השכיבה ביחודי שוכבים יחוד ג' סוד הארז הי' חיצונית ז"א שהי' ויק שלו שאין עושין פירות כארז וארז הי' הדין ג"י יצחק עיי"ש ועיין בזוהר ויקרא דף ע"ז ע"א בסוד הפסוק כארז בלבנון ישגא שארז דא קב"ה עיי"ש והי' חיצונות ז"א ובפי' המוחין שמקבל מאו"א שהם הלבנון עי"ז גדל והי' כארז בלבנון ישגא והבן עיי"ש והנה החיצונית יכונה לבית שהוא מקום מושב הפנימיות שהם המוחין [ולפמ"ש בקאי על יצירה הנה היצירה מכונה לבית] והנה מבואר בע"ח שער המוחין דצלם פ"ב ושער פנימיות וחיצונית ובכמה מקומות בסוד חיצונות דז"א הם כלים דחג"ד נעשים מנה"י ויק דיניקה שנגדלים ע"י נה"י דאמא הנכנסים בתוכו אבל באמת אין בחיצונית רק שבע ספירות כי ב' שלישי החסד נעשין כלי החכמה וב' שלישי הגבורה כלי בינה ושליש התחתון דחסד ושליש העליון דנצח כלי החסד וב' שלישים התחתונים דנצח כלי הנצח וכן עד"ז בקו שמאלי ואמצעי אבל בחי' מוחין הפנימים הם י"ס שלמות ועיקרן בראש ומתפשטין בכל

השמטה

אז הש"ע נהורין שלא האירו בה השבים דז"א ולכן אמרה אלי אלי למה עזבתנו שהם ב"פ אל במילואם שהם ג"י ש"ע שהם בפני ז"א והוסיף לה המלך שרביט הזהב כי הזהב שבכאן הם סוד החסדים דאמא שהם גבורות דאבא בסוד וחכם בבינה נתן לה הז"א החסדים בסוד הטיפה ע"י היסוד שהי' השרביט להאיר בה הש"ע נהורין והוא אמרה כן באילת השחר שהוא קדריתא בלפרא שאז עדיין חשך ואין חסד כלל בעולם כי האור הוא החסד ואז עדיין הוא חשך גמור ואין שום אור כלל אלא שרולה להאיר אז האור שהם הה"ח ואז אמרה אלי אלי למה עזבתנו כי החסדים הם הש"ע נהורין וזהו מכין לאסתר מן התורה שנאמר ואנכי הסתר אסתיר פני דהיינו שחסר מהן ש"ע נהורין של השבים וזה הסתיר פנים עכ"ל ובזה תבין שחוט של חסד נמשך החסדים הי' הש"ע נהורין הנאין ומ"מ אל הנוקבא ועמ"ש למעלה בשנים בפי' הפסוק לחייו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים איך הש"ע נהורין שבפני ז"א נמשכין מן הדעת דז"א בסוד דעת אקדיר באנפוי דמלכא עיי"ש ועיפת החסדים נמשך מן הדעת ודו"ק וכן בלקוטי תורה איוב בפסוק המשל ופחד עמו מבואר שהש"ע נהורין הם מסוד החסדים עיי"ש וכן הוא בס' זוהר הרקיע בפי' זוהר משפטים דף [illegible] בסוד בין לא ראתה אלקים זולתך מבואר שפקיחו דעיינין וש"ע נהורין שבל הוא מהחסדים עיי"ש וכן כתב בס' עטרת לבי לזוהר חקת דף קל"ב ע"ב בסוד ומחזיק השוקק בתורה בלילה שקנה מושך עליו חוט של חסד ביום שהוא נמשך מסוד הש"ע נהורין עיי"ש.

בכל הגוף דז"א וזהו קורות בתינו הם הכלים דחב"ד שהם עצם הגולגולת הם בחי' ארזים הנעשה מבחי' ו"ק דיניקה שהם הארז ועיין בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ה' בענין מוחות הגלגלות וכן ארזים גי' ג"פ אלקים שהם הקטנות דיניקה וידוע מדרושי הנסירה שהמ"ל שבחי' גופה נגסרת ונבנות ג"כ מחיצונית ז"א אבל הפנימית שבה שהם המוחין שלה הנה הם נמשכין מפנימיות ז"א ומסוד המוחין המתפשטין בפנימיות ז"א ומשם יוצאין וניתנין אל הנוקבא בסוד המוחין וזה קורות בתינו שלי ושלך הם ארזים כנ"ל אבל רהיטנו ברותים וסוד רהיטנו ה"ס המוחין הפנימים כמבואר בזוהר ויצא דף קס"א ע"א שסוד הרהטים איכון רהטין עילאין דמניייהו אתשקיין ואתמשכן ברכאן לכולא וכן דף קס"ב ע"א שם מבואר ברהטים אתר לדוכתא לדיורי תפלין עיי"ש שהם המוחין שמשם יוצאין ובוקעין התפלין כנגד המוחין והבן וכן בתיקונים בכ"מ מבואר ברהטים הם רהיטי דמוחין והם ב"ר"ו"ת"י"ם גי' אברהם יצחק יעקב דוד אבל החיצונות הם בחי' ארז גי' יצחק לבד שהם הדין אבל הפנימיות ה"ס אברהם יצחק יעקוב דוד ועיין היטב זוהר ואתחנן דף רס"ב ע"ב בסוד ד' פרשיות דתפילין ובסוד אברהם יצחק יעקב דוד ואם תזכה תבין איך הם אחד שהם עצמן סוד התפילין עיי"ש היטב דף רס"ב בסוד רהטי התפילין שהם אברהם יצחק יעקב דוד ויעקוב מלא בו' כי ה"פ נכתב יעקב בתורה מלא בו' גם ברותים גי' מיכאל גבריאל רפאל והנה בלק"ת בריש פ' לך לך כתב כשאין לז"א רק ו"ק אין לו זיווג כי א"א להיות זיווג אלא ע"י המוחין וכשבא אברהם התחיל הזיווג להתעורר והבטיח לו הקב"ה ואעשך לגוי גדול זה שאומרים אלקי אברהם ואברכך זה שאומרים אלקי יצחק ואגדלה שמך זה שאומרים אלקי יעקב שהם הגדלת הו"ק על ידי המשכת המוחין אלקי אברהם מוח חכמה אלקי יצחק מוח בינה ואלקי יעקב מוח הדעת [ועיין בפע"ח שער העמידה פי"א] אמנם דע כמו שאנו אומרים שבר"ח הזיווג בבחי' נצח לבד וכן בר"ה בחי' גבורה וכן בכל שאר יו"ט כן בימי אברהם אעפ"י שהי' הז"א בכל בחי' המוחין מ"מ הזיווג לא הי' רק בבחי' החסד לכן עיקר הגדלת המוחין הי' בבחי' מוח חכמה לבד הנוטה אל החסד דז"א וכן בימי יצחק התעורר מוח בינה ואז הזיווג ע"י הגבורה וביעקב בשלימות הג' מוחין חב"ד עיי"ש והנה יעקוב מלא בו' מבואר בזוהר וארא דף כ"ו שהם של ואו של ואלקי יעקב וסוד הו' של ואלקי יעקב מבואר בפע"ח שער העמידה פי"א שהם הדעת דז"א עיי"ש ודוד הוא בחי' מוחין של הנוקבא וזהו ברותים אברהם יצחק יעקב דוד כנ"ל יעקב נוטל עטרא דחסד דוד נוטל עטרא דגבורה ובזוהר פנחס דף רי"ז ע"ב מבואר שברושים הם חו"ג שהם תרין דרועין עיי"ש בסוד חסידה ברושים ביתה ועיין זוהר ויצא דף קס"ג ע"א וי"ל שברותים בתי"ו ה"ס נה"י לפמ"ש לקמן ומזוהר ויצא נראה שברושים ה"ס כיסא עיי"ש דף קס"ג ע"א כנ"ל גם ברותים גי' ג"פ חכמה בינה דעת ע"ה שהם המוחין שמקומו בג' מקומות בחב"ד בחג"ת בנה"י דז"א או משום שכל מוח כלול משלשתן הרי ג"פ חכמה בינה דעת [וה"ס מוחין דקטנות הנעשין אח"כ קרומי המוחין] עוד י"ל בר מברותים גי' ע"ב ק"ל כי מבואר בלק"ת פ' שופטים בפסוק וירא ד' כי סר לראות ובפע"ח שער הק"ש פכ"א אות ח' שסוד ע"ב ק"ל שהם הדעת דז"א שהוא נשמת ז"א המתפשט בו בחו"ג ועטרא דחסד לוקח ז"א לעצמו בסוד ע"ב גי' חסד ועטרא דגבורה שהם הה"ג ה"פ הוי' גי' ק"ל נותן לנוקבי' וזה בר מברותים נשאר ותים מברותים גי' אברהם יצחק כי מבואר בלק"ת פ' לך לך ובפ' ויצא בסוד העקידה שסוד אברהם הוא התפשטות הה"ח בגופא דז"א ויצחק ה"ס הה"ג או כנ"ל שאברהם יצחק הם חו"ב וכמ"ש בזוהר ואתחנן דף רס"ב ויעקוב דוד חו"ג וכן יעקב דוד גי' ע"ב ק"ל שהוא לוקח עטרא דחסד והוא גבורה ויש עוד הרבה דרכים בדרך הגימטריאות בסוד ברותים בענין פנימיות זו"נ ואין צורך להאריך ורהטני מלשון רץ כי המוחין נקרא מים בסוד המקרה במים עליותיו והמים רצים בתוך הרהטים שהם המוחין ולבושיהם והמוח דעת מלובש בדלתות יסוד הבינה והבן.

עוד י"ל ערזים גי' ב"פ צדק חי' ברותים גי' צדק חי' שעטנז גן שבהם סוד התגין סוד צירופי מאחוריים דאו"א ויששו"ת ה"ס צדק חי' ודז"ר שעטנז גן

עוד י"ל קורות בתינו ארזים ה"ס חיצונית זו"ן שהם הכלים היורדין ונעשין נשמת בי"ע ורהטני ה"ס בי"ע הם ברותים גי' אל שדי אל הוי' אל אדני וס"ג מ"ה ב"ן והוא ביום ועלינו רננה בלילה כשיורדת הנקודה בהיכל ק"ק ועיין לקמן בפסוק מלך אסור ברהטים שבי"ע נקרא רהטים עמ"ש בשם הזוהר ולפמ"ש שקאי על יצירה ועפ"י הי' שבח שאינם עושים זיווג שהם יניקת החיצונים וגדולם בעריות לפי' שכי שארזים הוא בחי' יצירה לפי שאינו עושה פירות הנה י"ל שעפ"י דומה לברותים שכפופה ועקומה ואין אדם נהנה הימנה כמ"ש במדרש עי"ל קורות בתינו ארזים שהם הגלגלת הנבנה מחיצונות חג"ת דז"א ורהיטנו ה"ס קרומי המוחין שהם מוחין דקטנות דעיבור ויניקה שהם בגדלות רהטים וקרומים למים שהם המוח בסוד רקיע המבדיל בין מים למים שהם אוירא ומוחא וה"ס ברותים גי' ו"פ אלקים וב"פ אלם שהם המוחין דעיבור ויניקה ועיין בע"ח שער המוחין דקטנות ובפע"ח שער הקדישים וסוד רהטנו ה"ס ר"ה כ"ט רי"ד מילואי אלקים והבן ועיין בגמ' ר"ה דף כ"ג ע"א שברוש הוא מין ארז ובגמ'

יומא

יומא דף ל"ח ע"א ברש"י ד"ה רהיטנו מבואר שרהיטנו הוא דלתות שהוא רך ונועל רך ופותח ושם בגמ' מבואר א"ת ברותים אלא בריתים והיינו היסודות דז"א ונוקבי' שהם בסוד פתח ודלתות הגוף בסוד ב' צירים וב' דלתות שברחם האשה וגם סוד היסוד דז"א ישם כבריח להוציא אורה ויורה כחץ והדלת תקיף על צירה ורהיטנו גי' מכלפך שבתוך הדלתות.

אף ערשינו רעננה בריאה קירות בתינו ארזים יצירה רהיטנו ברותים עשי' ואף ערשינו רעננה נען מלשון שמן כמו דשנים ורעננים יהי' וכפי' רש"י רענן בבנים ובנות ולשון ערשינו כי במטה סוד הזיווג ובבריאה יש זיווג משפיע ביצירה ועשי' והנה אף שבגולה בבית שנים ביצירה ועשי' יש זיווג אפי' שלא בליל שבת הנה זה מבואר במ"ת בפי' זוהר ברלאשית דף וא' שבערך אצילות ובריאה אינן זיווג אבל בערך מקומו נקרא בשם זיווג אפי' בעשי' או אפשר שלכן לא נקרא בשם זיווג מפני שנפרד מיד מחמת הגבורות הדינים עיי"ש רהיטנו ברותים מבואר במדרש של שיר השירים שרהיטנו הוא רצפת הקרקע וברותים היא ברותים שאין עושה פירות כמבואר במס' ר"ה שהוא מין ארז ועיין ברד"ק בהושע י"ד בפסוק אני כברוש רענן שברוש אין עושה פירות וכן בתהלים ק"ד בפסוק חסידה ברושים ביתה ומבואר שם במדרש שברותים גרוע מארזים לפי שנכפפת ואין אדם יכול ליהנות הימנה כמו מארזים ולכן עולם היצירה דומה לארז ועשי' לברותים כי בבריאה הטוב גובר וביצירה טו"ר בשוין ובעשי' הרע גובר והיינו הכפיפה של ברותים ולכן אין זיווג בעשי' ויצירה מפני פחד החיצונים והיינו איסור העריות רהיטנו גי' סנדלפון שבעשי'.

(א) אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃

עיין בזוהר ויחי דף רכ"א ע"א וזוהר אמור דף ק"ז ע"א בפי' הכתוב ופי' של מאמרי הזוהר תמצא בס' זוהרקי"ע בפי' ספרא דצניעותא פרקא קדמאה ושם נתבאר באריכות גדול וא"א להעתיקו וגם רובו שייך לענין פירוש מאמר הזוהר ואני לא באתי רק לפרש דברי הפסוק והנלרך לענינינו הוא באשר מבואר שם שהנוקבא בשעת שמינוק קודם הנשיקין נקראת חבצלת השרון שעלי' ירוקים שהיא מקבלת מן הבינה שהיא קו ירוק המקיף את העולם כולו אבל בהר דאתדבקת בי' במלכא באינון נשיקין אקרי שושנת העמקים שמקבל מעומק החכמה עיי"ש ועיין בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך חבצלת השרון וז"ל במ"כ כשיונקת מבינה ואז נותנות ריח טוב כמו חבצלת הגדלה על המים ובערך שרון כי וז"ל שרון בבינה כמו שהשרון מקום כפר כן הבינה מקור כל השפע ומשקה הגן שכ"ל והנה נקדים קלת הקדמות שיובן הדבר על בוריו לפי דרכינו כי ידוע כשהנוקבא עומדת עם ז"א אב"א אז מקבלת הי"ב ע"י ז"א ואח"כ עוד הי"ב ע"י אמא לבדה בסוד הנסירה ונתקנת בבחי' פרצוף אב"א וחוזרת פב"פ וטועמת בשמאלו של ז"א ואח"כ מקבלת עוד חסדים מז"א וכן מאמא שלא ע"י ז"א וניתנית בימין דז"א בסוד וימיני תחבקני כידוע מהינוק ר"ה ויוה"כ וחג הסוכות עיין בפע"ח בשער ר"ה ויוה"כ וחג הסוכות והנה אמא נקראת קו ירוק המקפת העולם וכשהמל' מקבלת ממנה נעשית בסוד אסתר ירקרקת הי' כמבואר שם בזוהרקי"ע והגם שמלאה ירוק בת"ת כמבואר בזוהר שלח ברע"מ דף קע"ה ע"א ובזוהר פנחס דף רמ"ו ע"א וכן בפע"ח שער הפורים פ"ו נדרש בסוד אסתר ירקרקת היתה על קבלת המל' מז"א שהוא גוון ירוק וכן מבואר ג"כ בפע"ח שער חג המלות פ"ז בכוונת מה נשתנה שסוד הירקות בז"א מ"מ קו ירוק הוא באמא ועיין בפלח הרמון ופרדס שער הגוונים שהבינה יתייחס לה ירוק גם כן כאשר תתחבר באור החכמה תשוב לירוק גרין והת"ת הוא ירוק גם כן עיי"ש היטב ועיין בס' פלח הרמון שער הגוונים שירוק הנקרא גרין הוא בבינה וירוק גם כן בת"ת עיי"ש ובס' עסיס רמונים שער הכ"ל ובפרדס ועיי"ש היטב ועיין בס' מאורי אור בערך ירוק ובערך קו וכנזכר בתיקונים ירוק ומקטרא דאמא עילאה תסיבה קו ירוק דאסחר כל עלמא וידוע שכל מקיף בסוד הבינה כמבואר בע"ח שער טנת"א פ"ד בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ב ובשער השמות פ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים פ"ו ובפע"ח שער ספירת העומר פ"ב ובלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק כולו סב יחדיו נאלחו עיי"ש והיינו אמא הנעשה כתר ז"א שהיא סכך הסוכה כמבואר בפע"ח שער חג הסוכות פ"ד ונמלא שבחינוק מקבל המל' חו"ג מז"א ומאמא שהיא הירקות ועיין היטב שם בפלח הרמון ובפרדס בסוד הבינה ובסוד הת"ת ובסוד גוון זהב וירוק ולכן נקראת חבצלת השרון ושושנת העמקים נקראת בשעת הזיווג וכאשר מזדווגת עם ז"א בסוד הנשיקין נקראת שושנת העמקים כי מבואר בלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף מבואר שם שהנה הנוקבא אין לה מיסוד אבא כלום [ר"ל כי הוא יולא ליעקב כמבואר בפע"ח שער העמידה פי"ז ובלק"ת פ' יתרו בפסוק כה תאמר לבית יעקב ובפסוק ועתה אם שמוע ובע"ח שער הארת המוחין דז"א פ"א ובשער הירח פ"ה בדרוש א"ב ב"ח בליקוט אותיות יין עיי"ש] אבל בזיווג הנשיקין מקבלת גם מיסוד אבא הם לגיות שגרון מקום לב וסמוכות שם מתבין יולאין ההגיות דרך הפה כולם ויסוד אבא נבקע מגיעו האו"ר וזה גורם בקיעת הפה מחמת ריבוי האור נפתח הפה והנה

יסוד אבא הוא התורה [כמ"ש עוד שם בלק"ת בפסוק ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל] וז"ש טוב לי תורת פיך וגו' שאני מקבל מפיך מאורות יסוד אבא וזה בסוד ד' אותיות אהבה א"ה חו"ג שבפה שלו וב"ה חו"ג שבפה שלה ומאירין אלו באלו ונעשין אהבה עיי"ש בלק"ת וכ"ל שז"ש אמנם אחותי היא בת אבי ותהי לי לאשה שאימא מקבלת מיסוד אבא רק בשעת הזיווג או בזיווג הנשיקין ככ"ל וכן בזיווג התחתון דיסודות נותן בה ז"א חו"ג מיסוד אמא וכן מיסוד אבא כמבואר בפע"ח שער חג הסוכות פ"ב בפי' הפסוק מכל מלמדי השכלתי ובס' הגלגולים פל"ה בענין הזווגים עיי"ש ועיין היטב בזוהר אמור דף ק' ע"ב בסוד הפסוק וגם אמנם אחותי בת אבי אך לא בת אמי ותהי לי לאשה וז"ש שושנת העמקים שמקבלת בזיווג הנשיקין מעומק השביל שה"ס יסוד אבא שנקרא עמיקא דכולא [ועיין בס' הדרת מלך סימן קי"ד וקט"ו וקט"ז וסימן קע"ד בסוד העומק בסוד שביל וכתיב והוא עמוק עמוק מי ימצאנו ובס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך מעמקים מבואר שעומק בחכמה עיי"ש וכן בליקוטי תורה ליקוטי איוב בפסוק מגלה עמוקות מני חשך מבואר שעמקים ביסודות דאו"א ועיי"ש היטב בזוהרקי"ע] משא"כ בשעת החיבוק שאימא מקבלת רק מאמא ולא מאבא ואז בשעת הנשיקין נעשית סוד שושנה דכליל חיור וסומק שה"ס התכללות דילה ברחמי ודכורא בנוקבא ונוקבא בדכורא כי יוצאין הבלים מפה הנוקבא וניתנין בפה הזכר וכן יוצאין הבלים מפה הזכר וניתנין אל פה דנוקבא וה"ס ד' רוחין דאהבה שבסוד הנשיקין שה"ס רוח והבל הפה שנותן בפה הנוקבא הרי א' ואח"כ נמשך וניתן בפה הזכר הרי ב' רוחין וכן ברוח והבל דז"א ב' רוחין שנותן בפה וניתנים בפה הנוקבא הרי ד' כמבואר בלק"ת פ' וירא ובע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ט' וה"ס שושנה דכליל חיור וסומק עיי"ש בס' זוהר הרקיע עוד מבואר שם בס' זוהרקי"ע שסוד כלת משה סוד פנימיות המל' והוא נקראת כנסת ישראל וכלת משה כי יעקב מלבר משה מלגו כי ת"ת שה"ס ו"ק דז"א ה"ס חיצונית ז"א וה"ס יעקב מלבר ומשה שה"ס הדעת דז"א הוא מלגו כי הדעת הוא מתפשט בז"א בחו"ג שבו בפנימיות וה"ס הנשמה כמבואר בע"ח שער מוחין דצלם פ"א בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ה שסוד הדעת הוא הנשמה וכן המל' יש בה בחי' חיצונית ופנימיות ובחי' חיצונית שבה שהוא בחי' של אב"א נקראת יונת אלם ויש בה גם בחי' פנימיות הנמשך לה מסוד הבינה והוא הנקרא כלת משה והוא מזדווגת עם בחי' פנימיות ז"א שסוד הנשיקין ה"ס זיווג רוחא ברוחא ה"ס זיווג דרוחא של ז"א עם רוחא דנוקבא שה"ס הפנימיות שלהם שיוצאין הבלים מבחי' פנימיותן ומזדווגין בסוד הנשיקין ועיין היטב עוד בע"ח שער פנימיות וחיצונית דרוש ואו

ומבואר שם עוד שסוד חיצונית זו"נ הם מהם בין דנקודים שהיה בהם שבירה אבל בחי' פנימיותן הם מסוד מ"ה החדש וב"ן ה"ס הנפש ומ"ה סוד הרוח ולכן נקרא זיווג הנשיקין שה"ס זיווג פנימיות זו"נ זיווג רוחא ברוחא והנה מבואר בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ב אות י"ט ובס' זוהרקי"ע ברים הקדמות זוהר בראשית שמל' החיצונה נקראת שושנה התחתונה ומל' הפנימיות שהוא כלת משה נקראת כנסת ישראל ושושנה עליונה ואפשר לומר שז"ש שושנת העמקים כי הנשיקין הוא עם זאת השושנה שה"ס העמקים שהוא הפנימיות ובזה יפורש עוד פסוק.

(ב) כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃

עיין בפי' הפסוק בזוהר הקדמות בראשית בהתחלתו ובזוהר פנחס דף רל"ג ע"ב ועיין בס' זוהר הרקיע בפי' לזוהר הקדמת זוהר בראשית שמל' החיצונה הוא כשושנה בין החוחים היורדות למטה במקום החיצונים שה"ס החוחים ורעיתי הוא שושנה העליונה כלת משה שהוא דוגמת בינה העליונה שנקראת רעייתי וכמו שהמל' כשיורדות למטה בין החוחים ה"ס הים העומדת על הי"ב בקר [ענין י"ב בקר נתבאר למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה בנות ירושלים] ועם הים נופה הוא י"ג כן השושנה העליונה שהיא רעיתי בין הבנות ה"ס י"ג אחוון דמילוי אלקים שה"ס י"ג עלין דשושנה שה"ס י"ג תיקוני דיקנא שהמשיך משם הארתם אל הנוקבא וי"ג ת"ד הם סובבין את הפה שהם מקום הנשיקין ואעפ"י שאין לאשה זקן מ"מ הארתם נמשך לנוקבא מי"ג ת"ד דא"א ועיין מ"ש לקמן בפי' סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני עיי"ש בס' זוהרקי"ע.

עוד יש לפרש כשושנה בין החוחים שהוא המל' שיורדות בין החיצונים כן רעייתי בין הבנות ה"ס הבחי' של כמה נשים דלאה והוא ע"ד שחורה אני ונאוה בנות ירושלים כאהלי קדר כיריעות שלמה עיין מ"ש לעיל בפי' והנשים של בחי' לאה נקראים בנות שהם בנות דאבא ואמא ואני חבצלת השרון הוא מאמר המל' וכשושנה בין החוחים הוא מאמר ז"א ואח"כ אומרות השכינה.

(ג) כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים׃

והנה מבואר בע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ב אות א' ובהקדמה לס' פע"ח ובלק"ת ליקוטי ירמי' בפסוק כי פדה ד' את יעקב שגם ג"ר דז"א שהם בסוד התוספות אללו הנה הג"ר שיש לו בסוד ב"ן דנקודים שהי' בהם שבירה הנה בעת הפגם גם הם יורדין למטה בין החיצונים

החיצונים עם המל' החיצונה ומבררין נ"ק ומה שהיה בו בסוד תוספות נקלט ולא נשאר בו רק ו"ק שהם עיקרים בו ואינו יורד רק ג"ר דב"ן אבל מה שיש לו מבחי' מ"ה החדש אינו יורד למטה כמבואר בהקדמה לשע"ח רק כל הי"ס ממ"ה שיש לו מסתלקין למעלה בעת הפגם כמבואר בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ב אות ט' ושער פנימיות וחיצונית דרוש ול"ו עיי"ש והנה עוד מבואר בלק"ת בפי' בהר בטעמי מלות שמיטה ובפע"ח שער התפלה פ"ז שיורד הארה מו"ק דז"א בכל ששת ימי החול בכל יום בחי' אחת יום א' מבחי' חסד דז"א ויום ב' מגבורה וכן כולם בכל יום יורד מו"ק דז"א בין החיצונים והם עזרים להשכינה לברר הנ"ק מבין הקליפות כי עיקר הבירור ע"י המל' שהוא הם אוכלה כמבואר בפי' הגלגולים פ"ב והנה מבואר בהקדמה לס' פע"ח כשיורדין ג"ר דב"ן דז"א וכן הנוקבא שיורדות לבי"ע הנה יורדין כלים החיצונים בעשי' וכלים אמצעים ביצירה וכלים הפנימים בבריאה עיי"ש ועיין בע"ח שער השמות פ"ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ב וזו כתפוח שהוא חיצונית ז"א שה"ס הכלים דז"א שמשם ב"ן דנקודים כנ"ל וה"ס התפוח וכמ"ש בזוהר האזינו דף רפ"ו ע"ב כתפוח דא קב"ה דאית ב' תלת גווני ועוד מבואר שם בזוהר בפסוק תחת התפוח עוררתיך דא תלת אבהן וה"ס ת"ת שהוא ז"א הכולל תלת גווני אדום ירוק ולבן שהם חג"ת וגם בחי' נה"י נקרא תפוח כמבואר בלק"ת ליקוטי שיר השירים בפי' רפדוני בתפוחים וכן מבואר בפרדס רמונים שער ערכי הכינויים ערך תפוחים שתפוחים בנה"י עיי"ש ובפע"ח שער השבת פי"ח בסוד חקל תפוחים הנצח הוא לובן הנוטה לאדום והוד אדום נוטה ללבן ויסוד כליל משניהם נמצא שסוד התפוח הכלול מתלת גווני כולל כל ו"ק דז"א והו"ק ה"ס יעקב מלבר שה"ס חיצונית ז"א כמבואר למעלה בפסוק קורות בתינו ארזים עיי"ש והתפוח יורד עד עצי היער שה"ס עולם העשי' בסוד כלים החיצונים כנ"ל ויער היא בעשי' גי' ר"פ גי' סנדלפון שר העשי' עיין בע"ח שער כסא הכבוד פ"ז ועד שם יורד כן דודי שהוא בחי' פנימיות ז"א שעל שם המוחין נקרא דודי וה"ס משה מלגו שה"ס דעת דז"א שהוא נשמת ו"ק דז"א כי דודי היא צירוף דודי וציור ה בציור די הוא בחכמה וציור ה בציור דו הוא בבינה כמבואר בפע"ח בשער חג השבועות בכוונת יחן ודעת הוא מכריע לחכמה ובינה לכן הוא נקרא דודי והיא בין הבנים כי מבואר בפע"ח שער העמידה פט"ו שחג"ת הם נקראים בנים לגבי המוחין שהם חב"ד ונה"י נקראים בנים לחג"ת ובני בנים לחב"ד עיי"ש נמצא לגבי מוח הדעת נקרא חג"ת נה"י דז"א בנים ובני בנים הרי הם כבנים ומוח הדעת מתפשט בהם בסוד משה מלגו וזהו כן דודי שה"ס הדעת בין הבנים שה"ס חג"ת נה"י דז"א או י"ל באופן אחר כשושנה בין החוחים כמו שמל' החיצונה שה"ס בחי' של אנ"א שהוא משם ב"ן דנקודים הי' בין החוחים שנעשית רגל לשועלים ונעשה להם בסוד נשמה בסוד כלים הפנימים בבריאה וכלים אמצעים נשמה ליצירה וכלים החיצונים לעשי' כמו שמבואר בשער כה"כ ובהקדמה לס' פע"ח הנ"ל כן רעיתי בין הבנות שבחי' מ"ה שנמשך לה. משם מ"ה החדש בהיותה בבי"ע היא בין הבנות נעשית נשמה לי' החיצונית שלה שהם משם ב"ן דנקודים ולכן נקראים בנות וכן יתפ' הפי' כתפוח בעצי היער שחיצונית שלו נעשה נשמה לבי"ע בירידתו למטה כנ"ל כן דודי בחי' הפנימיות שלו שהוא משם מ"ה החדש בין הבנים שהם ו"ק דחיצונית שמשם ב"ן ולכן נקראים בנים ונזכר קראן בנים ונקבה קראן בנות ועיין בפע"ח שער הברכות פ"א בדפוס דובראוונא ובדפוסים אחרים בפ"ב שז"א נקרא בין בהיותו בן ו"ק יונק שדי אמי ובפע"ח שער קריאת ש"מ פ"ז בסוד י"ס דנוקבא הי"ס י"ה ב"ן והבן ועיין בזוהר ואתחנן דף רס"ב ע"ב ברע"מ בפי' הפסוק עוד י"ל באופן אחר כתפוח בעצי היער תפוח ה"ס נה"י כנ"ל ונה"י דז"א נעשין מוחין לנוקבא שהיא היער שנבנית ע"י הס"ג מגלביך שבי' יער כמבואר בשער כה"כ פ"ז וסוד עלי הוא מלשון עלה כליות יועצות שהם בחי' מוחין דנוקבא שהיא הכלה עוגה מבחי' נה"י דז"א שהם הכליות ועמ"ש בזוהר פ' בלק דף ר"ב ע"א לא תשחית את עצה שהיא דיסיב עיטא למתא עיי"ש הרי עץ לשון עצה ובזוהר בלק דף קל"ג ע"ב איתא עצות מרחוק מה' כינסו תרי בדי ערבות עיי"ש ועיין בס' פרדס רמונים שער ערכי הכינויים ערך עצה וערך עצי שיטים והבן וזהו כתפוח שה"ס נה"י דז"א בעצי היער שנעשין מוחין לנוקבא כן דודי ה"ס המוחין דנה"י דאמא בין הבנים שה"ס חג"ת נה"י דז"א שהם ו"ק שלו ונכנס בהם נה"י דאמא בסוד המוחין ונעשה גדול עוד מבואר בפי' כמא מלך על התיקונים שעצי היער ה"ס הבריאה ואצילות אלי' לבנק וי"ל כתפוח בעצי היער שה"ס מט"ט וצ"ל דבריאה בעצי היער גי' ז"ע היכל דבריאה כן דודי בין הבנים ז"א דאצילות כשושנה בין החוחים סנד"ל דבריאה כן רעיתי בין הבנות מל' דאצילות יורדות לבריאה כמו מל' דבריאה ליצירה ודוגמת בן ובת שיש לאמא דאצילות כן מט"ט וסנד"ל בן ובת דמל' כמ"ש בשער מ"כ ומ"ד.

בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי:

נ"ב יבואר על דרך הנ"ל כי מבואר בפע"ח שער הסג הסוכות פ"ב ופ"ד שיש צל קומה שהוא צל הסכך ור"מ צל דהמת וצל הסוכה שיש צל הבינה וצל דהבנות ה"ס

חיבוק ימין דז"א לנוקבי' שה"ם דפנות הסוכה כי הימין של ז"א ודאי יש בו אור המקיף אותו וכשהוא מחבק אותה בזרוע ימינו הרי הוא מקפת ומסכת באור המקיף של ימינו ולכן מדין דאורייתא סגי בסוכה ב' דפנות ושלישית אפי' טפח כי בזרוע יש ג' פרקים פרק הסמוך לכתף ופרק הזרוע ופרק האצבעות וכשהוא מחבק הנוקבא דזרוע ימינו הרי מחבק לה שמאל שלה בפרק הסמוך לכתף ואחורי הנוקבא בפרק הזרוע ופרק האצבעות שנכפף מחבק לה פנים של הנוקבא והרי ב' דפנות כנגד ב' פרקי היד שהם פרק הסמוך לכתף ופרק הזרוע ושלישית אפי' טפח כנגד פרק האצבעות כי באותו פרק אינו מחבק כולה רק בחי' טפח עיי"ש והנה בזוהר אמור דף ק' כדרש בצלו חמדתי על הסוכה ועיין בר"מ בזוהר פ' פנחס דף רנ"ה שג"כ דורש בצלו חמדתי וישבתי על צל סוכה עיי"ש וה"ם צל דפנות שה"ם החיבוק ואז הוא בבחי' חבצלת השרון וסוד החיבוק אינו אלא בחילוניות דזו"נ שהיא סוד חיבוק גופא בגופא והיא יושבת בצל דפנות וכן כדרש במדרש רבה של שיר השירים חבצלת חבוי' וחבובה בצלת וכו' שה"ם החיבוק שיושבת אז בצל דפנות ואז נקראת חבצלת ופריו מתוק לחכי כנגד זיווג הנשיקין שמזדווגין בבחי' פנימיותן זיווג רוחא ברוחא ואז נקראת שושנת העמקים וזה ופריו שה"ם הפנימיות שהוא כעין פרי בתוך הקליפה הוא מתוק לחכי או ופריו כי החילונים הוא בסוד הארז שאינו עושה פירות כמבואר לעיל בפי' קורות בתינו ארזים אבל בבחי' הפנימיות הוא עושה פירות בסוד הולדת ובריאת המלאכים ע"י זיווג הנשיקין [וכן יש נשמות בני אדם אשר שרשם בהבל דנשיקין אלא שגמר המשכתן ע"י זיווג התחתון וכ"מ בשער מ"נ ומ"ד וכ"כ במ"מ בפי' לזוהר בראשית דף וא' שגם נשמת הצדיקים באים מזיווג הנשיקין רק שאינו מספיק וצריך עוד לזיווג דגופא] ונשמות בני אדם ע"י טפת היסוד הנמשך מן המוח כמבואר בלק"ת פ' וירא ובע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ד' וע' וי"ג וזהו ופריו מתוק לחכי כי יוצאין הבלים מפה ז"א לפה הנוקבא והם נמשכין מזיווג חיך וגרון דז"א אשר נאמר עליו חכו ממתקים ובסוד הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים עיין בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש י"ג ובסוד נופת תטופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך שכולם בסוד הנשיקין כאשר יבואר עוד לקמן וגם אז מקבלת מאור יסוד אבא שהוא התורה כנזכר לעיל בשם הלק"ת ליקוטי תהלים בפי' הפסוק טוב לי תורת פיך ובזה תבין דברי הזוהר לך לך דף פ"ה ע"ב כתפוח דא קב"ה כי תפוח ודודי שניהם בסוד ז"א שהוא הקב"ה אלא שזה בסוד פנימיותו וזה בסוד חילוניותו עוד איתא שם ופריו מתוק לחכי אלו מלין דאורייתא דכתיב בהו מתוקים מדבש ונופת צופים וה"ם יסוד אבא שה"ם התורה שמקבלת בסוד הנשיקין וסוד פסוק זה בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי הוא ע"ד הפסוק בישעי' נ"א ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך ואשים דברי בפיך נגד זיווג הנשיקין ובצל ידי כסיתיך נגד החיבוק שה"ם צל דפנות והבן קישור הפסוקים ובזוהר פקודי דף רכ"ז ע"ב מבואר בצלו חמדתי וישבתי דא בצלאל בצל אל עיי"ש ועיי"ש דף ר"כ ע"א שבצלאל קטרא דימינא עיי"ש ושם אל הוא בחסד והוא ע"ד שכתבנו צל ימין של ז"א בסוד החיבוק עוד מבואר שם בזוהר שמסטרא דבצלאל עביד פירון שהם נשמתן דצדיקיא ע"י היסוד וזה ופריו מתוק לחכי עיי"ש והיינו כי החסד שבזרוע ימין הוא חסד דאזיל עם כלהו יומין כידוע וחסד אתגלי בפומא דאמה בסוד אור זרוע לצדיק וממנו הטפה כי בצלו חמדתי הרומז על החיבוק אין משם הולדה כלל אבל בסוד זיווג הנשיקין או זיווג התחתון נבראים פירות והנה קודם כל זיווג התחתון צריך שיקדם זיווג הנשיקין וזהו ופריו מתוק לחכי כי עי"ז נעשה מקודם זיווג נשיקין חיך וגרון.

הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃

הנה בע"ח שער שבירת הכלים פ"ב מבואר כשזו"נ פב"פ הנה נה"י דאו"א נעשין מוחין לז"א ונכנסין בו ונה"י דישסו"ת נעשין מוחין לנוקבא ואז זו"נ שוין בקומתן פב"פ עיי"ש וכן הוא במבוה"ש ש"ב ח"ב פ"ו ובפע"ח שער התפלה פ"ח בדפוס דווארשא ובדפוסים אחרים ליתא ובהקדמה לס' פע"ח מבואר כשזו"ן פב"פ כגון בראש חודש הנה נה"י דתבונה מוחן לנוקבא ונה"י דאבא מוחין לז"א ובס' זוהרקי"ע בפי' זוהר תרומה בספרא דצניעותא בסוף הפי' של פרקא תניינא דס"ד כי שנה"י דאמא נעשין מוחין לנוקבא ונה"י דאבא מוחין לז"א בעמדן פב"פ שוין בקומתן והנה תחילה מוטל עלינו לתרץ המאמרים הסותרים שלכאורה היא סותר למ"ש בע"ח שער שבירת הכלים וכן בע"ח שער תיקון הנוקבא פי"ב אות י"ד ג"כ כתב כמ"ש בזוהרקי"ע שנה"י דאמא מוחין לנוקבא ודאבא לז"א בעמדן פב"פ שוין בקומתן וצריך ביאור אבל הנראה לפע"ד שהאמת הוא כמ"ש בע"ח שער שבירת הכלים שם כי היא מוכרח מכ"מ מקומות אין מספר כשא"כ פב"פ יש ג"כ מוחין לז"א מאמא ולא מאבא לבד אבל באמת אינם סותרים זה את זה כי מבואר בע"ח שער או"א פ"ד בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ה ושער אנ"ך פ"ח ובפע"ח שער התפילין פע"ז ובמבוה"ש ש"ד ח"א פ"א כי או"א שניהם הם כללית אבא דאצילית סוד יוד דהוי' וכללות ישסו"ת הם אמא דאצילות ה' מהוי' עיי"ש א"כ מ"ש שיש לו מוחין מאו"א אין כוונתו שעולה למקום נה"י דאו"א

דאו"א עילאין כי בריאה שהם שבי"ע שוין בקומתן אין לו מוחין מנה"י דאו"א במקומן שהם בכללות בחי' גדלות שני חג"ת דכללות כי הנה מבואר במבוה"ש ש"ד ח"א פ"א ופ"ה ובע"ח שער או"א פ"ז אות ה' ופ"ח בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ח אות ה' ופ"ט ובשער דרושי הצלם דרוש ב' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש א' ועיין עוד שם בדרוש ד' ובפע"ח שער חג המצות פ"א כי בכללות אבא ויש"ס לפרצוף א' וכן אמא ותבונה הנה חב"ד דכללות אמא ותבונה היא בינה ראשונה וה"ס אות קמץ וחג"ת דכללות הוא נקראת תבונה ראשונה הוא ג"כ אות קמץ ושניהם נקראים בינה לפעמים ולא תבונה ונה"י דכללות היא נקראת תבונה שניה ושלישית בערך בינה העליונה ושניהם נקראים תבונה ולא בינה לגבי חב"ד חג"ת שה"ס הס' וה"ס אות מם ודלת והם ב' תבונות הנכללים בכללות נה"י של כל הפרצוף תבונה של מם סתומה ותבונה של אות ד' שהם שלישית ורביעית בערך בינה העליונה שהם חב"ד דכללות ועיין בהקדמה לפע"ח בסוד פנימיות וחיצוניות וכן בע"ח שער פנימיות וחיצוניות פ"א כי אפי' ביו"ט אינו עולה ז"א מעצמו אלא בחג"ת של תבונה של אות מם סתומה ובחול אין לו אלא נה"י דתבונה ה"ד ועיי"ש בהקדמה לפע"ח כמה דיעות בענין חול ויו"ט עיי"ש והנה"י של תבונה של אות ד' שהוא נה"י דתבונה אות ד' נכנס בז"א בסוד מוחין דל' מצלם וחג"ת וכחב"ד של תבונה של אות ד' ה"ס למ' דצלם מקיפי ז"א אלא שע"י התפילה דעמידה דלחש וחזרה נכנסין בו כל בחי' תבונה זו של אות ד' ואפי' הל"מ דצלם שהם חג"ת וכחב"ד של זאת התבונה נכנסין בראשו עיין בפע"ח שער חזרת העמידה פ"ו וכן בליל שבת עיין בפע"ח שער השבת פ"ט [והנה אל יקשה בעיניך ממ"ש בע"ח שער המוחין פ"ד שבעיבור נעשה צלם לז"א מתבונה שלישית וביניקה מתבונה שני' ובגדלות מתבונה ראשונה וכן מבואר ג"כ במ"ח מס' הלידה פ"א משנה ב' ומס' היניקה פ"ב משנה ב' ובמס' הגדלות דז"א פ"ג משנה א' עיי"ש במ"ח ומ"ש שם בסוף פרק הנ"ל דמס' גדלות ז"א וגם יש לי דברים רבים בזה אכ"מ להאריך כלל וכלל כי כמ"ש כאן כ"ה האמת וביאור סוד הצלמים תבינם כשתעיין בדרושי הצלם ושער המוחין] וכן ביו"ט עולה מעצמו עד תבונה דאות מ' אלא שבי"ע ע"י תפילתינו עולה יותר למעלה ובליל פסח עולה ז"א מעצמו שלא ע"י תפילתינו ומקבל בחי' גדלות שני שהיא התבונה של אות קמץ שה"ס חג"ת דכללות ושם הם סוד נה"י דאו"א עילאין בהתחלק אמא ותבונה לב' שם הם נה"י דאמא ועיין שם בשער חג המצות ובר"ח שכבר קיבל ז"א כל חלקי התבונה של אות ד' בעמידה דלחש וחזרה בעמידה דשחרית והנוקבא בעמידה דשחרית עלתה עד נה"י דז"א פב"פ בלחש ואח"כ בחזרה עלתה עד חג"ת דז"א כמו בחול ובמוסף דר"ח עלתה לחב"ד דז"א ונקודות כתר עלתה עד כתר דז"א עיי' בשער ר"ח ובשער חזרת העמידה פ"ד בענין מוסף דר"ח שבמוסף דר"ח אין עליי' לז"א רק להנוקבא כמלא כי ז"א קיבל בחזרת העמידה דשחרית כל בחי' כחב"ד חג"ה נה"י דתבונה של אות ד' [וי"ש ג"כ ספק שאפשר בחי' פב"פ לוקח ג"כ תבונה דמ' עיי"ש בהקדמה ובשער התפלה] וא"כ ראשו מגיע שוה לראש התבונה א"כ קשה איך אמר בהקדמה לפע"ח ובפע"ח גופי' בדפוס דובראוונא פ"ח שהנוקבא בעמדה בר"ח פב"פ עם ז"א אינה לוקחת רק נה"י דתבונה של אות ד' וא"כ איך תגיע לכתר דז"א שעלה עד מקום כחב"ד דתבונה של אות ד' כבר בחזרה דשחרית ומכ"ש שיקשה לפ"מ בהקדמה ובשער התפלה פ"ח שאפשר שלוקח בר"ח גם בחי' דמ' סתימה עיי"ש שהניח בצ"ע וכן קשה לפי כלם איך יקח ז"א נה"י דאו"א והלא הוא במקום חג"ת דכללות שהוא בחי' גדלות שני שהוא התבונה של אות קמץ והם דברים קשים להולמם ואשר נראה לי לומר בעזר השי"ת הוא כי מבואר בפע"ח שער חזרת העמידה פ"ו כי אעפ"י שמקבל ז"א גם ל"מ דצלם דתבונה אין עולה עד ראש התבונה רק הם יורדין למקומן למטה כמו שהוא בליל שבת וקיים והשי"ת יודע האמת וכוונתו בזה כי בשער השבת פ"ט כתב כי א"א לומר של"מ דצלם ירדו למטה למקומו כי א"כ נעקרים ממקומם ונשאר חלל למעלה על ראשו כי מקום המקיפים האלו הם בגוף התבונה הל' דצלם בחג"ת ומ' דצלם בכחב"ד שלה וע"כ תחלה נכנסין הל' דצלם ואח"כ המ' דצלם ואיך יתחלק גוף התבונה לב' חלקים ונשאר מקום חלל ביניהם אלא ע"כ ראש של ז"א גדל כפלי כפליים ועולה עד שם כמלא ז"א במקומו וגוף התבונה לא נעקרת ממקומה עיי"ש וזה כוונתו שסיים שם בשער חזרת העמידה והשי"ת יודע האמת כי הוא מסופק בדבר כי בחזרת העמידה אפשר ג"כ אינם יורדין למטה רק ראשו נגדל כמו בליל שבת כמ"ש בשער השבת וא"כ יש לומר מ"ש שם שבר"ח נכנסין רק נה"י דתבונה של אות ד' והקשינו איך ישתוה הנוקבא עם ז"א שוה בשוה הלא הוא עלה עד ראש דתבונה שהוא תבונה דאות ד' ובאמת לא קי"ל שדבריו הוא עפ"י מ"ש בפע"ח שער חזרת העמידה של"מ דצלם יורדין למטה ואין נגדל ז"א כלל יותר א"כ שיעורו רק כשיעור ל' דצלם שה"ס נה"י דתבונה של אות ד' א"כ כשנכנסין בנוקבא נה"י דתבונה של אות ד' הרי הוא שוה אליו אך לפמ"ש בשער השבת שז"א נגדל ראשו למעלה ל"ל שנכנסין בה כל חלקי התבונה ונה"י דאו"א נכנסין בז"א ויסו"ת מתלבשין בנוקבא ולפמ"ש בשער חזרת העמידה פ"ו אינו נכנס בנוקבא רק נה"י דיסו"ת ונה"י דאו"א בז"א ומ"ש שנה"י דאו"א נעשין מוחין לז"א אינו הלם לומר במקומן למעלה שזה

אין

אין לז"א רק בעת שיש לו מוחין דגדלות שני כגון בליל פסח כנ"ל רק ר"ל שמתארכין נה"י דאו"א מלמעלן למטה ונכנסין בז"א ועיין היטב במבוה"ש ש"ד ח"א פ"ב ובע"ח שער אח"פ ובשער או"א דרוש בינה ותבונה איך שבינה ותבונה לפעמים נחלקין ובינה פרצוף לבד ותבונה פרצוף לבד ולפעמים נכללים ונה"י של הבינה נכנסין בסוד מוחין אל התבונה דוגמת נה"י דתבונה הנעשין מוחין לז"א ובזה תבין שנה"י דאו"א הם נעשין מוחין בז"א [הם נה"י דאו"א ממש בהתפשטותן למטה ועיין בס' שומר אמונים בשו"ת א' וב' וג' ורק כפי שיעור נה"י דישסו"ת ולא כולם רק כפי הבחינה שהי' מתלבש בז"א נה"י ונה"י דאו"א מתארכין ומתפשטין עד למטה להכניס בז"א] ונה"י דישסו"ת נכנסין בנוקבא ועיי' בע"ח שער הזווגים פ"ד ועיין עוד בפע"ח בהקדמה לשער השבת פ"ג בענין הצלם שנכנס בברכת כהנים ובליל שבת ובע"ח שער העקודים פ"ח ונמצא שכל מיושב מ"ש בשער שבירת הכלים וכן מ"ש בפע"ח בהקדמה ובשער התפלה שהתבונה מתלבשת כוונתו ג"כ ליש"ס אלא שהוא נכלל ומתלבש בתוך התבונה ומ"ש שאבא מתלבש בז"א כוונתו על נה"י דאו"א שהיאם כללות אבא דאצילות וכן מ"ש בס' זוהרקי"ע שם ובע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ב אות י"ד כי בתוכה מתלבשין נה"י דאמא כוונתם על נה"י דישסו"ת שהם כללות אמא דאצילות וכן מ"ש שאבא מתלבשים בז"א כוונתו על או"א כשהם כללות אבא דאצילות אבל [לא נ"ל כן כ"ל המעתיק] שנאמר שנה"י דאמא בנוקבא ודאבא לבד בז"א כי מבואר בכ"מ שבעת זיווג זו"נ פב"פ ממשיך לה הטפה מחו"ג שביסוד אמא וכן מהרבה טעמים א"א לומר כן אע"כ כמ"ש ועיי' בס' מלות שמורים בכוונת הברכות בכוונת ברכת והערב נא ובהלכות תפילין בטעם פטירת נשים מתפילין בטעם השני עיי"ש נראה ג"כ שנה"י דישסו"ת מתלבשין בנוקבא ודאו"א בז"א בהיותן שוה בשוה פב"פ וכ"ז בבחי' הב' והנה הביאני אל בית היין ה"ס התבונה שהוא בית היין שמשם הה"ג ביסודה שה"ס היין עיין מ"ש לקמן בפי' כרם הי' לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנוטרים והנה מבואר בע"ח שער הזווגים פ"ו ובמבוה"ש ש"ד ח"א פ"ז שמ"ש בזוהר הבינה אע"ג דאיהי רחמי דינין מתערין מינה מסטרהא ר"ל קוולותיי שהוא התבונה שהוא קלה וסוף שלה וכל אחיזת הדינין הוא בתבונה ומשם מתחילין ק"ך צרופי אלקים אבל בינה העליונה הוא כולה רחמים ואין שם אלקים מתגלה שם וזהו פי' בית היין שבתבונה מתגלין הדינין והגבורות וסוד היין ג"י נקודות דשם **אֱלֹהִים** שעולם שבעים כמנין יין ובתבונה מתגלם שם ֱ אלקים והתבונה נקראת ג"כ בית ליש"ס והוא מוחין דתבונה בעמדה פב"פ עם ז"א ומשמשין שני המאורות בגדלותן שוה בשוה בבחי' הב' שבר"ח ואז כשהמלי' עמו פב"פ שוה בשוה אז שמה זיווג הנשיקין כי א"א לנשקה אלא כשהיא שוה לו וזהו ודגלו עלי אהבה כי ודגלו הוא לשון קיבוץ כמו שפי' רש"י והוא ע"ד שכ' הלק"ת בילקוטי תהלים בפסוק טוב לי תורת פיך והובא לעיל שע"י קיבוץ רוב העורות במקום צר שהוא הגרון בוקעין האורות דרך הפה בסוד הבל הנשיקין ומפיו יוצא הבל לפי' ותפי' לפה ז"א וה"ס ד' רוחי' דאהבה שמבואר בזוהר תרומה דף קמ"ו ע"ב שסוד א"ה דאהבה סוד חו"ג שבפה ז"א וב"ה דאהבה חו"ג של פה שלה ומאירין אלו באלו ונעשין ד' אותיות אהבה עיי"ש בלק"ת ועיין עוד בלק"ת פ' ויצא ובשער מ"נ ומ"ד בע"ח דרוש ט' וזהו ודגלו שע"י קיבוץ האורות יוצא הבל מפה ז"א לפה הנקבה וכן דגל גי' ל"ז גי' הבל המתפשט לל"ז אלפים עובר הנזכר באד"ר דכשא כמ"ש בשם הלק"ת לעיל בפסוק ישקני מנשיקות פיהו וה"ס ד' רוחין דאהבה וזהו עלי אהבה והבן וכן ר"ת של ה"ביאנו א"ל ב"ית ה"יין הוא אהבה ועוד י"ל בית היין ה"ס מוחין דתבונה ולבושיהם שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א שיש בהם ע' אותיות כמנין יין עיי' בפע"ח שער השבת פט"ז.

עוד יש לומר הביאני אל בית היין ה"ס היכל ק"ק אשר שם אמא מקננא כמ"ש לקמן בפי' עד שהביאותיו אל בית אמי עיי"ש ודגלו עלי אהבה ה"ס היכל אהבה דהיכל ק"ק שה"ס התעוררות זיווג או"א לצורך הנסירה בסוד למען שמו באהבה שזה נעשה ע"י היכל אהבה שבהיכל ק"ק ועיי"ז באה פב"פ.

אך יאמר הביאני אל בית היין ר"ת אהבה שהוא אהבה הא' שה"ס זיווג או"א בק"ש ואז עולה המלי' ג"כ למ"ן באמא ודגלו עלי אהבה בסוד אהבה ב' זיווג או"א לצורך נסירה ולהביאה פב"פ ואז הוא עולה לבדו למ"ן כי שני עליות מ"ן יש הא' בק"ש לצורך אב"א וה"ב לצורך פב"פ.

(ה) סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃

עיין זוהר שמיני דף מ"ב ע"א וז"ל הזוהר כנסת ישראל קאמר דא בגלותא סמכוני למאן לישראל בנהא דאינון בגלותא עמה ומאי באשישות אלין אינון אבהן דאינון אתמליין בקדמיתא מההיא חמר טב דמנטרא ומאן דידע ליחדא שמא קדישא אע"ג דברכאן לא משתכחי בעלמא סמיך וסעיד לה לכ"י בגלותא רפדוני בתפוחים כלא חד כמה דאמרן אבל רזא דנא אשישא עייל חמרא תפוח אפוך חמרא ותכוון רעותא ועל דא אשישות ותפוחים אשישות לרוואה מחמרא תפוחים לכוונא רעותא דלא יזיק חמרא וכל דא למה כי חולת אהבה אני ומאן דמייחד שמא קדישא בעי לייחדא דינא ברחמי ולאכללא לון כדקא חזי לאתקנא ולאתבסמא כלא כדקא יאות

ודא

ודא סמוך לה לכ״י בגלותא עכ״ל הזוהר והנה מבואר בזוהר תרומה דף קמ״ד ע״א שבשיר השירים נרמז כל הדברים מעת התחלת בריאת העולם עד אחר אלף השביעי כל עליית השכינה וירודתה ובנין הבית וחורבנו עיי״ש והנה בתחלת שיר השירים שהתחיל לדבר מירידת השכינה וסוד מיעוטה ובקשתה ישקני וכו׳ שהן בקשתה בימי ירידתה כמו שהזכירה אל תראוני שאני שחרחורת וכן כל הענין עד הפסוק עד שהמלך במסבו כל שהתחלה מדברת בענין מיעוטה וסוד חטא אדה״ר שגרם לה התלבשותה בתוך הקליפות כמבואר בע״ח שער מיעוט הירח ואח״כ מפסוק עד שהמלך במסבו וכל שבענין עד כאן מדברת ומספרת השכינה כל טובה ומחמדי׳ שהי׳ לה בימי אברהם יצחק ויעקב שהם התחילו לתקן חטא אדה״ר והמשיכו מוחין לז״א ותיקנו וקישטו קומת הכלה הנעומה והכנסום לזיווג עם ז״א כמבואר בלק״ת ריש פ׳ לך לך ובע״ח שער מיעוט הירח עיי״ש ומכאן התחילה לספר ימי עניי׳ בגלות מצרים וענין גלות מצרים מבואר היטב בפע״ח שער חג המצות ובלק״ת פ׳ וישב שהיה אז הסתלקות מוחין דגדלות מז״א ונשאר רק בבחי׳ קטנות גמור ואז הוא ירודת הנוק׳ בין הקליפות בסוד הגלות עמו אנכי בצרה וכל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם וע״ז מבקשת עכשיו מן הצדיקים שיסמכו אותה כי מבואר בע״ח שער מיעוט הירח פ״ב במהדורא קמא שהפי׳ בגלות ע״י תורה ותפלה ומע״ט יכולין לפי שעה להמשיך מוחין לז״א ולתקן פרצוף הנוקבא ולגרום זיווג עיי״ש והנה כל פרצוף הנוקבא ומוחותי׳ נמשך ע״י ז״א ומוחין שלה שהם מתקנין אותה בבחי׳ פרצוף ואח שאמרה סמכוני באשישות לפי׳ הזוהר דמפרש אלין אינן אבהן דאתמליין מההוא חמר טוב דמנטרא ככ״ל כי אשישות הם כודות מלאות יין וסוד היין הי״ס המוחין ולבושין דז״א שמקבל מאמא שהי״ס היין הטוב המשומר בענביו וכן בדי׳ מילואי הוי׳ ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן שהי״ס הד׳ מוחין חו״ב וחו״ב שבדעת ולבושי המוחין מנה״י דאמא שהם ב׳ מילואי אהי׳ קס״א קמ״ג קנ״א בטלן יש שבעים אותיות כמנין יין גם באשישות בתפוחים ג״י י״פ ע״ב הי״פ ס״ג וי״פ מ״ה הי״פ ב״ן שהי״ס המוחין חו״ב חו״ג שהם מתפשטין בו״ק דז״א אשר מנה״י נעשה חג״ת ומחג״ת חב״ד והנה עיין מ״ש בפי׳ קורות בתינו ארזים שחג״ת דז״א שהי״ס האבות הם נעשים כלים למוחין דחב״ד ומחג״ת נעשה חב״ד ועיין בפע״ח שער העמודים פי״א וכמלא אבהן שהם חג״ת הם אשישות דאיכון אתמליין בקדמותא מההוא חמר טב דמנטרא שמחלת כניסת המוחין הם מלמעלה למטה ותחלת ככנסין באבהן שהם חג״ת דז״א הנעשין חב״ד [ונפי׳ עסים דמוכים שער ערכי הכינוים כי בערך אשישות וז״ל אשישות באבות כשמקבלין מיין המשומר שהוא שפע בינה וכן ירמוז אל החיבוק אשר בהם יהיה הזיווג אש אחד מצד הי׳ ימין דרום ואש אחד מצד הי׳ שמאל צפון וכן משמע בתיקונים עכ״ל ויבואר כ״ז ע״י דברינו לפי דרכנו דרך האריז״ל] והמוחין יורדין כסדרן ומתפשטין עד רגליו ומנה״י דז״א נעשה חג״ת כמ״ש בפי׳ קורות בתינו ארזים בסוד הגדלות שצלישים ע״י נה״י דאמא ועיין בפע״ח שער העמידה בברכת ברכת אבות בסדר ירודת המוחין והגדלת ז״א והנה המוחין איכס נשארין בראש ז״א לבד רק מתפשטין בו עד סיום רגליו כי אם היה כל האור בראשו לבד לא הי׳ בכלים דמוחין דראשו לקבלם והי׳ חיו שבירה וביטול בהם כמו שאירע לז׳ מלכין אבל מתפשט למטה גם בנה״י שלו שנעשה מהם אח״כ חג״ת ונה״י והי״ס התפוחים דאפיך חמרא דלא יזיק חמרא ותפוחים הי״ס חג״ת שהם אבהן כמ״ש בזוהר האזינו דף רפ״ו תחת התפוח עוררתיך דא אבהן וכן נה״י נקראים תפוחים עיי׳ מ״ש לעיל בפי׳ הפסוק כתפוח בעצי היער והשכינה מבקשת שיסמכו אותה מאורות המוחין שהי״ס אשישות חב״ד ותפוחים חג״ת נה״י כמלא שאשישות ותפוחים כלא חד בז״א שמניהם בסוד אבהן שהי״ס חג״ת אלא שאשישות הי״ס בי״ת העליונים שהם בני שלישים דחג״ת הנעשין חב״ד ותפוחים הי״ס חג״ת שאחר הגדלות הנעשין משלי״ש התחתון דחג״ת ושלי״ש העליון דנה״י והיא מבקשת שיסמכו׳ ויסעדו אותה מאותן המוחין שבז״א ומפורשין דברי הזוהר ומ״ש כי חולת אהבה אני בסוד הזיווג שהי״ס אהבה שלמה ועיין בפע״ח שער השבת פכ״ז בענין היין שהי״ס ע׳ אותיות של שמות המוחין והלבושין דאמא ככ״ל בסוד האשישות ובמ״מ פי׳ כי אשישות הי״ס הגבורות ע״ל חמרא ותפוחים הי״ס החסדים אפיק חמרא עיי״ש.

או באופן אחר כי מבואר בתקונים תיקון י״ט שמכוני באשישות תרין אשין אשא חורא ואשא סומקא וכן במדרש רבה בפסוק סמכוני באשישות שאשישות הם שני אבות עיי״ש רמזוני בתפוחים מבואר ג״כ בתיקונים שהם תרין ירכין קשוט דאינון ירכון והנה י״ל בפי׳ הדבר עפ״י מ״ש לעיל בפסוק נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים שעיקר בנין הנוקבא הם ע״י הארת החסדים המגולים דז״א וע״י הה״ג היולאין מז״א לנוקבי׳ והחסדים דאמא הם נטרות דאבא כי כל גבורה הוא בסוד אש והם אשא חורא כי נעשין חסדים דאמא שהי״ס החוורא ואשא סומקא הי״ס גבורות דאמא שהם אשא סומקא והנה מבואר בע״ח שער תיקון הנוקבא ושער הירח ובמבוחים שער וא״ו כי לבנין הנוקבא לריכין כמה מיני אורות מבחינות החסדים המגולים והה״ג וגם נה״י דז״א שהם נעשין מוחין לנוקבא העומדות אחורי נה״י דז״א הי״ס התפוחים שהם תרין ירכין דקשוט שהם נה״י דז״א וכי חולת אהבה אני ככ״ל.

ובלק״ת ליקוטי שיר השירים כתב וז״ל סמכוני באשישות וכו׳ הנה יש ב׳ אבות א׳

שלא ישלטו הזרים והחיצונים יותר מדאי ואם שני לחמימות הזיווג [נ"ל שה"ס לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרב שה"ס חו"ג ועמ"ש לקמן בפי' אחות לנו קטנה ושדיים אין לה בשם הלק"ת] והם ב"פ יש לכל סטר ש"י עלמין המתחלקין חו"ג ר"ז בחסד וק"ג בגבורה וסוד ש"י עלמין לכל צדיק [ביאור דבר זה עיין בלק"ת פ' וישלח בענין המנחה וע"י התכללות חסד בגבורה וגבורה בחסד נעשה ב"פ יש כנ"ל] וזהו סמכוני באשישות כי שחה לעפר נפשי רפדוני בתפוחים הם לובן נוטה לאודם כלה ואודם נוטה ללובן הוד כי חולת אהבה אני ל"ג בוסמין גי' אהבה עכ"ל הלק"ת שם ונ"ל ביאור דבריו שאשישות ותפוחים שניהם הם כללות הה"ג כי אשישות ה"ס ב"ג הראשונות חסד שבגבורות וגבורה שבגבורות ורפדוני בתפוחים ה"ס הגבורות שבתנ"ה דז"א [ורפדוני הוא אותיות פ"ר ודיין שה"ס הה"ג שה"ס הדין וסוד מנצפ"ך גי' פר וכן פר לבד גי' גבור"ה די"ן אבל גם החסדים מרומזים בסוד פר שה"ס מנצפך הפשוטים גי' ורב חסד ובתיבת סמכוני יש אותיות כו"ס ימי"ן בסוד ומקבלו בב' ידין ונוטלו בימין וי' כפולה] וכן החסדים המגולים שבתנ"ה דז"א ולכן אמר תפוחים הכולל חו"ג יחדיו שבתנ"ה דז"א שמקבלת הנוקבא רק הנוסף מן הגבורות שמקבלת גם ב' גבורות דח"ג דז"א משא"כ החסדים ולכן חלקם לעלמין ורמזים באשישות וע"י בשער תיקון הנוקבא ושער הירח שהנוקבא מקבלת הה"ג וכן הארת החסדים המגולים ולא חסדים הסתומים שבח"ג דז"א והבן ובזה יבואר ג"כ דברי התיקונים הנ"ל באשישות תרין אשין אשא חוורא ה"ס הגבורה הראשונה שהוא חסד שבגבורות ואשא סומקא הוא גבורה שבגבורות והם א' דוחה החיצונים בסוד שמאל דוחה שהוא גבורה שבגבורות וימין מקרב שה"ס חסד שבגבורות שה"ס התעוררות האהבה בסוד ימין מקרב ולכן נקרא אהבה אעפ"י שה"ס הגבורה מ"מ הוא חסד שבגבורה והוא מעורר חימום הזיווג וע"י מ"ש בפי' מישרים אהבוך בענין סוד האהבה וכן מ"ש בתיקונין תפוחים תרין סמכין דקשוט ג"כ מבואר ע"ד שכתבתי על דברי הלק"ת שה"ס החסדים המגולים שבתנ"ה דז"א וכן ה"ג גבורות האחרונים השייכים לתנ"ה דז"א ומ"ש שם בלק"ת כי חולת אהבה שה"ס הי"ג בוסמין של נרד ונרכם קנה וקנמון עיין זוהר תרומה דף קל"ב ע"א וה"ס י"ג עלין דשושנה עליונה שה"ס כלת משה שעמה סוד הנשיקין ועיין מ"ש לעיל בפסוק כשושנה בין החוחים בשם ספר זוהרקי"ע שה"ס הארת י"ג ת"ד שהמשיך משה לכלתו שה"ס פנימיות המל' ועמה סוד הנשיקין שה"ס ד' רוחין דאהבה ואהבה גי' י"ג עלין דשושנה דנשיקין בסוד י"ג ת"ד שסביב פיה שהם הנשיקין וזהו כי חולת אהבה אני חאב להארת י"ג ת"ד שאני מקבל בהתלבשות ב' בחי' כלת משה בפנימיות שלי ונתבאר הענין למעלי' והבן

עוד באופן שלישי יש לפרש סמכוני באשישות כי מבואר במבוה"ש ש"ג ח"ב פי"א ובע"ח שער א"א פ"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ה ובפע"ח שער הקליפות פ"ח שהשערות הדיקנא הם שרשי הדינין והם נעשו מבירורי המלכים בעת התיקון והם יונקין מנו"ה דא"א שהם גבורה דעתיקא שהם שרשי הדינין אלא שבא"א הדינין נכפין ולכן הם השערות לבנות אבל דיוקנא דז"א הם דינין קשוט ולכן הם שערות שחורות כעורב בסוד שחור אדום הוא אלא שלקה שמהם יניקת החיצונים עיי"ש והנה בזוהר תזריע דף מ"ח ע"ב כתב על רישא דז"א ובג"כ גולגלתא דרישא דהאי כולא סומקא כוורדא ושערי סומקי בגו סומקי ותליין מיני' כתרין תתאין דלתתא דמתערין דינין בעלמא עכ"ל ולכאורה קשה הלא שם בע"ח מבואר ששערות דז"א שחורין ולא אדומין רק דנוקבא הם אדומים בסוד ודלת ראשך כארגמן ותי' שם בפי' עטרת לבי ששערות דנוקבא אדומין מחמת שאין אחיזה לחיצונים שם כמ"ש שם בע"ח שבכוונה עשה המאציל שלא יהי' אחיזה לחיצונים שם כדי שלא יטשטשו עלמא מחמת כי המל' קרובה אל החיצונים משא"כ בז"א שהוא רחוק מהם אין חשש עיי"ש ולכן באמת שערות דז"א אדומים רק כשיש אחיזה לכתרין תתאין נעשין שחורות כעורב כמאמר חכז"ל חולין דף מ"ח וסוכה דף ל"ב האי שחור אדום הוא אלא שלקה עיי"ש וזהו סמכוני באשישות בתרין אשין אשא חוורא ואשא סומקא שה"ס השערות שהם שרשי הדינין ובא"א הם לבנים שהם הדינים נכפין וה"ס אשא חוורא ושערות דז"א שהם דינין קשין ה"ס אשא סומקא שערות אדומות והנה מבואר במבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ה ובס' זוהרקי"ע בפי' זוהר נשא דף קמ"ו בענין ברכת כהנים ומבואר שם כי הנה הנוקבא אין לה דיקנא רק א"א יש לו י"ג ת"ד וז"א יש לו ט' ת"ד אמנם לפעמים נשלם ויש גם לז"א י"ג ת"ד והנה ידוע שתיקון הי"ג הוא רק הכולל א"כ יש לז"א י"ב ת"ד וכן לא"א י"ב ואלו הכ"ד נמשכין הארתן עד הנוקבא ונעשין לה כ"ד קישוטי כלה ומי"ב דא"א נמשך י"ב קישוטין בפני' והם בסוד ב' עיינין וב' נקבי החוטם וב' אזניים והפה וגולגלתא ומוחא וקרומא דאוירא שעל המוח והמצח ושערין סומקין שבראשה הרי י"ב וי"ב דז"א הם נמשכין בסוד י"ב קישוטין וגופא דילה והם סוד ג' פרקים בזרוע ימינה וג' פרקין בזרוע שמאל דילה ושית פרקין בתרין שוקין הרי י"ב נמצא שכנגד א"א הם בראשה וי"ב שכנגד ז"א הם בגופא דילה והם כ"ד לירופי אדני כ"ד קישוטי כלה והם מאירין את המל' בסוד הסרק שמעבירין הנשים על פניהם ומאירין בה מן החשך של הקליפות שמחשכין את אור המל' הסמוכין אלי' עיי"ש והנה מ"ש שלפעמים יש לז"א י"ג ת"ד עיין בפע"ח שער חזרת העמידה פ"ו ושער הקליפות פ"א ובע"ח שער הנסירה פ"ט והנה הרמ"ז כתב בהגה"ה

במבוה"ש

בזמנהי"ם ס"ג ח"ב פ"א למה נמנה התרין תפוחין וכן תיקון הפה שהם בניינ"ם ומצרית בכלל הי"ג ת"ד ומתרץ שם כי הנה ידוע שעתיק התלבש הארת ז"א שלו בנוקבא דא"א טרם התפשטו למטה הניח שם הארת ז"א שלו ועתיקא כלול מדכר ונוקבא שהי"ם פנים ואחור שנו והנוקבא שלו הי"ם רישא דלא אתידע [עיין בע"ח שער עתיק ובמבוא"ש ש"ג ח"א פ"ג] והנה ידוע שסוד התרין תפוחין בא"א הם ב' שיפולי הרחם שביסוד נוקבא דעתיקא ככתוב בפי' בשלח והנה נודע ג"כ שכל בחי' דיקנא הוא מיסוד דנוקבא העליונה כי דיקנא דז"א הוא מיסוד דאמא המתלבש שם ולכן ג"כ נכנסין התרין תפוחין בכלל הת"ד כי משם שרשם וכן הפה גם הוא בסוד ת"ד עלאי"י שאין שם שערות כי הוא סוד פתיחת פה היסוד ואין לדבר במקום גבוה כזה עכ"ל שם וזהו שנכוני באשישות נגד השערות הלבנים דא"א והאדומים דז"א שהי"ם אשא חוורא ואשא סומקי כנ"ל ורפדוני בתפוחין כנגד התרין תפוחין דא"א ודז"א שהי"ם תפוחין קדושין שהוא מקום פנוי מהשערות והפה ג"כ בכלל התפוחין כי התפוחים הי"ם בשר התפוח של יסוד דנוקבא והפה מקום פתיחת היסוד ועמהם נשלם הי"ג ת"ד בא"א וכן בז"א ומהם ונקשת הארה בסוד כ"ד קישוטי כלה כנ"ל וזהו כי חולת אהבה אני אהבה ג"י י"ג שהי"ם י"ג נוקמין כנ"ל בשם הלקו"ת שהי"ם הארת י"ג ת"ד דא"א ודז"א שהי"ם אהבה והבן.

הנה כשתחשוב ג"י של אשישות ותפוחים הם בגי' כ"ד לירופי אדכי גם באשישיות בתפוחי"ם גי' י"פ ע"ב ה"פ ק"ג ו"פ מ"ה ס"פ בין כמ"ש למעלה וס"ם הארת הוי' בכ"ד לירופי אדכי ויבואר איה"ם במ"א שה"ם כ"ד לירופי אדכי כ"ד קישוטי כלה הנמשך לה מי"ג ת"ד דא"א וי"ג דז"א כנ"ל ועיין בזוהר נשא באדי"ר דף קל"ב ע"א בסוד אש שחורה ע"ג אש לבנה.

עוד באופן רביעי ע"ד שכתבתי לעיל בפי' נגילה ונשמחה בך נזכירה דודיך מיין עיי"ש שהמל' מקבלת ס"ג מז"א וכן ה"ג מאמא והם ביסוד ועטרה של המל' שהם הוא הדלתות והצירים שהם החותם בתוך חותם והם ב' מיני אשות אשא חוורא הם הה"ג שמקבלת מאימא שהי"ם חסדים שבגבורות ה' דינים שהי"ם ואשא סומקא הי"ם הה"ג שמקבלת מז"א שהי"ם גבורות שבגבורות ה' דמים טמאים ועיין בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי' חו"ג אות ד' והי"ם אשישות נודות של יין שהי"ם יסוד ומל' דנוקבא שהם חדר ופרוזדור שבבית ה"ג שהי"ם היין אשר הם בסוד תרין אשין אשא חוורא ואשא סומקא והנה הה"ג של ז"א מקבלת הנוקבא בעמדה אב"א עמו וכהיי דז"א נעשין לה מוחין ואח"כ הה"ג מאמא מקבלת ע"י הסתלקות כה"י דאמא מז"א ונשאר ז"א בסוד הדרמיטא וכהיי דאמא נעשין מוחין לנוקבא והם התפוחים כה"י דז"א וכה"י דאמא וזהו כי חולה אהבה אני כמ"ש לעיל בפי' מישרים אהבוך כי הה"ג שנה מגלפין מז"א וכן מגלפין מאמא הם מעוררין האהבה והבן.

(ו) שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃

עיין בלקו"ת סוף ליקוטי תהלים בפסוק אף תכון תבל בל תמוט כי הנה מבואר בע"ח שער הירח פ"ב ובמבוא"ש ש"ו שהה"ג היולאין מז"א דרך אחוריו וניתנין להנוקבא הנה הם ניתנין בדעתה שמכוון אחורי היסוד דז"א ועיקר הה"ג הם בקו השמאלי שלה שאין שם רק בחי' גבורות ולא חסדים אבל ברישה שהם כח"ב שלה וכן בקו ימין שלה יש ג"כ בחי' חסדים מחסדי ז"א המגולים מן החזה ולמטה והנה מבואר בע"ח שער לידת המוחין פ"ב ושאר מקומות שדעת דנוקבא אינו ברישה אך הוא תחת רישה בין שני כתפי' וזהו שמאלו שהי"ם הה"ג דז"א שהם בסוד הגבורה ואחוזים בשמאל דז"א שבשם הוא עיקר הגבורה הם תחת לראשי שהם בדעת שלה תחת רישה כנ"ל וימינו שהי"ם החסדים שמקבלת מז"א שהי"ם ימינו שהוא החסד הוא תחבקני בשני הקוין דימין ושמאל והי"ם האשישות לפי מ"ש לעיל בפי' השני וכיון הוא נקשת השכינה שיקומניה באשישות ושמאלו יהיה תחת רישה וימינו תחבקני וכל נקשתה הוא כנגד גלות מצרים כמ"ש לעיל.

באופן אחר בפסוק זה הוא מדבר בסוד החיבוק וידוע מסוד החיבוק דר"ה ויוה"כ עם חג הסוכות כי בתחלה מקבלת הנוקבא ס"ג מז"א אב"א וכן מאמא ונכנסת מאחורי ז"א ומזרות פב"פ עמו וניתנים בשמאלו דז"א ואח"כ מקבלת ג"כ חסדים מז"א וכן מאמא וניתנים בימינו דז"א עיין היטב בסוד החיבוק בפע"ח שער ר"ה ויוה"כ ושער חג הסוכות ועיין מ"ש לקמן בפי' הפסוק שמאלו תחת ראשי ושם יתבאר למה שם כתיב ראשי בלא למ"ד וכאן לראשי ועיין עוד מ"ש לקמן בפי' הפסוק אחות לנו קטנה ושדיים אין לה ועיין בזוהר פנחס דף רי"ד ע"א וע"ב בסוד חיבוק ר"ה וחג הסוכות.

(ז) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃

עיין זוהר שמות דף ט' ע"א בפי' הפסוק והנה בליל' עד כאן שהשכינה נדרה ומבקשת מן הצדיקים בשעה בגלות שנכוני באשישות ובי' שמאלו תחת לראשי ובי'

וכל ענין הפסוקים מרמזים על עת גלות מצרים שהיו הז"א בקטנות והמל' משבעת את הצדיקים שה"ס בנות ירושלים או ההיכלין דבריאה שהם בנות ירושלים כמו שכתבתי לעיל בפסוק שחורה אני ונאוה בנות ירושלים עיי"ש שכתבנו בשם הזוהר ב' פרושים על בנות ירושלים והנה מבואר בפע"ח שער הק"ש פ"ד ושער העמידה פט"ו שיש בהיכלות דבריאה ב' היכלין דאהבה א' היכל האהבה שהוא למטה מהיכל רצון וה"ס היכל אהבה דזו"נ דבריאה וכן בהיכל קה"ק יש עוד כללות הז' היכלין ושם בהיכל קה"ק כולל כח"ב דבריא' שבכללם א"א או"א דבריאה ושם הם ז' היכלין דאו"א דבריא' ויש שם ג"כ היכל אהבה היותר עליון [ועיין בע"ח שער כה"כ] וע"י ב' היכלות אלו כל התעוררות המ"נ והזיווג עיי"ש והנה מבואר בלק"ת פ' חקת בענין הכאת הסלע שענין חטא אדה"ר הי' שנזדווג קודם שבת שגרם עי"ז זיווג יסוד דקטנות ז"א עם הנוקבא בסוד נחש בא על חוה ודרך נחש עלי צור ומשם יניקת כל החיצונים שכל בחי' טקים אחרים אינם יונקים מהקדושה אלא ע"י התכללותם שעולים ויונקים מיסוד דקטנות שה"ס נחש דקדושה וזיווג זה הוא בחי' סכנה עיין בפע"ח שער חג המצות פ"ח ובמבוה"ש שער הקליפות פ"ב והשכינה משבעת נשמות הצדיקים המעוררין מ"נ או ההיכלין דבריאה שמנה ב' היכלין דאהבה והם בנות ירושלים ולכן אמר אם תעירו ואם תעוררו את האהב' ב' מיני התעוררות של ב' היכלין דאהבה דבריאה ומשבעת אותם שלא יגרמו התעוררות הזיווג קודם זמנו בשעה שאין לז"א עדיין מוחין דגדלות שח"ו אל יינקו החיצונים מזה הזיווג בסוד דם נדה ואסור להאריך בסוד זה וזהו עד שתחפץ שיקבלו זו"נ עטרין ומוחין דגדלות שה"ס חפץ ורצון העליון שה"ס המוחין וסוד הדעת השלם הגורם הזיווג וגם נפש בלא דעת לא טוב והיא משבעת אותם בצבאות שה"ס נה"י דז"א שבשם שמות דצבאות כמבואר בע"ח שער השמות פ"ג דפוס שקלאוו ובשאר הדפוסים בפ"ג והוא משבעת אותם במה שלמעלה הימנה שהם נה"י דז"א שהם מוחין לה וכן משבעת אותם במה שלמטה הימנה שה"ס איילות השדה שהשכינה נקראת שדה עיין מ"ש לקמן בפי' הפסוק לכה דודי נצא השדה ואיילות השדה הם חיילות השכינה שהם למטה הימנה ואיילות לשון תוקף כמו ואת אילי הארץ שהם תוקף הדינין וזהו שמבואר שם בזוהר שמות בצבאות דא מלכא ואיילות השדה שאר חיילין ומשריין דלתתא [ועיין בזוהר אחרי מות שאיילות השדה הם כל אינון אילנא דקמרנו כרסייא יקרא קדושא הה"ד ששים גבורים סביב לה עיי"ש וה"ס המל' שהם בשית היכלין שית דרגין דכרסייא] [גם כי סוד השבועה בשבעה ספירות דמל' כמ"ש בתיקוני תשובה ולצבאות סודו בת"ת דנוקבא ובאיילות אל אלקים שהם לשון תוקף בחו"ג ונו"ה דנוקבא עיין היטב בשער השמות ודוק וזהו בצבאות שם לצבאות ואילות השדה שמות אל אלקים דנוקבא שה"ס השדה גם השדה ג"י שדי שביסוד דנוקבא] וכ"ז משבעת השכינ' בסוד גלות מצרים שלא יגרמו זיווג דקטנות רק החצ' ימשכו מוחין דגדלות לז"א ואח"כ יסמכוה באשישות ותפוחים ואז הוא זמן הזיווג שה"ס זיווג ליל שבת שיש זיווג זו"נ אחר שמקבל ליל שבת מוחין דצלם משא"כ לילי חול שאז ז"א בסוד הדרמוטא ואין זיווג לזו"נ רק ליעקב ולאה ואז אסור הזיווג לת"ח ועיין בפע"ח שער התפלה פ"ז ושער ק"ש שעה"מ פי"א ושער השבת פי"ח בענין הזיווג, או שתעורו ותעוררו לשון שנאה ומערער והשבוע' שלא יגרמו ח"ו פירוד בין הדביקים :

ובלק"ת ליקוטי שיר השירים כתב וז"ל השבעתי אתכם בנות ירושלים וכו' דע כמו שיש זיווג לזו"נ ע"י יסוד כך יש יסוד לאחר הספירות וההיכלות זה בזה והשם המחברם הדרכיא"ל וז"ש הפסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים לשון שבועה [בשין שמאלית] ומזון שהוא מפרנס אתכם בצבאות פי' צבא

ואות

השמטה

בצבאות או באילות השדה הנה י"ל שה"ס אורות הנשפעים ותיקון רחל בסוד שם לצבאות דנ"ה דז"א אשר עמידתה שם כנודע ואילות השדה בחי' היוצאין לתיקון לאה שעומדת כנגד חג"ת שמות אל אלקים אשר שמה שהם מלשון תוקף וחיזוק בחי' אילות כמ"ש האריז"ל שאילות מלשון תוקף כמו ואת אילי הארץ וה"ס בחי' דינא תקיפא בחי' לאה שכנגד חג"ת אשר שמה החסדים סתומים ולצבאות בחי' צביון ורצון כמ"ש בר"מ פי' פנחס דף רכ"ח שמם לצבאות חסיד עליו כדכתיב וכמצביי' עביד בחיל שמיא אשר בחי' רחל דינא רפיא כמבואר בכוונת ב' ימי ר"ה כי הוא נגד מקום חסדים המגולים וזה ג"כ סוד דומה דודי לצבי בסוד השפעות אורות לרחל סוד שם לצבאות או לעפר האילים בסוד אורות הנשפעים ללאה והפסוק מדבר בסוד ליל פסח כמ"ש בפי' קול דודי מדלג וכו' ואז האורות אשר יוצאים ללאה עכשיו נוטלת רחל כמבואר בכוונת ליל פסח וגם סוד עד שיפיח היום ונסו הצללים סוב דמה לך וכו' ה"ס בקשת המל' לתקנה בבחינתה לאה ורחל קודם הסתלקות המוחין וכן ברח לך דודי וכו' ג"כ בסוד עליית ז"א למעלה במקום או"א מבקשת שתעלה ג"כ היא ע"י פנותו אלי' וזה על הרי בשמים למעלה מוי"ק מקום או"א כמו במוסף דיו"ט ושבת שעולין למקום א"א על הרי בשמים ועד שיפיח היום וכו' מדבר בבחי' זו"נ במקומם על הרי בתר בהם למעלה מבי"ע.

הנה

וזאת אות הוא היסוד המחברם ולכך הם האילות והיכלות חיות ואופנים זכרים ונקבות [ועיין בע"ח שע' ההיכלות פ"ג ומשנת חי' והמגיד משנה לא ידע מאין לקח הרמ"ח הדברים ואנה מקורו ועתה ראה שמקור הדברים הם בדברי האריז"ל מ"ש כאן] גם תוכל לומר השבעתי לשון שבועה ולשון שבעה שהוא משבעת אותם בשבעה ספירות שלה המתלבשין בז' היכלין דבריאה [נראה לי עיין בתיקוני תשובה להאריז"ל בס' כנ"ד ומלוי ובסוף ספר קיצור ראשית חכמה שסוד השבועה הוא בשבע' ספירות תחתונות דמל' ופגם השבועה בעולם הבריאה שבבריאה סוד הבל הפה הבל ג"י ל"ז מילוי ק"ג שבבריאה עיי"ש וענין התלבשות ז"ס של המל' בז' היכלין דבריאה עיין בשער ספורים פרק שני בסוד אסתר וז' נערותיה ועיין בע"ח שער כס"ב פ"ג ופ"ה ובפע"ח שער הקדישים פ"א דפוס דוברוונא ובדפוסים אחרים פ"ג בסוד שבעה ושבעה מולקות עיי"ש וז' היכלין דבריא' הם בנות ירושלים והנה צבאות ה"ם הדרכ"י בחי' יסוד המחברם כנ"ל מליל שבת לליל שבת שאז הוא צבאות לשון צביון ורצון ואז מולבות הנשמות מעולם האצילות ואיילות השדה הוא יסוד זיווג של חול ואיילות לשון תוקף כמו ואת אילי הארץ תוקפא דילהון והם למטה מהמל' שאיילות השדה הם נפשות תמורה ולא תמירנו בו ולכן נקראים איילות השדה [הנה שדה מרמז על מקום שתמורה [ועיין בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך שדה שיש שדה במל' ויש שדה כמו ובשר בשדה טרפה עיי"ש ובזהר חיי שרה דף קכ"ב איתא וז"ל אית שדה דכל ברכאן וקדושין בי' שריא כד"א כריח שדה אשר ברכו ד' ואית שדה דכל חירוב ותחבן ושילאה וקטולין וקרבין בי' שריין עיי"ש]

עיין בע"ח שער אלת המוחין דצל"ם פ"ג ובלקו"ת פ' תולדות בפסוק ויצא הראשון אדמוני ויהי עשו איש שדה כי שדה הוא ממוצע בין בית למדבר ובית היא הקדושה ומדבר הקליפות ושדה הוא מקום שיש שליטה לחיצונים אבל אינו כמו מדבר שהם החיצונים ממש ועיין בפע"ח בתחלת הקדמה לשער השבת וכן המלכות נקראת בית שדה מדבר בית נקראת כשהוא פב"פ עם ז"א ומדבר נקראת כשהוא רק בבחי' נקודה בלא פרצוף ושדה הוא דבר ממוצע ונקראת שדה בעת כשנבנית אב"א בבחי' פרצוף ואינה חסרה רק בחי' החזרת פב"פ עיי"ש בפע"ח בהקדמה לשער השבת ובס' ז"הרקיע בפי' זוהר השמטות דף ל"ד ע"ב בענין כחשא דפרח באוירא ובסוף ס' חסד לאברהם בביאור מאמר למוהרח"ו ז"ל שבלה לגבי א' ובפע"ח שער השבת פ"ג ועמ"ש לקמן בפי' לכה דודי נלא השדה] וז"ש אם תעירו ואם תעוררו כי הנה יש ב' בחי' בזיווג זיווג עם בחי' בינה וזיווג עם בחי' מל' ולכן אמר בפסוק תעירו ותעוררו כנגד ב' הזוגים שלא יעוררו הזיווג רק בזיווג השבת שאז מתעורר כל האהבה פי' מל' מקישטת בי"ב בוסמין עילאין שהם שיר ושבחה וכו' י"ב במנין אהבה [עיין מ"ש לעיל בפי' דברי הלקו"ת בפי' כי חולת אהבה אני] אתו עד שתחפץ שאז בשבת יכולין לעורר האהבה שאז הוא רצון העליון עכ"ל לקו"ת בהג"ה קצת להבין דבריו הנאמרים עם ההסתר ודבריו מבוארים לפמ"ש לעיל שהשכינה משבעת שלא יעשו זיווג דחול שהוא ענין חטא אדה"ר כנ"ל ובחול אסור הזיווג בהיכלות וכן נ"ה ועיין בע"ח שער סדר אבי"ע פ"ו בדפים שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ה בענין זיווג החול ולכן אסור לדחק הקץ ע"י השבעות כי ההשבעות הם זיווג דקטנות שבחול בלי רצון

השמטה

הנה בענין ירידת המל' לבי"ע הנה לכאורה הדברים סותרים זא"ז שבכ"מ כתב שירידתה בלילה וכל הלילה הוא בגלות בסוד ע"ס תוספות דילה כלים החיצונים כשמה בעשי' ואמצעים ביצירה ופנימים בבריאה ומכ"מ נראה שירודתה אחר חצות הלילה ומכ"מ נראה שע"ס התוספות שלה יורדין בבוקר ונקודה שעיקרית בחי' כתרה בחצות ועולה בבוקר בסוד תפילין ש"י ואז יורדי' ע"ס התוס' דילה שלקחה לאה בהלואה אחר חצות להגדיל קומתה עיין בהקדמה לפע"ח ושער התפילין ושער חצות ובע"ח שער מיעוט הירח ושער הנסירה ושער השמות ועוד בכ"מ וכבר עמד ע"ז הרב"ש בס' טוב הארץ בהגהותיו לתיקון חצות עיי"ש באריכות ותי' דנחיתתה מת"ס אינו יורד בין נקודה שעיקרית בין ע"ס תוס' וע"ס דמו"ס דילה לקחה לאה בהלואה אבל דב"ן הם בגלות כל הלילה ונקודת כתרה דב"ן יורד בחצי הלילה ועולה בבוקר בסוד תש"י ומתחברת עם נקודת כתרה דמ"ה שאינו יורד לעולם וע"ס דב"ן עולין ע"י התפילות דשחרית ומתחברין עם נקודת כתרה שעלתה בבוקר ע"י לימוד תורה דחצות כי סוף קודמת לעלות שהיא עיקרית עיי"ש ולפי"ז מ"ש בע"ח ובפע"ח בכ"מ שע"ס שלה יורדין בבוקר כי אחר חצות היו ללאה בהלואה ובבוקר שכבר נגמר זיווגה יורדין כולם לגמרי וראיתי מי שכ' כי כתר דמ"ה דב"ן אינו יורד לעולם רק כי דב"ן דב"ן בחצות לילה וראיתי מי שכ' שבבוקר יורדין ע"ס דמ"ה דב"ן ובלילה ע"ס דב"ן דב"ן וע"ס דמ"ה אינם יורדין לעולם וגם זה אינו נראה והעיקר כמ"ש בכ"מ שהם בלילה בגלות בבי"ע אבל לפענ"ד שבודאי בלילה קודם חצות הם בגלות עיין בשער תפילות ר"ה פ"א ובחצות עולין ללאה בסוד מסירת סמכים להגדילה ע"י ע"ס דרחל מבחי' ב"ן ואז יורדות כתר רחל למטה ובבוקר עולה כתרה ויורדין ע"ס שלה ולעולם לא תמלא שיהיו כל י"ס דילה בגלות רק אי כתרה או ע"ס תוספות דילה ובזה הכל אתי.

הנה

רצון ע"י מע"ט ובזה תבין סכנה גדולה להשתמש בשבעת.

(ח') קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת׃

כבר ביארנו שעד עתה דיבר הכתוב כנגד גלות מצרי' ועתה לספר יציאת מצרים והנה מבואר בע"ח שער עת"א פ"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפ"ה בסוד קול דודי דופק שהשמות דגדלות ז"א שהם בחי' הויות הם בחי' הקול עיי"ש וכן מבואר בע"ח שער פנימיות וחיצוניות דרוש ואו שחיצונית דז"א ה"ס הגוף וה"ס הקטנות דז"א שהם שמות דאלקים שה"ס אלם י"ה אבל הפנימיות שהם המוחין דז"א ה"ס הקול עיי"ש והנה מבואר בפע"ח שער חג המצות שבליל פסח בעת יציאת מצרים באו המוחין לז"א בפתע פתאום ונכנסו בו בדילוג וקפיצה ואז קיבל כל המוחין קטנות דאמא וגדלות דאמא קטנות שני וגדלות שני וקודם כניסת קטנות דאמא בז"א נכנסו בו המוחין אפי' דגדלות שני והוא דרך דילוג וקפיצה משא"כ בשאר הזמנים שנכנסין המוחין בז"א נכנסין בהדרגה תחלה ק"ר ואח"כ ג"ר ואח"כ ק"ש ואח"כ ג"ש משא"כ בליל פסח שנכנסין בז"א המוחין בפתע פתאום כלם ביחד ואף גם זאת שהי' שלא בהדרגה רק בנם בק"ר נכנס בהארכה ועיי"ש בפ"א וז"פ קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות כי המוחין שה"ס קול דודי באו בקפיצה ודילוג ונכנסו בז"א שהי' בסוד ששה קצוות לבד שהם חג"ת נה"י [או יאמר מדלג ומקפץ כי המוחין נכנסין בסוד אור ישר וחוזרין בסוד אור חוזר ומקיף דהי' עיין שער המקיפין וגם בסוד התפילין או מדלג ומקפץ כי דילוג הוא סליק ונחית כן קפיצה כי המוחין כשיורדין הנה הכלים עולין כי ומנה"י נעשה חג"ת ומחג"ת חב"ד כידוע מסוד קו המדה והגדלת השלישים שבי' פרקין דחג"ת נעשה חב"ד ופ"ע ופ"ת דנה"י וחג"ת נעשה חג"ת וב' פ"ת דנה"י נעשה נה"י והם עולין והמוחין יורדין] וה"ס הרים וגבעות כמבואר בלק"ת ליקוטי ישעיהו בפסוק כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה שהרים ה"ס חג"ת וגבעות נה"י וגבעות ה"ס פרצוף החיצון בחי' הדיבור דז"א שהי' בסוד נה"י תלת כלילן בתלת והרים בחי' יניקה בחי' חג"ת וקול דודי ה"ס המוחין דז"א בסוד חב"ד פרצוף הפנימי דז"א והנה מבואר שם בפע"ח שער חג המצות פ"א ופ"ג ופ"ה בדפוס דוברוונא ובדפוסים אחרים פ"ו במקום פ"ה שסוד הגדלות דאמא שהם פנימיות נה"י דאמא ה"ס ד' שמות מילואי הוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ד' מוחין ע"ב בחכמה ס"ג בבינה מ"ה בחסדי הדעת וב"ן בגבורות הדעת וכן מוחין דגדלות שני שה"ס פנימיות חג"ת דאמא הוא ג"כ שוין כמו הג"ר שהם ג"כ ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ואין חילוק בין השמות דג"ר לגדלות שני רק בין ק"ר לק"ש יש חילוק בין השמות כי השמות דקטנות ראשון שהם חיצונית נה"י דאמא ה"ס ג' מילואי שם אלקים דיודין בחכמה ואלקים דההין בבינה ואלקים דאלפין בדעת אבל שמות דקטנות שני שה"ס חיצונית חג"ת דאמא הם שמות חילופי אלקים והם אכדט"ם שהוא אותיות הקודמות דאלקים בחכמה והם אמג"ל שהוא יוצא משם אכדט"ם כי כידוע מאכדטם שהם הנחלפים מאלקים ג"פ גל ועם א"ם מאכדטם שאינו נחלף הרי אמג"ל הוא בבינה של ק"ש ובדעת של ק"ש בחסדים וגבורות שבו אין שם רק בחי' החשבון של אכדט"ם שגי' ע"ד והוא בגבורות שבדעת וכן בחסדים שבדעת רק בחסדיי נחשב עם הכולל שהוא גי' ע"ה עיי"ש וכל השמות הקדושים נרמזים כאן בפסוק זה קו"ל דוד"י הנ"ה ז"ה גי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם מוחין דגדלות ושוין בג"ר וג"ש כנ"ל ובשהכתוב הגי' של הנ"ה ז"ה ב"א גי' ע"ה גי' אכדטם ע"ה שהוא בחכמה ודעת דק"ש וס"ת של ב"א מדל"ג ע"ל ההרי"ם הוא אמג"ל שהוא בבינה דק"ש וכן השמות דק"ר מרומזים כאן שהוא ג' מילואי אלקים כי מבואר בפע"ח שער עולם העשי' פ"ד בסוד שלש מאות וששים ושמנה מנה של הקטורת ושער חג המצות פ"ו בדפוס דוברוונא ובד"א בשער הקרבנות פ"ה ושער חג המצות פ"ג בסוד כרפס גי' ש"ס גי' של מילוי שין ואלקים דיודין שהוא מוח חכמה דק"ר גי' שין ולכן הכרפס ה"ס החכמה דק"ר וכן הוא בסוד שלש מאות וששים מנה שהם ג"כ גי' שין וכן אלקים דיודין גי' שין ושין במילוי גי' ש"ס וס' היתרים הוא מורה על ו"ק דז"א כ"א כליל מי' שבהם נכנס מוח חכמה ומתפשט בהם וכיון שהוא נכנס יכולין ליכנס ג"כ בינה ודעת דק"ר ולכן כולן נכללין בסוד הכרפס עיי"ש וכן כשתחשב ע"ל ההרי"ם גי' שין סוד אלקים דיודין [או על ההרים גי' ג"פ ק"כ צירופי אלקים דג"פ אלקים דמוחין דקטנות עיין בע"ח שער מוחין דקטנות וגי' של על הגבעות גי' ב' מילואי דאלקים דאלפין ודההין שהוא בגי' תוקף כמנין על הגבעות או ניכל לומר שבשם אלקים דיודין מרומז בתיבת מקפץ כי אלקים דיודין גי' שין ונמתק בשם מצפ"ץ שהוא חילוף הוי' בא"ת ב"ש ומה שבא עשרה היתירים שסוף ק' בכל מקפץ שהי' צ"ל מצפץ כשתחשוב היו"ד היתירים אל מדלג יהי' גי' אלקים ע"ה וסוד מדלג מ"ד ממדלג ה"ס אחורי' אהי' שה"ס הדם שבתוך ז"א שה"ס לבושי המוחין עיי"ש בשער חג המצות פ"א ושער הספירה פ"א שבמצרים הי' החיצונים שואבים מזה הדם ולא נתפשט הדם ונבלע בז"א בסוד דם האדם ולכן היו המצרים שופכים דם ישראל וה"ס אחורי אהי' גי' דם וה"ס י"פ אהי' שה"ס לבושי הס"ח ולבושי הס"ג שה"ס יוד דמים ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים ולכן היו במצרים רדו שנה גי' י"פ אהי' וכשיצאו ממצרים נבלע הדם בז"א כי

במצרים

בגלוים לא נבארו בז"א רק לבושי הה"ח והה"ג ולא הה"ח וה"ג עצמן אבל בלאה ישראל מוחים קיבל ז"א סוד הה"ח וה"ג עצמן שהם י"פ הוי' גי' ר"ס בס"ד הנאמר אלא ונפה ויגא די כי רב לראות עיי"ש ועיין עוד בלק"ת פ' שמות בפסוק וירא ה' כי סר לראות והנה כרמז בתיבת ההרי"ם גי' י"פ הוי' דה"ח וה"ג בז"א ומדל"ג ע"ל ההרי"ם גי' י"פ ד"ס גם קו"ל דודי הנ"ה ז"ה בא"ה ומדל"ג ע"ל ההרי"ם גי' ו"פ הוי' אלקים מקפ"ץ ע"ל הגבעו"ת גי' ח"פ הוי' אלקים והנה גם לבושי המוחין שהם שם אהי' נרומז כאן בק"ת דודי הנ"ה ז"ה ב"א ק"ת אהי' גם ק"ת של ע"ל ההרי"ם ומקפ"ץ הוא צלם שהם צלם המוחין כמבואר בדרושי הצלם וע"ל ההרי"ם מקפ"ץ גי' אלקים דאלפין וההין ואלקים פשוט מקפ"ץ על הגבעות גי' ח"פ הוי' אלקים וגם של ומדלג הי"ם כדי"ע ואלקים ועיין בפע"ח שער הספירה פ"ז ותיבת ההרים גי' ר"ס י"פ הוי' שהם ה"ח וה"ג כנ"ל ומהות שנכנסו המוחין דרך דילוג וקפיצה אמר ומדלג ומקפץ והבן, והנה הוא"ל דאמא נידן אימא מילתא שהנה בלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק הן הכה צור כי ביסוד אימא יש אלקים דההין גי' צור עיי"ש ואני לא זכיתי להבין הלא כבר האריז"ל בפע"ח שער חג המצות שם ובמבוהי"ם ש"ח ח"ב פ"ז מבואר שמות הדעת דקטנות הוא שם אלקים דאלפין ויש שם דייקא אחת בשער חג המצות ובמבוהי"ם שם שהלבושים שהם כח' דאמא החיצונית שלהם שהם שמות דאלקים הם עצמן המוחין דקטנות עיי"ש [ובע"ח שער פנימיות וחיצונית פ"א רק שהגירסא שם משובש קצת] א"כ ע"כ ביסוד דבינה שם שם אלקים דאלפין ולא דההין כי דההין במוח בינה שהוא בהוד דאמא וכן מבואר להדיא במבוהי"ם ש"ד ח"ב פ"ז שבחיצוניות הבינה כולם שמות דאלקים ובפנימיותה שמות דאהי' ושמות דאלקים ומתחלקין דיודין בקו ימין ודההין בקו שמאל ודאלפין בקו האמצעי עיי"ש ועיין בפע"ח שער הקדישים פ"ב בפסוק דובראשונה ובד"א בפ"ד ול"ע ולולא דמסתפינא הייתי מגיהה שם בלק"ת צור בגי' אלקים דאלפין עם ה' אותיות דאלקים שביסוד אמא וגם בלק"ת פ' נח בסוד תיבת נח בענין צהר תעשה לתיבה מבואר שאלקים דההין ביסוד הבינה ואין להגיה בכל המקומות רק שאפשר לומר כי יסוד דאמא כולל כל ג' מילואי אלקים דוגמת כללות ג' מילואי אהי' ולכן יש ג"כ אלקים דההין ביסודה.

והנה עוד אני מתמה ששם במבוהי"ם ש"ד ח"ב פ"ז כ' כי אהי' דאמא בבחי' הפנימיות נחלקין ג"כ אהי' דיודין בקו ימינה ודההין בקו שמאלה ודאלפין באמצע וזה ודאי טעות סופר כי במבוהי"ם ש"ה ח"ב פ"ז כ' בהיפך דיודין בכלל דההין ביסוד דאמא ואהי' דאלפין בהוד דאמא והראה מקום לע"ש בש"ד אנא ודאי שע"ס הוא וכן מבואר בכתבי האריז"ל שבכמה מקומות אין מספר שאהי' דיודי' בגלא ודאלפין בהוד ודההין ביסוד וכן מבואר בס"ד החותם בע"ח שער סירה פ"ג ופע"ח שער הלולב פ"ד ואל תאמר להשיבני ממ"ש בלק"ת פ' וירא בענין העקידה בפסוק והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו שבי' שם שסוד האיל הוא ביסוד דאמא אבל יש שם אהי' דאלפין אבל במילוי מילואו יש מ"א אותיות כמנין אי"ל עיי"ש וא"א לומר שבשם נ"ב ט"ס כי ודאי בדיקדוק נאמר כי באהי' דההין אין במילוי מילואו מ"א אותיות רק ל"ט אותיות הנה בודאי ממש אין ר"ח קושיי' כי לבאורה צריך הבנה שבכמה מקומות מבואר אבר חכמה דז"א מלובש בגלא דאמא והיינו חכמה שם ע"ב ולבושו שהוא גלא דאמא שם קס"א ומוח בינה דז"א מלובש בהוד דאמא והיינו בינה שם ס"ג ולבושו שהוא הוד דאמא שם קס"ג מ"מ דעת וחו"ב שבדעת מלובש ביסוד דאמא וה"ס שמות מ"ה ובין ולבושו שהוא יסוד דאמא שם קנ"א כמבואר בהרבה מקומות בכתבי האריז"ל ועיי' במבוהי"ם ש"ד ח"ב פ"ז ובלק"ת פ' שמות בענין מילדות העבריות וא"כ איך בפע"ח שער הק"ש פי"ג וי"ד ופי"ט ופ"ב ופכ"ח ובשער העמידה פ"ב שלבושי המוחין הם ד' אהי' אהי' א' דיודין מלובש לע"ב שהוא מוח חכמה ואהי' ב' דיודין מלובש למוח בינה שהוא ס"ג ואהי' דאלפין מלובש למ"ה שהוא חסדי הדעת ואהי' דההין מלובש לב"ן שהם גבורות הדעת אבל באמת לא קשה מידי כי כשז"א מקבל מוחין דוקא דגדלות מאמא אז הם שמות הלבושים בחי' ד' אהי' אבל כשמקבל בחי' ג"כ דגדלות אז משתנים השמות בבחי' מוחין ולבושיהם והלבושים הם אז רק בסוד ג' מילואי אהי' ועיי' בע"ח שער מוחין דצלם פ"ב בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ו עיי"ש בסוף הפרק שמשתנים שמות דרק דגדלות ושמות כשיש לז"א בשלימות המוחין דגדלות עיי"ש [ואל יקשה לך ממ"ש בפע"ח שער התפילין פ"א ג"כ כוונת השמות כמו בע"ק דגדלות אעפ"י שתפילין מבחי' ג"כ דגדלות מ"מ גם בבוא ג"כ דגדלות עדיין שמות דרק דגדלות אינם בטלים והם ג"כ נרמזים בסוד התפילין שהם כללות המוחין דרק וג"כ וע"כ כן כי מבואר שם פ"א שאין לכוון רק בשמות דחכמה ובינה ולא דחו"ב כי הם נכללין בחו"ב חה אינו אלא במוחין דוקא כמבואר בשער הק"ש בכוונת וכל הדברים עיי"ש בשער ק"ש פי"ט ופכ"ח ודוק] [ובזה יש לי להרהורי דברים מ"ש במ"ח במ"ש גדלות דז"א אותן השמות המבוארים בשער הלולב וכשתעיין שם בשער מוחין דצלם ובשער הלולב תראה שאותן השמות הם דוקא בדק דגדלות אבל בג"כ מוחין דגדלות הם שמות אחרים כללות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בחו"ב חג"ת ועיי' בשער חג המצות ול"ע] ועיי"ש בפע"ח שער הק"ש ובשער הלולב פ"ד ודוקא בבחי' מוחין דרק דגדלות אז הם הלבושים בחי' ד' מילואי אהי' ומשם

לוקחת לאה בחי׳ ד׳ אלפין ועיין בלק״ת פ׳ שופטים בטעמי מלות י״ח נשים של המלך ובס׳ הגולגולים פכ״ז בענין יתרו שגי׳ ד׳ מילואי אהי׳ קס״א קס״א קמ״ג קנ״א שהוא יסוד אמא הכולל כל בחי׳ דאהי׳ שהם בחי׳ דו״ק דגדלות עיי״ש ועיי״ש בפע״ח שער הלילה פ״ד בענין פרטות השמות של החו״ב וחו״ג שבדעת של בחי׳ מוחין דו״ק דגדלות ששמות שיש לכל מוח בפרטות ומ״מ בכללות כל הד׳ מוחין אפי׳ בבחי׳ ו״ק דגדלות הם ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן בחו״ב וחו״ג שבדעת ולבושיהם הם בחי׳ ד׳ .אהי׳ כמבואר שם בפע״ח שער הק״ש ועיין עוד בשער הלילה פ״ה ושער הברכות פ״א בדפוס דוברלאווגא ובדפוסים אחרים בפ״ב בכוונת ברוך אתה ובלק״ת פ׳ ויחי בפסוק בן פורת יוסף ומבואר שם שכל השמות דע״ב ס״ג מ״ה ב״ן נכללים ביסוד אבא כי אבא בסוד שם הוי׳ וכללותם הם ביסודו וכן באמא ביסודה יש מילואי שמות אהי׳ שכולן נכללין ביסודה ולגבי אבא נחשבין מוחין דאמא שמות אהי׳ ולפעמים נחשבין ביסוד אמא רק ג׳ מילואי אהי׳ כמו שמבואר שם בפע״ח שער הברכות ובלק״ת פ׳ ויחי שם וכמה פעמים אנו חושבין ביסוד דאמא ד׳ מילואי אהי׳ כמבואר שם שער הלילה פ״ה ובלק״ת פ׳ שופטים שם ובס׳ הגלגולים שם בענין יתרו כי יש כמה בחי׳ ועיי׳ בע״ח שער לאה ורחל פ״ט דפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ח כי אפילו בחי׳ ד׳ אהי׳ לפעמים אינם נחשבין רק לג׳ אהי׳ כי אהי׳ דיודין הראשון ואהי׳ דיודין השני נחשבי׳ לא׳ כי שוין המה ששניהם מילואי יודין ע״ש וכן בשער התפילין פ״ב ופ״ז מבואר שיש ד׳ מילואים של אהי׳ שלאה נוטלת מהם .הד׳ שאלפין והוא הארת המוחין הבולטין לחוץ ומן הדעת ע״י הכאת קולי דשערי א״א בדעת ז״א נעשה בחוץ ב׳ מוחין וה״ס ד׳ בתים דתפילין של ראש ואז ג״כ יש בחי׳ ד׳ אהי׳ ולאה נוטלת מהם ד׳ אלפין עיי״ש ודוק

והדרן לקושייתא שלא קשה מידי מ״ש בלק״ת פ׳ ויחי שם שקמ״ג ביסוד דאמא כי אמת כן הוא בבחי׳ מוחין ו״ק דגדלות שאז קס״א הראשון בכלה דאמא וקס״א השני בהוד דאמא וקמ״ג וקנ״א שניהם ביסוד דאמא שהם לבושי מ״ה וב״ן שבחו״ג הדעת וכן נראה להדיא ודברי הלק״ת ש״כ עוד שם כאז בשבך בקרכיו שבך גי׳ ב״פ מ״א שבשני שמות אהי׳ שהם בקרכיו כי קרכיו הם כ״ה כי איל גי׳ מ״א שהוא באהי׳ דיסוד דאמא ושבך גי׳ ב״פ מ״א שהם בכ״ה כי יש ג׳ אהי׳ בנה״י דאמא שבכ״א במילוי מילואי מ״א אותיות ב׳ ביודין וא׳ באלפין ע״כ עיי״ש הרי להדיא מבואר שהם בלק״ת מדבר בבחי׳ ד׳ שמות דאהי׳ וקס״א א׳ בכלה וקס״א השני בהוד וקמ״ג ביסוד דאמא ובכ״א מ״א אותיות במילוי מילואו אבל בחי׳ ג׳ אהי׳ שהיק שלבושים שיש בבחי׳ כשים לז״א שלימות המוחין דגדלות ודאי קמ״ג בהוד וקנ״א ביקיד אבל שיהי׳ קנ״א בהוד וקמ״ג ביסוד סותר לדרושים אין מספר שמבואר להיפוך אחר זה ראיתי בע״ח שער או״א פ״ז אות ד׳ בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפ״ח ת״ל אמא נקרא אהי׳ ובכ״א מ״ים שבה יש שם אהי׳ א׳ וכל שם אהי׳ שהוא בקו ימין שלה הוא דיודין ושל שמאל באלפין [כ״ל בהיפך] ושל קו האמלעי בההין וכ״ז בלבושים ובכלים שלה עכ״ל שם הרי הגירסא כמו שכתבתי היפך דברי המבו״ש ס״ד ח״ב פ״ז הנ״ל וכן ההגה הנמלא שם בע״ח שכ׳ כ״ל בהיפך וכוונתו כמ״ש במבוה״ש שאהי׳ דאלפין באמלע ודההין בשמאלה ואני איני מכיר את המגיהה ומי יודע מי הוא ולאו מר בר רב אשי חתים עלה ויכול להיות כי דברי המבוה״ש הטעהו ולכן הגיה בע״ח אבל יותר חכמה הי׳ כמלא בתוכו אלו הי׳ מגיהה במבוה״ש הנ״ל כ״ל בהיפך שאז הי׳ מסכים להמבואר בכתבי האריז״ל בכ״מ אין מספר והנה ילאני מן הקושיות ודי בכאן כי אין מקומו בכאן.

ונחזור לעניני שקול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות מדבר בסוד יליאת מלריים שאז קיבל ז״א סוד המוחין שהם ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן ככ״ל והנה ידוע כי ע״ב שהוא מוח חכמה הוא סוד יוד משם הוי׳ וס״ג דמוח בינה ה״ס ה׳ דהוי׳ ומ״ה וב״ן הם ו״ה דהוי׳ והנה כשתהשוב חשבון של י״פ ע״ב שע״ב ה״ס היוד וכן ה״פ ס״ג כי ס״ג ה״ס הה׳ וכן ו״פ מ״ה ה״פ ב״ן גי׳ אלף תקס״ה וכשתסיר מן אלף תקס״ה השורש שהם ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן שגי׳ רל״ב כמנין קו״ל דודי״ הנ״ה ז״ה נשאר אלף של״ג והוא בגי׳ מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות וה״ס המוחין שמקבל ז״א בליל פסח ואלף תקס״ה גי׳ נלר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה.

(ט) דוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים׃

הנה בזוהר פ׳ אחרי מות מבואר שלבי ביסוד עיי״ש דף ס״ד ע״א והוא בסוד לבי ללדיק וכאן מדבר בז״א שהוא

דודי

השמטה

הנה זה עומד אחר כתלינו וכו׳ הנה אח״ר כתליכ״ו משגי״ח ס״ת רו״ח בסוד הנסירה שם חתך המנסר זו״נ שהם אב״א בכותל א׳ וחתך בגי׳ ב״פ רוח המחתך הכותל א׳ לו ולא׳ לה כמ״ש האריז״ל בסוד כוונת פותח את

דודי והוא דודי והוא דומה לצבי שה"ס יסוד אבא ועופר האילים ה"ס יסוד אמא ששניהם מתלבשין בו יסוד אבא בתוך יסוד אמא ויסוד אמא בתוך ז"א והנה צבי בא"ת ב"ש הוא משה [וכן אחר אותיות צבי הוא קג"כ ואחרי קג"כ הוא רד"ל ואחרי אותיות רד"ל הוא שה"מ שהוא אותיות משה דודי לצבי גי' יוסף בסוד ויקח משה את עצמות יוסף בסוד יוסף שעולה עד הדעת שהם סוד יסוד אבא ומלובש ביסוד אמא ומלך יס"ד אבא נקרא צבי ומלך יסוד אמא נקרא עפ"ר האילים גי' משה במילואו] ומשה הוא ביסוד אבא כמבואר בלק"ת פ' שמות ופ' כי תשא ופ' ויקרא ובע"ח שער הארת המוחין דזו"נ בענין ומשה שה"ס יסוד אבא והוא בגי' קפ"ד קס"א כי קפ"ד הוא אחורי שם ע"ב שה"ס יסוד אבא שאחוריו מתלבשין ביסוד אמא שהוא קס"א ולכן ביסוד אבא אינו נכתב רק בחי' האחוריים ועפר האילים הוא ביסוד אמא המתלבש בז"א [ועיי' בס' פרדס רמונים שער ערכי הכנויים ערך עפר שעפר בבינה ועיקרו במל' וכן כאן סוד עפר ד"ד האילים ה"ס עפר העליון עפרות זהב של הבינה בסוד הכל הי' מן העפר ואפי' גלגל חמה והבן וכן אדמה הוא במל' ולפעמים גם בבינה ועיין בתיקונים תיקון כ"ג ועפר ואדמה חדא הוא] ועפר גי' קפ"ד קס"ו אחורי ע"ב ואחורי ס"ג כי אחורי יסוד דאבא מתלבש בפנימיות אמא כנודע בח"ש הורלות וכן אחורי יס"ד דאמא מתלבש בפנימיות דז"א ולכן כאן ביסוד דאמא נכתב ג"כ אחורי ס"ג דוגמת משה שביס"ד אבא שנכתב ג"כ רק האחוריים שהם המתלבשים בפנימיות שלמטה והבן [ועיין בס' עטרת צבי בפי' הזוהר פ' ויחי דף רמ"ו ע"ב בפסוק נפתלי אילה שלוחה שאי"ל ואילה הם זו"נ וכן יסוד בינה נקרא אילת שכוללת זו"נ שהם איל ואילה וכן כאן עפר האילים ה"ס יסוד בינה הכולל אילים שהם זו"נ ואילים גי' הוי' אדני שבזו"נ איל ואילה וביסוד בינ' ה"ס עפרות זהב וזה עפר האילים] והנה עוד נרמז בצבי כי צבי גי' קי"ב והנה בלק"ת פ' ויחי בפי' הפסוק בן פורת יוסף ובפע"ח שער הברכות פ"א בדפוס דובראווא ובדפוסים אחרים בפ"ב ומבואר שביס"ד אבא ה"ס ד' מילואי הוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וביסוד דאמא ג' מילואי אהי' קס"א קמ"ג קנ"א ונתבאר למעלה מענין זה והנה האותיות של האחוריים דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הם קי"ב אותיות [והנה מבואר בשם הרב שאחוריים ה"ס מ"ש חז"ל כמו הצבי שמחזיר ראשו למקום שהניח שה"ס הוי' באחוריים שבכל פעם אנו חוזרים לראש כמו הצבי; יה יהו יהוי"ה עיי"ש וכן צבי גי' אחורים של ד' מילואין וצבי ה"ס אחוריו יס"ד אבא המוסב בפנימיות אמא ועפר האילים שה"ס קפ"ד קס"ו ה"ס אחורים דיס"ד אי"א המוסבים בפנימיות ז"א ושניהם מחזירים ראשם למקום שהניחו] והוא בסוד אחוריים דיס"ד אבא שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ואחוריו מתלבש ביסוד אמא והוא ע"ד שכתבנו לעיל בסוד משה וביסוד אמא הם מילואין דאהי' אשר יש במילוי מילואו של כל אהי' מ"א אותיות וה"ס

השמטה

את ידיך והנה כשזו"נ הם אב"א הם דבוקים אב"א בכותל א' מפני פחד החיצונים כמבואר בע"ח והם בסוד הסתרת פנים והוא מחמת חטא התחתונים אשר עי"ז יש כח להמקטרג ומלך המקטרג שהוא סמאל הוא כל סתירו וקטימה ומחילה מפסיק ומבדיל אבל בסוד הנסירה להחזיר זו"נ פב"פ נפסק ונפתח הכותל והמחילה ונעשה מק"מ שהוא פי' קומה וציור ע"י בירור הטוב מק"מ נעשה תבירו דק"מ וס"מ נפתח דהיינו מ"ס קטימה נעשה ציור בו ומס' נעשה בו שהם בוב"ו שה"ס שם הנסירה כידוע מכוונת מלך עוזר ומושיע ומגן ובסוד פותח את ידיך שס"ת חתך וידיך גי' בוכ"ו שהוא סוד פתיחת הסתימה מהכותל המפסיק ואותיות אל מסמא"ל הוא שם הנמלא בקודם ואינו צריך שבירה והנה אחר אותיות כתלנו הוא לאמ"ס כי אחר ה"ת הוא א' כמ"ש בס' הקנה ש"ש כמה א"ב זה למעלה מזה וקודם א' הוא ת' סיום הא"ב שלמעלה ואות ו' שבכתלינו אינו מתחיבת רק שייך אל הנקודה כי נקודת מלאופים תמיד בא בתוך אות ו' ואותיות לאמ"ס סוף היפך סמאל והפסק והפתח שנעשה באות ס' וי"ת כשנעשים ציור בוכ"ו ה"ס החלונות והחרכים שהבורא מביט בנו דרך הכותל כצבי ועפר האילים שמחזיר ראשו לאחוריו וסוד חלונות מקום גלוי סוד רחל בחי' ת' שהוא נגד תנה"י והחרכים לאה בחי' ק' נגד ויש עלמא דאתכסיא וזה נעשה ע"י מיתוק שורשי הדינין בסוד נצר חסד לאלפים כידוע מסוד היחוד בסוד ותשליך במצולת ים כל חטאתם שהקליפה נפרדת מן הקדושה ע"י הארת נצר חסד לאלפים וה"ס החלון הנפתח ברית של נצר חסד לאלפים הוא חילין בסוד מביט מן החלונות וכן מציץ מן החרכים גי' נצר חסד לאלפים וס"ת של נצ"ר חס"ד לאלפיים הוא רד"ם בסוד תרדמה של הנסירה וממנו יוצא שם פאי' שברית פאי' שאחר אותיות פאי' צבך ואחרי צבך קגל ואחרי קגל רד"ם והנה פותח את ידיך ומשביע ע"ה גי' בשבתליו וכן הנה זה עומד אחר כתלינו מביט מן גי' ג"כ בשבתליו שהוא בגי' רל"ב חכיה הרעי"ה שה"ס המוחין והלבושים שמלובשים בנוקבא בשעת התרדמה וחותכים הכותל צבי כדי שיחזרו פנים מביט גי' יי"ע פ' ייע חלונות גי' ייע פ' כו' ובסוד אדם והוא שה"ס מ"ה ויי"ע שנקבן הנורא.

הנה זה עומד אחר כתלינו מביט מן החלונות מציץ מן החרכים הנה תיבת זה מצטרף עם כל התיבות

וה"ס עפר האילים כי איל גי' מ"ה ויסוד אמא כלולות כל מילואי אהי' וה"ס האילים כמ"ש בלק"ת פ' ויצא בפי' הפסוק ויצא והנה איל אחר נאחז בסבך שאיל ה"ס מ"ה אותיות דמילוי אהי' בסבך גי' ב"פ מ"ה עיי"ש וכבר הובא זה למעלה שלבי ביסוד אבא ועפר האילים ביסוד אמא ודומה דודי לשניהם שמקבל דעת מאמא ומאבא המלובש ביסודם בסוד אל דעות ד' ב' דעות מאמא ומאבא ועיין בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי החו"ג אות י"ד וי"ח ולא יקשה לך במה שכתבנו בסוד לבי ועפר האילים שיסוד אבא ה"ס קפ"ד קס"א שה"ס יסוד אבא שהוא קפ"ד המתלבש ביסוד אמא שהוא קס"א וא"כ תפסנו שם קס"א ביסוד דאמא שהיא אהי' דיודין ואח"כ בעפר האילים כתבנו שעופר גי' קפ"ד קס"ו שהם אחורי ע"ב ס"ג ותפסנו שם ס"ג ביסוד אמא כי גם בלק"ת כי בלקוטי תהלים בפי' הפסוק כי ידע שמי שמו ה"ס יסוד דאמא המתלבש בדעת ז"א ושמי גי' קפ"ד קס"ו עיי"ש ובענין משה מבואר שם שאנו חושבין קפ"ד קס"א וכמלא שם קס"א ביסוד דאמא כי לפעמים אנו מכנים לבינה שם אהי' דיודין ולפעמים שם ס"ג עיי' בע"ח שער או"א פ"ד ופ"ח בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ה ופ"ט ועיקר הדבר במבוא"ש ש"ד פ"ג ופ"ה וכשתעיין היטב שם במבוא"ש פ"ה יתורץ לך עוד קושי' אחת עמ"ש בלק"ת פ' שמות בענין המילדות שפרה ופועה שהם יוכבד ומרים כי שפרה היא אמא עילאה סוד השופר והיא יוכבד גי' אם ע"ה ופועה הוא מרים שה"ס התבונה שה"ס מרים שדיכין מתערין מנה וכן פועה גי' קס"א כי קס"א בתבונה וס"ג באמא עיי"ש והוא לכאורה סותר למ"ש שם בשער או"א ושער הזיווגים פ"ו ושם במבוא"ש שכתבו להיפך שס"ג בתבונה וקס"א באמא והוא צריך ביאור אך לפמ"ש שם במבוא"ש פ"ה עיין שם באריכות כי יש ס"ג הכולל כל הבחי' של בינה ותבונה שניהם יחדיו וכן יש שמות אהי' בכל ספירה וספירה שבבינה ותבונה רק כשנחלקו בינה ותבונה לב' פרצופין הנה העליונה שם קס"א ותבונה ס"ג והתבונה שהיא ס"ג נחשבת ג"כ לבי שמן החזה שלה ולמטה היא תבונה השני' ונה"י של תבונה השני' נכנסת בז"א בסוד מוחין ואז משם ס"ג הכולל ימשכו עוד למטה בינה אחרת דאהי' דיודין ותבונה דשם ס"ג כי מן התבונה השני' מן החזה ולמטה שנכנסת ברישא דז"א היא נקרא תבונה דשם ס"ג ומחזה ולמעלה נקרא בינה שם קס"א עיי"ש באריכות וא"כ כשנעריך הרי בינה העליונה הוא שם קס"א ותבונה עד החזה הוא שם ס"ג ומהחזה ולמטה שהוא תבונה השני' נחלק לב' עד החזה של תבונה השני' הוא שם קס"א ומהחזה ולמטה שנכנס בז"א בסוד מוחין ה"ס שם ס"ג ועיי' עוד בע"ח שער אח"פ פ"ג ואז תראה הדברים מיושבים בלי שינוי ותבין שאין כאן סתירה כלל:

עוד י"ל דומה דודי לצבי או לעפר האיים ע"ד מ"ש בזוהר תרומה דקל"ח דהקב"ה דומי' כצבי ואיל כשהלכים מחזירים פניהם לאחור ועיין בזוהר שמות די"ד ע"א בפי' הפסוק ברח לך דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים ועיי' בפע"ח שער השבת פכ"ד שסוד ברח לך דודי ודמה לך לצבי וכו' הוא אחר שז"א מסתלק למעלה הנה הוא מסתכל ומחזיר אורו למטה בסוד אור חוזר כי יש ב' מיני אור חוזר א' כשאור יורד באור ישר חוזר למעלה וכן יש עוד בחי' אור חוזר כשהאור עולה למעלה חוזר ומסתכל למטה וזה בסוד ברח לך דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים עיי"ש וכן ג"כ יש לפרש כאן שדודי דומה לצבי או לעפר האילים אחר שז"א מתגדל ומקבל המוחין מלמעלה הוא מחזיר פניו לאחוריו בסוד השפעת האור ומוחין לנוקבי' והבן ואח"כ מפרש ואמר במה הוא דומה לצבי ולעפר האילים ואומר הנה זה עומד אחר כתלנו שהיסוד עומד ואחוריו מול הנוקבא ומשגיח מן החלונות וכו' שמחזיר ראשו לאחוריו אל הנוקבא ומשפיע בה והבן כתלנו גי' אב"ג ית"ץ הנה זה עומד אחר כתלנו גי' שק"ו לי"ת זה גי' י"ב צירופי שבהוי' ואהי' עומד ק"ך צירופי אלקים והוי' אהי' וי' צירופי אלקים שהם מתחלקין לי"ב צירופים דהוי' גי' הנ"ה ז"ה עומ"ד אח"ר כתלנ"ו:

השמטה

והנה

התיבות שכולם מקושרים בו שזה העומד אחר כתלנו הנה זה משגיח ומליץ והנה זה עומד גי' אל ונקה ראש וסוף של הי"ג מדות וזה עם עומד גי' אפים ע"ה וזה עם אחר גי' ארך הרי ארך אפים וזה עם אחר כתלנו גי' ורב חסד ואמת וזה עם משגיח גי' ע"ה רחום וחנון וכן גי' מן החרכים כמנין רחום וחנון וכן רחום וחנון ארך אפים גי' ע"ה כמנין ורב חסד ואמת אשר בגי' זה עם אחר כתלנו וזה עם משגיח ועם מליץ גי' נצר חסד לאלפים וכן בגי' מליץ מן החרכים כמנין נצר חסד לאלפים וזה עם משגיח מן החלונות גי' נשא עון ופשע וחטאה וכן מן החלונות מן החרכים גי' נשא עון ופשע וחטאה וזה עם ב"פ מן של מן החלונות מן החרכים גי' אל ונקה שבגי' הנה זה עומד וכן זה עם החלונות והחרכים גי' אל נקה נצר חסד לאלפים ע"ה אשר בגי' הנה זה עומד ומליץ מן החרכים וכן בהנה זה עומד אחר מרומז סוד נצר חסד לאלפים כי הנה זה גי' חסד הנה זה עומד גי' לאלפים ע"ה זה עומד אחר גי' נצר ע"ה הרי סוד הי"ג מדות הם מרומזים בפסוק זה אשר סוד הי"ג מדות בסוד המתקת אהי' אלקים אדני עי' סוד הוי' בסוד ג' יודין דכל

[הנה זה עומד גי' מספר הקדמוני של הוי' אהי"ה עומד שבאת הוי' ואהי' יפיא הפה ופי' הפה זה עומד בסוד בוכו בפיו כפיו גי' זה עומד ומספר שקדמוני של בוכו גי' עומד ומספר הקדמוני של בוכו בהפך במוכן עולה בגי' הנה זה עומד אחר כתלנו בסוד ג' יחודין דכל אשר יבואר סודו בפסוק שני שדיך [הנה זה עומד גי' אבדטים במוכן וכן בגי' אגמט בהפך אדט"ד בוכו בסוד ג' יחודין].

הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים הנה מבואר בפי' זוהרקי"ע בפי' ספרא דצניעותא פרקא קדמאה בדרוש השושנה וכנסת ישראל בפי' מאמר זוהר אמור דף קי"ז על פסוק אני חבצלת השרון עיי"ש שאני וזאת ביסוד דנוקבא וזה ביסוד דדכורא [ובשג"ע שער האותיות אות לדי בסוד לין ולילית כי הנה זה שהוא יסוד דז"א עומד אחר כתלנו שהם יסודות דאו"א כותל כ"ו ת"ל משגיח מהי' חלונות וה' חרכים שהם ה"ח וה"ג] כי ע"י היסוד ניכר החילוק בין זכר לנקבה ולכן אני וזאת ביסוד דנוקבא וזה ביסוד דדכורא שזה לשון הכרה שזה הוא זכר עיי"ש והנה מבואר במנוה"ש ש"ו פ"ח ובע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ו ושער הירח פ"ג שהנוקבא בעמדות אחורי ז"א הנה הוא נתקנת ע"י הארת החסדים המגולים והה"ג שיורדין ביסוד ז"א ומשם עולים ויוצאים דרך נקב שיש באחורי החזה דז"א וניתנין לנוקבא עיי"ש באריכות והנה הנוקבא כשעומדת אב"א עם ז"א הוא דבוקה באחורי ז"א וכותל א' משמש לשניהם ומבואר בפע"ח שער כוונת אמן פ"א כי כל חיבור זו"נ אב"א הוא רק בת"ת ויסוד דז"א שנגד קו האמצעי שלא אבל קו ימין ושמאל פרודות בסוד וכנפיהם פרודות עיי"ש וזה הנה זה שהוא יסוד דז"א עומד אחר כתלנו שהוא דבוק אחורי הנוקבא אב"א ואמר כתלנו כי כותל הנוקבא משמש לשניהם ולכן אמר כתלנו לשון רבים והנה בפע"ח שער הזמירות פ"ה בכוונת פותח את ידיך מבואר שס"ת של פותח את ידיך הוא חתך גי' פ"ב רוח כי כשזו"נ אב"א היה רבוע שהיא אחוריים ורבוע אלקים כזה א' אל אלה אלהי אלהים גי' ר' ועם י"ב אותיות של מילוי אלהים הרי רי"ב ועם כללותו גי' רי"ג כמנין רוח אך יש ב' אחורים דזו"נ דנוקבא ושניהם בסוד רוח ב"פ רוח גי' חתך שהם מקום החתך שנסגרים אח"כ ז' וזה עיי"ש וזה פירוש הנה זה עומד אחר כתלנו שדבוקים

עדיין

השמטה

אשר מרומזים בפסוק זה כאשר יבואר לקמן באריכה בפסוקים שרכך אגן הסהר ובטנך ערמת חטים ושני שדיך יעוי"ש והנה זה עומד אחר כתלנו גי' צירוף א' דהוי' וצירוף א' דאהי' וי' צירופים דאלקים [ובהצטרף הוי' אל אהי' וכן הוי' אל י' צירופי אלקים גי' נשא עון ופשע כי הוי' מתיחד עם אהי' וכן עם אלקים] כי לי"ב צירופי הוי' בהמתקתן לאהי' אלקים אדני מגיע משם אהי' שיש בו י"ב צירופים צירוף א' דאהי' וצירוף א' דהוי' אשר בכל א' י"ב כמנין זה ובאלקים שיש בו ק"ך צירופים כמנין עומד מגיע עשרה צירופי אלקים וצירוף א' דהוי' ומאדני שיש בו כ"ד צירופים כמנין ב"פ זה מגיע ב' צירופי אדניו לצירוף א' מהוי' בסוד שני אדנים תחת הקרש האחד כמ"ש בלק"ת זה עומד גי' ב"פ אדני עם ב' השמות וצירוף דהוי' וצירוף א' מאהי' וי' צירופי אלקים וב' צירופי אדני גי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד וסוד יחוד הוי' באהי' אלקים אדני הוא בסוד אני ראשון ואני אחרון שביאר האריז"ל סודו בסוד עדה"ד הוי' כוזו אשר ראשון בסוד עדה"ד הקודם להוי' וכוזו בסוד אחרון להוי' אשר עדה"ד כוז"ו גי' אני שם האמצעי מע"ב שמות וממספר עדה"ד שגי' כ"ב עד כוזו שגי' ע"ל המספר שביניהם הוא י"ז כמנין וה"ו שם הראשון מע"ב שמות בסוד אני והו הושיעה נא והנה וה"ו פעמים אני שהוא י"ז פעמים ס"א גי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד אשר סודו צירוף הוי' וצירוף אהי' וי' צירופי אלקים וב' צירופי אדני אשר הם ג"כ בסוד עדה"ד הוי' כוזו כי עדה"ד גי' אהי' והוי' הוא הוי' בעצמו והוי' עם כוזו גי' אדני ושלשתן יחד עדה"ד הוי' כוזו גי' אלקים ע"ה ועדה"ד פעמים כוזו ע"ה גי' ואתת נצר חסד לאלפים וסוד נצר חסד לאלפים המתקת שמות אהי' אלקים אדני שמתחילין באלפין ע"י החסד הוי' דיודין שגי' חסד שממתיק שורשי הדינין שהם אלקים אדני אשר הם בגי' אהי' דההין ע"ה שבגי' אלפים וכן ונק' שהוא בגי' ע"ה כמנין אהי' דיודין כידוע מסוד יחיד נוצר חסד לאלפים וכן נשא עון ופשע וחטאה גי' מילוי אלקים דאלפין שגי' רצ"א עם מילוי אדני שגי' תרע"א רצ"א ותרע"א גי' תתקס"ב כמנין נשא עון ופשע וחטאה וסוד ונקה אהי' דההין עם י' אותיותיו או אהי' דיודין שהם אלקים אדני עם ע' אותיותיו והכולל כמ"ש האריז"ל ונמתקין בסוד הוי' דיודין שגי' חסד בסוד נצר חסד לאלפים אשר סודו מרומז בסוד הנה זה גי' ע"ב אשר סודו שרשי החסדים וסוד אהי' אלקים אדני שרשי הגבורות והדינים וכשפרצוף הנוקבא מחוזרת פנים אז נשלם סוד שני יחודין בשלמות הוי' ואהי' בכתר זו"נ והוי' אלקים בחב"ד דזו"נ והוי' אדני ביסוד שלהם כמבואר בכוונת העמידה בברכת המברך את עמו ישראל בשלום ואז נגמר מיתוק כל הגבורות והדינין ע"י החסדים אשר שרשם בסוד י"ג מדות ומזלא עילאה דכליל לפון בסוד נצר חסד לאלפים אשר לאלפים שורש ונקה מזלא תניינא דדיקנא דנצר חסד ונקה הם תרין

עדיין אחור באחור ולשניהם כותל א׳ ותיבת אחר מרמז על בחי׳ אחורים שעומדין אב״א [ומ״ש אחר כי ז״א הוא א״ח והנוקבא ה״ס ר׳ ועם היסוד שה״ס יוד של קשר התפילין שעם זה הקוץ נעשה מר׳ ד׳ וה״ס אחד וכמ״ש בשג״ע בשער האותיות בכ״מ עיי״ש]. [וכן הנה זה ג״י אחורי הוי׳ בסוד הצבי שמחזיר ראשו לאחוריו] ולכן שם אחוריים דאלקים שהם רוח כנ״ל וכן ס״ת של אחר כתלנו משגיח הוא רוח ומ״ש משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים [משגיח מציץ ג״י אנקתם מ״ן מ״ן שאחרי משגיח ומציץ ג״י דיונקים ראש וסוף שם כ״ב וכן שם מ״ב ראש וסוף מרומז בהנה זה עומד אחר כתלנו הנה כתלנו ג״י אב״ג ית״ץ וכולא ג׳ שק״ו צי״ת סוד חלונות ר״ת נצר חסד לאלפים ר״ת חלן חלונות חסר כתיב בסוד מיתוק אהי׳ אלקים אדני ע״י הוי׳ שה״ס החסדים וסוד החרכים סוד הגבורות שסודן שמות המתחילין באלפין הנ״ל אשר שם המוקדם והמאוחר מאהי׳ אדני וכן שם הקודם והמאוחר מאלקים ג״י חרכים שהם בוכו אדעד בהפך אגמ״ע ואהי׳ ואדני ג״י רע״ח אכדט״ם במוכן ואלקים ג״י רע״ח כמנין חרכים שה״ס הגבורות והדינים ומציץ מן החרכים ג״י נצר חסד לאלפים החלונות החרכים ג״י וה״ו י״לי סי״ט על״ם מה״ש לל״ה מו״כ] מבואר בלק״ת ליקוטי שיר השירים וז״ל הנה דע כי יש ה״ח וה״ג והחסדים נקראים ה׳ חלונות פתוחות להשפיע טוב וזהו משגיח מן החלונות וחרכים הם שה״ג כי קטניא חרך שקיא פי׳ שריפה וזה החרכים ה׳ חרכים וגם חרך קטן ומלן כ״א נקב קטן כי הה״ח יוצאים לזעיר מיסוד דבינה פתח פתוח לרוחה [פי׳ ולכן נקראים חלונות ומפני שעיקרא דחסדים נוטל ז״א אעפ״י שיוצא מן החסדים המגולים ג״כ לנוקבא מ״מ עיקר החסדים בז״א כי החסדים נכפלין בעלייתן מיסוד

השמטה

מזלות דדיקנא דא״א אבל הם שורש היחוד דאו״א וזו״נ שע״י יחוד נוצר ונקה נמשך טפת המוחין לאו״א ומהם לזו״נ כדי לזווגם ולהוציא נשמות בני אדם ומלאכים מיחוד הגופני דיסודות ויחוד הרוחני דנשיקין וגם סוד קו שמאל דז״א הם סוד הדין ובסוד אהי׳ אלקים. אדני עיי׳ בשער השמות ותמצא אשר שם אהי׳ בבינה דז״א ושם אלקים בגבורה דז״א ושם אדני בהוד דז״א בבחי׳ כלי הפנימי דהוד שמחיצון הוא צבאות ממש לנצח והוד כא׳ אבל בכלי הפנימי נחלק הוי׳ בנצח ואדני בהוד כלים דבינה גבורה והוד ה״ס אהי׳ אלקים אדני עיין שער השמות אבל סוד הוי׳ מנוקד בכל ספירה ה״ס האור הפנימי דגדלות הממוזג כל הספירות. ונכלל שמאל בימין וימין בשמאל בסוד הת״ת שכלו הוי׳ כלי ופנימי והוא המכריע ואז כשמתמלאין הכלים באור הגדלות בסוד הויות מנוקדות בקמץ בכתר בפתח בחכמה וכו׳ כמבואר בשער השמות אז הוא התכללות ימינא ושמאלא כחדא וה״ס מיתוק אהי׳ אלקים אדני ע״י הוי׳ כי הימין והאמצע ה״ס החסד והרחמים כי בחכמה שם הוי׳ וכן בכלי חסד שם אלוה שה״ס אל ואותיות ו״ה. של הוי׳ שעם זכרי ג״י רמ״ח מ״ע אבל שם הפנימי של כלי הגבורה ה״ס י״ה מאלקים שעם שמי שס״ה ל״ת וכן בנצח הכלי פנימי בסוד הוי׳ ות״ת כולו הוי׳ פנימותו וחצונותו עיי׳ היטב בשער השמות וע״י המוחין דגדלות שה״ס הוי׳ נכלל החכמה והבינה החסד והגבורה הנצח וההוד וכן משגיח מציץ ג״י חכמה בינה חסד גבורה נצח הוד כי סוד משגיח בחסד ומציץ בגבורה וכן מציץ ע״ה ג״י גבורה הוד החרכים ג״י בינה גבורה ומשגיח מן ג״י חסד גבורה נצח הוד וה״ס הת״ת ימין ושמאל כחדא משגיח מציץ אשר ג״י ח״ב ח״ג נ״ה כנ״ל וכן הוא סוד היסוד אשר הוא כללות ז״א אשר כאים גבורתו ונקרא יסוד זה אשר בו כללות כל הספירות והוא משגיח ומציץ בסוד כללות ימין ושמאל לנוקבי׳ גם משגיח בסוד ה״ח וכן משגיח ג״י ה״פ חסד ע״ה וה״ס ה׳ חלונות כנ״ל ומציץ מן ג״י ה״פ דין אשר הם סוד ה׳ חרכים להורות על מיתוק ה״ג בחסדים והנוקבא נבנית פרצופה מסוד החסדים המגולים ומסוד הה״ג היוצאין אל הנוקבא דרך הנקב שבחזה דז״א מאחוריו. והם עולים מהיסוד עד שם וניתנים בדעת הנוקבא כמבואר בשער הירח ושער תיקון הנוקבא והנה סוד התכללית דינא ורחמי ימינא ושמאלא ה״ס שמות דע״ב שמות דויסע ויבא ויט בסוד החסד שכן חסד ג״י ע״ב ושם מ״ב דאב״ג ית״ץ בגבורה כידוע וכמבואר בכ״מ ושם כ״ב אנקתם פסתם וכו׳ בת״ת המכריע כאשר ביארנו במ״א סודו והבאתי רא״י מדברי האריז״ל אשר שם ע״ב תיבין ה״ס הה״ח בסוד ע״ב שמות דישר הפוך ישר בג״ח דחג״ת אשר הם בסוד פ׳ והי׳ אם שמוע דק״ש וסוד ע״ב שמות שכלם ישר ב״ג חסדים דנ״ה וכללותן שביסוד אשר הם ביסוד פ׳ ציצית דק״ש וכן מבואר להדיא במבוה״ע ש״ה ח״א פי״א ובפע״ח שער הק״ש פכ״ג ומאמר להרמ״ו בסוף ס׳ חסד לאברהם עיי״ש היטב סוד הע״ב שמות וסוד שם מ״ב שהם ז׳ שמות בז״ת דז״א ה״ס הה״ג דחג״ת נ״ה וכללותן ביסוד וכללות כללותן בעטרת היסוד כידוע שסוד הה״ח והה״ג ה״ס בחי׳ ה׳ ובחי׳ ז׳ עם כללותן וכללות כללותן כידוע מסוד ספירת העומר ומכ״מ אין מספר וכן הוא להדיא בלק״ת פ׳ תרומה בפסוק ותולעת שני אשר תולעת סוד אב״ג ית״ץ גבורה דתבונה מה״ג עיי״ש שכתב שה״ס ה״ג וכללותן ביסוד וכן במצ׳ ומ״ש שם ה״ח הוא ט״ס דמוכח שצריך להיות ה״ג כי כתב שם להדיא שהוא בגבורות וסוד שם כ״ב ה״ס ספירות וגוף ז״א אשר בהם מתפשטין הה״ח והה״ג וכולם מרומזים

מיסוד דז"א למעלה ונגדלים כפליים והנוקבא איכה כוטלת רק הכפל שהכפלו החסדים המגולים ע"י בצ"ח שער תיקון הנוקבא ושער היכח שם ולכן הה"ח נקראים חלונות כי עיקרם לז"א והם יוצאים דרך פתח פתוח לרוחה מיסוד אמא לז"א אך הגבורות לנקבה דרך נקב קטן בסיד נקבה נקב ס׳ עכ"ל הלקי"ת ומשגיח מן החלונות קאי על יסוד דז"א שהוא נקרא זה ועומד אחר כתלנו ככ"ל ומשגיח מן החלונות ומליץ מן החרכים שמשגיח בהנוקבא מסוד החסדים שהם יוצאים ומתגלים דרך חלונות פתח פתוח ומליץ בנוקבא מסוד הגבורות שהם יוצאין מיסוד דז"א אל הנוקבא ומחכים ככ"ל.

[והנה זה עומד ג"י אל ונקה מן החלונות מן החרכים כשא עון ופשע וחטאה מליץ מן החרכים ג"י כלר חסד לאלפים וכן חלונות חסר כתיב ר"ת חלין כלר חסד לאלפים. ובזוהר פקודי דורש פסוק קול דודי הנה זה בא על ר"ה שאז הסתלקות הדורמיטא ע"י קול שופר וקבלת המוחין עיי"ש דף רין ולכן יוכל לומר שה"ס קי"ש ותפלה דשחרית קבלת המוחין ועד סיפוח סיום סוד מנחה כמו שיתבאר] [ובזוהר פקודי דף רן מבואר שקול דודי הנה זה בא הי"ק התעוררות הדורמיטא דז"א בריה ע"י קול שופר ואז בריה כמצומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים משגיח מן החלונות מליץ מן החרכים שהם אורות ומלאכים שבהיכל נוגה שע"י השבחה לטובה למטה עיי"ש.

(י) עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ
רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃ (יא) כִּי־הִנֵּה
הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃
(יב) הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר
הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃

הנה בלקי"ת פ׳ יתרו בפסוק כה תאמר לבית יעקב מבואר שסיד האתורה הוא בנוקבא שע"י מתגלין ויוצאין כל הדברים שהוא כוללת כל הגילויות ומוצאן לחוץ עיי"ש והנה בצי"ח שער פנימיות וחיצונית דרוב ואו מבואר שפנימיות ז"א שה"ס המוחין שבו הוא נקרא קול ופנימיות הנוקבא המקבלת בנה"י כשה"א עומדות פנ"פ הוא נקרא דיבור כי נה"י החיצונית שבה שה"א נה"י

השמטה

מרומזים ראשם וסופם בפסוק זה שהנה זה עומד אחר כתלנו שקולי"ת קוף שם ומ"ב כתלנו ג"י אב"ג ית"ץ ראשית שם מ"ב משגיח מליץ ג"י אנקת"ם ראשית שם כ"ב וב"ש מן של ומשגיח מן ומליץ מן ג"י דיונקים סוף שם כ"ב החלונות החרכים תשפ"ג כי החלונות חסר כתיב ג׳ והו ילי סיט עלם ומהש ללה מוס שהם ראשית וסוף של ע"ב שמות והנה מרומז עוד בפסוק זה סיד שמות אלקים אהי׳ אדני המתמקים בסוד הוי׳ ככ"ל בכמה אופנים שהי׳כה זה עומד ג"י שם הקודם לאלקים ושאחרי אלקים שהם אכ"דטם במוכן ג"י הנה זה עומד וכן שמות הקודמין לאהי׳ אדני ושאחרי אהי׳ אדני שהם אד"עד בו"כו אג"מע בהסך ג"י. ג"כ הנה זה עומד וכן שמות שאחרי אהי׳ אלקים אדני שהם בוכ"ו במוכין בהס"ך במספר הקדמי הס הס עולים כמנין הנה זה עומד אחר כתלנו וכן אכדט"ם אלקים במוכן ג"י חרכים וכן אדע"ד אהי׳ בוכ"ו אי"גמע אדני בהסך ג"י חרכים וסוד מתיקו בסיד כלר חסד לאלפים האר"ת הוי׳ באהי׳ אשר סוד כלר חסד לאלפים מיתוק אהי׳ שורש אלקים אדני בהוי׳ אשר ומרומז בחלונות ר"ת חלן כלר חסד לאלפים ואהי׳ שורש אלקים אדני בסוד אהי׳ דההין ג"י אלקים אדני וכן אפ"א הפ"ה יפ"י הפ"ה ג"י אלקים אדני וסוד יחוד הוי׳ ואהי׳ מרומז בהנה זה עומד שג"י מספר הקדמי של הוי׳ אהי׳ גם עומ"ד ג"י יפ"א הפ"ה ופ"י הפ"ה גם הנה ביחוד הוי׳ אהי׳ כ"ד לירופים ובהוי׳ אלקים קל"ב לירופים ובהוי׳ אדני ל"ו לירופים ה"ס קל"ב לירופים כמנין הנה זה עומד.

חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי ג"י פ"א פעמים הוי׳ ופריו מתוק ג"י תתמ"ח רל"ב תרי"ג מילואי הוי׳ אהי׳ מתוק ג"י הוי׳ פ׳ אהי׳ לחכי ג"י אהי׳ ה"י אהי׳ סיד שנות ח"ים שנות ה"ס תתמ"ח בהסר הסין מלאים אחרונים דכל המילואין בללו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי ג"י הוי׳ פ׳ הוי׳ אהי׳ פ׳ אהי׳ שני פעמים פריו מתוק לחכי ג"י י"ש הוי׳ אדני בללו חמדתי וישבתי יושבת על זרוע שמאל סיד הפילין ש"י ופריו מתוק לחכי בסיד תפילין דרישא כשמגעת עד רישא דז"א ומקבלת מוחין דיליה בסוד זיווג עליון והחתן וסוד פ"א פעמים הוי׳ סיד פ"א ג"י הוי׳ אהוה אהי׳ אהוה [וס"ם גידול כבודו בישועתך וסוד נוב די ואך טוב וחסד ירדפוני] סיד חו"ב חו"ג די מוחין גם פ"א אותיות במילואי אהי׳ הוי׳ אדני מתוק לחכי ג"י חבמה דעת סיד המוחין תש"ר פרלוף הפנימי.

בצלו חמדתי וישבתי בסוד פרליף החלון חג"ת נה"י וסוד הראש תש"י שהם יושבת בנוקבא על על זרוע שמאלו בסוד שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני בסיד לא׳ דשנות ופריו מתוק לחכי בסיד הזיווג בסוד מנחי׳ מוחין דגדלות תש"ר וישבתי ג"י ח"ש הוי׳ אדני פריו מתוק לחכי ג"י י"ש הוי׳ אדני.

או יאמר בצלו חמדתי וישבתי בסוד היכל רלון דבריאה לא׳ וי׳ שה"ס תפוח בעצי היער ושם פריו מתיק לחכי בסוד הנשיקין ואח"כ הביאני אל בית היין היכל ק"ק.

בחי' שיש לה אב"א היא נקראת יונת אלם וכבר נתבאר זה לעיל בפסוק בשורה אני ונאוה ובפסוק אני חבצלת השרון וכו' עיי"ש והנה כשיוצאין אורות מז"א לנוקבי' נעשה מבחי' קול בחי' דיבור ואמירה וזה ענה דודי ואמר לי שעניי באצל דודי נעשה אצלי אמירה והוא אמר לי ע"י השפעת אורו קומו לך רעייתי יפתי כי רעייתי כבר נתבאר למעלה שה"ם בחי' הפנימיות של המ"ל שה"ם כלת משה שנקראת רעיתי דוגמת בינה העליונה כאמה כן בתה כמבואר בס' זוהרק"ע בפי' לריש הקדמת זוהר בראשית עיי"ש והיא נקראת רעייתי יפתי כמו שנתבאר למעלה בפסוק הנך יפה רעייתי עיי"ש וכשהנוקבא חוזרת מאחורי ז"א ותעמוד פב"פ עם ז"א הנה לעפ"י שכבר היתה בבחי' פרצוף שלם אב"א כשחוזרת פב"פ חוזרת רק לבחי' נקודה תחת יסוד ז"א והנקודה הזאת של פב"פ הוא בבחי' הפנימיות שבה שאינה עדיין רק בחי' נקודה ואח"כ ניתוספין בה עוד ט"ס של בחי' הפנימיות שבה ונשלמת בפרצוף גמור פב"פ וכבר נתבאר זה היטב למעלה בפסוק בשורה אני ונאוה והנה כשהיא פב"פ רק נקודה קטנה תחת היסוד היא עדיין בבחי' נפילה וצריכה שמירה וקימה ובקל תוכל לחזור לאחוריי ז"א ולרדת למטה לעולם הבריאה כמבואר בפע"ח שער העמידה פי"ז ועיין בלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק מושיבי עקרת הבית כשהמ"ל בבי"ע היא בישיבה וכשהוא באצילות הוא בעמידה וקימה וזהו קומי לך רעייתי מבחי' נקודה תחת היסוד ולכי לך לשרשך בסוד פב"פ בכל קומת ז"א כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו הנה בס' זוהרק"ע בפי' לזוהר ויחי שבדף רי"ז ע"א מבואר בג' קליפות הקשות נקראים סתיו בשם קשים כסתיו וקליפת נוגה נקראת לבחי' הגשם שהוא קליפה דקה שנכללת לפעמים בקדושה עיי"ש וכן הוא ג"כ בתיקונים בתיקון שתיתאה מתיקונים הנוספים הנדפסים בסוף התיקונים וז"ל הסתיו עבר שלטני דבאר מננו עמין הגשם חלף הלך לו שלטנותא דערב רב עכ"ל וידוע שערב רב הוא ק"נ וא"ה הם בג' קליפות הקשות והנה בע"ח שער אונאה פ"ג ובלק"ת פ' לך לך בטעמי מצות מילה מבואר שהחסדים שבדעת ז"א כשבאין לו מוחין דגדלות אינם רוצים להתפשט למטה עד שתכרות הערלה שיסתלקו יניקת הקליפות מן היסוד שיונקין מליכור שמאלי דיסוד ז"א והג' קליפות ניזונים מן הקדושה ע"י קליפת נוגה שה"ם הערלה שעל הברית עיי"ש וזה כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו שנסתלקו הקליפות מן היסוד דז"א ואז נתפשטו החסדים בו"ק עד יסוד דז"א ואח"כ משם יצאו אל הנוקבא כשהיתה אב"א וזהו הנצנים נראו בארץ שיצאו החסדים אל הנוקבא כמ"ש לעיל בפי' הפסוק הנה זה עומד אחר כתלנו וכו' עיי"ש והנצנים הם החסדים נראו בארץ שה"ם הנוקבא ואח"כ עת הזמר הגיע כי מבואר במבוה"ש ש"ו פ"ד ובע"ח שער תיקון נוקבא פ"ו ובשער הירח פ"ב שאחר גמר יציאת החסדים מז"א אל הנוקבא יוצאין גם הגבורות ונמתקין אל הנוקבא עיי"ש וזהו אחר שהנצנים נראו בארץ שה"ם החסדים אח"כ עת הזמר הגיע שה"ם יציאת הגבורות אל הנוקבא כי הזמר ה"ם הגבורות כמ"ש בלק"ת ליקוטי ישעי' בפסוק מכנף הארץ זמירות שמענו שהגבורות נקראים זמירות [שה"ם מכנף וכו' צבי לצדיק מכנף ול' הוא מנצפך] שהשיר והזמרה הם בסוד הגבורות עיי"ש והוא ע"ד שאמרו חז"ל במס' ברכות ריש פרק כיצד מברכין דף ל"ה שאין אומרין שירה אלא על היין ועמ"ש בפי' הפסוק שיר השירים אשר לשלמה וכן עת ג"י מנצפ"ך במילואו כזה מם נון צדי פא כף שה"ם הה"ג וקול התור נשמע בארצינו הנה הפסוק של הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול התור נשמע בארצינו הוא מפורש בזוהר בהקדמת זוהר בראשית ועיי"ש בפירושו בס' זוהרק"ע והנה בפי' קול התור פי' שם

בס'

השמטה

הנ"צנים נראו בארץ ג' בריי"ת יעק"ב ע"ת הזמי"ר הגי"ע ג"י בריי"ת יצח"ק התו"ר נשמ"ע בארצנו ג' ברית אבר"הם כי מ"ם סתימה דאברהם נחשב לשש מאות כידוע דלפעמים נחשבין מנצפ"ך כפולות אחר אות ת' [וכן מבואר בע"ח בשער הירח פ"ה בדרוש הע' ב"ח שמנצפך הכפולים נחשבין אחר הת' כמ"ש עיי"ש ועיי' בגמ' מס' סוכה דף כ"ב ע"ב ברש"י ד"ה באטב"ח ועיי"ש בחדושי אגדות ועיי"ש בחדושי מוהרש"ל ומה שהקשה במוהרש"ל שם כשהדקדק בא"ב של איק בכ"ר או בא"ב המוזכר בגמ' מס' שבת דף ק"ד ע"א שהוא אח"ס בט"ע שיש חילוף וצירוף בג' אותיות ומנצפך פשוטים תראה שלא קשה מידי קשיתו ודו"ק] שהת' ארבע מאות וך' נחשב לה' מאות ום' לשש מאות ון' שבע מאות ף' שמנה מאות ץ' תשע מאות ואלף חוזר לאלף כידוע מסוד א"ב דאי"ק בכ"ר והוא ע"ד וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור שאלף כל א' כתיב ברית ותיבת וקול ג"י קמ"ב ס"ת של אברהם יצחק יעקב כי הקול הוא כליל מאש רוח מים כמ"ש בזוהר בכ"מ שה"ם חג"ת שה"ם אברהם יצחק יעקב וכן התו"ר חסר ג"י אש רוח מים וז"ם קול התור כי הנצנים נראו בארץ ברית יעקב ועת הזמיר הגיע הוא ברית יצחק וקול התור נשמע בארצנו הוא ברית אברהם ועיי' זוהר פנחס דף כ"מ ע"ב ובמ"מ בסוד תורים ובני יונה שתורים מסטרא דמיכאל ובני יונה מסיטרא דגבריאל הרי נשלמו כל השלשה אבות ונשלם הקול הכולל אש רוח מים שה"ם קול התור נשמע בארצנו והבן היטב.

תאנה

בס' זוהרקייע שה"ש הקול של תינוקות של בית רבן שעל ידם מתעורר למעלה בחי' תינוקות של בית רבן שה"ס תורי זהב שהם כרובים של זהב שהם אפי רברבא [ומה"ע נקרא ג"כ מט"ט תור כי הוא כרוב א' משני כרובים וכן במג"ע כ' תור הוא מט"ט] שהם נ"ה שהם תינוקות של בית רבן נ"ה דאמא שהוא בית של חכמה שהוא רבן של כל האצילות ובינה עד הוד אתפשטת נה"י שלה מתלבשין בז"א ומגיעין עד סיום רגלין שהם נ"ה דז"א משא"כ יסוד דאמא שמסתיים בחזה דז"א והאמא היא הזהב ונ"ה שלה ה"ס תורי זהב ונ"ה דז"א נקראים ג"כ תורים על שם אמא דאתפשטת בהו ומה שאמר תור לשון יחיד ולא תורי שהם שנים נ"ה דז"א כי התור הוא נצח דז"א והוד נכלל בו כי הם תרין פלגי גופא והם תרין ביעין שמבשלים הזרע והטפה של הזכר מתלבנים בנצח ושל נוקבא בהוד בסוד איהו בנצח ואיהי בהוד כמבואר בלק"ת פ' עקב בפסוק ארץ חטה ושעורה ותאנה עמ"ש בתיבת תאנה וכן בלקוטי הש"ס מהאריז"ל במס' ברכות במאמר חז"ל בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא עיי"ש ולכן בזכר כתב רק הנצח והוד נכלל בו כי בזכר העיקר הוא הנצח בסוד איהו בנצח ועיי"ש בס' זוהרקייע מ"ש לפי דרכו ולפי דרכינו יתבאר עפ"י מ"ש בע"ח שער ענת"א פ"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים פ"ה ושער פנימיות וחיצוניות דרוש ו' שסוד המוחין המתפשטין בז"א נקראים קול עיי"ש והנה מבואר במבוה"ש ח"ו פ"ז ובע"ח שער היכל פ"ד ופ"ה שהמוחין דאמא המלובשין בנ"ה דאמא ומתפשטין בז"א עד רגלין שהם נ"ה שבו הנה ומאותן המוחין שבנ"ה דז"א יורד ג"כ אל הנוקבא והם מלובשין בב' לבושים בלבוש א' מהארת נ"ה דאמא שבתוך נ"ה דז"א ולבוש הב' מהארת ז"א מנ"ה שבו והם ניתנין אל הנוקבא שעומדות אב"א וזהו וקול התור שה"ס המוחין שנקראים קול כנ"ל והם המוחין שבנ"ה דז"א שה"ס התור ולכן נקראים המוחין דנ"ה דז"א קול התור שהם מלובשים בלבוש נ"ה דאמא שהם תורי זהב בלבוש נ"ה דז"א שנקראים ג"כ תורים כנ"ל והיא נשמע בארצינו כי ניתנים אל הנוקבא ומה שאמר בארצינו כי המל' של בחי' אב"א שה"ס חיצוניותה היא נקראת ארץ וז"א מדבר אל בחי' הפנימיות של המל' כמ"ש לעיל בפי' קומי לך רעיתי יפתי ולכן אמר בארצינו שלי ושלך שאתה בחי' הפנימיות מתלבשת בה וכן הוא משפיע בה בסוד אב"א כל מיני אורות הנ"ל וכן אמר נשמע בארצינו.

[**ובזוהר** פ' ויחי דף ל"ז מבואר הנצנים נראו בארץ הם דרגין תתאין דאפיקת המל' ועת הזמיר הוא כריתת הערלה וקול התור נשמע בארצינו הוא ז"א שנקרא קול דנפק מקלא פנימאה שהוא בינה ועיין זוהר בראשית דף נו ע"ב בסוד קול פנימאה נמצא לפי"ז הנצנים נראו בארץ ה"ס התבררות הניצוצין דבי"ע במל' בעלותה לאצילות ועת הזמיר הגיע הוא זמירת הקליפות לגלות החסדים ואחר גילוי החסדים בז"א אז קול התור נשמע בארצינו ז"א משפיע במל' אורות לבנותה. ועיין בזוהר בראשית דף נו וזוהר יתרו דף פ"א וזוהר פקודי דף רכ"ו וזוהר ואתחנן דף רס"א בסוד קול פנימאה דבוקא שה"א הבינה].

עי"ל הנצנים נראו בארץ סוד ראשי חכמה ונ"ס עת הזמיר סוד פה זמירות דיבור נפש סוד החן וקול התור נשמע בארצינו סוד שמיעה עושר וממשלה התאנה חנטה פגי' והגפנים סמדר נתנו ריח סוד הריח זרע ושלום.

או אפשר קול התור נשמע בארצינו ה"ס הארת נהי"י דז"א התאנה חנטה ה"ס הארת נהי"י דאמא שמקבלת ואז נקראת המל' תאנה וחנטת פגי' והתאנה ה"ס תנ"ה ג' אהי' וא' פלא סוד המוחין שבתוכו ומתגלה ע"י פלא יסוד אבא והגפנים סמדר בסוד הגשירם סמדר קס"א קמ"ג.

(יג) הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי־לָךְ׃

עיי' ס' יצירה בסוד בגד כפרת כפולין חזק ורפה ש"ב בהם דבר ותמורת חכמה וחיים בסוד ב' עינים ולהפוך קללות ומות עינים להם ולא יראו עושר וממשלה בב' אזנים ועוני ועבדות בבחי' אזנים ולא ישמעו זרע וממשלה בב' נקבי החוטם שממה ומלחמה בבחי' אף להם ולא יריחון חן בפה וכיעור אף אין יש רוח בפיהם לא יהגו בגרונם והם ז' כוכבי לכת וכנגדן בקליפה הד' מרות ותאנה עץ הדעת טוב ורע וחנטה הם לאי' שמיעה ריח דיבור כולו טוב חנטה פגי' גי' י"פ טוב ועיי' בנרדי נתן ריחו.

עי"ל התאנה חנטה פגי' בסוד הנסירה שה"ס התאנה נה"י דאמא הנכנסין בנוקבא והגפנים סמדר ה"ס הב' חותמות שהם יסוד ועטרה ליין וירושלים בבת הת"ב שהם היין והב' חותמות עצמן הם ג"כ נרמז בסוד סמדר לי"ר וד' בגי' נתנו ריח בסוד הת"ב שה"ס המ"ב והבן וסוד סמדר דם סך דם ב"פ כ"ב שה"ס ב' דלתות וב' צירים וסך ב"פ קל ב"פ ה"ב מז"א ומאמא וכן סמדר גי' סוד ל"ר ד' שה"ס צירים ודלתות.

עי"ל התאנה ה"ס עץ הדעת שאכל אדה"ר התאנה היתה וה"ס חותם יסוד דנוקבא שנעשה מסוד ב' מילואי אהי' גי' חותם והגפנים סמדר בסוד גפן סי' ע"ס הגבורות שבתוך היסוד וזהו נתנו ריח בסוד המ"ג

התאנה חנטה פגי' הנה תאנה נתבאר בלק"ת פ' עקב בפסוק ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה

ותאנה שתאנה ה"ס ג' מילואי אהי' קס"א קמ"ג קנ"א ע"ה עיי"ש [והנה המלי' בקבלתה ג' מילואי אהי' נקראת תאנה ועיין מאורות נתן ע' תאנה ובסוד קבלת ה"ג מבינה וכבר קדמו ה"ג דז"א אז נקראת גפן וזה ברור] והנה ג' מילואי אהי' הם בכה"י דאמא כידוע והנה עד עתה סידור כל מיני אורות שקבלה בהיותה אב"א עם ז"א שהם הנלנים ועת הזמור וקול התור והנה חסרה עדיין בחי' החזר פב"פ ולריכה נסירה מקודם ואז יולאין כה"י דאמא שה"ס התאנה [או התאנה חנטה פגי' בסוד הנסירה מקבלת חותם ב' דלת וליר וה"ס התאנה שנשלם אז ב' חותמות והגפנים סמדר ב"פ מנלפ"ך] מז"א ונכנס בנוקבא כדי לנסרה והנה בפע"ח שער הק"ש פ"ד ופי"ב ושער העמודה פט"ז מבואר שיש ב' היכלין דאהבה המעוררין את האהבה והמ"נ כי הם בסיד והוכן בחסד כסא בסוד כהן שושבינא דמטרוניתא ועמ"ש לעיל בפי' אם תעירו ואם תעוררו את האהבה והנה מבואר שם בשער העמידה אשר בלאת כה"י מז"א כדי להכנס בנוקבא הנה קודם כניסתה בנוקבא מזדווגת עם אבא להוליא מוחין זולת הראשונים שהיו בז"א לרחל לבדה בסוד ויבן ד' אלקים את הצלע וד' אלקים הוא או"א ואז נכנסין כה"י דאמא עם אותו מוחין החדשים ברחל ואז נכללת רחל בלאה ונגדלת בכל שיעור קומת ז"א וללורך זיווג זה דאו"א שללורך רחל לריך העלאת מ"נ אחרים והיא ע"י היכל אהבה הב' שבהיכל קה"ק דבריאה עיי"ש והנה בזוהר בראשית דמ"ד ע"ב וזוהר פקודי רכ"ג ע"ב מבואר שבהיכל אהבה יש כמה אלפים מלאכים הנקראים גפנים ורמונים ודודאים המעוררין רחימותא בין הקב"ה ובין ישראל ומעלים המ"נ מריח הטוב של נשמות הלדיקים עוד מבואר שם בזוהר בראשית דמ"ד ע"ב וזוהר פקודי דף רכ"ג ודף רכ"ז שעל היכל

אהבה נאמר מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי שדייך כשני עפרים שהם השדיים ושם שם אל שדי ועיי' בפע"ח שער הק"ש פ"א והזיווג של או"א ללורך המשכת מוחין לזו"נ הי' ע"י היכל אהבה הא' שהוא למטה מהיכל רלון דבריאה ושם הם הגפנים והרמונים והדודאים והשדיים ולכן י"ל ב' פירושים על התאנה חנטה פגי' שה"ס המוחין החדשים של רחל המלובשין בנה"י דבינה שה"ס התאנה והוא ע"י היכל אהבה הב' שבהיכל קה"ק והגפנים סמדר נתנו ריח נגד היכל האהבה הא' שהם הגפנים שעוררו המ"נ מכבר בזיווג או"א ללורך ז"א כמלא קמ"ב התעוררות ב' היכלין דאהבה [ולפמ"ש לעיל בס"ד התאנה חנטה פגי' בס"ד גמלתיהו טוב ולא רע כל ימי חיי' בס"ד קבלת מעץ החיים ועץ הדעת תאנה הי' ראשית חכמה יראת ד' שכל טוב לכל עושיהם הנה הגפנים סמדר הם סוד המ"נ שה"ס הגבורות והתאנה סוד הדלתות ס"ד החותם וסוד חטה היתה כ"ב אתוון] [ולפמ"ש למעלה הנה התאנה חנטה פגי' בסוד הנסירה והחזרתה פב"פ בסוד נקידה ואז הוא בבחי' כולו טוב והגפנים סמדר נוכל לומר על היכלי דבריאה והיכל אהבה שעלו עמה למעלה באצילות ולכן קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך והגפנים סמדר גי' על שדי אל הוי' אל אדני דבי"ע] ויותר נראה לי לומר כי שניהם מדברים בהיכל אהבה הא' אשר שם הדודאים והגפנים והנה רש"י פי' לקמן בפסוק הדודאים נתנו ריח שדודאים הם דודאי תאנים וכן בחזקוני בפסוק וימלא דודאים בשדה פי' דודאים תאנים ועיי"ש בחזקוני ועיי' במס' עירובין דכ"א כמלא שהתאנה חנטה פגי' נגד הדודאים והגפנים סמדר נגד הגפנים סמדר גי' ש"ד נגד השדיים אשר המה שמה שהם מעוררין המ"נ ללורך זיווג או"א להמשיך המוחין לז"א ולכן אחר שסידור כל המוחין שקיבל ז"א

בפסוק

השמטה

תא"נה חנט"ה פ"גי' גי' ברית דו"ד ע"ד שכתב בתהלים קפיטל פ"ט וברית נאמנת לו ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים וגי' לא אחלל בריתי ומלא שפתי לא אשנה אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב הרי ברית אלל דוד ולפ"ז יש לפרש הנלנים נראו בארץ שה"ס ו"ק דז"א שה"ס הנלנים והנטיעות כמ"ש בזוהר בראשית דף ל"ט ע"ב עיי"ש שה"ס קבלת הארץ שה"ס המ"ל מיסוד ז"א בעמדה אב"א עמה שה"ס ברית יעקב ועת הזמיר הגיע ה"ס קבלתה מיסוד אמא בסוד הנסירה שמקבלת הג' חדשים מיסוד אמא והגבורות ה"ס הזמר כמ"ש בפנים וה"ס ברית ילחק וקול התור ה"ס יסוד אבא וכ"כ בפי' הרמ"ז זוהר ויקרא דף ד' שתור ה"ס יסוד אבא המכונן ומיסד לברתא ועיי' מאירין בה שמוחין המכוסין בתוך נ"ה דז"א מכוסין בתוך נ"ה דאמא שבנ"ה דז"א וה"ס קול התור כמ"ש בפנים וגילוים שילאו אל הנוקבא הוא ע"י יסוד אבא

ועיי' היטב במבוא"ש ש"ו ח"א פ"ז האיך ע"י יס"ד אבא נגלין אורות נה"י אמא כמ"ש בע"ח שער הירח בדרוש א"ט ב"ח ועיי' בפנים ועיי' מ"ש בפי' וריח שמניך מכל בשמים וה"ס ברית אברהם ודוק היטב כי קלרתי והתאנה חנטה פגי' ה"ס ברית דוד יס"ד דנוקבא שה"ס התאנה כמו שאחז"ל עץ הדעת שאכל אדה"ר תאנה היתה ועץ הדעת ה"ס הנוקבא כמ"ש בלק"ת פ' בראשית והתאנה גי' ג' מילואי אהי' שה"ס החותם שביס"ד דנוקבא כמבואר בסוד החותם דליל הו"ר בפע"ח וכן בכ"מ ובמבוא"ש ש"ו ח"א פ"ז ופ"ח שאמרם זו דחותם נמשך בה מהארת נה"י דאמא שבהם ג' מילואי אהי' גי' חותם עיי"ש והנה חנטה פגי' בסוד חותם בתוך חותם וסוד המ"נ וחנטה פגי' גי' יוסף דוד כי הוא מוכנת לזיוג והבן והגפנים סמדר נתנו ריח בסוד היכל אהבה המעורר מ"נ כמ"ש בפנים עיי"ש.

גם

בפסוק קול דודי הנה זה בא ואח״כ סידור כל מיני אורות שקיבלה המל׳ מז״א בפסוק ענה דודי ואמר לי עד כאן חזר ואמר התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח והוא ע״ד הדודאים נתנו ריח וכן הגפנים שמעלין המ״נ שהם הריח כמ״ש לעיל בפסוק נרדי נתן ריחו וע״י התעוררות היכל אהבה זה נמשכו כל המוחין בזו״נ [אבל שאר מפרשים פי׳ דודאים מענין וימצא דודאים שהם מין שגלי עשבים וצורת העשב דמות אדם והם כרוכים אנפי רבא אנפי זוטרי ויש אנפי רברבא דלא כרש״י שפי׳ הדודאים נתנו ריח שהם דודאי תאנים מין כלים שבהם מתבשלות התאנים] ומה שלא הזכיר בפסוק רק דודאים וגפנים ולא רמונים הלא מבואר שם בזוהר ש״ס ג״כ שם רמונים יתורץ עפ״י מ״ש בפי׳ ערכת לבי בפי׳ זוהר בראשית דף מ״ד ע״ב וז״ל מנהון אקרין דודאים וכו׳ גפנים וכו׳ רמונים כו׳ אשר הדודאים ירמוז לזיווג הנשיקין שם אתן את דודי לך באהבת דודים והיא זיווג הצלעים דדכורא ודנוקבא שהן שבע ושבע מולקות וב״פ ז׳ ג׳׳ דוד והגפנים ירמוז לזיווג התחתון הגופני שמשם נשמות הצדיקים והרמונים בעולם שלמטה בסוד רמון ומטטרון והמ״י עכ״ל וע״י בע״ח שער מ״ב ומ״ד דרוש ד׳ בסוד זיווג הנשיקין וזיווג התחתון דאו״א שמזיווג הנשיקין נבראים נשמת המלאכים ומזיווג התחתון הגופני נשמת בני אדם ובסוד רמון ומטטרון עיי׳ בלק״ת פ׳ עקב בענין ובליקוטי יחזקאל בפסוק והחיות רצוא ושוב ובע״ח שער כסא הכבוד פ״ז שרמון ג״י כוריאל שהוא מלאך מט״ט סוד רמון ומטטרון בסוד כי מאיר רמון מלא תוכו אבל קליפתו זרק שרמון ומטטרון הים הקליפה ששם יש אחיזה לחיצונים ותוכו היא ט״ט ומטטרון ג״י ח״י הוא כולו בקודש עיי״ש ולכן לא הזכיר רק דודאים וגפנים נגד זיווג הנשיקין וזיווג התחתון דיסודות טפה בגופא דאו״א והגן עוד י״ל בפשיטות לומר עפ״י המבואר שם בזוהר פקודי שהם מעלין רחימותא בין ישראל לאבוהון ומבואר בזוהר משפטים בר״מ דף קכ״א ע״א התאנה חנטה פגיה אלין מארי מצות והגפנים סמדר נתנו ריח כד פתחין בתיובתא עכ״ל והנה נגד הצדיקים הי״ק התאנים שהם דודאים ונגד הבעלי תשובה הי״ק הגפנים שהם מעלין רחימותא מן הצדיקים ובעלי תשובה והרמונים הם מעלין רחימותא אפי׳ מפושעי ישראל המלאין מצות כרמון כמ״ש חז״ל במס׳ סנהדרין דף ל״ז וסוף מס׳ חגיגה על פסוק כפלח הרמון רקתך שאפי׳ רקנים שבך מלאים מצות כרמון ולקמן יבואר בפסוק הדודאים נתנו ריח לומר נשמות הצדיקים ונקראים בשם דודאים עיי״ש וגפנים מרומזים על בעלי תשובה האוחזין בבינה ששם התשובה בסוד היין שיוצא מהגפן ורמונים הם בסוד רמון מלא תוכו אבל קליפתו זרק ש״ס שם אחיזת הקליפה בסוד דרך נחש עלי צור שצור ג״י רמון וה״ס רמון מט״ט שה״ס מטה המתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה שה״ס הפושע ישראל וכמאמר חז״ל פושעי ישראל מלאים מצות ומתהפכים מטוב לרע ומרע לטוב וגם על ידיהם לפעמים נעשה נחת רוח למעלה ולכן בכאן לא קחשיב אלא צדיקים ובעלי תשובה רצוני לומר אותן המלאכים המעלין רחימותא וגורמין האהבה על ידיהם כי הם עיקר השבח שה״ס התאנה והגפנים [או ע״ד הכתוב בתיקונים תיקון ס״ט שהתאנה חנטה פגיה אינון ת״ח וכו׳ והגפנים סמדר נתנו ריח אלין בעלי מצות עיי״ש והם תורה ומצוה, ומצוה כוללות עבודה וג״ח הרי תורה ועבודה וג״ח שעליהם העולם קיים או יאמר ע״ד שמבואר בלק״ת

השמטה

גם תאנה ג״י יעקב רחל לאה גפנים ג״י יעקב נתנו ריח סנה ריח ג״י יעקב לאה עוד תאנה ג״י ז״פ אדני וא׳ יותר וגפנים ג״י ז״פ הוי׳ וא׳ יותר בסוד ד׳ אחד ושמו אחד גם תאנה ג״י אברהם יצחק וגפנים ג״י יעקב כמ״ש למעלה בפנים הנצנים נראו בארץ עיי׳ בזוהר בראשית דף ל״ט ע״ב וז״ל ר׳ יוסי פתח הנצנים נראו בארץ הנצנים דא הוא רזא דשית דרגין ואיהו שביעאה ואלין אינון שית דרגין דרגא דאברהם ודרגא דיצחק ודרגא דיעקב ויכין ובועז ויוסף כלהו אתחזו בארעא דכתיב נראו בארץ דא הוא קרמא קדושא דארץ ישראל נראו בארץ בגין דאינון דיוקנין לאתחזאי בהאי ארעא עכ״ל כ״ל שה״ס הו״ח המתפשטין בו״ק דז״א שהם חג״ת נה״י וכלילאן ביסוד ועולין מן היסוד בסוד אור חוזר עד רישא דנוקבא ומקבלת מסוד החסדים המגולים כמ״ש בע״ח שער הירח פ״ב ועיי׳ למעלה בפנים וכללות הה״ח נקראים נצנים והנוקבא אינה מקבלת באמת בעמדם אחורי ז״א מן החזה ולמטה רק החסדים המגולים שהם ב״ח של נ״ה וב׳ שלישי חסד של ת״ת ז״א שמן החזה ולמטה וכן ב״פ חסד ג״י קד״ם ועם ב׳ שלישי חסד שג״י מ״ח כי חסד ג״י ב״פ כ״ד וב׳ שלישים הם מ״ח ועם קדם ג״י קל״ב וע״ה ג״י ר״ת וס״ת של הינצניים נראו בארץ גם כי מבואר בע״ח שער הירח פ״ד בדרוש א״ט מאי״ע ב״ח בסוד החסדים היוצאין לנוקבא ה״ס המים המגדלים האילן והנטיעות ובסוד והוכן בחסד כסא והם גורמין הגדלות הנוקבא וכן מבואר בע״ח שער דרושי הצלם בענין דרושי המו״נ שסוד החסדים ה״ס המים ובכ״מ וה״ח ה״ס ה״פ מים.

והנה הנוקבא אינה נוטלת רק החסדים המגולים שהם שני חסדים וב׳ שלישי חסד והם ב״פ מים וב׳ שלישי מים ב״פ מים ג״י ק״פ וב׳ שלישי מים הוא ש״ס הרי ר״ת ג״י נצנים כי ע״י החסדים נגדלים הנטיעות ועולין כלם ולכן נקראים נצנים ומיין נצנים.

בלק"ת פ' עקב שנגמן בת"ת דנוקבא ותאנה בגלא והנה הגלא כולל גם ההוד בסוד תרי פלגי גופא וגפנים ה"ס ת"ת עם חו"ג שת"ת כוללם וה"ס הת"ג שבמ"ל והנה תאנ"ה גי' אבר"הם יצח"ק וגפנ"ים גי' יעק"ב ע"ה שה"ם זכות אבות הנזכר בכל עת לבניהם והכל נעשה ע"י היכל אהבה המטיל שלום ואהבה בין ישראל לאביהם שבשמים ע"י מע"ט שלהם וע"י זכות אבות [תאנה גפנים גי' עץ הדעת י"א תאנה היתה וי"א גפן ושדי במילואו גי' ש"ר מטטרו"ן יותר על מנין נחש כמנין תאנה ושדי פשוט גי' מטטרון יותר על מנין שואל כמנין גפנים] ועוד יש הרבה דברים לדבר בסוד פסוק זה רק עת להאריך ועת לקצר ואם נאמר כנ"ל שדודאים הם דודאי התאנים ורמונים וגפנים הם בהיכל אהבה תבון עון מרגלים במה שפגמו בסוד כרותות זמורה ואשכול ותאנה ורמון. ובזוהר שמות דף ט"ו ע"ב מבואר שכל הפירות במל' חוץ מתפוח שאינו במל' רק בזעיר וכן בזוהר שלח דף קנ"ז מבואר דתאנים ורמונים וענבים מסטרא דעה"ד טו"ר שהוא במל' עיי"ש וקומי לך רעיתי יפתי ולכי לך כנ"ל וכתב כאן קומי ולכי י' יתירה בסוד שנעשית פרצוף שלם מ"ש מנה שהיתה תחלה רק בחי' נקודה פב"פ עתה נעשית פרצוף שלם פב"פ והבן.

(יד) יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה׃

עיי' זוהר אחרי מות דס"א ע"א בפי' הפסוק והנה מבואר בלק"ת ליקוטי יונה שיונה כינוי למלכות עיי"ש

וכ"ל שכאן ז"א מדבר לבחי' מל' החיצונית שנקראת יונת אלם כמ"ש בע"ח שער פנימיות וחיצונית דרוש וא' והחיצונית של המל' הוא היורד למטה לבי"ע בין הקליפות לברר משם נ"ק כמו שנתבאר לעיל בפסוק שחורה אני ונאוה ונקראת יונה ע"ש הדינין שבה כמ"ש למעלה בפי' הפסוק הנך יפה עיניך יונים והנה כשיורדות למטה לברר נ"ק מביניהם הנה היא מבררת הנ"ק ומביניהם ע"י סיוע תורה ומע"ט של הצדיקים כמ"ש בס' הגלגולים פ"ב עיי"ש והנה סל"ע ר"ת ס"מ ל"ילות ע"שרים [ועיין תיקונים תיקון כ"א ותיקון ל"ב שה"ם כבד ויותרת הכבד ושבעין ערקין דכבד שמאל ולילות ועי' שרים וה"ם עשו וישמאל ועי' אומות העולם ע"ש] וס"מ ולילית עיי' עניינים בע"ח שער קליפת נוגה פ"ב וס"מ הוא ראש הע' שרים כמבואר זה בפע"ח בדרוש למוהרח"ו ז"ל על ענין ט"ו באב וט"ו בשבט שס"מ הוא אחד השרים ועיי' עוד מ"ש לקמן בפי' מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה בענין הע' שרים וס"מ והע' שרים ה"ם הקליפות כמבואר בע"ח שער דרושי אבי"ע פ"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ד וזה שאומר לה ז"א אתה יונתי שאתה יורד בחגווי הסל"ע שהם סוד הקליפות [עיי' ברעיא מהימנא פ' כי תצא דף רע"ט דאית סלע ואית סלע עיי"ש היטב ועיי' בס' עסיס רמונים שער ערכי הכנויים ערך אבן בסוד אבנים מפולמות ואבני תהו וסוד אבן משכית ואבן נגף עיי"ש ועיי"ש ערך סלע שיש סלע במל' ויש סלע בבריאה שפחה למל' עיי"ש] בסתר המדרגה שמסתתרת שם בלבושי זרים במדריגות התחתונות ובוררת משם נ"ק בסוד מ"נ בסוד חזי במאי ברא אתינא לגבך ולכן הראיני את מראיך כי בבחי' אחור באחור הם בסוד הסתרת פנים שאינם מסתכלים זה בזה אבל בבחי' פב"פ שמקבלת בחי' פנימיותה ואז מסתכלין פב"פ וזה

הראיני

השמטה

יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הנה מבואר בע"ח שער סדר אבי"ע ובשער כה"כ ובכ"מ כי תמיד סוד המל' שלעולם שלמעלה יורד למטה בעולם שלמטה ומסתתרת בהיכל קה"ק אשר שם ברא"ש עולם שלמטה [ועיין בתיקונים תיקון כ"א במאמר קם ר"ש פתח ואמר שמעו הרים את ריב וכו' ואיתא שם וז"ל קרקפתא איהו סלע ומבועא מלגאו דא מוחא ועוד שם לקמן בדרוש יונה וספינה וז"ל ספינה דיונה קרקפתא וכו' ויונה לליתא שכינתא תתאי עיי"ש הרי סלע הוא היכל קה"ק היכל מוחין דחב"ד אשר שם יורדת מלכות ועוד יש לומר דהנה בתיקונים תיקון שתיתאה דשכינתא מסטרא דכרסייא אתקריאת נשר ומסטרא דנער מט"ט יונה ומסטרא דאופן צפור ובתיקון כ"א מבואר שמט"ט נקרא סלע עיי"ש וזהו יונתי בחגוי הסלע שה"ם יחידא דחול שמתפרנסת ע"י שליח שה"ם מט"ט לבית היסוד וזהו יונתי שעד עתה בחגוי הסלע ועכשיו הראני את מראיך בסוד יחוד העליון שבאצילות] ומל' דאצילות בהיכל קה"ק דבריאה ומל' דבריאה בהיכל קה"ק דיצירה ומל' דיצירה בהיכל קה"ק דעשי' וכן קה"ק דבית המקדש הי' מלימלים ששכינה בין ב' בדי הארון והנה בעת הגלות ומיעוט הירח יורדות שמל' מן האצילות ומסתתרת בראש הבריא' בהיכל ק"ק אשר ה"ם המטה כמ"ש למעל' בפי' אף ערשינו רעננה והנה סלע הוא כינוי לבינה כמ"ש בס' מאורי אור ועיין בלק"ת פ' חקת וסלע גי' אהי' דיודין שבבינה והנה בינה מקננת בכורסייא שהוא עולם הבריא' וזהו יונתי שהוא המל' הוא בחגוי הסלע שיורדות בסוד גלות לבריאה שה"ם הסלע ששם בינה מקננת ושם היא מסתתרת בהיכל קה"ק שהוא סתר המדרגה ואומר לה

ז"א

הראיני את מראיך השמיעיני את קולך סוד בחי' הבל דנשיקין של פה המלי' שנבראים ממנו המלאכים הנקראים קולות בסוד וכל העם רואין את הקולות כל דיבור שיצא מפי הקב"ה נבראו ממנו מלאכים כמבואר בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ד' ודרוש י"ג ושער פנימיות וחיצוניות דרוש ואיו ובלק"ת פ' ויצא וזיווג הנשיקין הוא עם בחי' הפנימיות שמקבלת בהיותה פב"פ שהיא כלה ושם כאשר נתבאר למעלה בפי' הפסוק אני חבצלת השרון שושנת העמקים וגם בחי' הפ"ע נהורין הם בפני המלי' דוקא בעמדה פב"פ והוא ג"כ מל"ד בחי' פנימיותה כמבואר לעיל בפי' הפסוק הנך יפה רעיתי וה"ש נאוה כמ"ש לעיל בפי' שחורה אני ונאוה וז"ש הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי מבואר בזוה"ש ש"ג חי"ג פ"ע כמו שזיווג זו"נ צריך שיקדם אליו זיווג או"א כך זו"נ בעצמו אין זיווג התחתון עד שיזדווגו חו"ב של ז"א בסוד זיווג חיך וגרון וכן הנוקבא מזדווגין חו"ב שלה עצמה וע"י זיווג חו"ב של הנוקבא שהם זיווג חיך וגרון שלה ומבררת הבירורין בסוד כולם במחשבה איתבררו ואז יורדין עד היסוד שלה בסוד מ"ן נוקבין וכן הז"א ע"י זיווג חו"ב שבו מוריד מוחין החדשים שקיבל ושם מ"ה החדש עד היסוד שלו בסוד מ"ן דכורים וניתנים ביסוד דנוקבא ומתערבין עם זכרים ונקבות וכלטייר ממנו הולד שהיא נשמת דכר ונוקבא עיי"ש והיא זיווג הנשיקין שמזדווגין חיך וגרון שלה וכן חיך וגרון שלו ויוצאין הבלים מפי ז"א וניתנים אל הפה הנקבה וכן יוצאין הבלים מפה דנוקבא אל פה הזכר ועיין בלק"ת פ' ויצא ובע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ט' וי"ג וזהו יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך ומ"ש כי קולך ערב

כי מבואר בפ' זוהר הרקיע בפי' סתרי תורה שבזוהר לך לך דף ע"ז ע"א על מאמר בשעתא דרוחא דכל רוחין אחוס בקיטו כי כי ע"י זיווג חיך וגרון החיך ממתיק להגרון בסוד חכו ממתקים ויצא בבחי' שניהם הבל הנקרא קול עיי"ש ועיין בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש י"ג והם ופריו מתוק לחכי וכן הוא הענין גם בזיווג חיך וגרון של הנוקבא שהחיך יותר מתוק מהגרון וממתיק הגרון עמ"ש לקמן בפי' צוארך כמגדל השן ובפסוק וחכך כיין הטוב וה"ש נופת תטופנה שפתיך כלה דבש וחלב תחת לשונך ובקט"א נאמר נופת תטופנה שפתי זרה וחלק משמן חכה ואחריתה מרה כלענה וזה כי קולך ערב ומראך נאוה בסוד הפ"ע נהורין כנ"ל ואל יקשה לך מה שאמרתי שבחי' הבל הפה שלה נקרא קול שלא מבואר בע"ח שער פנימיות וחיצוניות דרוש ואיו שפנימיות ז"א נקרא קול אבל בחי' הפנימיות דנוקבא נקרא דיבור לא קשה מידי שנאמר בלק"ת פ' ויצא ונשנית בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ש"ת שיש ד' רוחין דנשיקה בסוד ד' אותיות דאהבה וכוא כי שורש הבל של פה ז"א במקומו הוא רוח והבל א' ואותו שיוצא מפה ז"א ומתערב בפה הנוקבא ונעשה אותו הרוח בחי' עצמותה ממש בחי' נוקבא הרי ב' רוחין דזכר ודוגמתן מפה הנקבה שורש הרוח שבפי' הרי אחד וכן מה שיוצא מפי' ומתערב בפה הזכר ונעשה בחי' דכורא ממש הרי ב' שהן ד' עיי"ש וה"ש השושנה דכנ"ל חיור וסומק כשמתערבין האורות דפה זכר ונקבה כמבואר לעיל בפי' שושנת העמקים בשם ס' זהרקי"ע וא"כ מבואר שהבל הנשיקין שנושקת לז"א ומתערב בפה הז"א נעשה עצמותו ממש ולכן נקרא קול והנה קולך ערב ג"י ב"פ רוח שהיא ב' רוחין דנשיקה של

השמטה

ז"א הראיני את מראיך כמבואר בפנים ובזוהר פ' לך דף פ"ד כי יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה יונתי דא כנסת ישראל בחגוי הסלע דא ירושלים דאיהו סלקא על כל עלמא וכו' בסתר המדרגה דא אתר דאקרי בית קודש הקדשים לבא דכל עלמא ובג"כ כתיב בסתר המדרגי' בגין דתמן הוה שכינתא מטמרת כאתתא דאיהי צנועה לבעלה ולא נפקא מביתא לבר כד"א אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך וגו' כך כ"י לא שריא לבר מאתרהא בסתירו דדרגא אלא בזמנא דגלותא דא יהי בגו גלותא עכ"ל ועיין זוהר תרומה דף ק"ע ק"פ ע"ב בפסוק אשתך כגפן פוריה הנה דרשו פסוק זה על קה"ק שהוא בבית המקדש שהוא דוגמא שלמעלה והנה מבואר בע"ח שער הקליפות שאין קליפות דבריאה מתחילין כנגד היכל קה"ק רק מהיכל השני ולמטה עיי"ש פ"ב כמ"ש כ"ז שהמלי' בהיכל קה"ק זר לא יגע והוא מסתתרת שמה אבל כשהיא יורדות היו עוד למטה להיכלות ובעולמות שלמטה אז יש יניקת החיצונים ממנה ולכן ע"י מעשינו הטובים אנו מעלין אותה מהיכל להיכל עד היכל קה"ק דבריאה ושם היא עולה לאצילות כמבואר בע"ח שער הק"ש בכוונת ברכות ק"ש דשחרית וכשהיא בהיכל קה"ק דבריאה אז עולה למעלה אח"כ כמ"ש גם בע"ח בסוד סמיכת גאולה לתפלה והבן.

וזהו יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה כשאתה בהיכל ק"ק דבריאה אז הראיני את מראיך וגו' באצילות בסוד עלייתה משם למעלה באצילות.

וכן בסתר גי' אכתריאל והיא שר הבריאה בסוד אכתריאל י"ה ה' צבאות שבגמ' דבריאה שהיא היכל קה"ק דבריאה כמבואר בע"ח שער סדר אבי"ע פ"ו ובדפים שקודם בפ"א עיי"ש והבן.

יונתי בחגוי הסלע הנה בחגויי הסל"ע גי' צדק שהיא המלי' הנקראת צדק והמלי' שושנה התחתונה נקראת יונת אלם בלא דיבור כי הדיבור היא שושנה

של פה הנוקבא כנ"ל וכן ערב ג"י ב"פ קול לרמז על סוד השני רוחין הנ"ל וכן קול ג"י חסד דין כי ע"י זיווג הנשיקין נכללין אורות דנוקבא בדכורא ודכורא בנוקבא ונמתק הדין בחסד בסוד שושנה דכליל חיור וסומק כנ"ל:

עי"ל באופ"א בפי' הפסוק הראיני את מראיך השמיעיני את קולך ועיין לקמן בפי' הפסוק היושבת בגנים חבירים מקשיבים לקולך ועיי"ש בזוהר אחרי מות שהראיני את מראיך הם המראה של המע"ט של הצדיקים והשמיעיני את קולך של איכון דמתעסקין באורייתא כי הם עוזרים להשכינה היורדות בין הקליפות לברר נ"ק ע"י תורה ומע"ט כמ"ש בס' הגלגולים פ"ב ועיי' לקמן בפי' הפסוק היושבת בגנים כי שם יבואר אי"ה יותר באריכות:

(טו) אֶחֱזוּ לָנוּ שֻׁעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדַר׃

והנה שועלים מבואר במדרש רבה מדרש שיר השירים שהם המצריים וכן מבואר גם בתנא דבי אליהו פ"ז עיי"ש ותיבת אחזו פירוש במולידות שהוא כמו אחז בקמ"ץ וכן כרא' ודלא כהרב אבן עזרא שפי' אחזו לשון ציוי כמו אהבו ובאמת גם מפי' רש"י שיר השירים וברש"י מס' סוטה דף י"ב ע"א משמע שהוא לשון ציוי עיי"ש [ולפי פי' הראב"ע יתפרש לשון ציוי שיאחזו את השועלים הקטנים בסוד לעשות בהם נקמה בסוד הבירור ומדה"ד מתהפך למדה"ר והיד האוחזת לאסור מלכיהם וכבדיהם בנוקבא דתה"ר סוד שם אלקים כי בבוא יום ז' של פסח אז מיכי' ובי ליזל בי' נרגא ואלקים עושה בהם דין בסוד שלהבת אש לברר הטוב והרע נופל] ותוך הענין כי נתבאר כבר למעלה שב"ז מדבר בעת ליל יציאת מצרים שקיבל ז"א המוחין והנוקבא נתקנת בפרצוף גמור ועמדה עמה פב"פ וכל זיווג ליל פסח הוא זעיר עם רחל כמ"ש בפע"ח שער חג המצות פ"ו בדפוס דוברוונא ובדפוסים אחרים בפ"ב ועיי' עוד שם בדפוס דוברוונא פ"ה ובדפוסים אחרים בפ"ו וכן מבואר ג"כ בזוהר אמור דף צ"ה ע"ב דבההו לילא הוא זיווגא דמלכא ומטרוניתא עיי"ש וכל הפסוקים מן קול דודי הנה זה בא עד כאן מדבר ביציאת מצרים ועתה השכינה לרוב שמחתה בליל פסח הנה מספרת מה שהגיע אליהם בגלות מצרים ומתחיל בגנות ומסיים בשבח והנה מבואר בלק"ת פ' וישב ובפע"ח שער חג המצות בסוד גלות מצרים שז"א חזר לקטנות המוחין והקליפות של מצרים היו יונקין מאחורי הגרון שהם סוד המוחין דקטנות ופרעה אותיות העורף ולא הניחו המוחין דז"א דגדלות להתפשט בז"א ונסתלקו החו"ג דז"א למעלה ביסוד אמא עיי"ש באריכות ולכן חזר הז"א בבחי' קטנות ולכן אמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקולו שלא רצה בשם הוי' שהם מוחין דגדלות שהם שמות הוי' רק בקטנות שה"ם שמות דאלקים כמבואר שם ומבואר בלק"ת פ' שמות בפסוק וירא ה' כי סר לראות שס"ר ג"י י"פ הוי' ה"פ הוי' ה"א וה"פ הוי' ה"ג שהם נסתלקו בגלות מצרים למעלה ולא נשאר בז"א רק הלבושים של החו"ג שהם שמות אהי' י"פ אהי' ג"י רדו שנים שהיו ישראל במצרים וכן מבואר בפע"ח שער חג המצות ושער הספירה ואחורי אהי' ג"י דם והם יוד דמים של לבושי החו"ג ה' דמים טהורים לבושי ה"ח וה' דמים טמאים לבושי ה"ג עיי"ש והנה שועלים הם כינוי להקליפות על דרך הר ציון ששמם שועלים הלכו בו [חסר וא"ו שעל ג"י ב' אלם דעיבור וג' אלקים דיניקה כמבואר בשער מוחין דקטנות ופע"ח שער הקדישים שבעיבור ב"פ אלם וביניקה ג"פ אלקים] ולכן אמר שועלים קטנים שהם ינקו במצרים מסוד הקטנות דז"א שה"ם שמות אלקים וזה שאומרת השכינה אחזו לנו שועלים שאחזו בנו ולנו כמו אתנו ואמר לנו ג"י אלקים שיונקין מן השם אלקים דקטנות שה"ם שם אלקי"ם ג"י לנו ולא הניחו החו"ג להתפשט בז"א והם שועלים קְטנים שיונקים מן הקטנות ואמר ב"פ שועלים נגד עיבור ויניקה וא' מלא ו' בסוד ו"ק דיניקה וא' חסר ו' כי עיבור ג' גו ג' מחבלים כרמים ה"ס החו"ג שה"ם י"פ הוי' ג"י כרם כמ"ש בפע"ח בדרוש למוהרח"ו ז"ל על ענין ט"ו באב וט"ו בשבט שסוד הכרם י"פ הוי' מחבלי"ם כרמים ג"י י"פ דם אבל עתה וכרמנו ס"מ"ד"ר אותיות סר דם שה"ם י"פ הוי' דחו"ג ג"י סר ועם הלבושים שה"ם אחורי אהי' נעשה סמדר ועיין

בסוד

השמטה

שושנה עליונה כלת משה כמ"ש בע"ח שער פנימיות וחיצוניות דרוש וא"ו עיי"ש ועמ"ש למעלה בפנים בפסוק שחורה אני ונאוה ובפסוק אני חבצלת השרון שה"ם יונתי שהוא יונת אלם ובסוד האמנם אל"ם צדק תדברון כי אלם במילואו כזה אל"ף למ"ד מ"ם המילוי לבד בהסרת הפשוט ג"י לד"ק שהוא בג"י בחגוי הסלע וזהו יונתי בחגוי הסלע ועיין בכוונת תהלות לאל עליון גואלם שה"ם גו אל"ם.

יונת"י בחגוי"י הסל"ע ג"י אדני במילואו כזה אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד שה"ם המל' שהוא אדני במילואו.

בסתר המדרגה הנה סתר של המדרג"ה שהוא המילוי של המדרגה ג"י קד"ש הקדשי"ם כזה ה"י ס"י ל"ת י"ם ימ"ל א" שה"ם היכל ק"ק שמסתתרת שם המל' כנ"ל והיכל ק"ק שם הוא מקום הסתר והשלכנע ע"ד שכתב בפ' תרומה והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים.

על

בסוד הכרם לקמן בפי' כרם הי' לשלמה בבעל המון שה"ס החו"ג שבדעת ז"א אשר שרשן בכרם דמ"ס דא"א עיי"ש [או כרמים ט"ס תוספות דנוקבא כמ"ש לקמן בשם הרמ"ז שע"י גדלות הנוקבא אבל בשביעי של פסח וכרמנו רק סמדר ואינה בתכלית הגדלות] ועיי"ש מ"ש לעיל בפי' כרמי שלי לא נטרתי שיש כרם ביסוד דנוקבא שהה"ח וה"ג נמשכין ליסוד דנוקבא בסוד הזיווג ונעשה שם סוד הכרם ובסוד עשרה דמים שביסוד דנוקבא שה"ס ה"ג מאמא וה"ג מז"א שה"ס הגבורות שה"ס היין שבכרם והבן.

או יאמר מחבלים כרמים סוד ב"פ ק"ל ב"פ מנצפך שביסוד דנוקבא י' דמים וכרמנו סמדר סוד דם סך דם ב"פ כ"ב לידים ודלתות וסך ב"פ ק"ל י' דמים וכלם ביסוד דנוקבא.

או יאמר וכרמנו סמדר ע"ד והגפנים סמדר כמ"ש לעיל בפי' שמוני נוטרה את הכרמים שסוד הכרמים בהיכלין דבריאה אשר אמא מקננת שם שה"ס היין וכאן יפורש וכרמנו סמדר על היכל אהבה דבריאה ששם הגפנים המעוררין מ"נ לזיווג חו"א להמשיך מוחין לזו"נ וכן סמדר גי' ש"ד שהם השדיים שבהיכל אהבה וכבר נתבאר ענין זה למעלה בפסוק התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח עיי"ש ומשם יובן לכאן ולפי מה שפי' רש"י שאחז לשון לוו לים שישטוף המצרים נוכל לומר שקאי על בחי' זיווג דקטנות דשביעי של פסח שאז מתגלה הארת עתיקא בסוד וכרמנו סמדר שהוא פרי קטן והקליפות מתבטלין ע"י הארת עתיקא והזיווג בסוד דודי לי ואני לו והזיווג זה דשביעי של פסח בעתיקא תלי' מילתא ובהתעוררת המזלא נצר חסד לאלפים שס"ת סמד"ר ומכוין כנגדו מי אל כמוך יכבוש עוונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם ועיי"ז טבעו בים סוף וירדו במצולות כמו אבן ועיי' ביחוד נצר חסד לאלפים כרמנו סמדר גי' כתר שה"ס בעתיקא תלי' מילתא והנה רחמה לר ומאוס בסוד מי שתימה וסמך עיגולא וריבועא ונפתח בסוד ד' ו"ר וה"ס סמדר והבן שועלים קטנים וכו' ס"ת ממין שתימן.

(טז) דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים:

הנה מבואר למעלה בפסוק אני חבצלת השרון שושנת העמקים כשושנה בין החוחים וכו' שיש בחי' שושנה עליונה ושושנה תחתונה והם גופא ורוחא של המל' וזיווג דנשיקין ה"ס רוחא ברוחא וזיווג התחתון ה"ס גופא בגופא וה"ס עובדא ומילולא והנה שפה התחתון של יסוד דנוקבא בזיווג גופא בגופא יש שני שושנים שהם חדר ופרוזדור חותם בתוך חותם ציון וירושלים ועמ"ש בפסוק בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים וה"ס שושנים תחתונים שה"ס יסוד ומל' שנה שבכ"א ה"ג כמבואר למעלה בפסוק נגילה ונשמחה בך נזכירה דודך מיין וכן שפה העליון של הנוקבא יש שני שושנים עליונים שה"ס חיך וגרון שפה שבכ"א ה"ג כמבואר לקמן בפסוק כמגדל דוד צוארך ובפסוק צוארך כמגדל השן ובפסוק וחכך כיין הטוב עיי"ש וחיך וגרון הם דוגמת יסוד ומל' עיי' בע"ח שער הולדת או"א פ"א ובמבוה"ש ש"ב ח"ב סוף פ"י והם שושנים עליונים דנשיקין כי בעת הזיווג בין דנשיקין בין דיסודות הוא בסוד שושנה ובעת התינוק הוא רק חבצלת השרון כמבואר למעלה בפסוק אני חבצלת השרון והנה מבואר בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ט' ובפע"ח שער כוונת אמן פ"ג שבזיווג הנשיקין תחלה מתעורר הזכר ונושק ואח"כ הנקבה ובזיווג התחתון מתעוררת תחלה הנקבה ואח"כ הזכר כמבואר ג"כ בשער מ"נ ומ"ד דרוש ב' ודרוש י"א אות י"ד שמ"נ קודם למ"ד וה"ס אני לדודי ועלי תשוקתו עיין מ"ש לקמן בפירושו וכאן מדבר בסוד זיווג הנשיקין שה"ס השושנים ובסוד שפתותיו שושנים ואז הוא דודי לי מקודם ואח"כ ואני לו הרועה בשושנים העליונים ולקמן אמר אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים כי שם מדבר בזיווג שושנים התחתונים שאז אני לדודי ואח"כ דודי לי והבן [והנה מבואר בס' שג"ע שבשעת היחוד והפך פני שור לכרוב עיי"ש שער האותיות אות כ' כי כשהם פנים אז פני בהמה שור מסתכל בפני אדם וכמ"ש בתיקונים דב' אנפין דילי' וב' דילה הם וארבע פנים לאחד ומכ"ש בנשיקין נמשך הארה להיכל דלון אשר שם ח"י חיות הרועה בשושנים גי' ארי' כרוב נשר.

או אפשר כי גם לקמן בפסוק אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים ג"כ מדבר בזיווג דנשיקין כי מבואר שם בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ט' ובפע"ח שער כוונת אמן פ"ג שיש ב' בחי' נשיקין א' קודם התחברות זיווג התחתון ואז הזכר קודם אבל יש עוד בחי' נשיקין בעת זיווג התחתון ובאלו הנשיקין הנקבה קודמת לנשק כנ"ל כאן מדבר בנשיקין שקודם הזיווג ולקמן מדבר בזיווג הנשיקין שהוא בעת הזיווג התחתון שאז הנקבה קודמת ועיי' בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ד' והבן.

[**ולפי** מ"ש למעלה בפי' הפסוק שה"ס הזיווג דיום השביעי שהוא ע"י התעוררות עתיקא ולא ע"י התעוררות התחתונים בסוד מ"נ ולכן אמר דודי לי מקודם ואח"כ ואני לו והבן מש"כ לקמן שמדבר בזיווג דגדלות ע"י התעוררות] או יאמר דודי לי מקודם בזיווג הנשיקין ואני לו קודם בזיווג דגופא וה"ס שני שושנים שושנה עליונה ושושנה תחתונה גופא ורוחא ולפי זה מדבר כאן בשני הזיוגים והבן והזיווג נקרא בלשון רעי' ואכילה כמו אכלו רעים גם רועה מלשון ריעות ויחוד ועד כאן מדבר שכתוב בזיוגא דליל פסח ולפי' השני דשביעי של פסח.

א"ו הרועה בשושנים ו"ק דנוקבא כי תפוחים ו"ק דז"א ושושנים ו"ק דנוקבא

(יז) עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר׃

תיבת עד משמש במקום בעוד שפירושו כל זמן כמו עד שהמלך במסבו שפירושו בעוד שהמלך במסבו ויפוח לשון הפחה והסתלקות עיין במצודות והנה בפע"ח שער הלולב פ"ה ובש' הגלגולים פכ"ו מבואר שנסו הצללים הרי משמע שה"ק נה"י דאמא ודאבא שבהם מתלבשין המוחין וה"ס הצללים עיי"ש למה נקראים צללים והנה מבואר בפע"ח בשער חג המצות ובשער הספירה שאותן המוחין שמקבל ז"א בליל פסח מסתלקין וחוזר הז"א לבחי' ו"ק בחי' קטנות עיי"ש והנה מבואר בע"ח שער הזווגים פ"א ופ"ב ופ"ג ושער סדר אבי"ע פ"ד בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ג שיש שני מיני זווגים לאו"א א' כשהן שוין בקומתן והוא כדי להוריש עטרת שהם המוחין לבניהם שהם זו"ן דאצילות ועוד יש זיווג ב' והוא לפעמים דרך מקרה יש זיווג או"א בבחי' רבוצה על האפרוחים והוא כשאין לז"א מוחין דגדלות ואמא יורדת למטה לשמור זו"נ מפחד החיצונים ואז הוא הזיווג של בחי' רבוצה שאמא יורדת למטה משיעור קומתה עד חזה דאבא ואבא מרכין ראשו למטה ומזדווג עמה ואז זו"נ רק בחי' אפרוחים שאין לז"א מוחין דגדלות ומזיווג זה דאו"א בבחי' רבוצה אינו מגיע תועלת לזו"ן דאצילות רק כשמזדווגין או"א במקומן למעלה מז"א בקומה שוין אבל הזיווג הזה של רבוצה הוא ע"ז הדרך מזדווגין בתוך ז"א. וזיווג זה הוא רק לצורך או"א דבריאה ומזדווגין או"א דבריאה ונותנין מוחין לזו"נ דבריאה אבל לזו"נ דאצילות אינו מגיע תועלת כי כיון שהזיווג הזה הוא בתוך ז"א והטפה יוצאות איך תחזור למעלה לראש ז"א רק ניתנית לאו"א דבריאה עיי"ש באריכות והנה הרי בתר מבואר בזוהר בראשית דף כ"ט ע"ב וזוהר ויצא קנ"ח ע"א מבואר שהרי בתר הם טורי דפרודייא וכן הוא בזוהר פקודי דף רל"ד שהרי בתר הם טורי דפרודייא עולם הפירוד עיין שם ומבואר בספר זוהרקי"ע בפי' סתרי תורה שבזוהר ויצא דף ק"ז ע"ד שהרי בתר שה"ס טורי דפורודייא ה"ס עולם הבריאה שמשם מתחיל עולם הפירוד עיי"ש [וכן הוא ג"כ בס' עסיס רמונים שער ערכי הכנויים ערך הר שהרי בתר הם בתולות אחרי' שהם טורי דפרודייא] כי באצילות איהו וגרמוהי איכון חד ומבריאה מתחיל עולם הפירוד כמבואר בע"ח שער סדר אבי"ע פ"ג בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ב עיי"ש ובתר לשון פירוד כמו ויבתר אותם בתוך והנה סוד יום המאיר ה"ס בחי' ז"א בבחי' מוחין דגדלות וה"ס היום ולילה הוא זמן שינה הסתלקות המוחין עיי' בפע"ח שער התפלה פ"ז וזה עד שיפוח היום בעוד שהמוחין נסתלקו ונסו הצללים שה"ס נה"י דאו"א לבושי המוחין סוב דמה לך דודי לצבי או לעופר האילים על הרי בתר כי כבר ביארנו למעלה בפסוק דומה דודי לצבי או לעופר האילים שצבי ועפר האילים ה"ס יסוד דאו"א המתלבשין בז"א ונמצא ז"א דומה להם וכאן מדבר בסוד זיווג התלבשות או"א בז"א לצורך זיווג רבוצה שהיא בעוד שיפוח היום ונסו הצללים שה"ק הסתלקות המוחין לזו"נ ה"ס אפרוחים וצריך זיווג בבחי' רבוצה על האפרוחים שמזדווגין יסוד דאו"א

בתוך

השמטה

על הרי בתר ביארנו סוד המנחה שאז עיקר זיווג לאה פב"פ אבל רחל זווגה אב"א ועל הרי בשמים זיווג דשחרית שהוא עיקר זיווג רחל פב"פ והנה נרמז בעל הרי בתר ועל הרי בשמים דבר עמוק בסוד שחרית ומנחה וא"א לגלותה מחמת היראה כי הוא עמוק מאוד וארמוז הדבר במשל וחידה נפלאה והמשכיל יבין וידום הנה המלך המושל בכיפה היכין לו היכל לשבת שם על כסא מלכותו ואחר היכל זה הכין ציור גדול ומים צלולים ומתיקים ובו ישתלו המים כיכין ורחשין אשר נתפזרו בכל מדינות המלך עד הגיעם למדינה א' רחוקה אשר שם יש שבעה פקודים מפקודי המלך אשר ממונים על עם המלך וכיכין ורחשין הנ"ל אשר נתפזרו בכל מדינה ומדינה בהגיעם אל מדינה רחוקה הנ"ל נותנים ביד פקוד א' מפקודים הנ"ל והוא ממונה על כמה רבבות משרתי המלך השרים למשמעתו והם כולם חכמים סופרים ובכל יום ד' מימי השבועה כולם אוכלים משלחנו מן הבקר עד חצות היום וזה עפ"י אצטגנינות כי שעה ראשונה של יום ד' מסוגל לחכמה ונמשך סגולתו עד חצות היום וביום ד' נתלו המאורות במעשה בראשית עפ"י חכמת אצטגנינות הכל הולך אחר התחלה כמו יום הלידה ודומין וע"י אכילתם על שלחנו מהרבה חכמתו ושם הפקיד כשם המליץ הגדול הממליץ לפני המלך ועל פקיד הזה שבי אדונים והפקודים בני אדוניו נקראים זיף [פותח את ידיך ומשביע ג"י זיף] והציור הנ"ל מרומז בפסוק ומשביע לכל חי רצון ור"ת רחל כי בבחינת עד חצות זיווג רחל ואחר ציור הנ"ל הכין המלך ב' מקומות א' מקום מושב חכמי המלך המכינים תפנוקים ומזונות לכל עבדי המלך אשר במדינות המלך ומקום השני מושב דייני ושופטי המלך לדין ולשפוט כל אנשי מדינות המלך ואחרי מקומות הנ"ל זרע המלך גנה אחת ותצמיח זרעיו וזרעי הגנה הזאת ג"כ מתפזרים בכל מדינות המלך עד אשר יגיע מזרעי הגנה אל מדינה

רחוקה

בתיק ז"א לצורך או"א דבריאה כנ"ל ותו על הרי בתר כמבואר שם בפע"ח שער קדל אבי"ע שזוגם לצורך או"א דבריאה וגם זווגם ממש על הרי בתר כי הרכינו או"א עלמן עד ומקך קרקע דאצילות ומקבלין בז"א בסיום רגליו שהוא ממש על הרי בתר עיי"ש בע"ח ועד כאן דיבר הכתוב בענין ליל פסח וכאן ומדבר בעניי הסתלקות המוחין דליל פסח ונשאר ז"א בבחי' מוחין דקטנות ואז ז"א דומה לצבי ולעפר האילים לצורך הרי בתר והבן

אך ע"ד שכתבנו למעלה בפסוק דומה דודי לצבי או לעופר האילים כמבואר בזוהר תרומה דף קל"ח ע"ב ובזוהר שמות דף י"ד ע"א ובפע"ח שער השבת שכ"ד בסוד צבי וא"ל כשבורחין חוזרין ומסתכלין לאחוריהון כן הענין באורות הקדושות כשמסתלקין למעלה חוזרין בבחי' אור חוזר ומאירין מלמעלה למטה וזה סוד דומה לך לצבי או לעפר האילים שאעפ"י שמסתלקין מז"א המוחין שהוא הפחת היום וניסת הצללים מ"מ יאירו בסוד אור חוזר מלמעלה למטה והשכינה נודברת אל בחי' דודה שהי"ם המוחין דז"א כמ"ש לעיל בפי' כן דודי בין השנים שז"א נקרא דודי על שם המוחין שבו ואומרת אל המוחין סוב דמי לך דודי לצבי או לעפר האילים עד שיגיע הארת המוחין על הרי בתר שהי"ם עולם הבריאה כנ"ל אשר שמה יורדות המל' בהסתלק המוחין ומז"א אבל בזוהר שמות דף י"ז וזוהר ויקרא דף י"ג משמע שעד שיפוח היום פירשנו קודם שיפוח היום קודם דינשוף האי יומא [והנה לפמ"ש שאחזו לנו בסוד זיווג דקי"ם והנה כל ימי הספירה אין כאן רק זיווג דקטנות בין דלאה בין דרחל והי"ם לצבי או לעפר האילים על הרי בתר]

[**ולפמ"ש** בזוהר שמות דקאי על יומא דגליתא נתכנו שוממה כל היום דוה שהוא אלף שכין דגליתא שהי"ם אלף יומין דחול שהי"ם קליפת נוגה והצללים הם הי"ג קליפות שכוללן קי"ס וע"י שרים והי"ם כלומות וקדם דיתפלק שלטניתא דלהון בסוד הערלה הנה אז עדיין אין זיווג גמור באו"א לצורך המוחין אנא הזיווג הוא באורח בסוד הרבילה על הרי בתר כנ"ל או מרמז על זיווג יעקב דז"א עם המוקצא בלילה שאז שולטנותא דקליפה ואז הזיווג על הרי בתר בסוד השכינה על המטה והוו שאמר אחיב על משכבי בלילות והבן]

ולפמ"ש בזוהר שמות דף י"ז שסוד הצללים הי"ג המלוכים ללמות שהם יונקים מסוד קי"ד צירופים דאלקים גי' לל ולצללים גי' אחורי אלקים שמזה יניקת הנקים אחרים]

אך יאמר עד שיפוח היום ונסו הצללים עד ולא עד בכלל שקודם הסתלקות המוחין סוב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים בסוד המשכת השפע מסוד הדעת ששם מלובשין יסודות דאו"א לצורך זיווג שבינתי' וזה הזיווג על הרי בתר ולא בהרי בתר שהוא זווגא דחול בעולם הפירוד רק בגם מזיווג זה מגיע לשם הולעת גדול

(א) עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃

עיי' זוהר רי"ש פ׳ תזריע בפי' הפסוק והנה עד עתה דיבר מסוד המוחין דליל פסח ובפסוק עד שיפוח היום מדבר בהסתלקות המוחין דליל פסח והנה בכל הלילות של כל ימות השנה אין זיווג לז"א עם רחל רק בליל פסח כי בחג השבועות אין הזיווג עם רחל רק ביום כמ"ש בפע"ח שער חג השבועות פ"א וכן מר"ה עד שמיני עצרת אין הזיווג עם רחל רק עם לאה כמבואר בפע"ח שער ר"ה ויוה"כ וחג הסוכות עיי"ש ואפי' בשמיני עצרת אין הזיווג בלילה עד סיום בתפלת מוסף כמ"ש בפע"ח שער הלולב פ"ח ולא מליני זיווג לרחל עם ז"א רק בלילי שבתות אחר חצות כמבואר בפע"ח שער התפלה פ"ז ובשער ק"ש שעה"מ פ"א ובשער השבת פ"א אבל בכל הלילות הזיווג הוא עם לאה ורחל יורדת לבריאה אחר חצות הלילה כמבואר

השמטה

רחוקה הנ"ל אל יד פקיד א׳ מן׳ פקידים הנ"ל ופקיד זה ממונה על אנשי מלחמה וקרב לנקום ולשפוך דם במלחמה ושני הפקידים הנ"ל שפה אחת להם ואנשי המלחמה. הנ"ל אוכלים ביום ד׳ דשבוע בכל שבוע מעל שלחנו מחצות היום ואילך מכאשר מתחילין לנטות צללי ערב ובגילת הסעודה להרבות נקימה ונטירה עפ"י חכמת אצטגנינות כי סוף יום ד׳ יש לה סגולה זו ומחצות היום ואילך נוטים צללי ערב ופקיד זה יש לו ב׳ אדונים ושמות שלשתן הי"ב ושם הפקיד הזה כשם הקטיגור המקטרג לפני המלך ולכן מחצות ואילך שליטת הדינין וגנה הנ"ל מרומז בפסוק להשקות את הגן ור"ת לאה בזיווג נמגרה שנים ושבעה פקידים הנ"ל כל אחד מושל ביום א׳ מימי השבוע עד חצות היום ומחצות ואילך עד הערב פקיד שני רק שני הפקידים המושלים ביום ד׳ לא סר ממשלתם הוא"ל שביום ד׳ נתלו המאורות והכל תלו בהתחלה רק ביום השבת אינו מושל פקיד השני המופקד על אנשי המלחמה רק פקיד הא׳ כל היום כולו ואפי' בשעת מנחה שאז זיווג דלאה למעל׳ בדיקנא דא"א ומרומז בפסוק לנשות את השבית השבת גי' על הרי בשמים ור"ת לאה והנה השבעה פקידים בעת ממשלת פקיד א׳ האחרים תחת ממשלתו לכן תחלקם לשבע ותמלא קוד על הרי בתר ועל הרי בשמים.

בפע״ח שער תיקון חצות ובכמה מקומות והנה בליל פסח הזיווג הוא עם רחל כמ״ש לעיל בפסוק אחזו לנו שועלים וכו׳ עיי״ש והיא בסוד מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות ומחמת שהי׳ עונת הזיווג בליל פסח וז״א הי׳ לו מוחין דגדלות ועתה שחזר ז״א לקדמותו היא מתרעמת על ירידת׳ לעולם הבריאה שהיא נשכבה ומטה בסוד היכל קה״ק דבריאה שזהו סוד השכיבה על המטה כמ״ש לעיל בפי׳ אף ערשנו רעננה בשם האריז״ל בענין כוונת השכיבה עיי״ש ושם בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו דלאו אורחי׳ לאזדווגא עמי אלא בהיכלי׳ כמ״ש שם בזוהר והוא שמבואר בפע״ח שער מנחה ומעריב פ״ד ופ״ו ופ״י בכוונת השכיבנו שבחצי לילה הראשונה יורד היסוד דז״א להיכל קה״ק דבריאה הנכלל עם האצילות ומזדווג שמה עם הנוקבא וה״ס השכיבה על המטה והנה זיווג זה אינו זיווג גמור שאין זיווג גמור רק באצילות שהוא עם ז״א עצמו וזהו בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו כי זיווג זה שבבריאה עם היסוד דז״א אינו נקרא זיווג רק ביקוש וזהו בקשתיו אבל לא מצאתיו את ז״א בעצמו. ואח״כ אומרת אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות וכו׳ כי הנה מבואר בהקדמת ספר פע״ח ובע״ח שער השמות פ״ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ב כי בלילה זמן השכיבה שיורדת המל׳ לבריאה ליתן טרף לביתה וחוק לנערותי׳ אז יורדין כלים הפנימים שלה בבריאה וכלים האמצעים ביצירה וכלים החיצונים בעשי׳ ומבררת שם נ״ק מבין עמקי הקליפות ועולין למעלה ע״י תפלת שחרית עד הבריאה ומשם לאצילות עם כל חלקי הבירורים ועיי״ש בהקדמה לפע״ח וזהו אקומה נא כי כשיורדת לבריאה נעשית ראש לשועלים וה״ס ותקם בעוד לילה כי ירידתה ה״ס הקימה וכמ״ש בזוהר בלק דף ר״א והאי גנתא אתהפך והוי מעיין ומנוקבא נעשית דכורא כמ״ש בזוהר ויחי ולזימנין איהו דכר ולזמנין איהו נוקבא עיי״ש [או אקומה נא על נקודה העיקרית שעולה בבוקר בסוד תש״י ואסובבה בעיר וכו׳ על ט״ס התוספות ואקומה זמן הקימה שהוא בבוקר עולה נקודה העיקרית].

(ב) אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃

ה״ס כלים החיצונים שלה שיורדין לעשי׳ ועיר ה״ס עולם העשי׳ שמל׳ מקננת שם ועיר במל׳ כמ״ש בלק״ת פ׳ ויצא בענין עמון ומואב בפי׳ תבנה ותכונן עיר סיחון שעיר במל׳ עיי״ש וכן בס׳ עסיס רמונים שער ערכי הכנויים ערך עיר ומבואר שעיר בבינה וכן במל׳ שבינה עיר עליונה ירושלים של מעלה ומל׳ עיר דוד ירושלים של מטה עכ״ל ועיי׳ בזוהר אחרי מות דף ס״ח ע״ב שעיר במל׳ עיי״ש וה״ס עולם העשי׳ וגם עיר ה״ס אותיות יער ג״י סנדלפון שר היער של עולם העשי׳ כמבואר בע״ח שער כסא הכבוד פ״ז עיי״ש [והנה מט״ע ג״י שדי ובאת ב״ש הוא בק״ם והנה ד׳ של שדי עם ב׳ של בק״ם הוא ו׳ הרי שוקים כמו שבדקים שהוא שדי עם חלופו באת ב״ש. עוד שוקים רחובות ג״י ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] ובשוקים ה״ס מדורין דעולם היצירה כי כל שני עולמות נקראים שוק כמ״ש בפע״ח שער החנוכה בענין עד שתכלה רגל מן השוק עיי״ש ומ״מ עיקר שם השוק הוא ביצירה שהוא קונה משוק העליון ונותן ומוכר לשוק התחתון וכן להיפך כל הסחורות שה״ס הבירורין שעולין משוק התחתון עולין דרך עולם היצירה לבריאה שהוא שוק העליון נמצא עיקר השוק ביצירה וברחובות ה״ס עולם הבריאה ששם מקננת הבינה הנקראת רחובות הנהר שה״ס ישסו״ת דכללית שנגד זה ה״ס הבריאה כמ״ש במ״א וה״ס אורך ועומק ורוחב שאורך ה״ס עלמא אריכא א״א ועומק ה״ס או״א עמקים העליונים וה״ס כללות אבא דאצילות ורוחב ישסו״ת בינה דכללות ודוק וכן הוא בעסיס רמונים שער הערכים ערך רחובות שרחובות היא בבינה עיי״ש שער ערכי הכינוים כמבואר בלק״ת פ׳ תולדות בענין הבארות שרחובות בבינה וכן מבואר ג״כ בע״ח שער הנקודים פ״ד ובשער פרצופי זו״נ פ״ד בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ג נמצא עיר ושוקים ורחובות ה״ס ג״ע בי״ע שג׳ כלים דנוקבא חיצונית פנימיות אמצעית יורדין בהם.

אבקשה את שאהבה נפשי כי מבואר שם בהקדמת ס׳ פע״ח כי גם בחי׳ ג״ר דז״א בהיא מבחי׳ ב״ן דנקודים יורדין לבי״ע ומתחלקין ג׳ חלקי הכלים בבחי׳ חיצון אמצעי פנימי לבי״ע דוגמת הנוקבא [ועמ״ש למעלה בפי׳ הפסוק כתפוח בעצי היער עיי״ש] ומזדווגין הכלים דז״א או דנוקבא בכל עולם מג׳ עולמות בי״ע ע״י התלבשן בספירות דבי״ע ונתקנים ע״י הזיווג הזה הבירורים במקצת ואח״כ עולין משם ע״י התפלה עד ברוך שאמר מחלק העשי׳ ומברוך שאמר עד ישתבח מיצירה ובברכת יוצר אור עד העמידה עולין עד האצילות ובתפלת העמידה נתקן הכל עיי״ש והנה זיווגי הכלים דזו״נ בהתלבשן בבי״ע אינו זיווג גמור כי הם רק בחי׳ הכלים שלהם ואינו נקרא זיווג גמור רק ביקוש וזהו בקשתי את שאהבה נפשי אבל ז״א גופי׳ בסוד זיווג האמיתי לא מצאתיו וכ״ז בעת ירידתם בגלות ושבן ועיין זוהר אמור דף ל״ה ע״ב בסוד זיווג ליל פסח עיי״ש.

(ג) מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֶת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם:

הנה השומרים הם החיצונים שהם בסוד קליפה שומר לפרי ובסוד להט החרב המתהפכת לשמור דרך עץ החיים השומרים בלי לגשת אל הקודש מי שאינו הגון ועיין בזוהר תרומה דף קע"ב במאמר התיבותא וחוי' כרוב עלה ועיי' בזוהר נשא בריש דף קכ"ג ע"א דא"ת נטירין נחשים עקרבים משרפין ונטרין האי טוב דלא ייעול תמן מאן דלאו איהו ראוי למיעל עכ"ל עיי"ש והם שומרים כקוצים לכרם וכן יבואר לקמן בפסוק מלאכי השומרים כו' הכוכי פלעוני וכו' בשם ספר התחלת החכמה ששומרים הם הקליפות עיי"ש והשומרים הם סובבים בעיר כי מבואר בע"ח שער דרושי אבי"ע פ"א בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"א ובפע"ח שער התפלה פ"ג ובמבוא"ש שער הקליפות פ"ג שהנה א"א מתלבש בא"א ואו"א בזו"נ ונמצא הגדול גדול יותר הוא יותר פנימי אבל באורות המקיפים הוא להיפוך כי מקיפי א"א על מקיף או"א ומקיפי או"א על מקיפי ז"א ומקיפי ז"א על מקיפי נוקבא ונמצא מקיפי נוקבא יותר פנימי ובין מקיפי דנוקבא לבין גוף הנוקבא שם עומדין הקליפות ואחוריהם אל אור המקיף ופניהם אל גוף הנוקבא והנה כשנה"י דאמא נכנסין בסוד מוחין לז"א הנה בבחי' היותר חיצון של אור נה"י דאמא הנה אינו נכנס בתוך ז"א ונשאר בחוץ ונעשה לבוש וחשמל על זו"נ בסוד כנשר יעיר קנו להגין מן הקליפות עיי"ש באריכות והנה מבואר בע"ח שער הקליפות פ"ו ובמבוא"ש שער הקליפות פ"ו שעיקר מקומן של הקליפות אפי' אותן הקליפות דאצילות מקומן בבריאה ולא באצילות רק שמשם הבריאה עולין ויונקין קליפה דכורין ביום ונוקבין בלילה אבל עיקר מושבן ותחנייהם בבריאה והנה ע"כ כתבנו למעלה בשם הלקוטי שה"ש המל' את השומרים הסובבים בעיר שהשומרים שהם הקליפות הם סובבים בעיר שהיא המל' בין הגוף להמקיף שלה והם סובבים בסוד ונוגה לו סביב והנה כשמסתלקין המוחין מז"א ומסתלק החשמ"ל של הבינה המגין מיניקת החיצונים ואז המל' יורדת לבריאה ואז מוצאין אותה השומרים שהם הקליפות כי שם מקומן כנ"ל והיא ערומה ומופשטת מלבוש החשמ"ל המגין עלי' והנה כל ירידת המל' למטה הוא כדי לברר ניק ונשמות קדושות שנפלו ע"י חטא אדה"ר מבין הקליפות ועיי' בס' הגלגולים פ"ב בסוד עת שלט האדם באדם לרע לו וגם הז"א יורד אלי' לעזור אותה כמ"ש לעיל ועיי' בפסוק כתפוח בעצי היער וכו' עיי"ש ומזדווגין שם וע"י בחי' הבירורים שמבררים מן הקליפות נוגה כי עצם קליפת נוגה נעשה משיורי בירורי המלכים כמבואר בע"ח שער קליפת נוגה פ"ב ופ"ג וצריך בחי' קליפת נוגה ליבון ובירור וחלק הטוב יתקרב אל הקדושה ועיי' במבוא"ש ש"ב ח"ב פי"ד וכן מסוד הבירורים נעשה סוד המ"נ ועיי' בע"ח שער מ"נ ומ"ד ובפע"ח בהקדמה ובשער נפילת אפים והיא המתקת הקליפת נוגה ועלייתה בקדושה מחלק הטוב שבה וסוד הקליפת נוגה הוא השומרים הסובבים בעיר שה"ש ונוגה לו סביב כי ע"י קליפת נוגה ניזונים כל הג' קליפות קשות וכמו שיבואר לקמן בפי' הפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים נמצא כל ירידת השכינה היא לצורך הבירורים לצורך האו"א והזו"נ שע"י נעשה זיווג או"א חזי במאי ברא אתינא לגבך ונמצא כי כל ירידת השכינה בין הקליפות היא לרע להם בסוד עת שלט האדם באדם לרע להם כמבואר היטב

השמטה

מצאוני השומרים הסובבים בעיר [וכן יש לפרש השומרים הסובבים בעיר על מלאכים ארגמ"ן שהם בהיכל רצון והם סביב בד' רוחות מזרח דרום צפון ומערב והיכל נקרא עיר וכמ"ש שם בזוהר פקודי שכל היכל נקרא עיר וכמבואר בפתחי תורה שבזוהר לך לך דף פ' שמיכאל כהנא רבא הוא עילא מכלהו נטרי תרעא דירושלים עיי"ש וכן בהיכל אהבה מבואר בזהר פקודי דף רכ"ג שרואה שבהיכל אהבה נקרא שומר ישראל ושומר הברית ולכן י"ל שכל אלו שבני היכלין זכות ואהבה ורצון נקראים שומרים [ועיין זוהר פ' חקת קפ"א ע"ב משמע מרים במל' וא"ר בנה דרועא שמאלא הנה השומרים ג' משה אהרן וקית של מלאוכ"י השומרי"ם הסובבי"ם בעי"ר הוא מרי"ם ועיין בזוהר אמור דף ק"ג שסוד הבאר שבזכות מרים הוא באר דיצחק [וכן הוא ג"כ זוהר בהעלותך דף קין] ועיי"ש עוד בזוהר בסוד העננים בזכות אהרן ומן בזכות משה ועיין בפע"ח שער קי"ש בכוונת ד' זכורות שסוד מרים הוא ר"ה וסוד זכירת עמלק קושת שהוא סילוק העננים דאהרן ומעמד הר סיני היא בשבועות והוא משה והי"ם ג' היכלין דחג"ת וחור הוא בנה של מרים בגבורה בסוד תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד גי' דין ואחר מיתה חור נחשין כמבואר זהר ואתחנן ובמ"מ] [ועיין זוהר שלח לך דף קס"ג ע"א בסוד היכלא דרחימותא בסוד אהרן והיכלא דנהורא שהיא היכל רצון בסוד משה ומבואר ג"כ בזוהר פקודי דף רנ"ג ע"ב בסוד היכלא פתיחאה מהיכל זכות היא מרים עיי"ש זוהר שלח לך] את שאהבה נפשי ראיתם הנה יש לפרש על סוד היכל זכות דבריאה אבל שמה הם הסנהדרין והיכל זכות נקרא עיר כמ"ש בזוהר פקודי דף רנ"ג ע"א וז"ל בהאי היכל איתער יצחק וכלהו שבעין ותרין נהורין עירין שהגמין

ואמאי

היטב בס׳ הגלגולים פ״ב וזה השאלה שהמל׳ שואלת אותם את שאהבה נפשי ראיתם כי הם גורמין זיווג בחיי הכלים דזו״נ שירדו למטה כמוזכר לעיל בשם הקדמת ס׳ פע״ח וכן גורמין זיווג שבאצילות בסוד הבירורים שה״ס המ״נ ונמצא את שאהבה נפשי ראיתם מורה על הבירורים שמבררת מהם כי כל ירודתה ביניהם הוא כדי לשאול מהם על שאהבה נפשה כי א״א לה לעלות למעלה אם לא ע״י הבירורים שמבררת מהם ואז אח״כ עולה באצילות עם הבירורים לאמא עילאה ונמשך מוחין לז״א מזיווג דאו״א ואח״כ מזדווגין זו״נ [ועיי׳ היטב בשער מ״נ ומ״ד ובס׳ טוב הארץ בפי׳ המשנה עזרת נשים מקודשת ובהקדמה לפע״ח ותבין סדר הבירורים מ״נ דזו״נ ומ״נ דאו״א] [פי׳ הדבר בקיצור גדול כל אותם הבירורים שעולין עם זו״נ בק״ש למ״נ דזיווג או״א ה״ס מ״נ דאמא שירדו ע״י החטא בקליפות ואינם יכולין לעלות אלא ע״י מ״נ להכינה ומאותן המ״נ נמשכין סוד המוחין לזו״נ עד שנמשכין ה״ג ליסוד דנוקבא שה״ס מ״נ שלה שברחמה שסורס כל הגבורות מבירורי ב״ן דנקודים ואח״כ יש עוד מ״נ העולה ע״י מסירת נפשו למיתה בנפ״א וה״ס מ״נ של הנוקבא העולה מבירורי הקליפות כמבואר בע״ח שער זיווג זו״נ שיש ג׳ בחי׳ מ״נ א׳ מ״נ שברחמה ב׳ מ״נ העולה מהקליפות ג׳ האי רוחא ועיי׳ שער מ״נ ומ״ד דרוש א׳] והנה כל עלייתה ממטה למעלה באצילות למצוא את שאהבה נפשה

השמטה

ואמאי אקרון עירין אלא בגין דכלהו קיימין בהאי עיר עיר ד׳ צבאות עיר אלקינו וכו׳ ואלין אינון עירין דקיימין לגו בגו דהיכלא דקיימין בעיר בג״כ אקרון עירין עכ״ל ועיין בזוהר שמות דף ו״ו ע״א ובא״ז האזינו רל״ה ע״ב והנה מבואר עוד שם בזהר דף רכ״א ע״א וזהר בראשית דף מ״ג ע״ב שע״ב נהורין שהם הסנהדרין הם יושבים סביב כדמות עגולה עיי״ש וזהו השומרים הסובבים בעיר כי הסנהדרין הם שומרים את מעשה בני אדם גם שמור מסטרא דנוקבא שה״ס הגבורות והדינין [ועיין בזוהר בשלח דף כ״א וז״ל אפקיד בידהא כל זיינין רומחין וסייפין וכו׳ כל אינון מארי מגיח קרבא בידך מכאן ולהלאה את הוי נטרא לון הה״ד שומר ישראל עכ״ל עיי״ש והמל׳ עם מארי קרבא שהם הששים גבורים כמבואר שם הם השומרים וה״ס גבורים ה״ס הסנהדרין כמבואר במקום אחר בסוד זכור ושמור שהם זו״נ ועיין זוהר בראשית דף מ״ז ע״ב בסוד שומר הברית והחסד ולכן הסנהדרין נקראים שומרים] ומהם מקבלים ונשפעים הסנהדרין והם סובבים בדמות חצי גורן עגולה בתוך היכל זכות שה״ס העיר וכן עי״ר גי׳ גבור״ה דיי״ן כי הוא היכל הגבורו׳ ועיין היטב בזהר פקודי דף רכ״ו ששים גבורים שסביב מטתו שלשלמה ה״ס השומרים ועיי״ש במ״מ והנה מבואר במבוא״ש ש״ג ח״ב פע״ו שסוד הת״ת עלמין דנפקי מתיקונא קדמאה שה״ס העלמין שנעשו מבירורי המלכים הנה הם מתפשטין בהיכל זכות שבכל עולם מבי״ע וה״ס עיקר הבירור מהמלכים ונמצא שהיכל זכות הוא כללות כל העולמות וה״ס הוא הבירור בסוד נהר דינור עיי״ש באריכות ועמ״ש למעלה בפנים בפסוק שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה ובפסוק אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים עיי״ש ודוק והנה כשמבררת הבירורים בהיכל זכות הנה משם עולה המל׳ [ואף כי בק״ש אינם עולים רק נובלת דאו״א אבל באמת גם חלק זו״נ מתברר בירודת זו״נ לבי״ע כמבואר בפע״ח בהקדמה עיי״ש ועיין בע״ח שער הכללים סוף פ״א] עם הבירורים עד בטן אמא כשעולין זו״נ יחדיו למ״נ בק״ש מהיכל אהבה וזהו את שאהבה נפשי ראיתם כי ע״י הבירורין הוא עולה למ״נ באמא עם ז״א בעלה שהוא אוהב נפשה כי אם לא ע״י הבירורין לא היתה עולה למעלה והיכל זכות הוא כללות ודוגמת הז׳ היכלין ולכן שם ע׳ סנהדרין בסוד ז׳ היכלין כ״א כליל מעשר כאשר אבאר עוד לקמן בפסוק שרך אגן הסהר והנה הבירורין הם בהיכל זכות אבל עלייתו למעלה הוא ע״י היכל אהבה כי משם עולין למ״ן וכמ״ש למעל׳ שם בפסוק שניך כעדר הקצובות ואח״כ בהיכל רצון יורד ז״א אלי׳ וזהו כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי כמ״ש למעל׳ בפנים פירושו עיי״ש ודוק היטב כי הוא ענין עמוק וקצרתי במובן והנה יש ע׳ סנהדרין וב׳ ספרין וכנגדן ע׳ זקנים ומשה ואהרן כמבואר ברע״מ וכ״מ וכן השומרי״ם גי׳ מש״ה אהר״ן ועיין עוד ברע״מ זהר ויקרא דף כ׳ ע״א בענין ע׳ סנהדרין ומשה ואהרן וברע״מ פנחס דף רמ״ה ע״ב.

אך י״ל כמעט שעברתי מהם ר״ל מהיכל זכות עד שמצאתי את שאהב״ה נפשי בסוד עלייתה להיכל אהבה דבריאה ומשם עולה עד ז״א ועולין שניהן למ״ן באמא וזהו עד שמצאתי את שאהבה נפשי סוד בעלה העולה עמה למ״נ והוא עולה מהיכל אהבה דבריאה וזהו שאהבה דייקא אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאותיו אל בית אמי ואל חדר הורתי שה״ס עליית שניהם למ״נ באמא והנה בזיווג או״א לצורך הנחלת מוחין לזו״נ נכללין בינה ותבונה בפרצוף א׳ כמ״ש בע״ח שער או״א ושער אנ״ך ובכ״מ אין מספר ובינה מתלבשת תוך תבונה ונמצא אז התבונה בית אמי ושם בתבונה הי׳ הוריית זו״נ בבטן התבונה כמבואר בשער אנ״ך וזהו אל חדר הורתי כי עד שם עולה הנוקבא עם בעלה שאהבה נפשה למ״נ לצורך זיווג או״א ובינה ותבונה נכללין בפרצוף אחד ונמצא הזיווג במקום יסוד דתבונה ושם עולין זו״נ למ״נ ודוק.

נפשה הוא ע"י הבירורין שבירכה ועיין בפע"ח בשער התפלה פ"ז ובשער ר"ה פ"ב ובהקדמה לס' פע"ח ושער רפ"ח כלילן במ"ק ושער המלכים ספ"ז ובדפוס שקלאוו ספ"ח ובפע"ח שער כ"א [שהנה המל' ומעשה הבירורין עד הבינה מחשק המ"נ של בינה והנותר בסוד ס"ג נתברר בזו"נ והנותר עוד ונתברר בחלק אבי"ע עד סוף חלק העשי' כי כל מה שלמעלה מברר שלמטה והבן.

(ד) כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי׃

וכו' הוא ג"כ ע"ד שמבואר שם בהקדמת ס' פע"ח כי כשעולין זו"נ למ"נ באחד דק"ש [ועיי' שער הכללים ספ"א ושער שבירת הכלים פ"ב ובפע"ח שער קריאת התורה פ"א ובשער הק"ש פ"ב] הנה הם עולים עם כל חלקי הבירורים באמא למ"נ ונמשכין ע"י לזו"נ שהם המוחין החדשים שבאים להם מלמעלה בק"ש ובעמידה עיי"ש והנה עליית זו"נ לאו"א בא"א הנה הוא כשעדיין המל' בהיכל אהבה דבריאה ומשם עולה המל' למ"נ עיי' בפע"ח שער הק"ש פ"ב וזהו כמעט שעברתי מהם עם הבירורים לעלות למ"נ באמא ולהמשיך מוחין לז"א ואח"כ סוב חוזרת המל' בבריאה ומקבלת שם הארת המוחין בסוד ליקי קדרה עיי"ש בפע"ח שער הק"ש פ"ד ופי"ד בכוונת בשכמל"ו ואח"כ עולה המל' מהיכל אהבה דבריאה להיכל רצון ושם יורד א"א בחי' הארת ז"א בסוד בחי' פרצוף יעקב כמבואר שם בפע"ח שער הק"ש פכ"ז ושער הקדישים פ"א בדפוס דוברואונא ובדפוסים אחרים בפ"ג והארת ז"א יורד א"א להיכל רצון דבריאה ומזדווג עמה שם בסוד הנשיקין בסוד וישק יעקב לרחל כמבואר שם וזהו עד שמצאתי את שאהבה נפשי כיחוד עולה המל' להיכל קה"ק דבריאה כמבואר שם בפע"ח שער הק"ש פכ"ט והיא עולה עם בחי' ז"א שירד א"א להיכל רצון כמבואר שם וזהו אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאותיו אל בית אמי שהוא היכל קה"ק כמ"ש בזוהר פקודי דף רכ"ז ע"ב בפי' אנהגך אביאך אל בית אמי דא בית קה"ק והנה בית קה"ק הוא נקודת ציון אבן שתי' שהוא אמצע הגוף וכן היכל קה"ק הוא נקודת ציון כמ"ש בפי' שררך אגן הסהר עיי"ש וי"ל שנקרא בית אמי ע"ד דאיתא בתיקונים תיקון שתיתאה דאמא מקננא בכורסייא בתלת ספירן שהם אמא המאיר מאורה בסוד היכל קה"ק דזו"נ דבריאה עיי' בע"ח שער כסא הכבוד פ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ד במהדורא בתרא שאור הבינה מאיר בג"ר דזו"נ דבריאה שהם היכל קה"ק דזו"נ דבריאה ובמול אימא כמתחין

אלא הז' היכלין דזו"נ דבריאה ומ"ש בס' פע"ח שם בשער הק"ש פכ"ט שז"א שלן בהיכל קה"ק דבריאה הוא היכל קה"ק דזו"נ דבריאה ואימא כמתחין לז' היכלין דא"א רק בשבת כמבואר בע"ח שער כ"ה ובפע"ח שער העמידה פט"ז ושער השבת פי"ט ולכן נקרא בית אמי שבש אמא מקננת בהיכל קה"ק דזו"נ דבריאה ועיי' מ"ש לקמן בפי' עמודיו עשה כסף ואח"כ מבש בתפלת העמידה עולין באצילות וז"א מקבל מוחין דג"ר דגדלות ותבונה כי בק"ש עדיין לא קיבל רק רק דגדלות מאמא ואימא נכנסין בז"א הג"ר דגדלות מאמא שהוא תשלום הל' מצלם דתבונה רק בצלות באצילות וזה ואל חדר הורתי מבואר בזוהר שמיני דף מ' ע"ב דא יין המנטרא שהיא התבונה שבש הי' הוריית זו"נ בבטן התבונה כמבואר בע"ח שער הזווגים פ"ה ושער אבק פ"א ופ"ד והיא קבלת המוחין שמקבל מתבונה שהיא ג"ר דגדלות ונשלם בחי' ל' דצלם מתבונה כמבואר בפע"ח שער העמידה בכוונת ברכת אבות והבן.

עי"ל כי אל בית אמי כנגד חו"ב שבהיכל ק"ק אי"ל בי"ת ר"ת א"ב ואמי הרי חו"ב ואל חדר הורתי בסוד כתר שבהיכל ק"ק הורתי גי' כתר ע"ה אל חדר הורתי גי' קדש הקדשים ע"ה והנן שהכתר נחשב בפ"ע כי אינו נחשב במנין הי"ס ולמה נקרא היכל קה"ק חדר הורתי הוא ע"ד אל בית אמי גי' של אל בית אמי ואל חדר הורתי כמנין אהי' פעמים אדני או י"ה פעמים הוי' אדני.

(ה) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִַם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃

כבר נתבאר למעלה עיי"ש שקאי שלא יגרמו זיווג דקטנות עיי"ש והנה עתה שמדבר בבחי' הסתלקות המוחין מז"א שקיבל בליל פסח כנ"ל ונשאר בבחי' קטנות שמפסח ועד שבועות ומבואר בשער חג המצות פ"ח שזיווג שבין פסח לשבועות הוא רק בחי' יסוד דקטנות יהיה ג"כ סוד הזיווג דקריעת ים סוף של שביעי של פסח אבל זיווג זה הוא מוכן מאוד ויניקת החיצונים ועי' אמר זיי"ג זה תלא ע"י תורה עתיקה קדושה וכמבואר בזוהר בשלח דף כ"ב ע"ב מה תצעק אלי בעתיקא תליא מילתא אבל בידינו אין יכולת עיין שם שהם אינו מגעת התפלה רק עד עמידה נכנסין בסוד מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו שיקבלו נ"ס והיא עתיק יומין יתב על כרסייא דשביבין לאכפייא לון המבואר שדו בפי' שה"ש ובכ"מ והיא ביטול התגלות אלהים באלהים אחרים באלהים דקדושה ויניקתם

מסוד הנחש דקדושה והבן סוד עמוק מ"ש בספרים בשם הבעש"ט שהניסיון הוא בעת הקטנות ובזה תבין ממחז"ל שבזכות וינס ויצא החילה ראה הים וינס וסוד וינס מפניו הנאמר במשה וזה שמשבעת אותנו כ"ז שז"א בסוד דקטנות הן מפסח עד שבועות או בכל ימות השנה שלא נעורר הזיווג עד שתחפץ ה"ס קבלת המוחין דגדלות כמ"ש למעלה או אפשר עד שתחפץ יהי' פירושו שלא נגרום הזיווג דקטנות עד שתחפץ ה"ס חפץ ורצון העליון דעתיקא דבדדיי תלי' מילתא ועד שמה אינו מגיע התעוררות מעשינו וזה מה תצעק עלי כי בעתיקא תליי מילתא ושם אינו מגיע התעוררות הצעקה וכמ"ש האריז"ל בפי' לספרא דצניעותא כי לכן לא נזכר אזן א"א בשום אדרא כי באזן העליונה דא"א אין התפלות והקולות המגיעין שם פועלין בה כי היא רחמים פשוטים ואינו משתנה כלל ותמיד משגיח בעינא פקיחא לטב ולית תמן דינא כי ה"ס הרצון שכולה רק טוב אמנם הז"א שיש בו דין ורחמים וכאשר יחטאו התחתונים יעלו קולם באזניו ויתמלא דינים והופך פניו מעתיק יומין וכאשר יגיע הקול ששבו בתשובה לאזניו יתקן עצמו ז"א לקבל מא"א והרחמים הם גוברין ונמצא שהתיקון והקלקול הכל תלוי בז"א כי כאשר יתקן עצמו ז"א לקבל מא"א וזה ע"י הקול וצעקת תחתונים כי שבו מדרכם הרעה יאיר אליו א"א ויסתכל בו בעין טובה ויתבטלו הדינין ואם היפך ח"ו יהי' להיפך ונמצא שהצעקות והתפלות עדיו יבואו והיא ממתקן על ידם לקבל מא"א אבל א"א לא משתנה ולא אשתני כלל עכ"ל האריזלה"ה והובא ג"כ בפי' האד"ר בשם ס' הדרושים הביאו שם הרב למח ועיי' בע"ח שער המלכים פ"ז בדפוס סקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ו ואח"כ כשז"א בסוד הקטנות ואינו ראוי לזיווג מחמת מעשינו רק ע"י שהעתיקא מתעורר מאליו להאיר בו ומתקן את ז"א בבחי' למעני למעני אעשה נמצא הוא נס גדול בסוד הנס דקריאת ים סוף ועיי' זוהר בשלח דף מ"ט ע"א וה"ס נעלם א"א כבאדרו בכתב והבן ועיי' זוהר בשלח דנ"ד איך שלא הי' יכול להקרע הים ע"י התעוררות התחתונים עיי"ש. או לשון שנאה ומערר כמו שפי' רש"י ומשביע שלא יגרמו שנאה ויניקת החיצונים כי זה הזיווג מתוקן.

(ו) מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃

הנה כאן הכתוב מדבר בסוד עליית השכינה מבריאה לאצילות והנה מבואר בפע"ח שער הק"ש פי"ד ופכ"א שע"י מוחין שמקבל ז"א מאמא בק"ש דשחרית שהם מוחין ו"ק דגדלות מאמא הנה מהם יורד הארה לנוקבא שהיא עדיין בבריאה ועי"ז יש בה כח לעלות באצילות וזה מי זאת מי הוא הבינה וע"י הארות הבינה שה"ס המוחין שמקבל ז"א מבינה ע"י זאת שהוא המל' עולה מן המדבר מן עולם הבריאה שמשם היא רק בחי' נקודה בסוד מדבר ועיי' מ"ב למעלה בפי' בצבאות או באילות השדה לענין שדה בית ומדבר. כתמרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל הנה עיי' בזוהר ויצא דף קע"ו ע"ב בפי' הפסוק והנה כשהמל' עולה מבי"ע לאצילות היא דמיון הסתלקות השלהבת מעל הגחלות

הדבוק

השמטה

מי זאת עולה מן המדבר מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל הנה בזוהר משפטים בר"מ דף קי"ז ע"א מבואר שמי' זאת עולה מן המדבר דמקטרא דמי דאיהי בינה ודא ק"ש דכלילא מחמשין תרעין שה"ק כמ"ב עיי"ש ועמ"ש בפנים כי הנוקבא ע"י קבלת ז"א מבינה מוחין ו"ק דגדלות הנה מהם יורד הארת והארות לנוקבא שהסי' בה כח לעלות מן המדבר שהיא עדיין בסוד נקודה בבריאה עיי"ש עוד ומבואר שם בזוהר מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל מקטרת מור מר דא כתר ולבונה דא חכמה מכל אבקת רוכל דא בינה עיי"ש והוא כי מבואר בפע"ח שער הק"ש פכ"ט בכוונת אדי' שפתי תפתח כי היכל ק"ק דבריאה שהוא היכל ג' ספירן עילאין דבריאה שהם כח"ב הנה אותו ההיכל נכלל במל' דאצילות ונעשה עלמותה ממש ועולה עמה באצילות וזהו מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל שהם כח"ב כמ"ש בזהר וה"ס היכל קה"ק שעולה עמה ובזה יפורש ג"כ קשר הפסוק שאחריו הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה וגו' שה"ס היכל קה"ק שהוא מטתו שלשלמה וששים גבורים ה"ס הששה היכלין שלמטה מהיכל קה"ק כ"א כליל מי' כמ"ש למעלה בפנים בשם ספר זוהר הרקיע וגם אח"כ נכללין גם הששה היכלין עם המל' כמ"ש בפע"ח שער העמידה פ"ח ועמ"ש למעל' בפי' הפסוק משכני אחריך נרוצה והבן.

והנה מור ולבונה מכל אבקת רוכל מבואר בזוהר יתרו דף פ"ד ע"א שהם חוור וסומק ואוכם [ובתיקונים תיקון כ"א מבואר שמור ולבונה מכל אבקת רוכל הם בנה"י שהם ענפי חג"ת עיי"ש ויש לפרש על עליות ובנין הנוקבא כנגד נה"י דז"א] [והנה המור שה"ס החסד וחוור גוון שלו הוא אדום ולבונה שה"ס הדין סומקא גוון שלו היא לבן כמ"ש בזהר שמות דף כ"א עיי"ש וה"ס התכללות דינא ברחמי ורחמי בדינא והבן] שמור הוא לבן ולבונה אדום ומכל אבקת רוכל במור והנה מור שהוא לבן הוא מורה על חסד ולכן מכינה לפעמים על חסד כמ"ש בפע"ח בכוונת י"א סממני הקטרת

שמור

הדבוק בו ועולה כדמות עשן שהיא עליית השלהבת ליסודה יסוד האש שהוא למעלה כידוע מחכמי הטבע וכן דרך דוגמא ומשל הנצו' בירידתה לבי"ע ונעשית שמש ראש לפועלים ונשמה להם כדוגמת שלהבת הקבור בגחלת ומבררת ניצוצין בסוד אשא גוון תכלא האוכל' הפסולת הי"ס ושמן על ראשך אל יחסר במחשבה אתבררו וכשהיא עולה לשרשה באצילות שהי"ס יסוד האש שהי"ס הגבורות כי כל בנין הנוקבא הם ע"י הגבורות הרי היא דמיון תמרת עשן ועיי' הי"ט זוהר בראשית דף כ"א בסוד נהורא דשרגא ובזוהר פ' בא דף ל"ז ע"ב תמר דכר ונוקבא דלא סלק דא בלא דא תמר כמד"א כתימרות עשן מה עשן סליק חוור ורישיה אוכם הכי כלא כלילן וכו' חוור לישראל ואוכם לעע"ז עכ"ל ע"ש ע"ד שחורה אני ונאוה ועי"ל ע"ש גי' יעקב ורחל. גם כי הנצו' היורדות לבין החיצונים הי"ס אש אוכלה המבררת הניצוצין כמבואר בס' הגלגולים פ"א וב' והיא מעלת הניצוצין מהם בסוד תמרות עשן של הקרבנות ובסוד והרשעה בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ ע"י שנתעלה מהם הניצוצין והבן ועיין זוהר פ' נח דף ע' ע"א בסוד תננא ואשא מקוטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל מבואר שם בזוהר ויצא שמור הוא אברהם ולבונה הוא יצחק ומכל אבקת רוכל הוא יעקב או יוסף ובזוהר פ' יתרו דף פ"ד ע"א מבואר שמור ולבונה מכל אבקת רוכל דא חוורא סומקא וירוקא והענין שמו"ר הי"ס יסוד אשא כמ"ש למעלה בפסוק לרור המור דודי לי והנה מבואר בפע"ח שער הק"ש פכ"ט בכוונת אל עליון גומל שבעליית רחל ומיכל רצון דבריאה להיכל ק"ק יוצא האורה יסוד אשא לנגדה לבריאה ומאיר בה כדי שתוכל לעלות והי"ס החוורא שהי"ס החסד כי יסוד אשא כולו בחי' חסדים ולבונה הי"ס האורה אשא שהי"ס יוהי"כ המלבין עוונותיהם של ישראל וכמ"ש בס' ליקוטי הש"ס מהאריז"ל ה"ה במס' ראש השנה בענין הי"א ימים היתירים ימות החמה על ימות הלבנה שהם כנגד י"א סממני הקטורת ולבונה הוא יוהי"כ שהי"ס הבינה עיי"ש ואעפ"י שמבואר בפע"ח שער עולם העשי' פ"ד בדפוס דוברזובנא ובדפוסים אחרים בשער הקרבנות פ"ה שמור הוא בחסד ולבונה הי"ס אור מקיף עיי"ש הנה יסוד אשא הוא כולו בחי' חסד ואעפ"י גבורות דיסוד אשא נעשין חסדים באמא כידוע ולכן מור ביסוד אשא והי"ס חוורא ולבונה הי"ס סומקא שבבינה שהי"ס הגבורות

שבורכם

השמטה

שמור בחסד וכן לפעמים מכונה על יסוד אשא כמ"ש בפסוק לרור המור דודי לי בשם האריז"ל עיי"ש כי יסוד אשא הוא כולו רחמים ולבונה שהוא אדום מורה על הגבורו' וכן על הבינה שמנה דינין מתערין וכן לפי דברי הזהר הנ"ל מור מכונה ג"כ לכתר דבריאה שאעפ"י שבריאה הוא בחי' דין מ"מ הכתר הוא בסוד החסד וכן מכונה בשם מור שהוא חוור וחכמה מכונה בשם לבונה כי הוא קצת דין כי אפי' חכמה שבאצילות יש בה קצת דין כמ"ש בע"ח שער א"א פ"ו ובדפוס שקלאוו פ"ז ובשער הנסירה בפ"א א"כ מכ"ש חכמה דבריאה ולכן מכונה חכמה דבריאה בשם לבונה שהוא סומקא ומכל אבקת רוכל הי"ס בינה דבריאה אשר ביד הבינה הם כל הבשמים ובינה דבריאה הוא דין גמור כי בינה אפי' באצילות דינין מתערין מנה ולכן בינה דבריאה הוא בסוד אוכמא שהי"ס הדין הקשה נגד עולם האצילות ובא וראה איך הוא נחות דרגא בבריאה נגד עולם האצילות כי באצילות מכונה מור בחכמה ובבריאה מכונה בכתר ולבונה באצילות הוא כינוי לבינה וכאן בבריאה הוא כינוי לחכמה וכן מכל אבקת רוכל באצילות הוא כינוי לת"ת וכאן בבריאה הוא כינוי לבינה וכן הוא בסוד חג"ת דעתיק' מתלבשין בכח"ב דא"א והכל אמת עולין בקנה אחד אלו ואלו דברי אלקים חיים ועיי' היטב בפרדס ובעסיס רמונים בערכי הכינויים ועיין בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך מור שהוא בכתר כשהוא חסר דהיינו מר שהוא לשון אדון ומור בחסד או בגלא ובערך לבונה כתב שהוא בחכמה וכן בהוד ובערך אבקת רוכל כתב שהוא בבינה וכן ביסוד עיי"ש ומובן לפמ"ש מילא שמקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל הי"ס הכל קה"ק והנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה הי"ס השש' היכלין האחרים וכולם כלולים עם הנוקבא דאצילות ועיין בזהר בשלח דף נ"א ע"א והנה ראיתי להביא בכאן מאמר אחד מזהר שיר השירים המדבר מסוד הז' היכלין שהם כלולים בנוק' העולה באצילות ומתוכו יתבאר ג"כ הפסוק משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך וז"ל משכני באתרין דשמא קדישא כי מתחברין תרין שמהן כחדא דאינון שמא שלים הוי' אלקים שמא קדמאה משיך לגבי שמא אחרי ומה דכתיב אחריך נרוצה ולא כתיב ארוצה בגין דבשמא דא דאקרי אלקים כמה רתיכין וכמה בי דינין כלהו כלילן ומתחברן בי' ועי"ד כתיב אחריך נרוצה הביאני אינון דכלילן בהאי שמא והוא כלא שמא חדא כיון דשמא קדמאה משיך לגבי אחרא כדין כלא הוא חבורא חדא דשמא חדא ועילאין ותתאין כלהו דרגין מתקשרין הא בהא למהוי כלהו קשורא חד וחבורא חד ויחודא חד הביאני המלך חדריו אלין אינון חדרין עילאין ואידרין קדישין דרתיכין עילאין אדרא קדמאה איהו נהירו דנהור ונטרא דיתיבא נהירו דנהיר מקיפי עלמא עד סייפי עלמא נהירו דכל נהורין כלילן בי' נהירו בארבע גוונין גליפן בארבע סטרי עלמא ואקרי א"ל גדול נהורא הנציץ ברישא אדרא ואדרא קדמאה ודא

הוא

שהורשם בבינה וגבורה הוא ענף הבינה ואור מקיף ה"ס הבינה כמ"ש בפע"ח שער ספירת העומר פ"ג ובע"ח שער טנת"א פ"ד בדפוס שקלאוו ובשאר הדפוסים בפ"ג ושער השמות פ"ה בדפוס שקלאוו ובד"א בפ"ו ובלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק כולו סג יחדיו שכל המקיפים הם בסוד הבינה בסוד קו ירוק המקיף את כל העולם כלו [וגוון מור היא סומקא ולבונה חורא כמבואר זוהר שמות בסוד שהכללות חסדים בגבורות וגבורות בחסדים ולכן שגוון בהיפך] ולבונה הארת המוחין שמבינה שמקבלת הנוקבא בעודה בבריא' כמ"ש למעלה בפי' מי זאת ומכל אבקת רוכל ה"ס ירוק שבז"א והם כללות אברהם יצחק ויעקב ומכל אבקת רוכל ג"י השמות דז' מרגלאין ד' ד' מלפני אל אלקים מלפני י"ה אדנ"י שמאירין למלכות מז"ת דז"א שהם חג"ת נה"מ שלו כמבואר בלק"ת פי' תלוה בטעמי מלות שמן זית והז' שמות הנ"ל נקבעין בפרסא דאצילות ומתפשטין בעולם הבריאה שהם יוצאין מיהו' אהי' שהוא מ"ב דבריאה עיי' בפי' זוהר הרקיע בפי' זוהר יתרו שבדף ל"ב ועיי' שם במ"ת שז' שמות המרגלא הם בז"ת דבריאה והם ג"כ באצילות ובפע"ח בשער השבת פרק ח' בכוונת בואו כלה ובפע"ח דפוס דוברואונא שער הנהגת הלימוד בכוונת השבוע מהרמ"ע ז"ל ובשאר הדפוסים ליתא כמלא קחשוב מעיל' לתתא מור הוא אברהם וגוון חוורא בה"ס יסוד אבא ולבונה ה"ס יצחק וגוון סומקא והארת אמא ומכל אבקת רוכל ה"ס יעקב ויוסף וגוון ירוק שה"ס חג"ת נה"מ דז"א ונקרא ז"א רוכל פת"י כל מיני בשמים שה"ס המוחין דאמא בה"ס הבשמים כמ"ש לעיל בפי' לריח שמניך וכן בשמים ג"י ג' מילואי אהי' בהסרת הפסוק והבן כי קצרתי:

עיל"פ באופן אחר כי מדבר על בחי' עליית הנוקבא מבחי' אבא [illegible] ע"י הבינה שמתלבשין בחי' דאמא בנוקבא כדי לגברה והיא נגדלת בכל אחורי ז"א

השמטה

הוא נהורא דאחדא ברישא ברזא דאקרי הוי' חדרא תנינא נהירו דחשיכו דקא נפקא מסטרא דנהירו קדמאה ודא איהו נהורא סומקא דחביך ודא איהו דאתקרי אלקים דמסטר שמאלא לאתקשרא בנהירו קדמאה תרין אדרין דמתקשרין ומתחברן דא בדא דהא באלין אדרין ההוא דלתתא מתאחדא ואעיל לה מלכא עילאה לאלין אדרין קדישין ואנא וכלהו בשעתא דאתקשרנא כחדא בקישורא חדא נגילה ונשמחה בך נגילה ונשמחה באינון כ"ב אתוון אלפא ביתא דאקרי ב"ך כד"א אשר נשבעת להם בך בך יברך ישראל אלין אינון עשרין ותרין אתוון ומתחלפי לעשרין ותרין אלפא ביתות ברזא דשמהן גליפן בשמהן דלהון ואינון אקרון בך נגילה ונשמחה בך בך ודאי דהא כל אתוון נטל האי קיומא קדישא רזא ב"ך אכתריא"ל י"ה ד' לצבאות יושב על כסא רם ונשא וכל גדודי שרי לצבאות ומעלה מימינו חיים ומשמאלו מות והכסא עומד על ארבע עמידים עמד הימיני בד' שלהובי מלהטן באתוון וצירופי דא איהו רזא וסתרא דעמודא קדמאה מאינון ארבע עמודין דההוא כסא סמכא עלייהו ברזא דאתוון דאלפא ביתא ואינון תריסר בכל עמודא ועמודא לאתקיימא כל חד מנייהו על תריסר עמודין סמכין לאתקיימא כורסייא עלייהו עמוד השמאלי איהו ברזא דקטרא אחרא ואלפא ביתא וצירופי אחרי דא איהו רזא סתרא דעמידא דשמאלא וכורסייא מתתקנא עליהו ברזא וסתרא דתריסר סמכין והא תמעם הוו אלא תלת אתוון מצטרפין גו צירופא חדא בהאי קטרא ובהאי קטרא לתלת תיבין סלקין ונחתין ואינון טמירין ברזא יה"ו גליפו דשמא קדישא מחקקא יה"ו יה"ו יה"ו אלין גניזין בעמודא קדמאה דאיהו עמודא ימינא וה"ו"י ה"ו"י ה"ו"י אלין גניזין בעמודא דשמאלא למהוי כורסייא שלימא ברזא דעשרין ותרין אתוון דאלפא ביתא דההוא קיים קדושא כנים ונטיל בגווי' ברזא בך ועל דא נגילה ונשמחה בך נזכירה דודיך מיין מיינה של תורה דודיך אלין ע' ממנן דסחרין כורסייא קדושא ואינון רברבין שלטין ונטלין דינא מההוא יין ועל דא כתיב אשקך מיין הרקח ואינון דודים שבעין אלין אינון [כאן כתיב שם שמות שבעים מלאכים הכתובים ג"כ בזהר ויצא דף ק"ח ע"א עיי"ש] כלהון בכלל חד תמאן מגו עילאין וכלהון נהירין ונצלין מגו ההוא יין דמנטרא עילאין טמירין אינון איקרון חיות טמירין דאינון כלוא ושוב ואינון נהרין מגו עלמא עילאה עלמא דאתי עכ"ל וחושב שם אח"כ הע"ב שמות של ויסע ויבא ויט שהע' מלאכים הנ"ל מתנהרין מנהון עיי"ש והנה המאמר הזה הוא עמוק מאוד ואני לא באתי לפרשו רק בקיצור מופלג כי יכבד עלי האריכות והנה מבואר בפע"ח שער העמידה פ"כ בכוונת המברך את עמו ישראל בשלום שסוד הוי' אלקים שמא שלים כי ה"ס התחברות והתכללות הבריאה באצילות ובריאה ה"ס שם אלקים ג"י הכס"א והוי' ה"ס שם האצילות עיי"ש והנה גם המל' נקראת אלקים כמבואר בשער תיקון הנוקבא פ"ד ושער הירח פ"א עיי"ש ועיקר שם אלקים קונה המל' בירדתה לבריאה כמבואר בפע"ח שער ר"ח פ"ג עיי"ש כמלאת בעליית המל' מבריאה שה"ס שם אלקים נמשכין עמה ההיכלין דבריאה ג"כ באצילות והם נכללים עמה יחד וזהו משכני אחריך נרוצה לשון רבים ואמר הביאני המלך חדריו כי ביארנו למעלה בפנים שרי"ק דז"א חג"ת נה"י נקראים חדרים עיי"ש והנה עיקר החדרים הם חו"ג דז"א שה"ס שמות א"ל גדו"ל ואלקי"ם ונצח הוא ג"כ ענף החסד והוד ענף הגבורה וימין ושמאל דז"א ה"ס הוי' אלקים והמל' ה"ס שם אלקים נאחזת

בשמאל

ז"א ע"י שכללת יחד בלאה ע"ש בפע"ח שער הצמ"י פט"ז וזה מי זאת ע"י התלבשות מי שהיא נה"י דבינה בזאת שהוא הנוקבא ע"ש עולה השני' מן המדבר כי כשהיא' אב"א עם ז"א מן החזה ולמטה הוא בסוד לכתך אחרי במדבר וכשנשלמת בבחי' אב"א ע"י שנכללה בלאה ונכנסין בה נה"י דאמא ואז אינה חסרה רק החזרת פנים אז נקראת שדה ובטוחה בפני ז"א ועומדת עמו פב"פ נקראת בית כמ"ש בס' זוהרקי"ע בפי' זוהר משפטים דף ל"ד ע"ב בענין נחשא דפרח באוירא ובסוף ס' חסד לאברהם בביאור מאמר חז"ל להרחתיל שבלא לגביר אי בענין בית שדה ומדבר ולכן נדרש בזוהר ויבלא שם מי זאת עולה מן המדבר על דור המדבר כי מבואר בע"ח שער מיעוט הירח פ"ב שדור המדבר היה הנוקבא עומדת אב"א עם ז"א מן החזה ולמטה עיי"ש ולכן נקראים דור המדבר והוא עולה כתמרת עשן בקומא זקופא בכל אחור ז"א ע"י שנכללת בלאה ואפשר שזה נ"כ פי' מי זאת שהוא כללות לאה שהיא מל' דתבונה שהיא מי בזאת שהיא רחל נוקבא דז"א ע"ש עולה מן המדבר כתמרת עשן ונקראת אז שדה והיא מקוטרת מור שהיא החסד ויסוד אבא ולבונה הוא יסוד אמא כמ"ש לעיל בפי' הפסוק כאז לחייך בתורים צוארך בחרוזים שהמל' מקבלת בעומדה אב"א עם ז"א מהחזה ולמטה הארת החסדים המגולים מיסוד אמא שבתוך ז"א וכן מקבלת הה"ג וחסדים דאמא הם גבורות דאבא וזהו מור הוא החסדים המגולים כי מור בחסד כנזכר לעיל והוא הגבורות של יסוד אבא הנקרא מור ולבונה הוא הגבורות דאמא שקיבלה הנוקבא ונבנת על ידיהם ומכל אבקת רוכל הוא יעקב ויוסף שהוא ת"ת ויסוד דז"א כשם עומדת שנוקבא דבוקה קודם הנסירה כמ"ש בפע"ח שער כוונת אמן פ"א כי כל חיבור ודיבוק ז"א אב"א הוא בת"ת ויסוד דז"א וכנפיהם פרודה ועיין מ"ש לעיל בפי' הנה

זה

השמטה

בשמאל כי הוא בחי' דין. והוא בסוד איהו בכלא ואיהי בסוד וכשהמל' עולה עם ההיכלין הנכללין בה ונעשו עלמותה ותם ועולין עד ז"א הם הביאני המלך חדריו והוא מקבלת הכ"ב אתוון שביסוד ז"א בסוד נגילה ונשמחה בך שהם הכ"ב אתוון דבכים האי קיימא קודשא שהיא היסוד וממנה מקבלת הכ"ב אתוון כמ"ש למעלה בפנים בפי' נגילה ונשמחה בך עיי"ש ובזה תבין דברי המאמר זהר הנ"ל שים עיניך עליו ושאר דברי המאמר יתבארו עיין בזוהר ויצא דף קנ"ט ע"א וזוהר פקודי רכ"ח ע"א בסוד הדי שמכין תלת סדרין לכל סטר ועיין בס' זוהרקי"ע בפי' זוהר ויצא דף קנ"ט הנ"ל שסוד הכסא שהוא עולם הבריאה נחלק בסוד ד' סטרין מזרח מערב צפון דרום ובכל סטר יש א"ב אי מצירוף מג' אותיות דוגמת הא"ק בכר ולא אי"ק בכר רק צירופים אחרים מג' אותיות בכל צירוף והכ"ב אותיות עם מנצפך הכפולים הם כ"ז אותיות הרי ט' צירופים מג' אותיות ובסטר מזרח ודרום שהם החסד והרחמים האותיות הם כסדרן כסדר א"ב ובצפון ומערב הדין הם שלא כסדרן רק בסדר תשר"ק ושענין תוכל להבין מצירוף א"ל ב"ם וא"ת ב"ש ובכל סטר שם סוד הכ"ב אתוון יש שם יהו"ה ומהם יוצאים ק"ד ע' אורות שהם שבעים ומלאכים הנחלקים לד' סטרין ח"י לכל סטר דוגמת מיכאל בדרום וגבריאל בצפון ורפאל במערב ואוריאל במזרח וכן כל השאר ועיין עוד בס' זוהרקי"ע בפי' זוהר ויצא דף קנ"ז ע"ב שאותן הע' מלאכים הם בכללות הז' היכלין דבריאה וכשתדקדק היטב בזוהר פקודי בענין ההיכלות תמצא שאותן הע' מלאכים יש מהם בהיכל כלון ויש מהם בשאר ההיכלין ושם סוד נפשין ורוחין דהיכלין שהם חיון ורוחין כמ"ש האריז"ל ובכללן הם שבעים המלאכים הממונים שם בזוהר שיר השירים ובזוהר ויצא ודוגמת אותן המלאכים שהם שבעים אשר בהיכלין נמשך להיכל זכות ע' סנהדרין וזה מ"ש בזוהר בראשית דף מ"ב ע"ב וז"ל ע' גזרין גזירין ודיינין דינין הן לטב הן לביש והכא הוא אתר דזכותא היא דא בי' אתרשימו אתוון תלת דאינון יהו"ה עיי"ש כי הוא נמשך מסוד יהו"ה שבכל ד' מד' סטרין עיין שם היטב בזוהר ובזוהרקי"ע ותדקדק היטב הדק ותמצא פליאות חכמה והנה ט' סדרין לכל סטר וג"פ יהו"ה הוא ט' אותיות המאורין בט' סדרין וט' סדרין עם ג' סדרין דיהו"ה הרי י"ב סדרין והם כללות הכסא שהוא עולם הבריאה הנכללת במל' ועולין עמה באצילות וכשהמל' מקבלת הכ"ב אתוון מיסוד ז"א מאירין הכ"ב אתוון של עולם הבריאה ביתר שאת ויתר עוז כי יש כמה מיני אתוון רברבין וזעירין כמ"ש שם בזוהר ויצא הנ"ל ועולם הבריאה הוא בחי' הבינה כי אמא מקננא בכורסייא והם היין המשמח שהם עולם הבינה אבל משם מקבלים הע' מלאכים שבבריאה ושם הבריאה הוא אכתריאל יה ד' צבאות כמ"ש בע"ח שער סדר אבי"ע ותו נגילה ונשמחה בך אני והיכלות דבריאה כי כולם מקבלים רוב שמחה מכ"ב אתוון דיסוד וע"כ נזכירה דודיך מיין שע"י הארת מוחין דאמא בז"א מקבלים הע' מלאכים שהם הבריאה בקרוב אירס מאמא אבל הוא שרש ואם תדקדק היטב שם בזוהר ויחי ובזוהר ויצא וזוהר פקודי ובס' זוהרקי"ע שם בפי' זוהר ויחי וזוהר ויצא שם תבין דברי הזוהר חדש כמין חומר ועתים לקמן בפסוק שררך אגן הסהר אל יחסר המזג ועיין למעלה בפנים בפסוק משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דודיך מיין עיי"ש והוק היטב כי שם ענין עמוק ולקצר באתי.

והנה

זה עומד אחר כתלינו או אפשר שיעקב ה"ס חג"ת דז"א כי יעקב ת"ת המכריע בין חו"ג ויוסף ה"ס נה"י כי יוסף שהוא יסוד דז"א מכריע בין נ"ה דז"א ושם הם הז' שמות ומרגלאין כנ"ל בשם הלק"ת פ' תצוה ומבואר בלק"ת ליקוטי ישעי' בפסוק כי ההרים ימושין והגבעות תמוטנה שאעפ"י שהנוקבא עומדות רק כנגד נה"י דז"א בעומדה עמו אב"א מן החזה ולמטה מ"מ גם ג' אמצעות שהם חג"ת דז"א מאירין אלי' וה"ס מכל אבקת רוכל וזהו מקוטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל שהיא עולה מן המדבר שהיתה באחורי ז"א מן החזה ולמטה והיא כבר מקוטרת מור ולבונה ומכל אבקת רוכל הם האורות הנ"ל שקיבלה בהיותה בסוד מדבר אב"א עם ז"א מן החזה ולמטה ועתה עולה למעלה ע"י מי שהיא הבינה כנ"ל מי זאת עולה מן המדבר גי' ל"ה פעמים הוי' או י"פ הוי' אדני כתמרות גי' מ"א פעמים הוי' תמרות גי' רל"ב תתי"ד הוי' ושדי במילואם זאת עולה מן המדבר גי' י"פ אלקים מי זאת עולה מן גי' תרכ"ע אחורי כוזו במוכסז כוז"ו.

עי"ר בפי' מי זאת עפ"י מ"ש בזוהר משפטים דף קי"ז מטטרא דמי דאיהי בינה ואיהו כ"ה אותיות שבשמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד בק"ש דשחרית וכן כ"ה בק"ש דערבית ובשניהם אותיות חמשים כמנין מי והוא ע"ד שכ' בתיקונים סוף תיקון עשרין וחמשא בפסוק דודי לי ואני לו הרועה בשושנים מאי שושנים שושנה

השמטה

והנה יש לרמז סוד הנ"ל בפסוק ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים כי ד' עמודי הכסא שה"ס ד' סטרין מזרח מערב צפון דרום שה"ס העמודים בהם סוד הכ"ז אותיות התורה כנ"ל וכ"ז אותיות מן הא' עד הת' עולים בגי' אלף ושבע מאות וחמשה ושבעים וזהו ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים והבן היטב ועיין לקמן במ"ש בפסוק שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז בסוד הפסוק ואת האלף ושבע מאות וגו' בסוד הכ"ב אתוון שביסוד דנוקבא בסוד החותם שמקבל המלי' ביסוד דז"א שה"ס נגילה ונשמחה בך כנ"ל והבן והנה מבואר בסוף זוהר שיר השירים שסוד כ"ב אותיות במילואם כזה אל"ף בי"ת גימ"ל דל"ת ה"ה וא"ו זיי"ן ח"ת טי"ת יו"ד כ"ף למ"ד מ"ם נו"ן סמ"ך עיי"ן פ"א צד"י קו"ף רי"ש שי"ן תי"ו הם ששים אותיות במילואם בסוד ששים רבוא ישראל כמו נוטריקון של ישראל י"ש ש"שים ר"בו"א א"ו"ת"יו"ת ל"ת"ו"ר"ה ואותיות מנצפך הכפולים במילואם כזה מ"ם נו"ן צד"י פ"א כ"ף הם הם י"ב אותיות שהם סוד י"ב שבטי ישראל ואותן י"ב עם ס' הנ"ל הם ע"ב שה"ס שבעים נפש לבית יעקב ומאותן הכ"ב אותיות הוא בנין הגוף עיי"ש והוא ע"ד שמבואר בע"ח שער טנת"א שהגוף נבנה ע"י הכ"ב אותיות שהם אבנים הבונים הבנין ועיי' שער הירח פ"ב אות כ' ומבואר בזוהר וירא דף קי"ט ע"א שסוד הע' מלאכים הנ"ל יונקים מן שם ע"ב של ויסע ויבא ויט שבהם רי"ו אותיות ועם כ"ב אותיות ועשר אמירן הוא רמ"ח שה"ס רמ"ח סייפין ועיי' בזוהר יתרו דף ל"ב ע"ב וזוהר תרומה דף קל"ב ע"ב וקע"ה ע"ב וזוהר פקודי דף רל"ד ואחרי מות דף ע"ח שמכ"ב אותיות התורה יוצאין סוד ע"ב ששורשו בחכמה וסוד שם מ"ב ששורשו בבינה שה"ס ל"ב נתיבות החכמה ונש"ב שסוד כ"ב אתוון וי' אמירן ה"ס ל"ב ול"ב עם סוד י' נקודות הים מ"ב כמבואר שער טנת"א וה"ס חמשים ש"ב עם תמנא תרעין ועם כ"ב ה"ס ע"ב ויש באלו הדברים דברים מופלאים וכן מבואר בזוהר ובתיקונים בכ"מ שסוד שם ע"ב מסוד הכ"ב אותיות ויש בזה לרמז שכ"ז אותיות פשוטים ומלאים ומילוי מילואם הם רי"ו אותיות והם יוצאים מל"ב נתיבות החכמה והבינה יש בזה פליאות חכמה ותן לחכם ויחכם עוד ועיי' בהקדמת זוהר בראשית דף ז' ע"ב בסוד חבקוק ובסוד שם ע"ב ובסוד אדם היושב על הכסא ועיי' בע"ח שער טנת"א איך הכ"ב אותיות ה"ס הרמ"ח אברים וה"ס ל"ב נתיבות כ"ב אתוון עם עשר אמירן שהם עשר נקודות עיי"ש באריכות ובזה תבין ג"כ סוד הע' מלאכים שהם עפ"י סדר הנקודות ק"מץ ק"דמיא"ל מ"לכיא"ל צ"דקיא"ל פ"תח פ"דא"ל ת"ומיא"ל ח"סדיא"ל וכן כולם עיי"ש ובזה יבואר הפסוק אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ד' אלקים. ארץ ושמים בתחלה הקדים שמים לארץ ואח"כ ארץ לשמים והוא עפ"י פלוגתת חז"ל דמ"א שמים קדמו ומ"א ארץ קדם וכו' בלק"ת בפסוק בראשית ברא אלקים שסוד בראשית ב' ראשית כי שניהם אמת ואלו ואלו דא"ח ומא"ח ול"פ כי בבריאה קדמו שמים לארץ ובעשיה קדם ארץ לשמים וזהו אלה תולדות השמים והארץ בהבראם שבבריאה קדמו שמים לארץ והבראם גי' רמ"ח בסוד הע' מלאכים שבבריאה המקבלים מסוד רי"ו אותיות שבשם ע"ב וסוד כ"ב אתוון ועשר אמירן שה"ס רמ"ח סייפין ובסוד אדם היושב על הכסא אבל בעשי' קדם ארץ לשמים ביום עשות ד' אלקים ארץ ושמים ובזה יש ג"כ לפרש הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה הנ"ה גי' ששים וסוד הששים גבורים ה"ס הששים אותיות של מילוי כ"ב אתוון שהם סביב המטה של סוד עולם הבריאה ששם המטה כמ"ש בפנים למעלה עיי"ש וה"ס רמ"ח סייפין וזהו כולם אחזי גי' ל"ב כ"ב אתוון וי' אמירן ועם ומ"רב שה"ס רי"ו אותיות ה"ס רמ"ח בסוד כולם אחוזי חרב והנה מבואר בפע"ח שער הק"ש פכ"ג ובמבוה"ש ש"ה ח"א פי"א ששם ע"ב דויסע ויבא ויט בחג"ת דז"א [עיין בזוהר בשלח דף

כ"א

שושנה עלאה דא ק"ש דשחרית דאית לה חמש ערפין דאינון חמש עלין דשמע ישראל ה' אלקינו ה' דאית בי' חמש תיבין וי"ג עלין מלגו רזא דאחד וכן שושנה כ"ה גרעינין בתפיח דילה חושבן כ"ה אתוון דיחודא וכן בשושנה תנינא כ"ה גרעינין דסלקין לחמשין והנה להבין דברי התיקונים עיין ברי"ש הקדמת זוהר בראשית ובפי' ס' זוהרקי"ע שם ובזוהר פנחס דף רל"ג ע"ב בפי' השושנים וסוד חמש ערפין וי"ג עלין בשושנה עליונה וכן בשושנה התחתונה ועיין מ"ש לעיל בפי' הפסוק כשושנה בין החוחים שיש לשושנה התחתונה י"ג עלין שהי"ס ס"ג בקר ושם העומד עליהם הרי י"ג וחמש ערפין הי"ס הה"ג שיש לה מן הבינה השומרין אותה מפחד החיצונים וכן בשושנה עליונה שהיא כלת משה י"ג עלין הארת י"ג תיקוני דיקנא שהם י"ג אותיות דמילוי אלקים וחמש ערפין בסוד ה' אותיות דאלקים וכן כשתחשוב שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד גי' י"ג פ' אלקים בסוד י"ג ערפין וה' עלין ועיי"ש בס' זוהרקי"ע והנה בענין כ"ה גרעינין שבתפוח הי"ס הפ"ה גי' כ"ה שהי"ס הה"ג כ"א כלול מה' ועיי' בזוהר פ' לך לך דף ל' ע"ב כה דהיא תרעא לצלותא ועיי"ש בס' זוהרקי"ע בפי' המאמר דשם והנה כתבנו למעלה בפסוק כשושנה בין החוחים כן רעייתי בין הבנות בשם ס' זוהרקי"ע בפי' לרי"ש הקדמות זוהר בראשית כי השושנה העליונה נקראת רעייתי שהיא דוגמת הבינה כאמא כן נתה

השמטה

כ"א ע"ב ודף כ"ב ע"א וכן הוא בביאור מאמר א' ומז"ל ע"ד הנסתר להרח"ו ז"ל הנדפס בסוף חסי"ל שבני ע"ב שמות יש ע"ב א' בחג"ת והי"ס שם ע"ב שבע"ב תיבון בבוהי' אם שמוע עד ושמהם וע"ב שני בנה"י ע"ב תיבון שבפי' ליל"ת עיי"ש] ומבואר שם בשער הקי"ב שכמו שיש שם ע"ב דויסע ויבא ויט בחג"ת דז"א שבהם רי"ו אותיות כנגדן יש ג"כ בנה"י שלו שהם הבוקיים עיי"ש וזהו א"ש חרבו על ירכו גי' רי"ו והם על ירכו שהם נה"י וקראן ירכו בלשון יחיד כי הם תרין פלגי גופא ושם לבאות לשניהם וגם כי עיקר השעירה לריכה ביךך שמאל שהוא הוד והע"ב שמות הי"ס החרב השומר ומפחד בלילות והנה לפמ"ש שם בזוהר ש"ר הבירים כנראה כי אותן הע"ב שמות הם מעלמא דאתי שהיא הבינה יין דמנטרא כמו שכתבתי למעלה לשונו הקדוש כי באמת הם באים מן הבינה לז"א ומז"א מקבלים המלאכים וכמ"ש שם בזוהר וירא שסוד הע"ב שמות הי"ס השמ"ים עיי"ש [ועיי' בזוהר בשלח דף כ"ט ע"ב בסוד הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה ודו"ק] שהוא ז"א ולכן ג"כ חרב באמא גי' קסי"ו ד"ס כמ"ש למעלה בשנים בשם אלקי"ת ואמא עד הוד אתפשטת שהי"ס חרבו על ירכו וכמ"ש שם במגוה"ש פ"ה ה"א פי"א שהם ע"ב הי"ס החסדים המתפשטין חסד בבחסד וחסד בגבורה וחסד שבת"ת עיי"ש וכן ה"ה בכ"ה הי"ס החסדים המתפשטין ואמא עד הוד אתפשטת שהי"ס החסדים דאמא המתפשט בחג"ת כ"ה אבל ביסוד אינו רק כללותן ואין שם חסד פרטי מיוחד והחסדים ממתיקין הגבורות שהי"ס הפחד בלילות וזהו א"ש חרבו על ירכו מפחד בלילות ויוכל לומר עפ"י מה שמבואר בע"ח שער אוכלא ובלק"ת פ' לך לך בטעמי מלות מילה שסוד החסדים המגולים שמחזה דז"א ולמטה הי"ס ע' כי הח' הם הויות כמלא ב' ח' שבנה"ם הם ב' הויות גי' בין ועוד ב' שליש חסד המגולים בת"ת ז"א מן החזה ולמטה הוא ב' שליש הוי' שהוא ח"י ועם בין הרי שבעים אורות מגולים והנה מבואר בע"ח שער הירח פ"ב שנוקבא דז"א בעמדה אב"א עם ז"א מן החזה ולמטה היא מקבלת החסדים המגולים ההם כי נכפלים כפליים ונמצא חליו לז"א וחליו לנוקבא עיי"ש והנה בעליית המל' מבריאה ונכללין כל ההיכלין דבריאה בה והוא עדיין בסוד נקודה ועולה באצילות אב"א עמו וז"א מקבל מוח הדעת בחי"ג ומקבלת המל' עם ההיכלין הנכללין בה סוד החסדים המגולים שהי"ס ע' אורות הנ"ל שהי"ס המרומז במזכירה דודיך מיין שהי"ס הע"ב שמות שבנה"י דז"א שמקבלין המלאכים הנ"ל ועיין בע"ח בשער קילור אבי"ע פ"ד בסוד רמ"ח אברים שהי"ס החסדים שמחזה ולמטה בסוד זכרי עם וה' גי' רמ"ח גי' אברהם עיי"ש סוד גדול בזה ועיי' בזוהר לך בקי"ה דף פ' ע"ב בסוד שמונה עשר ובלום מאת ילידי ביתו של אברהם שהי"ס רמ"ח שייפין דגופא ובענין דרזא דנשמתא דנפקא מתמן עיי"ש ויש כמה בחי' שינית בסוד רמ"ח שייפין וכולם עולים בקנה א' והנה לכאורה יקשה לך כי לפי מ"ש נראה שבעליית המל' באצילות עולין גם המלאכים עמה ובפע"ח בשער התפלה פ"ו ובשער הקדישים פ"א נראה שאין עולין בחול עמה עם המל' רק פנימיות העולמות שהם נפשין ורוחין ונשמות שבעולמות אבל לא חיצונית העולמות והמלאכים שהם בחי' חיצוניות כי אם היו עולין גם החיצונית היינו רואין בעינינו עליית העולמות וכן כל העליי' הוא דרך עמוד א' שמעולם לעולם ואיך יעלה כל העולם דרך העמוד ההוא עיי"ש [וזה נקיט כי באמת אותן ע' מלאכים הם סוד נפשין ורוחין דהיכלות כידוע ומלאכים החיצונים אינם עולין רק עם בחי' חיצונית העולמות] הנה לבמתדקדק היטב בפע"ח שער השבת בהקדמה פ"ו ופ"ז ובע"ח בשער פנימיות וחיצונית דרוש א' ודרוש ג' יראה כמה שינוים שאין זה מוכרח וכן ראיתי לא' קדום מתלמידי הבעש"ט בהגהותיו לפע"ח בבי' שבי' והעלה בראיות רבות ונכונות שהעיקר שגם החיצונית

עולין

וכמבואר ג"כ בפי' ספרא דצניעותא בדרוש השושנה ואבאר השרון שושנה עליונה היא מן הבינה וכבר נתבאר למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה שנחזרת הנוקבא פב"פ הנה מתלבשת שושנה עליונה בשושנה תתאה וזה מי זאת מי ה"ס שושנה עליונה שהיא בסוד הבינה וזאת שושנה תתאה ונכללין זה בזה כשעולה המל' מן המדבר שהיא חוזרת מן אב"א לבחי' פב"פ ונעשים כרמזין במ"י ג"י נון כנ"ל וה"ס ירושלים שלמעלה וירושלים של מטה בסוד נשבע הקב"ה שלא יכנס בירושלים שלמעלה וכו' ולזה מבואר בתיקונים דאינון תרין שושנים דאינון לקביל בית ראשון ושני דאומי קב"ה דלא יעול לדא בלא דא והבן.

ולפמ"ש בפי' ראשון שה"ס עלייתה מבריאה לאצילות הנה סוד עלייתה מבריאה לאצילות ע"י הידים בסוד שם מ"ב ג"פ י"ד וכן עשן ג"י י"פ מ"ב גם ד' אלקינו ד' שה"ס יד. ימין במילואו מ"ה שלומ"ה ג"י עשן וכוזו במוכסז כוזו קל"ג תשל"ב קל"ג ג"י מקטרת מור ולבונה שה"ס יד שמאל שע"י הידים הם כל העליות.

(ז) הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃

[מטתו ג"י ז"פ אדני ש"שים ג"בורים ס"ביב ל"ה ר"ת ש"גל"ם ב"אלבם היא אד"ני וס"ת ממב"ה ג"י בהסך אותיות שאחר אדני וששי"ם ג"י י"פ אדני גבורים ג"י ד"פ אדני חר"ב בא"ת ב"ש ואל בם דין מאדני] הנה מבואר בע"ח שער מוחין דקטנות פ"ב שהמוחין דקטנות שהם ג' שמות דאלקים בהכנס מוחין דגדלות נדחין המוחין דקטנות למטה וברדתם מתמעטין וכשיורדין בגרון דז"א הם מתמעטין ממה שהי' בתחלת ג' אלקים ובכ"א ק"ך צרופים הרי ש"ס צירופים ובגרון מתמעטין ואינם רק ק"ך צירופים ואח"כ ברדתם ביסוד דז"א נתמעטים לששים צירופים וה"ס הנה מטתו שלשלמה שהוא נוקבא דז"א ששים גבורים סביב לה כי אלו הם ששים אלקים מצד הגבורות ונקראים ס' גבורים והמל' כשהיא אחורי נה"י דז"א והה"ג שלה הם בדעת שלה כנגד היסוד דז"א ונמצא שהששים גבורים שהם ביסוד דז"א הם כנגד מטתו שלשלמה והם מגבורי ישראל שהוא ז"א הנקרא ישראל ולא יעקב והם גבורים מסטרא דדכורא ולא מסטרא דנוקבא והם שומרים מטתו שלשלמה שהם מאירים בה וכן מבואר שם בע"ח עיי"ש או אפשר לומר שה"ס הה"ג של חג"ת נ"ה וכללותו ביסוד הרי שש וכ"א כלול מי' הרי ששים גבורים שיוצאין מיסוד דז"א אל הנוקבא ועיי' בזוהר בשלח דף ס"ו ע"ב בסוד ששים גבורים סביב לה שה"ס גבורות ו"ק דז"א שאותן הו"ק ה"ס י"ב גבולי הת"ת והם מתפשטין עד עולם היצירה ששם מקנן ז"א וה"ס שתין פולסין דנורא דמט"ט שביצירה ועיי' מ"ש לעיל בפי' הפסוק הנה זה עומד אחר כתלנו עיי"ש וכן מנצפך בא"ת ב"ש יה"ו ע"ב ג"י ששים וה"ס שס"ג מנצפ"ך שמקבלת מז"א וזהו מגבורי ישראל.

(ח) כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃

זה מבואר בלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק חגור חרבך על ירך כי שם ס"ג בריבוע ג"י קס"ו ושם אהי' בריבוע ג"י דם ועם קס"ו ג"י חר"ב והוא מאמא הנותנות חרב לז"א להכיל הנוקבא שלא ישלטו בה החיצונים ואמא מתפשטת עד הוד דז"א ולא עד יסוד דז"א כי יסוד אמא קצר ומסתיים בחזה דז"א ונמצא שמתפשטת בחג"ת נ"ה דז"א וה"ס ה"פ דם מאמא שהם ריבוע אהי' המתפשטין

השמטה

עולין ע"י שנכללין עם הפנימיות וכי שם שאר הדיעות אינם דברי הרב כי רוב הדרושים מסכימים כנ"ל והאמת שגם הם נכללין ועולין ע"י הפנימיות וגם כי בע"ש בתוספות שבת עולין בודאי גם חיצונית ופנימיות דחיצונות העולמות ואין בכחי להאריך בזה כי ירבו הדברים מאד תן לחכם ויחכם עוד וכן משמע להדיא בזוהר חדש פ' בראשית בסתרי אותיות שהבאתי מקצתו לקמן בפסוק שרך אגן הסהר שאלו המלאכים עולין למעלה עם המל' וה"ס שבעין ותרין סנהדרין דקיימין אפלגו גורן עגולה למעבד גופא לסיהרא עיי"ש ועיי' לקמן ור"ת של ה"נה מ"טתו ש"לשלמה הוא שם מה"ש ג"י א"ל ש"די שבבריאה ומ"טתו ג"י שבעה פעמים הי"כל שה"ס ז' היכלין שבעולם הבריאה ושמי' ובתיקונים תיקון כ"א איתא מקטרת מור ולבונה תרי ירכי קשוט מכל אבקת רוכל דא צדיק דכליל כולא איהו רוכל ואיהי אבקת דילי' הה"ד ודבק באשתו וכ"י סליקת לגבי בעלה עכ"ל עיי"ש הנה מפרש מור בגלא שהוא ענף החסד קו ימין ולבונה הוד ענף שמאל ואבקת רוכל ביסוד כי מור מורה תמיד על סוד הימין או יסוד אבא או חסד או כלה וכן לבונה או יסוד אמא או גבורה או הוד ורוכל ביסוד ועליית הנוקבא מן המדבר שהוא מן עולם הבריאה היא עולה עד אחורי נה"י דז"א ולפ"ז יפורש הפסוק הנה מטתו שלשלמה על הנוקבא דז"א שעומדת אחורי נה"י אשר שם ביסוד דז"א ס' צירופי אלקים שה"ס ששי גבורים וכמ"ש למעלה בפנים בפי' הראשון עיי"ש והבן.

המתפשטין בחג"ת כ"ש דז"א ג"י חג"ת עם ד' אותיות כמנין הי"ש דם וזהו כולם אחוזי חרב שכל הגבורות ומגבורי ישראל וכל דינין שהו אחוזין בחרב הזה שי"ש לז"א מאמא כי היא שורש הגבורות והדינין והוא קס"ו ודם שבי"י חרב ולכן לא אמר אוחזי חרב אלא אחוזי חרב שהם נאחזין בחרב דז"א שיש לו מאמא והחרב הזה מנהיגם ולא הם מנהיגים החרב ולירוף מי"ל יו"ד מי"ם ד"י ומלי"ח י"ת י"ש ומלומדי אותיות מלוי דם כי ס"ג עיקר ודם עפל אליו ומלחמה ודם ג"י קס"ו ע"ה שהוא רבוע ס"ג [וכ"ל שמלוי ג"י אלקים שהי"ש הדין] וזהו על ירכו שמתחזקים בירך שמאל שצד שם אמא אתפשטות ככ"ל ועם זה נשמרים מפחד בלילות הכוללות כל הקליפות [ועיין זוהר תרומה דף קס"ג ע"ב שלילות היא קי"ת ונוקבי' ועיי' בע"ח שער קליפת נוגה פ"ב בענין קי"ת ולילית והנה הקליפות שליטין רק בבי"ע ולא באצילות ועיקר הפחד בבי"ע והנה בפע"ח שער חג המצות בכוונת מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות מבואר שבי"ע נקראים לילות ע"ש המלוי הנקרא ליל שמורים ולילה עיי"ש] ונקראים ע"ש המלוי הנקראים לילה כי מלכותו בכל משלה והי"ש דינה של גיהנם מכ"ל הלקי"ת בשינוי לשון קלת ועיי' בזוהר ויחי דף רכ"ו ע"ב ודף רי"ג ע"ב שסוד מטתו שלשלמה הי"ש המלוי עיי"ש ועיי' בזוהר פ' אחרי דף ס' ע"א בסוד הפסוק. עוד מפורש הנה מטתו שלשלמה ס' גבורים סביב לה מגבורי ישראל בס' זוהרקי"ע בפי' זוהר וירא בסתרי אותיות שבדף קי"ז שהנה מטתו שלשלמה הי"ש השכינה היורדות בהיכל ק"ק דבריאה שהם סוד המטה כמ"ש לעיל בפי' אף ערשנו רעננה ושסים גבורים הי"ש השבה היכלין שתחת היכל קה"ק כיא כליל מיי' ג"י ס' גבורים ועם היכל קה"ק הי"ש שבעים סנהדרין עיי"ש בזוהרקי"ע ובזה מיושב קושי' התוס' יבמות דף קי"ע ע"ב ד"ה ששים גבורים ודו"ק. כי בהם מתגלה סוד הזהב שהיא הגבורה כי שם אמא מקננת אבר מינה דינין מתערין ובבריאה מתגלין הדינין כי אצילות בסוד הכסף סוד החסדים ועמים לקמן בפי' עמודיו עשה כסף רפידתו זהב והם מגבורי ישראל שהי"ש הדינין דבריאה בגבורות דז"א שיש לו מאמא ועיי"ש בס' זוהרקי"ע וכולם אחזי חרב מלומדי מלחמה יתפרש ג"כ ע"ד הנ"ל בשם הלקי"ת אשר הגבורות הם שורשם ואחיזתם בחרב הבינה שהוא קס"ו ד"ס שאמא מקננת בבריאה וחרב הבינה הוא

חרב

השמטה

על הרי בתר. הנה אשר נתבאר שסוד על הרי בתר הוא יחוד הנעשה בנפ"א דמנחה ועל הרי בשמים יחוד דכ"א דשחרית ויחוד הנעשה בכ"א דשחרית הוא ע"י כללות העולמות ע"י החסד שהי"ש יד ימין ויד ימין הי"ש ג' שמות ד' אלקינו ד' שבהם י"ד אותיות ומספר ד' אלקינו ד' במספר הקדמי ג"י תרי"ד ועם הג' שמות הם במספר הרי בשמים ובשמים הוא מספר הקדמי של אלקינו ותרי"ד ג"י בי"ם בקי"ר והוא ע"ד בבקר בבקר תפלת שחרית וישכם אברהם בבקר ויחוד הנעשה במנחה הוא מצד הדין בחי' יד שמאל בחי' כוזו במוכסז כוזו אשר במספר הקדמי עולה תתי"ז כמנין הרי בתר ושמות כוזו במוכסז כחו הי"ש המנחה הסמוך לערב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב כי אחר המנחה הוא הערב ואחר אותיות כוזו במוכסז כחו הם לזחי"ז בגימ' לזחי"ז שהם עולים ערב.

אף ערשנו רעננה הי"ש היכל קה"ק קורות בתינו ארזים הי"ש היכל אה"בה והיכל רצון והיכל זכות שהי"ש עץ הארז שהי"ש ת"ת הכולל ג"כ חו"ג רהיטנו מבואר בזוהר ויצא דף קס"ג שרהטים הי"ש אלין ארבע דקיימי תחות האי באר והי"ש ארגמן שבהיכל רצון והי"ש ברותים שהם כוללים סוד חג"ת אברהם יצחק יעקב דוד.

כשושנה בין החוחים וכו' כתפוח בעצי היער וכו' הנה שושנים מבואר בתיקונים תיקון י"ט שסוד שושנה חיור וסומק רחמי ודינא חסד וגבורה ובריאת שבזוהר פנחס דף רכ"ו ע"ב מבואר שסוד שושנה לובן שליט על סומק שהוא לובן נוטה לאדום בנצח ואודם שליט על לובן בהוד נמצא שי"ש שושנה בחג"ת חסד כולו לבן גבורה אדום ת"ת כליל משניהם חיור וסומק וכן יש שושנה בנה"י לובן נוטה לאדום בנצח אודם נוטה ללובן בהוד יסוד כולל שניהם והי"ש ו"ק דנוקבא ועל אלו שני השושנים נקרא ת"ת בעלה הרועה בשושנים וכן בסוד התפוחים מבואר באדר"א דזוהר נשא דף קל"ג ע"ב וז"ל תיקונא שביעאה שבוק שערא ואתחזן ב' תפוחין בתקרונתא דנוקמא שפירין ויאין למחזי פתח ר"ש כתפוח בעצי היער מה תפוח זה כליל בתלת גווני כך קב"ה תרין תפוחין כליל שתא גוונין ותרין תפוחין אלין דאינון תיקונא ז' אינון כללא דכל שתא תיקונין דאמינא ובגיניהון אתקיים באור פני מלך חיים עיי"ש בסוד תרין תפוחין דא"א הכוללין שי"ת תיקונים עילאין דדיקנא וקנים שהוא ז"א כולל ו"ק שהם שני תפוחין והנה תפוח מבואר בזוהר האזינו סוף דף ר"ו ע"ב שתפוח אלין אבהן וכן בכי"ת בזוהר מבואר שתפוח בחג"ת ועיין בפע"ח שער השבת פי"ד שתפוח בחג"ת בתלת גוונא לבן בחסד אדום בגבורה והת"ת כולל לבן ואדום ובתיקונים תיקון י"ט ותיקון כ"ו ובפע"ח שער השבת פ"ח מבואר שהתפוחים בנה"י לובן נוטה לאדום בנצח ואדום נוטה ללבן בהוד ויסוד כולל שניהם הרי שני תפוחים בו"ק דז"א דוגמת השושנים שהם

נר"ק

חרב מלומדי מלחמה כנ"ל בשם הלק"ת והיא מתפשטת בז"א עד הוד בסוד איש חרבו על ירכו ומשם נמשכין הגבורות עד בריאה והגבורות הם שמירה מפחד בלילות מיניקת החיצונים כמבואר כ"ז למעלה בשם הלק"ת ועיי' בפע"ח שער ק"ש שעה"מ פ"ה בפי' הנה מטתו שלשלמה שפי' שם ג"כ שקאי על הנוקבא שיורדות בהיכל קה"ק דבריאה ועיי' זוהר שמות דף ה' ע"א וזוהר ויקרא דף ל"ד ע"ב ועיי"ש היטב בס' זוהרקי"ע והבן ועיין זוהר שמות דף י"ד ע"ב עיי"ש.

(ט) אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃

עיין בזוהר תרומה דף קי"ך בסוד האפריון ופי' המאמר של הזוהר שם תמצא בס' זוהרקי"ע בפי' ספרא דצניעותא פרקא קדמאה בדרוש ג' גוונין סומקא ותכלא ואוכמא והתגלותן בסוד האפריון עיי"ש באריכות ומבואר שם בס' זוהר הרקי"ע שסוד האפריון הוא עולם הבריאה שהוא אוהל וחופה להסתיר אורות של עולם שלמעלה הימנו והבריאה חותם האצילות כמבואר ג"כ בע"ח שער אבי"ע ומבואר שם בזוהר שלכן נקרא עולם הבריאה אפריון כי בינה נקרא אפרסמון וס"ת מאפרסמון הם בינה ותבונה ולכן עולם הבריאה שה"ס הבינה כי אצילות חכמה ובריאה בינה ויצירה ועשי' ת"ת ומל' כידוע ולכן נקרא עולם הבריאה אפריון במקום אפרסמון כי י' דאפריון במקום ס"מ דאפרסמון כי י' גי' ו"ד אלא שבבינה נחשב הו"ד בכ"א עשר פעמים ופ"י גי' ס' דפ"י גי' מ' ובבריאה אינו נחשב רק ו"ד לבד שהוא י' דאפריון והנה בלק"ת ליקוטי קינות איכה מבואר שאפרסמון בבינה ואפריון במל' וי' דאפריון במקום ס"מ דאפרסמון עיי"ש [וכן מבואר ג"כ בס' פרדס רמונים שער ערכי הכינויים ערך אפריון עיי"ש וכן מבואר בזוהר בראשית דף ע"ו ע"ב שאפריון בסוד המל' עיי"ש והוא לכאורה סותר למ"ש בפי' ספרא דצניעותא שאפריון הכונה מעצי הלבנון ה"ס עולם הבריאה הכונה מאורות דאצילות עיי"ש ויכול לומר כי הבריאה קונה זה השם ע"ש המל' היורדות לעולם הבריאה או להפך והבן.

ועיי"ש היטב בזוהרקי"ע בסוד הים והנחלים שבבריאה ועיי' זוהר בראשית דכ"ט ע"א ודו"ק. והנה המלך שלמה היא ז"א והוא עושה האפריון כי מבואר במבוה"ש ש"ב ח"ב פ"ז ובע"ח שער התיקון פ"א ושער מ"נ ומ"ד דרוש ד' שאחר שבירת הכלים והתחיל התיקון והבירור של העולמות לכל עולם מה ששייך לו מן הבירורים והמעולה מהבירורים נתברר לצורך א"א והוא נתברר ע"י ע"ק שלמעלה מא"א וכן חלק או"א נתברר ע"י א"א ע"י זיווג שלו שהוא זיווג מיניקה ובי' עיי' בע"ח שער הולדות או"א וכן זו"נ הוצררו ע"י או"א ע"י זיווגם ובררו חלק זו"נ וניתנו בסוד העיבור בבטן התבונה עיי' בע"ח שער אנ"ך ובמבוה"ש שער ה' וכן עולם הבריאה כל חלק שלא הוברר לאצילות נתברר ע"י זיווג ז"א עם נוקבי' וממנו נעשה עולם הבריאה וזה עשה לו המלך שלמה כי הוא עשהו ע"י זיווג ועשה שלו שנתן לנוקבא ובירור חלק עולם הבריאה ועשה לו לגרמי' להסתיר אורו כי עולם הבריאה מלביש ומסתיר עולם שלמעלה שהוא אצילות ועיקר הנהגת העולמות בי"ע ע"י ז"א בסוד משפט וצדק כמבואר בס' יושר לבב כי עיקר ההנהגה וההשגחה ע"י ז"א ע"י הא"ס שהוא מתלבש בו והוא נעשה ונגמר מעצי הלבנון שה"ס י"ס דאצילות כמבואר בע"ח שער דרושי אבי"ע פ"ד בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ב ושער סדר אבי"ע פ"א שא"ר

השמטה

בו"ק דנוקבא וזהו שדימה הנוקבא לשושנה בין החוחים והזכר לתפוח בעצי היער ועיי' בזוהר האזינו דף רפ"ו ע"ב והנה מבואר בתיקונים תיקון כ"ו שרמונים ג"כ בנו"ה ועיי' בפרדס רמונים שער ערכי הכינוים ערך רמונים והנה נראה לפע"ד שסוד רמונים בנה"י דאמא המתפשטין בז"א ואמא עד הוד התפשטות ועיי' בלק"ת פ' עקב בפי' הפסוק ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון עיי' מ"ש בפסוק כפלח הרמון רקתך שסוד הרמון ביסוד דאמא כי יסוד דאמא נקרא ג"כ רמון והבן במלא רמונים בנה"י דאמא המתפשטין עד נ"ה דז"א ותפוחין בנה"י דז"א ושושנים בנה"י דנוקבא וכן יש שושנים ותפוחים בחג"ת דנוקבא ודז"א ובזה יבואר לך כמה מקומות בזוהר ותיקונים ודברי האריז"ל שהכל אמת ואין סתירה ממקום למקום.

הביאני אל בית היין עמ"ש למעלה ה"ביאני א"ל בית היין ראשי תיבות אהבה שהוא סוד אהבת דודים של ישסו"ת שמתלבש בה ודגלו עלי אהבה ה"ס אהבת ריעים דאו"א שנתלבשו בז"א ועיין במ"ח מס' גלות רחל איך יש שבע בחי' למל' ובחי' השביעית שיהיו שני מלכים משתמשין בכתר א' ולא תקבל המל' ע"י ז"א ולא הוא גדול ממנה ועיי"ש אות ג' שבבחי' זו שלוקחת נה"י דישסו"ת והז"א נה"י או"א הוא דוקא בבחי' השביעית ועיי' באורך בע"ח שער מיעוט הירח ומבואר שם שבחי' השביעית הזאת אין לה עד לעתיד והנה בר"ח לפי שעה בתפלת מוסף יש לה הויה הבחינה בסוד הביאו עלי כפרה על שמעטתי את הירח אבל תיכף אחר תפלת מוסף חוזר כבראשונה ואז במוסף שעורין מתפללין כי אז מתגלה אור ע"ק שהוא למעלה מתפללין ועיין בפע"ח שער ר"ח והנה מבואר בשער מיעוט הירח שאפי' בזמן בית ראשון לא היתה בבחי' השביעית

שאור י״ס דאצילות הם מאירין דרך ומסך האצילות ונתהם בבריאה מותם דמות האצילות ג״כ עיי״ש באריכות ועש בספ׳ ק״ד והנה לבנון הוא או״א או ישסו״ת שאבא או ישסו״ת הם שורש הל״ב נתיבות החכמה ואמא או תבונה הם שורש נון שערי בינה ויש לבנון התחתון שה״ס ישסו״ת שהם לבנון ל״ב נתיבות החכמה ונון שערי בינה ויש לבנון עליון שהם או״א ועמ״ש לקמן בפסוק אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי והנה מה שמבואר בכמה מקומות שאצילות כנגד אבא ובריאה כנגד אמא ועיי׳ בע״ח שער דרושי אבי״ע וא״כ לכאורה קשה למה הבריאה תחת האצילות ואינו מונח כנגד האצילות דוגמת או״א שהם עומדין שניהם שוין בקומתן אבל באמת לא קשה ונ״ל לפמ״ש בע״ח שער אנ״ך פ״ח ובכ״מ שהאמת שאבא דאצילות היא כללות או״א דאצילות כי או״א הם יוד של השם וישסו״ת הם אמא דכללות שהם ה׳ שבשם הוי׳ וישסו״ת הם למטה מאו״א ולכן עולם הבריאה ג״כ למטה מאצילות וכן מבואר להדיא בפע״ח בהקדמה לשער השבת פ״ח ובע״ח שער פנימיות וחיצוניות דרוש ט״ו שאצילות הם כנגד או״א כללות אבא דאצילות ובריאה כנגד ישסו״ת שהם אמא דאצילות עיי״ש א״כ האצילות שהוא כנגד או״א יוד של הוי׳ הם לבנון העליון כנ״ל וזהו מעצי הלבנון שהם י״ס דאצילות ובזה תבין דברי זוהר בראשית דף כ״ט וז״ל אפריון עשה לו המלך שלמה דא תיקונא דעלמא תתאי מעלמא עילאה שכוונתו שהם בנין ותיקון עולם הבריאה ע״י י״ס דאצילות ועיי״ש בס׳ עטרת צבי ולפי הנראה דאפריון הם המל׳ עם הבריאה שבכללותן הם עלמא תתאי כנ״ל עוד כתב שם ואפיק ארזי לבנון רברבין מההוא זהרא עילאה ושוי בתיכוי על כ״ב אתוון רשימין ואתגליפו בעשר אמירן ואתיישבו השה״ד מעצי הלבנון עיי״ש כי ארזי הלבנון מבואר בס׳ אמרי אור שהם ספירות דאבא ושם הם שורש הל״ב נתיבות החכמה שהם כ״ב אתוון ועשר אמירן כמבואר בע״ח שער נתיבות פ״ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ה עיי״ש וכאן הי״ן עולם האצילות שהוא כנגד אבא וע״י נעשה עולם הבריאה שהוא כנגד אמא כנ״ל ועיי״ש עוד בס׳ עטרת צבי שכ״ד אתי לבנון דעקרו ושתלן שהם הנטיעות שהיו בהם השבירה עיי״ש והי״ן ש״ך כילולין שהם ל״ב כילולין ורפ״ח י״ס ל״ב שהם כ״ב וי׳ שהם הגוף והנפש הכלים והבלא דגרמי כלילן וכלים כי לא נשברו האורות וסוד בנין העולמות דמתקלא ושפריון נבי״ם שהוא לורך התיקון כ״ז נעשה מבירור המלכים סוד ארזי לבנון.

(י) עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם׃

הנה עיין סי״ב בע״ח שער כסה״כ בכמה מקומות ובפע״ח שער הקדישים פ״א בדפוס דוברא[ו]נא ובדפוסים אחרים בפ״ב ושער הק״ש סוף פכ״ט כי סוד עולם הבריאה הם ד׳ משכן ושית דרגין לכורסייא שהם הז׳ היכלין דבריאה והיכל קה״ק הוא כסא״ד דבריאה שהם ד׳ עמודים ושית דרגין הם הו׳ היכלין האחרים וגם הכורסייא שהוא הכסא הוא מתכונן באלה מכסא״ד דאצילות ומתלבש בהארת תנה״י דנוקבא דז״א היורד בהיכל קה״ק דבריאה כי מתנה״י דנוקבא יורד הארה בסוד מוחין לבריאה והם מתלבשים בהיכל קה״ק שבשם הד׳ משכין ואלו האורות הם הכסא ולפעמים כשיורדות הנוקבא בעלמה למטה בסוד מיעוט הירח הם אדם

יושב

השמטה

השביעית ולפי׳ בשבתות וי״ט הוא מקבלת ע״י ז״א בעצם ועיי׳ בפע״ח שער השבת פכ״ז שבשבת שאל בו ר״ח אין לומר לדקדק לדק כי שוין כתרו וכתרה עיי״ש ומשמע שבשאר שבתות תמיד כתרו גדול מכתרה ולפמ״ש שעולין במקום שהי׳ כתר דאו״א וכמ״ש ג״כ בע״ח שער מיעוט הירח כי אפי׳ בשבת כשעולין זו״נ הנה ודאי גם או״א עולין יותר למעלה וכשעולין זו״נ למקום כתר דאו״א הנה או״א עלו יותר למעלה ומ״מ מקבלין המוחין דאו״א שעלו למעלה כמבואר היטב בהקדמה לשער השבת פ״ד ושער השבת פכ״א ושער מקראי קודש פ״ב ובע״ח שער הארת המוחין פ״ה ונמצא כמו שהוא השינוי למטה בחול בין ר״ח לשאר ימים כן הוא השינוי ממש למעלה בין שבת לשבת ר״ח והנה בע״ח שער שבירת הכלים פ״ב כתב וז״ל כאשר זו״נ הם פנים אז כתי׳ דאו״א מוחין לז״א וכתי׳ דישסו״ת לנוקבא ואז יוצאין ב׳ בחי׳ יעקב א׳ בז״א מאבא וא׳ בנוקבא מישסו״ת ואז שני המאורות גדולים לא הוא גדול ממנה ולא היא גדולה ממנו עיי״ש וכן מבואר ג״כ במבו״ש ש״ב ח״ב פ״ו בענין נפילת האחורים דאו״א ולכאורה קשה א״כ יתחייבו גם הנשים בתפילין אבל נק״מ כי בהיותם במדרגה הזאת אז מתגלה אור ע״ק שהוא למעלה מתפילין וכמו במוסף ר״ח שחולצין התפילין ונמצא פסוק הנ״ל אל בית היין מדבר בבחי׳ שיש לה בר״ח והבן ומ״ש הרמ״ז בספ׳ זוהר תזריע שבימי שלמה הי׳ מלי מגלגום לישסו״ת וז״א לאו״א זה אינו כי בימי שלמה לא היה רק מדרגה השנית ומדרגה השביעית לא יהי׳ עד לעתיד והבן.

דומה דודי לצבי או לעופר האילים עתים למעלה ועיי׳ זוהר אחרי מות ס״ח ע״א שצבי וא״ל הם צדיק וצדק יסוד ועטרת היסוד ובדף ת״ט ע״א מבואר

היושב על הכסא עיי"ש ומבואר בשע"ה שער הקדושים שלכן אין אומרין קדיש בין תפלת הבריאה לתפלת העמידה כי ממש היכל קה"ק דבריאה נעשה אצילות ממש כי כל כללות מל' דאצילות בעשר ספירות הם בראש הבריאה ואין לך סמיכת גדול מזה בסוד סמיכת גאולה לתפלה ועיי' בשער הק"ש פכ"ט וגם כי אורות מכח"ב דאצילות ומתכה"י דנוקבא דז"א דאצילות שהם אורות של עולם האצילות ממש הם כלם יורדים בהיכל ק"ק דבריאה כמלא כי היכל ק"ק הוא מעין עולם האצילות וזהו עמודיו עשה כסף שה"ם הד' עמודים של האפריון שה"ם ד' דרגין דכורסייא שהם כחב"ד שבהיכל ק"ק דבריאה עשה כסף שעד היכל ק"ק דבריאה עדיין הם בחי' אור האצילות שה"ם הכסף שהוא חסד רפידתו זהב רפידתו ג"י פרכת והנה מבואר בזוהר בראשית דמ"ה ע"א דאיכא פרוכתא פרוסא בסוד ומבדילה לכם הפרכת בין הקדש ובין קודש הקדשים [וכן מבואר ג"כ בזוהר פקודי דרכ"ט ע"א] וכ' שם בס' זוהרקי"ע בפי' הדברים וז"ל פרוכת דפרים פריסא בסוד מסך שבין זו"נ לאו"א ואמא בסוד קה"ק שכל קדשים העליונים משפיען בה וב' כרובים הם כ"ה שבה וכפרת יסוד שבה וארון מל' שבה ולוחות ה"ם יסוד אבא שבתוך יסוד אמא והכל בבריאה כי כל מה שיש באצילות יש בכל עולם ועולם עכ"ל ס' זוהרקי"ע שם ופי' דבריו כי מבואר בע"ח שער כה"כ ושער הקדישים הנ"ל ובפע"ח שער העמידה פע"ז ושער השבת פי"ט שיש ז' היכלין דזו"נ בבריאה וה"ם הז' היכלין דחול שנפתחין בברכת יוצר אור ובברכת מעריב ערבים שבחול אבל ז' היכלין דאו"א אינם נפתחין בימי החול רק הם סתומים ונכללים בהיכל ק"ק דזו"נ שכולל כחב"ד שהם ארוך ואו"א והם סתומים בהיכל ק"ק שה"ם ג"ר דזו"נ רק בשבת שנכללים היכל זו"נ בהיכלי או"א אז נפתחין היכלי או"א ויש שם בהיכל ק"ק כללות ז' היכלין שה"ם היכלין דאו"א ושם סוד היכל אהבה העליון כמבואר בזוהר בראשית קדמאה היכל אהבה וכו' עיי"ש שער כה"כ פ"ו ובכוונת למען שמו באהבה והנה מבואר בע"ח שער הארת המוחין פ"ח בענין ארון וכפרת זהב כי יסוד אבא היוצא מיסוד אמא לוקח עמו הארת לבוש מיסוד אמא וה"ם הכפרת עיי"ש וכן הוא הענין של הפרכת המפסיק בין או"א דבריאה לזו"נ דבריאה אלא שהכפרת נעשה מיסוד אמא והפרכת נעשה ממל' דאמא דבריאה שה"ם בשר התפיח של יסוד אמא וממנו נעשה הפרכת והוא דוגמת הפרסא המבדלת בין אצילות לבריאה ועיי' בס' עטרת צבי בפי' זוהר בראשית שם וזה רפידתו זהב כי רפידתו היא לשון מצע שהיא היליע של הפרכת בין היכל ק"ק ששם הם ז' היכלין דאו"א לשאר היכלין דזו"נ והם זהב כי עמידיו ה"ם הכסף שעד שם עדיין מעין האצילות כנ"ל אבל מן הפרכת ולהלן ה"ם הזהב שה"ם הגבורה כמ"ש בס' זוהרקי"ע בפי' ס"ד בענין האפריון שגוון הזהב מתגלה בעולם הבריאה שה"ם הגבורה ועמ"ש לעיל בפי' הנה מטתו שלשלמה ששם גבורים סביב לה בשם ס' זוהרקי"ע וגם כי הפרכת הזה נעשה ממל' דאמא שה"ם הזהב וגם כי הפרכת ה"ם למלוס האור כמ"ש בע"ח שער הנקודים פ"ב שכל בחי' פרסא ה"ם למלוס האור שה"ם הדין וה"ם הזהב שהוא הדין וזהו רפידתו זהב וגם תיבת זהב הז' של זהב מורה על ז' היכלין דאו"א וה"ב מזהב גי' ז' שה"ם ז' היכלין דזו"נ סוד לאתחברא שביעאה בשביעאה הנזכר בזוהר בראשית שם אלא שז' היכלין דאו"א לבד הסתומין בהיכל ק"ק דבריאה ה"ם הכסף ועם הז' היכלין דזו"נ הם בחי' זהב ששם מתגלה הדין והבן. מרכבו ארגמ"ן סוא כנגד היכל רצון דבריאה שם סוד הד' חיות שבכל עולם שהם נשר שור אריה אדם שה"ם מיכאל גבריאל רפאל נוריאל כמבואר בע"ח שער קילור אבי"ע פ"ח והד' חיות הנ"ל הם בהיכל רצון כמבואר בזוהר בראשית דף מ"ד ע"ב וזוהר פקודי דף רכ"ד ובס' זוהרקי"ע בפי' זוהר ויחי דף ק"ז ור"ת של א"רגמן הוא אוריאל רפאל גבריאל מיכאל נוריאל ואוריאל ונוריאל חדא הוא אלא שאוריאל מצד החסד ונוריאל מצד הדין כמבואר שם בזוהר פקודי [והנה חז"ל אמרו האבות הן הן המרכבה ודוד רגל רביעי במרכבה והנה מיכאל של החסד סוד אברהם גבריאל גבורי סוד יצחק

השמטה

מבואר איהו צבי ואיהי צבי' איהו איל ואיהי אילה והנה יש לפרש הפסוק דומה דודי לצבי או לעופר האילים שקאי על יסוד ועטרה דז"א [וכן בזוהר פנחס דף רמ"ט ע"א מבואר שאיל ואילת דכר ונוקבא עיי"ש] וכן שם בזוהרקי"ע בפי' זוהר בראשית דף מ"ט פי' על מ"ש בם דאיהו אמר ואיהי אמרה שקאי על עטרת יסוד דז"א נקרא אמר ועטרת יסוד המל' נקרא אמרה וכן נראה לי מ"ש בם בזוהר איהו צבי ואיהי צבי איהו עופר ואיהי עפר קאי על יסוד ועטרה שלהם ועיי' זוהר פנחס] שנקראים צבי ואיל ע"ש שדומים לצבי ואיל כשהם בורחים מחזירים ראשם לאחוריהם כן היסוד מקבל מלמעלה ומשפיע אח"כ למל' בסוד הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות וכו' כמבואר למעלה וכן המל' נקראת צבי' ואילה ע"ש זה שמקבלת מז"א בעלה ומשפעת למטה לבי"ע או י"ל כי ידוע בעת הגדלות נגדלים פרקי ז"א ומיסוד נעשה ת"ת וה"ם היסוד המזדווג עם לאה מן החזה ולמעלה וזהו דומה דודי שהוא הת"ת ז"א שהוא עלם החתן שכולו שם הוי' מבפנים ומבחוץ הוא דומה לצבי או לעופר האילים שה"ם יסוד דז"א הכולל יסוד ועטרה [וה"ם אלה

יצחק אוריאל נוריאל סוד ת״ת יעקב וישראל אוריאל מצד החסד ג״י אברהם והיא ישראל נוריאל מצד הגבור׳ בחי׳ ונלדו סוד יעקב וכן יעקב בג״י ב״פ מלאך ס״ד אוריאל נוריאל ולכן נקרא יעקב ישראל ודוגמת אוריאל נוריאל רפאל בחי׳ מ״י דוד המלך והנה בד״ה כתיב דויד ומלא ביו״ד אברהם יצחק יעקב ישראל דויד ג״י מיכאל גבריאל נוריאל אוריאל רפאל והנה יעקב ג״י ב״פ מלאך כנ״ל וישראל עם הא׳ ג״י אוריאל נוריאל ע״ה] ובזוהר בראשית דף כ״ג ע״ב ובפע״ח שער ר״ח פ״ג להאריז״ל והיא ד׳ חיות שהיא המרכבה וזהו מרכבו ארגמן נגד היכל רצון והנה ומבואר שם בזוהר פקודי ובזוהר בראשית שהיכל זה נקרא גנת אגוז כי הוא כאגוז אשר פריו הפנימיות שבו מתחלק לד׳ חלקים שהיא הד׳ חיות ועיין בפע״ח שער ר״ח וחנוכה ופורים בסוף השער בדרוש למוהרחו״ל שמדבר בענין פגימת הלבנה עיי״ש בסוד האגוז ועיין עוד בזוהר תרומה דף קל״א ובע״ח שער קליפת נוגה פ״ב שיש ד׳ קליפות ג׳ קליפת קשות רוח סערה ענן גדול אש מתלקחת וקליפה רביעית קליפה דקה והיא קליפת האגוז ומבואר בע״ח שער הקליפות פ״ב שקליפות דבריאה הם מתחילין מכנגד היכל רצון דבריאה ואינם כנגד היכל ק״ק נמצא שסוד האגוז בקליפותי׳ ובפנימיותי׳ דומה להיכל רצון ועל היכל זה נאמר שש וארגמן לבושה כי היכל רצון שהוא היכל הששי כולל שש היכלות שלמטה כמבואר בע״ח שער כה״ב עיי״ש וזהו שש וארגמן כי שש ג״כ סוד הארגמן והוא לבושה של המל׳ כשיורדות שמה ועיין מ״ש לקמן בפ׳ ודלת ראשך כארגמן והבן. וסוד היכל רצון היכל דנשיקין ושם הם י״ב מלאכים מיכאל וג׳ עמו וכן לגבריאל וכן לרפאל ונוריאל כמבואר בזוהר וכנגדן היא הדגלים ד׳ דגלים וי״ב שבטים ג״י כמנין שם מ״ב שהיא הז׳ שבלים דנשיקין אשר שם בסוד ודגלו עלי אהבה עיי״ש והנה מיכאל גבריאל רפאל נוריאל ג״י כמנין יהודה יששכר זבולן שהוא דגל הראשון וכן מיכאל גבריאל רפאל אוריאל ג״י שקילות שם האחרון משם מ״ב.

תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים היא כנגד היכל אהבה דבריאה אשר מבואר בזוהר בראשית דף מ״ד ע״ב ובזוהר פקודי דף רנ״ב ע״ב ובפע״ח שער הק״ש פי״ב ובשער העמידה פי״ז שע״י היכל אהבה נעשה התעוררות המיין נוקבין ומעלין אהבה מתמ״ע בני ישראל ונעשה רחימותא ואהבה בין קב״ה לישראל ועיי״ש בזוהר פקודי והנה כבר מבואר בפסוק שחורה אני ונאוה בנות ירושלים שבנות ירושלים היא נשמות הצדיקים שהיכל זה מעלה רחימותא והתעוררות הנ״ל מנשמות הצדיקים או. שבנות ירושלים היא ההיכלות דבריאה כמבואר שם והיכל אהבה זה הוא מבנות ירושלים והנה חושב והולך מן עמודיו עשה כסף עד כאן שהיכלות דבריאה כסדרן מלמעלה למטה עד היכל אהבה ולא יותר כי משם מתחיל תיקון זו״נ שהמל׳ והיא עולה לא״כ לזיווג אח״א ויורדין הארת מעולם האצילות לנוקבא דבריאה בסוד ציקי קדרה להיכל אהבה והארת המוחין ורצוף יעקב יורד להיכל רצון וכן אור יסוד אבא להיכל ק״ק נמצא עד שם מגיעין אורות מאצילות להעלות הנוקבא כמבואר כ״ז בפע״ח מכוונת ק״ש ואילך עד תפלת העמידה והבן.

עוד בפי׳ הפסוק אפריון הוא המל׳ עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון מסוד המוחין המקבל מאו״א וס״ד עלי י״ש אהוים הי״ח והי״ב שבדעת לבנון עמודיו עשה כסף קו ימין ושמאל דידה שהם נגד נ״ה דיד׳ שהיא העמודים יכין ובועז הם כסף ב״ש בשם אור חסדים המגולין כי בקו האמצעי דידם אין בה מתחסדים רפידתו זהב כי כל בנין הנוקבא רצוף בגבורות בין קו ימין

השמטה

אלה תולדות יעקב יוסף וסוד מחז״ל שהי׳ זיו איקונין של יוסף דומה ליעקב] ועפר היא העפר שהיא מל׳ ז״א כמ״ש שם בזוהר בראשית איהו עופר ואיהי עפר שהוא עטרת היסוד וכן יש לפרש הפסוק עד שיפוח היום ונסו הצללים סוב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר כי בלילה בעוד שנטו הצללים הנה סוד ז״א לבחי׳ קטנות בסוד ו״ק ואעפ״י שמקבלת בערבות ו״ק דגדלות מ״מ אין לו ג״כ ומה שהי׳ בעת הגדלות ת״ת נעשה אח״כ בשעת הקטנות יסוד ועיקר הזיווג קודם חצות לילה הוא רק שיסוד ז״א יורד להיכל ק״ק ומזדווג עם רחל שם בסוד השכינה כמבואר בפע״ח שער מנחה ומעריב בכוונת השכיבנו וזהו על הרי בתר שהם היכלי בריאה ששם הזיווג רחל עם יסוד וז״ש דודי דו ודי דו היא הזיווג מל׳ עם ת״ת ודי היא זיווג המל׳ עם היסוד עיי׳ בפע״ח שער חג המצות בכוונת הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא עיי״ש ובזה תבין היטב דומה דודי לצבי ופסוק ס״ב דומה לך דודי לצבי וכו׳ ובסוף גוף ובריח מבריחן חד וסוד הזיווג שקודם חצות היא זיווג שאינו גמור ולכן אסור אז הזיווג והזיווג אז בעולם הפירוד ובזה יבואר ג״כ הפסוק ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים [וי״ל עוד בפי׳ הפסוק ודייק תיבה או לפמ״ש למעלה בשם האריז״ל בפי׳ בצבאות או באילות השדה שצבי הוא נגד רצון והוא החסד ואיל נגד תוקף והיא הגבורה וכן היסוד לפעמים משפיע חסדים ולפעמים גבורות וזה דומה דודי לצבי או לעפר האילים, וכן כל הפסוקים יובנו ע״ד זה והבן מאוד כי קצרתי] שהוא בעת גדלותו שעולה למ״כ כדי להמשיך מוחין ועי״ז נגדל ונעשה מיסוד ת״ת והיא על הרי בשמים שהנהי׳ נעשה חג״ת שהם נקראים הרים והיא האדם המשולש ומה

שהם

ימין ושמאל וכן קו האמצעי שלה כל גופה שכנגד כנ"י בסוד רפדוני בתפוחים מרכבו ה"ס יסודה הכוללת ה"ג ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים סוד מ"נ מנפשות הצדיקים העולין בסוד דנוקבא.

(יא) צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃

הנה בזוהר בכמה מקומות נדרש על תרין עטרין דירות ז"א מאו"א שה"ס חו"ג שבדעת שלו ובלק"ת ליקוטי שיר השירים כתב וז"ל אמר לשון יחיד ולא אמר בעטרות מאחר שהם שנים והוא כי שניהם נכללין ביסוד אמא ונמצא נכללים בעטרה אחת ולכן נקט בעטרה לשון יחיד ולא אמר בעטרות עכ"ל לק"ת והנה החו"ג שבדעת לוקח ז"א ביום חתנתו שהוא יחוד החתן והכלה כי המוח לצורך הזיווג עיין זוהר אחרי מות דף ע"ז ע"ב ובפע"ח שער חג המצות פ"א ובע"ח שער הקליפות פ"ב שבדעת תלוי הזיווג בסוד וידע אדם את חוה אשתו כי מן החו"ג שבדעת נמשך הטפה ועיין בע"ח שער הנסירה פ"ח במ"ק ובמבוא"ש ש"ה ח"א פי"ד כשאין זיווג אין צריך למוח ואין לז"א סוד הדעת עד שיש לו נוקבא בזיווג עמה ועמ"ש לקמן בפי' לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב וזהו ביום חתונתו וביום שמחת לבו כי אז הוא שמחת לבו כי מהות ענין אבר הלב שלכאורה אין לו שום כינוי בספירות כי הראש הוא ג"ר ודרועין וגופא חג"ת ושוקין וברית נה"י אך ענינו נתבאר בע"ח שער פרצופי זו"נ פ"א בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ד כי מצינו במקומות שלב הוא בינה ובמקום אחר מצינו שהוא ת"ת ובמ"א מצינו שהוא המל' והכל אמת כי אבר הלב נעשה במקום הסתיימות יסוד אמא בחזה דז"א והאורות מתגלים שם כי עד שמה המה מכוסים ביסוד אמא ובמקום ראשון של התגלות עושין רושם גדול וממנו נעשה הלב נמצא כי הוא בינה כי הוא מיסוד אמא והוא ג"כ ת"ת דז"א ששם החזה ושם מתחיל ראש הנוקבא שהוא המל' נמצא הכל הוא אחד עיי"ש ובס' מאורי אור בערך כינוי הלב ובפע"ח שער הקליפות פ"ח בענין הלב וזהו וביום שמחת לבו כי מתגלין האורות דחו"ג שבדעת המלובש ביסוד אמא במקום הלב וגם כי משם ניתן עיטרה דגבורי למל' שה"ס השמחה שהוא בסוד הה"ג כמבואר למעלה בפי' נגילה ונשמחה בך וכ"ז הכתוב מדבר אל בנות ציון שהם נשמות הצדיקים שהם יצאו ונולדו מנוקבא העליונה שה"ס ציון כי ציון ברחל וירושלים בלאה כמבואר בפע"ח שער תיקון חצות פ"ד וכל נשמות הצדיקים יוצאין מזיווג ז"א עם רחל ועיין מ"ש למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה בנות ירושלים והנה הצדיקים הם זוכין ורואין את החתן בשמחתו כי הם שייכים בשמחתו שהם גורמין כ"ז ע"י מעש"ט שלהם ומסירת נפשם לצורך זיווג או"א להנחיל עטרות לבניהם
והם

השמטה

שתפס הפסוק היסוד ולא תפס נו"ה שמהם נעשה חו"ג כי העיקר הוא קו האמצעי שממנו עיקר בנין הנוקבא והנה יסוד הזכר נקרא צבי ויסוד דנוקבא נקראת צבי' איהו צבי ואיהי צבי' ובזה יפורש הפסוק שני שדייך כשני עפרים תאומי צבי' הרועים בשושנים עיי' היטב למעלה בפי' הפסוק וי"ל שמדבר הפסוק בסוד שני דדים שיש ברחם הנוקבא והם נעשין מסוד ב' דלתין וצירים שברחמה שה"ס השני תומות ציון וירושלים וזהו שני שדייך כשני עפרים תאומי צבי' שה"ס שני תומות שברחמה שהם שני עפרים כי עפר תמיד במל' בסוד וברז"ל מעפר יקח וכן עטרת יסוד ז"א אעפ"י שהוא בזכר מ"מ הואיל והוא מל' דז"א נקרא עפר האילים וכאן שני עפרים הם שני תומות שהם מתאימות ביסוד נוקבא שנקרא צבי' והם רועים בשושנים כי הב' תומות נקראים שושנים כמבואר למעלה והנה עיקר שם שושנה מורה על חסד או גבורה בסוד שושנה חוור וסומק והנה בב' תומות שברחם הנוקבא יש ב"פ ה"ג מאמא ומז"א מאמא ה' דמים טהורים והם חסדים שבגבורות וה"ג מז"א ה' דמים טמאים שהם גבורות שבג' וסוד ה' דמים טהורים הם שושנים אדומים נוטים ללבן וה"ג מז"א שהם דמים טמאים הם שושנים אדומים וזהו הרועים בשושנים וכמ"ש חז"ל על פסוק סוגה בשושנים טפת דם כחרדל ראיתי כשושנה אדומה כי ה"ג דז"א שהם ברחמה ה"ס ה' דמים טמאים ובטנך ערמת חטים שה"ס הטפה שמצטייר בבטנה הם סוגה בשושנים שהם הב' תומות שהם ה"ס הדמים כמבואר היטב למעלה והנה צבי גי' אמו"נה ועפ"ר אילי"ם גי' אמ"ת כי ע"י היסוד מתחבר אמת ואמונה שהם זו"נ וכן אילים גי' הוי' אדני שהם זו"נ שמתחברים ע"י היסוד וכן צבי גי' הוי' אדני וגם ו"ה משם הוי' שהם זו"נ ונמצא מבואר שם צבי ועפר האילים וצבי' ועפרים וסוד שושנים באופן נאות ולפמ"ש יפורש ג"כ שיר למה נקרא ז"א רועה בשושנים כי הוא מזדווג עם הנוקבא והוא מעלה אליו מ"נ בסוד הה' מנצפך הכפולות שה"ס השושנים וכן פה העליון המזדווג בסוד הנשיקין עם החיך נקרא שושנה ע"ש הדין והה"ג שבגרון וסוד ה' מוצאות היוצאין מן הגרון אל השפה העולין למ"נ אל היסוד המזדווג עם הגרון שהוא החיך והבן כי קצרתי מאוד והנה סוד השושנה המכונה לה"ג הם ה' עלין תקיפין דשושנה כמבואר בריש הקדמת זוהר בראשית
שה"ס

ושם זוכים ומקבלין התורה בגדולה ומשיחה של מלכה הלזה והבן.

ובתיקונים תיקון כ״א מבואר ביום חתונתו דא שכינתא תתאי שהיא יחוד ז״א עם השכינה וביום שמחת לבו הוא שכינתא עילאה בהתיחדו לקבל מבינה אשר יקודה ומקיים בלבו השמח.

והנה בזוהר אמור דף צ״ח ע״א וזוהר יתרו דף פ״ד ע״א ובזוהר בשלח דף כ״ז סוף ע״ב [ועיין בזוהר בהעלותך ברים הס׳ דף קמ״ח ע״ב בסוד העטרה שעיטרה לו אמו ה״ס החופה בס״ד והוא כחתן יוצא מחופתו ועיין בפרדס ובעסיס רמונים שער ערכי הכנוים ערך חופה שחופה בכתר עיי״ש] ובמאמר הזוהר הנדפס בסוף הזוהר של חלק א׳ בפסוק ויאמר אלקים הנה נתתי לכם נדרש פסוק זה על חג השבועות יום קבלת מתן תורה והוא כי מבואר בפע״ח שער חג השבועות פ״א שהמוחין שנסתלקו ביום א׳ דפסח הם חוזרים לאט בכל ימי הספירה [כמבואר בשער חג המצות ושער הספירה]. ונמצא ביום חג השבועות ז״א שלם במוחין אמנם עדיין לא הגדיל הז״א רק מחב״ד ולמטה שה״ס המוחין אבל עדיין הכתר לא קיבל ויוד הכתר נעשה ונגמר [שעטרה לו ג״י כתר יהיה תרך אותיות שבעטרת הדברות שקיבלו בסיני והבן] ונשלם לו בעלייתו בדיקנא דא״א שעד שם עולה ז״א ונעשה בבחי׳ ארוך אנפין בסוד זקן לבן חי״ב חז״ל ב״ס נדמה להם כבחור זקנו שחורה כאיש מלחמה ובמתן תורה נדמה להם כזקן מלא רחמים זקן לבן עיי״ש שהכה בארכו למעלה שעד קול דודי מדבר מסוד גלות מצרים ומקול דודי ואילך מדבר בסוד יציאת מצרים וסוד ימי הספירה וכאן מדבר מזמן קבלת התורה והבן ועיין בע״ח שער מוחין דצלם פ״ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ב שדורש פסוק זה על כתר דז״א שהיא העטרה שהוא הכתר שמקבל ז״א ביום מתן תורה ע״י עלייתו בדיקנא דא״א וא״א עולה אז יותר למעלה כמבואר במבוא״ש ש״ה ח״א פ״ב כי אין ריקות למעלה ח״ו ובעלות ז״א למעלה צריך שיעלה א״א ג״כ למעלה וארוך יותר למעלה ועיין בפע״ח בהקדמה לשער השבת ושער השבת פב״א וכל האורות א״א לז״א לקבל אלא ע״י א״א להיות ומדרגתו גדולה כמבואר במבוא״ש ש״ה ח״א פ״ה ועיין בע״ח שער המוחין פ״ה ובפע״ח שער מקראי קודש פ״ב ונמצא גם בעלייתו למעלה גם אמא עלתה למעלה ועל ידה מקבל הכתר כי כתר שלו נעשה מת״ת דאמא והוי
בעטרה

השמטה

שה״ס הי׳ אלבשין דיתבא כקא עלייתי והמבין יבין כי כמה בחי׳ שונות יש בסוד השושנה עיי׳ בהקדמת זוהר בראשית ושם בס׳ זוהרקי״ע ובתיקונים סוף תיקון כ״ה וריש תיקון כ״כ וריש תיקון ל״ח ועיי׳ הי״ב מ״ש למעלה בכמה מקומות.

יונתי בחגוי הסלע עיי׳ למעלה שסוד סלע ה״ס הקליפות וה״ס אבן משכית ועיין זוהר פ׳ כי תצא דף רע״ע ע״א וז״ל תלת קליפין דאגוזא דאינון תהו קו ירוק קליפה ירוקה דאגוזא תנינא בהו אבנים מפולמים דאינון שלעין תקיפין וכו׳ עיי״ש ועיי׳ עוד שם ע״ב פתח ר״מ אית סלע ואית סלע עיי״ש וידוע שבכל קליפה מהד׳ קליפות יש שם ולילות וע׳ שרים ועיין בע״ח שער קו׳ פ״ב ועיין בעסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך אבן וערך סלע.

אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות עמ״ש למעלה בפנים הדבר והנה י״ל עוד כי הנה ידוע שהנקודה העיקרית היורדת אחר חצות אינה יורדות למטה מבריאה רק יורדות להיכל קה״ק ששם סוד השכינה על המטה וזהו על משכבי בלילות רק באשמורת הבוקר עולה הנקודה הזאת ונקשרת בזרוע שמאל דז״א בסוד תשב״י והט״ס התוספות שלה שהיו בגלותה אחר חצות ללאה לאשלים פרצופה בכל קומת ז״א הנה כשעולות נקודה זאת הנה אז יורדין ט״ס תוס׳ שלה בבי״ע כלים החילונים בעשי׳ ואמצעים ביצירה ופנימים בבריאה ועי״ז נאמר אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות ואקימה נא קאי על נקודה שלה ביום לה קימה שעולה באצילות ואח״כ יורדין ט״ס שלה בבי״ע שהם מסובבים בעיר בשווקים וברחובות ומ״ש בהקדמה לפע״ח שבלילה נעשית נשמה לבי״ע כלים החילונים בעשי׳ ואמצעים ביצירה ופנימים בבריאה אין ר״ל שהוא ממש בלילה אלא ר״ל שסוד ירידתה מתחלת בלילה בסוד נקודתה העיקרית בהיכל ק״ק דבריאה ואח״כ בבקר שעולה הנקודה יורדין הט״ס שלה בבי״ע בג׳ כלים ואינו עולה משם רק ע״י ג׳ חלקי התפלה ומעשה המצות ועיי׳ בשער התפלה פ״ז ובע״ח שער השמות ובס׳ הקדוש מגדל דוד שהוא פי׳ עמוק על מגלת רות כי בפסוק הלא שמעת בתי אל תלכי ללקוט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערותי שהנקודה השרשית אעפ״י שגם הוא יורדת למטה לפעמים בבריאה מ״מ אינה יורדת למטה מבריאה רק נשארת בבריאה אשר שמה ז׳ הנערות ז׳ היכלין אבל הט״ס שלה כשהם יורדין נעשין נשמה לבי״ע עיי״ש ועיי׳ הי״ב בע״ח שער כס״כ ושער דרושי אבי״ע וסדר אבי״ע ושער השמות ובמ״ח מס׳ הבריאה ומס׳ ההיכלות ומס׳ רחל דבריאה ומס׳ היצירה ומס׳ העשי׳ ובמ״מ בפי׳ מזוהר פקודי דף רל״ד ובפי׳ לזוהר פנחס דף ר״ל ובפי׳ האד״ז דהאזינו בהתחלתו והוא היטב ותבין דברינו ועיי׳ בשער מיעוט הירח ובהקדמה לס׳ פע״ח עיי״ש והנה עיי׳ מ״ש בפסוק היושבת בגנים בשם הלקוטי שבי׳ בסוד מושיבי עקרת הבית כשהמל׳ יורדות
ההיכלות

בעטרה שעטרה לו אמו ואז בחג השבועות הוא יום חתונתו יומא דזיווגא דמלכא כמבואר שם בפע"ח שער חג השבועות ובזוהר אמור דף ל"ו ע"ב עיי"ש שאז ביום השבועות נעשה זיווג ז"א עם רחל והוא יום שמחת לבו כי מבואר שם בפע"ח שענין דעת הפנימי שה"ס שם ס"ג מקבלת הנוקבא בחג השבועות כמו בשבת בסוד שנאמר בזוהר כלה שהיא אקרי אל ושבת אקרי כבוד אל כי בכל ימות השנה אין לה רק שם אל ועכשיו יש לה שם ס"ג בדעתה גי' כבוד אל והוא רק ביום השבת וביום השבועות כמבואר ג"כ בע"ח שער השמות פ"ו בדפוס שקלאו ובדפוסים אחרים בפ"ז וז"ש שמחת לבו שה"ס המל' שנקרא לב על שנאצלה מאחוריו כנגד לבו כנ"ל וגם כי עתה מקבלת סוד הל"ב שהוא גי' כבו"ד של כבוד אל שנתוסף לה עכשיו על שם אל דנוקבא שהיא ושם זה יש לה בעת הזיווג כמבואר שם והבן ועיין בזוהר הקדמות פי' בראשית דף ח' ע"א בסוד השמים מספרים כבוד אל שמבואר כנ"ל.

ד.

(א) הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃

הנה נתבאר כ"ז למעלה בפסוק הנך יפה רעייתי עיי"ש ומה שאמר מבעד לצמתך הנה צריך אני להקדים מה שמבואר בע"ח שער העקודים פ"ב ופ"ה ובשער המקיפים פ"א ופ"ב ובמבוה"ש ש"ב ח"ג פ"ד ופ"ה והמבואר משם אכתוב בקיצור מופלג והוא כי יש בכל פרצוף מה' פרצופים דא"א ודאו"א וזו"נ אורות פנימים בתוך גוף הכלים וגם יש אורות מקיפין ומבחוץ ב' מקיפים וסוד הב' מקיפים הללו הם כי בצאת האור מפרצוף שלמעלה ונכנס בפרצוף שלמטה אינו נכנס כל האור רק בחי' א' נכנס בתוכו בסוד אור פנימי ויש בחי' א' שאינו נכנס והוא האור היותר מעולה שאין יכולת בפרצוף שלמטה לקבלו והנה האור הזה נשאר בבחי' אור מקיף עליו וזה האור מקיף נקרא אור מקיף ישר ואור מקיף זה מלביש ומקיף כל מה שלמטה הימנו דהיינו עד קרקע האצילות כגון אור הנשאר בבחי' מקיף לא"א שילא ומעתיק הנה האור הזה הוא מקיף כל הפרצופים שלמטה הימנו א"א ואו"א וזו"נ וכן אור מקיף דאו"א מקיף גם לזו"נ וכן אור מקיף דז"א מקיף גם לנוקבי' נמצא אור מקיף דא"א ע"ג אוה"מ דאו"א ואוה"מ דאו"א ע"ג אוה"מ דזו"נ ומקיפי ז"א ע"ג מקיפי הנוקבא וכמו שיש לכללות הה' פרצופים לכ"א מקיף ומקיף כל מה שלמטה הימנו כן יש לכל פרצוף בפני עצמו ג"כ בפרטות לכל ספירה בחי' אור מקיף והוא מה שנכנס בכתר א"א נעשה אור פנימי ומה שנשאר בחוץ מקיף לו ולכל הספירות שבפרצוף זה וכן לכל הפרצופים שלמטה הימנו עד קרקע האצילות ואח"כ האור היוצא מן כתר דא"א אל חכמה שלו מקבלתו נכנס בתוך החכמה בסוד אור פנימי ומקבלתו נשאר בסוד אור מקיף לו ולכל מה שלמטה הימנו כי יש לכל פרצוף ופרצוף בפ"ע לכח"ב שלו לכל אחד אור מקיף שהם ג' מקיפים

השמטה

מאצילות למטה ה"ס הישיבה אבל באצילות ה"ס קומה ועומדת וזהו אקומה נא על סוד נקודה השרשית שלה שנעשה לה תקומה שעולה באצילות ואסובבה בעיר בשווקים וברחובות עם ע"ש תוס' שלה והנה מ"ש בפסוק היושבת בגנים שהמל' נקראת כן ע"ש שנעשית נשמה לבי"ע שהם הגנים ושם מדבר בבחי' היורדות אחר חצות שהוא נקודה העיקרית שלה מ"מ קראה יושבת בגנים ע"ש כללות פרצופה שכאשר יורדין הע"ש שלה הם נעשין נשמה לבי"ע וגם הנקודה העיקרית היורדות רק בבריאה מ"מ הוא מחלקת מזון וטרף אז לבי"ע ובסוד ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחוק לנערותי'.

הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים עמ"ש לעיל ועיי' היטב בפסוק שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים ועמ"ש בפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים עיי"ש באריכות מ"ש שהנה ע"י הש"ע נהורין נמתק החוטם ונמתק האף והחימה שהם חכנא ואשא ונמתקין הה"ג וגם העינים נמתקין ומתעברין סומקא ואוכמא דילהון עד שמגיע רחמים וחסדים ונמתקות עד היכל זכות דבריאה וגם מסוד הש"ע נהורין נמשכין בגדי ישע עד היכל עלם השמים ורצה איך ע"י הש"ע נהורין נמתק החוטם והעינים ובסוד הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים [ועיי' בזוהרקי"ע בפי' זוהר משפטים דף ל"ו בסוד עין לא ראתה אלקים זולתך שפקודא דעינין ה"ס ש"ע נהורין הארת הפנים בסוד יוסף יפה תואר ויפה מראה וסוד רחל יפת תואר ויפת מראה וסוד הסתכלות עיני א"א בעיני ז"א עיי"ש [ועיי' בפע"ח שער הק"ש שעה"מ בסוד המפיל חבלי שינה על עיני ועיי"ש בזוהרקי"ע פ' משפטים שפקיחת עינים נעשה ע"י עסק התורה בלילה אחר חצות ועמ"ש למעלה בסוד הנך יפה רעיתי בסוד מאמר חז"ל כל העוסק בתורה בלילה חוט של חסד מושך עליו ביום והבן כי הדברים נפלאים] עיי"ש באריכות סודות עמוקות וה"ס פקיעה גסה נוטלת מאור עיניו של אדם ומה שאירע לעינים אירע לרגלים ומהדרי לי' בקדושה דבי שמשא בסוד אם תשיב משבת רגליך ר"ת אמ"ת כי כשרגלי הנוקבא יורדות מות בין הקליפות כי עיקר יניקתם מן הרגלים אזי ה"ס השקר כי מדה נעשה שקר כי מד' נעשה רי ומה' ק' כי מתארכין רגלי'

מקיפים ולו"ק מקיף א' ולמלו' של כל פרצוף מקיף א' וכ"ז בבחי' אור מקיף היושר ויש עוד בחי' אור מקיף בבחי' מקיף הנעשה מאור חוזר והוא ע"ז הדרך ודוגמתו בפרצוף א' וממנו תבין לכל הפרצופים כגון אור שיצא מן ז"א אל הנוקבא ונכנס בכתר דנוקבא בסוד אור פנימי הנה אח"כ בוקע ויוצא האור מן הכתר דנוקבא דרך דופני הכלי וזה האור היוצא ובוקע הוא בסוד אור חוזר והוא נעשה אור מקיף לכתר דנוקבא לבד ולא למה שלמטה הימנו ואח"כ מן האור שנכנס מכתר דנוקבא לחכמה שבה ונעשה אור פנימי לחכמה שבה הנה ג"כ בוקע ויוצא לחוץ בסוד אור חוזר רק לחכמה שלה לבד ולא למה שלמטה הימנו וכן הענין וחכמה שבה לבינה ומבינה לז"א כי כל הז"א נחשבים לא' ואין לכל א' מז"א מקיף לבד לכל ספירה רק לכל הז"א כחלק האור שמקבלין מבינה לבחי' פנימי לז"א ולבחי' אור מקיף לז"א ומתכו חקים לכל הפרצופים שמקיף לכל מה שלמטה הימנו באחדות ובהשואה והנה מבואר במבוה"ש שם שאעפ"י שבחי' מקיף היושר הם מקיפי א"א ע"ג או"א ודאו"א ע"ג זו"ן נמצא אור המקיף היותר קטן הוא היותר פנימי והוא היפוך מבחי' אור הפנימי שזו"ן מלבושים לאו"א ואו"א מלבושים לא"א נמצא שיותר גדול הוא היותר פנימי מ"מ בחי' מקיף דאור חוזר הם ג"כ דוגמת אור הפנימי כי א"א מלביש לז"א דעתיק עם בחי' אור המקיף החוזר דז"א דעתיק וכן או"א המלבושין לא"א מלבושין ג"כ על בחי' אור המקיף החוזר שלו וכן זו"נ לאו"א עיי"ש וכן מבואר ג"כ במ"ח מס' ארוך אנפין מסכה ב' פרצוף התחתון מלבוש לפרצוף העליון עם מקיף החוזר שלו עיי"ש ועיי' שער דרוש אבי"ע סוף פ"ב ובדפוס שקלאוו בסוף פ"ה ג"כ משמע שפרצוף התחתון מלבוש לפרצוף העליון עם שמקיף החוזר ודוקא מקיף היושר הוא מבחוץ עיי"ש ותבין והנה מבואר בע"ח שער דרוש אבי"ע פ"א בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"א ובפע"ח שער התפלה פ"ב שעמידת ההיכלות הם בין אור מקיף דנוקבא ובין הגוף דנוקבא ועיי' מ"ש לעיל בפי' מלאכי השומרים הסובבים בעיר הנה וודאי עמידתם בין אור מקיף היכל ובין אור מקיף החוזר כי ע"ג אור מקיף החוזר היה החשמ"ל מהיכלות הבינה ועמידתם בין החשמ"ל ובין אור מקיף היושר ודו"ק.

והנה בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי השו"ג אות י"ב עיי"ש ובמ"ש שם הרב למה בסוד עולימתא שפירתא דלית לה עיינין כי הסתכלות העינים נמשך מן אור הדעת הבוקע דרך העינים ובדעת הי"ח והי"ב שבז"א הי"פ הוי' ג"י ב"פ ק"ל שהם ב"פ עין אבל הנוקבא שדעתה קלה שאין בדעתה רק הי"ב שהם הי"פ הוי' לבד ג"י ק"ל עין אחת לבד שהיא הגבורות שבדעתה שאין לה עין מבחי' הי"ח ונמצא שעיני המל' היא בקיעת אור הגבורות שבדעתי' והנה החילוקים יניקתם הם רק מהגבורות ולכן אמר שעיניך יונים שיש בהם דינים הם ומבעד לצמתך כי לצמתך פי' במלידות שהוא מקיף כענין יריעה דקה המסככת על פני' ורש"י ג"כ פי' שהיא המסכה והיא האור מקיף הנעשה מבחי' אור חוזר [כי סוד המקיף היא המלבוש כמבואר שער דרושי אבי"ע ובפע"ח שער התפלה פ"ב הענין המלבושים] שיש לכל א' מי"ב ספירות כח"ב שלה כנ"ל והנה בכח"ב שלה יש ג"כ בחי' חסדים מבחי' חסדים המגולים דתנה"י דז"א כמבואר בע"ח שער הירח פ"ב אבל בדעתי' אין שם רק בחי' גבורות כמבואר שם ולכן עיני' שהם מסוד הדעת שלה שמשם נמשך הסתכלות העינים ולכן צריכין שמירה מאור המקיף החוזר וזהו מבעד לצמתך שאור המקיף החוזר מכסה ומסתיר עיני' מן החילוקים וכן לקמן אמר כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך שגם שם בקיעת אור הדעת שלה כאשר יבואר לקמן והנה לצמתך פי' רש"י שהוא מלשון צמצום כי אור המקיף החוזר כמבואר בע"ח שם שער שמקיפין שלכן נכנס תחלה האור בפנימיות הכלי ויצא אח"כ בסוד אור חוזר לכאורה קשה לא היה לו להכנס כלל רק להשאר בבחי' מקיף מבחוץ וכי שם כי הענין שאם לא היה נכנס בפנים הי' אורו גדול והי' גם הוא מתפשט עד סוף האצילות כמו המקיף הראשון ולכן ע"י שנכנס תחלה מלמעלה למטה ואח"כ חזר האור לצאת מלמטה למעלה וכל בחי' אור חוזר הוא דין והמעטת

השמטה

בין החילוקים כמבואר כ"ז בפי' האריז"ל על התיקון כ"א הנדפס בסוף התיקונים עיי"ש מלין ותיקין כי בשוב רגלי' למעלה למקום האמת אז מקבלת ומאירין גם עיניו בסוד נותן בכוס עיניו והנה בליל שבת היא עומדת פב"פ עם ז"א כנגד נה"י שלו והנה בעמידות פב"פ הוא מקבלת סוד הש"ע נהורין שהיא האמת ולכן כ"ל שאז נקראת הסעודה סעודתא דחקל תפוחין קדישין ומבואר בפע"ח בכוונת ליל שבת מפני שעומדת פב"פ עם ז"א כנגד נה"י שלו שהם נקראים תפוחים והנה כ"ל עוד טעם לשבת כי חקל הוא תרגום של שדה כי אז שבין רגלי' מסוד השקד וגמטרית שדה ומשקד נעשה אמת בסוד הש"ע נהורין שמקבלת אז שהיא האמת והש"ע נהורין הם מקורי' בתלין תפוחין קדושין דא"א וזהו חקל תפוחין קדושין וזה הוא ג"כ הסוד נותן בכוס עיניו בסוד כוס ישועות ובסוד לפית לישועה כי נמשך המתקה גדולה עד היכל זכות ועד היכל עצם השמים כנ"ל ומבואר בזוהר פקודי בסוד היכל עצם השמים שבשם הוא כוס ישועות ובגדי ישע עיי"ש כי ע"י המתקת העינים נמתקין גם הרגלים והיכל עצם השמים הוא היכל קפ"י הוד והוא בחמלא

והמעטת האור ולכן נתמעט אורו ואינו מקיף רק להספירה שיוצא ממנו ולכן נקרא צמתך כי הוא אור המקיף הנעשה ע"י צמצום והבן והנה כ"ז הוא לפי פי' המצודות שמבעד לצמתך קאי למעלה על עיניך יונים וכן נראה מדברי האלשיך אבל ומפי' רש"י נראה שמבעד לצמתך קאי למטה על שערך כעדר העזים ולפי פי' ג"כ מבואר על דרך הנ"ל כי מבואר שם בע"ח שער המקיפין פ"א ובשער דרושי אבי"ע פ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ג ובפע"ח שער הלילית פי' ג' שסוד אור המקיף הנעשה מבחי' אור חוזר הוא יוצא דרך השערות ואלו הם בחי' השערות שבראש שהם צינורות והמשכות של זה האור היוצא ובצאתו מן השערות בסופי קצותיהן שהם סופי צינורותיהן אז הוא בחי' אור מקיף עלה ממטה למעלה ונקרא אור חוזר ועיי"ש היטב בע"ח בשער המקיפין והבן גם יש לומר כפשוטו שצמתך הוא השמ"ל:

שערך כעדר העזים גי' הוי' וי"פ אלקים וב"פ אדני כי מבואר בלק"ת בסוד שני אדנים תחת הקרש האחד כי צירוף א' דהוי' מיב"ל ממתיק ב' צירופי אדני שהם כ"ד עיי"ש ואלקים יש בו ק"ך צירופים ומגיע י' צירופים לכל צירוף א' דהוי' שעזים גי' י"ב ק"ך צירופי הוי' ואלקים הר גלעד גי' יב"ל הוי':

שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד הנה בזוהרקי"ע בפי' זוהר ויחי דף רי"ז כתבאר שם כשהמלי' יורדות לבריאה הנה יונקין קליפת נוגה משערותי' בסוד שער באשה ערוה ובזוהר ויחי דף רכ"ג וזוהר אחרי מות דף ס' ע"ב מבואר ג"כ שיש להם יניקה משערותיה עיי"ש] וכשהמלי' עולה למעלה אל ז"א הנה שערות שלה נמרטים ונגלשים עיי"ש באריכות והנה בסידור של הרב מו"ה יעקב קאפיל ז"ל כתב בענין מצות הנחת פאת הראש שהשערות הנוקבא נמרטים ע"י אור הבינה וזהו שערך כעדר העזים כי מבואר בלק"ת פ' אחרי מות בענין שני שעירי יוה"כ ובע"ח שער קליפת נוגה בסוד השעירים הם הקליפת נוגה וכ"ל לומר שלכן נקראים שעירים כמו ועשו איש שעיר שיונקין מבחי' השערות לשון נופל על לשון והנה במבוא"ש שער הקליפות פ"ב ובע"ח שער הארת המוחין פ"ז כתב שסוד יניקת החיצונים מן הקודש הוא מבחי' שם אלקים כי יש ק"ך צירופי אלקים המתחילין מזו"נ דבריאה בז"א עשרה צירופים ובנוקבי' עשרה צירופים ובחמשה פרצופין דיצירה בכל א' עשר צירופים וכן בחמשה פרצופים דעשי' הרי ק"ך צירופים ובסיומן מתחיל אלהים אחרים ושורש שם אלקים הוא בחיצונית זו"נ שהוא בחי' ו"ק דיניקה שהיו בבחי' קטנות שהם שמות דאלקים ומשם יניקת הקליפה ע"י התכללותם בבחי' אלקים והנה יסוד דקטנות שה"ס נחש הפותח רחם האילה כ"א"ש בגי' ש"ד"י ד"ם כי שדי ביסוד ובקטנות אין לז"א רק הלבושים דאמא ולא המוחין וה"ס אחורי אהי' גי' דם והוא נמשך אל יסוד בה"ס שדי ועם דם הרי גי' נחש דקדושה וע"י התכללות אלהים אחרים באלקים דקדושה יונק הנחש הטמא מן הנחש הנ"ל בסוד נחש בא על חוה וכל בחי' יניקתן אינו אלא מבחי' אחוריים וחיצונית שהם שמות אלקים ועיי' עוד בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש א' במ"ק ובשער השמאל פ"א ובשער השמות פ"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ז ובשער קליפת נוגה פ"ג והנה מבואר בפע"ח שער התפלה פ"ג שכל עיקר יניקת החיצונים מן הקדושה הוא הכל ע"י אמצעות הנוקבא כי הוא קרובה להם יותר עיי"ש והנה במבוא"ש ש"ד ח"א פ"ז ובע"ח שער הזווגים ובשער או"א ובפע"ח שער

השמטה

גו כסא ומדאני אסא כי סוד הריח של ההדסים ה"ס המתקת האף והסיום של החוטם כמבואר בפע"ח וה"ס המנחה כמ"ש בפי' כמחולת המחנים וה"ס ישו"עה ונחמ"ה כי הישועה ה"ס נותן בכוס עיניו וצפית לישועה כוס ישועות שהוא המתקת סעי' סנהדרין שבהיכל זכות והנחמה ה"ס הריח של ההדסים שה"ס אותיות מנחה ונחמ"ה וסוד הישועה הוא בהיכל עצם השמים שהוא היכל של הוד שצריך לישועה כמ"ש בס' התחלת החכמה פי' ס"א הבאתי לשונו למעלה בפסוק מצאוני השומרים וכו' הכוני פצעוני שני שמושיע בהוד שהוד צריך ישועה מן החיצונים אשר עיקר יניקתם מרגל שמאל ואעפ"י שיניקת מנו"ה בסוד רגליים יורדין מות מ"מ המיתה בשמאל בהוד וכמ"ש הצמח בזוהרקי"ע בפי' להאד"ר על מאמר כ"ש עד אימת ניתב בקיימא דחד סמכא שסוד עולם השבירה שיצא מעיני א"ק הנה לא יצאו בבחי' קוים רק זה למעלה מזה כנקודת קיבוץ ונשברו ומתו אבל בסוד עולם התיקון ה"ס הנצח בסוד בלע המות לנצח ולא בהוד שה"ס נקודת קיבוץ עיי"ש באריכות ונמצא כי הכל תלוי בסוד תיקון העינים והרגליים ועי"ז יש תיקון ג"כ בסוד עולם השבירה להעלות הנצילות שנפלו אז בין החיצונים שגם המה בסוד העינים כי יצאו מעיני א"ק וגם בסוד רגל שמאל שה"ס נקודת קיבוץ והבן והנה סוד ביטל החיצונים מן הרגלים ה"ס יצ"ק כמבואר הכל למעלה בסוד הקיטע יוצא בק"ב שלו ועם הי' שה"ס שם שדי מתרחקין החיצונים וזהו כו"ס ישועות אשא ובשם ד' אקרא שכוס גי' אלקים ובשם ד' שהוא הוי' הרי הוי' אלקים גי' יצ"ק וזהו ד' הושי"עה המלך י"עננו ב"יום ק"ראנו ר"ת יצ"ק וסוד הישועה בהוד והוי' אלקים ה"ס ג"כ הוי' בניקוד אלקים שבנקודות גי' שבנים בסוד יי"ן ואלקים גי' כו"ס וס"ם היכל

שער חג המצות מבואר שעיקר שמות דאלקים מתחילין מתבונה הנ׳ שהוא שלישית גבי בינה העליונה והוא כה״י דכללות אמא ותבונה אבל בתבונה הראשונה ושכי׳ לגבי בינה שהוא חג״ת דכללות אמא ותבונה שם שמות אלופי אלקים שהם שמות אכדט״ם ואמג״ל בחילוכית חג״ת דכללות ועמ״ש לעיל בפי׳ קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים וסוד אילוף אלקים הוא המתקתו והוא המבטל יניקת החיצונים שהם אלהים אחרים שלא ינקו מבחי׳ אלהים דקדושה ועיין בפע״ח שער ספירת העומר בענין מיתת כ״ד אלף תלמידי ר׳ עקיבא כי אלהים דהכין בריבועו עולה אלף ובאלהים יש קי״ב צירופים כמלא כל אות מאלהים עולה כ״ד צירופים וז״ש כ״ד אלף תלמידים שמתו בימי הספירה שאז סוד הקטנות שהם שמות דאלהים רק בצוא ל״ג בעומר שהוא כדי״ע מאכדט״ם בי׳ ל״ג כי אינו מאכדט״ם אינו נחלף כי קודם מ״ם סתימה מ״ם פתוחה וקודם א׳ י׳ אפשר לומר ולכן אז פסקו מלמות שהוא מיתוק שם אלהים ובזה פירוש שם הפסוק ויעקב קרא לו גל ע״ד באמרו ע״ד הנ״ל כי עד גי׳ אכדט״ם וגי״ל הוא כדי״ע שהם אותיות הנחלפין ושם הבטחון מן החיצונים בסוד בטחו בה׳ עדי עד עיי״ש ועיין בלקו״ת שיר השירים בסוד כי טובים דודך מיין שהי׳ דאכדט״ם הוא א׳ דאהי׳ ובזה יש לומר לפע״ד טעם איסור תגלחת בימי הספירה והקרבת מנחת שעורים בסוד הקטנות שהוא אז והחיצונים השעירים יונקים מהשערות וסוד קי״מ״ח שי״עי״וי״די״יים גי׳ ע״ב אלהים ב׳ מוחין דקטנות כי״א כלול מכולם ולכן בל״ג בעומר להרבה דעות מן הפוסקים מותר תגלחת השערות הי״ב הפסוק שערך כעדר העזים שמשם יונק העזים ועכשיו גלשו מהר גלעד כי נמרצו ע״י חג״ת דבינה ששם שמות אמג״ל ואכדט״ם שה״ם הר הגלעד [ובגלעד גי׳ אהי׳ אלהים סוד אכדטם שהוא ממוצע בין אהי׳ ואלהים] ונקרא הר כי הרים בחג״ת כמ״ש בלק״ת ליקוטי ישעי׳ בפסוק כי ההרים ימושו ובספא בזוהר משפטים דף קי״ע ע״ב ועיי״ש בפירושו בס׳ זוהרקי״ע בסוד הרים וגבעות והשמות אכדט״ם ואמג״ל הם בחג״ת דבינה שה״ם ההרים [גם הר גלעד גי׳ ע״ב צירופי הוי׳ ולהלן כתוב הגלעד גי׳ הוי׳ אלקים] ואז גם הקליפות נוגה בעלמה נמתק בשרשו ומתקרב אל הקדושה ונברר החלק הטוב מהקדושה ונכנס בסוד המחשבה בסוד כלם במחשבה איתבררו וסוד הבירור הוא בקליפות נוגה כמ״ש לעיל בפסוק בחורה אני ונאוה עיי״ש וגם במ״ש לעיל בפי׳ מלאכי השומרים הסובבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם וכמבואר שם בזוהרקי״ע בפי׳ זוהר ויחי הנ״ל כי הקליפות נוגה כשנכללת בקדושה הוא בסוד וירח ד׳ את ריח הניחוח

השמטה

היכל זכות היכל הגבורה שה״ם שם אלקים וע׳ סנהדרין ה״ם הנקודות העולין שבעים אשר ה״ם מותיק העינים אשר נמשך מיתיקן עד היכל זכות ששם המה הסנהדרין שה״ם העינים המשגיחין ומשוטטין בארץ להשגיח ביושבי תבל ובזה מובן סוד הקידוש והריח של ההדסים שבליל שבת שאז עולין רגלי׳ למקום האמת ומובן ג״כ סוד הבדלה שבמו״ש שאז מתחיל יניקת החיצונים וצריך להבדיל בין קודש לחול ולכן אנו מבדילין על יין ומריחין בבשמים כנ״ל וסוד מאורי האש ה״ם הכנא ואשא שבבי נקבי החוטם וגם סוד מאור העינים בסוד סומקא ואוכמא גווני העינים וזה מאור האש וא״ש ר״ת אידום שחור וז״ש שצריך להסתכל בצפרנים שה״ם החשמ״ל וכתבו הספרים שאין להסתכל רק בצפרנים שהם אחורי המלבושות בס״ד וראית את אחורי ופני לא יראו וכנ״ל כי שם אור פנימי שבגי׳ חשמ״ל יוצא מתיבה ופני לא יראו והבן דברי חכמים וחידותם גם ה״ם החשמ״ל הנמשך מסוד הס״ע נהורין ומתכללין בו שע״ח גווני נהורין לכן צריכין לראות בברכת מאורי האש הצפרנים שה״ם החשמ״ל כמבואר בפע״ח בכוונת הבדלה וכמבואר ג״כ הקדמת תיקוני זוהר שסוד מאורי האש ה״ם בתבות אור וגם ה״ם ברכת הבדלה שהחשמ״ל מבדיל בין קודש לחול וסוד הבדלה הוא להבדיל בין הקדושה להחיצונים שלא ינקו וכשתעיין היטב למעלה אז תבין דברים מופלאים כי מאוד קצרתי.

ובזה תבין ג״כ כי החוטם והעיינים והרגלים הם בבחי׳ אחת כי ב׳ עינים מבואר בבי״ת שה״ם נר״ה וכן שני נקבי החוטם ה״ם נר״ה כמבואר בתיקונים הנוקבים הנדפסים בסוף התיקונים בתיקון שתיתאה וז״ל תרין נוקבא דחוטמא אינון לקבל תרין תפוחין דאינון תרין גניזי קשוט ע״כ [וקושטא קאי ושקר אין לו רגלים בסוד תיקון ואמת שבתרין תפוחין] עוד שם תרין נוקבין דחוטמא תרין גניזי קשוט וחוטמא הוא חותם אמת עיי״ש וכן מ״ש שהחוטם הוא חותם אמת כן מבואר ג״כ בתיקון ט׳ שחוטם הוא מסגרא דאנפי אמת כי בחוטם מאיר סוד הס״ע נהורין ששם סוד האמת ומבטל השקר ועיי׳ בתיקונים תיקון כ״ה ת״ל בגלותא אני ישנה ואיהו חולה בגלותא וכמה אסיין ת״ח אסיין וכו׳ עד דייתי רעיא מהימנא רחימא דילה דאתמר בי׳ הרועה בשושנים ואייתי לה תפוח ושוי לחוטמא ואחית לי׳ ואשתמודעת לגבי׳ וכו׳ עיי״ש ובתיקון כ״ו ואיהי אר״ח רי״ח בתרין תפוחין דאתמר בי׳ ור״ח אפך כתפוחים ומאי ניהו תרין גניזי קשוט עיי״ש וה״ם הס״ע נהורין שמקבלת מלי׳ להאיר בפני׳ והיא מקבלת אותם ע״י ז״א וה״ם התפוחים ולכן נ״ם נקראים תרין גניזי קשוט שה״ם האמת בסוד הס״ע נהורין ונתבטלים הקליפות והרגליים במקום החיים והאמת והשקר היונק יגרש נכודתי״ל.

היחוד כמו הריח הנכנס לגוף ונמתק בשורשו עיי"ש וזהו שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד שגם העזים היונקים מהשערות נמתקין והבן.

(ב) שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃

ר"ת שכ"ה בסוד שכ"ה ניצוצין עם סוד ה' המומתקן כידוע ועיין בכוונת אדני שפתי תפתח ששורש שכ"ה ופר דינין הם בשינים שסודו ב"פ ריו ג"י ב"פ גבורה עיי"ש.

שניך ופ"כ ג"י ש' הפ"י ג"י כי יפ"א ג"י י' הפ"ד ג"י כי והוא הכאת הוי' באדני והצירוף וה"י.

שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה הנה פסוק זה יתבאר אי"ה היטב לקמן בפי' הפסוק מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים עיי"ש ויש לי עוד פירוש ואכתוב אותו בכאן שהנה במבוא"ש ש"ב ח"ג פ"ט מבואר כי כל בירורי המלכים נבררים תחלה במחשבה בסוד במחשבה אתבררו הנזכר בזוהר והנה בזיווג זו"נ צריך שיקדים אליו זיווג או"א וכן הזו"נ בעצמם קודם זיווג התחתון צריך שיקדים אליו זיווג חו"ב שלהם שהם חיך וגרון שלהם ומזדווגין חו"ב של הנוקבא ומבררת הבירורין בחו"ב שלה שהם סוד המחשבה ואח"כ יורדין משם הבירורין עם טפת הזיווג אל יסודה בסוד מ"נ ועיין היטב במבוא"ש ש"ה ח"א פ"ב וכן הז"א מזדווג חו"ב שלו ומוריד ממוחין החסדים שמקבל עד היסוד שבו בסוד מ"ד עיי"ש באריכות ומתערבין הבירורין עם טפת מ"נ ומ"ד ומצטייר הולד ונתקיים ע"י הטפה ועיין עוד במבוא"ש ש"ה ח"א פ"ב והנה ענין הל"ב שינים שבחיך ומבואר בלק"ת פ' ומשפטים בטעמי מצות בענין ארבע אבות נזיקין שהל"ב שינים ה"ס ל"ב נתיבות החכמה שבחיך ה"ס החכמה ועיין במבוא"ש ש"ה ח"ב פ"ו ובלק"ת פ' עקב בכוונת האכילה ומבואר שהל"ב שינים הם המבררין הניצוצות קדושות וממלכין דמיתו בסוד ל"ב נתיבות חכמה המבררין וטוחנין הש"ך ניצוצין שבג' י"פ ל"ב וכן מבואר במבוא"ש ש"ה ח"א פ"ג שהל"ב נתיבות החכמה הם הש"ך ניצוצין כ"א כלול מי' כי הם מתבררים במחשבה והם עלם הרפ"ח ניצוצין כי רפ"ח עם ל"ב ניצוצות שנתקנו קלת הרי ש"ך ועיין עוד במבוא"ש ש"ב ח"ב פ"ט וכן מבואר בלק"ת פ' בא בטעמי מצות פטר רחם שרפ"ח ניצוצין נתקנים עם הל"ב נתיבות וכן בלק"ת פ' בראשית בפסוק ורוח אלקים מרחפת על פני המים ובלק"ת פ' ויקרא ובפע"ח שער הספירה והנה מבואר במבוא"ש ש"ב ח"ב פע"ו בסוד הבירורים שמתבררים מג' עולמות בי"ע הוא תמיד בהיכל זכות שבכל עולם שמשם הבירורין מז' מלכין בסוד תלת עלמין דנפקי מתיקונא קדמאה דדיקנא שה"ס ג' מלכין בלע יובב חשם שהם כללות הז' מלכין ובהם נכללים כלם והם מתפשטין בהיכל זכות שבג' עולמות בי"ע ומשם עולין כל הבירורים והיכל זכות ה"ס נהר דינור שבכל יום מתברר ממנו בירורים וה"ס המלאכים הנבראים בכל יום ומתים כי הם נבראים מנהר דינור זה [וכמבואר בגמ' מס' חגיגה דף י"ד ע"א שמנהר דינור נבראים מלאכים] שמשם הבירורים ובשאינם יכולין לקבל מהם האורה חוזרין ונטבעין שם ומתים עיי"ש באריכות ובפי' האדרא רבא בחלק שני של זוהר הרקיע בפי' התלת עלמין המוזכר באדרא רבא דף קל"ב ע"א וכן מבואר ג"כ בזוהר שלח לך דף קס"א ע"ב וזוהר בראשית דף מ"ג ע"ב וזהר פקודי דף רכ"ב ע"ב שהיכל זכות הוא נהר דינור ושם טובלין ורוחצין כל הנשמות העולים ועיין בלק"ת

ליקוטי

השמטה

שניך כעדר הקצובות בסוד הבירורין העולים מהיכל זכות אשר בג' עולמות בי"ע אשר שם סוד המלכים בסוד תלת עלמין דנפקי מתיקונא קדמאה שה"ס שורש המלכים בלע יובב חשם אשר הם שורש המלכים ובסוד אל שדי בהיכל זכות דבריאה ואל הוי' בהיכל זכות דיצירה ואל אדני בהיכל זכות דעשי' אשר אל שדי מספר מש"ה ר"ת שעלו מן הרחצה אשר ה"ס היכל זכות אשר שם נהר דינור הרוחץ מכל טינוף אשר כנגד היכל זכות דקדושה יש היכל בקליפה נקרא היכל חובה ונק' טיט היון כמבואר בזוהר פקודי אשר הוא טיקלא דשקילת נשמתין ומלכלך בטיט היון ומטנף הניצוץ העשוק ובעלייתו לקדושה נרחץ מטינוף טיט היון בנהר דינור שבהיכל זכות והנה אל שדי שבבריאה מספר שמ"ה ומספר אל הוי' ואל אדני שביצירה ועשי' מספרם קכ"ג נמצא מספר משה שבבריאה יותר על קכ"ג ומספר קל"ב בהוא שורש תיבה של הקצובות וכן ומספר אל שדי יותר על כ"ז שביצירה מספר רפ"ח כמנין רחלים ולכן לקמן כתיב שניך כעדר הרחלים וה"ס הרפ"ח ניצוצין המתבררים אשר המה עם שורשם ל"ב נתיבות מספר ש"ך ניצוצין אשר השינים שהם ל"ב הם בסוד הש"ך ניצוצין כי ט"פ ל"ב ג"י רפ"ח ועם השורש י"פ ל"ב ג"י ש"ך ואחרי המתקתן ע"י ה' בסוד נער ונערה נעשים שכ"ה ר"ת שניך כעדר הקצובות או שניך כעדר הרחלים.

בשער היחודים שניך כעדר הקצובות ר"ת שכ"ה הם ש"ך ניצוצין שבאים מלמעלה לז"א ואח"כ למל' בכתר שלה וס"ת של שניי"ך כעד"ר הקצובו"ת כת"ר וסוד השכ"ה ניצוצין כשהם בנוקבא הם ה"פ אדני וסודם בז"א הם כך כי ד"פ ע"ב רפ"ח ועם ל"ב נתיבות החכמה שמשם יוצאים הניצוצין הרי ש"ך וכלנותם:

ה'

ליקוטי תהלים בפסוק עובדי בעמק הבכא ועיין ישיתיהו ובס׳ זוהרקי״ע בפי׳ זוהר ויקהל דף ר״י בענין נהר דינור תחו׳ שניך כעדר הקצובות שפי׳ שניך שהם ל״ב הם כעדר הקצובות שהי״ם שיך ניצוצין דזריק בוצינא דקרדוניתא הנותנת מדה וקצבה לכל דבר כי מדת הדין הי״א המלכות שנותניה קצבה לכל דבר ולכן נקראים עדר הקצובות ולקמן קראם עדר הרחלים כי רחלים גי׳ רפ״ח שעם ל״ב גי׳ שיך וצריכים בירור ע״י רחל אמנו והם כרחל לפני גוזזיה נאלמה כי הניצוצין נקרא לשושנים על שם השכינה המבררת כמו לרעות בגנים וללקוט שושנים שנקראים הניצוצות שושנים ע״ש השכינה שהי״א השושנה כי הוא מבררת אותם וזהו שעלו מן הרחצה שמתבררין בהיכל דינור שהי״א הרחצה (ור״ת שמ״ה גי׳ אל שדי הכוללת תלת עלמין שבהם הי״ם בירורי המלכים שהם סוד הטבילי׳ ורחיצת כשוות העולין למעל׳ ומשם סוד הבירורין והם מתבררין בשיני וחיך הנוקבא שכולם מתאימות ושכלה אין בהם פי׳ שאותן הבירורים הם מתאימות בלי שום פגם ואין בהם שיכול שאינן נטבעין בנהר דינור שימותו רק עולין עד שיני המל׳ ומתבררין שם ולשון מתאימות הוא לשון תמים בלי מום כמו שפי׳ רש״י ולפי מה שפי׳ במצודות שמתאימות הוא לשון תאומים יתבאר עפ״י מ״ש בע״ח שער המלכים פ״ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ה שענין שבירת הכלים הי׳ על שלא הי׳ באותן המלכים בחי׳ אהבה ובחי׳ החזרת פב״פ וזיווג רק פירוד וכל אחד רצה לקבל כל האור ולמלוך לבדו ולכן הי׳ השבירה אבל אחר התיקון שנעשה סוד זווגי אחורות פב״פ ומשפיעין זה לזה באהבה אז נתקיימו וזהו שכולם מתאימות שנעשים הבירורים כתאומים שמתאוות באהבה ואחוה וריעות ועי״ז ושכולה אין בהם כי כל עליית ותיקון הבירורים ע״י סוד האהבי״ה וזהו בסוד היכל האהבה (צ״ע שהתעוררת היכל האהבה גורם זיווג דאו״א והבירורין הם דזו״נ ודו״ק אלא י״ל שאהבה הי״א הנשיקין או הבירורין נובלת חכמה ובינה שעולין בק״ש הם עולין באו״א בסוד היכל אהבה והבן זה.) שעי״י נעשה התעוררת עליות הבירורים ועיין מ״ש לעיל בפי׳ אם תעירו ואם תעוררו את האהבה ופסוק אפריון עשה לו וכו׳ בפי׳ תוכו רצוף אהבה ובפי׳ התאנה חנטה פגיה והנפנים קודר וכן תיקון ובירורים הוא ע״י זיווג חיך וגרון כנ״ל שהי״ם זיווג הנשיקין שהי״ם ד׳ רוחין דאהבי״ה בסוד ודגלו עלי אהבה כמאמר כמה פעמים למעלה נמצא ע״י שכלם מתאימות בסוד האהבה עי״ז נתקנים וסוד המלאכים הנבראים בכל יום ואחרין ונטבעין ומתים הם כי אין בהם מתאימות ואין יכולים לקבל אחדות האהבה והבן זה הסוד העמוק ועי״ז נאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה שהי״ם הנהרות דינור שאינן מכבין האהבה רק מי שאין בו אהבה הוא חוזר ונטבע שם שאינו יכול להתברר כי הוא מקטרא דקטרא דשנאה שם אחיזת החיצונים שאין שם אהבה ואינם יכולים להדבק במקום האהבה בסוד אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו כמאמר בזוהר פנחס דף רכ״ע אם יתן איש דא סמאל באהבה דישראל למהוי ליה חולקא בהדייהו בוז יבוזו לו עי״ש שס״ם הוא איש ציד איש שדה (כמאמר בזוהר פקודי דף רכ״ב ועיין זוהר אמור דף פ״ט ע״א בסוד ולאחותו הבתולה אבל לא היתה לאיש ובגמ׳ מגילה דף י״ג ע״ב כולן איש ואיש מרדכי והמן מרדכי דכתיב איש יהודי המן איש צר ואויב וכן איש כינו ליסוד אבא ג״כ כאשר יבואר לקמן בפי׳ הפסוק הזה בסוד והאיש משה וכן מרדכי הוא יסוד אבא כמבואר בשע״ח שער הפורים והבן) וקטרא דאהבה הוא מקטרא דקדושה ושם אין שבירה ושיכול רק חיים ושלום והבן:

(ג) כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃

הנה בע״ח שער דרושי הצלם דרוש א׳ בדפוס שקלאוו ובד״א דרוש ב׳ בדרוש תכלפיך מבואר שסוד דעת מתפשט בסוד הה״ג בה׳ מוצאות הפה ותחלת כללותם בגרון ומשם מתפשט אח״כ הה״ג בה׳ מוצאות הפה והוא מלמעלה למטה החסד שבגבורות בשפתיים אותיות בומ״ף וגבורה שבגבורות בשינים זסשר״ץ ות״ת שבגבורות בלשון דטלנ״ת ונצח שבגבורות בחיך גיכ״ק והוד שבגבורות בגרון אחהע״ע עי״ש

השמטה

ה׳ בחי׳ הרי שכ״ם ובאד״ר במימרת ר׳ חזקי׳ אמר שיש שכ״ם ניצוצין וחד חסך אסתחי׳ בהאי נהורא והנה סוד ד״פ ע״ב הנ״ל הם כך שם ע״ב דיודין בחכמה וס״ג עם י״א בבינה ומ״ה וכ״ו בת״ת וע״ב דאחורי הוי׳ במל׳

שעלו מן הרחצה ר״ת משה גי׳ קס״ד קס״א ומ״ה באדרא וחד חסך אסתחי׳ בהאי נהורא ואמרו לו כשא עון מתיתי׳ כי בתוספת על שכ״ם ניצוצין הנ״ל של הי״ם אדני ותיקף עליהם שם הוי׳ יהי׳ הכל גי׳ נשא וקי״ת של שעלו מן הרחצי״ם גי׳ קי״א ומי״ם קי״ב כמנין יוד הי וו הי והשם צריך לכוון ביחוד זה הוא לנקבן בא״ת בי״ש הרחצה ושם זה גי׳ רמ״ח והנה סוד ד״פ ע״ב שאמרנו הא׳ דיודין בחכמה והוא גי׳ חסד אבל של האחרים תבינה ולמטה דשם דינין מתערין הם גבורות ולכן ג״פ ע״ב שלשם גי׳ גבורה תוסף על ד״פ ע״ב כי יהי׳ הכל גי׳ שדי עכ״ל.

בני

עיי"ש באריכות והנה בלק"ת פ' תרומה בסוד תולעת שני מבואר שה"ס חסד שבגבורות שהוא גבורה הראשונה ותולע גי' אבגית"ץ שהוא בחסד ושני שהוא אדום ה"ס הגבורות ותולעת שני בחסד שבגבורות וכן סוד חוט השני ה"ס חסד שבגבורות כי חוט ה"ס חוט של חסד כמבואר בלק"ת ליקוטי יהושע בפסוק את חוט השני תקשרו ושני הוא הגבורות ונמצא חוט השני הוא חסד שבגבורות והוא בשפתיים כנ"ל וזהו כחוט השני שפתותיך והבן.

והנה בזוהר בראשית דף מ"ד ע"ב ובזוהר פקודי דף רנ"ג ע"ב מבואר שפסוק זה קאמר על היכל הרצון דבריאה ששם הנשיקין עיין מ"ש לעיל בפסוק ישקני מנשיקות פיהו והיכל רצון נקרא חוט השני עיי"ש בלק"ת ליקוטי יהושע כי השפתים בהם עיקר הנשיקין וע"ש השפתים נקרא היכל זה חוט השני או אפשר כי היכל רצון הוא היכל שת"ת הכולל חו"ג וסוד החוט הוא חוט של חסד והוא נכלל עם השני שה"ס הגבורה ושם בהיכל רצון ה"ס הנשיקין עם השפתים דנוקבא ומדברך נאוה כי נתבאר למעלה בפסוק אני חבצלת השרון שושנת העמקים שסוד הנשיקין הוא בחי' הפנימיות של המל' שה"ס הדיבור כי החיצונית ה"ס יונת אלם כמבואר בע"ח שער פנימיות וחיצונית דרוש ואו וזיווג הנשיקין ה"ס זיווג רוחא ברוחא שה"ס קול ודיבור ובחי' פנימיות שמל' שעמה הנשיקין ה"ס נאוה עיימ"ש לעיל בפסוק שחורה אני ונאוה ובפסוק הנך יפה רעיתי וזהו ומדברך נאוה והבן.

כפלח הרמון רקתך הנה בלק"ת ליקוטי שופטים בפסוק הכוכבים נלחמו עם סיסרא מבואר שהארת הדעת נחלק לשנים והארת החסדים שבדעת יוצאים תמיד מרקת האחד והארת הגבורות מרקת השני ומאירין לחוץ עיי"ש והוא בדעת דז"א וכן מצינו בא"א שאעפ"י שדעת דא"א איננו בראשו רק בין תרין כתפין שלו כמבואר להדיא במבוה"ש ש"ג ח"ב פ"א בסוף הפרק וכן הוא בספר הגלגולים פכ"ב ועיין בע"ח שער א"א פ"ט בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ח ובפע"ח שער הסליחות פ"ה והנה במבוה"ש ש"ג ח"ב פי"א כתב שבי' פאות דא"א שם בב' צדעי המצח סמוכים אצל האזניים ושם במבוה"ש פי"ג כתב וז"ל והנה במוח דא"א יש בחי' דעת הכולל חו"ג כנ"ל בפ"ב ונודע כי החסדים נוטל הזכר והגבורות נוטלת הנקבה והנה הארת החסדים יוצאים בפאה ימנית במקום יציאת הפאה והה"ג בפאה שמאלית וזו"נ יונקים ונשפעים מהם עכ"ל עיי"ש ובע"ח שער א"א פי"ב בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפי"א ובפע"ח שער הסליחות פ"ז והנה הרקה הוא בצדעי המצח במקום יציאת הפאות כמ"ש רש"י בפי' רקתך ונמצא גם בא"א אעפ"י שדעת שלו למטה בין כתפין מ"מ הארת הדעת עולה ובוקע ויוצאים במקום הרקה ימין ושמאל ואין לומר שמה שכתב שם בדעת א"א שבוקע במקום צדעי המצח כוונתם דעת אחר שיש לא"א כי מבואר שם במבוה"ש שיש שני דעות לא"א א' בין כתפיו וא' למעלה מזה סוד מזל ונקה עיי"ש זה א"א לומר כי בודאי הארה היוצאת מן הרקתים הוא מן הדעת שבין כתפיו ולא מן הדעת דמזל ונקה שהוא בדיקנא דיליה וכן מפורש בדברי מבוה"ש שם פי"ב שהעתקתיו שני וז"ל והנה במוח דא"א יש דעת הכולל חו"ג כנזכר לעיל פ"ב והוא היוצא כמו שהעתקתיו לשונו לעיל ולמעלה שם במבוה"ש פ"ב מהדעת השני שבין כתפיו שהוא כולל חו"ג עיי"ש א"כ אף בדעת דנוקבא אעפ"י שהוא בין כתפי' כמ"ש לעיל בפסוק נאוו לחייך בתורים עיי"ש מ"מ הארתו יוצא דרך הרקת אבל הנה ידוע שדעת דנוקבא קלה ואין בה אלא ה"ג נמצא שכל הארה היוצא ברקתי' הם גבורות לבד ולא חסדים והנה כפלח הרמון נתבאר בזוהר בלק דף ר"ע ע"א ובס' זוהרקי"ע שם בפי' המאמר למוהר"ם פאפורש שה"ס יסוד בינה הנקרא רמון הכולל ח"ג שה"ס הרמונים עיי"ש וכן הדעת דז"א ה"ס הרמון שכולל ח"ג ששם יסוד אמא ועיין בפע"ח שער קריאת התורה פ"א בסוד תרין רמונים ונ"ל לומר שלכן נקרא יסוד דאמא רמון ע"ד שמבואר בלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק הן הנה צור שצור הוא יסוד אמא צור גי' אלקים דההין ע"ה שהוא ביסוד דבינה ועיין מ"ש לעיל בפסוק קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות שצ"ל צור גי' אלקים דאלפין עם ה' אותיות דאלקים גי' צו"ר שהוא ביסוד אמא וכן רמון גי' צור וה"ס הדעת דז"א הכולל ה"ח וה"ג ושה"ג שבדעתה בוקעים ברקתי' של הנוקבא וזהו כפלח הרמון רקתך ומה שאמר מבעד לצמתך נתבאר למעלה בפי' עיניך יונים מבעד לצמתך כי העינים וכן הרקת שניהם מסוד הה"ג שבדעת שלה עיין למעלה והבן.

(ד) כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים׃

הנה מגדל דוד ה"ס יסוד דנוקבא ועיין בלק"ת ליקוטי משלי בפסוק מגדול עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב והוא בגי' שם אדני וי"ב אותיות דמילוי אדני גי' מגדל עיי"ש וכן מגדל כינוי אפי' ליסוד הזכר כמו שמבואר בלק"ת פ' וישב ובע"ח שער הנסירה פ"ה בסוד מגדל הפורח באויר אבל עיקר שם מגדל ביסוד דנוקבא שה"ס שם אדני ועם י"ב אותיות דמילוי אדני גי' מגדל וכן מגדל במילואו גי' אדני במילואו כי מגדל במילואו כזה מם גימל דלת למד גי' תרע"א כמנין אלף דלת נון יוד שגי' תרע"א שה"ס השער יסוד דנוקבא כמ"ש מגדול דוד הוא ציון שה"ס יסוד נוקבא ומגדול עוז ה"ס מל'

דיסוד

דיסוד שהיא ירושלים שמלי דיסוד ויסוד עלמו נקרא מגדל וכ"ה בזוהר ויגש דף ר"ע ע"ב מגדול דוד דא ירושלים דלעילא והיא מלי דרחל מגדל דוד ג"י אל אדני ע"ה וכן משמע בזוהר לך לך דף ל"ו ע"ב שמגדל יסוד דנוקבא ועיי"ש בזוהר ויגש ובפי' הרמ"ז ומ"ש בפי' זוהר לך לך שם עיי"ש והנה סוד אבר הלואר כי בלקו"ת פ' וישב כי לכאורה לא מלינו דגמתו בע"ח כי הראש ג"ר ודרועין וגופא חג"ת ושוקין וברית נה"י רק שאבר הלואר הוא נעשה מן המוחין דקטנות שהם מוחין דיניקה שאחר בגדלים בגוף מוחין דגדלות נדחין המוחין דקטנות אל הגרון והיא שמות אלקים וג"פ אלקים ג"י גרון עיי"ש ובע"ח בשער מוחין דקטנות והנה מבואר בע"ח בשער תיקון הנוקבא פ"ד ובשער הירח פ"א ובמבוה"ש ב"י פ"ג שבעת שז"א בסוד קטנות ואין לו רק מ"ק דיניקה ואז בעת היניקה הנוקבא אינה גדולה רק כשיעור היה שלו ושמה הוא דבוקה אחורי התי"ת דז"א ואז השמות דמוחין שלה שם אלקים דההין בחכמתה ואלקים דאלפין בבינתה ואלקים פשוט בדעתה ושלוש השמות הללו דאלקים ג"י תרע"א כמנין אדני במילואו והיא מוחין דיניקה שלה כי שם אדני ממש אין לה רק בגדלותה ועכשיו הוא רק ברמז הג"י של השמות הנ"ל דאלקים עיי"ש נמלא שסוד לואר הנעשה ממוחין דקטנות שהיא שמות אלקים היא המגדל שני' אדני וי"ב אותיות המילוי וגם מגדול במילואו ג"י תרע"א כמנין אדני במילואו הנרמז בג' שמות אלקים דמוחין דיניקה שהיו חג"ד שלה בעת היניקה וה"ס לוארה עכשיו דוגמת גרון ז"א הנעשה ממוחין דקטנות שלו וכן לואר ג"י ג"פ אלקים עם ל"ט אותיות דמילוי אלקים בג' מילאיו והנה סוד הגרון מבואר בע"ח שער מ"כ ומ"ד דרוש י"ג בדרוש זווג חיך וגרון שה"ם זווג מוחין דחו"ב בז"א וכן בנוקבא וחיך ה"ס קיום מוח חכמה וגרון שם הוא קיום מוח בינה סוד נקודות ליון שביסוד דבינה ובחיך יש ה"ח ובגרון ה"ג והוא מזדווג ר"ל החיך מזדווג עם הגרון ע"י הלשון שהלשון ה"ס יסוד החיך המושך ע"פ מ"ד מן החיך אל הגרון ונגדן עולה מ"כ מן הגרון אל החיך בסוד ה"ג אשר יש שם ביסוד דבינה המתקיים בלוארה ועל כן אמרו בזוהר האזינו וכלהון מתכאן לפומא דא בלישן מלל רברבן כי הוא הלשון המזווגן ולכן כולן מתכאן לי כי הוא העיקר וממנו הולאות חיים כן מבואר שם בע"ח שער מ"כ ומ"ד ועיי"ש היטב באריכות וטעמים לקוון בפסוק לוארך כמגדל השן ובפסוק חכך כיין הטוב והנה מבואר עוד בע"ח שער דרושי הללם דרוש א' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים דרוש ב' בדרוש מכלפך ובפע"ח שער תפלת ר"ה פ"ב בכוונת כריעה דאתה כי סוד ה' מולאות הפה שה"ס התפשטות הס"ג מן הדעת הנה תחילה נאספין בגרון שהוא המקום לר ומשם מתפשטין אח"כ בה' מולאות הפה וה"ס הכ"ב אתוון כמלא לואר הנוקבא הוא דוגמת

יסוד דנוקבא שיש שם ה"ג וכ"ב אתוון ומזדווג עם החיך ע"י הלשון דוגמת זווג יסוד דנוקבא עם ז"א ע"י יסוד דז"א וכן מבואר עוד במבוה"ש ש"ה ח"ג פ"ה כי כמו שיש ביסוד דנוקבא בחי' ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים כן בגרון שם עיקר דם חיות הנפש ולכן השחיטה מן הלואר להסיר אותו דם החיות עיי"ש באריכות ועיין במסכת חסידים מק' היניקה בסוד דם הלואר ובפע"ח שער הספירה פ"ד והנה שם בגרון יש קנה ושט ורידין ומבואר בלקו"ת פ' וישב שה"ס חג"ד דקטנות קנה חכמה ושט בינה ורידין דעת עיי"ש ועיי"ל לפענ"ד שקנ"ה ושט"ג ג"י מכלפך במילואו ומ"ש כוין לדי' פ"א כ"ף וכן ורידין ג"י מכלפך פשוט ורידין אותיות רי"ו דיין גבורה ודין שבשם בלוארה יש סוד ה"ג כי שם קיום וקיף דמוח בינה שה"ס יסוד בינה חבר שם ה"ג ומזדווגת עם החיך ע"י הלשון וה"ס בנוי לתלפיות וכמ"ש חז"ל תל שכל פיות פונין אליו כי תל בתיקונים תיקונא בתיתאה הנדפס בתיקונים הנוספים בסוף התיקונים שתל דא לידייק ייסויד צירלים ג"י תל בסוד תל וחרין שה"ס יסוד הזכר ויסוד הנקבה זה בולט וזה שקוע וכן מבואר ג"כ בס' עקים רמונים שער ערכי הכנויים שתל הוא ביסוד שהכל פונים בו לקבל שפע ומזון ממנו עיי"ש והנה הלשון שבידו החיים היא הלדיק ברית הלשון מכוון כנד ברית המעור והלשון הוא היסוד של החיך המושך ע"פ מ"ד מן החיך אל הגרון כמ"ש לעיל בשם ע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש י"ג והנה סוד הנשיקים הם כמזווג פנים בפה בגוף מזדווגין חיך וגרון דז"א וחיך וגרון דנוקבא וכ"ז ע"י הלשון ואח"כ מולאים הבלים בסוד ד' רוחין דאהבה ומפה הזכר ניתן רוחא אל פה הנקבה ומפה הנקבה אל פה הזכר ומזיווג זה נבראים המלאכים כמבואר בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ד' וט' וי"ג ובלקו"ת ויקרא עיי"ש והנה ז"ל אדרא זוטא שבזוהר האזינו דף רל"ה ע"ב רוחא דנפיק מן פומא בי' מתלבשין כמה אלף ורבבן וכד אתפשט מתלבשין בי' נביאי מהימני וכלהון פה די אקרון כד מילין נפקין מן פומא ומתרחשין בשפוון ומתהדרין לכלהון תמני סרי אלף עלמין עד דמתקטרין כלהו כחדא בתמניסר אורחין ושבילין דאשתמודען וכולהון מתכאן לפומא דא בלישן ממלל רברבן עכ"ל וכ"כ באד"ר דנשא וז"ל כמה אלף רברבן מתכשבן ומתקיימין מההוא פומא ותליין מיניי' וכלהון אקרון פה הה"ד וברוח פיו כל לבאם ומההוא רוחא דנפיק מפומא מתלבשין כל אינון דלבר דתליין מההוא פומא ומההוא רוחא כד אתפשט מתלבשין בי' כמה נביאי מהימני וכלהון פה די אתקרון ובאתר דרוחא נפיק לא אתערבא מלה אחרא דכולהו פיות מתכאן לאתלבשא בההוא רוחא עכ"ל עיי"ש באד"ר דף קמ"א ע"א וזהו בנוי לתלפיות כי הלואר בנוי גליק זווג חיך וגרון שה"ס זווג הנשיקין חיוג רוחא ברוחא ושם ע"י הלשון ממלל רברבן דכולהו מתכאן לי' בסוד

תלפיות

תלפיות תל שכל פיות פונין אליו שהלשון הוא העיקר ולכן כולהו נמשכין לי' כמבואר בע"ח שער מ"כ ומ"ד דרוש י"ג עיי"ש והבן.

אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים עיין באד"ר דף קמ"א ע"א בפי' הפסוק והנה להבין שם דברי האד"ר עיין היטב במבוה"ש ש"ג ח"ב פט"ו ופט"ז וי"ז ובס' זוהרקי"ע בחלק שני בפי' האד"ר דף קל"ב ע"א בסוד התלת עלמין דנפקו מתיקונא קדמאה עיי"ש ותראה נפלאות וא"א להעתיק כל הדברים כי ארוכים הם ולכן אעתיק בקיצור ומפלג הכלך לעניננו לפרש הפסוק וממנו יבנו דברי האד"ר בפי' הפסוק כשתעיין והמבואר הוא כי דיקנא דא"א נעשה מבירורי המלכים שנברר בעת תיקון העולמות ושורש הז' מלכים הם ג' מלכים הראשונים בלע יובב חושם שהם דעת חסד וגבורה והם כלולים כל הז' מלכין ושרשם בתיקונא קדמאה דדיקנא די"ג תיקוני דיקנא שהוא שם אל וממנו נפקי תלת עלמין ונתפשטו א' אחורי אמא וא' אחורי ז"א וא' אחורי הנוקבא והולכין ומתפשטין עוד בג' עולמות בי"ע א' בעולם הבריאה ושם שם אל שדי וא' בעולם היצירה ושם אל הוי' וא' בעולם העשי' ושם אל אדני וכולן בסוד שם אל דתיקונא קדמאה מי"ג ת"ד וכלם הם בסוד ההיכל זכות שיש בכל עולם מג"ע בי"ע שבהיכל זכות שם הבירורים מן הז' מלכים ונמצא שם אל שדי שבבריאה והוא בהיכל אהבה דבריאה כמבואר בזוהר פקודי דף רכ"ג ובפע"ח שער הק"ש פ"א ושם זה אל שדי שבהיכל אהבה מתפשט ומאיר בהיכל זכות וה"ס שני שדיים וכן אל הוי' בהיכל זכות דיצירה ואל אדני בהיכל זכות דעשי' שה"ס הגבורה שבכל עולם ולכן בבריאה שהוא עלמא קדמאה נפקו אלף אלפין רבוא מארי תריסין שה"ס אל שדי במילואו כזה אל"ף למ"ד שי"ן דל"ת יו"ד גי' אלף ומעלמא תנינא כ"ז אלף מארי דיבבא שה"ס אל הוי' דיצירה אל הוי' גי' כ"ז ומעלמא תליתאי נפקו ל"ו אלף מארי דיללה סוד אל אדני שבעשי' גי' ל"ו והאלף של עלמא קדמאה הוא השורש וכולל לכל תלת עלמין כי בכל עולם יש אלקים במילוי יודין הרי ג"פ אלקים במילוי יודין גי' תת"ק וג"פ אל שבג' עלמין הרי תתקל"ג ועם ז' אותיות של אלקים אל הרי אלף ונמצא שסוד האלף של עלמא קדמאה כולל כל הג' עלמין ולכן אמרו בזוהר דנפקין מעלמא קדמאה אלף אלפין מארי תריסין כי תריסין הוא תרגום של מגן ומג"ן גי' ג"פ אל שבג' עלמין ועלמא קדמאה הוא שורש וכולל של כלם נמצא שסוד אל דתיקונא קדמאה הולך ומתפשט מגבורה לגבורה שה"ס היכל זכות שהוא היכל הגבורה שבכל עולם כי שורש הדיקנא הוא מן הגבורה כי הדיקנא יוצא ממוחא סתימאה דא"א שהם מלובש גבורה דעתיקא ה"ס שם אלקים דההין בריבועו כזה אל"ף אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"ה אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד מ"ם והוא בגי' אלף וה"ס של האלף הכולל תלת עלמין דנפקו מדיקנא מתיקונא קדמאה דילי' והנה סוד האלף של מוחא סתימאה דא"א הנה הוא עוד נמשך עד תרין כתפין דא"א שהם הדעת דא"א הכולל ח"ח וה"ג והנה ה"ח כ"א כליל מי' וי' מי' הרי ת"ק גי' כתף בסוד כתף ימין וכן הה"ג ה"ס ת"ק סוד כתף שמאל דא"א ושני פעמים כתף גי' אלף והנה או"א מלבושין לשני כתפין דא"א אבא לימין ואמא לכתף שמאל וכתפים נעשין להם מוחין וסוד או"א הם י"ה מהוי' [וסוד שם אלקים שבמ"ס דא"א ה"ס אל ואלקים הם ג' יודין ואלף שבשם ס"ג דאמא ומי' דאלקים הם ד' יודין דע"ב דאבא וי"ה הנשאר ה"ס או"א כי מ"ס נמשך עד אבא ואמא ושורש או"א הוא במ"ס כמ"ש בפי' מלאה שניר וחרמון עיי"ש] ולכן בכתף ימין יש י"ה במילו ה' ביו"ד כזה יו"ד ה"י ואלו עפ"ל י"ה וה' במילו ה' כזה יו"ד ה"ה וכשתחשוב יו"ד פ' ה"י גי' שלשה מאות ויו"ד פ' ה"ה גי' שני מאות הרי ת"ק גי' כתף ימין וכן בכתף שמאל יש ב"פ י"ה במילואין הנ"ל אלא שבכתף ימין גובר יו"ד ה"י במילוי יו"ד וי"ה בה' עפ"ל אליו ובכתף שמאל להיפך גובר יו"ד ה"ה על יו"ד ה"י והנה אותן התרין כתפין נמשכין עד ז"א וה"ס מוח הדעת דז"א [עיין בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי חו"ג שער הנסירה פ"ו] וז"ס האלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פריו כי האלף ה"ס התרין כתפין ושמות אשר גי' אלף ומאתים ה"ס הנקודות של שמות י"ה הנ"ל כי כל השמות שבא"א הם במילוי ובנקודות [כמבואר במבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ה ובע"ח שער א"א פ"ד] ונקודות של שמות הנ"ל גי' מאתים שהנה שמות י"ה שבכתף ימין כלם נקודים בפתח חוץ מאות יו"ד ראשונה שהוא בקמץ כזה **יי וו דד הה יה** ועיין היטב ותראה שיו"ד ה"י גובר על יו"ד ה"ה והנקודות גי' שבעין ובכתף שמאל יו"ד ה"ה גובר על יו"ד ה"י והנקודות גי' מאה ושלשים כי כל האותיות נקודים בקמץ חוץ מההין שהם בפתח כזה **יי וו דד הה הה די** הרי הנקודות דכתף ימין וכתף שמאל גי' מאתים לנוטרים את פריו שהנקודות שגי' מאתים הם נוטרים את האותיות שהם פריו וגם יו"ד פ' ה"ה שגי' מאתים והוא באמא נוטר את פריו שה"ס אבא הטמיר וגנוז בה וסוד המאתים והאלף שורשן במס' דא"א כי אחורי אלקים במילוי ההין גי' אלף כנ"ל ואחורי אלקים פשוט כזה א אל אלה אלהי אלקים גי' מאתים שה"ס גבורה דעתיקא המלובש במ"ס דא"א ומאתים שה"ס אחור אלקים הפשוט נוטר את פריו שה"ס המילוי שה"ס האלף וזהו לנוטרים את פריו ר"ת אלף כ"ז מבואר שם במבוה"ש ובפי' האד"ר ועיין במבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ו ועיין עוד בע"ח שער הקליפות

פ"ב ושער קליפת נוגה פ"ט א"ך ומשיורי בירורי התלת עלמין הללו ומה שלא נתברר בקדושה נעשו ממנו סוד הקליפת נוגה סוד הנשים. והפילגשים ואנשים מרגלים וכ"ל שז"ס האלף נשים שנשא שלמה שרצה לתקן הקליפה נוגה כמ"ש בע"ח שער הקליפות בפ"ב במ"ק בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ד בסוד אז תבאנה שתים נשים זונות הנאמר אצל שלמה והוא נשא אלף נשים שרצה לתקן אלף יומין דח"ל שהיא קליפת נוגה כמבואר בע"ח שער קיצור אבי"ע סוף פ"ב וע"י בלק"ת בסוד האלף נשים שנשא שלמה שכל כוונתו לתקן קליפת נוגה ולכן יש לומר שהי' בדווקא אלף כי הם בחי' משיורי בירורי התלת עלמין. שהיא האלף כנ"ל ורצה לתקנם ולבררם בשורשן בסוד האלף והנה בע"ח שער הצלם פ"ג מבואר בסוד וסכסכתי מצרים במצרים כי סוד מצר הדיקנא הוא תיקונא קדמאה שהוא שם אל שממנו יונקין תלת עלמין שהיא ג"פ אל כי במקום זה עדיין הזקן קצר ואינו מתרחב על הלחיים והנה גם הגרון הוא מצר התחתון שבו שמות ג"פ אלקים והנה כשמאירין הג"פ אל של תיקונא קדמאה דדיקנא הם ממתיקין את שמות אלקים שבגרון וכופין את הדינין אשר במצר הגרון כי שורש הדין בדיקנא הנמשך ממ"ש דא"א שהם גבורה דעתיקא והדין נמתק ונכפה בשורשו והוא מונע יניקת החיצונים מן הגרון וזהו וסכסכתי מצרים שהוא מצר הגרון במצרים שהוא מצר הדיקנא עיי"ש וזהו אלף המגן שהיא ג"פ אל דתיקון קדמאה מחי"ד בי' מגן והיא אלף כמבואר למעלה בסוד אלף אלפין מארי תריסין ושיא תלוי עליו על צוארה פירוש שז"א משבח צואר הנוקבא שהם סוד מצר ושמות אלקים כמ"ש למעל' בפי' כמגדל דוד צוארך והם נמתקין ע"י ג"פ אל דדיקנא שהאירו כ"כ עד שהמתיקו גם את צוארה והיא כל שלטי הגבורים כי שורש הגבורה בדיקנא כנ"ל והוא הולך ומתפשט מגבורה לגבורה עד היכל זכות דעשי' ובתיקון אל דדיקנא שם שורש הגבורות הנמשך ממ"ש שהם סוד האלף ושם גבורה דעתיק ובמ"ש היא מרא דיתיב על דורדייא המתבאר באדי"ר ועיין בע"ח שער א"א פ"ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ו ושער הנסירה פ"א ובמבוא"ש ש"ב ח"ב פ"ו ועיין מ"ש לקמן בפי' כרם הי' לשלמה בבעל המון וכו' והבן.

או בפשוטו כי צוארה דוגמת זיווג יסוד התחתון המבררת כלילין כן ע"י זיווג הנשיקין מתבררין סוד התלת עלמין שהיא אלף המגן וכל שלטי הגבורים והבן כי הבירור בתחלה בסוד המחשבה וסוד זיווג חיך וגרון שפה.

(ה) שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃

כי הנה תרין עופרין דאיילתא הם כמ"ש כמבואר בתיקונים ובזוהר פ' ויצא שהם אברהם יצחק כי הם נו"ה העליון דחו"ג וסוד דם נעכר ונעשה חלב הוא מסוד נו"ה ולמטה הוד עיקר ונהפך לפעמים לדוה ולמעלה בשדיים כלא עיקר סוד החלב ונו"ה הם תאומים תרי פלגי גופא והם כדב ואחוהי בפנחס ועיין בע"ח שער הולדת א"א ושער המוחין בסוד הדין איך נעשה ומסוד כלא וסוד כי נקראים עפרים ויסוד עפר האילים וכו' שני עפרים תאומי צבי' עוד מבואר בע"ח שער הכללים פ"ג ושער הולדת א"א פ"ב ופ"ג שענין השדיים ודדים באמא כי סוד שם אלקים אל דד ימין ומי דד בשמאל ומש"ה הם החלב גם כי קס"א בגי' וקמ"ג בג"א וקנ"א בג"ת ויורד קס"א למקום קמ"ג שבג"א שהוא החזה וקס"א קמ"ג גי' ש"ד והיא השדיים ואהי' דההין שבג"ת אחורי אהי' עולה דם עולה למעלה באהי' דאלפין ודם נעכר ונעשה חלב עיי"ש ועיין בלק"ת פ' ויצא שכן הוא ג"כ בנוקבא דז"א קס"א וקמ"ג וקנ"א בג"ר וג"א וג"ת ומהם נעשה השדיים והחלב הרי שמות אהי' ואלקים כי שם אלקים דיודין בת"ת דנוקבא וכן אהי' כמ"ש גי' לבי'.

שני שדיך כשני עפרים תאומי לבי' הנה בלק"ת פ' ויצא בענין יעקב עם ב' נשיו כתב וז"ל והנה יסוד דאמא כבר ידעת כי היא מגיע עד הדדים דז"א והדדים

השמטה

שני שדייך כשני עפרים תאומי לבי' הרועים בשושנים יבואר לך סוד עמוק בזה הפסוק שהנה מבואר בשער השמות שיש אור הפנימי וכן סוד אור המקיף האמצעי והפנימי שוה בכל ספי' הכלי רק שהחילוק הוא בשמות שבמקיף החיצון שמשתנה בכל ספירות' ושם המקיף החיצון שבת"ת שלה הוא מילוי שמות שבמקיף שבילים עם שמות שבמקיף הודה שהם מילוי שם רביע אלי"ף ה"א יו"ד ה"א שבמקיף כלאה עם רבוע שם אלף הא יוד הא שבהודם ובכלי תפארתה הוא שמתפשט בכלי החלון ולבאות באמצעי ואלקים דיודין בפנימי וביסוד ועטרת יסודם שמות שדי אדני בכלים ומקיף החיצון דמלי' הוא שם אלף הא יוד הא הנרבע בכלה ובעטרת יסודם שם אלף ה"א יו"ד ה"א הנרבע בהודה עיי"ש היטב והנה השדיים שבתפארתה הם דוגמת נו"ה וכן דוגמת יסוד ועטרה שהם תאומי לבי' המתאמות בשם צבאות אשר שם צבאות מורה ג"כ על נו"ה דז"א וכן כאן שמקיף החיצון דוגמת נו"ה ודוגמת היסוד ועטרה שהיא שם שדי בסוד השדיים שבמקיף הרחם והשמות שבנו"ה הם ג"כ ביסוד ועטרה שלה והם ג"כ בתפארתה וזהו שני שדייך שהיא הת"ת המתחלק לימין ושמאל דוגמת שני עפרים תאומי לבי' בסוד נו"ה הרועים בשושנים שהיא יסוד ועטרה והבן זה

והדדים דז"א נעשים מצירים ודלתות של יסוד הבינה והנה גם יסוד לאה הוא כנגד החזה דז"א שהם הדדים עכ"ל עוד כתב בליקוטי איוב בפסוק והיה שדי בצריך וז"ל דע כי הלא הבינה מסתיימת יסוד שלה בשליש העליון דת"ת ז"א והנה נודע כי שם שדי לעולם ביסוד והנה ביסוד דבינה יש ב' צירים וב' דלתות כנודע ברחם הנוקבא והנה ציר בגי' ש' ועם הדלת שהוא ד' הרי ש"ד נמצא ב' צירים וב' דלתות הם ב' שדיים של ז"א בחזה שלו ובבחי' זו נקרא שליש העליון דת"ת ז"א שדי עכ"ל עוד כתב שם בלק"ת פ' וילך כי הז"א כשמזדווג עם לאה למעלה מהחזה הנה הוא מזדווג עמה עם בחי' הת"ת שלו שהוא ג"כ בחי' יסוד כי ת"ת דז"א נעשה מיסוד אחר שהגדיל כי בגדלותו נעשה מנה"י חג"ת ועם זה היסוד מזדווג עם לאה הרי ג' יסודות במקום א' דאמא ודז"א ולאה ויסוד דז"א שבחזה מזדווג עם יסוד דאמא ויסוד לאה כי משניהם נעשה יסוד אחד כי יסוד אמא בזיווג ז"א עם לאה יוצא יסוד אמא מז"א ומתחבר עם יסוד לאה לעשותה כלי ועם שניהם מזדווג ז"א עיי"ש ובאמת גם יסוד אבא מלובש בחזה אלא שהוא בלבוש יסוד אמא ועיי' בע"ח שער יעקב ולאה פ"ה ושער רחל ולאה פ"ב ובפע"ח שער הסליחות פ"ג ויובנו היטב הדברים ועיי' עוד בפע"ח שער מנחה ומעריב פ"א ובס' הגלגולים פל"ח בענין זיווג יסוד שבחזה דז"א עם לאה עוד מבואר במבוה"ש ש"ו פ"ח בסוף הפרק כי ביסוד דבינה יש שני בחי' דדים וה"ס דדי בהמה שמהם יונקים זו"נ כשהם למטה ואחר יונקתם מדדי בהמה אלו שביסודה עולין ויונקים משדיים העליונים שבחג"ת דילה עוד כי שם כי השדיים דנוקבא דז"א הם כנגד סיום יסוד דז"א כשעומדת אב"א עם ז"א מן החזה ולמטה מסתיים יסוד דז"א במקום השדיים ושם ה"ס החותם כי שם חותם וסיום יסוד דז"א הרי חותם בדדים וכן ביסוד דנוקבא יש סוד החותם בש"ד ב' חותמות ב' צירים וב' דלתות כי עיקר החותם בדדים ושאר הצירופים כגון תחום חומת היא ביסוד עיי"ש [ועיי' בלק"ת פ' חלום במלות חשן ואפוד שכתב שיש יסוד בחזה ז"א המזדווג עם לאה וה"ס שם שדי ולכן במקום הלב האות שדי הם השדיים וכן כשהוא אב"א הנה שדי כנגד יסודו ובקו האמצעי שם מלובש יסוד דאמא וי"ל שהם שני עפרים והם תאומי צבי'] ויבואר לקמן באורך וקצת תמצא בע"ח שער

השמטה

זה היטב כי הוא דבר עמוק הרועים בשושנים גי' רבוע אלף הא יוד הה ורבוע אלף הה יוד הא והענין פלא והבן.

הנה שושנים ה"ס המ"נ דמלכין קדמאין המתבררין בסוד הנשיקין דפיך וגרון וזיווג התחתון שאז בחי' יסוד החכמה בת אבי ותהי לי לאשה בסוד בחכמה כ"ח מ"ה סוד היחוד איתבררו ובסוד שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר סוד הנשיקין ובסוד אסתר גי' שושנה בחיק מרדכי [חסר איזה תיבות] אבל סוד החיבוק בסוד חבצלת השרון יניקתה מאמא אז צריך ליתן חלק לטוב המובלע ברע כמ"ש בסוד יוצר אור ובורא חשך עושה שלום כי מהנשיקין לבד נבראי' מלאכים בסוד יוצר אור שה"ס אור דחב"ד זיווג העליון ובורא חשך סוד הנשמות דזיווג התחתון סוד נה"י עושה שלום בסוד החיבוק שעיר לעזאזל שלא יקטרג ועי' פרים דחג שאז סוד החיבוק וחיבוק שמאל זדונות נעשה כשגגות וחיבוק ימין דסוכות יום ראשון לחשבון עוונות לעשות ע"י תשובה מאהבה זדונות לזכיות כידוע ממה"ר ל"י מ"ק בארדיטשיב והקב"ה עושה נסים לעמו ישראל על ידיהם ויש להם בזה זכיי' כמ"ש הללו את ד' כל גוים וכו' על נסים ונפלאות דעבוד בהדייהו ועיי' בס' צמח פ' פנחס בפי' ויעמוד פנחס ויפלל וזה לרעות בגנים וללקוט שושנים [ובזוהר ואתחנן בר"מ דף רס"ג מבואר שסוד שושנים הם תרי"ג רמח סייפין ושס"ה גידין ופ"ז ועיין שער טנת"א שמסוד כ"ב אתוון ומנצפך ותגין ה"ס בנין הגוף ועם י"ם דנפש ה"ס ל"ב כ"ב וי' כ"א כליל מי' ג"י שך כלילן ושורש הלב בהסתלק נשאר רפ"ח ניצוצין דהבלי דגרמי הנשאר בגוף וה"ס רפ"ח ניצוצין דשבירת הכלים ועם י"ם דנקודות הם מ"ב סוד חכמה כ"ח מ"ה מ"ה ומ"ב גי' פ"ז שהם המתקנים ניצוצין דמלכים ע"י בחי' חכמה] שה"ס הבירורין ומ"נ דנוקבא דז"א אשר מבררת ע"י עזרתו וכן אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים סוד בחי' רואה דשביק בה בעלה שיש בו בחי' דכר ובחי' נוקבא בסוד זיווג הספיחין וסוד המ"נ בעת הזיווג בסוד בנימין ולכן כתיב אני לדודי בסוד ישב רוחו ודודי לי יזלו מים מ"ד לברר הבירורין שה"ס השושנים וכן מ"ש דודי לי ואני לו כי בתחילה מקבלת סוד הרואה ועי"ז יכולה להעלות מ"נ בסוד דודי לי ואני לו וכן בענין ערמת חטים סוגה בשושנים ערמת חטים סוד טפת המ"ד סוד החסדים כ"ב אתוון כלילן בי' סוגה בשושנים סוד טפת המ"נ שהם בחי' גבורות שה"ס סיג ונקבה תסובב גבר עיי' בשער טנת"א בסוד טפת אבא כ"ב אתוון וטפת אמא מנצפך לובן ואודם דאו"א ובחי' המלי' היורדת ללקט שושנה הנה ה"ס שושנה בין החוחים היורדת בין הקליפות שהם חוחים ללקוט משם שושנים כי יש כמה בחי' שושנים יש שושנים סומקין יש כלילים סומק וחוור ויש נוטה לאודם ויש נוטה ללבן וכן סוד שני שדייך כשני עפרים תאומי צבי' הרועים בשושנים כי השדיים סוד החיבוק דוגמת הזיווג שהם בחי' יסוד בחי' ב' דלתות ד"ל וש"ד ש"ד

שער הירח פ"ג בד"ה ועיי' מ"ש לעיל בפסוק צרור המור דודי לי בין שדי ילין וכן מבואר ג"כ בע"ח שער הלולב פ"ג להר"י יוסף מערבי בענין אתרוג דומה ללב שאתרוג ה"ס עטרת יסוד דז"א שמסתיים נגד לבה דנוקבא עיי"ש [וגם סוד יסוד אבא מתאומות] והוא במקום השדיים והנה בע"ח שער הקליפות פ"ב מבואר שיש בהם הנוקבא שני דדים בסוד דדי בהמה ומהם יונקים שני לפרים שהם תרין מוחין דקליפה נוגה בעלייתן בלילה מעולם הבריאה לינק ובהמה גי' בין שה"ס שמאלי ושני דדים יש לה ברחמה. ה"ס דדי בהמה עיי"ש נמצא מזה שסוד השדיים הם בבחי' אחת עם היסוד וכן מבואר בלק"ת פ' בראשית בפסוק וכל שיח השדה שסוד בית השחי הוא דוגמת שער הזקן של היסוד התחתון והנה יש בחי' ג' זיווגין נישוק וחיבוק וזיווג ונשיקין ה"ס זיווג הפה שה"ס פה העליון שה"ס היסוד ולכן תולה גם שם שער הזקן סביבות הפה וכן הנוקבא יש לה י"ג עלין דשושנה שה"ס י"ג ת"ד שסביב הפה ולעפ"י שאשה אין לה זקן מקום הזקן יש לה וה"ס הארת י"ג ת"ד שנמשך לשושנה העליונה שה"ס הפה שעמה הנשיקין כמבואר היטב בס' זוהרקי"ע בפי' הקדמת זוהר בראשית ועמ"ש למעלה בפסוק אני חבצלת השרון וכו' כשושנה בין החוחים כן רעייתי בין הבנות וסוד הפה ה"ס שושנה העליונה שהם סוד זיווג הנשיקין ויסוד התחתון דנוקבא ה"ס פה התחתון שושנה התחתונה וגם שם שער זקן התחתון וגם הוא סוד שושנה כי כל מקום שיש זיווג גמור כמו בפה זיווג הנשיקין וביסוד התחתון זיווג הגופני הוא בסוד שושנים [ולפי מ"ש בסוד שני עפרים ה"ס יסוד אבא ויסוד ז"א אשר הם תאומי צבי' ביסוד אבא מלובש ביסוד ז"א והם מתאימות כי יסוד אמא מסתיים בחזה משא"כ יסוד אבא והם מתאימות עד הנוקבא שה"ס צבי' ואלו שני יסודות רועים בשושנים כי יסוד אבא לבדו ומיחד באמא ודז"א בנוקבא ובשעת היחוד נהפך שור לכרוב הרועים בשושנים גי' ארי' כרוב נשר אדם כי בשעת היחוד נהפך פני שור לכרוב] כמבואר בזוהר אמור דף ק"ז ולמעלה בפסוק אני חבצלת השרון ויסוד דנוקבא הוא ג"כ דוגמת פה העליון וכמ"ש בלק"ת פ' חקת בפסוק באר חפרוה שרים שבהיות הנוקבא אב"א עם ז"א היא מתחלת מן החזה ולמטה ואח"כ כשנגדלת פב"פ עם ז"א שוה בשוה הנה במקום שהי' מתחלה פה שלה בהיותה אב"א שם הוא יסודה כשנגדלת וכן בסוד החיבוק שהוא במקום השדיים שם ג"כ דוגמת היסוד ושם שער בית השחי ומבואר לקמן בפסוק אחות לנו קטנה ושדיים אין לה שסוד השדיים הוא שחיבוק בסוד ש'ד'יי'ם' ר"ת שמאל דוחה ימין מקרבת עיי"ש מ"ש בשם הלק"ת ושם הוא חבצלת השרון כתלא הפה העליון בסוד זיווג הנשיקין ופה התחתון בסוד זיווג יסודות שה"ס שושנים וסוד השדיים ה"ס חבצלת השרון

והנה

השמטה

ב' דלתות ב' צירים וכן שדייך עפרים גי' דלת ציר ושני פעמים שדייך ושני פעמים עפרים גי' ב' דלתות וב' צירים וזהו שני שדייך כשני עפרים שהם תאומי צבי' יסוד דנוקבא שנק' צבי' המתחלקות לב' דלתות וב' צירים דוגמת הצבי' המתחלקת לב' עפרים וסוד החיבוק בחי' חבצלת השרון ורק דוגמא לסוד הזיווג היסוד בחי' בירור השושנים כי אין בירור גמור רק ע"י סוד ההכנה שע"י סוד הזיווג ומ"מ החיבוק הכנה לזיווג ודוגמא לשני עפרים תאומי צבי' הרועים בשושנים שע"י מתבררין השושנים כנ"ל והוא דוגמא לבחי' הרועה בירק ומעלה הירק לב"ח כידוע מסוד הבירור [או ירמוז לשני עפרים בחי' תרין אלין שהם נו"ה אשר מבואר בכ"מ שמהם נעשה סוד השדיים מעליית אור נו"ה לחג"ת והם תאומי צבי' תרין פלגא גופא דנוקבא אשר כל בנינה נגד נו"ה דז"א אשר שם שם לבאות ונו"ה דידה רגלי' יורדת מות לרעות בשושנים לברר קליפין ואח"כ בעליית אור נו"ה בחג"ת נעשה השדיים ומתברר סוד הדם שבנו"ה דידה ונעשה שם חלב בסוד ד' יודין דקס"א קמ"ג] ולכן מבואר סוד שושנים על סוד הסנהדרין שבהיכל זכות כי היכל זכות סוד כשר דיכור סוד הבירורין דתלת עלמין ועיקר בירורין בסוד האהבה זיווג הנשיקין ד' רוחין ומשם יורדין ליסודות דזו"נ ומתבררין יותר כידוע והתחלת ההכנה בסוד החיבוק בסוד היכל האהבה אשר שם סוד החיבוק וע"י האהבה מתחיל סוד זיווג או"א להנחיל עטרות לבניהם ומתחילין סוד בירורין דמלכין בלא הי' בהם אהבה וחיבוק התחלת אהבה וכמ"ש במקום אחר שסוד החיבוק מחשבה קיום יסודות דאו"א קיום ההשכלה ונשיקין סוד הדיבור וזיווג היסודות סוד המעשה והכל במחשבה איתבררו כי הוא ההתחלה וההכנה וגמר הבירור בסוד היחוד מחשבה ודיבור בזיווג הנשיקין ומחשבה ומעשה בזיווג היסודות כי עיקר הוא המחשבה רק שבחיבוק אין כאן רק מחשבה טובה נגידא ובזיווג הנשיקין והיסודות התחילה המחשבה לגלות פעולתה בדיבור ומעשה משא"כ בחיבוק שעדיין אין כאן גילוי מחשבה והנוקבא אינה מקבלת בפועל מהמחשבה רק ע"י דיבור ומעשה ז"א כמשל התלמיד שאינו משיג מחשבת הרב רק ע"י מעשה הרב ובתחלה משבח לואר הנוקבא אשר שם סוד זיווג הנשיקין אשר על ידו מתבררין אלף המגן ואח"כ משבח סוד השדיים שהוא ג"כ דוגמא לב' צירים וב' דלתות וסוד שם שדי שביסוד אלא שלואתה ויסודה בסוד שושנים ושדיו סוד חבצלת השרון והבן זה היטב.

עד

והנה פסוק זה שני שדייך כשני עפרים כדרש בזוהר פקודי דף רנ"ג ע"א על היכל אהבה ששם סוד השדיים כי שם אל שדי והוא מאיר אל היכל זכות ועיי' מ"ש לעיל בפי' אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים והם סוד השדים שמשם שדי ועיי' עוד שם בזוהר פקודי דף רנ"ז וזוהר בראשית דף מ"ד ע"ב בסוד השדיים שבהיכל אהבה כי בהיכל אהבה שם סוד התינוק כמבואר בפע"ח שער הק"ש פכ"ז שהיכל אהבה הוא בסוד התינוק ולכן שם השדיים וה"ס אל שדי אשר שם ומתפשט עד היכל זכות שהם היכלי חסד גבורה בסוד שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני ובסוד שמאל ד"וחה י"מין מ"קרב ר"ת ש"ד"י"ם [ועיי' בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך תינוק שסוד השדיים הם חו"ג המניקים חלב ודבש שה"ס חלב בחסד שד ימין ודבש גבורה שד שמאל עיי"ש והנה כשהנוקבא עומדת פב"פ עם ז"א שוה בשוה בגדלותן והוא מחבקה כמלא השדיים שלה נגד שדיים שלו ששם מסתיים יסוד אמא ויסוד לאה ככ"ל ועיין מ"ש לקמן בפי' ויהיו נא שדייך כאשכלות הגפן והנה כתבאר למעלה בפסוק דומה דודי לצבי או לעופר האילים שסוד עופר ביסוד דבינה והנה גם לאה סודה מבינה כי הוא מגלי דתבינה כמבואר בע"ח שער יעקב ולאה ויסוד אמא ויסוד לאה הם שני עפרים [ועפרים גי' שדי אלקים כי הדדין בסוד אלקים אל דד ומ"דד ושדיים בסוד שם שדי] והם תאומי צביה כי משניהם נעשה יסוד אחד בהזדווג לאה עם ז"א מן החזה ולמעלה ומתאימות יסוד בינה ויסוד לאה לאחת ולצבי' ה"ס יסוד אמא ויסוד לאה. כי צבי ביסוד הזכר כמבואר למעלה בפסוק דומה דודי לצבי ולצבי' היא נקבה עיי' זוהר בראשית דף מ"ט ע"א שאמר איהו צבי ואיהי צביה עיי"ש והם תאומי צביה כי שניהם נעשין יסוד אחד וכן צביה גי' א"ה"י"ה א"ל"ק"י"ם [גם צבי' בסוד צבאות וידוע בשער השמות שצבאות בת"ת דנוקבא וגם סוד השדיים] שה"ס חיבור יסוד אמא ויסוד לאה כי הנה מבואר בפע"ח שער העמידה פי"ב בכוונת המברך את עמו ישראל באהבה בסוד כר שבגי' ג' יחודים הוי' אהי' והוי' אלקים והוי' אדני והנה הוי' אהי' ה"ס או"א שהוי' באבא ואהי' באמא ויחוד הוי' אלקים בזעיר ולאה הוי' בז"א ואלקים בלאה כי להיותה במקום מכוסה והעלם והסתר הוא כולה דינין ונקראת אלקים והוי' אדני בזעיר ורחל הוי' בזעיר ואדני ברחל עיי"ש כנודע שאהי' ואלקים באמא ולאה תהו תאומי צבי' שגי' אהי' אלקים [שני שדיך בסוד שדי תאומי צבי' אותיות צבאות כמאמר מ"י י"ה גי' אדני שהם בת"ת יסוד מלכות דנוקבא] וזהו הרועים בשושנים כי ביסוד דאמא יש שני שושנים בסוד ב' חותמות שהם ב' דלתות וב' צירים [וכן סוד ב' דלתות ב' דלתן ד"ד שה"ס הדדין וסוד ששנים תרי"ג פ"ז כ"ב

אמון בנין הגוף וסוד השפה נוכל לומר שנקרא שושנה על שם ה' מולאות שפה כ"ב אתוון וכן כ"ב אתוון דיסודה נקרא שושנה] וה"ס שושנים כמ"ש לקמן בפסוק בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים עיי"ש ולכך גי' שי"ן ועם הדלת הרי שד וכן ציר ודלת השני שד השני שהשדים שלה נעשים אז צירים ודלתות שביסוד אמא דוגמת שדים דז"א ככ"ל כי היא עומדת פב"פ עמו שוה בשוה וכמלא שדיי מכוונים נגד יסוד אמא [או בהכנס בה כה"י דאמא בהיותה פב"פ להגדילה יסוד דאמא בשדיי] וזהו הרועים בשושנים ששני שדים רועים בשושנים [או קאי אשני עפרים ועפר סוד ע' פ"ר" ומנצפ"ך שה"ס ה' ידות הרועים בשושנים בסוד ההבנות דכ"ב אתוון] ומקבלים מצירים ודלתות שביסוד אמא כי מבואר בפע"ח שער העמידה פ"ז כשהנוקבא עומדת אב"א עם ז"א הנה יסוד אמא מאיר לאחורי ז"א אל הנוקבא ויסוד אבא מאיר אל פני ז"א אל יעקב ובהחזרת הנוקבא ועומדות פב"פ עם ז"א הנה חוזר אור יסוד אמא לבאת אל הנוקבא דרך פני ז"א עיי"ש והנה אעפ"י שמבואר בפע"ח שער חזרת העמידה פ"א ובע"ח שער אוכלאה פ"ג שאין יסוד אמא מגיע עד החזה דז"א רק כשהנוקבא עומדת מן החזה ולמטה דז"א בין בהיותה אב"א או פב"פ מן החזה ולמטה אבל כשהנוקבא הגדילה קומתה למעלה מהחזה אז מסתיים יסוד אמא בדעת דז"א כי כשאין קומת הנוקבא רק מן החזה ולמטה אז יסוד אמא רבולה ומגיע עד חזה דז"א אבל כשעלתה הנוקבא למעלה אז נשאר יסוד אמא זקופה בדעת דז"א וכן הענין כשנכנסין כה"י דאמא בנוקבא להגדילה הנה יסוד דאמא אינו מגיע רק עד כנגד דעת דז"א עיי"ש [הנה מה שנתבאר בפע"ח שער חזרת העמידה כשחוזרות הנוקבא פב"פ עם ז"א אז יסוד אמא נשארת זקופה בדעת ז"א ל"ע מאוד אם הם דברי הרב כי לקמן בכוונת ויעבור כי הרב בעצמו שאז נבקע יסוד אמא שהיא בחזה דז"א עיי"ש ועוד שבע"ח שער הנקודים פ"ג כתב שלכן דעת דז"א למטה מחו"ב מפני שיסוד אמא הוא רבולה בו אבל יסוד א"ק זקוף ולא רובץ ובודאי פרק העליון של היסוד גבוה מניה ולכן דעת דנקודים למעלה מחו"ב דנקודים ולכן ג"כ כאן כשהאמא זקופה הי' צריך להיות הדעת שלהם דזו"נ למעלה מחו"ב ובאמת לא כן היא כפי סדר הברכות דעמידה וגם סדר הקדושה קדוש ברוך ימלוך הכל הוא כסדר חו"ב ואח"כ דעת ואין לומר שאעפ"י שיסוד זקוף מ"מ פרק התחתון בדעת דז"א שאח"כ פרק העליון דיסוד אמא בלי לבוש] מ"מ לא קשה מידי כי לפמ"ש לעיל שדדים דז"א נעשין מבחי' צירים ודלתות דיסוד אמא המגיע עד החזה הנה ודאי גם בהסתלק יסוד דאמא ונשאר זקופה בדעת דז"א מ"מ נשארים דדים דז"א במקומן ואינם מסתלקין למעלה וצריך לומר שאעפ"י

שמסתלקת

שמקבלת יסוד לאה יען החזה יתברר בדעת ז"א מ"מ נשאר רשימו בחזה מיסוד לאה כי כן טבע הרוחניים להשאיר רשימו במקומן אעפ"י שמסתלקים משם כמבואר במבוהי"ם ש"ב ח"ב פ"ה ובע"ח שער העקודים פ"ד בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ה עיי"ש ואף שפיר ותי לא מידי והבן ועיי' עוד במבוהי"ם ש"ה ח"ב פ"ג [ועיי"ש במבוהי"ם ש"ה ח"א פ"ע בסוד יסוד אמא ויסוד תבונה ומקום החתך] ועד כאן הוא שבחי' הנוקבא שבעלה ז"א משבחה בעת עמדה ומקושטת לפניו פנים בפנים בסוד הזיווג של יום מתן תורה שהוא חג השבועות אמר הכתוב רמזו בפסוק צאנה וראנה בנות ציון וכו' עיי"ש.

(ו) עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶךְ לִי אֶל־הַר הַמּוֹר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה:

פירושו נתבאר לעיל בזה לומר בעוד שהמוחין מסתלקין עיי"ש ואמר כאן אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה הנה כבר נתבאר לעיל בפסוק צרור המור דודי לי שמור הי"ס יסוד אבא ועיי' מ"ש בפי' מקוטרת מור ולבונה שמור יסוד אבא ולבונה באמא וגבעת הלבונה הי"ס יסוד אמא [ועיי' זהר שמות דף י"ז ע"א שהר המור ירושלים וגבעת הלבונה ציון ורצה לומר שמדבר בסוד הדרמיטא והסתלקות המוחין ומז"א לצורך הנסירה ונכנסין המוחין בכללות לאה ורחל והר המור הי"ס לאה שעומדת נגד חג"ת דז"א שהי"ס הרים ומקבלת מיסוד אבא ג"כ ורחל נגד נהי"י דז"א שהי"ס גבעות ומקבלת רק מבינה וכמו שיתבאר לקמן בפסוק מור ואהלות עיי"ש ועיי' בזוהר האזינו בא"ז דף רצ"ה ע"ב בסוד הר המור וגבעת הלבונה עיי"ש וכן בזוהר משפטים דף קי"ב ע"א והנה המבואר משם שהי"ס יסוד ומל' ועיי' לקו"ת בס"ד העקידה ובסוד הר המורי' שהי"ס היסוד ובמלא הר המור יסוד גבעת הלבונה מל' פי' הפסוק יבואר לקמן אי"ה אלידי לא"י ג' הוי' אדני] [ועיי' בס' פרדס רמונים בשער ערכי הכינוים ערך גבעות כי שהם בבינה ומל' כי בינה גבוה על כל הבנין ומל' גבוה על כל חלקי בליטה מוכה ויש גבעות שהם בתולות אחריה רעותיה] [ועיי' בזוהר ויחי דף רמ"ז ע"ב בסוד תאות גבעות עולם ובזוהר ר"ס פ' וארא דף כ"ב ע"א עיי"ש וזוהר בראשית דף כ' ע"א] כי נה"י נקראים גבעות כמש"כ הלקו"ת ליקוטי ישעי' בפסוק כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה והר המור הי"ס יסוד דאבא ומה שנקרא הר אעפ"י שמבואר שם בלקו"ת שהרים בחג"ת מ"מ גם היסוד של הזכר יכול להקרא הר כי יש כח ביסוד לעלות עד הדעת כמבואר במבוהי"ם ש"ב ח"ב פ"ה ובפע"ח שער הלולב פ"ב ופ"ג ובע"ח שער שבירת הכלים פ"ג שבפנימיות היסוד עולה עד הדעת [ובזוהר הרקיע בפי' זוהר משפטים דף ק"י בסוד א"ת מסביל לעילא וא"ת מסביל לתתא] ומובן משם טפה הזרעים מה שאין כח זה בנשים קפירה עיי"ש ולכן יכול להקרא בשם הר [וגם כי מבואר שם בלקו"ת וכן בזוהרקי"ע פ' משפטים שנה"י דז"א הם נקראים הרים לגבי נה"י דנוקבא שהם גבעות] מש"כ יסוד דנוקבא ולכן ביסוד אבא אמר הר המור ובגבי יסוד אמא אמר גבעת הלבונה והנה מבואר בע"ח שער המלכים פ"ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ו ובשער הקליפות פ"ב ובמבוהי"ם ש"ב ח"ב פ"ב שבעת הפנים מסתלקין [illegible] נשאר רק בבחי' [illegible] לבד

ומנוקבא

השמטה

עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה מבואר בזוהר שמות דף י"ז שהר המור הוא ירושלים וגבעת הלבונה הוא ציון ועיי' בכוונת תיקון חצות בכוונת עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים שלאה נקראת ירושלים ורחל נקראת ציון עיי"ש ולאה עומדת נגד חג"ת דז"א שנקראים הרים ורחל נגד נה"י שנקראים גבעות והנה כ' הרח"ו בכוונת ליחוד תורה לשמה וז"ל לשמה לשם ה' והכוונה להמשיך התורה אל לאה שהוא ה' כי התורה מלאות יסוד דאבא ורחל אינה מקבלת רק מיסוד דבינה ולא מאבא לפי שלוקח יעקב מיסוד אבא אבל למעלה נגד לאה לא יש בחי' יעקב לכן כל אותן האורות שהן ראוין ללאה ליעקב ולא יצא לסבת היות כאן למעלה מכוסה יסוד אבא ביסוד דאמא ולכן כולם יוצאים ללאה וכו' עיי"ש ולכן נקראת לאה הר המור שעומדת נגד חג"ת מקום ההרים וגם מקבלת מיסוד אבא [illegible] של נ"י אי"ל ה"ר לאי"ה ורחל נקראת גבעת הלבונה כי הוא במקום נה"י שהם גבעות ומקבלת מיסוד אמא שנק' לבונה ועיי' מ"ש בפסוק עד שיפוח היום ונסו הצללים סוב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר שהי"ס זיווג הנעשה בשעת תפלת מנחה קודם הסתלקות רשימו דמוחין המסתלקים בלילה שאז נעשה זיווג עם לאה דהיינו ישראל ולאה פנים ומזווג זו"נ אב"א וסוד זיווג אבא הוא בעולם להיכל א"ס ומזדווגין פנים בפנים שלא על ידינו כמבואר בשער מ"נ ומ"ד וכן כאן מדבר מסוד זיווג זה שמזדווג עם הר המור ועם גבעת הלבונה ואמר לשון אלך לי ע"ש שבי בס' מאורי אור בערכי ה' בסוד הליכה שהוא כינוי אל זיווג הולך על דרך יסוד דנוקבא ברגל מבורכת שהוא יסוד הזכר עכ"ל ואלך לי ג"י הוי' אדני בחי' זיווג זו"נ.

שלהיך

ומנוקבא מסתלקות ע"ש ונשאר רק נקודה אחת כי ג"ר דז"א וע"ש בנוקבא הם תוספות כי ז"א העיקר בו רק ו"ק ובמל' נקודה אחת ובבחי' השופ' אינו מגיע הפגם ועיין עוד בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ב אות ט' ושער פנימיות וחיצוניות דרוש וא"ו בביאור יותר שבעת הפגם מסתלק מז"א ג"כ דב"ן וכל הי"ם שיש לו ממ"ה החדש ומנוקבא מסתלק ע"ס דב"ן וי"ס שיש לה ממ"ה החדש ומבואר בהקדמה לס' פע"ח שאפי' בעת שהפגם גדול ויורדין גם הג"ר דז"א בין הקליפות זה דוקא מבחי' שם ב"ן אבל י"ס דמ"ה החדש אינו יורד למטה רק מסתלק למעלה והנה הסתלקות המוחין הם שמסתלקין לשורשם והחו"ג המתפשטין בז"א חוזרין לשורשן ביסוד דאו"א עיי' בלק"ת פ' וישב בדרוש גלות מצרים וזהו עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה שאפי' בעת הפגם שגורם קטנות ז"א והסתלקות המוחין הנה במוחין דז"א אינו מגיע פגם שמסתלקין לשורשן באו"א והוא ג"כ שבח של ז"א שאינו ירא מן הפגם כי יסתלק למעלה וישבח ג"כ את הנוקבא.

(ז) כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃

שהנה מבואר למעלה בפי' כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות שבחי' הפנימיות של המל' הוא סוד י"ס שיש לה ממ"ה החדש ובבחי' זו נקראת רעיתי וגם סוד היופי עיי"ש ובה אין מגיע פגם כי הי"ס דמ"ה שלה מסתלקין למעלה וזהו כלך יפה רעיתי ומום אין בך [או יפורש עפ"י מש"כ זוהר שמות דף י"ז וכמבואר למעלה בפסוק עד שיפוח היום וכו' שה"ס קודם שיסתלק שלטנותא דקליפות בעת יונקת הערלה אז אלך לי אל המור וכו' בסוד הסתלקות המוחין ביסוד או"א כדי שלא יינקו החיצונים כי אין החסדים מתגלים רק אחר כריתות הערלה ועיי' בזוהר לך בר"מ דף ל"ג ע"ב שנוקבא דקליפה נקראת מום ומטרא דידה כל בעלי מומין ודכר דקליפה נקרא זר והיוצא משניהם יחדיו נקרא ממזר מום וזר עיי"ש וזהו ומום אין בך שאין ממך יניקת הקליפות והבן].

(ח) אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׃

הנה בזוהר שמות דף ב' ע"ב ודף ג' ע"א ודף ה' ע"ב שסוד הלבנון היא עידונא עילאה דמלובן בכל עובדיו וכן בזוהר ויקרא דף ע"ז ע"א מבואר בסוד כארז בלבנון ישגא שלבנון הוא עדן עילאה עיי"ש ובזוהר האזינו דף רצ"ז ע"א ועיי' מ"ש למעלה בפסוק אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון שיש שני בחי' לבנון לבנון עליון או"א ולבנון תחתון ישסו"ת והנה עיי' בע"ח שער הזווגים פ"ד ובפע"ח שער התפילין פע"ז בסוד כתיבת השם בדרך הא' ודרך הב' ובמבוה"ש ח"ד ח"א פ"א ובש"ה ח"א פי"ח והמבואר משם שאו"א הי"ס יוד משם הוי' כי י' הפשוט מורה על אבא ומילוי של היוד שהוא ו"ד הי"ס אמא כי ציור ה הוא דו של מילוי היוד וה"ס אמא הנכללת באבא בסוד הבן בחכמה ואות ה' משם הוי' ה"ס ישסו"ת כי ה' בציורה כזה ה יש עוקץ בזווית הה' וה"ס אות י' והוא יש"ס וה' גופא הוא תבונה וה"ס יש"ס הנכללת בתבונה בסוד וחכם בבינה ושורש זו"נ הם מרומזים באו"א וכן בישסו"ת כי מהם באו כי יוד משם הוי' המרומז לאו"א המילוי הוא ו"ד שה"ס זו"נ ו' הוא ז"א וד' הוא הנוקבא וכן בה' משם הוי' שה"ס ישסו"ת ג"כ מרומזים זו"נ כי ציור ה הוא דו שה"ס זו"נ כי זו"נ הם בכיסם עיי"ש וזהו סוד אתי מלבנון הא' שה"ס לבנון התחתון שהם ישסו"ת והם שורש החתן והכלה כנ"ל וזהו אתי מלבנון כלה ואתי מלבנון תבואי ה"ס שרשם בלבנון העליון שהם או"א יו"ד משם שג"כ שורש זו"נ כנ"ל תשורי מראש אמנה הנה שם מבואר בזוהר שמות פירוש ראש אמנה שהוא כמו ראש האמונה רישא דמהימנותא ותשורי ה"ס לשון מתנה וז"ל הזוהר שם תקבל תקרובתא מרישא דמהימנותא עיי"ש כי תשורי מלשון תשורה שהוא מתנה והנה במבוה"ש בש"ג ח"ב פ"ו מבואר שאריך אנפין ה"ס רישא דמהימנותא דכולא שהוא ראש האמונה עיי"ש ועיי' זוהר פקודי דף רכ"ד ע"ב ובמ"מ כמלא קשיב מתתא לעילא אתי מלבנון כלה כנגד ישסו"ת אתי מלבנון תבואי כנגד או"א ותשורי מראש אמנה כנגד א"א והנה מבואר בע"ח שער א"א פ"ח שבא"א עצמו יש ישסו"ת כי או"א הם במוחא סתימאה דא"א ושניהם נקראים חכמה בלבד ישסו"ת בגרון דא"א ושניהם נקראים בינה בלבד ומזה הגרון שה"ס ישסו"ת שבא"א יצאו או"א האמתיים של כללות האצילות והם נחלקים ג"כ לאו"א וישסו"ת עיי"ש והנה בע"ח שער עגולים ויושר ענף ה' כתב הרב למה שישסו"ת שבגרון א"א נרמזין בזוהר פ' פנחס דף רמ"א ע"א דאמר ישסו"ת סתימאה קדושא עיי"ש והנה בזוהר שמות דף ג' ע"א בדברי רשב"י איתא וז"ל מראש אמנה דא איהו גרון דמתמן נפקא רוחא לאשלמא כלה מרזא דלבנון סתום וגנוז עיי"ש ופי' הדבר כי מראש אמנה מרמז על גרון דא"א ששם לבנון סתום וגנוז שה"ס ישסו"ת סתימא קדושא שבגרון א"א והוא ג"כ סוד לבנון ונקרא ראש אמנה כי הוא בא"א אשר הוא רישא דמהימנותא דכולא כנ"ל וגם כי מבואר בכ"מ שגרון דא"א נעשה כתר לאו"א עיין

בע"ח

בע״ח שער א״א ושער הולדות או״א ובהגה בזוהר משפטים דף ל״ח ע״א בפסוק ד׳ אנקי גולת מאוד מבואר שאו״א הם שירותא דמהימנותא עיי״ש [ועיין בפ׳ עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך אמונה שאמונה בבינה עיי״ש וכאן ראש האמונה בבינה דא״א שהוא בגרון דא״א והבן ועיין בזוהר אמור דף ק״ב ע״א קורא לא״א רישא דמהימנותא עיי״ש ועיי׳ בהקדמת התיקוני זוהר שחכמה נקראת אב האמונה ובינה אמונה ועיין עוד שם בדרגא שתיתאה דירלא ד׳ דבינה נקראת אמונה וכן המל׳ נקראת אמונה ומ״ל קבלתה מיסוד בסוד אמן הוי׳ אדני עיי״ש] וא״א הוא שירותא דמהימנותא דכולא [ולשם אין עלה ואין תבונה רק אמונה למעלה מחב״ד בסוד פתא יאמין כי לית שם ידוע וחקירה] וה״ס גרון א״א הנעשה כתר לאו״א ושם הם ישסו״ת דא״א שה״ס לבנון סתום וגנוז ומרא״ש שניר וחרמון ה״ס רישא תניינא דא״א שהוא מ״ס כאשר יבואר בסמוך ושם סוד או״א דא״א שבמ״ס דא״א ועכשיו לא וראש האך חושב כסדרן אתי מלבנון כלה ישסו״ת דאצילות אתי מלבנון תבואי או״א דאצילות תשורי מראש אמנה ישסו״ת שבגרון א״א מראש שניר וחרמון או״א שבמ״ס דא״א אשר משם נתחיל זו״נ אשר שורשם באו״א ואו״א שורשם במ״ס דא״א והבן ולכן קרא גרון דא״א ראש כמו שאמר מראש אמנה כי גרון דא״א נעשה ראש שה״ס כתר לאו״א עיי׳ בע״ח שער הולדות או״א פ״ב בסוד אתי׳ אשר אתי׳ וראש שניר וחרמון שה״ס מ״ס ונקרא רישא בסוד תלת רישין רישא דל״א וכתרא ומוחא סתימאה דלא אתיידע ה״ס ג״ר דעתיקא הנאמרים מגילה על רישא דא״א ואין א״א מלבוש אותם וגלגלתא דא״א שהוא כתר דא״א הוא רישא תניינא ומוחא שהוא חכמה שבו הוא רישא תליתאי ובינה דא״א ירדה בגרון דא״א והנה יש עוד רישא חדא והוא האוירא האויר הזך שבין גלגלתא למוח וה״ס הדעת דע״ק שירד ונתלבש שם בההוא אוירא והנה האי אוירא אינו נמנה במנין הראשון כי שאוירא בערך הגלגלתא נחשב האי אוירא לבחי׳ מוחא ונקרא חכמתא סתימאה עילאה ומוחא סתימאה שהם הוא חכמה דאריך ובערך שמוח נקרא האי אוירא גולגלתא והם שנים שהם שלשה כמבואר כ״ז היטב במבוש״ע ש״ג ח״ב פ״ד. ובע״ח שער א״א פ״ג ופ״ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים במקום פ״ז הוא פ״ו והנה מרישא דגלגלתא דא״א יצאו י״ג תיקוני דרישא שה״ס י״ג חוורתא שהם אורחין ושבילים לגבים שבין שערות הראש ומן האוירא יצאו י״ג נימין דשערי וממוחא סתימאה שהוא חכמה דא״א יצאו י״ג ת״ד כמבואר במבוש״ע ש״ג ח״ב פ״ט וי׳ וי״א ובע״ח שער א״א פ״ה והנה שניר ג״י **מוחי סתומים** שהוא מוחא סתימאה דא״א ומ״ס הוא מלשון המקרא כמו באיוב ומוח עצמותיו ישקה ועיקר שם מוח הוא במוח שבראש

כי מוח הוא דבר שמן ורך והוא המוח שבראש וכן המוח שבעצמות נקרא ג״כ ע״ש שמנונתו ורכותו מוח נמצא שם מוח הוא מלשון מקרא ובמשנה מצינו הרבה פעמים שם מוח [והנה שם במ״ס ה״ס היין הטוב בשה״ש גבורה דעתיקא חמר טב שורש הדין וה״ס יין קרוש הבא משניר כמבו׳ בגמ׳ סוכה דף י״ב ע״א שהוא יין הסירוני המחובר כ״ש בדבריהם שה״ס יין המשומר ושם ה״ס טלא דבדולחא וה״ס חרמון בסוד טל חרמון ועיי׳ בפי׳ שורש ישע שורש מוח מ״ס בזה] והנה נתבאר למעלה בפי׳ אלף המגן תלוי עליו עיי״ש באריכות ובכאן אקצר שהנה הדעת דז״א ה״ס תרין כתפין דא״א ושם הדעת דא״א הכולל חו״ג וה״ס שמות יוד ה״י יוד ה״ה בכתף ימין וכן בכתף שמאל יוד פ׳ ה״י ג״י פ׳ יוד פ׳ ה״ה. ג״י ר׳ וס׳ עם ר׳ ג״י כתף וכן השמות דכתף שמאל והנקודות של השמות דכתף ימין ג״י שבעים ודכתף שמאל ג״י מאה ושלשים והם נמשכין ממ״ס דא״א שהם גבורה דעתיקא שה״ס אחורים דאלקים במילוי ההין ג״י אלף ג״י ב״פ כתף ואחורי אלקים פשוט בלי מילוי ג״י ר׳ כמנין הנקודות של השמות של ב׳ הכתפיים עיי״ש שהארכנו מענין זה והנה מבואר בע״ח שער א״א פ״ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ו ושער הנקירה פ״א שחכמה יש בה קצת דין כמ״ש בעל מערכות אלקים והוא כי שורש הדין הוא בחכמה דא״א שבה מלובש גבורה דעתיקא ולכן נקרא טלא דבדולחא שהבדולח נוטה לאודם והדינין מתגלין בי״ג ת״ד היוצאין ממ״ס עיי״ש [וכן שניר ג״י דין במילואו כזה דלת יוד נון] והנה בע״ח שער השמות פ״ו מבואר ששם הפנימי של גבורה דז״א הוא י״ה וה״ס שלהבת יה הנמשך מן הבינה אל הגבורה וחיצונית הגבורה הוא שם אלקים עיי״ש ומבואר בזוהר ויקרא דף יוד ע״א ששם י״ה הוא בחכמה ולכן יש לומר שפנימיות הגבורה דז״א שם י״ה שה״ס שם החכמה כי כן הוא בשורשו גבורה דעתיקא מלובש בחכמה דא״א ולכן לחכמה ולגבורה שמות שוין ולכן יש לומר שהשמות הכתף ימין ושמאל הם שמות י״ה במילואן כי נמשכין ממוחא סתימאה דא״א שהוא חכמה דא״א וחכמה הוא שם י״ה וגם בגבורה שם אלקים וה״ס האלף המרומז בשם י״ה ובשם אלקים וכן הנקודות שבשם מאתיים הם מרמזים בשם י״ה ובשם אלקים כי ריבוע אלקים עולה מאתים כמנין הנקודות וכן בשם י״ה הם מרומזים יוד פ׳ ה״ה ג״י מאתים גם נקודות דכתף ימין שעולים שבעים ג״י המלואים של ב״פ י״ה דימין וב״פ י״ה דשמאל בהסרת הפשוט כזה **וד י וד ה וד י וד ה** והנקודות דכתף שמאל ג״י ד״פ י״ה דכתף ימין ודשמאל בלא הסרת הפשוט כזה **יוד הי יוד הה יוד הי יוד הה** עולה ק״ל כמנין נקודות של כתף שמאל וזה נרמז בתיבה שניי״ר כי ש׳ משניר ג״י י״פ ס״י ור׳ משניר ג״י יוד״פ

ה״ה

ה"ס וי"נ דשניר הנשארים חשוב י"פ כי גי' עוד יוד פ' ה"י יוד פ' ה"ה כי כבר נתבאר בפי' אלף המגן תלוי עליו שבכתף ימין יש ב"פ י"ה במילוי רק שבכתף ימין העיקר יוד ה"י בי' ויוד ה"ה בש' טפל אליו ובכתף שמאל להיפך יוד ה"ה העיקר ויוד ה"י טפל אליו נמלא העיקר דימין שהוא יוד ה"י נרמז בש' דשניר והעיקר שבכתף שמאל שהוא יוד ה"ה נרמז בר' משניר כי יוד פ' ה"י גי' ש' ויוד פ' ה"ה גי' ר' אבל הטפל שבכתף ימין שהוא יוד ה"ה וטפל שבכתף שמאל שהוא יוד ה"י שעולה ג"כ בהכאה ת"ק הנה הטפל אינו נרמז רק בנ"י משניר ברמז הכאת נ' פי' י' והנה עוד נתבאר שם שאבא מלבוש כתף ימין ואמא מלבוש כתף שמאל ואבא ה"ס שם יוד ה"י ויוד ה"ה השני טפל אליו בסוד הבן בחכמה וכן אמא ה"ס יוד' ה"ה ושם השני יוד ה' טפל אליו בסוד וחכם בבינה נמלא נ"י משניר המורה על הטפלים כנ"ל סמוך הבין אל השין כי הבין הוא סוד בינה בסוד חמשים שערי בינה והוא סמוך אל שין דשני"ר שה"ס יו"ד ה"י דאבא וה"ס הבן בחכמה ויוד משניר ה"ס החכמה שה"ס יוד מהוי' ה"ס אל ר' משניר שה"ס יוד הה שבאמא וה"ס וחכם בבינה כי ש"ר משניר הם העיקרים ונין ויוד משניר הם הטפלים וכן י"נ משניר גי' ד"פ י"ה הפשוטים גם שניר הוא אותיות ריש שין כי האותיות בריש שין הם כפולים והעיקר שאינם כפולים הם שני"ר שין וריש במילואו וש' ור' ה"ס יוד פ' ה' יוד פ' ה"ה כנ"ל וכן ש"נ"י"ר וח"ר"מ"ו"ן גי' ר' וש' במילואו כזה רי"ש שי"ן [ורש"י פי' סוף פ' דברים ששניר הוא שלג וכן פי' שם התרגום טור תלגא בסוד לבושי' כתלג חוור שמ"ש המלבוש לגבורה דעתיק הוא מוחא חיורא וכן סוד שם מ"ה שבמ"ש שיש בו ג' אלפין ג' פעמים אלף גי' שלג ובסוד הנותן שלג כלמר לבושי' כתלג חוור ושער רישי' כעמר נקי] וכן שני"ר גי' ב"פ מנצפ"ך שה"ס ה"ח וה"ג מנצפ"ך פשוט ה"ח ומנצפ"ך כפול ה"ג כמבואר בע"ח שער דרושי הצלם דרוש א' בדפוס שקלאוו ובשאר הדפוסים בדרוש ב' בדרוש מנצפ"ך כי מנצפ"ך גי' ור"ב חס"ד בסוד ה"ח ומנצפ"ך השני גי' גבור"ה דיי"ן בסוד ה"ג וכן שני"ר גי' ש"פ הוי' וש"פ אלקים וה"ס ה"ח וה"ג שבדעת דא"א שבין כתפיו ושם מתפשט שם מ"ה שבחכמה דא"א בה"ח וה"ג שלו כמבואר במבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ז ונתבאר למעלה בפי' אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים ויבואר עוד לקמן בפסוק כרם הי' לשלמה בבעל המון עיי"ש והנה סוד האוירא הזך שבין גלגלתא למוחא הוא ג"כ בכלל בחי' מוחא כי הוא בסוד מוחא לגבי גלגלתא כנ"ל והוא אוירא הזך שאינו נתפס כלל כמבואר בשערים המלוכים לעיל והוא נרמז בתיבת חרמון שהוא כמו חרם [מלשון חרם לה'] שהוא סתים ונעלם ואינו בהשגה והנה מבואר במבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ה ובע"ח שער א"א פ"ד שמות של הרישין דא"א הוא כי בגלגלתא בבחי' אורות הפנימיות הוא שמות דהוי' במילוי יודין שהוא שם ע"ב ובבחי' הכלים הוא שם קס"א אהי' דמילוי יודין ושמות שיש באוירא בבחי' אורות הוא שם ס"ג ובבחינות הכלים הוא שם קס"א אהי' במילוי יודין ושמות דמוחא סתימאה בבחי' האורות שם מ"ה הוי' דאלפין ובבחי' הכלים קמ"ג אהי' דאלפין עיי"ש א"כ מבואר שכלים דאוירא ודמוחא הם שמות קס"א וקמ"ג והנה חרמו"ן גי' קס"א וקמ"ג שה"ס האוירא אשר נחשב עם רישא תנינא שהוא המוחא ושניהם לגבי גלגלתא נחשבין למוחא ועוד נרמז בתיבת חרמון כי הנה מבואר בש' קול ברמה שהוא חלק שני של ס' זוהר הרקיע עיי"ש בפירוש האדרא זוטא דהאזינו ובמבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ד ופ"ז ובע"ח שער א"א פ"ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ו מבואר שיש קרומא דאוירא והוא הקרום המפסיק בין האוירא למוחא דא"א ושם נתלבש הארת ת"ת דעתיקא והוא סוד הרקיע המבדיל בין מים למים שהם השני חכמות א' האוירא שנקרא חכמתא עילאה סתימאה והשני המוחא שהיא חכמתא סתימאה סתם וה"ס צורת **א** יוד למעלה יוד למטה ואות וא"ו באמצע שה"ס הקרום המפסיק בין שני החכמות ועיי"ש היטב במבוה"ש בענין זה והנה בזוהר שופטים דף רה"ע ע"א מבואר בפסוק המקרה במים עליותיו מבואר שמים הוא המוח שבראש עיי"ש [וכן בזוהר פנחס בר"מ דף רל"ג ע"ב ובקצת דפוסים הוא דף רל"ד אמר אבל מוחא איהו מים עיי"ש] [וכן נוכל לומר ששניר ה"ס המוח וחרמון ה"ס קרום המוח בסוד קרומא דאוירא שמתלבש בו ת"ת דעתיק ושניר גי' דין במילוי כנ"ל וחרמון גי' רחמים סוד ת"ת דעתיק וה"ס וא"ו דחרמון שה"ס הקרום וא"ו שבאמצע האלף] והנה מבואר במבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ה ובע"ח שער א"א פ"ד שסוד מ"ס דא"א ה"ס הנפש וסוד האוירא ה"ס הרוח כי אויר הוא רוח והוא אויר שאינו נתפס וגלגלתא שה"ס הכתר הוא סוד הנשמה עיי"ש נמלא סוד האוירא החופף על המוח ה"ס רוח המרחפת על פני המים כי מים ה"ס המוח כמ"ש שם בזוהר שופטים רק לגבי הגלגלתא נחשב האוירא ג"כ למים שה"ס מוחא כנ"ל וה"ס המים העליונים שע"ג הרקיע שה"ס קרומא דאוירא המבדיל בין מים למים כנ"ל [וה"ס תעלומות חכמה דתחות כתרא עילאה עיין זוהר בראשית דף כ"ו ע"ב ובתיקונים [וסוד הרוח ומים הללו הם סוד רו"ח חיי"ם ומי"ם חיי"ם כי המוחין הם סוד החיות של כל הפרצוף] וז"ש חרמון **חר"ן** מחרמון הוא אותיות רו"ח ואותיות **מן** מחרמון גי' מי"ם נמלא חרמון ה"ס **רו"ח מי"ם** שה"ס האוירא שה"ס האוירא החופף על המים שה"ס המוח שה"ס המים כנ"ל וה"ס טל **חרמון** היורד לז"א מכימין ושערות דיקנא דא"א שיוצאין מן האוירא והמוח הסתים כי שם הוא בחי'

הטל

שער כמבואר בלק״ת פ׳ תולדות ובמבוה״ש ש״ג ח״ב בפ״ט ופ״י ופי״א שהשערות דרישין ודיקנא הם צינורות ומושכין אורות מגולגלתא דא״א ונוזלים בגולגלתא דז״א וה״ס הטל עיי״ש ובפע״ח שער התפילין פ״ד עיי״ש.

והנה המוחא סתימאה דא״א הוא מגלה הארתו בחוטם דא״א ומתלבש בו והבל היוצא מחוטם דא״א הוא מבחי׳ מוחא סתימאה כמבואר באדרא זוטא דהאזינו דף רפ״ט ע״א ובמבוה״ש ש״ג ח״ב פ״ה ובס׳ זוהר הרקיע בפירוש זוהר נשא דף קמ״ו בענין ברכת כהנים עיי״ש באריכות והאוירא לרוב העלמו הוא מתגלה בפה דא״א ומתלבש שם ועל כל זה הוא נעלם כמבואר במבוא השערים ש״ג ח״ב פ״ג ופ״ח ובע״ח שער א״א פ״ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ו ובפי׳ האד״ז להאריז״ל ומבואר שם במבוה״ש פ״ג שאוירא המתלבש בפה א״א יוצא הבל ומזה הפה להחיות ז״א שהוא האור מן הדעת דעתיק המלובש שם שה״ס האוירא עיין שם ובס׳ קול ברמה שהוא פי׳ מס׳ זוהר הרקיע בפי׳ האדרא רבא דנשא דף קל״ד בסוד תיקונא תריסר נמצא בקיצור שאוירא מתלבש בפה דא״א ומשם יוצא הבל הפה ומוחא מתלבש בחוטמא דא״א וה״ס הבל החוטם והבן.

והנה מבואר בע״ח שער א״א פי״ג בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפי״ב ושם בפירוש האד״ר בענין מליאת החוטם והפה דא״א ומבואר שם שאור והבל היוצא מן החוטם הוא מתלבש באור הפה ושניהם הם שמות ס״ג כי חוט״ם גי׳ ס״ג ופה גי׳ ג״כ ס״ג ועם כ״ב אותיות שהם מוצאות הפה והנה אותיות אחה״ע שבגרון גי׳ שם ס״ג ושם אהי׳ שהם שורש כל הפה כי משם יוצאים הכ״ב אותיות ומתחלקים בה׳ מוצאות הפה ולכן שם לבד הוא ס״ג וסוד שם ס״ג שבפה הוא הלשון ושיניים ושפתיים שבכל אחד שם יה״ו וג״פ יה״ו גי׳ שם ס״ג ובתוך ס״ג זה מתלבש אור החוטם ונעשה אור הפה בחי׳ מקיף אל אור החוטם ומהבל זה שהוא אור החוטם והפה נמשך עד או״א וזו״נ ואל הנוקבא דז״א איני נמשך רק מבחי׳ הבל החוטם המתלבש באור הפה וגם הוא נחשב כאור הפה הנ״ל ומתלבש בו עיי״ש יותר באריכות [עיין באד״ר דף ק״ל ע״ב ודף קל״ד ע״א בסוד רוחא דחוטמא ופומא דכתיב לז״א וגם לנוקבא ובשער היחודים ביחוד החוטם והפה] והנה נמצא שהבל החוטם שהוא מתלבש המ״ס דא״א כנ״ל מתלבש באור הפה שהוא מתלבש סוד האוירא ואור האוירא נעשה מקיף אליו ותחלת התלבשות האור הוא בלשון שבפה שהוא יה״ו הראשון ואח״כ בשיניים שהוא יה״ו השני ואח״כ בשפתיים שהוא יה״ו השלישי ושלשתן גי׳ ס״ג ומילוי שם ס״ג כזה ודי אוי גי׳ ל״ז גי׳ הבל וה״ס הבל הפה היוצא מפה דא״א ועיין בפע״ח שער העמידה פי״ט בכוונת אב הרחמן שמע קולינו ביחוד מה רב טובך בדפוס דוברוונא והנה סוד הפה הוא תיקון י״ב מי״ג ת״ד שהוא ונקה כמבואר במקומות שמצוינים לעיל ובאדרא רבא שה״ס פומא דאתפני מכל שערי עיין באד״ר דף קל״ד ובפי׳ האד״ר שם להאריז״ל וסוד החוטם הוא תיקון הז׳ מי״ג ת״ד שהוא תיקון ואמת שה״ס תרין תפוחין קדישין ובכללן נחשב גם החוטם כמ״ש בע״ח שער א״א פט״ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפי״ד ובפע״ח שער הסליחות בענין תיקון ואמת שהוא תיקון הז׳ ובסוד אין מעידים על פרצוף פנים אלא עם החוטם כמבואר במבוה״ש ש״ג ח״ב פ״ח וה״ס תיקון הז׳ של י״ג ת״ד שה״ס הפנים עם החוטם הפנויים ג״כ מכל השערות נמצא שסוד הפה הוא תיקון י״ב פומא דאתפני מכל שערי והחוטם הוא תיקון ז׳ תיקון ואמת אור הפנים הפנויים מן השערות ועמ״ש לעיל בפסוק סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים באופן הב׳ בשם הרמ״ז שסוד הפנים דא״א ה״ס בשר התפוח שבעיגולי הרחם דדיקנא דעתיק והפה ה״ס פתיחת פה הרחם ביסוד נוקבא דעתיק עיי״ש ולכן הם מתלבשין זה בזה כי הם בחי׳ אחת תיקון הז׳ ותיקון הי״ב כן נראה לי והנה

שני״ר וחרמו״ן [גם חרמון גי׳ שם הוי׳ דע״ב בהכאה כזה יפ״ו ופ״ד הפ״י ופ״י יפ״ו הפ״י וחרמון כשתחשוב במספר כין שבע מאות הנה גי׳ יו״ד פי׳ ה״י ה״י פי׳ וי״ו וי״ו פי׳ ה״י] גי׳ י״ב פעמים ע״ב והוא ע״ד שמבואר בפע״ח שער הפורים פ״ו כי מרדכ״י אסת״ר גי׳ י״ג פעמים ע״ב וה״ס י״ג ת״ד שבכל א׳ שם ע״ב עיי״ש וא״כ כאן הי״ב פעמים ע״ב שגי׳ שניר חרמון מרמז לי״ב ת״ד כי תיקון הי״ג הוא רק הכולל כמבואר בדרושים של הדיקנא א״כ הם י״ב ע״ב וה״ס הדיקנא היוצא ממוחא סתימאה דא״א והר שניר הוא הר חרמון והוא חדא והנה לפי המבואר מע״ח שער א״א פי״ג בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפי״ב ובפי׳ האד״ר שם הוא כי סוד שם ס״ג שבפה דא״א שבו מתלבש ס״ג של החוטם הנה הם הלשון והשפתיים והשיניים והם דטלנ״ת מוצא הלשון וזסשר״ץ שבשיניים ובומ״ף שבשפתיים והנה כשתחשוב אותן במילואן ומונן כזה דל״ת טי״ת למ״ד נו״ן תי״ו מוצא הלשון בשם יה״ו אחד וזיי״ן סמ״ך שי״ן רי״ש צדי״ק מוצא השיניים אבל שם יה״ו השני וב״ית וי״ו מ״ם פ״ה מוצא השפתיים שהם יה״ו השני הם עולין בגי׳ כמנין ⁖ ראש שניר ⁖ חרמון ⁖ ממעונות אריות ⁖ מהררי נמרים ⁖ כי אותיות הממין של מראש ממעונות מהררי וכן הוא״ו של וחרמון הם רק פעולות ולכן אינם באים במנין והב׳ אל תתמה מה שכתבתי הצ׳ של זסשר״ץ במילוי ק׳ לבסוף כזה צדיק והלא במקומות הרבה אינו מתמלא רק כזה צדי בלא ק׳ לבסוף לא יקשה לך מידי שהצ׳ יש לו ב׳ מילואים פעם בלא ק׳ ופעם בק׳ בסוד הנאמר בזוהר בראשית דף ב׳ ע״א צדי אנת וצדיק אנת ואלאך דוגמת זה בע״ח שער דרושי הצלם דרוש ב׳ בדפוס שקלאוו

ובדפוסים אחרים דרוש א' כי שלי' מלאה ה"ס לדיק יסוד עולם וכן בס' מלת שמורים להרמ"ש תמלא בהלכות ציצית בענין שיכוין לעשות הציצית תלויות כתב שם בענין כי ציצית במילואו כזה צד"י יו"ד צד"י יו"ד תי"ו המילוי בלבד בלא הפשוט גי' ק"ד שה"ס ל"ב חוטין דציצית והם שזורין הרי ק"ד וכן הגי' ג"כ בפע"ח שער הציצית פ"ד עיי"ש א"כ חישב השי' במילואו בלא ק' לבסוף ואח"כ במלות שמורים בהלכות ציצית לקמן כתב כי ציצית במילוי כזה צד"י יו"ד צד"י יו"ד תי"ו ק"ת קדקדו ועיי"ש במלות שמורים סודו וא"כ הרי חישב הק' במילוי עם ק' לבסוף הרי שלי' יש לו ב' מילואים [וכן הוא בס' ח"כ על התיקונים בכללי הקבלה כלל י' עיי"ש סודו למה מרמז בלא קוף ומה הוא בק'] וכן הפ' יש לו מילוי בא' ובה' דוגמת הה' ולכן חשבנו ה"פ במילוי ה' כזה פה [וכן כתב בס' הנחמד בכ"ע מאמר ממ"ב בסוד שם פא"י שיש לו שני מילואים פה אלף יוד פא אלף יוד שניהם יחד גי' חת"ך עיי"ש הרי שפ' יש לו ב' מילואים] ועיין ברש"י בפירש מגלת איכה יע"ב בפסוק ע"ז פצו עלי' פיהם כתב וז"ל ומפני מה הקדים פה לעין מפני שהי' אומרים בפיהם מה שלא ראו בעיניהם עיי"ש מזה נראה שאות פ' מתמלא בה' לפעמים והבן היטב הענין עיין בשעג"ע שער האותיות באות פ' שפ' לפעמים מתמלא בה' עיי"ש ועיי"ש ג"כ באות צד"י והנה בסוד הלשון מבואר בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש י"ג שהלשון הוא יסוד של החיך ומושך הטפה מן החיך אל הגרון בזיווג חיך וגרון שה"ס זיווג חו"ב כי החיך הוא קיום מוח החכמה עיי"ש [וכן מבואר בס' עסיס רמונים שער ערכי הכנוים ערך חיך שהוא קיום וסוף החכמה כמו החיך שהוא קיום המוח עיי"ש] ובע"ח שער הולדות או"א פ"ג ובס' זוהר הרקיע בפי' זוהר בראשית דף ב' בפירש אדכרנא בפומאי ושבחנא דמעלי שסוד החיך הוא בחכמה והלשון הוא מזווג החיך עם הגרון והנה מראש אמני' ה"ס הגרון דא"א ומראש שניר וחרמון ה"ס המוחא דא"א כנ"ל והם מזדווגים בסוד חיך וגרון והלשון מושך טפת המוח אל הגרון והלשון הוא יסוד של החיך ולכן נדרש שם בזוהר שמות דף ג' ע"א מראש שניר וחרמון על הלשון ובכללו גם החיך שהם קיום המוחא ומעוטות אותיות נדרש שם על השיניים ומהררי נמרים על השפתיים נמצא כל ה' מוצאות הפה מרומזים כאן מראש אמנה הוא גרון ומראש שניר וחרמון הוא החיך ולשון ומעוטות אותיות שיניים ומהררי נמרים הם השפתיים ועוד י"ל שלכן מראש שניר וחרמון ה"ס הלשון כי מראש פירושו מתחלת שניר וחרמון ותחלת גלוית האוירא והמוחא הוא בלשון שהם שם יה"ו הראשון שבפה א"א אשר שם הראש והתחלת גילוי של ראש וחרמון שם אוירא ומוחא המתלבשין בפומא וחוטמא מתלבש בפה והלשון הוא הראש של ס"ג שבפה כנ"ל ומעוטות אותיות הנדרש שם בזוהר על השיניים ופי' הדבר למה מעוטות אותיות הם השיניים פי' לנו האריז"ל בפע"ח שער יוה"כ סוף פ"ג ובמבוה"ש ש"ד ח"א סוף פ"ו ובס' זוהר הרקיע בפי' זוהר משפטים דף ל"ז ע"ב בענין שארה כסותה ועונתה ומבואר שם שלכן השיניים הם מעוטות אותיות כי הל"ב שיניים נחלקין לב' י"ו בחיך העליון וכן בתחתון וסוד חיך העליון הוא אחורי אלהים גי' ר' ועם י"ו שינים הרי רי"ו גי' אריה וכן בחיך ושיניים התחתונים רי"ו השני הרי ב' אריות עיי"ש ועיין בע"ח שער העמידה פ"א ושער השופר פ"א והנה סוד החיך ה"ס קיום מוח החכמה כנ"ל ועיין מ"ש לעיל בפסוק כמגדל בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כי בחכמה דא"א ה"ס שם אלהים בריבועו כי שם מלובש גבורה דעתיקא וכן הל"ב שיניים ה"ס ל"ב נתיבות החכמה כמ"ש למעלה בפסוק שיניך כעדר הקצובות אלא שבא"א הם סתומים עדיין שהם רק שורש שרשי הל"ב נתיבות והם שבילין סתומין לא נודעו רק לא"א בעצמו] ובז"א מתפשטין לל"ב נתיבות כמבואר בפי' ספרא דצניעותא ובפי' האד"ר להאריז"ל [ועיין בפי' האד"ר להאריז"ל מה שפירש דברי האד"ר דף קכ"ט בסוד שת"י כינין ות"י עלמין שכ' כמו שכל הג' מוחין חב"ד דא"א כלולין במ"ס דא"א כן הל"ב נתיבות דחכמה תתאה דז"א כלולין בו ומשם נמשך הת"י כינין עיי"ש והבן ועיי"ש עוד באד"ר דף הנ"ל ומה שפי' שם הרב למה בסוד הל"ב נתיבות שמורשם במ"ס ומשם נמשך לאבא ואמא לחכמה עד חכמה דז"א ומשם ואילך ניכרים הנתיבות עיי"ש] [ועיין היטב באד"ר דנשא דף קכ"ח ע"ב וקכ"ט ע"ב עיי"ש] [ועיין היטב גם במ"ז דהאזינו בדף ר"ל ע"א שהל"ב נתיבות עדיין לא נתגלו במ"ס דתמן ליכא שירותא וסיומא עיי"ש ובאד"ר דנשא דף קכ"ט ע"ב משמע ג"כ שהל"ב נתיבות שבמ"ס דא"א ג"כ סתומים וליכא דידע להו ולא שבילי' בר ההוא אורך אנפין עיי"ש משמע שיש שבילין סתימין] וסוד מהררי נמרים ה"ס יה"ו השני שבפה אורך כנ"ל אשר שם מתלבש האוירא ובתוכו מתלבש הבל החוטם שה"ס המוחא כנ"ל שהם שניר וחרמון.

ומהררי נמרים נדרש שם בזוהר על השפתיים כי אריות הם סוד הדין אבל הוא דין מתוק כי אריה גי' גבורה וכמ"ש בלק"ת פ' ויחי בפסוק גור ארי' יהודה אבל מליכו פני ארי' אל הימין נמצא הוא דין ממותק וכן השינים אעפ"י שהוא מחכמה דא"א בשם גבורה דעתיקא גי' ארי' מ"מ שם הדינין נכפין עדיין בסוד חמרא דיתיב על דורדייא אבל נמרים מורין על דין יותר כמו ששנינו הוי עז כנמר וגבור כארי נמצא העזות בנמר והנה שהשפתיים הם כ"ה והם דינין לעולם אפילו באריך אנפין כמ"ש בפע"ח שער הלולב פ"ג שהשפתיים שהם כ"ה הם לעולם דינין ואפילו בא"א עיי"ש והיינו ערבי נחל שאין בהם לא טעם ולא ריח

כמבואר

כמבואר שם ונמצא הוא לשון השגת הטעם כמו וריחו לא נמר [ומתרגמינן וטעמיה לא שנא] ונמרים מורה על השפתיים שמר הטעם והר״ת וה״ס ערבי נחל בסוד מאמר חז״ל ערבה דומה לשפתיים ועיין בע״ח שער א״א פ״ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ו וסוד השפתיים הם יהיו השלישי של פה א״א אשר שלמטה של השיניים והלשון והשפתיים בי׳ שם ס״ג שבפה א״א ובו ומתלבש הארוכה ומן השפה יוצא השבל וכן מן החוטם אשר שם ומתלבש מ״ה יוצא ג״כ השבל והוא ג״כ מסוד שם ס״ג שבחוטם ומתלבש השבל החוטם בשבל השפה וכמבואר עד ז״ך.

עוד יש לומר בפירש ומשוכות אריות מהררי נמרים כי מבואר במבוא״ש ש״ב ח״ב פ״א ובפי׳ האד״ר שהשערות נעשים מבירורי המלכים והם דינין ועכ״ז להיותן במקום גבורה בארוך אנפין אין הדינין שבהם נגלים ולכן כולהו שערות דא״א לבנים ולא אדומות או שחורות אמנם על כל פנים יש הפרש בין שערות רישא דא״א לשערות דיקנא דילי׳ כי שערות דרישא שעינן יתיר והדינין שבהם נכפין יותר ומשיור בירורים שהם הקשים והמותרות שנשארו מבירורי שערות דרישא שלא יכלו להתברר שמה נעשו דינים קשים אך ומותרי בירורי שער הדיקנא נפקי קוצים בקליפות ומשם ולכן הוין קשישן יתיר ולא שעינן עיי״ש ולפ״ז הנה שערות דרישא ילאו מאוירא שממנו ילאו י״ג כיוון דשערי דרישא והדיקנא ילא מן המוחא שבמוחא יולאין י״ג ת״ד כנ״ל וסוד המוחא ואוירא הם שב״ר וחרמון כנ״ל ומשוכות אריות הי״ם י״ג כיוון שערות דרישא שילאו מן האוירא ומהררי נמרים הם שערות דיקנא שילאו ממ״ש כי נמר ה״ס הקליפות כמ״ש בע״ח שער קליפת נוגה פ״ז בפי׳ היהפוך כושי עורו ונמר חברברותיו עיי״ש [ועיי׳ בפי׳ עברה ואמרות ונמר חקיר דין ה״ג פ״ו שנמר הוא הנולד מהלביאה הנרבעת מן הכלב או מחזיר היער והבן סוד העמוק שנרבעת לאונקא עיי״ש] ואריי הי״ק הדין בי׳ גבורה כנ״ל ומשוכות אריות הם השערות דרישא אשר מותרי הבירורים נעשו דינין והם אריות אריי׳ בי׳ גבורה ומהררי נמרים שערות דיקנא אשר מותרי ושיורי הבירורים נעשו קליפות וכמ״ש לעיל בפי׳ אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים ועיין בע״ח שער הקליפות פ״ב ושער קליפה נוגה פ״ט בענין שיורי בירורי תלת עלמין דנפקו מתיקונא קדמאה דדיקנא איך נתהוה ממנו סוד הקליפות וזהו מהררי נמרים שממותרי הבירורים דדיקנא נעשה סוד הקליפות שה״ס הנמרים כנ״ל והם עזין יותר מן האריות שהם דינין ולא קליפות [עיי״ל בפי׳ סדבר בקילר וממעלה למטה אתי מלבנון כלה הוי״ה יוד של השם אתי מלבנון תבואי סוד ישקי״ת ה׳ של השם תשורי ונראה אמנה מבואר במדרש זה אברהם שב״ר זה יצחק וחרמון יעקב כי מחנים נעשה חניד ומחסד נעשה חכמה דז״א ונעשה ראש אמנה עי״ד אמנה סדר זרעים שה״ס החסד ומראש שב״ר ה״ק גבורה הנעשה ראש בסוד מוח בינה בסוד יין הבא משב״ר ושב״ר בי׳ בינה מלבנון וחרמון הי״ם הדעת סוד יעקב בסוד על חרמון ולא אמר ראש חרמון כי מוח הדעת בפנימיותו אינו מוח בפני עצמו רק נשמת הת״ת כמבואר בע״ח משער אריות סוד חג״ת ז״א שבבינה ע״ב אותיות דשם ע״ב ובאחוריים בי׳ ע״ב בי׳ הרי׳ והררי נמרים סוד נ״ה כמבואר בפנים ונה״י נקראים הרים לגבי חג״ת דנוקבא אעפ״י שנה״י הם נמוכות כידוע] וז״ל הלק״ת בליקוטי שיר השירים בפסוק זה נרמז החתן והכלה ושם הכלה וזוגם אתי מלבנון כלה ר״ת אי״ך ה״ק אמא עילאה אתי מלבנון תבואי ר״ת אי״ת הוא שם החתן ז״א בסוד תמן אמא ליעקב וס״ת של אתי מלבנון כלה בי׳ אדני שם הכלה וגם זיוגם מרומז בר״ת אריות מהררי נמרים ר״ת אמ״ן בי׳ הוי״ה אדני יאהדונה״י שהוא זיוג זו״נ עכ״ל הלק״ת.

(ט) לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּנִי באחד) מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃

הנה רש״י פי׳ לבבתני משכת את לבי אליך. והנה כבר נתבאר לעיל בפירוש ביום חתונתי וביום שמחת לבי שסוד הלב דז״א נעשה במקום קיים יסוד אמא מאורות היולאין שם והנה נתבאר בשער תיקון הנוקבא פ״ו ובשער הירח פ״ב שהאורות של החסדים המגולים דז״א שהם במקום הקטימות יסוד אמא בחזה דז״א משם ולמטה וכן הה״ג דז״א כולם יורדין ביסוד דז״א ומשם עולין בסוד אור חוזר עד אחורי החזה דז״א אשר שם הלב והם יוצאין דרך נקב אשר יש שם באחורי החזה דז״א אל הנוקבא שעומדת שם אחורי הני״י דז״א והו לבבתני אחותי כלה שמשכת לבי אליך לבבתני באחת מעיניך כי מבואר בע״ח שער דרושי הצלם דרוש ב׳ בכללי המוחין א״ת י״ג כי הסתכלות העינים נמשך מסוד הת״ת והה״ג שבדעת ז״א שהם י״ש הויי הי״ם הוי׳ בי׳ עיין שה״ם ה״ח וכן ה״ם הוי׳ האחרים בי׳ עין סוד ה״ג עיי״ש והנה נתבאר לעיל בפירוש גילה ובשמחה בך נזכירה דודיך מיין שנוקבא יש לה ה״ג מה שמקבלת מז״א בהיותה אב״א וכן יש לה ה״ג מאמא עלמה שנותנות לה בעת הנסירה עיי״ש והנה נתבאר שם בע״ח שער דרושי הצלם שלכן הנוקבא הי״ם עולמיתהא שפירתא דלית לה עיינין כי דעתה קלה שאין לה ה״ח רק ה״ג שה״ם עיין אחת ולכן לית לה

*באחת קרי.

עייכין רק עין אחת שה״ס הה״ג עיי״ש והנה באמת גם הנוקבא יש לה שני עייכין ומבשרי אחזה אלוה רק שהם מסוד הגבורות עיין אחת מצד ה״ג שמקבלת מז״א ועין שני מסוד הה״ג שמקבלת מאמא וזהו לבבתני באחת מעיניך שע״י המשכת לבי אליך ככ״ל כעשה לך אחת מעיניך ואח״כ אומר באחד ענק מצורוניך כי מבואר ג״כ למעלה בשם האריז״ל כי שנוקבא מקבלת ה״ג וכ״ב אתוון מז״א וסוד הכ״ב אתוון הם בנין הכלים שלה וכן מקבלת ה״ג וכ״ב אתוון מן אמא וע״י הה״ג וכ״ב אתוון נבנית ונגדלת כל בנין הנוקבא ועיין בסוד הכ״ב אתוון בע״ח שער טנת״א ואח״כ מקיבוץ הה״ג והכ״ב אתוון דז״א וכ״ב אתוון וה״ג מאמא ביסודה נעשין לה ביסודה סוד חותם בתוך חותם עיי״ש.

והנה סוד הכ״ב אתוון הניתנין לה ה״ס ענק שבצווארה כי מבואר בע״ח שער דרושי הצלם דרוש א׳ בדרוש ממ״נצפ״ך בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש ב׳ ובשער א״א פי״ג בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים פי״ב ובפע״ח שער תפלות ר״ה פ״ב בכוונת כריעה דאתה שסוד הגרון שם הם כללות הה״ג וכ״ב אתוון ומשם מתפשטין בסוד כ״ב אתוון שבה׳ מוצאות הפה שהם סוד ה׳ אותיות ממנצפ״ך שהם הה״ג כי הה״ג והכ״ב אתוון קודם התפשטותן למטה בז״ת כשיורדין מן הג״ר שבראש תיכף נפוגען בגרון ושם הוא מקום צר הכה משם מתפשטין בה׳ מוצאות הפה עיי״ש ועיין בע״ח שער טנת״א פ״ד בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפרק ג׳ בסוד ה׳ מוצאות הפה ובשער דרושי הצלם שם והנה מבואר שם בפע״ח שער תפלות ר״ה פ״ב בכוונת כריעה דאתה שהכ״ב אותיות שבגרון כל אחד נחשב בכללות עשר שהוא גי׳ ר״ך עיי״ש והנה ענ״ק גי׳ ר״כ שה״ס כ״ב אתוון כ״א כליל מי׳ שבצואר הנוקבא והנה באחד מעיניך שאמר מתחלה ה״ס הה״ג שמקבלת מז״א ואחד ענק שבצוורניך ה״ס קבלת הכ״ב אתוון שמקבלת מז״א שעל ידיהם נבנית כל גוף וכלים דנוקבא שבנינם ע״י הכ״ב אתוון וכ״ז ע״י המשכת לבו דז״א המרומז בתיבת לבבתני ככ״ל ומחמת שמקבלת בשעת הנסירה עוד כ״ב אתוון מאמא ולכן אמר באחד ענק מצורניך והבן.

(י) מַה־יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִים׃

מה יפו הוא כנגד האורות שמקבלת מז״א שה״ס התפארת והיופי שכולל כמה גוונין והוא אחי ושיא אחותו וזהו מה יפו דודיך אחותי כלה.

מה טובו דודיך מיין כנגד האורות שמקבלת מאמא שהם סוד יין המשמח וזהו מה טובו דודיך מיין [ור״ת של ד״ודיך א״חותי כ״לה מ״ה ט״ובו א״כ״ד״ט״ם וס״ת י״ה״ו״ה שה״ס אורות אמא וז״א ועיין למעלה בפסוק ישקני מנשיקות פיהו כי טובים וגו׳ בשם ה״ל״ק״ת שהם א״כ״ד״ט״ם נמשך לה מן הבינה עיי״ש] וריח שמניך מכל בשמים ה״ס מה שמקבלת מאבא שה״ס השמן כמ״ש לעיל בפירוש הפסוק לריח שמניך והנה מאבא אינה נוטלה הנוקבא כלום כי הוא יולא אל בחי׳ פרצוף יעקב רק שה״ס בחכמה יסד ארץ אבא יסד ברתא כי יסוד אבא גורם לגלות המוחין המכוסין בלבושי נ״ה דאמא שבתוך נ״ה דז״א והם יולאין אל הנוקבא ע״י הארת יסוד אבא שמגלה ומחמת אורו הגדול הארתן וגם גורם שעליית הגבורות מיסוד דנוקבא באור חוזר יעלו דוקא דרך קו האמלעי שלה ולא יתפשטו אל הלדדים וע״ז נבנית הנוקבא ולולא זאת לא היה נגדל כתר דנוקבא וכ״ז גורם יסוד אבא ע״י הארתו ועיין בע״ח שער תיקון נוקבא פ״ה ושער הירח פ״ה בדרוש א״ט״ב״ח בליכוף אותיות י״ל ובלק״ת פ׳ בהעלותך בטעמי מלות מנורה עיין היטב במבוה״ש ש״ו ח״א פ״ז ובמבוה״ש ש״ו פ״ה ופ״ז בדרוש א״ט ב״ח באותיות ליכף ב״ה ולכן לא נאמר רק וריח שמניך מכל בשמים כי מיסוד אבא שה״ס שמן אינו מגיע לה רק בחי׳ הארה כמאן דארח ריחא כי אור שלו ממש אינו יולא לה רק שמגלה בחי׳ מוחין דאמא שה״ס הבשמים ע״י הארתו וזהו מכל בשמים שבשמים הם גי׳ ג׳ מילואי אהי׳ בהסרת הפשוט ועיין עוד בע״ח שער הארת המוחין פ״ד בסוד המלגלים איך שמיסוד אבא יולאין ג״כ קלת כילולי אורה לנוקבא עיי״ש עוד יש לפרש פסוק זה בכמה אופנים מה יפו דודיך אחותי כלה כנגד זיווג הנשיקין שהוא עם בחי׳ רעייתי שה״ס כלת משה פנימיות המל׳ ושם סוד היופי בסוד הנך יפה רעייתי וסוד זיווג הנשיקין ה״ס ז׳ הבלים שיולאין מפה הזכר וז׳ הבלים דפה הנוקבה בסוד שבעה ושבעה מולקות גי׳ י״ד כמנין דו״ד וזהו מה יפו דודיך אחותי כלה.

מה טובו דודיך מיין ה״ס ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין עיין לעיל מה שפירשתי בו ומשם תבין לכאן וריח שמניך מכל בשמים ה״ס לריח שמניך טובים עיין למעלה בפירושו בסוד זיווג הנשיקין שמקבלת מאור יסוד דאמא הנפתח בפה ז״א וכן מיסוד אבא שהוא סוד השמן ובסוד טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף וזהו מה טובו דודיך מיין נגד אור יסוד אמא וריח שמניך מכל בשמים ה״ס אור יסוד אבא שטוב לה מאלפי זהב וכסף שה״ס חו״ג של יסוד אמא ועיין היטב למעלה בפירוש הפסוק ישקני מנשיקות וכו׳ ובפסוק לריח שמניך כי בכאן קצרתי ויש לפרש פסוק

זה בכמה אופנים ודי לחכימא [ובזוהר שמות דף י״א ע״א מבואר לריח שמניך מכל בשמים אלין אינון נשמתהון דצדיקיא בסוד נשמות הצדיקים העולין למ״נ ע״ש הריח].

(יא) נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן:

הנה סוד הנשיקין הם סוד המתיקות ונפת צופים בסוד חיך אוכל יטעם ובקליפה נאמר נפת הטופנה שפתי זרה וחלק משמן חכה ואחריתה מרה כלענה אבל בקדושה הם סוד המתקים וכל הטעמים אבל בחכה ממתקים עיין בזוהר ושפטים דף קכ״ג ע״א וזוהר האזינו רל״ה ע״ב ושער מ״ן ומ״ד דרוש י״ג והנה הש״ליקו״ת בליקוטי תהלים בפסוק טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף כתב וז״ל המלכות לעולם היא מקבלת מיסוד אמא שבתוך ז״א וכו׳ ולפעמים נוטלות גם מאור יסוד אבא שבתוך ז״א ואז טוב לה חיים טוב לי תורת פיך דהיינו אור יסוד אבא שנקרא תורה וכו׳ ואמר תורת פיך לפי שאינה מקבלת אור זה אלא דרך הפה בסוד הנשיקין וזה להיות הגרון מקום צר והאורות שם מרובים יוצאים האורות דרך הפה כולם ויסוד אבא נבקע מריבוי האור וזה גורם פתיחת ובקיעת הפה מריבוי האורות במקום צר ולכן יצאו הפה במקום הזה שהם גורמין פתיחת הפה וז״ש תורת פיך וזה בסוד האהבה שהם חו״ג שהם ומתגלות בפה שלו אי״ה מ״א״ה״י״ה ומו״ג שבפה שלש ב״ה ואהבה ומאירין אלו באלו ונעשין אהבה בסוד ד׳ רוחין דאהבה הנזכר בזוהר תרומה בסוד הנשיקין עכ״ל והנה מבואר לעיל בפסוק הביאנו אל בית היין כשנוקבא פב״פ עם ז״א אז הנוקבא אינה מקבלת מוחותי׳ ע״י ז״א רק שיסו״ת מתלבשין בה בסוד מוחין ובז״א מתלבשין או״א בסוד המוחין שלו עיי״ש וניצלא כי אז יש להנוקבא ג״כ בחי׳ תורת ד׳ בפיה מבחי׳ יסוד דישראל סבא וכמ״ש בס׳ עולת שמורים בהלכות תפילין בטעם השני למה הנשים פטורות מתפילין עיי״ש כי אז מתגלה אור יסוד דישס״ב בפיה דוגמת יסוד אבא בפה ז״א וה״ש התורה הנאמר בו הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים ועמ״ש לעיל בפירוש ופריו מתוק לחכי ועיין לעיל בפירוש כי קולך ערב ועיין לקמן בפ׳ חכו ממתקים וכולו מחמדים והנה לקמן בפ׳ שכתיב אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי מבואר שחלב ודבש ה״ס חו״ג שביסוד אבא עיי״ש [ועיין בס׳ עסיס רמונים בשער ערכי הכינויים ערך חלב שהוא לבן שהוא בחסד ובערך דבש כי שהוא מלד הגבורה עיי״ש לפי דרכו ולפי דרכנו הוא בחו״ג דיסוד אבא ועיי״ש עוד ערך נפת בסוד נסרי נחלי דבש וחמאה וכן בתיקונים תיקון כ״ה איהא דמקטרא דימינא ושמאלא נסרי נחלי דבש וחמאה ע״כ] והנה מבואר בע״ח שער מ״נ ומ״ד דרוש י״ג בזיווג הנשיקין שהם זיווג חיך וגרון הם ע״י הלשון שהוא מושך הטיפת מ״ד מן החיך אל הגרון וכן הוא בז״א וכן בנוקבא ועיי״ז יוצאין אח״כ הבלים מפה ז״א אל הנוקבא ומן פה דנוקבא אל הזכר עיי״ש והנה מבואר בזוהר הרקיע בפירוש ס״ד בפירוש זוהר אמור בענין חגלת הגרון שוסנת העמקים עיי״ש בפ׳ קפרא דלכיצותא פרקא קדמאה שעיקר הנשיקין הם ע״י נו״ה העליונים שה״ס השפתיים של הזכר ושל הנקבה שהם נושקים זה לזו וזו לזה ומוצאין עי״ז הבלים ועי״ז ומתעוררין כח״י התחתונים לפעול פעולתם וכנגם נו״ה קודם במקומו כי נו״ה גורמין הזיווג בין למעלה בזיווג הנשיקין ובין למטה בזיווג התחתון בסוד תרין ביעין שמבשלים הזרע ובסוד איהו בגלא ואיהי בהוד עיי״ש ותהו נפת תטופנה שפתותיך שה״ס הבלים שיוצאין מן המתיקות של חיך וגרון שהם המתיקות בחיך וחיך אוכל יטעם ושם תחת לשונה דבש וחלב שה״ס חו״ג דיסוד אבא שמקבלת בז״א בזיווג הנשיקין או חו״ג דישס״ב שבפיו כנ״ל שה״ס תורת ד׳ הנחמד מזהב ומפז רב ומתיקים מדבש ונופת צופים והוא תחת לשונה בסוד הגרון שע״י ריבוי האור במקום צר שהוא שגרון נבקע אור יסוד דאבא או דישס״ב ומתגלה בפה וזהו תחת לשונך כי הגרון תחת לשונה והלשון מזוג וממשיך הטיפה מן החיך אל הגרון כנ״ל.

ובזה יפורש הפסוק פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה שבפיו במקום פתיחת פה שלה מתגלה אור יסוד דישס״ב שהוא סוד התורה ח״ס״ד כי ח״ס״ד גי׳ ע״ב שה״ס יסוד דישס״ב וכן תורה גי׳ שם ע״ב בהבחה כזה יוד פ׳ ה״י פ׳ פעמים ו״ו ו״ו פעמים ה׳ ועם המילו דע״ב שה״א מ״ו גי׳ תורה כמבואר בלק״ת ליקוטי תהלים בפסוק תורת ד׳ תמימה עיי״ש וזהו ותורת חסד על לשונה כי מתגלה בפה במקום חיך וגרון שמזדווגים ע״י הלשון ובאמת עיקר החסד על לשונה שה״ס החיך שלה כי החיך הוא דוגמת הזכר אל הנקבה וע״י טיפת המ״ד של החיך הוא ממתיק את הגרון בס״ד חכו ממתקים ובס״ד ומתיקים מדבש ונופת צופים ובזוהר חדש ס׳ כי תבא מבואר שנופת צופים ה״ס נו״ה שמשם יניקת הנביאים והצופים עוד מבואר שם שדבש כינוי לשפע היסוד בסוד דבש תמרים וצדיק כתמר יפרח עיי״ש והנה ידוע שפתיים הם דוגמת נו״ה ושלשון דוגמת היסוד אלא שזהו למעלה וזהו למטה ושפה והלשון מכוון כנגד פה התחתון וזה יוכל להתפרש נפת תטופנה שפתותייך בסוד שפע נ״ה והוד ודבש וחלב תחת לשונך בסוד שפע היסוד שה״ס

הדבש

הדבש והחלב ירמוז על החסד המגולה בפום אמא וכן בנוקבא כאשר יבואר להלן בפסוק מתוקי יריכך עיי״ש שהחסד דנוקבא מתגלה ביסוד דנוקבא ודוגמת היסוד התחתון הוא הלשון וזהו דבש וחלב תחת לשונך עיין שם בע״ח שער מ״כ ומ״ד דרוש י״ג ועיקר המתקת הגרון מן החיך הוא ע״י הלשון כמבואר שם בע״ח ובס׳ זוהר הרקיע בפי׳ סתרי תורה שבזוהר לך לך דף ע״ב ע״א בפירוש מאמר בשעתא דרומא דכל רוחין אריס בשיניו עיי״ש ולכן אמר תורת חסד על לשונה וכאן משבח ז״א את הנוקבא שאפילו תחת לשונה דבש וחלב כי נמתק ע״י החיך והבן.

וריח . שלמותיך כריח לבנון הנה לבנו״ן כבר נתבאר שה״ם חו״ב ל״ב נתיבות החכמה ונון שערי בינה והנה כבר נתבאר בפי׳ הפסוק שיניך כעדר הקלוצות שעלו מן הרחצה בשם מבוה״ש שסוד הבירורים הם נתבררים בסוד זיווג הנשיקין ע״י זיווג חיך וגרון של הנוקבא שה״ם זיווג חו״ב בסוד במחשבה איתבררו עיי״ש והנה עיין מ״ש לעיל בפירוש הפסוק שחורה אני ונאוה שסוד הקליפות נוגה הצריכה בירור ה״ם הלבושים ושלמות שחורים וצריכים ליבון ובירור במחשבה שה״ם החכמה בסוד בכל עת יהי׳ בגדיך לבנים ושמן מעל ראשך אל יחסר וכל בחי׳ בגד ומלבוש הוא בקליפת נוגה עיי״ש היטב והנה כל הבירורים הם בסוד קליפת נוגה הנעשה משיורי בירורי המלכים שלא נתברר עדיין בקדושה וצריכין ליבן ובירור עיין שם בפסוק שחורה אני ומה שכתבתי למעלה בפי׳ אלף המגן תלוי עליו ובפסוק שערך כעדר העזים בסוד הבירור והמתקת קליפת נוגה לקרבה אל הקדושה וה״ם בירור האמתי והנה מבואר בס׳ זוהר הרקיע בפי׳ זוהר ויחי דף רי״ז ע״א במעשה דר״י שסוד בירור נוגה והתקרבה אל הקדושה הוא בסוד הריח כמו המריח שמושב אליו הריח ונכנס בו כן הקליפות נוגה הוא בסוד וירח ד׳ את ריח הניחוח עיי״ש כי סוד הריח הוא שעלאתו אל המחשבה בסוד במחשבה איתבררו וגם ע״ש זה נקרא המיין נוקבין בשם ריח כמ״ש לעיל בפירוש הפסוק נרדי נתן ריחו שסוד המ״נ נקרא ריח והוא ג״כ ע״ד שכתבנו לעיל בפסוק שיניך כעדר הקלוצות בשם מבוה״ש שאחר שמתברר הבירורין בזיווג חיך וגרון של הנוקבא הנה אח״כ יורדין הבירורים ליסודה בסוד מ״נ וזהו וריח שלמותיך שה״ם הבגדים של הקליפת נוגה הנמתקין ומתבררין בסוד הריח בסוד הלבנו״ן שה״ם חו״ב דנוקבא זיווג חיך וגרון שלה וזהו וריח שלמותיך כריח לבנון והבן היטב כי קצרתי וסמכתי על המעיין [ויש ב׳ בחי׳ מ״ן א׳ מה שלוקחות מבינה בסוד הה״ג וא׳ מסוד הבירורי של המלכים ועוד יש לה מ״ן מנשמות הצדיקים כמבואר בדרושי האריז״ל וגם המ״נ של הבירורים נקרא ריח בשמים שסוד בשמים של הקטרת ושל שמן המשחה הם סוד י״א מלכין י״א סממני הקטרת וסוד שמן המשחה הבשמים ה״ם אלקים כמבואר בלק״ת כי תשא והם סוד תלת עלמין דכפקי מתיקנא קדמאה שה״ם בלע יובב חשם].

(יב) גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃

הנה סוד הגן ביסוד דנוקבא כדאיתא בזוהר שמות דף ד׳ ע״א ר׳ אלעזר פתח ואמר גן נעול אחותי כלה גן נעול דא כנסת ישראל שהוא גן נעול דא״ר אלעזר מה הגן צריך לשמור ועדור ולהשקות ולזמור כך כנסת ישראל וכו׳ ונקראת גן ונקראת כרם עיי״ש [וכן בס׳ עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך גן נעול כתב שהוא במל׳] והנה מ״ש לשמור ה״ם ב׳ החותמות שביסודה השומרין היין ממגע נכרים ולעדור בסוד כריית הבאר לעשותה כלי ולהשקות בסוד זיווג להשקותה טיפת מימי החסדים ולזמור ה״ם לידת הנשמות ועיי׳ מ״ש לעיל בפירוש כרמי שלי לא נטרתי בענין הכרם שגם הוא ביסוד דנוקבא עיי״ש.

והנה עיין בזוהר פ׳ בראשית בפירוש הפסוק עיי״ש דף ל״ב ע״ב והנה בע״ח שער טנת״א פ״י בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ה ובפע״ח שער יוה״כ פ״א כדרש פסוק זה על סוד ב׳ חותמות שיש ביסוד דנוקבא בסוד ליון ירושלים אשר ה״ם דלת ול״ר ומנצפ״ך אחד שיש לה מז״א ודלת ול״ר ומנצפ״ך שני שיש לה מאמא כמבואר למעלה בפסוק נגילה ונשמחה בך נזכירה דודיך מיין עיי״ש והנה מסוד הב׳ דלתות נעשה מם סתומה כי ליור מם סתומה הוא ב׳ דלתון כזה ם וגן נעול ה״ם החותם שיש לה מז״א ולכן אמר אחותי כלה כי זה מלד ז״א שהוא אחי׳ והיא אחותו וגל נעול מלד החותם שיש לה מאמא [ובס׳ עסיס רמונים בשער ערכי הכינויים ערך גלים כי בגלים במל׳ ע״ש שמקבלת מז׳ ימי הבנין וכן בבינה ע״ש שמשפעת בז״ם הבנין ויש גלי הים שהם כח הדין המתגלים במל׳ מכללות הז״ם הבנין ועיי״ש ערך בת בסוד בת גלים והבן] כמבואר בזוהר ויחי דף רמ״ט ע״ב ובזוהר פ׳ נח דף ס״ג עיי״ש ועי׳ שניהם נעשית מעין חתום בסוד מ״ם סתומה ככ״ל וה״ם החותמות השומרין את היין שה״ם הה״ג שביסודה מיניקה החילונים והנה גל ה״ם הגבורות כמ״ש בלק״ת ליקוטי תהלים בפסוק בשוא גליו אתה תשבחם עיי״ש ועיין בפע״ח שער השופר פ״ג בכוונת שברים שסוד הגל הם מילוי דמילוי דשם ב״ן שה״ם הגבורות כי שם ב״ן שהוא הוי׳ דההין ה״ם היס והנה ה׳ אותיות דאלהים עם י״ג אותיות דמילוי אלהים ועם ל״ד אותיות דמילוי מילואו ה״ם ב״ן אותיות שה״ם הגבורות היורדין להמלכות שהוא הים ונעשין שמה גלי

הים עיי"ש והנה גן הי"ם שם בין ע"ה וגן עם גל שהי"ם ל"ג אותיות דמילוי ומילואו דגן בזה יהוה יוד הה וו הה יוד וו דלת הה הה וו וו הה הה שהם נ"ל אותיות ועם ג"ן ג"י אלהי"ם והי"ם הגבורות הנעולים ומתיונין ביסודה בחותם בתוך חותם והבן.

והנה עד כאן שיבח החתן את הכלה במעלה ומיני ורקמה ולוחרה ושדיי וכל תיקוני של רח' רחל ועתה מתחיל לשבחה בבחי' כללותה עם פרצוף לאה שפניהם בסוד מ"ש דאצילות אלא ברחל עיקרת הבית והנה לפעמים נכללין לאה ורחל בפרצוף אחד ולפעמים הם חלוקים לב' פרצופים דוגמת בינה ותבונה והוא כאשר הזיווג עם לאה בסוד זיווג יעקב ולאה בכל אחורי ז"א כגון אחר חצות לילה אז רחל ומוסרת סימנים ללאה ונכללין ע"ש דרחל בלאה ונקודה העיקרית של רחל שהוא כתר שלה יורדת בבריאה ונמצא עיקר הוא לאה ורחל נאה בהבל לאה וכשעיקר הזיווג הוא עם רחל אז לאה מבטלת כלים שלה לרחל כדי שתגדיל פרצופה בסוד הכנסת נה"י דאימא בנוקבא לנקרה אז נכללת לאה ברחל עיין בפע"ח שער תיקון חצות פ"ב ושער העמידה פי"ז ובע"ח שער הנקודה פ"א ובלק"ת פ' בהעלותך בפסוק ויחר אף ד' בם עיי"ש ומתחיל מפרצוף לאה וזהו.

(יג) שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם נְרָדִים נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃

כי מבואר בע"ח שער יעקב ולאה ושער לאה ורחל שלאה העומדות למעלה מחזה דז"א הנה שם עדיין החסדים מכוסים כי עיקר גילוי החסדים מן החזה דז"א ולמטה ואין החסדים מאירין בה בהתגלות רק כשאמא מגביהה יסודה עד הדעת דז"א כגון בתורת העמידה ולי"ל שבת עיין בפע"ח שער תורת העמידה פ"א ושער השבת פי"ב ובע"ח שער אונאה פי"ב ואז החסדים מתגלים כולם כי כשיסוד אמא מגיע עד החזה דז"א הנה אז החסדים סתומים ביסוד אמא עד החזה ומשם מתגלין ממקום שמתחיל שיעור קומת רחל אבל כשאמא נשאר זקיפה ביסודה בדעת ז"א אז כל החסדים מגולים ולכן נקראת לאה בית השלחן שצריכין להשקיתם מימי החסדים המגולים על ידי שתעלה אמא יסודה למעלה בדעת דז"א ופרצוף לאה נקרא פרדס כמבואר בלק"ת פ' בראשית בדרוש חטא אדה"ר וד' שנכנסו לפרדס עיי"ש ג' פנים למה נקראת לאה פרדס והנה כבר כתבתי למעלה בפסוק כפלח הרמון רקתך שסוד הרמונים הי"ם תרין עטרין שבדעת ז"א ועיין בפע"ח שער קריאת התורה פ"א בסוד הרמונים ולכן נקראת פרדס רמונים עם פרי מגדים [פרדס רמונים בסוד שורש המלכות שבגד הדעת כי יש למלכות שורש ביסוד ות"ת ודעת כמבואר בשער הירח] כי לאה מתחלת מן הדעת דז"א כמבואר בשער לאה ורחל פ"ב ושם בדעת דז"א החו"ב שהי"ם מ"ה וב"ן כי ע"ב בחכמה ס"ג בבינה מ"ה וב"ן בחו"ב שבדעת ז"א כמבואר בפע"ח שער חג הסוכות ובכמה מקומות וזהו פרי מגדים בי' מ"ה ב"ן מן הדעת נמשך הטפה שהי"ם הפרי] וסוד פרי מגדים בסוד חסדים וגבורות המאיר לה ממציאות הדעת האירה לגד] [וכן מגדי"ם אותיות מ"ס נ"ד מ"ס ג"י מ"ן והוא סוד המן כזרע ג"ד שהי"ם גומל דל"ם שהיסוד משפיע להנוקבא שהוא דלה הטפה שהי"ם מ"ס דכורי"ם וגם מ"ן בגי' ועיין בלק"ת פ' בהעלותך בסוד הפסוק והמן כזרע גד] [ופי' פרדס רמונים כי לאה נבנית מסוד ז"א המכונה רמונים ובלול חו"ב בסוד שני רמונים ומאורות או"א שהי"ם מגדים מגד בגי' הוי' אהי'] [וע"ש שמקבלה הטפה בסוד זיווגה נקראת פרדס

רמונים

השמטה

שלחיך הם הנשמות סוד הבריאה פרדס רמונים הי"ם המרכבה מיכאל וגבריאל רפאל נוריאל: ר"ת רמון דבהא עילאי אדבעה בפרדס בפישון גיחון חדקל פרת כמבואר בתיקונים וסוד זה מבואר בזוהר פקודי דף רכ"ד ע"א וע"ב עיי"ש ואלו החיון ורוחין שבהיכל לבן ורמונים ג"י רצון ות"א היכל התי"ת הנקשר בדעת שהי"ם רמון עם פרי מגדים הי"ם הנשמות של הצדיקים הנקראים פרי מגדיו כמ"ש בזוהר על ויאכל פרי מגדיו וסוד הנשמות גנוזות בהיכל אהבה וכמבואר בזוהר בסבא דמשפטים וזוהר פקודי ובתיקונים בכ"מ גם כי שם דודאים גפנים ורמונים והם פרי מגדים כפרים הי"ם המלכים המתבררים והם הנ"ק שבקליפת נוגה וסוד תלת עלמין המתפשטין בהיכל זכות ועיין בגמ' עירובין דף כ"א ע"א בכפרים הי"ת בכפרים אלא בכופרים רק בעיי הבירור זכין לכפרה עם נרדים הי"ם חיון ורוחין דבהיכלי נוגה עצם השמים לבנת הספיר וכן נרד ביסוד בתי"ם בזוהר על נרדי נתן ריחו ועמהם נתבב גם היכלי נוגה ועצם השמים שבכללותם יחד החיון והרוחין שבהם הם נרדים ומתחיל בסוד החיון והרוחין שבהיכל לבן כי היכל קה"ק אינו פתוח ופתוחא פרוסא ואינו מגמב רק לסוד היחוד דזו"נ מאח"כ משם ולמטה היכל רצון למרכבה היכל אהבה לנשמות היכל זכות לבירור הנ"ק וכן ענפי חג"ת הם נה"י נב"א נודע שמולתו ואח"כ מתחיל מתתא לעילא בסוד הנשמה שהי"ם הכלים דנוקבא

הי"א

רמונים עם פרי מגדים כי הפרדס שהוא לאה מקבלת מאור הדעת דז"א לצורך בנין פרצופה ועוד מקבלת גם הפרי מגדים בעת הזיווג וכ"ז מדעת דז"א וכפרים עם נרדים מה שמקבלת מת"ת] כידוע ואמר כפרים פי' כבר ביארתי למעלה בפסוק אשכול הכופר דודי לי שכופר בבינה סוד יום הכיפורים עיי"ש והנה לאה מבואר בע"ח שער יעקב ולאה שלאה נעשית מבחי' [אחורים מל' דתבונה א"כ הבינה עם לאה הם סוד שני כפרים [או כפרים בסוד כללות י"ס הנכללים באחורים דמל' דתבונה והנה נרדים הוא ביסוד דבינה כמבואר למעלה בפסוק נרדי נתן ריחו עיי"ש [או כמבואר בשער יעקב ולאה שתיכף בהכנס עטרת יסוד בינה שה"ס מל' דתבונה בפנים יוצא האורה לחוץ למקום בחי' לאה שה"ס אחורים דמל' דתבונה שנפלו בעת השבירה ומתחברין שני בחי' יחדיו ואפשר שזהו כפרים י"ס דמל' אחורים שנפלו עם נרדים סוד עטרת יסוד בינה היוצא האורה ממנה לחוץ או כפרים מרמז על שני הבחי' ונרדים מרמז על מ"ש לקמן בסוד חיבור יסודותיהם שיסוד לאה נעשית מיסוד אמא שבשלים ת"ת העליון דז"א וזה עיקר] והנה כבר נתבאר לעיל בפסוק שני שדייך כשני עפרים תאמי צבי' שבעת זיווג ז"א עם לאה הנה יוצא יסוד אמא מז"א ונעשה יסוד אחד עם יסוד לאה ועם שניהם מזדווג ז"א עיי"ש וזהו כפרים עם נרדים ששני הכפרים ומתחברים עם נרדים שבינה ולאה נעשה משני היסודות יסוד אחד ושני היסודות דאמא ודלאה מסתיימין במקום הסדיים דז"א כמבואר למעלה בפסוק שני שדייך, עיי"ש וכן בכדי"ס ג' ש"ד [גם י"ל כי התחלת פרצוף לאה בסוד חסד שלה כנגד דעת ז"א ששם התחלת פרצוף לאה והתחלת יסוד אמא המלובש בפרק עליון שלה בדעתו וזהו כפרים וקיום פרצוף לאה יסודה בחזה ז"א ששם קיום יסוד אמא פ"ת של יסודה וזהו עם נרדים] [והנה יותר בביאור נראה לפרש עפ"י המבואר בשער הירח ומ"ח מסכת לאה פ"א משנה א' כי לאה יש בה ג"כ מבחי' מלכות העולה עמו ואינו יורדת ויש ג"כ שורש המל' כנגד דעת ז"א עיי"ש וגם מבחינת אחורים דתבונה וגם מבחי' יס"ד דתבונה המלובש בדעת ז"א וגם מבחי' אור החוזר של חג"ת דז"א וזהו פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים ופי' הדבר]

נרד וכרכם קנה וקינמון הנה כאן חושב שיעור המקום שתופסות לאה בז"א וכן באמא והנה נרד כבר נתבאר שה"ס יסוד דאמא ובפע"ח שער עולם העשי' פ"ד בדפוס קורלאווכא ובדפוסים אחרים בשער הקרבנות פ"ה בענין י"א סממני הקטרת מבואר ששבולת נרד בת"ת כמלא נרד הוא בת"ת דז"א ששם מסתיים יסוד אמא שה"ס נרד ושם ג"כ תופסות שיעור לאה עד החזה [ומאור חוזר דת"ת נעשה ת"ת דלאה] וכרכם מבואר שם בפע"ח שהוא נצח וה"ס נצח אמא המלובש בחסד דז"א כי כרכ"ם גי' ור"ב חס"ד שה"ס חסד דז"א [ומאור חוזר דחסד נעשה חח"ן דלאה] קנה ה"ס דעת דז"א המכריע בין חו"ב בס"ד קנה חכמה קנה בינה וע"ד דעה קנית מה חסרת דעה חסרת מה קנית [וכן מבואר ג"כ בפי' שה"ש רמונים שער ערכי הכינוים ערך קנה שהוא בדעת המחבר חו"ב עיי"ש ועיין בגמ' מס' תענית דף כ"ף בס"ד קנה וארז ויש לי דרוש רחב לפרש דברי הגמ' דשם על בחי' פרצוף האילן דז"א שהוא ארז והפנימי סוד דעת ס"ד מפה ה"ס שקנה ואם תזכה תבין עיי"ש דף כ"ף] ובדעת דז"א מלובש יסוד אמא אשר שם אהי' דההין עם ד"א גי' קנה עיין בלק"ת פי' ראה בכוונת השחיטה בענין קנה שה"ס אהי' דההין [ומדעת שלו נעשה דעת דלאה] וקנמון ה"ס גבורי דז"א קנמון גי' גבריא"ל שה"ס גבורה דז"א שמשם נשפע כח הגבורה לגבריא"ל ושם בפע"ח בסממני הקטרת מבואר שקנמון בהוד וכאן ירמוז לה"ד דאמא המלובש בגבורה דז"א וגם בלק"ת פי' כי תשא בטעמי מצות שמן המשחה מבואר שקנמון בהוד ובגבורה וכאן נרמז להוד אמא המלובש בגבורה דז"א [ומגבורה שלו נעשה בג"ה דלאה]

וכל

השמטה

וז"א הנעשה נשמה להיכלין דבריאה וה"ס אלהית בסוד הספירות וקחשיב מתתא לעילא נרד יסוד כמ"ש על נרדי נתן ריחו וה"ס נשמה להיכל לבנת הספיר וכרכם נצח בהיכל נוגה וכמ"ש האריז"ל בי"א סממני הקטרת שכרכם בנצח קנה סוד המל' כמ"ש האריז"ל בלק"ת פי' תשא בטעמי מצות שמן המשחה וקנמון בהוד כמ"ש האריז"ל בכוונת הקטרת ושם פי' כי תשא והיא נשמת היכל עצם השמים וסמוך מל' אצל הוד כי ידוע איהו בנצח ואיהי בהוד עם כל עצי לבונה סוד הגבורי כמ"ש בזוהר שמור אברהם ולבונה יצחק וה"ס נשמת היכל זכות ומ"ש האריז"ל בכוונת הקטרת שלבונה אור מקיף הנה הוא מבואר במבוה"ש ש"ב ח"ג פ"ה שהמקיפים הם גבורות והפנימים חסדים וכן בפע"ח שער השבת עיי"ש מור בחסד כמ"ש בזוהר דמור הוא אברהם וכ"כ בכוונת הקטרת שמור בחסד וה"ס נשמת היכל אהבה ואהלות מבואר בז"ח דמור אברהם ואהלות יעקב וה"ס נשמת היכל רצון בחי' ת"ת המקשר בדעת וה"ס אהוה פעמים הוי' בי' אלהים עם כל ראשי בשמים ה"ס הראש בחי' כח"ב נשמת היכל קה"ק ואח"כ מעין גנים שסוד נקודות כתר דמל' שהוא נקודה העיקרית נעשית עתיק לבריאה והוא כעין זכר ואתפשטת מניקבא לדכורא להשפיע ונעשית ראש לפועלים ובאצילות הוא באר מים חיים מקבלת מלמעלה או ע"ד המבואר שה"ס ד' היורדת לבריאה ומזדווגת עם ו' הנשאר באצילות.

מעין

וכל אלו המדות דעת וחג"ת דז"א המלובש בהם נה"י דלאה תופסות שיעור לאה ואמר עם כל עצי לבונה הנה לבונה כבר נתבאר לעיל בפסוק מקוטרת מור ולבונה שלבונה הוא אותה המלבין לשון זהורית של ישראל עיי"ש ועצי הוא מלשון עצה שהם נה"י כליות יועצות ועצי לבונה הם נה"י החדשים דאמא כי כאשר נכנסים נה"י דאמא בז"א בסוד מוחין הנה נעשין נה"י חדשים לאמא והם יורדין ומכסין אחורי ז"א עד החזה ומכסין לפרצוף לאה ומאירין בה כמבואר בע"ח שער מוחין דצלם פ"ג ופ"ח בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ג ופ"ד ושער דרושי הצלם דרוש ה'.

מור הנה כבר נתבאר למעלה בפסוק צרור המור דודי לי שמור ביסוד אבא והוא כי כתב הרח"ו זלה"ה בכוונת לימוד תורה לשמה וז"ל לשמה לשם ה' והכוונה להמשיך התורה אל ה' שהוא לאה כי כבר ידעת כי התורה מליאות היסוד דאבא ורחל אינה מקבלת רק מיסוד דבינה ולא מאבא לפי שלוקחו יעקב אבל למעלה לא יש יעקב כנגד לאה ולכן כל אותן האורות שהיו ראוים לצאת ליעקב ולא יצאו לסבת היות כאן למעלה מכוסה היסוד של אבא בתוך יסוד דאמא ולכן כולם יוצאין ללאה וז"ס עסק התורה לשמה פי' להמשיך מיסוד אבא ללאה ועי"ז מתמתקין הדינין הגדולים של לאה כידוע שכלן דינין קשין ולכן שכרו גדול עכ"ל ועיין בפע"ח שער הנהגת הלימוד פ"א בדפוס דובראווכא ובדפוסים אחרים ליתא ובלק"ת פ' ואתחנן בטעם מלות ת"ת [או מר הוא חסד כמבואר בפע"ח בכוונת י"א סממני הקטורת ובז"ח פ' חקת] ואהלות [עיי"ל כי הנה מבואר בז"ח פ' חקת מר ואהלות קציעה הם סוד אברהם ויעקב ויצחק ואהלות ביעקב כי מור וקציעות הם אברהם יצחק וכן בפע"ח בכוונת י"א סממני הקטורת פי' מור וקציעה בחו"ג כנגד אהלות בת"ת דז"א שהם יסוד ז"א שבחזה המזדווג עם לאה והם מתחברים סיום אחד לאה ומתחיל אחד רחל והוא יושב אוהלים ואהלות גי' טוב פי' יהוה שהם יס"ד שבת"ת ז"א שה"ס הטוב וסוד הוי' או אפשר נרד וכרכם קנה וקנמון נגד נה"י אמא ומור ואהלות עם כל ראשי בשמים ה"ס חג"ת דז"א שסוד ראשי בשמים גבורה] [בקילור הדבר בביאור היטב פרדס רמונים בסוד שורש המל' שנגד הדעת עם שני מגדים הם הארת הפנימיות של הדעת כפנים ה"ם אחורים מל' דתבונה שהיו בשבירה עם ס"ד הארת עטרת יסוד אמא היוצא ומתחבר עמה נרדים הוא בחי' יסוד לאה הנבנות מבחי' יסוד אמא שבת"ת ז"א כמבואר היטב שער יעקב ולאה ובמ"ח מש' לאה משנה ד' נרד וכרכם קנה וקנמון ס"ד בבנין גופה הנבנה מדעת וחג"ת ז"א והם סוד הארת יסוד אבא ואהלות הם כל בחי' לאה עצי לבונה נה"י החדשים ראשי בשמים הוא מה שלוקחת מבחי' שמות אהי' ובשתעיין היטב בע"ח ומ"ח תראה שכל אלו הבחינות נכללין בבנין ז"א לא פחות ולא יותר] הנה בלק"ת ס"פ תולדות בפסוק וקח לי אשה משם וכן בלק"ת ליקוטי ישעי' בפירוש הפסוק מכתב לחזקיהו מבואר שאפי' ה"ס לאה אתוון דדין כדדין עיי"ש והנה עיין בלק"ת פ' שופטים בטעמי מלות י"ח נשים של המלך ובע"ח שער הכללים פי"ג ובפע"ח שער חג המצות פ"ד ובס' הגלגולים פכ"ז ובע"ח שער לאה ורחל פ"ג [ובשער החשמ"ל] מבואר ש"ס כמה בחינות לאה מבחי' מל' דאבא בסוד צפורה אשת משה וממל' אמא בבחי' שבינה דג"ר דבינה יש"ק דבינה כלם יתירין שכללן בבחי' לאה זו שנעשית ממל' דתבונה העומדות אחורי ז"א מן החזה ולמעלה עיי"ש באריכות הזו ואהלות הם הבחי' דלאה שנקרא כ"א אהל [או אהלות הי"ת שהוא יעקב [ואהלות גי' טוב פי' הוי' י"ן בחי' לאה שהם בחי' לאה העיקרית הם י"ח בחי' לאה].

עם כל ראשי בשמים הנה כבר כתבנו שבשמים הם סוד גי' מילואי אהי' דאמא קס"א קנ"א קמ"ג בהסכת ג' אהי' הפשוטים גי' בשמים והנה מבואר בלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק הודיענו ה' קצי ומדת ימי ובע"ח שער יעקב ולאה פ"ד ושער לאה ורחל פ"ה ובפע"ח שער הק"ש פי"ד שמסוד מילואי שמות אהי' לוקחות לאה האלפין דאהי' במילואם ורחל לוקחות ס"ה דאהי' במילואם עיי"ש היטב ועיין בע"ח שער לאה ורחל פ"ט בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"א בסוד הנותן שלג כצמר שש"ג גי' ג' אלפין שלוקחות לאה והעצי' שנוטלת ד' אלפין מד' מילואי אהי' קס"א קנ"א קמ"ג הנה קס"א הראשון והשני נחשבין בבחי' אחת וה"ס השלג ואם תחשוב רק המילוי של ג' אלפין בהסכת הפשוט גי' צמר וז"ס הנותן שלג כצמר עיי"ש וזהו עם כל ראשי בשמים כי הוא נוטלת הראשי בשמים שהם האלפין שהם התחלת ג' מילואי אהי' וכ"ז נוטלת לאה [או ראשי בשמים הוא גבורה כמ"ש בלק"ת כי השא בסוד בשמים ראש].

(יד) מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן:

הנה אחר שגמר שבח לאה שמן החזה ולמעלה דז"א אלי המלכות התחיל ומשבח אלי המל' התחתון שה"ס רחל והנה מעין גנים מבואר בזוהר בלק דף ר"א ע"ב אי נגדא אתהפך והוי מעין כי באצילות המל' בסוד גן ומעין העליון משקה אותה וא"ל ג"ע בי"ע נעשית המל' בחי' מעין ומשקה הגנים שה"ס בי"ע ראש לשועלים בסוד מעין גנים ובאצילות הוא באר מים חיים [וכמבואר בע"ח שער הארת מוחין דזו"ן פ"ז שהמקבלת הוא פנים עם ז"א אפין נקראת באר עיי"ש] באר המקבלת

מים חיים כי יסוד דנוקבא ה"ס הבאר כמבואר בלק"ת פ' תולדות בענין הבארות ובפ' חקת בפסוק באר חפרוה שרים וכן מבואר בכמה מקומות ומקבלת מ"ים חיים ה"ס השפעת הארת המוחין דז"א שה"ס ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן חו"ב וחו"ג שבדעת ובהם ע' יודין גמי' מים והמוחין ה"ס חיי המלך ח"י"י"ם גמי' אהי' הוי' אהי' שה"ס תפילין של ראש שה"ס בחי' המוחין עיין בפע"ח שער התפילין פ"א ופ"ז והם נוזלים מן לבנון שה"ס או"א כמבואר לעיל בפסוק אתי מלבנון כלה כי המוחין נמשך מאו"א לז"א בסוד מ"ים חיים והנוקבא מקבלת מז"א סוד המוחין והחסדים המגולים שבתנה"י דז"א והה"ג ונמשך הה"ג אל יסודה בסוד יסוד הכולל כל הגוף כמבואר כ"ז בע"ח שער תיקון הנוקבא ושער סירה סדר יציאת האורות והמוחין ובחי' חו"ג מתנה"י דז"א אל הנוקבא לבנותה ולהגדילה ועיי"ש בדרוש א"ע ב"ח ונקראת באר מים חיים ועיין עוד בזוהר בלק הנ"ל בפירוש הפסוק ובפירוש המאמר בס' פע"ח שער ר"ח פ"ג ותמצא נחת.

גם י"ל עפ"י מה שכתב בלק"ת פ' נח בפסוק אלה תולדות נח שיסוד אבא נקרא מעין גנים שמשקה לגן העליון בינה ולגן התחתון מל' [וכן איתא בתיקונים תיקון י"ד מעין גנים דאיהו חכמה וכן הוא בתיקון כ"ב] ועיין מ"ש לעיל בפסוק וריח שמניך מכל בשמים בסוד אבא יסד ברתא כי באמת אור יסוד אבא יוצא ליעקב ולא לרחל רק שיסוד אבא גורם התגלות מוחין שבנ"ה דז"א המכוסין בנ"ה דאמא לצאת לרחל וגורם קיבוץ הגבורות דנוקבא שעולין מיסוד דנוקבא בסוד אור חוזר למעלה קו האמצעי ולא יתפשט לצדדים כדי שתגדל כתר דנוקבא כי אם היו מתפשטין .דרך הצדדין לא הי' ביכולת הגבורות להגדיל כתר דנוקבא עיי"ש וכ"ז גורם יסוד דאבא שעומד הנוקבא כנגדו מן החזה דז"א ולמטה אשר בחזה כבר נסתיים יסוד אמא ויסוד אבא ארוך ויוצא לחוץ עד יסוד ז"א כנגד כל פרצוף הנקבה וזהו מעין גנים.

באר מים חיים ה"ס גילוי האורות שמתגלין מחזה דז"א ולמטה מתוך יסוד אמא שמסתיים בחזה דז"א והמל' מקבלת מאותן האורות ויסוד דאמא נקרא באר מים חיים כי באר נקרא היסוד דנוקבא וכן יסוד דאמא כמבואר בלק"ת פ' תולדות בענין באר הנקרא רחובות ועיין בפע"ח שער ק"ש שעל המטה פי"א ועיין בזוהר תולדות דף קל"ה ע"ב שאמר מעין גנים דא אברהם ה"ס יסוד אבא באר מים חיים דא יצחק שה"ס יסוד אמא ונוזלים מן לבנון דא יעקב שה"ס יסוד דז"א שנוזלים לתוכו אורות דיסוד אמא שה"ס לבנון והוא כולל שני האורות יחד בסוד יעקב הממוצע ומכל היסודות הללו מקבל הנוקבא ונאספין אל יסודה הרי ד' יסודות בסוד ד' אותיות הוי' [ועיין היטב בזוהר האזינו דף רצ"ח ע"א בסוד הפסוק והבן היטב שעולה בקנה אחד שבזוהר האזינו מבואר ג"כ שמעין גנים בסוד אברהם ובאר מים חיים ה"ס באר דיצחק ונוזלים מן לבנון ה"ס המוחין שמקבל ז"א מאבא ואמא ומשם נוזלים עד הים שהוא המל' עיי"ש היטב].

(טו) עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃

הנה כבר נתבאר בפירוש הפסוק מישרים אהבוך שאין התעוררות הזיווג אלא מצד הגבורות שהם גורמין התעוררות

השמטה

מעין גנים עיין בשער ר"ח פ"ג כשהזיווג הוא בחצות הלילה גם לאה הנה בחי' הנקודה היורדת לבריאה הוא בחי' ד' של רחל ובחי' רחל הנשאר באצילות הוא בחי' ו' ומזדווגת עם הד' שיורד בחי' יסוד דו' ומזדווג עם הד' [הנה נח זה שיזדווג הו' עם הד' בבחי' זכר אעפ"י שהוא נקבה עיין זוהר בלק דף ר"א שהוא נח רוחא דשביק בה בעלה שהוא נח זכר] נמצא נעשה הנוקבא זכר מעין גנים וכשעולה הד' באצילות ומתחבר עם הו' אז נעשית אות ה' עיי"ש וזה באר מים חיים בבחי' עלייתה לאצילות אות ה' ואות ה' במילואה ומילוי מילואם כזה הי הא הה הי יוד הא אלף הה הה ג"י באר וה"י פ' ה"י ה"א פ' ה"א ה"ה פ' ה"ה ג"י באר מים חיים.

מעין גנים סוד הנקודה יורדת אחר חצות לבריאה ואין לה אור רק כשיעור המל' וט"ס שנשארין באצילות נעשין דכורא אלי' ויורד היסוד שלה שבאצילות ומזדווגת עמה בעת זיווג יעקב ולאה עיין בפע"ח שער ר"ח ובלק"ת פ' עקב בפסוק ארץ חטה ושעורה עיי"ש והנה הבחי' היורדת ה"ס ד' נוקבא ובחי' הנשארת באצילות ה"ס ו' שנעשה בחי' דכר אל המל' שיורדת דוגמת ז"א לנוקבא ושניהם ה"ס אות ה' ציור ד"ו וה"ס ה' אחרונה וכן קודם חצות יש לה זיווג בבחי' יסוד ז"א המזדווגת עמה בהיכל קה"ק ושניהם מרומזים בסוד השכיבנו דערבית עיי"ש והבן ומבואר בכ"מ בכתבי האריז"ל ובלקוטי הש"ס בסוד הדר בחצר חבירו שלא מדעתו שה"ס סספיחין זיווג רוחא קדמאה דשביק בה בעלה שיש בו' כח הזכר והמבין יבין.

עורי צפון וכו' בזוהר פ' בא דף ל"ד ע"ב מפרש הפסוק על זיווג יעקב ולאה אחר חצות לילי' וכי' שמקדם מלך וז"ל עורי צפון פי' שמתעוררות הגבורות קודמין תחלה בסוד שמאלו תחת לראשי ואח"כ מתעורר

ימין

שהתעוררות ותיאום הזיווג והנה מבואר בס' ליקוטי הש"ס ומהאריזלה"ה במס' ברכות במאמר רב חנא בר ביזנא כנור הי' תלוי ממטתו של דוד ורוח צפונית בא ומנשבת בו שסוד רוח צפונית הם רוחא קדמאה דיהיב בה בעלה שהם הגבורות שנתן לה ז"א בביאה ראשונה והם עומדין תמיד ביסוד דנוקבא בכל הזווגים והם מעלין מ"נ וצפונית הם הגבורות ומצפון זהב יאתה ורוחא קדמאה של הנוקבא נמשך מרוחא קדמאה של הבינה שהם הוא סוד הרוח צפונית עיי"ש וענין זה נתבאר היטב בלק"ת פ' ויצא ובשער מ"ן ומ"ד דרוש ח' והנה כאן מדבר בסוד זיווג או"א לצורך המשכת מוחין לזו"נ שיזדווגו ולכן אמר עורי צפון שהם הגבורות שע"י התעוררות הזיווג והם רוחא קדמאה דיהיב אבא באמא והם רוח צפונית והנה במבואים שי"ג ח"ב פי"ד מבואר שדרום הם החסדים [או צפון יסוד דאמא ותימן רוחא דיהיב בה אבא שהוא ימין והוא הפנימי בגי' סי"ג שהם הרוח] וצפון הם הגבורות ותימן הם החסד שבגבורות כי צפון הם גבורות האחרים ותימן הוא החסד שבגבורות עיי"ש [והרמ"ז פי' בזוהר חוקת עורי צפון הם יסוד דנוקבא שעצמותו סוד הגבורות ובואי תימן הם רוחא המעלה מ"נ בסוד בן ימין שהוא תימן והוא הפנימי בגי' בסוד שם בן עם האות א' והם בן ימין רוחא דיהיב בה בעלה המעורר העלאת המ"נ עיי"ש ולפ"ד הם שם סי"ג] והנה כבר ביארנו למעלה בפסוק סמכוני באשישות באופן הב' שעיקר התעוררות האהבה הוא מחסד שבגבורות וזהו עורי צפון ובואי תימן שצפון ותימן הם כל הה"ג שביסוד אמא בסוד רוחא קדמאה דשביק בה בעלה המעוררין הזיווג ומעלין המ"נ וזהו הפיחי גני שפי' הרב אבן עזרא שהפיחי הוא נשיבת הרוח והם נשיבת רוחא קדמאה דאמא דשביק

השמטה

הימין בסוד וימינו תחבקני וזהו ובאו תמן ומ"ש הפסוק הפיחי גני יזלו בשמיו כי הרמ"ז בפ' תרומה דף קל"ג ע"ב וז"ל כל ריח ובשם הוא מ"נ כטעם יזלו בשמיו דכתיב גני הפיחי גני עכ"ל וז"ש הפיחי גני שאומר ללאה הנק' גני לפי שהוא אחוריים דבינה וגני גי' סי"ג שהוא אמא ואומר ללאה העלי מ"נ ואז יבא דודי שהוא יעקב להזדווג עם גני שהוא לאה שזיווג יעקב ולאה הוא בחצות לילה ומ"ש ויאכל פרי מגדיו פי' שמשתעשע עם נשמת הצדיקים העולים בלאה בסוד מ"נ עכ"ל וכן באתי לגני אחותי כלה מפרש בזוהר הרקיע בפ' הזוהר ויקרא דף ג' ע"ב שקאי על זיווג לאה ומספר לרחל שהיא נקראת אחותי כלה איך שמזדווג עם לאה שהיא הגן וי"ל כי אז בחצות לילה רחל מוסרת סמנים ללאה בסוד ע"ס התוספות שלה כמבואר בשער חצות וזהו לגני היא לאה ואחותי כלה הם ע"ס של רחל ואח"כ אומר אריתי מורי וכו' שהנה ידוע שבחצות לילה הנה רחל מוסרת סמנים ללאה ואז רחל באה באהל לאה ונכללת בלאה להגדיל פרצופה לצורך הזיווג וכן כשהזיווג ז"א עם רחל הנה אז לאה בא באהל רחל ונכללת ברחל לצורך הזיווג ז"א עם רחל כמבואר זה בלק"ת פ' תרומה בפסוק והיו תאומים מלמטה ובכ"מ והנה מבואר בע"ח שסדר עמידת רחל ולאה כשהם עומדים באחורי ז"א שרחל עומדת אב"א עם ז"א ולא עומדת פב"א ולאה עומדת כנגד חב"ת דז"א ורחל כנגד נה"י שלו נמצא שקו ימינה דלאה חח"נ שלה כנגד חסד ימינו דז"א וקו שמאלה דלאה בג"ה כנגד שמאלו גבורה דז"א אבל קו ימינה דרחל חח"נ שלה כנגד הוד דז"א רגל שמאלו וקו שמאלה בג"ה שלה כנגד נצח דז"א רגל ימינו רק שבכאן נוסף הנעשה מנה"י שלו ימינה כנגד מימינו ושמאלה משמאלו בסוד אלכסון אבל עמידתה בסיפך וכמבואר בלק"ת בסוד איסור גיד הנשה וזהו אריתי מורי שהם קו ימין דלאה שכנגד חסד דז"א ומור בכ"מ סוד החסד עם בשמי סוד קו ימין דרחל שכנגד הוד דז"א שסוד הבשם בסוד השמאל שהם הגבורי' וכמ"ש בלק"ת פ' תשא בסוד שמן המשחה שבשמים הם הגבורות וקו השמאל בינה או גבורה והוד או מל' עיי"ש אכלתי יערי הם קו שמאלי דלאה שעומדת במקום הקשה ויסוד אבא מכוסה ביסוד אמא ולכן יער גי' גבורה דין עם דבשי הם קו שמאלי דרחל שעומד נגד יסוד דז"א ודבש הם דבש תמרים שפע היסוד צדיק כתמר יפרח וכמ"ש בפסוק דבש וחלב תחת לשונך ואעפ"י שקו אמצעי דנוקבא הוא כלו רק גבורה משא"כ בקו ימינה ושמאלה שיש בהם ג"כ מבחי' החסדים כמ"ש בע"ח שער הירח הנה הם נמתקין ע"י יסוד אבא שמגולה נגד קו אמצעי וז"ש דבש גי' פ"ר כ"ו סוד מיתוק וטעם הדבש מתוק שתיתי ייני קו שמאלה דלאה כנגד גבורה דז"א שהם היין עם חלבי קו שמאלה דרחל שעומד כנגד נצח דז"א שהוא ענף החסד לובן החלב וז"ש הכתוב בזוהר פנחס דף רמ"ד ובדף רמ"א מורי עם בשמי דרועא ימינא בירכא שמאלא יערי עם דבשי יעקב ורחל ייני עם חלבי דרועא שמאלא בירכא ימינא והנה אריתי אכלתי שתיתי הם ג' לשונות הנה בדבר הגס ועב כגון לחם ובשר שייך אכילה ולגבי דבר הדק יותר כגון משקה יין וחלב שייך שתי' ולגבי דבר הדק יותר כגון ריח שייך לשון אריתי שלגבי דקותו לא יתכן אפי' לשון שתי' ונמצא לפי הנ"ל שנה חלק כנגד יותר לקו ימין שהם מורי ובשמי כי קו הימין הוא בחי' חסד וקו השמאל שהם ייני וחלבי הם גסים יותר כי הם גבורי' וקו האמצעי שהוא כולו גבורות כמבואר בשער הירח שבקו האמצעי מדעת ות"ת ויסוד הם כלם גבורות משא"כ קו ימינה ושמאלה יש בהם מסוד החסדים המגולים והא"ל

דשביק בת אבא והוא היושבות בגן עדן העליון שה"ס הבינה שנקרא גכ"י שהוא ג"ן י' גן של היוד שהוא גן של החכמה וכן גכ"י גמ' ש"ג בבינה והנוקבא נקראת גנו שהוא ג"ן ו' גנו של ז"א שהוא ו' מהוי' [וכן בתיקונים תיקון כ"ג איתא וז"ל תמן בת תמן אם וכו' ואיהו גן עילאה גן תתאה ע"כ הרי בינה ומל' נקראים גנים] [ובס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך גן כתב שגן במל' ובבינה כי בינה גן לנטיעה שהיו כקרני חגבים ומל' הוא גן לנטיעות התחתונות וכו' ויש גנת אגוז שהוא במל' שהוא גנה ליסוד עכ"ל] וזהו הפיחי גני שינשב הרוחא קדמאה דאמא בסוד העלאת מ"נ לזיווג או"א [ועיין בזוהר פ' חקת דף קפ"ג ע"ב בסוד הפיחי גני ובסוד ישב. רוחו יזלו מים] ועי"ז ימשכו מוחין לז"א וזהו יזלו בשמיו שיזלו המוחין דאמא שהוא סוד הבשמים בז"א כי בשמים הם גמ' מילואי דג' אהי' וה"ס מוחין דאמא עיין בפע"ח שער הברכות פ"א בדפוס דוברוונא ובדפוסים אחרים בפ"ב ושער הלילות פ"ד ופ"ה ושער הקי"ש פי"ג ופי"ד ובלק"ת פ' ויחי בפסוק בן פורת יוסף שסוד המוחין דאמא ה"ס מילואי שמות דאהי' גם כי סוד הלבושים ה"ס כה"י דאמא שה"ס ג' מילואי אהי' שהם לבושי המוחין דאמא ועיין מ"ש לעיל בפסוק קול דודי הנה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות וה"ס הבשמים של הקטרת שה"ס מוחין דאמא כמבואר למעלה בפסוק לריח שמניך טובים עיי"ש [והרח"ו בפי' התורה כ' שסוד הבשמים ה"ס העלאת המ"ן ונשמות הצדיקים ומהבירורין וזהו הפיחי גני יזלו בשמיו עיי"ש וה"ס העלאת מ"נ שמעלה יסוד הבינה אל זיווגה עם חכמה ובודאי תימן ה"ס. רוחא שכנן בה אבא שהוא ימין וגני שם ס"ג דלא כהרמ"ז] ואח"כ ע"י המשכת המוחין יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו לגנו ה"ס הנוקבא דז"א שהוא גן של ו' כנ"ל ויזדווג [בחי' יעקב] עם הנוקבא ויאכל פרי מגדיו

השמטה

והואיל והוא יותר גבורות מימינה ומשמאלה אמר בו לשון אכילה כמלא חלק כבוד לימין על השמאל ולשניהם על הקו האמצעי ובר"מ זוהר ויקרא ד"ג ע"ב סדר הששה דברים בלופ"א שמורי עם בשמי דרועא ימינא וירכא ימינא יערי ודבשי דרועא שמאלא וירכא שמאלא ייני וחלבי גופא וברית וכ"ל שלפי' הנה מורי שהוא חסד ה"ס קו ימינה דלאה כנגד חסד ימין דז"א ובשמי הוא קו ימין דרחל [או בשמי קו שמאל דרחל כנגד כלא ז"א וכן דבשי קו ימין דרחל כנגד הוד ה"ס דין מתוק שנבנה מכלא דז"א ימינה שכנגד סוד ה"ס דין מתוק] שנבנה מכלא דז"א ונקרא בשמי ונפכי שעומד בהוד ז"א כנ"ל אבל בבינה דידה מירכא ימינא ויערי ה"ס קו שמאלא דלאה כנגד שמאלו גבורה דז"א ולכן ה"ס היער גבורה דין מהלפך ובשמי קו שמאלא דרחל הנבנה מהוד דז"א אבל עמידתו בכלה ז"א ולכן נק' דבשי שה"ס גבורה ממותקת שמאלה בימינו אבל בבינא דידה מירכא שמאלא שתיתי ייני עם חלבי הנה ייני כנגד קו האמצעי דלאה שעומדת בקו האמצעי דז"א אשר שם יסוד אבא מכוסה ביסוד אמא שה"ס היין וחלבי קו האמצעי דרחל שעומד במקום שמתגלה יסוד אבא שה"ס החלב מתוק ולבן ולפי' זה חלק כבוד בלשון אריתי לימין יותר מכלם ולשמאל אמר אכלתי לפי שקו שמאל הוא דין ולקו' אמצעי שהוא ממוצע בין ימין ושמאל אמר לשון ממוצע שתיתי הממוצע בין שניהם דק יותר מאכילה וגם מאריתי עוד פי' שם בר"מ פי' אחר שמורי ובשמי הם גופא וברית ויערי עם דבשי תרין ירכין וייני עם חלבי תרין דרועין עיי"ש ולפ"ז הנה מורי ה"ס .קו האמצעי דרחל כנגד יסוד ז"א שאינו מגולה יסוד .אבא שה"ס החסד סוד המור ובשמי סוד קו אמצעי דרחל כנגד ת"ת ז"א שם מכוסה יסוד אבא ביסוד אמא שה"ס הבשם ויערי ודבשי קו ימין ושמאל דרחל כנגד נו"ה דז"א ויער סוד ההוד דין קשה וכלא דבש דין ממוצע וייני וחלבי קו ימין ושמאל דלאה כנגד חו"ג דז"א וייני גבורה וחלבי חסד כמ"ש שם ולפ"ז חלק כבוד יותר ליסוד אבא המגולה ואמר בלשון אריתי כי בקו אמצעי מתגלה יסוד .אבא משא"כ בימין ושמאל כו"ה דאבא מלובשים בנו"ה דאמא וחלק כבוד לחו"ג לגבי נו"ה ואמר בלשון שתיתי ונו"ה אכלתי כי חו"ג למעלה מנו"ה וכל הפירושים אמת כי שבעים פנים לתורה ואמר אכלו רעים לד' דיוקנין דנורקייא שתי ושכרי דודים לשאר שערין דמתפרשין מניהו שע"י זיווג האצילות בודאי גם הם נהנין מהזיווג ומתייחדין או"א וזו"נ דבריאה ואעפ"י שאינו זיווג גמור מ"מ בודאי גם בבריאה נעשה אז יחוד קצת אלא שאינו נחשב לזיווג.

יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו עמ"ש למעלה בפנים בשם הזוהר שפרי מגדיו ה"ס נשמות הצדיקים הנולדים מטיפת זיווג זו"נ והם פריו וכן מבואר ג"כ בזוהר לך לך דף פ"ה ע"ב בפסוק ופריו מתוק לחכי אלון נשמתהון דצדיקיא דכלהו איבא תיאובתא דקב"ה וקיימא עמי' לעילא עכ"ל וכן מבואר ג"כ בזוהר פקודי דף רכ"ג ובזוהר פ' בא דף ל"ז ע"ב הרי שפרי הוא כינוי לנשמת הצדיקים ועיין למעלה מ"ש לקמן בפסוק שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים ובפסוק ועל פתחינו כל מגדים כי מגדים ג"י מ"ה וב"ן שהם חו"ג שבדעת ז"א שממנו נמשך הטפה של נשמת הצדיקים והנה מגד שהוא שורש התיבה של מגדים ג"י מוי' אהי' וכן מנין של כל הפסוק יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו ג"י תקמ"ו כמנין הוי' פעמים אהי' כי הוי' אהי' באו"א והן מעטרין . שבן הנעים שהוא ז"א בתרין עטרין:

שהם

מגדיו כי סוד הזיווג נקרא אכילה ע"ד הלחם אשר הוא אוכל וכמבואר בע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש י"ג ובכמה מקומות והנה מבואר בע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש ב' שאין הזכר מעורר עצמו לזיווג עד אשר הנוקבא תקשט עצמה ותעדה כלי' כי הז"א הוא תמיד מוכן לקבל מלמעלה ואינו משפיע למטה רק בעת אשר תקשט עצמה וסוד קישוטיה הם סוד נשמות הצדיקים העולים לה למ"נ ביסודה והם המקשטין אותה עיי"ש באריכות ועיין בפע"ח שער תפלה אפיים ושער הק"ש פ"ב וזהו ויאכל פרי מגדיו שהיא נשמות הצדיקים שנברא ונעשה הנמשכת מן הדעת דז"א שהיא פרי מגדים כמ"ש לעיל בפי' פרדס רמונים עם פרי מגדים והנשמות של הצדיקים נבראין מזיווג יסוד ז"א ונוקבי' והנמשכת הטפה מוחא הדעת דז"א [ועיין בזוהר לך לך דף פ"ב ע"ב ובזוהר פקודי דף רכ"ג ע"ב שנשמות הצדיקים נקראים פרי וכן עוד בזוהר לך לך דף פ"ה ע"ב עיי"ש וזוהר ויחי דף רל"ח ע"א] וכן מבואר בזוהר פ' בא דף ל"ז ע"ב מאי ויאכל פרי מגדיו אלין קרבנין דאתקריבו קמי' ונשמתהון דצדיקיא עיי"ש שהם עולים למ"נ בסוד מסירת נפשם והשכינה מתקשטת עמהם בסוד חזי במאי נרא אתינא לגבך והבן [ויבא דודי הוא בחי' יעקב המזדווג עם רחל].

ה

(א) בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃

הנה החתן שהוא ז"א מספר להכלה שבאתי לגני גן עדן העליון גן י' כנ"ל שהיא אמא עילאה וקיבל מוחין הבאים מזיווג או"א והנה תוך המוחין שיש לו מאמא יש מוחין מאבא והם מכוסים וטמורין נה"י דאבא בתוך נה"י דאמא וזהו אריתי מורי עם בשמי כי מור כבר נתבאר שהוא ביסוד אבא ובשמי הוא ביסוד אמא כי הבשמים כבר נתבאר כ"פ שהיא בשמי הקטורת שהיא מוחין דאמא ובשמי"ם גי' ג' מילואי אהי' נפקת ג' אהי' הפשוטים וביסוד אמא הם ג' מילואי אהי' כמבואר

השמטה

שהם חו"ב שבדעת שממנו נמשך טיפת הזיווג וכן ר"ת וס"ת של הפסוק יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו גי' ע"ב קס"א שהם הוי' ואהי' במילוי יודין שהם או"א והנה גי' של כל הפסוק העולה תקמ"ו גי' ששה פעמים הוי' וששה פעמים אדני שהם זיווג זו"נ שהם יבא דודי שהוא הוי' לגנו שהוא אדני וזיווג הוי' אדני גי' מאכל שהוא כינוי אל הזיווג וזהו ויאכל פרי מגדיו גם ששה פעמים שם ס"ג מרומזים בפסוק זה כי יבא דודי לגנו גי' ב"פ ס"ג וכן ר"ת של ויאכל פרי מגדיו גי' ג"כ ב"פ ס"ג הרי ד"פ ס"ג ותיבת מגדיו גי' ג"כ שם ס"ג הרי ה"פ ס"ג וס"ת של הפסוק יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו עולה ג"כ ס"ג הרי ו' פעמים ס"ג מרומזים בפסוק זה וששה פעמים הוי' אדני וסוד שם ס"ג הוא באמא אשר היא סוד גן עדן העליון גן של יוד בסוד הפיתי גני' וכן גי' ס"ג וכן באתי לגני וכמ"ש למעלה בפנים עיי"ש ומן הבינה מקבל ז"א סוד המוחין לצורך הזיווג ואח"כ נותן משפעו אל הנוקבא והנה ז"א ה"ס אות ו' משם הוי' שהוא ז"א הכולל ששה קצוות שהם חג"ת נה"י ש"ת דרגין ומקבל המוחין מאמא ונגדלים הששה בסוד עברה בסוד הנמת כלם ולכן מרומזים בפסוק זה ששה פעמים ס"ג וששה פעמים הוי' וששה פעמים אדני כנ"ל כי הכל הוא בסוד ז"א שהוא ששה קצוות ונוטל מאמא ונותן לנוקבא וה"ס הששה דברים שחושב אח"כ באתי לגני אחותי כלה אריתי מור"י עם בשמ"י אכלתי יער"י עם דבשי"י שתיתי ייני"י עם חלבי"י שהיא ו"ק דז"א המתמלאין ברכה ושפע מאמא כמ"ש בזוהר ויקרא דף ג' ע"ב עיי"ש ור"ת בס ועיין למעלה בפנים מ"ש בזה גם נרמז בפסוק זה סוד יחוד וזיווג יסוד ז"א עם הנוקבא שהיא יוסף ודו"ד שהוא גי' קי"ע וכן הוא גי' של ר"ת יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו גם גי' עשרה פעמים שם אהוה שהוא שם הדעת כידוע כי שם אהוה ב' אותיות ראשונות משם אהי' וב' אותיות אחרונות מהוי' שהוא מכריע בין הוי' לאהי' שהוא חו"ב והוא יוצא מר"ת את השמים ואת הארץ וסוד י"פ אהוה ה"ס הדעת הכולל ס"ח ור"ג שהם עשר אורות וכן יוסף הצדיק דוד המלך גי' דעת כי הזיווג נמשך מהדעת והבן.

אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי עמ"ש למעלה בפנים בסוד הדבש הם גבורות דאבא הנעשין מן חסדים דאמא ח"ס כאמור בזוהר ויחי דף ר"מ ע"א וז"ל אלמלא תוקפי' דדינא קש"י לא נפקי' דבש מאן דבש דא תורה שבע"פ דכתיב ומתוקים מדבש ונופת צופים ומעז יצא מתיק ומנו דא תורה שבכתב יצא מתוק דא תורה שבע"פ עכ"ל כי הנה תורה שבכתב שהיא יסוד אבא הגבורות שבו ה"ס העז ומהם יצא מתוק שהוא הדבש כי ת"ש תורה שבע"פ שהוא יסוד אמא אשר הם חסדים כלם שהם מתוקים ומזה נמשך בסוד השתלשלות שמסוד הדין הקשה שלמעלה נמשך סוד שמתוק שהיא הדבש שהוא הדינים כמ"ש בלק"ת בפסוק כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו שדבש מורה על הדינים עיי"ש

כמבואר בפע"ח שער הברכות פ"א בדפוס דובראוונא ובדפוסים אחרים בפ"ב עיי"ש בכוונת אתה עיי"ש [וכן י"ל שמורי יסוד אבא ובשמי יסוד אמא ויערי הוד אמא ג"י גבורה דין ודבשי הוד אבא הוי' יותר חסד ייני כלה אמא חלבי כלה אבא ומה שהקדים אמא לאבא כי אבא עמיר באמא רק ביסוד אבא שהוא מגולה הקדים מורי לבשמי] והנה מבואר בע"ח שער או"א פ"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ז ובפע"ח שער הלילית פ"ד ובלק"ת פ' ויחי בפסוק בן פורת יוסף שהנה ביסוד אבא יש ה"ח וה"ג וכן ביסוד אמא ה"ח וה"ג וכשמתלבשים כה"י דאבא בכה"י דאמא הנה הגבורות דאבא מתלבשים ביסוד אמא ונעשים חסדים דאמא בסוד וחכם בבינה והחסדים שביסוד אמא מתלבשים ביסוד אבא ונעשין גבורות דאבא בסוד הבן בחכמה עיי"ש.

והנה מבואר בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש א' שסוד התרין כתפין דא"א המשכין בדעת ז"א והם סוד תרין עטרין שהם ה"ח וה"ג שבדעת ז"א הנה כתף ימין בא מלובש ביסוד אבא כי כתף א"א הימין מלביש אבא וכתף שמאל בא מלובש ביסוד אמא שכתף שמאל דא"א שם אמא מלבש ונמצא ביסוד א' ויסוד אמא הם סוד התרין עטרין ועיין בע"ח שער הנסירה פ"ו בענין תרין כתפין דא"א המשכין בדעת ז"א.

וזהו אבלתי יערי הנה יע"ר ג"י מנצפ"ך שהם ה"ג כמבואר בע"ח שער כסא הכבוד פ"ז וה"ם ה"ג שיש לז"א מיסוד אמא.

עם דבשי הנה מלת דבש מורה על דין כמבואר בלק"ת פ' ויקרא בטעמי מלות איסור הקטרת שאור ודבש עיי"ש והנה עצם הדבש הוא מתוק שה"ם החסדים וה"ם חסדים דאמא שהם נעשו גבורות דאבא ועיקרם מיסוד אמא שה"ם תורה שבע"פ כדלקמן וכן דבש ג"י כ"ו פ"ר ועולה בג"י יותר מ"יע"ר מנין כ"ו שה"ם שם הוי' לרמז על החסד שבאמת הם חסדים דאמא בסוד שם הוי' ונעשין החסדים גבורות דאבא שה"ם פ"ר ג"י גבורה ד"ין ועיין בזוהר ויחי דף ר"מ שאמר מאן דבש דא תורה שבעל פה ועיין לקמן [וכן יש דבש שה"ם היסוד כמבואר בז"ח פ' כי תשא וה"ם דבש תמרים צדיק כתמר יפרח ודבש דבורים ה"ם יערת דבש ה"ם הגבורות דאבא והבן] שתיתי ייני עם חלבי הנה יין ה"ם הגבורות וה"ם הגבורות דאבא שה"ם יין מזוג והם נעשו חסדים דאמא כי אמא ה"ם היין המשמח כמבואר בכ"מ ועיין בלק"ת פרשת תולדות בפסוק ויבא לו יין וישת ובפע"ח שער הפורים בסוד שתיית היין.

וחלבי ה"ם חסדים דאבא שהוא לבן ומתוק וחל"ב ג"י ד' יודין דע"ב כמבואר במבוה"ש ש"ה ח"ב סוף פ"ד [ובשנת חסידים מסכת החלב] ועיין בזוהר דף ל"ט ע"א שאמר יין ושמן ומים דבש וחלב מאתר חד נפקו עיי"ש.

וכן מבואר בזוהר ויחי דף ר"מ ע"א וז"ל דהא אורייתא יין וחלב תורה שבכתב ותורה שבע"פ עיי"ש ועיין בס' מקדש מלך שפי' שם שסוד חלב תורה שבכתב שהוא סוד אבא ויין תורה שבע"פ שה"ם אמא עיי"ש וכן מבואר בפע"ח שער חג הסוכות פ"ב בפסוק מכל מלמדי השכלתי מבואר שתורה שבכתב ה"ם יסוד דאבא ותורה שבע"פ ה"ם יסוד אמא עיי"ש ובחנם השיג בס' עטרת לבי שם בפי' הזוהר על המקדש מלך והבן ועיין בלק"ת פ' יתרו בפסוק כה תאמר לבית יעקב [והנה בס' הבהיר איתא וז"ל ובלא מחיר יין וחלב מה ענין זה אצל זה אלא מלמד שיין הוא פחד וחלב הוא חסד עכ"ל וכן בפרדס ועסיס רמונים ערך חלב מבואר שהוא בחסד ועיי"ש ערך יין שה"ם הגבורה או הבינה] הנה מור בשם יער דבש יין חלב ג"י רלב תנה תקלו מילואי הוי' אהוה שה"ם המוחין מור יער יין ג"י תקלו מילואי אהוה].

והנה יין מורה על גבורות דאבא שנעשו חסדים ביסוד אמא והם יין לגבי אבא ומים לגבי אמא ובאמת אפילו החסדים ה"ם יין כי כל כללות אמא נקראת

השמטה

עיי"ש ובאמת דבש הוא מתוק כי בשרשו בתורה שבכתב שה"ם יסוד אבא הגבורות הם חסדים דאמא וה"ם ממתקת הדין בשורשו שהצימצים הוא לצורך החסד שלא יתפשט ויוכל להגבילו בסוד הכלי הנעשה מסוד הצמצים כידוע ליודעים וזהו מעז יצא מתוק כי לצורך הדין בעולם הוא חסד גדול ונמשך מסוד גבורות דאבא שהם חסדים דאמא ובזה יבנו דברי הזוהר הנ"ל שלכאורה משמע שתורה שבכתב הוא דין יותר מתורה שבע"פ אם א"א לומר אלא הפי' הוא כמ"ש והנה יין וחלב איתא שם בזוהר שהם תורה שבכתב ותורה שבע"פ ועיין מ"ש למעלה בפנים בפסוק שתיתי ייני עם חלבי והנה ראיתי בס' עטרת לבי בפי' שם לזוהר ויחי דף ר"מ ע"א אשר מיאן בפי' המקדש מלך מ"ש שתורה שבכתב הוא באבא ותורה שבע"פ באמא כי לא מצינו בשום מקום אשר תורה שבכתב יכונה לאבא אבל אני איני יודע למה מיאן הלא מפורש כן להדיא בפע"ח שער חג הסוכות פ"ב בפסוק מכל מלמדי השכלתי שיסוד אבא ה"ם תורה שבכתב ויסוד אמא תורה שבע"פ וכן בלק"ת פ' יתרו בפסוק כה תאמר לבית יעקב עיי"ש וגם הוא בעצמו בפירושו לזוהר שמיני דף מ' ע"ב פי' ג"כ דברי הזוהר שם שתורה שבכתב ה"ם יסוד אבא שהוא נקרא תורה והוא בתוך יסוד אמא שהוא הכתב ותורה שבע"פ ה"ם הגבורות

סדעת

נקראת יין המשמח אלא בחסדים שלה הוא יין מזוג בהרכבה מים וה"ג שלה ג"כ נקראים יין אלא שהוא יין חזק וצריך מים למזגן וכן הגבורות שביסוד נוקבא נקראים ג"כ יין כמבואר בדרושי החיתמות שביסודה לשמור היין שלה מן מגע החילונים אלא שה"ג דאמא הוא יין המשמח וה"ג שבמל' הוא יין המשכר כמבואר בפי' זוהר הרקיע בפי' ספרא דצניעותא פרקא קדמאה עיי"ש בדרוש האפריון ובדרוש תפלת השחר ובישנת העמוקים ועיין בפע"ח שער הברכות פ"ו בדפוס דובראווכא ובשער הדעתקים בפ"ה בכוונת שמתן לשבוי בינה ובשער השבת ס"ף פכ"ב ובשער הפורים פ"ו בסוף הדרוש של סוד מרדכי ואסתר להרח"ו ז"ל בענין היין נמצא שסוד היין הוא תורה שבע"פ שהם חסדים או גבורות שביסוד אמא וחלב הוא תורה שבכתב כי הם החסדים שביסוד אבא שהוא תורה שבכתב כנ"ל [ולפמ"ש שהם כח"י דאו"א יכולים לומר כי שתי' יותר דקה ומאכילה לכן גבי כלה נזה חכמה אמר שתי' וגבי הוד מוח בינה אכילה] והנה הלק"ת כתב בליקוטי שיר השירים וז"ל באתי לגני אחותי כלה כבר נודע כי ל"ב אלהים דעובדא דבראשית הם ל"ב נתיבות החכמה והנה אלו הל"ב נתיבות כ"א כלול מי"י הרי ש"ך [עיין בפע"ח שער העמידה פ"א] והם ש"ך דינים וצריכים מיתוק והמיתוק הוא למעלה באו"א כמ"ש זווג דאו"א נתתקין הש"ך דינין וזהו באתי לגני ר"ת ל"ב ש"י שמלאתי ל"ב דינין תקיפין אך אכלו רעים שיזדווגו או"א כי זווג נקרא בלשון אכילה ע"ד כ"א הלחם אשר הוא אוכל קראן לו ויאכל לחם וזהו אכלו ריעים לעילא דאינון או"א [כמבואר זוהר ויקרא דף ד' ע"א שאכלו רעים לעילא באו"א שהם נקראים רעין דלא מתפרשין מסדדי כי זווג תדירות דאו"א לצורך חיות העולמות אינו נפסק בשום פעם ולכן קראן ריעים וזיווג זו"ן הם רק אהבת דודים שהוא לפרקים עיי"ש] וריעיי"ש כמכין ש"ך דינים להורות כי נמתקי ע"י או"א אשר עם האכילה [עיין במבוש"ם ש"ד ח"א פ"ה ובפע"ח שער יוה"כ פ"ג] עכ"ל הלק"ת עוד כתב שם דע כי ס"ד רעים הוא

זיווג או"א וכבר ידעת כי המלכים הם נארץ אדום שהוא הבינה דמינה נפקי ומינה דינן מתערין והם בקיומא תחות היכלי שבה [עיין במבוה"ש ש"ה ס"א פ"ג ותפלה ביאור דבר זה] ואמנם מלכים אלו הם הש"ך כילולין [עיין שם במבוה"ש ובע"ח שער רפ"ח כילולין פ"ם] שהם כמר ב"י ש"ך והנה ע"י התעוררות הדינים הללו מתחממת הבינה לזיווג ולכן ב"י ש"ך וע"י אח"כ מזדווגים זו"ן והוא דין מאדני וכבר הודעתיך כי הוא עלמו סוד הש"ך נילולין כי הוא דין גימ' ש"ך גימ' ריצי"ש אך במל' יש בה רק התיבות דיין א' לבד אשר נרמז בשם אדני כי א' מאדני רומז לא' מאלפי' המנפש שבי"ה דינין [כי הוא אדני גי' שבי"ה] וזהו שתי ושכרו דודים הם זו"נ בסוד דודים גי' דיין כנ"ל גם דודים ע"ה גי' אדני שהוא זיווג ת"ת ומל' עכ"ל הטה"ר [ועיין לתעלה מ"ש בפסוק שניך כעדר הקלובות פ"ם בפי' ש"ך של המלכים שהם הנלולין וכן יש בכל פרלוף סוד הש"ך נילולין] [הנה י"ל שלכן אמר גבי או"א אכילה וגבי זו"ן שתי' ע"ד שכתבתי אלא אכלתי יערי עם דבשי שדבר הגם ש"ך נו אכילה ודבר הדק ש"ך נו שתי' והנה הטעם הנמשך מגבהי מרומים לצורך זיווג הנה אלל או"א הם בבחי' אכילה אבל לגבי זו"ן הנה האור לנגם בבח"י דקות ולכן כי בהם שתי' והבן מה שלגבי או"א גב לגבי זו"ן הוא דק] והנה י"ל שתי ושכרו דודים שתי הוא זיווג שנשיקין ש"תיי גי' הוי' דמ"ה שהוא זע"ר ושם אדני במילואו גי' תרע"א שהוא בנוקבא ועם מ"ה דז"א גי' שתי' ע"ה ושכרו כנגד זיווג התחתון דהו"ל שיקוד מוסך אלי' טיפה כלולה מה"א וה"ג שהם י"ם בין כמבואר בלק"ת ליקוטי שמואל בפסוק הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים ובפע"ח שער קריאת התורה ס"ף פ"ו בסוד העשרה בנים עיי"ש וי"ש בין גי' שכ"ר והבן [ומה שאמר גבי או"א אכילה וגבי זו"ן שתי' עיין זוהר ויקרא] עוד יש לאלות מילין ולכתוב כאשי פרקים הנה ז"ל הזוהר ויקרא דף ג' ע"ב באתי לגני אחותי כלה הא אוקמוה הא' קרא אבל באתי לגני דא גן עדן דלעילא [סיפ

בינה

השמטה

הדעת של היסוד בינה שמתגלין בתוך פה זעיר בסוד פתיחי חותם כמבואר בע"ח שער ענת"א בסוד דעת גנ"ז בפומא דמלכא ושם מתגלה הה"ג של יסוד אמא שהוא פום ממלל רברבן וזהו תורה שבע"פ ועיין בפע"ח שער הספירם פ"ג א"כ תורה שבכתב הוא יסוד אבא ותורה שבע"פ הוא יסוד אמא וכן מ"ש בזוהר שמיני דף ל"ע אמר ר' אבא יין ושמן דבש וחלב ומים מאתר חד נפקי עיי"ש ג"כ פירושו כי כולם מיסודות דאו"א שהם אתר חד בסוד דינוקן ושתאחדותן בסוד שנ"ל וכתיב לא ידעו ע"ע שאין ניכרים שום פירוד אלילה

שמן וחלב ומים בסוד החסדים ויין ודבש בסוד הגבורות וכן מ"ש בזוהר ויקהל דף ר' וז"ל ספר עילאה ספר תתאי כולא אקרי תורה מאי בין האי להאי אלא ספר עילאה תורה שבכתב דאיהו סתימא ולא קיימא אלא בכתב דתמן הוא אתר לאתגלאה לתתא ומאן הוא דא עלמא דאתי ספר תתאי תורה שבע"פ ומאן אינון ע"ם אילין דכתיבין דלתתא דאיהו קיימא עלייהו וכו' ותורה דא קיימא על פה משום דכתיב משם יפרד והיו לארבעה ראשים עכ"ל עיי"ש הנה מפרש תורה שבכתב של יסוד אבא הגנוז תוך יסוד אמא [ועיין בזוהר תרומה דף קנ"ג

באמא

בינה העליונה כנ"ל] אחותי כלה דא כנסת ישראל [והוא המלי' כנ"ל דאזדווגי זווגין בההוא גן עדן בגין דאתברכו כולהו משקיא דכלא [נראה שהזוהר מפרש הששה שהם אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי על ו"ק דז"א כמו שמביאר שם ברעיא מהימנא עיי"ש והם מתשקין ומתמלאין מן המוחין דאמא שמקבלין ונגדלין ו"ק דז"א ע"י נה"י דאמא כידוע בסוד הגדלת השלישים המבואר בע"ח שער מוחין דצלם פ"ג ופ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים פ"א ופ"ז עיי"ש באורך איך מנה"י נעשה חג"ת ומחג"ת חב"ד ע"י נה"י דאמא] ואתקשרו כל חד בחברי' הה"ד אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערו עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי כלהון אתשקיין ואתרוו מנבועא דכלא [שסוד ו"ק דז"א מתשקיין ממבועא דכלא שהוא סוד המוחין דאמא ונגדלים ועיין שם ברעיא מהימנא איך מסדר הששה דברים בסדר הו"ק ועיין בספר הכוונות [בפע"ח שער העמידה פ"ה] אכלו רעים שתו ושכרו דודים כל איכון דלתתא וכולהו ענפין כולהו מתברכין ואתזנו כד אילין אתברכן לעילא עיי"ש עוד באריכות בדברי הזוהר והנה מה שאמר אכלו רעים שתו ושכרו דודים כל איכון דלתתא ה"ס או"א וזו"ן דבריאה שנשפעין מזיווג או"א דאצילות שלאורך המוחין דז"א כמבואר בע"ח שער הזיווגים פ"ב ובשער סדר אבי"ע פ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ד שע"י זיווג או"א דאצילות להוליד עטרות לבריאה נמשך הארה ומוחין לאו"א דבריאה שיזדווגו ויולידו מוחין לזו"נ דבריאה ורעים ה"ס או"א ודודים זו"ן דבריאה [או רעים ה"ס או"א זו"ן דבריאה ודודים יצירה ועשי'] ולכן מבואר בזוהר פנחס דף רמ"א שאכלו רעים ה"ס ד' דיוקנין דכורסייא [שתו ושכרו דודים הם ענפין דמתפשטין מיניהו שה"ם יצירה ועשי' עיי"ש ועיי"ש בזוהר פנחס שמפרש הששה דברים מורי בשמי וגומר על הו"ק ואכלו רעים שתו ושכרו דודים הם נאמרים על הד' אנפין דכורסיא ארי' שור נשר אדם עיי"ש] ועוד יש לפרש באתי לגני אחותי כלה על זיווג ז"א עם לאה שמספר ז"א לרחל איך מזדווגים עם אחותה כמבואר בס' זוהר הרקיע בפירוש המאמר דזוהר ויקרא דף ג' ע"ב עיי"ש והוא סוד זיווג ז"א עם לאה כמו בשעת הולדת הטפה ומתעכבת בחזה דז"א המבואר בפע"ח שער העמידה פ"כ בכוונת המברך את עמו ישראל בשלום ובשער הסליחות פ"ג או זיווג ז"א עם לאה שמר"ה עד שמיני עצרת כמבואר בשער תפלות ר"ה פ"א עיי"ש ולא בזיווג לילה שאז זיווג יעקב ולאה או אפשר שמדבר בזיווג תפלת מנחה שאז זיווג ז"א ולאה למעלה מהחזה ומקבל ו"ק דגדלות ואפשר [שהששה דברים מורי בשמי יערי דבשי ייני חלבי הם נגד ו"ק דגדלות]

(ב) אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃

הנה פסוק זה מבואר כולו יפה אף נעים בע"ח שער טנת"א

השמטה

שאבא נקרא ספר עילאה עיי"ש והנה לפי המבואר בכאן מפורשים היטב דברי זוהר שמיני דף מ' ע"ב שכ' וז"ל תורה שבע"פ דאיהו קיימא על ההוא פה תורה שבכתב עיי"ש כי יסוד אמא ומתגלה בפה ז"א שגם הוא נקרא תורה שבכתב כמבואר בדברינו ודוק היטב ולא תצטרך לדוחקי' שבס' עטרת צבי ומקדש מלך] ותורה שבע"פ על המלי' נקודה תתאי' דקיימא על היכלות בריאה יצירה עשי' וכן פי' שם בס' עטרת צבי עיי"ש בפירושו לזוהר שמיני דף מ' ע"ב [ועיין בס' עטרת צבי בפי' לזוהר נשא דף קמ"ו ע"ב] אלא שהקשה שם דברי הזוהר אהדדי כי מזוהר ויקהל נראה שתורה שבע"פ הוא נוקבא דז"א חכמה תתאה שהוא ספר תתאה ובזוהר שמיני משמע באפ"א עיי"ש מה שדחק לפרש לפי דרכו אבל באמת לק"מ [וכן בס' מצות שמורים להרכ"ש הלכות תפילין בביאר ברייתא תנא שערו הי' נראה בין ציץ למצנפת כי ג"כ שיסוד אבא נקרא תורה שבכתב ויסוד אמא תורה שבע"פ וכי הטעם כמ"ש] כי הנה מבואר בלק"ת פ' יתרו בפסוק כה תאמר לבית יעקב ובליקוטי תהלים בפסוק ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל שסוד יסוד אבא שהוא התורה שכה הוא יוצא מז"א אל יעקב והוא שמתקן פרצוף יעקב והנה מבואר בכ"מ אין מספר בע"ח שער הירח ושער יעקב ולאה ושער הארת מוחין דזו"נ כי הנוקבא דז"א היא מקבלת מיסוד אמא שיוצא הארה ממנה מתוך ז"א אל הנוקבא ויסוד אבא יוצא ממנו הארה אל יעקב ונמצא שיעקב ורחל ג"כ בסוד תורה שבכתב ותורה שבע"פ ולכן תמצא בכ"מ כינוי תורה שבכתב ושבע"פ אל ת"ת ומלי' נמצא הכל עולה אל מקום א' אלא שפירושו של בע"פ פי' בזוהר ויקהל באופ"א ממה שפי' בזוהר שמיני כי יעקב ורחל ה"ס תורה שבתוך הכתיבה שה"ס יסוד רחל שהם ג"כ הכתיבה שבה ג"כ מצטיירים כ"ב אתוון דוגמת יסוד הבינה ורחל אל היכלות שלמטה הוא תורה שבע"פ דוגמת יסוד בינה בתוך ז"א והבן היטב.

טנת"א דרוש וא"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ה והוא כשזו"ן עולין בסוד מ"נ לאו"א אינו עולה רק בחי' הרוח שבהם אבל בחי' הנפש והגוף נשאר במקומן [ועיין פע"ח שער הק"ש פ"ה שס"ד מ"ן דאו"א הם המוחין פנימים דזו"ן ועיי"ש פ"א ופי' הארה שאנו מוסרין לזו"ן כדי שיעלו למ"נ ועיין פי"ב איך אנו מעלין הנוקבא מבריאה ועיין פי"ז איך תחלה ממשיכין מוחין דקטנות לז"א שיעלו אח"כ למ"נ ועי' פי"ט שז"א ולאה עולין אז למ"נ ול"ל שנקודה דרחל עולה מבריאה לאצילות ונכלל בלאה וכללותן עולה למ"נ עם ז"א ועיין שער התפלה פ"ד] [בסוד נפש דקטנות הנשאר תמיד בז"א פנימיות דקטנות הראשון כמבואר בפע"ח שער הלילה סוף פ"א ושער הק"ש פי"ז ושער ק"ש שעל המטה פ"ג והנה גם בבחי' קטנות שהוא נפש הוא כליל ומרכבה' ועיין בע"ח שער המוחין פ"ו וז' וח'] והנה בעת עליית הרוח למ"נ הנה גם הנפש שמשכונה בלב בדם הלב כי הנפש והרוח שניהם משכונם בלב הרוח בלב ונפש בדם הלב בסוד כי הדם הוא הנפש והרוח הוא רוח ונשימת הלב [הנה אעפ"י שמבואר בע"ח שער המוחין שנפש משכנה בכבד הוא רק בבחי' נפש שבנפש משכנה בכבד עיין בשער המוחין פ"ו ובסידור הרב המקובל מוהר"ר יעקב קאפל בכוונת התפילין בפירוש הפסוק שימני כחותם על לבך עיי"ש] ומן דם שבלב שהוא משכן הנפש' ומתפשט הנפש בדם שבשס"ה גידין להחיות הגוף ובשעת עליית זו"ן למ"נ בסוד השינה והדרמוטא אז הנפש הנשאר במקומו ומסתלק מן כל השס"ה גידין ומתקבץ אל הלב בלבד וזש"ה אני ישנ"ה ר"ל בחי' קיסטא דחיותא הנשאר בעת השינה שמסתלק מן השס"ה גידין שגי' ישנ"ה הם מתקבלין אל הלב וזהו ולבי ער [או ע"ד המבואר בתיקונים תיקון כ"ה וז"ל ולבא כד סליק מני' רוחא ואתפרש מנפשא וכו' אתמר בנפשא אני ישנה וכד ייתי רוחא לגבי' אתמר ולבי ער וכו' וכד ייתי רוחא לגבי לבא דתמן נפשא אתמר בי' קול דודי דופק עכ"ל עיי"ש וי"ל אני ישנה בסוד עליית מ"נ בק"ש ואח"כ ולבי ער בסוד הורדת המוחין דגדלות ומקבלת גם הוא בסוד ליקי' קדרה בבריאה קודם שעמידה ואח"כ בברכת אבות קול דודי דופק פתחי לי והבן היטב כי אז הוא רחמו כונא על בסוד הדעת דגדלות והמ"י ועיין בתיקון ס"ט עוד בפירוש הפסוק] ואח"כ ע"י עליית זו"ן למ"נ ומאו"א נוטל הז"א סוד המוחין דגדלות שהם שמות הוי' והם הרוח אז קול דודי דופק כמבואר בזוהר כד ייתי רוחא לגבי לבא דתמן נפשא אתמר בי' קול דודי דופק כי הרוח שהם מוחין דגדלות הם שמות הוי' מנוקדים בנקודות והנקודות הם הדפק העושה דפוקי [הנה עיין בע"ח שער השמות פ"ג בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים פ"ג בענין עשר שמות הוי' מנוקדים בקמץ פתח צירי סגול וכו' שהם הגדלות ופנימיות דז"א ומוחין דז"א ופנימיותו נקרא קול כמבואר שער פנימיות וחיצוניות דרוש וא"ו וסוד הדפק שהם הנקודות עיין בלק"ת פ' וירא בטעמי מלות ביקור חולים בסוד עשרה דפיקות בסוד הנקודות [ובתיקונים תיקון ס"ט] ועיין היטב ותטעום טעם מתוק] ונמצא שקול דודי דופק הם המוחין שמקבל ז"א ע"י עליית זו"ן למ"נ כן הוא מבואר שם בע"ח שער טנת"א עיי"ש [והבן שסוד הנקודות הם זיווג חכמה דאבא עם חכמה דאמא לצורך נשמות ופנימיות אבל סוד תגין ואותיות סוד בינה דאבא עם בינה דאמא זיווג לצורך חיות והם זיווג חיצונית ואותיות בז"ת דאמא מתלבשין בז"א] והנה מבואר בפע"ח שער העמידה פט"ז ושער ר"ה פ"ה בדפוס דובראוונא ובדפוסים אחרים בפ"ד שלצורך הנוקבא כדי לנסרה אינו עולה

רק

השמטה

קול דודי דופק וכו' עד פסוק עד שיפוח היום י"ל שמדבר בסוד זיווג דשחרית ומוחין דשחרית ועד שיפוח היום מדבר בסוד מנחה שהם זיווג לאה עם ישראל מהחזה ולמעלה וזו"נ רחל אבי"א ומבואר בפע"ח שער התפלה פי"ז ושם בהגה"ה אמר מאירון שסוד זיווג אבי"א הוא שעולין להיכל או"א ומזדווגין שם פנ"פ שלא על ידינו כמבואר באריכות בשער מ"נ ומ"ד בפי' זיווג אבי"א ועיי' שער כוונת אפים פ"א שזיווג דשחרית נעשה ע"י עליות העולמות והתכללותן עפ"י בירור ובריאה באצילות ע"י החסד משא"כ זיווג דמנחה שהוא זיווג אבי"א הנעשה שלא על ידינו הנה אז א"א לכלול העולמות כולם. רק בסוד הדין שמתעורר אז במנחה וע"י הדין נעשה אז התעוררות העולמות ואז הם העולמות בסוד הרי בתר עוכי דפרודיא שאין אז כללות העולמות גמ"כ כמו בשחרית והזיווג נעשה בסוד לצבי עם רחל ובסוד עופר האילים עם לאה או לעופר האילים ר"ת לאה ובסוף ש"ר סבירים אחר היושבת בגנים שמדבר מסוד חצות לילה אח"כ אומר ברח לך ודמה לך לצבי בסוד זיווג רחל בכ"א או לעופר האילים בסוד זיווג לאה בויעבור כמבואר בשער הקליפות ושם על הרי בשמים בסוד כללות העולמות ועליית כר"ן מבי"ע למ"נ בסוד ר"ם בשמים שהם המ"נ אבל כאן מדבר בסוד זיווג רחל אבי"א שלא ע"י כללות העולמות נקראים הרי בתר ואח"כ על משכבי בלילות מדבר בסוד הלילה ובסוד ירידת רחל לבריאה ועד שיפוח היום וכו' פי' קודם הסתלקות המוחין כי כל היום עדיין רשימו דמוחין קיים כמבואר בשער התפילין ושער הק"ש ובמנחה לוקח מוחין חדשים לצורך הזיווג:

רק ז"א למ"כ כי מסתלקין ממנו המוחין ומזדווגין או"א ונכנס כה"י דאמא בנוקבא לנסירה אבל כדי לתמוך מוחין לז"א צריך שתעלה גם הנוקבא בסוד מ"נ כי כל אחד עולה למ"נ לצורך חבירו הז"א לצורך הנוקבא והנוקבא לצורך ז"א עיי"ש.

וזהו אני ישנה שע"י שאני עולה למ"נ עי"ז קול דודי דופק שנמשכין המוחין לז"א ועיין בפע"ח שער הק"ש פי"ב ושער העמידה סוף פרק יוד שלצורך זיווג או"א להמשיך מוחין לזו"נ עולין זו"נ למ"נ באו"א.

והנה הז"א קורא אל הנוקבא ואמר פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי כי הנה מבואר בע"ח שער תיקון הנוקבא ושער הירח ובפרי עץ חיים שער העמידה בכוונת ברכת אבות שאחר שמקבל הז"א המוחין מאו"א הנה יוצאים אורות מפנימיות ז"א אל הנוקבא ובונה אותה ומגדלת בסוד פרצוף גמור מַמה שהיתה בתחלה רק בסוד נקודה וזהו פתחי לי בסוד קבלת אורו וקראה אחותי מלד אבא אמור לחכמה אחותי את וע"ד אחותי בת אבי רעייתי מלד אמא שנקראת רעייתי של אבא שהם תרין רעין דלא"מ בסוד אכלו רעים יונתי מלד ז"א כיונה זו השומרות את בן זוגה ואינה מזדווגת לאחר כמבואר במדרש תמתי מלד פרצוף יעקב בסוד ויעקב איש תם [ועיין בתיקונים תיקון ס"ט וז"ל כד רואה דפוק לימינא אתמר בי' פתחי לי אחותי לההוא דאתמר אמור לחכמה אחותי את וכד דפיק לשמאלא אתמר בה רעיתי וכו' וסטרא דעמודא דאמצעיתא יונתי תמתי בגין דאיהו דרגין דיעקב דאתמר בי' ויעקב איש תם וכו' עיי"ש עוד איתא שם אחותי רעיתי יונתי תמתי לקביל יקו"ק עיי"ש והבן] ובזוהר האזינו בא"ז דף רצ"ו ע"א מבואר יונתי תמתי אל תקרי תמתי אלא תאומתי ודאי עיי"ש והוא כי הנוקבא יצאה מאחורי ז"א ודבוקה שם בכותל א' עם ז"א ואז נקראת יונתי תמתי כמבואר בע"ח שער פנימיות וחיצוניות דרוש ו' ואז שאז נקראת בעמדה אב"א עם ז"א יונת אלם וזהו יונתי תמתי כי אז הם תאומים ומלד פנימיותה שה"ס מה שיש לה בבחי' פב"פ עם ז"א נקראת אחותי רעיתי כמו שמבואר לעיל בפסוק כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות והמשכיל יבין ולא נקראת אחותי רעיתי רק בעת הזיווג או דנשיקין או זיווג התחתון דיסודות בסוד אמכם אחותי בת אבי הוא ותהי לי לאשה.

שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה הנה פסוק זה מבואר בלק"ת פ' תולדות שה"ס קולי וכיתי [שערי דרישא] דדא"א ושל י"ג ת"ד דילי' המגיעין עד טיבור דא"א ושם הוא רשם ז"א וסוד השערות הללו הם צינורות המושכין אור ומוחא סתימאה דא"א שה"ס טלא דבדולחא והשפע נוזל על ראש ז"א ואח"כ הז"א נותן להנוקבא בסוד פתחי לי אחותי וכו' שראשי נמלא טל שהם ברישו ה"ס הט"ל [כי בדעת דז"א הוא יסוד אמא שה"ס אהי' דהסין ומילו דמילו דשם אהי' דהסין כזה אהי' אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה אל"ף למ"ד פ"ה ה"ה יו"ד וא"ו דל"ת ה"ה ה"ה שם ל"ט אותיות בסוד הטל כמבואר בלק"ת ליקוטי תרי עשר בפסוק אהיה כטל לישראל ועיין בלק"ת פ' שמות בפסוק וירא ד' כי סר לראות שסוד הטל דנחית לרישא דז"א ה"ס דעת דז"א שהם תרין עטרין שהם ה"ח וה"ג שבו ועיין במבוש"ש ש"ג ח"ב סוף פ"ט ובפ"י ופי"א שהשערות דנימין דרישא ושערות דיקנא דא"א ומשכין הטל שה"ס השפע ממ"ס דא"א ברישא דז"א ועיין בפע"ח שער התפילין פ"ד שהשערות דרישא דא"א הם מגיעין ונוטפין בדעת דז"א ושם נמשך השפע מן השערות ועיין למעלה בפסוק אלף המגן תלוי עליו ולקמן בפסוק כרם הי' לשלמה איך שממ"ס דא"א נמשך עד הדעה דז"א והבן היטב מה שכתבני] וקווצותי רסיסי לילה הם הנימין דז"א התולין מאחוריו ומתפשטין עד רישא דנוקבא העומדת באחוריו וז"ס רסיסי לילה רסיסים הנוגעים ללילה שהוא המלי' כן הוא מבואר שם בלק"ת פ' תולדות עיי"ש ועיין באד"ר דנשא דף קכ"ח ע"ב וקל"א ע"ב [ובפי' האד"ר להאריז"ל הה"ס מבואר שראשי נמלא טל ראשי תיבת שעין גי' כח"ש ע"ה כי הטל מבטל יניקת הקליפות שנורשם בשער רישא דז"א] והנה מבואר בפע"ח שער התפילין פ"ד שאין קולי שערי דא"א מגיעין עד רישא דז"א רק כשז"א הוא בסוד הגדלות ולא בעת הקטנות ולכן בכאן שקול דודי דופק שכבר קיבל ג"ר דגדלות ואז ראשי נמלא טל שמגיעין שמה קולי דשערי א"א וקווצותיו מגיעין עד הנוקבא בסוד רסיסי לילה כמבואר בפע"ח שער הלילית פ"ג ושער התפילין פ"ח והנה מבואר בפע"ח שער העמידה בכוונת ברכות אבות שאין הנוקבא נשלמת בבחי' פרצוף גמור אחורי ז"א רק אחר שמקבל ז"א מוחין מאו"א וכשלם היא קודם ואז אח"כ מתקן הנוקבא בפרצוף גמור ואז מגיעין קולי דשערי ז"א ברישא דילה בסוד קווצותי רסיסי לילה והבן [פשטתי את כתנתי וכו' הנה בז"ח בשערי אותיות פי' בראשית לפי הגרסא שלפנינו נראה שהם דברי הבעל ואפשר שיש ג"כ לפרש דברי הז"א על השכינה ולתקן הגרסא].

(ג) פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם:

הנה זה משיב השכינה אל ז"א הקורא אלי' פתחי לי אחותי והוא מבקשת דרך בקשה [או שהוא דברי בעל' ז"א שמבקש מאת כלתו לפתוח לה] כי מבואר פסוק זה בזוהר חדש בשערי אותיות פי' בראשית [ובשער אורה שער חמישי] והמבואר משם שסוד הכתונת ה"ס כינויי

השמות

השמות שהם עולם הבריאה שהוא נעשה לבוש וכתונת [ז"א] והשכינה ברדתה שמה ובעת עלייתם באצילות הם פושטים הכתונת הלזה כדי לעשות הזיווג בקירוב בשר ורוחצים רגליהם שהם יורדים למטה בין החיצוניי׳ שכל עיקר יניקתם מן הרגליים שה"ם כ"ה כאשר יבואר לקמן בפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים עיי"ש ועיין בפע"ח שער השבת פ"ג בכוונת רחיצת הרגליים במים חמין בערב שבת עיי"ש בזוהר חדש וזה שאומרת השכינ׳ הנה עליתי לאצילות ופשטתי כתנתי ורחצתי רגלי ואני מבקש מדודי שלא יניחני לרדת ח"ו עוד למטה ללבוש בחי׳ כתנות עור וכתונת שחורה שה"ם הקליפות שנבייע כמבואר למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה עיי"ש וזהו איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם וכ"ז דרך בקשה מז"א שיקיים ויעמוד אותה בעלותה מבריאה בסוד נקודה ולעשותה ע"י אורותיו פרצוף גמור [או בקשת ז"א שהכין הי"א עצמה לזיווג ע"י מ"נ ממעי"ט של התחתונים ומספר לה שכבר הוא מוכן לזיווג מלבד עצמו ואשתליל מלבושיו שהם הכנויים שבבריאה והנה אח"כ מספרת שז"א שמע בקול בקשתה וזה דודי שלח ידו מן החור ופסוק זה מבואר באדרא רבא שבזוהר נשא דף קמ"א ע"ב ועיי"ש בס׳ זוהר הרקיע בפירושו שדודי שהוא ז"א שלח ידו שה"ם הה"ג שמתגלין בה׳ אלבעות של יד שמאל והוא שלח הה"ג של הנוקבא ע"י החו"ר שה"ם הנקב שיש בחזה דז"א באחוריו נגד החזה ודרך שם יולאין הה"ג אל הנקבה בסוד נקבה נק"ב ה׳ וכמבואר בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ד ושער הירח פ"ב וכל בנין הנוקבא הוא ע"י הה"ג שיולאין מז"א וכיתכין בדעת קלה דנוקבא והדעת שלה מתפשט בגופה בסוד נשמה אל הגוף כמבואר שם בע"ח שער תיקון נוקבא ושער הירח וזהו ומעי המו עליו כי מבואר בס׳ זוהר הרקיע בפי׳ הקדמת זוהר בראשית דף ג׳ שסוד המעיים הוא סוד הדעת הנעשה כשמה אל הגוף שהוא הת"ת וכמ"ש בזוהר משפטים דף קכ"ג ע"א ובאדרא זוטא דהאזינו דף רל"ו ע"א ומעוי אתתקן בדעת ואתמליין כל אכסדראין ואדרין כמה דכתיב ובדעת חדרים ימלאו עיי"ש כמלא שסוד המעיים ה"ם התפשטות הדעת בתוך הגוף דז"א וכן הוא בדעת דנוקבא המתפשט בסוד ה"ג בגוף הנוקבא וה"ם מעיים שלה [ועיין היטב באד"ר דנשא שם קמ"א ע"ב בסוד בנין הנוקבא ויתבאר לך היטב פי׳ כל הפסוק הזה] והנה סוד הה"ג ה"ם הומי׳ שכל ענין הרמה קול ושיר והומי׳ הוא בגבורות כי יין בכהייתו ושמן בחשאי [וה"ם מי דוממת שין שורקת שה"ם מים ואש המוזכר בס׳ יצירה] כמבואר בכתבי האריז"ל ה"ה בכמה מקומות ועיין בזוהר שמיני דף ל"ט ע"א בפסוק יין ושכר אל תשת והגבורות הם המעוררין האהבה לדודה בסוד מישרים אהבוך כמבואר למעלה וזהו ומעי המו עליו.

ואח"כ אומרת קמתי אני לפתוח לדודי שכיון שכבר הי"א מתוקנת בפרצוף גמור אצ"א עם ז"א ואז קמתי בסוד נפלתי גם קמתי וסוד נקודה לבוד פרצוף וחוזרות פב"פ עם ז"א ואז פותחת פתחה ובתחלה פותחת פה העליונה בסוד זיווג הנשיקין ואח"כ פתחה התחתון בסוד זיווג התחתון שה"ם בישור ב׳ פתחים שבדא ומילולא והבן והנה מבואר למעלה בפסוק לריח שמניך טובים ובפסוק אני חבצלת השרון שיסכת הצמקים שבזיווג הנשיקין מקבלת הנוקבא מיסוד אבא שמתגלה ונוקב בפה זעיר אנפין עיי"ש.

ומבואר בלקו"ת בליקוטי שיר השירים בפסוק ישקני מנשיקות פיהו והובא למעלה ובפע"ח שער העמידה פי"ח שעל ידי נשוקי הזכר לנקבה יוצא הבל מפה ז"א ומתגלגלין ז׳ ספירות התחתונות של הנוקבא עיי"ש והנה עוד מבואר בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ע"ח ובפע"ח שער כוונת אמן פ"ב שבזיווג הנשיקין הזכר קודם לנקבה שהוא נושק תחלה ואח"כ הי"א עיי"ש.

והנה מבואר באד"ר שבזוהר נשא דף קל"ז ע"ב תאנא חמש גבורן מתפשטין בחוטמא בפומא בדרועין בידין באלבעין ועיין בע"ח שער דרושי הצלם דרוש א׳ בדרוש ומכלפיך בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בדרוש ב׳ שסוד הה"ג מתפשטין בחוץ בה׳ מקומות הנ"ל ועיקר גלויית הה"ג הוא בה׳ אלבעות של הידים ולכן הם ה׳ אלבעות בכל יד כנגד הה"ג ועיין בפע"ח שער ק"ש שעל המטה פי"א ובשער ר"ה פ"ב בדפוס דוברא‍ווכא ובדפוסים אחרים בפ"ג ובע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש יוד ובלק"ת פ׳ ויגש בפסוק והי׳ בתבואת האכן ובפ׳ חקת בפסוק באר חפרוה שרים ובליקוטי ישעי׳ בפסוק מי מדד בשעלו מים ועיין בפע"ח שער הברכות פי"ה בדפוס דוברא‍ווכא ובדפוסים אחרים בפי"ג בענין הנבחת ידים אחר הנטילה ורחיצת הידים והאלבעות וזהו וידי נטפו מור ר"ל שה"ם התחתונות נמתקו ע"י א"ר והבל הפה דז"א שיולא משם או"ר יסוד אבא שה"ם המור כמו שנתבאר למעלה בפסוק לרור המור דודי לי ואפילו מקום הדינין והתגלות הה"ג שהם בידיו ואלבעותיו נמתקו ע"י אור יסוד אבא שהוא כולו רחמים וחסדים גדולים ויסוד אבא נקרא מור עובר על כפות המנעול כי בהתלבש יסוד אבא בתוך יסוד אמא ומתלבשין תוך ז"א הנה יסוד אמא קלר ומסתיים בחזה דז"א ויסוד אבא שהוא ארוך יולא מתוך יסוד אמא ומגיע עד יסוד ז"א ולכן נקרא מור עובר על כפות המנעול וכ"ז מקבלת בנשוקי הזכר שהם קודם לנשוקי הנקבה וזה קמתי אני לפתוח לדודי ולקבל בחי׳ נשיקין ממנו וע"י ידי נטפו מור ואלבעותי מור עובר על כפות המנעול והבן [ולפי שיבואר לקמן בשם הזוהר בפסוק שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר שמור עובר בגבורה יתפ׳ מרוז וידי נטפו מור בסוד החסדים של יסוד אבא ואלבעותיו מור

עובר

עובר על ה"ג שביסוד אבא] ועיין עוד בפע"ח שער הפורים פ"ה פי' אחר על פסוק זה בסוד הכנסת נה"י דאו"א בתוך הנוקבא לנקרא מאחורי ז"א עיי"ש ויש שם ט"ס ולפענ"ד כנ"ל והמבין יבין בסוד האצבעות שהם הה"ג וחב"ד המלובשין בנה"י דאו"א הנכנסין בנוקבא והם עוברים ויוצאים לחוץ על כפות המנעול ודוק ויבואר אי"ה לקמן.

(ד) דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחוֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃ (ה) קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל׃ (ו) פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃

[מאגרא רמה לבירא עמיקתא כי במוצאי שבת נחרב הבית שהציתו אש בהיכל ובגמ' חגיגה דף ה' ע"ב איתא רבי הוה נקט ספר קינות וקא קרי בגוי' כי מטא להאי קרא השליך משמים ארץ נפל מן ידיו אמר מאגרא רמה לבירא עמיקתא ובתיקונים נדרש בתיקון ולו שבתיקונים הנוספים הנדפסים בסוף קמתי אני לפתוח לדודי בשבת וכד נפק שבת ודודי חמק עבר עיי"ש ועיין בגמ' תענית דף כ"ט ע"א ובח"א למהרש"א ז"ל ובהגהת הב"ח שליל מוצאי שבת בט"ב הי' ואז נחרב הבית] הנה בזוהר תרומה דף קמ"ד ע"א מבואר שבשיר השירים נרמז כל הדברים וכל ירידות ועליות השכינה מימי בראשית עד אחר אלף השביעי עיי"ש והנה עד עתה דיבר בסוד ימי האבות עד פסוק קול דודי הנה זה בא ומשם ואילך מדבר מסוד יציאת מצרים וקבלת התורה עד בואן לארץ כמבואר למעלה בפי' קול דודי הנה זה בא ובפסוק לאנה ורואה וכל בחי' הזיווג שהי' בימי בנין הבית שהיתה סיהרא באשלמותא בסוד באתי לגני אחותי כלה וכו' וכאן מדבר בסוד חורבן הבית שגרם החטא ונסתלקו המוחין דז"א וס"ש דודי חמק עבר והשכינה נתמעטה וירדה לבי"ע [וז"ל הזוהר פ' בלק דבשעתא דאיהי סליקת למלקט ענוגין וכוסיפין ומטא אשתכח בהו בישראל כדין מטי לגבה טפה דחרדל וכו' עיי"ש דף קל"ז ע"א] ובירידתה למטה הנה אז נעשה פתחה סתום בסוד בתולה ואיש לא ידעה וצריך בעת הזיווג לעשותה כלי מחדש כמבואר בפע"ח שער ק"ש שעל המטה פ"ו ובע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש עשירי עיי"ש והנה סוד רוחא קדמאה דשביק בה בעלה בביאה ראשונה שעשאה כלי שהיא נפשה היא מסתלק ממנה בסוד בצאת נפשה כי מתה ושרש האי רוחא הניתן ביסודה בעת זיווג הראשון דוגמתו הוא למעלה בזיווג הנשיקין שנותן ז"א רוחא קדמאה בפה הנוקבא בנשיקין הראשונים והוא השורש של האי רוחא הנותן ביסודה ועל שניהם נאמר בצאת נפשה כי מתה כמבואר כל זה בע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש ח"ט ובלק"ת פ' וירא ובפי' שלח לך בפסוק ויקרא להושע בן נון יהושע עיי"ש [וי"ל בפשיטות כי הנשיקין קודמין לזיווג ונשיקי הזכר קודמין לדנוקבא ובעת אשר הייתי מוכן להתחלת הזיווג שבתחלה הוא נשיקי הזכר תיכף נפשי יצאה בדברו ואז בקשתיהו ולא מצאתיהו וכו' נגד ב' בחינות רוחא דנשיקין] והנה מבואר בע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש יוד כשמסתלק האי רוחא מן הנוקבא הוא מסתלק אל שרשו בז"א ושרש רוחא דנשיקין הוא

בפה

השמטה

קמתי אני לפתוח לדודי וידי נטפו מור ואצבעותי מור עובר על כפות המנעול הנה בכי' זוהרקי"ע בפי' זוהר ויקרא דף י"ג ע"א מבואר בסוד הפסוק שאו ידיכם קודש שהם הה"ג שמעלה אמא למ"ן לאבא שהוא קודש והה"ג הם הידים שהם בסוד האצבעות עיי"ש ועיין בפע"ח שער ק"ש שעל המטה פ"ז ופ"י ופי"א שסוד בידך אפקיד רוחי הם יסוד דנוקבא שנקרא יד ועיין בשער הזמירות פ"ו בכוונת ובידך כח וגבורה ועיין בשער הק"ש פ"ט בסוד שם ב"ן שביסוד נוקבא שיש בו ציור ה' ידות וסוד הה"ג שהם ה' אצבעות היד כ"א כליל מה' הרי ה' ידות וגם יד הם ציר ודלת כי ה' הם הציר וד' הוא הדלת שיש ברחם הנוקבא והם שיעור שער לענין מזוזה גבוה יוד ורחבה דלת כמבואר בגמ' יומא דף י"א ע"ב עיי"ש בענין שער מדי הרי שם יד ביסוד דנוקבא רק שיש ב' דלתות וב' צירים ובהם ב"פ מנצפ"ך א' מז"א וא' מאמא שמקבלת בעת הנסירה כנודע והנה בתחלה אמרה דודי שלח ידו מן החור שהם הה"ג שמקבלת מז"א כמ"ש למעלה ואח"כ מספרת בסוד הנסירה שהוא הכנה לזיווג בסוד קמתי אני לפתוח לדודי ואז מאמא דלת וציר שני ועוד מנצפ"ך ונשלמת בשני דלתות וצירים וב"פ מנצפ"ך והנה מבואר בפע"ח שער הפורים פ"ה ובס' מצות שמורים בכוונת ברכת התורה כאשר נכנסים נה"י דישסו"ת בתוך הנוקבא לצורך הנסירה הנה יסוד הנוקבא קצר ויסוד דיש"ס ארוך ויוצא לחוץ מן היסוד דנוקבא ומתגלה לחוץ בסוד

ויעבור

נפש ז"א בשם ניתן רוחא קדמאה נפש הנוקבא והוא ג"כ השורש של רוחא קדמאה נפש הנוקבא והוא ג"כ השורש של רוחא קדמאה שנקודה כנ"ל [שהנשיקין קודמין וכן בח"י רוחא שנקודה מתפלג ג"כ בסוד נשיקיהו ולא מצאתיהו] וזהו נפשי יצאה בדברו שבסוד זיווג הנשיקין מכונה לדיבור בסוד ראוה מדברת כמבואר שער מ"נ ומ"ד דרוש י"ג ושם מתפלג רוחא שלה אל פה שלו שהם סוד הדיבור וזה הרוחא הי' נפשה וזהו נפשי יצאה בדברו והבן ובקשתיהו ולא מצאתיהו [כנגד זיווג ההמון קראתיו ולא ענני כנגד זיווג הנשיקין שהוא תלוי בפה והבן].

(ז) מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת:

כבר נתבאר זה למעלה עיי"ש היטב [וי"ל עוד מ"ש שהשומרים הסובבים בעיר הי' היכל זכות כי והיכל אהבה ולמעלה סוד תיקון זו"נ בסוד ק"ש אבל והיכל זכות ולמטה שם הי' בירורי המלכים בסוד ג' עלמין ומקיפי המלכים הי' הקליפות והם הכוני פצעוני נשאו את רדידי סוד הטוב שבנוגה כי נוגה הי' מלבוש בסוד סדין עטתה והמכיר] והנה בס' התחלת החכמה פרק ק"א כתב והובא בס' מגלה עמוקות פ' קרח שבי וז"ל הנה מלך עוזר ומושיע ומגן הנה ומושיע הם חסדים שבאו להוד דז"א שצריכין ישועה יותר מכל שבו מסתבכים הקליפות וכו' ועל דיבוק אלו הקליפות שמתדבקין ומסתבכין ברגליים נכתב מלאכי השומרים הסובבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שהי' התכלת שי"ש על רגליו והי' הנגד תכלת שהיו פורסין אותו על המשכן והי' השבעה שמות מרגלאין הנזכר בזוהר פ' יתרו שהם ג"י תכלת והקליפות נקראים שומרי החומות שהם שומרים באיזה מקום יכנסו וידבקו במל' כי השכינה נקראת חומה כמ"ש אני חומה ושדי כמגדלות והקליפות הם שומרי החומות עיי"ש [וגם הן השומרים החילונים חוץ לחומת הקדושה] [והנה עיין זוהר שלח לך דף קס"ג ע"ב וזוהר תרומה דף קמ"ט ע"ב בסוד נגד התכלת שהי' לגוב חילונית שהי' הים וכמבואר בס' ק"ד להאריז"ל בסוד סומקא ואוכמא שבעינים וסוד העינים ואזנים עיי"ש וסוד הז' מרגלאין שסידן מיפו אהי' הם בסוד הבריאה כמבואר בזוהר יתרו דף ל"ב ובכתבי האריז"ל וזה הלבוש לובש המל' בירדתה לבריאה ויצירה כדי להבריח החילונים והבן ושורש בזית דז"א] [או ירמוז הכוני פצעוני כי כשיורדות במקום השומרים הללו מקום החיצונים וגם מתלבשת בסוד מט"ט הנקרא שומר כמבואר בזוהר תרומה דף קנ"א ודף קס"ד ע"א ובשעש"ג ד"א פ"ט דרך ג' עיי"ש ובהתלבשות יסוד לדיק עליון במט"ט עבדו ומזדווג שם עם השכינה בסוד יחודא דמט"ט כעשית סוד מוכת עץ הדעת טו"ר שהי' יחודא דמט"ט שהי' עה"ד טו"ר ושם אין יחוד גמור וזיווג רק בסוד מוכת עץ בסוד מאמר חז"ל על רבקה שחשדוהו לאליעזר עבד אברהם ובאמת לא היתה רק מוכת עץ בנפילתה מעל הגמל כראותה את יצחק] ועיין בלק"ת פ' תצוה בסוד הז' מרגלאין הם כמשכן אל המל' מזית דז"א עיי"ש וה"ס התכלת שהשומרים אותה מיניקת החיצונים [וה"ס הלבוש ומקיף החיצון שלה ומשם יניקת החיצונים בבחי' שהם עיקר הקליפה] וכל עיקר יניקת החיצונים הוא מן הרגליים כמו שיבואר לקמן בפירוש חמוקי ירכיך כמו חלאים עיי"ש והנה במגלה עמוקות שם כי נרמז בזה הפסוק כשאין ישראל עושין רצונו של מקום אז השומרים הסובבים בעיר שהי' ג' קליפות הקשות לוקחין ומיעטין את הקליפות נוגה שהיא כלולה לפעמים

בקדושה

השמטה

ויעבור מרדכי עיי"ש וזהו וידי שהם ב' דלתות וב' צירים שהם בי"ע י"ד נטפו מור בסוד יסוד יש"ס שנקרא מור בסוד מ"ל דכ"י בסוד מרדכי כמבואר שם בשער הפורים והוא מתגלה לחוץ ואצבעות הם המלפפי"ך שי"ש לה מז"א ומאמא בתוך הב' דלתות וב' צירים מור עובר על כפות המנעול כי היסוד דיש"ס יוצא לחוץ מיסוד דנוקבא אשר שם הדלתות והצירים והגבירות ושם סוד המנעול בסוד גן נעול ובסוד ב' חותמות הנעולים הדלתות בסוד מ"ס סתימה וזה נגמר ונעשה בעת הנסירה או אפשר וידי קאי על הי"ג שי"ש לה מאמא ואצבעות על הה"ג שי"ש לה מז"א או להיפך וכן בס' מגדל דוד על מגלת רות בפסוק הגואל עובר פי' לפי דרכו שסוד כפות המנעול הם ב' כפות של הידים שהם דלתות ציון וירושלים הנסגרים עיי"ש מ"ש לפי דרכו וגם לפמ"ש יתפרש כפות המנעול עדי"ן ובהגהת הרח"ו זוהר שלח לך דף קס"ו מבואר שידי נטפו מור שהם ב' ידים שביסוד נוקבא המעלין מיין נוקבין עיי"ש וי"ל מ"ש קמתי אני לפתוח כי בבחינת נה"י דיבקיית בנוקבא נקרה אז כלל לאה ברחל כידוע ואז קימת רחל בכל אחורי ז"א קומה שלמה והנסירה הוא הבנה לזיווג שהוא פתיחת פתחה לו וזה קמתי אני לפתוח לדודי ולפי המבואר באד"ר דנשא דף קי"א ע"ב בסוד מור עובר שהוא סומקא תקיף ועיי' למעלה בפי' שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר כי הדין מעביר ולכן נקרא מור עובר כמלא ידי נטפו מור מורה על הס"א שביסוד יש"ס ואצבעותי מור עובר עיי' הה"ג שביסוד דתבונה והבן.

והנה

בקדושה והם חוטפין אותה ונכללות כולה בטומאה וזה נרמז בר"ת א"ת ר"דידי מ"עלי ר"ת ארס שה"ס קליפות נוגה שה"ס תרגום ארמית והקליפה נוגה נקרא מלך ארמית בסוד מאמר רז"ל אדה"ר בלשון ארמי סיפר עיי"ש והבן זה עם מה שכתבנו למעלה בפסוק שלמעלה. מלאכי השומרים הסובבים הראשון עיי"ש [וה"ס סדין עשתה ותמכור לבוש נוגה בסוד בגד בוגדים בגדי וגם לפנ"ש למעלה שה"ס הבגד המקיף החילון שלה ומז' מרגלאין או סוד התכלת לבוש היצירה שממנו ניזונים החיצונים עיניהם ועל ידי זה אינם יונקים מהקדושה כמבואר בפירוש ס"ד].

(ח) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃

הנה השכינה משביע לנשמות הצדיקים שהם בנות ירושלים כמ"ש למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה בנות ירושלים והשכינה משביע את הצדיקים שאם תמצאו את דודי ע"ד דרשו ד' בהמצאו שאם תמצאו אותו ע"י מעשיכם הטובים אז מה תגידו לו שחולת אהבה אנו תגידו הוא לשון המשכה ור"ל שתמשכו מוחין לז"א וישתלם בסוד שם מ"ה שהוא הוי' דאלפין ואני ג"כ אקבל משם מ"ה הנ"ל לתקן קומתי וזהו שחולת אהבה אני ואה"ב"ה גי' ג' אלפין ויוד שבשם מ"ה ועיין בלק"ת ר"פ ויחי בסוד החולה וחליו של יעקב ובסוד כי חולת אהבה אני עיי"ש.

(ט) מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃

שהצדיקים שואלים פי השכינה באיזה בחינה נתקן ז"א שיהיו דודך ובאיזה בחינה הי' מקודם שיהיה מגדולתו אשר אתה משביע אותנו על זה וזהו מה דודך מדוד ר"ל מה הם בחינת המוחין שנמשכין לך מז"א שאתה נעשית על ידיהם היפה בנשים ומה דודך. מ"דוד ש"ככה ה"שבעתנו ר"ת משה וכן ש"כ"כ"ה גי' משה ועיין בע"ח שער פנימיות וחיצוניות דרוש וא"ו בסוד משה מלגו שה"ס פנימיות המוחין דז"א שה"ס הדעת המתפשט בז"א בסוד נשמה אליו עיי"ש ואמר שני פעמים מה דודך מדוד כנגד בחי' שמקבלת מז"א בבחי' פב"פ ואז הוא בבחי' יפה בנשים בסוד הנך יפה רעיתי כמבואר בפסוק זה למעלה ומה דודך השני היא כנגד מה שמקבלת מז"א אב"א וכל זה מקבלת מז"א כשיש לו מוחין דגדלות ואז משיבה השכינה.

(י) דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃

שהוא כלול מחסדים וגבורות צ"ח ה"ס החסדים בחי' לבן וכן צח גי' ח"ס"ד יה"ו"ה ואדום ה"ס הה"ג שה"ס אדום והוא דגול מרבבה שהנה מבואר במבוא"ש ש"ג ח"ב פ"ע ופע"ו מבואר שסוד המנין והחשבון כל מה שהוא בעולם היותר עליון מתרבה החשבון דרך משל כל מה שבאו"א מאות הוא בא"א אלפים ומה שהוא באו"א אלפים הוא בא"א רבבות עיין שם אם כן כשנחשוב יתמעט יחידות במלי עשירית בזעיר אנפין מאות באמא ואלפים באבא כמלא רבבות באריך אנפין וכן מבואר בס' זוהר הרקיע בפירוש זוהר אחרי מות דף ע"ג ע"א שרבבות בא"א עיי"ש והנה החו"ג של ז"א שהם צח ואדום הם נמשכין מתרין כתפין דא"א שה"ס הרבבות עיין בע"ח שער הנסירה פ"ו ושער דרושי הצלם דרוש ב' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש א' שעלם תרין כתפין דא"א נמשכין עד דעת דז"א וה"ס צח ואדום [צח אדום גי' אלף הי ואו ה"ה כללות ד' מילואי אהוה שבדעת שבשם זה מבריח מקצה אל הקצה].

(יא) רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃

[סוד עדהד הוי' כוזו סוד יהודא אני ראשון ואני אחרון וכו' סוד כתר ת"ת מל' ראש תוך סוף ר"ת כתם כי

הראש

השמטה

הנה ממלאים כדרש במנין ובמספר מלא כזה ממולאים וכן חסר כזה ממלאים כידוע מדברי האריז"ל שאין משגיחין במספר וחשבון וגימטריאות במלא וחסר שבכתיבה ומסורת כיון שאינו ניכר רק במחשבה בכתיבה ומסירה אבל בדיבור אינו ניכר החסר והמלא וסוד החשבון תמיד בסוד המל' שה"ס הדיבור ותורה שבע"פ וחשבון בקריאה קיימא והחסר והמלא ניכר רק בכתיבה בסוד תורה שבכתב.

ראשו כתם פ"ז בסוד הטעמים כי משכן הנשמה בראש ואתוון נקודי טעמי הם כנ"ן כמ"ש בתיקונים כי האתוון הם בסוד הגוף שה"ס הכ"ב אתוון והתגין הנפש והנקודין בחי' רוח וטעמים בחי' נשמה עיי' שער טנת"א ובתיקונים וידוע תדע כי יש מדרגות זו למעלה מזו ואותיות העליונות הם כטעמים לגבי התחתונים ובזה תבין שאין שום סתירה בזוהר ובכית בכי האריז"ל בענין טנת"א וכן מ"ש בשער טנת"א

באצילות

הראש כליל כולא ובסוד הוי' וקוצותיו תלתלים בסוד יחודא דאלקים אבדעים אלקים כמובן בי' עורב וזהו שחורות כעורב] הנה מבואר במבוה"ש ש"ד ח"א פ"ג ובפע"ח שער הק"ש פכ"ה בסוד מ"ב תיבין של ואהבת שהם מ"ב בריאה דמלכא שהי"ם ד' אהיות הפשוט של שם מ"ה הוא בכתר דז"א ויוד אותיות דמילו הוי' דאלפין בחכמה דז"א וכ"ח אותיות מילו המילוי דשם מ"ה בבינה דז"א ומ"ב עם שם מ"ה כי הוא שם מ"ב של שם מ"ה בי' פ"ז וזהו ראשו כתם פז בכח"ב ולא ואדום בסוד הדעת דאקה"ד באנפוי דמלכא [ועוד י"ל כי לא ואדום דגול מרבבה מדבר בסוד דעת העליון ולא בדעת המתפשט רק בדעת המכריע בין חו"ב כי דעת המתפשט שהי"ם תרין כתפין הוא נמשך ומז"ת דאמא כי תרין כתפין הם ומתלבשין בזו"ק דאו"א כידוע ח"ת דאמא ז"פ קס"ג ז"פ המילו ז"פ ל"ז בי' ק"ר י"פ הוי' הי"ה והי"ג ודעת המכריע נמשך מתיקין ז' ואמה שבפני א"א אמת בי' ניכ ז"פ קס"ג עיין בלק"ת פ' וירא בפסוק וי"ר ד' כי סר לראות ובע"ח שער דרושי הצלם בדרוש יחודא החו"ב לא אדום דגול מרבבה בי' אמת].

קוצותיו תלתלים שחורות כעורב הנה מבואר בע"ח שער א"א פרק ו"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא נפ"ח שערות דא"א לבנים שהם סוד הרחמים ושערות דז"א הם שחורות שהי"ם שורש הקליפות בסוד שחור אדום הוא אלא בלקה ושערות דנוקבא הם אדומות שהם שרשי הדינים ואינם שחורות כי אם הי' שורש הקליפות בשערות דנוקבא שהוא קרובה להם הי' העולם חרב ולכן עשה המאציל בכוונה שיהי' שורש החיצונים בשערות ז"א שהוא בא לשם מרחוק ואינם יכולים להתאחז שם כל כך עיי"ש ובפירוש האדר"ר ועיין באדר"ר זוהר נשא דף קל"ט ע"א ודף קל"ו ע"א ודף קמ"ו ע"א [ואם תקשה בר"ת של קוצותיו תלתלים שחורות כעורב והחליף אותו בא"ת ב"ש ואח"כ באלבם או להיפך תמלא בו סוד וגם הוא ר"ת קינאה שינאה תאוה כידוע] והנה מבואר בפע"ח שער הלילות פ"ג ופ"ד ובשער תיקון חצות פ"ד שלכן הם נקראים תלתלי"ם בסוד הה"ג הם ה"פ אלהים בי' ת"ל שהם יאהו כי יש שערות לז"א מוחין דגדלות ונימין מוחין דיניקה וקוצין מוחין דעיבור וה"ם במות אלהים שה"ם הקטנות והקוצין שבאו ממוחין דעיבור ה"ם קוצותיו תלתלים והוא כי אעפ"י במוחין דקטנות נדחין עד למטה בגוף מוחין דגדלות מ"מ מוחין דעיבור ויניקה אחרהן עולה ממטה למעלה עד ראש דז"א בסוד הדעת דז"א וממנו נמשכין הקוצין שהם ארוכים ומגיעין עד כיפא דנוקבא כי השערות יוצאין ממוח חכמה ונימין ממוח בינה וארוכין יותר מן השערות וקוצין הם ממוח הדעת וארוכים יותר משערות וכיון דז"א ומה"ל שהקוצין נמשכין מהארת מוחין דעיבור שעולה עד הדעת ז"א שהם ה"ג ולכן נקראים תלתלים בסוד ה"פ אלהים שה"ם ה"ג שבדעת וה"ם במות אלהים כי מוחין דעיבור ויניקה הם במות אלקים כידוע ואמר תלתלים שהם ב"פ ת"ל נגד ה"ח וה"ג שבדעת עיי"ש והבן ועיין בלק"ת פ' ויצא ובליקוטי שמואל בפסוק אלה הם האלהים המכה את מצריים עיי"ש [והנה ת"ל ת"ל בי' י"פ אלהים והנה המתקת אלהים הוא ע"י הוי' אדני בגי'

השמטה

שאצילות זו"נ הנה טפת הלובן מאבא שהי"ם המסדים כ"ב אתוון ומאמא טפת אודם שהי"ם הדם שהי"ם מנצפך הכפולות ודאי אתוון מבינה וכמשכו הכ"ב אתוון ג"כ מאמא רק שלגבי כ"ב אתוון מאבא הם רק בחי' מנצפך וידיו גלילי זהב מבואר בהקדמת התיקונים ובתיקון שבעין דידין אינון בחי' נקודין כ"ח פרקין בחי' כ"ח מ"ה וי"ד פרקין י"ד גלגלין ותרין דרועין תרין רקיעין ושם בחג"ת בלב ומשכן הרוח שהם סוד נקודין וזהו גלילי זה"ב [שנקודין הם עגולים] בי' י"ד גלגלין הממולאים בתרשיש תרי שם תרין ווין דאינון תרין רקיעין תרין דרועין מעיו שם הכבד ומשכן הנפש בחי' התגין והוא עשת שן שן ה"ם ג' תגין דשעטנז גץ ותג אי דבדק חי' שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז סוד האתוון דה"ם הגופא בחי' מלכות שנגד נה"י שהשוקים בחי' גוף ומ"ש מעולפת ספירים כי התגין מבחי' גלגלין מבחי' הנפש בחי' סגלא דנראה שלט בהם העילוף והמיתה בשבירת הכלים כמבואר בס"ד התגין משא"כ הנקודין שה"ם הרוח נסתלק למעלה ולא שלטה בהם השבירה והנה הנשמה שהי"ם הטעמים ג"כ כוללת טנת"א וזהו ראשו כתם פ"ז הטעמים של הטעמים עיניו כיונים בסוד הנקודין כמבואר בתיקונים בהקדמה שעיינין בסוד הנקודים שהם עגולין לחיו הם סוד התגין והם ערוגת הבשם מגדלות מרקחים והם הגין דטעמים שפתותיו הם אתוון כמבואר בהקדמת התיקונים דשפוון הם אתוון הי' מילאות הפה וכשתבין היטב בתיקונים ענין טנת"א תבין דבר זה על בריו וינעם לך.

ראשו כתם פ"ז ה"ם כללות הטעמים שהטעמים הם הראשונות ודאי כוללין גם הנקודין והאתוון ופ"ז ה"ם כ"ב ק"ה שהי"ם הכ"ב אתוון וסוד שם אדני בסוד לירופיו כ"ב חוץ הראשון בי' מנין הכ"ב אתוון ונגדן י"ב טעמי וט' נקודי ג"כ כ"ב כמבואר בז"ח ומבואר בכי האריז"ל בסוד טנת"א כולם הם בחי' אותיות אלא שהטעמים הם אתוון בציור טעמים ונקודין הם אתוון בציור נקודין וקוצותיו תגין הם תלתלים שחורות כעורב בסוד נימין דכנור שהי"ם השיר וניגון של טעמים ובא"א הם לבנים ובז"א הם שחורות.

לחיו

שני' אלהים עם ה"א וכן תלתלים גי' י"פ אלהים עם כון אותיות שהם נמתקין בסוד י"פ הוי' אדני וכן גי' תלתלים כמנין ל"ה פעמים הוי' וכן הוא כמנין י"ד פעמים אדני].

(יב) עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת:

[והנה המ"ת בפירוש זוהר פנחס דף ר"מ ע"ב מבואר שתורים משטרא דמיכאל ובני יונה מגבריאל עיי"ש והנוקבא נקראת יונה שבינה מה"ג והנה הה"ח המגולים הם ב"ח וב' שלישים וה"ג הם ק"ל הרי ע' פשוט ומלוי וחסדים המגולים הם אפיקי מים שבנ"ה שנק' אפיקי מים וה"ג נק' יונים והם נמתקים ע"י החסדים המגולים רוחצות בחלב יושבת על מלאת ע"י או"א הנה באדרא זוטא דהאזינו דף רל"ג ע"ב מבואר שעיני ז"א יש בהם דינים והם יונים כד"א לא תונו דעבדין אונאה לבני נשא יונים שנראים ישנים ובאמת הם משגיחים בעיניהם ועיין בזוהר יתרו דף ע"ג ע"א שמפרש שם ג"כ שיונים מלשון אונאה דמיבייא חמאן לון חייבין ולבתר הם תוקפא ורוגזא עיי"ש והנה מבואר באד"ר דנשא דף קל"ו וקל"ז ובפירוש האד"ר להאריז"ל שעיני ז"א יש בהם דינים בסוד גוון סומקא ואוכמא שהם שורש הדינין והקליפות וע"י הסתכלות עיני א"א בעיני ז"א נרחצין עיני ז"א מן הדין שבהם ונעשים חוורא מסוד הלובן והרחמים דעינא פקיחא דא"א והוא סוד רוחצות בחלב שנרחצין בחוור וחסדי עינא פקיחא דא"א שה"ס החלב הלבן שחל"ב גי' ד' יודין דע"ב עיי"ש באד"ר ועיין לקמן בפסוק שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים מה שכתבנו שם באריכות מענין זה והנה בלק"ת ליקוטי יונה מבואר שסוד הטפה הנמשכת ממוח ז"א נקרא יונה כי עצם הטפה ה"ס י' ומתארכת ונמשכת בסוד המשכה שה"ס אות ו' ונמשכין עד נ"ה שבו שמשם מתבשל טיפת הזרע הרי יונה עיי"ש והנה מבואר בלק"ת פ' בראשית בפסוק ונח מצא חן בעיני ד' שסוד הזיווג תלוי בעינים ע"ד שאמרו נוטלות מאור עיניו של אדם ועיין עוד בלק"ת פ' וישב בפסוק ויהי ער רע בעיני ד' עיי"ש כי הנה מבואר בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי החו"ג אות י"ב שס"ד הסתכלות העינים נמשך מן הה"ח וה"ג שבדעת ז"א שהעינים הם יושבין ממש כנגד מוח הדעת עיי"ש והטפה של הזיווג נמשך מן הדעת כמבואר בע"ח שער הכ"ל ושער מ"כ ומ"ד דרוש י"ג עיי"ש ולכן נמשך עם הטפה סוד הסתכלות העינים שנמשך מן הדעת ושבן.

והנה מבואר בזוהר אחרי מות דף ס"ח ע"א שאפיקי מים ה"ס נ"ה דז"א וכן מבואר בס' זוהר הרקיע בפירוש מאמר זוהר בראשית דף כ"א למוהר"ר יוסף עבול שסוד אפיקי מים הם נ"ה דז"א [וכן כ' ג"כ בס' עסיס רמונים שער ערכי הכנוים ערך אפיקי מים שהם בנו"ה עיי"ש וכן בתיקונים תיקון תשסרי] ששם מתבשל הזרע עיי"ש הטעם למה נקראין אפיקי מים [עיי"ש שכ' אפיקי מים הם נו"ה דז"א או נו"ה דאמא שבהם המוחין מאמא לז"א או מז"א לנוקבא וזהו עיניו כיונים על אפיקי מים וה"ס יונ"ה ש"י ה"ס הטפה ו' הם המשכת הטפה עד נ"ה ששם מתבשל הזה והוא נ"ה מיונה שהם ר"ת של נצח הוד כמ"ש למעלה בשם הלק"ת והם רוחצות בחלב וחיוורא דעינא פקיחא דא"א כנ"ל בשם האד"ר יושבות על מלאת כי העינים יושבים ממש כנגד מוח הדעת כמ"ש לעיל בשם הע"ח ועל פירושו בסמוך והרבה מצינו דוגמתו ומלאת ה"ס הדעת שהוא ממלא אכסדראין ואדרין בסוד ובדעת חדרים ימלאון כמבואר בא"ז דהאזינו דף רל"ה ע"ב ובזוהר משפטים דף קכ"ג ע"א וז"ל אתפשט דכורא בדעת ואתמליין אכסדראין ואדרין ועיין בלק"ת פ' שמות בפסוק וירא ד' כי סר לראות ובע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי החו"ג אות י"ז שדעת דז"א הכולל ה"ח וה"ג מתפשט בו"ק דז"א בסוד נשמה וממלא כל החדרים שה"ס ו"ק דז"א ובדעת חדרים ימלאון ולכן נקרא הדעת מלאת גם כי מבואר שם בלק"ת פ' שמות שסוד הדעת דז"א כולל ה"ח וה"ג שה"ס י"פ הוי' ולבושי ה"ח וה"ג שה"ס י"פ אהי' והנה י"פ אהי' וי"פ הוי' גי' עת ועם ד' אותיות שיש בהוי' או באהי' הרי דעת וכן מלאת גי' י"פ אהי' וי"פ הוי' ע"ה שה"ס הדעת כנ"ל [או יושבת על מלאת דיתיב לאכפיא לדינין כמ"ש על עתיק יומין יתיב על כורסיא דשביבין לאכפיא לון] [כי מכלפך במילואו ה"ס מלאת שה"ס המילוי וכן מם כין לדי פא כף גי' מלאת והם נכפין ע"י החלב דעינא עילאה.

(יג) לְחָיָו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר:

עיין באד"ר דזוהר נשא דף קל"ט ע"א בסוד הלחיים שה"ס תרין תפוחין של הפנים נקראים תקרובתא דבוסמא כי סוד התרין תפוחין דא"א שם יש ש"ע נהורין ומשם מאירין גם בפני ז"א בעת גדולתו ש"ע נהורין בשלימות כי כשז"א בסוד הקטנות אין לו בפניו רק ק"ן נהורין מש"ע נהורין שבפני א"א ובגדולתו מאירין בו כל הש"ע נהורין כמבואר בלק"ת בפ' וזאת הברכה בפסוק מעונה אלוה קדם ובהקדמה לס' ע"ח בכללים שעשה הרח"ו בקטנותו וס"א בזקנותו עיי"ש אות כ"א עוד מבואר שם שסוד הש"ע נהורין שבפני ז"א הם מן הדעת דז"א

המאיר

המאיר בפניו בסוד דעת שהיא באנפוי דמלכא כמ"ש בזוהר וסוד הדעת הוא אמ"ת כי הדעת כולל חו"ב וחו"ג והם עשרה שמות הוי' כל אות נקוד בשבא וקמץ שהוא ג"י לא"ו כמנין אלם ובד' אותיות של הוי' כ"א נקוד בשבא וקמץ שהם ד"פ לא"ו ג"י קדם והוא תמונה אלם קדם וי' שמות הוי' הם י"פ קדם ג"י אלף ולרבע מאות ולרבעים והוא אות כי א' דאמת הוא אלף והוא הש"ע נהורין כי כשתחשוב כללות הנקודה של כל שם הוי' הוא שבא וקמץ ג"י לא"ו י"פ לא"ו ג"י ש"ך ועם יוד הויות הרי ש"ע עיין שם והנה כ"ל כי ה"פ חסד וס"פ גבורה ג"י ג"כ אלף ת"ת שהוא האמת הנ"ל של סוד הדעת הכולל חו"ב וחו"ג וסוד הש"ע נהורין שבפני ז"א נמשך מתרין תפוחין דא"א שהוא תיקון הז' של י"ג ת"ד שהוא ואמ"ת והוא כולל שש תיקונים הראשונים מן אל עד ואמת ולכן נקרא פני א"א ערוגת הבושם שכולל ש"ת בוסמין עילאין כי סוד הבשמים הם תיקוני הדיקנא המכונים בכל מקום בזוהר לי"ג נהרי אפרסמונא דכיא [וכן בזוהר תרומה דף קל"ב ע"א מבואר דתלת עשר מכילן אילעין הם י"ג בוסמין בסוד נרד וכרכם עיי"ש ושם] [וכבר כתבנו למעלה סוד הבשמים של קטורת ושל שמן המשחה שהוא בירורי המלכים והדיקנא נעשית מסוד בירורי המלכים שנתברר במו"ס דא"א בסוד במחשבה איתבריר מגבורה דעתיק מלובש שם אשר הוא שורש כל הגבורות שהוא ר"ח הבשמים ואקיפתן אל מוח החכמה ומבואר בע"ח שער א"א פ"ז ובדפוס שקלאוו בפ"ח ובמבוהים ש"ב ח"ב פ"י שאבא מושך חיותא מחסד עתיק המלובש בגלגלתא דא"א שהוא אוירא דכיא ואמא מושכת הארתה ומגבירה דעתיקא טלינא דקדינתא המלובש במ"ס דא"א והוא שמן וקטורת שהם בא"א שמושכין הארתן וחיותן מחו"ג דעתיק שבגלגלתא ומו"ס שמהם נמשכין הי"ג תורא וי"ג ת"ד ונקרא השמן הטוב על הראש יורד על הזקן בסוד כללותן] וזהו לחייו של ז"א כערוגת הבושם של פני א"א כי יש בפני ז"א ש"ע נהורין שלמים דוגמת פני א"א וגם בש"ע נהורין דז"א הוא אמ"ת דוגמת פני ז"א שהוא תיקון ואמת כנ"ל ועיין בע"ח שער א"א פי"ד וע"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים פי"ג וי"ד ומה שאמר מגדלות מרקחים הוא ע"ד שכתבתי למעלה בפסוק סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים באופן הב' שסוד תרין תפוחין דא"א הוא הארת ב' שפולי הרחם דיסוד נוקבא דעתיק שבהם נבר התפוח ותרין

השמטה

לחיו בבחי' תגין הם כערוגת הבשם מגדלות מרקחים כי ציור התגין הם כדמיון הציורים הצומחים מאדמה וכן התגין הם לגבי האותיות.

אן עיניו כיונים על אפיקי מים סוד הנקודין שהוא רוח המרחפת על פני המים וסוד התגין אלקים דקטנות אבל נקודין בסוד הוי' ומהפך דין לחסד ורוחצות בחלב ומים בסוד ע' יודין שבמילואי הוי' חלב ד' יודין שבמילואי אלקים ומלאת בסוד ג"י מכלפך במילואו גם מילוי ג"י אלקים בחי' הדין ועיניו כשהם בסוד הוי' אלקים הם יושבת על מלאת יתיב עליהו לאנפא לון והנקודות הם בחי' הרוח ידיו גלילי זהב סוד התגין הם האותיות וסוד הז' מתכות זהב כסף ונחשת בדיל ועופרת כסף חי ובחל הוא נגד כפרת וי"ב אבני החשן הם י"ב פשוטות וסוד הזהב באות ג' וכן גלילי ג"י גימל ואות **א** ציור בכללות הנקודין שהם קו ונקודה שמהם נאחזין כל הנקודות וממולאים בתרשיש שהוא נגד אות **צ** אשר בו תמלא ציור כל הנקודין בפרט כמבואר בתיקונים ניקוד קמץ תמלא בשני הקוין **י** פתח בק' הנמשך מלמעלה למטה **** ציר' בתרי ראשין סגול עם הרגל שלמטה **צ** וכן שוא וחולם וכולם הם בציור תלי מעיו עשת שן **ש** ציור התגין שבשעטנז גץ ובדק חי' וכלם הם רק בחי' קוין ולא נקודין שהם בחי' אות ו' וזהו מעולפת ספירים כי ספיר נגד אות ו' שוקיו עמודי שש סוד האותיות אבני שיש שהם כללים בשש מיוסדים על אדני פז כמ"ש למעלה שפז מרמז על הכללות הכ"ב שבטעמים ומילוי דאצילות נעשה עתיק לבריאה כמלאת בחי' אחון דילה הם טעמים בבריאה.

הנה הט' המשלים הטוב שהוא המוחין הנה המוחין הם בסוד ע' הויות מניקדים והנה בסיום שבחי' ותהלות הרחם שהוא בשפתותיו שושנים נוטפות מור עובר מרומז סוד חב"ד שהוא ג"פ מ"ב ד' והנה מספר הקדמי של טוב ד' הוא קכ"ה ג"פ קכ"ה ג"י מור עובר ע"ה ובסיום שבחי' הגוף בחי' חג"ת שהוא מעיו עשת שן שכבר נכלל חב"ד חג"ת הרי ו"פ טוב ד' מרומז בשן ב"פ טוב ד' ובספירים מיעוט ספירים שנים ב"פ ספיר ג"י ד"פ טוב ד' ובסיום הרגלין שכבר נשלמו כל הט"ס בבחי' ט"פ טוב ד' במספר הקדמי בג"י שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז ע"ה והנה סוד ט"פ שכולו הוי' אילן ופנימי בו כללות כל הט"ס ט"פ טוב ד' ג"י נגד יבם והנה מבואר בס' האריז"ל בכוונת פ' ראבונה דקי"ש בש' ואהבת שתיבת דז"א נחלק לג"פ אור ג' שלישים שג"פ א' נוטל לאה וב' שלישים שהם ב"פ אור כמנין ואהבת עם ב' כוללים דב' אלפין של ב"פ אור נוטל רחל שבסוד רחל נגד ב' שלישי ת"ת התחתונים צ"ע והנה ט"פ טוב במספר הקדמי ג"י ג"פ אור והנה סוד כלי ת"ת בחא"פ הם האילן הוי' אתלבשי אחורי הוי' הפנימי הוי' דמ"ה עולה כל בחי' הכלי קת"ב ועם אור ג"י שן ולגבי בחי' אור הם ג"פ שן והנה לאור הראשון משלים הא' שנוטל לאה בסוד עשת שן ולגבי

ותרין תפוחין דז"א ה"ס הארת יסוד אמא בו' סיפולי רחמה עיין במבוה"ש ח"ג ח"ב פי"א וגם כי הארת הס"ע נהורין שבפני ז"א הוא מן הדעת דז"א כנ"ל ובדעת דז"א הוא יסוד אמא ועיין באד"ר דנשא דף קל"ג ע"ב בענין תיקונא שביעאה עיי"ש והנה כבר נתבאר למעלה בפסוק כמגדל דוד שסוד המגדל ביסוד הנקבה והנה בפני ז"א ה"ס יסוד אמא ובפני א"א שה"ס ערוגת הבושם שם הוא סוד יסוד דנוקבא דעתיק וז"א מקבל בפניו הס"ע נהורין ומפני א"א וה"ס מגדלות מרקחים שני יסודות יסוד נוקבא דעתיק ויסוד אמא והבן [וכן בזוהר בלק דף ר"ט ע"א מפרש מגדלות מלשון מגדל עיי"ש וכן הביא ברא"ב"ע שיש לפרשו מלשון מגדל] או כפשוטו מגדלות מרקחים שהוא לשון גידול כמ"ש רש"י כי תיקוני השערות הם כמו גידול המרקחים כן הם סוד ששה תיקונים הנכללים בתיקון הז' שהי"ג תיקוני דיקנא ה"ס הבשמים והמרקחים כי לכן נקראים י"ג נהרי דאפרסמונא דכיא] [יסוד אמא ה"ס מגדל מרקחת בסוד מכל אבקת רוכל שכולל סוד הבשמים וכן פני א"א נקרא ערוגת הבושם.

שפתותיו שושנים עיין זוהר אמור דף ק"ז ע"א ופי' המאמר מגלה בספר זוהר הרקיע בפי' ספרא דצניעותא פרקא קדמאה ומבואר שם כי סוד שפתותיו שושנים מדבר בסוד הנשיקין שנכלל רוחא דז"א בפה הנוקבא ורוחא דנוקבא בפה ז"א ונמצא פה דז"א כלול מאודם ולובן שה"ס בחי' דכורא ונוקבא כמא' שושנה דכלול חוור וסומק וכן הוא נקראת שושנת העמקים אז דכלולא מחיור וסומק עיי"ש וזיווג הנשיקין הוא עם שושנה העליונה כלה וזה כמבואר למעלה בפסוק אני חבצלת השרון שושנת העמקים עיי"ש [והנה בשעת זיווג הנשיקין ויחודן פב"פ נתבאר למעלה שנמשך הארה להיכל רצון אשר שם הד' חיות שנאן בסוד חיון וארגמן בסוד רוחין ונהפך פני שור לפני כרוב חסד מור עובר כי כרוב חסד משור נמכין עובר] והנה נתבאר לעיל בפסוק לריח שמניך טובים ושם בפסוק אני חבצלת השרון שבפה ז"א נמשך אור יסוד דאבא שנבקע יסוד אבא ומאיר בפה ז"א ומשם לפה הנקבה בזיווג הנשיקין עיין מ"ש שם בשם הלק"ת וזהו נוטפות מור עובר שה"ס יסוד אבא הנקרא מור עובר כמ"ש למעלה בפסוק וידי נטפו מור ואצבעותי מור עובר על כפות המנעול עיי"ש והבן [ובזוהר באד"ר דף ק"מ ע"ב מבואר שפתותיו שושנים סומקין כוורדא מור עובר סומקא תקיף עיי"ש מבואר כי בשפתותיו יש בהם דין והוא א' מהי"ג המבואר שם באד"ר דף קל"ז ע"ב ואעפ"י שמור בחסד מ"מ מור עובר בדין כי הדין מעבור החסד שהוא המור והבן ואפשר שהוא מלשון מרה וכמ"ש חז"ל לענין תלמיד] [ואפשר לומר עפ"י מ"ש באד"ר דף ק"מ כי מור ה"ס גבריאל בגי' וה"ס פני שור [בסוד גבריאל נגד פני שור] שנהפך לפני כרוב וחסד כרוב משור נמכין עוב"ר ונמתק בסוד מיכאל במילואו מם יוד כף אלף למד גי' שפה בסוד שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר.]

ידיו

השמטה

בחי' אור של ב"ם ת"ת שנוטל רחל מרומז בסוד מעולפת ספירים ב"פ ספיר שהם ב"פ אור עם ב"פ קמ"ג גי' ספיר ומעולפת גי' כתר שהוא כתר רחל נגד ב"ם ת"ת התחתונים גם בסוד עשת שן מרומז סוד ז"א ולאה שהם יחוד הוי' אלהים כמ"ש בכוונת העמידה ובמ"ח מס' לאה פ"א להיותה במקום העלם והסתר הוא כולה דיכין בחי' אלקים אבל בחי' ז"א ורחל ה"ס יחוד הוי' אדני בסוד שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז.

שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז עמ"ש בפנים בסוד ווי העמודים שהם עמודי שש ושם מיוסדים על אדני פז וסוד אדני פז ה"ס כ"ד צירופי אדני ואדני וכ"ב אותיות התורה גי' פז וכן כ"ג צירופי אדני גי' כחשבון הכ"ב אותיות שהם אלף תל"ה ושם אדני השורש ה"ס המנצפ"ך הכפולים כי א' מאדני צירופו רי"ו ועם דכ"י גי' מנצפך כמ"ש בפע"ח שער העמידה פ"א בכוונת אדני שפתי תפתח וז"ש ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים כי אלף ושבע מאות וחמשה ושבעים גי' כ"ב אותיות מא' עד ת' וגם מנצפך הכפולות ומהם עשה ווים לעמודים בסוד שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז ועל אדנ"י פז גי' רכ"ב אברים שבנקבה כי בנקבה יש ד' אברים יותר מבזכר ב' דלתות וב' צירים שה"ס החותם בתוך חותם שנעשה מסוד כ"ב אותיות התורה ובתוכה המ"נ שה"ס מנצפך הכפולים והם משלימין לרכ"ב וכל האברים שבגוף נבנים מסוד הכ"ב אותיות וכן אדני וכ"ד שהוא מנין צירופיו גי' גוף כי בנין הגוף נבנה מהאותיות [והנה אדני ה"ס הגוף הנבנה ע"י הכ"ב אתוון ונקודות דאדני שבא פתח חלם קמץ גי' נפש רוח ונשמה חי' יחודה שה"ס הנקודות] כמבואר בע"ח שער טנת"א אלא שמכללות הכ"ב אותיות הבונין אברי הגוף נמשך אח"כ ביסוד ומשם נעשין סוד הדלתות והצירים כמבואר כ"ז בע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ב אות כ' ושער הירח פ"ג עיי"ש ועל אדני תיבת על גי' מאה שה"ס מאה אדנים גי' אהי' דההין גם גי' אהי' בהכאה אפי"א ה"פ יפ"י הפ"ה והוא גי' אלקים אדני כידוע מיוחד נגד חסד לאלפים שה"ס שמות המתחיל באלפין אהי' אלקים אדני ושורש אלקים אדני באהי' ושם אלקים ואדני במל' כמבואר בע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ד ושער סירה פ"א עיי"ש וכן אדני פז הנה אדני ה"ס שם אדני ופ"ז גי' אלקים ע"ה גם כי מילוי דמילוי של שם אדני שבמל-

ים

(יב) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים:

[ידיו גלילי זהב] בסוד פרקין כו"ה דאמא וממולאים בתרשיש בסוד המוחין דחו"ב שבתוך הפרקין כו"ה דאמא וממולאים בתרשיש הנה באדי"ר דנשא דף קל"ב ע"ב ובע"ח שער דרושי הצלם דרוש א' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש ב' בדרוש ומלפי"ך ומבואר בסוד הס"ג מתפשטין גם מבחוץ כז"א בה' מקיפות בחוטם בפה בזרועות בידים באצבעות והנה עיקר הדינים הם בדרועין וידין ואצבעין עיין בע"ח שער ק"ש שעל המטה פ"א ובשער הברכות פ"ה בדפוס דוברא[ו]ונא ובדפוסים אחרים בפ"ג בסוד הגבהת הידים ורחיצת הידים בעת הנטילה עיי"ש וזהו ידיו גלילי זהב בסוד הזהב ה"ס הגבורות והם בידיו דז"א כנ"ל וקראן גלילי זהב כי סוד הגבורות הם תמיד בסוד העיגול והחסדים בסוד היושר עיין בע"ח שער עגתי"א פ"ד בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ג ובע"ח שער הספירה פ"ב בסוד האותיות שהם עגולים שה"ס הנפש וה"ס ה"ג הנזכר שאלו שה"ס הנפש ועיין בע"ח שער הנקודים פ"ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"א בסוד עולמות עיגולים ויושר שסוד העיגולים בחי' נפש ויושר בחי' רוח עיי"ש והבן [או ממולאים בתרשיש סוד כ"ח דאמא שה"ס תרי ושש שבכ"א שש אותיות שהם מ"ב שבזית דאמא וכמ"ש לקמן בפסוק שוקיו עמודי שש עיין לקמן ובהם מוחין דחו"ב סוד אל מלך] ממולאים בתרשיש [תרשיש אל מלך גדול סוד הוי' דקטנ' ושנא שבגדלות בסוד אל גדול ד' ומלך גדול על כל אלהים כי מ"ק בקטנות ומספר גדול בגדלות וסוד אל מלך כאמן בסוד אמן ימין ושמאל ואמצע כידוע מכוונת אמן] [גלילי זהב ממולאים ג"י גדולה גבורה כי מבואר בזוהר הרקיע בפי' פרקא קדמאה מספרא דצניעותא בדרוש האפריון עיי"ש שגוון הזהב שה"ס גוון הגבורות אינם מתגלים עד גבורה שבעולם הבריאה שה"ס היכל זכות דבריאה ושם מתגלה גוון הזהב עיי"ש והנה מבואר עוד בס' זהרי בפירוש זוהר ויקהל דף קל"ה ע"ב שיש י' כתות מלאכים יונקים מי"ס דבריאה ועיי"ש שדקן כת א' אראלים ומיכאל ממונה עליהם ויונקים ממלכות דבריאה כת שני' אישים ויונקים מיסוד דבריאה וכו' כת ששית תרשישים וגבריאל ת"ש ויונקים מגבורי' דבריאה וכו' עיי"ש [וכן מבואר בס' ברית מנוחה דרך גימ"ל עיי"ש] וזהו ממולאים בתרשיש שידיו גלילי זהב שה"ס הגבורה והדין הם כעשים ממולאים [ומלוי ה"ס הדין כידוע וכן מלוי ג"י אלהים וה"ס ממולאים בתרשיש שהדין מתגלה שם וכ"כ בע"ח שער הסופר שמילוי הוא דין ג"י אלהים עיי"ש] [ובגבריאל במילואו גימל בית ריש יוד אלף למד ג"י תרשיש וזהו ממולאים בתרשיש] ומתגלים בתרשיש שה"ס התרשישים היונקים מן גבורה דבריאה שה"ס היכל זכות ששם גילוי גוון הזהב ומבואר בס' זהר

זהר

השמטה

יש בהם ל"ה אותיות כשתחשב התיו במילוי יוד אלף למ"ד פ"א דל"ת למ"ד תי"ו נו"ן וי"ו כו"ן יו"ד וא"ו דל"ת ולפעמים נחשב רק ל"ד אותיות כשלא נחשב תיו במילוי יוד רק תיו כמבואר בלק"ת פ' של"ח בפסוק ועתה יגדל נא כח אדני עיי"ש וכן ל"ד אותיות במילוי מילוי דשם אלקים וכשתחשוב ד' אותיות הפשוט וי"ב דמילוי אדני עם הל"ה אותיות דמילוי מילואו הרי נ"א אותיות ועם הכולל ה"ס שם ב"ן וכן בשם אלקים ה' אותיות הפשוט וי"ב אותיות מילואו ול"ד אותיות ומילוי מילואו הרי ב"ן אותיות שה"ס שם ב"ן הוי' דההין עיין בע"ח בשער השופר פ"ג בכוונת שברים ול"ה אותיות דמילוי מילוי אדני ועם אדני שגי' ס"ה ג"י מאה שה"ס מאה אדנים כמ"ש למעלה בפנים בשם הלק"ת וכן ל"ה עם ב"ן הוא לבנ"ה ג"י פ"ז בסוד אדני פז שבשם באלקים ואדני ואלקים בג"י אהי' אדני כי שרשם באהי' כנ"ל] הנה י"ל שסוד ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש ה"ס חבית פרצוף הפנימי סוד כלי הרוח בחי' הנקודות וסוד גלילי זהב י"ד פרקין שהם י"ד כלילן ממולאים בתרשיש תרי שש ב' רקיעי שהם ב' קני דדרוע ואצבעות ה"ס פתוחי חותם ג"י אלקים וה' אותיות דאלקים ג"כ סוד ה' אצבעות ממולאים ג"י ד' אלקינו ד' אחד שה"ס יד ימין וכוזו במוכסז כוזו האלהים ג"כ מד' אלקינו ד' יד שמאל ושוקיו עמודי שש ה"ס נה"י פרצוף החיצון סוד הגוף והנפש שה"ס האותיות ואדני פז ג"י כמנין הנקודות ועיין סוף תיקון חמשאה ובהקדמת התיקונים ידיו גלילי זהב איכון י"ד פרקין י"ד כלילן דנקודין ממולאים בתרשיש תרי שש תרין רקיעין דקמץ ופתח וכ"ח פרקין ב"י אצבעין הוא כ"ח מ"ה נקודין מחכמה כמבואר בתיקונים והנה הנקודות ה"ס יוד וכן יפ"י ופ"ז דפ"ד ג"י כמנין הנקודות וה"ס פותח את ידיך וי"ו ה"ס האותיות ג"י כ"ב ובסוד שוקיו עמודי שש והנה הוי' שבכלי הת"ת הוא בניקוד חולם שבא קמץ סימן חש"ק כמבואר בפרדס

אהוה יה יהוה אל אלקים יהוה צבאות שדי אדני שמות עם נקודותיו ג"י כמנין כ"ב אותיות וה"ס הגוף והנשמה ה"ס הוי' עם ט' נקודות ומל' שם אדני המילוי ג"כ מרומז כ"ב אותיות ובמה הוי' בלי ניקוד ג"י מספר קטן של יד כלילן וב' רקיעין.]

קוצותיו תלתלים ימין וקילין מוחין דעיבור ויניקה שחורות כעורב רי"ו וי"ב ע"י מוחין דגדלות

כי

זוהר הרקיע בפירוש זוהר ויקרא דף ק"ז ע"ב בפירוש סתרי תורה עיי"ש שהיכל זכות דבריאה נוטל כח מן גבורה דז"א שה"ס יד שמאל ובו עיקר אחיזת הגבורות עיי"ש וזהו ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשים כי בהיכל זכות דבריאה נעשה גבורה דז"א ממולא בסוד הדין ומתגלה שמה [ובתיקונים וכן בש' עסיס רמונים שער ערכי הכנוים ערך תרשים מבואר שתרשים הוא תרי"ש י"ש שהם סוד שני הידים שיש בהם שית פרקין שלשה בזרוע ימין ושלשה בזרוע שמאל] [אשר משם יניקת התרשישים ומלאך תרשים ממונה עליהם ותרשים גי' אחורי אלהים דההין שהוא עולה אלף וא' וגם מילוי אלהים דההין שגי' ר"ע שאחורים ומילוי ה"ס הדין] עוד י"ל בפי' ממולאים בתרשים שהנה בע"ח שער השמות פ"ב בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ג מבואר שבגי' כלים של חסד דז"א בכלי החילון שם אל"ף למ"ד באמצעי אלוה בפנימי א"ל אלי"ו אלו"ה וג' כלים דגבור' דז"א בחילון שם הוי' בניקוד אלקים באמצעי אחורי אלהים דיודין כזה אל"ף אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י אל"ף למ"ד ה"י יו"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם הפנימי י"ה עיי"ש [גם יש לומר שסוד הנשמה ה"ס שם הוי' ושם כלים האמצעים והפנימים גי' תרשים ולא נחשב החילונים כי החילוני' הם מתמלאים ונעשים ממולאים ע"י הפנימים] והנה הגי' של השמות של ג' כלי הגבורה [ולפי"מה שכתבתי שקאי ממולאים בתרשים על כלים אמצעים ופנימים והנשמה הנה בחזרה אל"ף לא' גם הכלים החילונים קפ"ה כ"ו גי' תרשים בחזרת אל"ף לא'] בחילון אמצעי ופנימי ושמות ב' כלי החסד אמצעי ופנימי עולין השמות בגי' תרשים לא וחשיב ותמלא החשבון מכוון והנה נשאר עדיין שם החילון של החסד שהוא אלף למד וכן מן שם החילון של גבורה דז"א נשאר הנקודות שלא חשבנו כי שם הוא הוי' בניקוד אלקים הוא בגי' שבעים הנה אותן שמות החילונים של חו"ג דז"א מרומזים כאן בחשבון הפסוק כשתחשוב אלף למד שם החילון של חסד ז"א בדרך הכאה כזה א' פעמים ל"ף ל' פעמים מ"ד שהוא הכאת הפשוט במילואו ועם הנקודות של החילון של גבורה דז"א עולה בגי' כל הפסוק ידי"ו גלילי"י זה"ב ממולאי"ם בתרשי"ש לא וחשוב ותמלאם מכוונים ממש וסוד ידיו ה"ס חו"ג דז"א שאם הם סוד השמות הנ"ל [גם בתיבת ממולאים מרומזים השמות של חו"ג שהם אל אלהים כי ממול"א ממ"ו הוא בגי' אלקי"ם ול"א הוא א"ל ואותן השמות הם במילוי כנ"ל וזהו ממולאים והבן שהם ממולאים גי' וה"ו אכ"י וה"ו מו"ם דע"ב גם תרשים גי' אבגית"ץ ואבגית"ץ ראשית חג"ת ובטרלת"ג הוא ראשית נהי"ם והם תרי ושם ב' שמות בכ"א ו' אותיות] והנה תרשים הוא סוד י"ש אל מלך י"ש מ' ת' י"ש כי הוא ר' יפ"א הוא י' י"ש ל"ל ב' שינין וה"ס

השמטה

כי חכמה בחח"ן בינה בגב"ה דעת בדת"י ו' מוחין דיניקה א' ח"כ ב' ג"ה ד' ת"י ב' מוחין דעיבור שעדיין אין כאן דעת רק חכב"ה ו"ע אור הגנוז מרשעים ור"ת קתש"ך ע"י ב' חילופים שמאל עיניו כיונים יונת אלם ב"פ אלם דעיבור גי' ב"פ יונה דעבדין אוכלה וסוד אוכמא מוחין דעיבור סומקא מוחין דיניקה ירוקא מוחין דגדלות מאמא חורא מוחין דגדלות מאבא ואז כשים לו מוחין דאבא ע"י חלבא דעתיקא נהפך כולו ללבן בסוד ע"ב שמות רי"ו וכ"ו וסוד מים עם קמ"ב רל"ב ורל"ב כ"ו רכ"ח וסוד אפוקי מים גי' אכן מוח הדעת שנתגלה קצת ביניקה אבל עיקור הגילוי דעת בגדלות ומים סוד הגדלות סוד הע' בסוד ע, ל' דללם ורוחצות בחלב דעתיקא ואז גם ופ"ו בפ"ב גי' חלב ואז נמתק שמות אלקים שיש בגי' מילואים ד' יודין גי' חלב ע"י ד' יודין דע"ב יושבות על מלאת אלם ג"פ אלקים דעיבור ויניקה כי גם בעיבור יש דעת בבחי' כלי אלה שמוח הדעת בו עדיין סתום וכן מילוי ג' אלקים סוד מוחין דקטנות אשר ע"י חלבא דעתיקא נמתקין ולאיו שמות אהי' לבושי המוחין דגדלות ג"כ נתרבין ע"י ש"ע נהורין דעתיקא אשר סודן אמת כ"א פ' כ"א וה"ס אך טוב וע"י סוד הגדלות נעשה בחי' טוב שפ"א טו"ב גי' מרקחים שפתותיו שושנים שם שנים נוטפות מור עובר מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב נצור לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה סור מרע ועשה טוב ורע בפירודא וטוב ביחודא והרע בכאן לא נמלא יתפרדו כל פועלי און:

דודי לא ואדום דגול מרבבה הנה באתי במקים אחר בסוד הקטורת בסוד י"א סממנים שמכינים הוא בבחי' המתקת הדין ע"י שמות הוי' אהי' אהו"ה הצרי והציפורן החלבנה והלבונה משקל שבעים מנה בסוד שמתקת פר דינים וכן סוד פר גי' גבורה דין שה"ס מנצפ"ך וד"פ ע' גי' פר ונמתקין בסוד הדין שגי' הוי' אהי' אהו"ה ומוי' בהכאה יפ"ה הפ"ו ופ"ה גי' ק"י ואהי' בהכאה אפ"ה הפ"י יפ"ה גי' קי"ה ואהוה בהכאה אפ"ה הפ"ו ופ"ה גי' ס"ה סך הכל קי' ק"ה ס"ה גי' פר וכן מור וקליעה שבולת נרד וכרכם משקל ששה עשר ששה עשר מנה ס"ס ס"ד מנה להמתיק הדיין ע"י הוי' אהי' אהו"ה שגי' ס"ד והקשט שנים עשר בבחי' י"ב אותיות הוי' אהי' אהו"ה וקליפה שלשה בבחי' ג' שמות הוי' אהי' אהו"ה וקנמון תשעה בבחי' ג' שמות כ"א כלול משלשתן ואחד עשר סמנים הם בבחינת י"א מילואים שבהוי' אהי' אהו"ה בהוי' ע"ב ס"ג מה ב"ן ובאהי' קמ"ג קס"א קפ"א ובאהו"ה קס"ג קנ"ד קל"ו קמ"ג ולכי לפורן חלבנה ולבונה

והיינו כי אל גדול ד' ומלך גדול על כל אלהים גם הכסים גי' אב"ג ית"ץ בעי"ר לת"ג שסוד תחלה ואמצעי דמ"נ]

מעין עשה שן מעולפת ספירים עוי"ש בפסוק ומעי היינו עליו שסוד ומעוי דז"א בדעת אתקן וסוד המעיים ה"ס הדעת המתפשט בת"ת שהוא הגוף וכעשה כשמה אליו [ועשת גי' אנקתי"ם דיונקים רא"ש וסוף ושם כ"ב שהוא בת"ת ז"א] והנה עשת הוא לשון קיבוץ כי בדעת דז"א שם הוא קיבוץ היחודות דאו"א וכן למטה כשהוא בת"ת ז"א בסוד נשמה שה"ס המעיים הפנימיים הנה גם שם הם אורות דיסוד או"א המתגלין מן החזה דז"א ולמטה ועד החזה עדיין מגיע יסוד אמא בעלמא [ולמעלה אמר גלילת זהב כי קו ימין ושמאל דאבא מכוסה בדאמא אבל כאן הנה יסוד אבא מגולה מהחזה ולמטה] והנה כתבאר בע"ח שער דרושי הצלם דרוש א' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש ב' בדרוש מכלפ"ך בסוף הדרוש ובלק"ת פ' עקב בענין טחינת אבילה ע"י השן ומבואר שסוד השי"ן הוא גי' קפ"ד קס"ו וה"ס יסודות דאו"א ועיין בלק"ת בליקוטי תהלים בפסוק אשגבהו כי ידע שמי כי שמי גי' קפ"ד קס"ו שה"ס יסודות דאו"א והם מלובשים בדעת דז"א וזהו כי ידע שמי ושם בתוך ת"ת דז"א הם ג"כ קיבוץ היחודות דאו"א ושם סוד המעיים כנ"ל [עשת בן ה"ק היחודות דאו"א] והם מעולפת גם מעולפת ספירים בסוד ת"ת עלם החתן שכולו פנימי וחילון סוד הוי' כדלקמן] [ספירים סוד הה"ח והה"ג מעולפת ספירים כי מבואר בע"ח שער השמות פ"ב בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ג ובלק"ת פ' וילא שבת"ת דז"א הוא סוד שמות הוי' בכל ג' בחינות חילון ואמצעי ופנימי והוא עלם החתן שה"ס ת"ת דז"א עיי"ש משא"כ בכל שאר שי"ס דז"א וסוד ת"ת דז"א החתום בו שם הוי' בכל בחינות חילון אמצעי ופנימי הוא המתולע ומכריע בין כל הספירות הנאחזין בשם הוי' כי לכל ספירה יש אחיזה בשם הוי' כתר בקוצו של י' חכמה בי' בינה בה' ו"ק בו' מל' בה' ות"ת דז"א הוא מעולפת ספירים שכולל כל הספירות [ובדברי הלק"ת פ' בלק בפסוק תמות נפשי מות ישרים מבואר שהנה הו"ק בלאחם בסוד עולם התהו מאמא מהו אבל למעלה באמא לא הי' מיתה רק מעולפת ספירים שבי הספירות חו"ב הללו לא מתו רק נתעלפו בסוד ירידת אחורי נה"י או"א עיי"ש וזהו מעיו עשת שן כי הדעת נעשה מיחודות או"א שלא הי' בהם שבירה

השמטה

ולבונה שהם שוין במשקל הם בבחי' ד' מילואי הוי' אשר מילואם בכולל ה"ס שם שבי' מן יו"ד ה"י וא"ו ה"ה יו"ד מע"ב ה"י מס"ג וא"ו מוי"ה ה"ה מב"ן וכן ד"פ מן גי' רל"ב אשר הם ג"כ שוין בהתחלק רל"ב לד"פ מן וכן שם הכולל מילואי אהו"ה הוא אל"ף ה"י וא"ו ה"ה אל"ף מקס"ג ה"י מקנ"ד וא"ו מקל"ו ה"ה מקמ"ג וכנגדם הם מור וקליעה שבולת נרד וכרכם אשר הם שוים במשקלם ששה עשר מנה וכן אל"ף ה"י וא"ו ה"ה שעולה קמ"ע ד"פ קמ"ע עולה תקל"ו וכן כל מילואי אהו"ה בהתחלקם לד' חלקים שוים הנה קס"ג קל"ו קנ"ד קמ"ג עולה תקל"ו בהתחלקם לד' חלקים הנה הם ד"פ קמ"ע אבל הקשט וקליפה וקנמון הם בבחי' ג' מילואי אהי' קס"א קמ"ג קנ"א שא"א לחלק המנין לג' חלקים כי מנין הג' מילואים הם תנ"ה וא"א לחלק לג' חלקים כי מנין תנ"ה יש לחלק לג' חלקים ג"פ קנ"א ומנין ג' הנשארים א"א לחלק לג' חלקים וכן שם אהי' בו ג' מילואים ואין בו שם הכולל ג' מילואיו כי א"א ליקח מכל א' אות מלא כמו בהוי' ואהו"ה כיון שבאהי' אין בו רק ג' מילואים ובשם אהי' ד' אותיות והבן זה היטב ולכן הקשט וקליפה וקנמון אין בהם משקל שוה והנה ידוע שהפנימי בשם הוי' בע"ב הוא ד' יודין והנשאר ל"ב ובשם ס"ג הוא ויא"י והנשאר ג"כ ל"ב ובשם מ"ה יאא"א והנשאר ג"כ ל"ב ובשם ב"ן הפנימי יה"ה והנשאר ג"כ ל"ב ושם הכולל יו"ד ה"י וא"ו ה"ה הפנימיות הוא ייא"ה גי' שם הוי' והנשאר ל"ב הרי הפנימי גי' שם הוי' וכן במילואי אהו"ה הנה במילוי אל"ף ה"י וי"ו ה"י שבי' קס"ג הפנימי א"יי והנשאר קל"ב ובמילוי קנ"ד הפנימיות א"י א"י והנשאר קל"ב ובמילוי קל"ו הפנימיות אאא"א והנשאר קל"ב ובמילוי קמ"ג אה"ה והנשאר קל"ב והשם הכולל אל"ף ה"י וא"ו ה"ה הפנימיות אי"א"ה והנשאר קל"ב כמלא הפנימיות גי' אהו"ה כמלא בשם הכולל מילואי הוי' שהוא גי' חן הפנימיות גי' הוי' ובאהו"ה השם הכולל המילואים שהוא גי' קמ"ע הפנימיות גי' אהו"ה וכן בג' מילואי אהי' אעפ"י שאין בו שם הכולל ג' מילואים הנה מילוי קנ"א הוא הכולל מילואי אהי' וכן ג"פ קנ"א גי' תנ"ג והנשאר יותר בג' מילואי אהי' שבי' הנה הוא מנין בנים שאין לחלקם לשלשה הנה הפנימיות של קס"א הוא איי"י והנשאר גי' ק"ל ובמילוי קמ"ג הפנימיות הוא אא"א והנשאר ג"כ ק"ל ובמילוי קנ"א הפנימיות אה"י והנשאר ק"ל הרי שם קנ"א שוה בזה לשם הכולל בהוי' ואהו"ה הרי שם הכולל בהוי' מן באהי' קנ"א באהו"ה קמ"ע שלשתן גי' משיח וכן יפ"י הפ"ה ופ"י הפ"ה גי' קפ"ו הפ"א הפ"ה יפ"י הפ"ה גי' קנ"א אפ"א הפ"ה ופ"ו הפ"ה גי' פ"ז בי' כד"ת כמנין משיח בן דוד והנה שם הכולל מילואי אהו"ה שבי' קמ"ע גי' לא אדום שכולל חרב ושם הכולל מילואי הוי' ואהי' הם חן קנ"א גי' רי"ע כמנין רבבה וזהו דודי לא ואדום בבחי' הדעת שם אהו"ה דגול מרבבה בסוד הוי' ואהי' חו"ב :

ראשו

שבירה ומיתה רק מעולפת ספירים ויסוד בינה כולל יסוד אבא] עוד עשת ג״י רפאל במילואו כזה רש פה אלף למד וש״ן [אוריאל מיכאל ע״ה או בגי׳ בואל רפאל] [גם י״ל כי מעולפת ספירים סוד היכל לבן סוד הת״ת ולבנת הספיר יסוד ועטרה דבריאה שרשו בסוד הת״ת העליון רק שנאלם בהשתלשל בסוד עילוף] וע״ד ממולאים בתרשיש שהגבורה נעשה יותר חזק בסוד היכל זכות דבריאה וכן סוד הת״ת דאצילות נעשה קלת חלש יותר בהיכל לבן ולבנת ספיר דבריאה].

(יג) שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים׃

הם כ״ה דז״א דאית בהו שית פרקין כמבואר ברעיא מהימנא דזוהר פנחס דף רל״ו ע״א בפירוש זה הפסוק ובס׳ זוהר הרקיע בפירוש זוהר תרומה דף קע״ו מבואר שסוד שוקיו עמודי שש [שם ע״ה ג״י משה אהרן] הם כ״ה דז״א שנקראים עמודים וכ״ה דאמא תתפשט בהם וה״ס ווי העמודים ועכין ווי העמודים עיין בע״ח שער א״א פ״ה ופ״ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ו ובזוהר פקודי דף רכ״ו ע״ב וז״ל עמודי שש כי וו הוא שש וה״ס ווי העמודים גם כי כ״ה הם עמוד הת״ת בסוד תרין סמכי קשוט שהגוף שהוא ת״ת עומד על כ״ה והם תמכי אורייתא ות״ת ה״ס ו׳ מהוי׳ שעולה במכוון שש וזהו שוקיו עמודי שש והנה כ״ה דאמא המתפשט בכ״ה דז״א וה״ס ווי העמודים י״ל עפ״י מה שמבואר במבוה״ש ש״ד ח״א פ״ו ששם מ״ב הוא מורה על הז׳ מלכים שמתו והם מ״ב הוא בז״ת דאמא שמהם יצא ז״א שהם הז׳ מלכים ובכל ספירה מז״ת דאמא שם א׳ מששה אותיות כגון אב״ג ית״ץ בחסד דבינה קר״ע שט״ן בגבורה דבינה וכן כלם וכן מבואר בפע״ח שער יוה״כ פ״ג בסוד שארה עיי״ש נמצא בכ״ה דאמא בכל א׳ ו׳ אותיות והם ווי העמודים וכ״ה דז״א הם ע״ש כ״ה דאמא המתפשטת בהם נקראים עמודי שש ועיי״ש בזוהרקי״ע ועיין זוהר אמור דף ל׳ ע״ב שפי׳ שוקיו עמודי שש שכ״ה הם עמודי הגוף שה״ס ת״ת שנקרא שש שהוא ו׳ מהשם כמ״ש למעלה [וכן מבואר בזוהר פ׳ מצורע דף נ״ג ע״ב עיי״ש] והנה בס׳ זוהר הרקיע בפי׳ זוהר

בראשית

השמטה

ראשו כתם פז ה״ס כחב״ד שבהם ת״ת ופרקין עליונים דנה״י דאמא ובהם המוחין ידיו גלילי זהב פרקין אמצעים דכ״ה דאמא שה״ס הזהב כי דאבא מכוסים ועמיר גו אמא ממולאים בתרשיש ה״ס המוחין חו״ב שבכ״ה דאמא בסוד ל׳ דצלם שהמוחין מתפשטין בכל ט״ס דז״א ומ״ש בתיקונים תרשיש תרי ושש תרין דרועין שבהון שית פרקין הנה הוא קאי על המוחין שמתלבשין בשית פרקין שעליהם שייך לשון ממולאים מעיו עשת שן יסודות דאו״א כי בת״ת מתגלה גם יסוד אבא והוא מעולפת ספירים חו״ג שבדעת ז״א.

שקין עמודי שש שבהם פרקין תתאין דנו״ה דאמא ובהם המוחין דחו״ב ודעת שה״ס ל׳ דצלם הם ט׳ פרקין וכל פרק מתלבש בספירה א׳ דט״ס דז״א והנה המוחין חו״ב הם שית פרקין והם שנים הרי תרי ושש ולכן נקראים המוחין תרשיש וכן שוקיו עמודי שש ה״ס המוחין דחו״ב אשר פרקים התחתונים מלובשים בנו״ה.

זהב ממולאים ג״י וה״ו אכ״י וה״ו מו״ס גלילי זהב ממולאים ג״י וה״ו מו״ס אכ״י תחלה ותוך וסוף משמות ע״ב תרשיש ג״י אב״ג ית״ץ בט״ר לת״ג תחלה ותוך של שם מ״ב וסוד ע״ב ומ״ב בסוד גדולה וגבורה שני ידים ומעיו עשת שן הנה עשת ע״ה ג״י אנקתם דיונסים תחלה וסוף שבשם כ״ב שהוא בת״ת ששם מעיו ובשם ע״ב שאין האמצעים מכוון כיון ששם מספר זוגות בא ג״כ שם שבסוף ובשם מ״ב שיש אמצעי מכוון כיון שהוא מספר נפרד לכן לא יש הסוף.

לחיו כערוגת הבשם ג״י מיכאל גבריאל מרקחים ג״י מיכאל נוריאל להורות על התכללות נוריאל וגבריאל במיכאל ע״י הארת פני ז״א.

הנה יש כמה בחי׳ באורות ז״א הנה עד החזה הם סתומים ומהחזה ולמטה הם מגולים אבל עכ״ז הם מכוסים בתוך כי אין שם ליציר פתוח רק במקום בקיעת הפה הנה שם פתוחי חותם ובסוד ה׳ מוצאות הפה ששם נבקע הפה ויוצא משם הבלים ואורות בסוד זיווג הנשיקין אבל בסוד החיבוק האורות סתימין ובזיווג התחתון הנה יש פתח פתוח ביסוד לצורך יציאת האור בסוד הזיווג גם כשהנוקבא דבוקה אב״א עם ז״א יש נקב באחורי החזה שמשם יוצא האור אל הנוקבא ולכן נקראת נקבה שיוצא אלי׳ האור דרך נקב כמבואר בשער הירח ותיקון הנוקבא וידוע שכל גילוי האור והתפשטות ה״ס החסד וכל סיתום האור ה״ס לעלום והדין וכל חסד שורש מיכאל וכל גבורה שורש גבריאל וכל מדה ממוצעת בחסד ורחמים שורש אוריאל נוריאל וכל בחי׳ דין רפה לצורך הנוקבא הוא רפאל ולכן שפתותיו שושנים בסוד הנשיקין סודו מיכאל במילואו ג״י שפה ונוטפת מור שג״י גבריאל אוריאל ונוריאל [חסר איזה תיבות] וסוד האור הסתום בסוד ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש וכל מילוי ג״י אלקים סוד הסתר ולעלום [חסר איזה תיבות וכ״ל שמעתיק שה״י כתוב שם ותרשיש ג״י גבריאל במילואו] מעיו

עשת

בראשית דף ע"ו בפסוק והמשכילים יזהירו כתב שסוד כ"ה דז"א הם עמודים וקמ"ן דנוקבא שנעשין לה מוחין ע"ש וזהו מיוסדים על אדני פז שהיא הנוקבא שהוא שם אדני וכן מבואר ג"כ בלק"ת פ' ויקהל שסוד העמודים הם כ"ה שנעשה מהם מוחין למלוי ע"ש והנה בלק"ת פ' תרומה מבואר שסוד האדנים הם כ"ד צירופי אדני ולכן שני אדנים תחת קרש האחד כי יש י"ב צירופי הוי' נמצא תחת צירוף הוי' א' יש ב' צירופי אדני ע"ש וסוד כ"ד צירופי אדני הם כ"ד קישוטי כלה אשר מבואר שזהו למעלה בפסוק סמכוני באשישות ע"ש מ"ש באופן ב'.

והנה מבואר בלק"ת פ' ויקהל שסוד מאת אדני הוא כי אדני גי' ס"ה ועם ל"ה אותיות שים בפשוט ומילוי ומילו דמלוי דשם אדני הרי מאה ועיין בשע"ח שער הברכות פ"א בסוד מאה ברכות שבליל שם אדני ג"כ עולה מאה ע"ש והנה הגי' של כל הכ"ב אתוון מא' עד ת' גי' אלף תל"ה גי' כמנין כ"ב צירופי אדני והנה ביארנו למעלה בפסוק גילה ונפתח בך שסוד הכ"ב אתוון הם סוד החותם ביסוד דנוקבא נקבה דל"ת ול"ר ובתוך החותם יש מנצפ"ך שהיא שה"ב שהם המ"ב ע"ש והנה כ"ב צירופין הם שלא כסדרן רק אדני א' השורש שהוא כסדר וכ"ב צירופים הללו המצין בגי' כ"ב אתוון הם סוד החותם ואדני שהוא השורש הוא סוד המנצפ"ך שבתוך החותם כי **אדני** הם ר"ת דין כי **א** מאדני ליורו כ"ו ועם דני מאדני גי' מנצפ"ך כמבואר בשע"ח שער העמידה פ"א ע"ש נמצא סוד הכ"ב אתוון שמרומזים בכ"ב צירופים ועם אדני השורש שהוא גי' ס"ה הנה ס"ה וכ"ב גי' פ"ז וזה אדני פ"ז [וגם כי האותיות שאחרי אדני היא בהפך גי' פ"ז וזהו אדני פ"ז ואותיות בהפך הם ס"ה כ"ב שהוא סוד שם אדני וכ"ב אותיות התורה שבה כ"ב צירופי אדני

השמטה

עמת שן ושם נקב לצורך הנוקבא בסוד רפא"ל במילואו ושן מיכא"ל אוריא"ל שוקיו עמודי שש מילואי אוריא"ל ורפא"ל מיוסדים על אדני פ"ז בסוד אוריא"ל ונוריא"ל כי שם מהחזה ולמטה ומגולה אבל שכ"ז הם סתומים כנ"ל.

הנה מבואר בפ' ויחי בלק"ת שסוד יששכר חמור גרם הוא בחי' יסוד אבא וע"ש והוא התורה חלקו של יששכר ועוד מבואר בזוהר דף רמ"ה ורמ"ו בפ' ויחי וע"ש במקדש מלך שאשר שמנה לחמו היא המוחין שבבינה ומעטר לז"א שסוד אשר בבינה כמו אשר קדשנו וכן מבואר בלק"ת פ' ויצא שסוד מאשר שמנה לחמו שהוא השמן דעלמא דאתי ע"ש ומבואר בבחיי פ' תצוה בענין י"ב אבנים שעליהם כתב י"ב שבטי יה שכל אבן יש לה סגולה המיוחד לאותו השבט והנה ספיר מיוחד ליששכר ותרשיש לאשר כמבואר במדרש רבה ובמס' סוטה וכ' שם בבחיי שספיר סגולתו להחזיק ראיית העינים כי בסגולתה מאירה את העינים ולכן יששכר שחלקו עסק התורה שמאירת עינים לכן שמו כתוב על הספיר וגוון הספיר הוא בבחיי פ' משפטים בשם רבינו סעדי' גאון שהוא דבר שפיריי מקבל כל הגוונין ובתרשיש כי בבחיי שגוון התרשיש גוון השמן ולכן מיוחד לאשר ע"ד מאשר שמנה לחמו עוד כי שם שסגולת התרשיש להשמין הגוף להיות עב ושמן וע"ד מאשר שמנה לחמו והנה בסוד היכל לבנת הספיר כי האריז"ל שלבנת במל' וספיר ביסוד וכן מעולפת ספירים הוא מוח הדעת שמלובש ביסוד דאו"א ובסוד יששכר שהוא התורה בחי' יסוד אבא שמתגלה בחזה דז"א וכן יסוד עליון דז"א המזדווג עם לאה ג"כ שם בחזה דז"א ובמ"ר מפרש מעולפת לשון עילוף וחליפת וספירים מלשון חוזק כי אבן הספיר אם תכה בפטיש על הספיר הנה הסדן יתבקע והפטיש יתפוצץ ולא תוכל לשבור חתיכה ממנו והתורה מתשה כח וזהו מעולפת ספירים כי סוד הגבורה נחלשת ע"י החסדים והח"ג היא הדעת המלובשין ביסודות או"א וסגולת הדעת להאיר העינים כי מדעת היא הסתכלות וידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש היא השמן ומשחת רבות דקודשא המשמן גוף דז"א המלובשין בנ"ה דאמא שהם גלילי זהב ותרשיש אות ל' בחי' לעיסה וכמ"ש בבחיי שסגולתו לעכל המאכל והוא בקורקבן שנגד אות ל' שהוא שמשם מתעכל המאכל ואשר שמנה לחמו והנה אורות הידים הם סתומים בלי שום ציור ורק האדם קטנם יוצא מהם וסוד הסתימה מפני ישמעאל ועשו היונקים מקום הידים וזהות שלפרנים יהיה אברהם ויצחק שיצאו מהם ישמעאל ועשו והנה ממולאים בתרשיש הנה מילוי תרשיש הם י"ו י"ש י"ן וי"ד י"ן גי' אברהם יצחק וזהו ממולאים בתרשיש לרמוז ע"ש המילוי שבתרשיש גם ממולאים מורה על מוחין חו"ב כנ"ל וממולאים מורה ג"כ על מילוי חו"ב כזה חי"ת כ"ף מ"ם ה"י בי"ת יו"ד נו"ן ה"י גי' אלף קס"ו ואלף חוזר לאלף גי' ממולאים [ותרשיש גי' י"פ טוב וכל טוב בכלל מפ"ט ופ"ו בפ"ב גי' קכ"א י"פ קכ"א גי' תרשיש וי"פ ט' שהוא הטוב גי' ל' דצלם והקיר טוב מקב"א גי' לדי] ולפי סדר האריז"ל בס' יצירה וכמו שנדפס בשע"ל הנה הי"ב פשוטות הנה אות ו' בזהר וכליא ימנית ואות ל' בלעיטה וקורקבן ונגד יששכר בזהר ואשר בלעיטה כי להאריז"ל הם סדורים בסדר הדגלים והאבנים טובות הם האותיות וכמ"ש בס' שתי אבנים בונות ב' בתים נמצא שתרשיש ויששכר הם אות ל' והם אות ל' דצלם וספיר לאשר אות ו' קו דעת ת"ת יסוד סוד ואו"ו וכן לבנת ספיר סוד ואו זעירא

ידיו גלילי זהב גי' והו אני והו מ"ם כתי"ם דשם ע"ב

אדני וכן במילוי שם אדני מרומז כל כ"ד צירופי אדני כי אלף ממילוי אדני ה"ס אלף ודלת נון יוד בגי' תק"ס הרי אלף תק"ס כמספר ומכון של כ"ד צירופי אדני] גם פ"ז בגי' לבנ"ה שהוא סוד שם ב"ן ול"ה אותיות דמילוי אדני הרי פ"ז ועיין בפע"ח שער הזמירות פ"ד בכוונת ברוך שאמר והבן [שש מיוסדים בגי' רפאל במילוי שוקיו עמודי בגי' אוריאל ונוריאל ומילוי דאוריאל כזה אלף וו ריש יוד אלף מד בגי' ת"ר שהוא שש וה"ס עמודי שש].

מראהו כלבנון ה"ס פנימיות ז"א שמקבל המוחין מאו"א שה"ס לבנון כמבואר למעלה והם פנימיות ז"א בחור כארזים ה"ס חיצוניות ז"א שה"ס ארזים עמ"ש למעלה בפסוק קורות בתינו ארזים עיי"ש ובאד"ר דנשא דף קל"ט ע"א וכן בחור בגי' גבורה וארז בגי' יצחק שה"ס הדין שבחיצוניות ז"א ועיין באד"ר דנשא דף קל"ו ואמר מראהו כלבנון כי המוחין הפנימים הם בסוד חכמת אדם תאיר פניו ולזה אמר מראהו כלבנון.

(יד) חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָֽם׃

עיין בזוהר משפטים דף קכ"ג ע"א וא"ז דהאזינו דף רצ"ה ע"ב ובפע"ח שער מ"ן ומ"ד ובס' זוהר הרקיע בפי' זוהר לך לך דף ע"ב בפי' סתרי תורה מבואר שסוד זיווג חיך וגרון הם זיווג מוחין דחו"ב כי החיך הוא יסוד מוח חכמה ובו ה"ח ובגרון ה"ג כי הגרון שם הוא סיום מוח בינה שה"ס נקודות ציון שבבינה והלשון מושך טיפת הה"ח מן החיך וממתיק הה"ג שבגרון עיי"ש בשער מ"ן ומ"ד שעל החיך נאמר הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונופת צופים והוא ממתק גם את הגרון ושם בזוהר האזינו כי וכולו מחמדים אש ומים עיי"ש ומבואר בשער מ"ן ומ"ד שם שה"ס ה"ח שבחיך וה"ג שבגרון והם חומדין זה לזה ע"י הלשון המכוון כנגד ברית המעור שה"ס הצדיק המזווג חיך וגרון והוא נקרא כל שהלשון הוא היסוד של החיך כמבואר

השמטה

ע"ב כי ע"ב ומ"ב בסוד הידים הנה שם אב"ג ית"ץ הוא יומא דאזיל עם כלהו כללות שם מ"ב וכן קרע שטן בו מרומז שם מ"ב כולו שכ"ה וארבעי"ם גימטריא קרע שטן גם מכין שם מ"ב עולה ג' אלפים תש"א ואלף חוזר לא' בגי' בט"ר לת"ג תרשיש בגי' אב"ג ית"ץ בט"ר לת"ג ממולאים בתרשיש בגי' קרע שטן כי כון פשוטה ת"ש ממולאים כשתחשוב גם שתיבה ת"ר עולה ממולאים בתרשיש אב"ג ית"ץ קר"ע שט"ן בט"ר לת"ג וכן דקרע שטן תחשוב רק חמשים ממולאים בגי' ד"פ הוי' ג"פ אהי' ידיו גלילי זהב ממולאים ג' קנ"א קמ"ג כאשר תיבת ממולאים כתוב מלא בו' וממלאים חסר בגי' קס"א כי יש אם למקרא ולמסורת גלילי זהב ממלאים בגי' רלב כ"ו גם בגי' ג"פ אלקים גם סוד ממלאים סוד אלם מאלקים גם ידיו גלילי זהב ממלאים בגי' ד"פ ע"ב להורות ע"ש המוחין המתפשטין בכלי הגוף שה"ס ד"פ ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ולבושיהם קס"א קמ"ג קנ"א ומוחין דיניקה ג"פ אלקים ומוחין דעיבור בסוד אלם מאלקים הנה החכמה מתפשט בקו ימין ובינה בקו שמאל ודעת בכל הגוף ובקדושה בסוד היחוד כ"א כליל מכולם שיש בחכמה כללות בינה ודעת וכן בבינה כללות החכמה והבינה ובדעת החו"ב ובעת אשר חלב דעתיקא רוחץ הסומקא ואוכמא מז"א ונעשה בסוד הבדולח לח ואדום מראה לבן ואדמימות קצת כראה בו אזי מע"ב ס"ג מ"ה ב"ן סוד המוחן המתפשטין בידים הנה אחר רחיצת ונטילת הידים נעשה ד"פ ע"ב בסוד בגי' ידיו גלילי זהב מולאים בגי' ד"פ ע"ב ומלבושים נעשה מקמ"ג קנ"א שהם בגי' גלילי זהב ממולאים נעשה בחי' קס"א כמכין וממלאים [ומעיו עשת שן סוד עשת בגי' אנקתם דיוכסים סוד לאם וסיף דשם כ"ב שהוא בת"ת] וכן בסוד מעיו עשת שן הנה עשת ע"ה בגי' ד"פ ע"ב. ג"פ קס"א מעולפת ספירים הנה ב"פ אלם ג"פ אלקים בגי' ספירים הנה ידיו גלילי זהב בסוד חו"ג דז"א עם סוד פרצוף לאה שנבנית מחג"ת ז"א והנה סוד המילואים של ד"פ ע"ב ג"פ קס"א תר"ד עם תר"ו מילוי אדני שבלאה כי אדני במילואו ברחל ולאה אדני פשוט ברחל ותר"ו המילוי בלאה כמ"ש בכוונת עיגול מכור במרוקת תו"ל ותר"ד בגי' תרשים וזהו וממולאים בתרשיש שה"ם המילואים של הוי' ואהי' ד' ע"ב ג' קס"א ומילוי אדני וממולאים בגי' ג' אהי' ד' הוי' פשוטים כי בז"א הם שניהם ובלאה רק המילוי של אדני ושוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז [הנה שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז בגי' מילואי הוי' אלקים אהי' שה"ם מוחין דגדלות ולבושיהן ומוחין דקטנות [חסר איזה תיבות] בסוד כרה ורחל שנבנית מהם שש עם פז בגי' תרפ"ז מילואי הוי' אהי' ורחל אדני פשוט ככ"ל שה"ם אדני פז וכשמלאין הוי' ואהי' בסוד ד' ע"ב ג' קס"א בגי' ש"ש מיוסדי"ם וזהו שוקיו עמודי שש מיוסדים על אדני פז ועל אדני פז בגי' רכ"ב איברי דנוקבא הנבנים מסוד כ"ב אתוון מיוסדים ביסוד בגי' י"פ טוב הנה שש עם פז בגי' תרפז וכן זהב עם תרשיש בגי' אלף רכ"ד טוב פי' חסד כמבואר למעלה בסוד הטוב ג' בחי' המוחין עיבור יניקה גדלות וסוד החסד בסוד התפשטות החסד בסוד ד"פ ע"ב או בגי' חי פי' חיים שן עם ספיר [בגי' חסד מפשט לדקה

ר"ת

כמבואר שם בשער מ"ן ומ"ד וזהו וכו' ומחודים [ועיין בע"ח שער תולדת או"א פ"ד וז"ל שם בא"ד דהאזינו וכולו מחודים אבא ואמא יחד בביאור ע"י ליבון מעלה כבריכן].

זה דודי וזה רעי בנות ירושלים כי השכינה משיב לנשמות הצדיקים ששאלו אותה מה דודך מדוד וכו' והוא מבואר למעלה עיי"ש וע"ז משיבה כענין זה דודי נגד בחי' שמקבלת מדודה בבחי' אב"א וזה רעי נגד מה שמקבלת ממנו בבחי' פב"פ והוא כבזה"א במעלה גדולה אשר קיפרה דודי צח ואדום וכו' עד כאן אז גם היא מקבלת ממנו רב טוב והוא תמם תשובה נכונה על מה ששאלו אותה כהוגן עוה"ם למעלה בפי' השאלה ואז תבין תשובתה ואח"כ שואלין איתה נשמות הצדיקים [ועיין בתיקונים תיקון י"ח שהשכינה משבחת לז"א מעילא לתתא ראשו כתם פז עיניו לחייו שפתותיו ידיו שוקיו ואיהו לדידה מתתא לעילא מה יפי פעמיך מרכך שני שדייך מאורך ראשך].

ו

(א) אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ׃ (ב) דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים׃

כי הנה יש ב' בחינות בהסתלקות מוחין מז"א בחי' א' הסתלקות לצורך טובה גדולה ולצורך חזרה בסוד רצוא ושוב שהם עולין למ"ן באו"א להמשיך מוחין יותר גדולים אבל יש הסתלקות חיו לרעה בעת הפגם וה"ס פניה שכל פנה לרעה ובחי' הא' נקרא הלך הליכה ע"מ להחזיר הם שואלין אותה שאם הוא בבחי' הלך והו אנה הלך דודך או בבחי' פנה דודך ואם הוא בבחי' פנה אז ונבקשנו עמך בסוד סיוע המעשה של הצדיקים השוזרים להשכינה ללקט הניצ' מבין החיצונים ובמבואר בס' הגלגולים פ"ב באריכות שהשכינה היא המבררת ניצ' שהיא אש אוכלה מ"מ צריכה סיוע ומעש"ט של הצדיקים עיי"ש וע"י הבירורים עולה השכינה כמבואר למעלה בפסוק אם לא תדעי לך היפה בנשים עיין שם והשכינה משיבה אל הצדיקים ששואלין אותה אנה הלך דודך אנה פנה והיא אומרת דודי ירד לגנו לערוגת הבושם כי הנה מבואר בע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ב אות א' ובהקדמה לפע"ח [עיי"ל אנה הלך דודך נגד ז"א אנה פנה דודך נגד יעקב והיא משיבה דודי ירד לגנו וכו' ועיין בז"ח פ' אחרי מות שמפרש פסוק זה על זיווג יעקב ולאה שאחר חצות לילה וזה בזמן הגלות שאז יורדות הנקודה העיקרית של רחל לבריאה ודודי יעקב ירד לגנו ג"ע העליון שהוא פרצוף לאה לערוגת הבושם שהיא תלי' גינה שבה הם הנשמות או הם הנשמות הצדיקים העולין שם ברית מעשיהם הטובים למ"נ וה"ס הבשמים כמ"ש שם בז"ח לרעות בגנים הם שני גנים ג"ע עליון ותחתון שה"ס רחל ולאה שמתחברין ע"י הניקפות של רחל עם לאה ונעשין פרצוף אחד וללקוט שושנים את שושנים אלא שבוכים דמתדבקי בלילא אז באורייתא או שושנים ה"ס ג"כ ב' שושנים לאה ורחל והו ג"כ אני לדודי ודודי לי הרועה

השמטה

ר"ת מ"ל"ח דרעוא מיס"ד מ"ספ"ע ב"י כ"א"ם גולגלתא דרחל וכן מעלפת ב"י כת"ר רחל בת"ת [חסר איזה תיבה וכ"ל שהי' כתיב דז"א] ב"י ח"ים חסד במכין גם קתימה דח"ים ת"ר וסוד יפ"ה ס' קפ"ד ר"ם הפ"י כ' ופ' ס' ספ"ו ס"ם הפ"י כ' ס"ה כמנין ס"ן עם ספ"יר הנה ערוגת הבשם ב"י מיכאל גבריאל מרקחים ב"י מיכאל נוריאל שפתותיו ששה מיכאל במילוי כוננות ב"י אוריאל ונוריאל מור ב"י גבריאל תרשיש ב"י גבריאל במילואו עשת רפאל במילואו שן ב"י מיכאל אוריאל או בואל רפאל שש מיוסדים רפאל במילואו.

ידיו גלילי זהב [ממולאים בתרשיש ר"ת יגומ"ב באו"ת ב"ש ע' ש"ים כמעיים קב"ג יתחכון [חסר איזה תיבות] בסוד י"ב אחוון דאלקים והם ממולאים בי' ג"ם אמ"י וד"ם הוי' לבושין ומוחין דגדלות בבחי' עמ"ע"ב כי בגדלות נתגלה מוח הדעת גם בחסדים ומש"כ בינוקה שלא נתגלה רק בגבורות ובעיבור אפי' בגבורות לא נתגלו עיי' מ"ח ענף היניקה פ"ב ומ"ש שם המוח בשם הרמ"ע ומילוי ב"י אלקים כמ"ש בב"א וה"ס סקטנות הרי ממולאים ואלם ביניקה קטנות וגדלות וסוד חו"ב דדעת בגדלות מ"ה בין ב"י גלילי זהב וסוד תרשיש סוד הגדלות בסוד י"ש ע' שה"ם המוב כנ"ל ומרומז בו סוד מוחין דעיבור ויניקה הרי שם להשלים המוב והנה מבואר בע"ח ובמ"ח שער יניקת הקליפות דעיקר יניקת הקליפות ממוחין דקטנות וממוחין דיניקה יונקין ע"י יניקתן ממוחין דעיבור כי ממוחין דעיבור עיקר יניקתם ולכן בלפי שבקי יומין ובמאל שעמים יש יניקה לחיצונים מסיגי טופרי דאלבצין לכן תרי שה"ס מוחין דעיבור בלבון התגוס בסוד יניקת ק"נ אבל מציו קי האמצעי אפי' בחי' תרי בלהיק באן שם יניקה תהו מציו עשת בן לפין שנים בחי' ב' [גם עשת תשע בן שנים קטורים ו'] וסוד השינים ל"ב שיניים דמוחין דיניקה ול"ב אלקים עיין מ"ח ומש' היניקה ובמ"ח שוקיו עמודי שש אבל לא שנים כי בנגלים שם עיקר יניקת סרע מוחין דעיבור לפעמים

הרועה בשושנים והבן ועיין זוהר שמות דף י"א] ובלק"ת ליקוטי ירמיהו בפסוק כי פדה ה' את יעקב שבעת התגברות הפגם ח"ו הנה גם הג"ר דז"א שהם תוספות דז"א הם נופלים ח"ו ביד החיצונים ואינם מסתלקין למעלה עיי"ש היטב וגם מבואר בלק"ת בפ' בהר ובפע"ח שער התפלה פ"ז שגם מו"ק דז"א יורד הארה בכל שבת ימי החול כגון ביום א' יורד מחסד דז"א ויום ב' מגבורה [וכן מבואר ג"כ בתיקונים תיקון כ"ו וז"ל כד שכינתא גלת כל ספירן נחתו עמה וכו' וכד נחתו אתלבשו בשית יומין דחול שית ענפין חסד ביומא קדמאה גבורה ביומא תנינא עמודא דאמצעיתא ביומא תליתאה תלת ספירן אחרנין בתלת יומין אחרנין רביעאה חמישאה ושתיתאה] וכן כולם והם עוזרין להשכינה ללקט כ"ק מבין החיצונים והעיקר היא המל' שעל ידה הוא הבירור כי היא אש אוכלה כמ"ש בס' הגלגולים פ"ב וז"א מסייע לה לברר והנה מבואר שם בהקדמה לפע"ח שג' כלי המל' היורדין וכן ג' כלים דז"א של ג"ר שלו היורדין הנה כלים הפנימים יורדין. בבריאה והאמצעים ביצירה והחיצונים בעשי' והם מבררין שם כל הבירורים עיי"ש וזהו דודי ירד לגנו לערוגת הבושם שה"ס המל' שנקראת גנו גן ו' כמ"ש. לעיל בפסוק יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו עיי"ש והמל' ה"ס ערוגת הבושם כמ"ש בזוהר שמות דף י"א ע"א וז"ל דודי ירד לגנו דא כנסת ישראל לערוגת הבושם [ועיין בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינוים ערך ערוגה שהיא במל' שהוא ערוגה שבה נטועין ג"ן סדרי אורייתא עיי"ש] דהיא כלולה מכל סטרי בוסמין וריחין דעלמא דאתי שה"ס הה"ג שמקבלת מאמא ובשמים ה"ס הבינה וגם מבואר בלק"ת פ' כי תשא בטעמי מלות שמן המשחה שסוד הבשמים הם סוד הדינין וכאן ירמוז שהם סוד הה"ג הבאים מעלמא דאתי שה"ס הבינה והמל' המקבלם ה"ס ערוגת הבשם וז"א יורד אליו לעזור לה לרעות בגנים ה"ס בי"ע שה"ס הגנים כמ"ש למעלה בפסוק מעין גנים שהם יורדין כנ"ל ללקט שושנים שה"ס הכ"ק הנקראים שושנים ע"ש המל' שנקראת שושנה [כי היא עיקרת בבירורם ואמר לרעות בגנים וללקוט שושנים נגד ב' בירורי כ"ק מז' מלכים ונשמות מסוד חטא אדם הראשון כידוע] ולכן נקראים ג"כ עדר הרחלים ע"ש רחל המבררם עיי"ש היטב [והם נקראים ז' מלכים ע"ש המל'] ואח"כ ע"י הבירורים הם עולין למעלה

השמטה

גם סוד עמוק יש לרמז בסוד עיניו כיונים על אפיקי מים שכלו מדברת בסוד הגדלות האמיתי שסוד מים ע' יודין שבע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ואם תסור מנין הע' יודין נשאר מנין קמ"ב גי' ב"פ יונה ומיעוט יונים שנים הם ע' יודין רל"ב ונחלק בסוד ב' עינים בכל עין כמנין יונה ואם תחלק רל"ב לשנים הוא בכל חלק קי"ו כמנין יונים וזהו עיניו כיונים על אפיקי מים וכשהם רוחצות בחלב דעתיקא אז ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בכלם מאיר סוד החלב ומהפך אוכמא וסומקא לחוורא שנעשה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ד"פ ע"ב שיש בכל אחד ד' יודין מספר חלב והנה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כשתחלק אותם לד' חלקים שוים הנה הם ד"פ חן ושם הכולל יו"ד ה"י וא"ו ה"ה יוד מע"ב ה"י מס"ג וא"ו ממ"ה ה"ה מב"ן בסוד ונח מצא חן בעיני ה' וכשהן נרחצין מחלב ונעשים ד"פ ע"ב הנה יוד הי ויו הי שם הכולל שכל הד' מילואים בכ"א ע"ב כמנין חסד וה"ס חן וחסד שגי' עין שה"ס רביע הוי' י' י"ה יה"ו יקו"ק ע"ב וכן בהיפך ממטה למעלה ה' ה"ו הו"ה הוה"י בסוד המן והנה כשהיו המילואים בסוד ע' יודין הנה הנשאר למספר רל"ב הוא קמ"ב בסוד ב"פ יונה כנ"ל ואח"כ כשנרחצין בחלב ונהפך ללובן בבחי' ד"פ ע"ב יש בהם ע"ז יודין והנשאר למספר ד"פ ע"ב הוא קכ"ח מספר מילואי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בהסרת הפשוט וזהו רוחצות בחלב בחי' ד"פ ע"ב שיש בכל אחד ד' יודין שהם גי' חלב והנשאר ממספר היודין הוא קכ"ח כמספר המילואים וזהו יושבות על מלאת כי העינים בהם סוד הנקודין סוד המוחין שהם סוד שם הוי' וכן בסוד לחייו כערוגת הבשם בסוד מילואי אהי' קס"א קמ"ג קנ"א בהסרת הפשוט גי' בשמים שה"ס המתקת בחי' אלקים ע"י לבושי המוחין וכשמאיר סוד קס"א בקמ"ג קנ"א ומהפך כולם בסוד הרחמים הגדולים נעשים כולם בסוד ג"פ קס"א גי' מגדלות וכו' בס' האריז"ל שבשם גי' ב"פ קס"א עם כ' אותיות וה"ס קמ"ג וקנ"א שנעשו ב"פ קס"א ובג"פ קס"א ע' יודין שאז הם בחי' מי"ם והנשאר למספר ג"פ קס"א הוא של"ג כמנין מילואי קס"א קמ"ג קנ"א ע"ה שה"ס הבשמים [מצאתי בגליון הספר מטושטש מאוד והנ"ל המעתיק שכן נכתב שם [וזהו ממולאים גי' ד"פ הוי' ג"פ אהי' וכ"ז נעשה רק בבחי' הראש אבל בבחי' הידים אינו נעשה מיתוק כזה לבנות המילואים רק נמתקין ועומדים במילואיהם כקודם בסוד ממולאים בתרשיש אבל כאן יושבות על מלאת למעלה מהמלואים ולכן ידיו גלילי זהב ממולאים גי' קנ"א קמ"ג גלילי זהב מ"ה ב"ן כי נשארים כמקודם] ועיין היטב בספר ברית כהונת עולם במאמר קבת שלם פי"ב בסוד העקידה שלכך נאמר בנך קח נא בנך וכו' ולא חשכת את בנך ובסיפור התורה פעולת אברהם עם יצחק יתאור בלשון בנו כמ"ש בעקידה ואת יצחק בנו וישם על יצחק בנו לשחוט את בנו וסוד בנ"ך ע"ב חסד ובנו ח"ן חן וחסד גי' עי"ן וכן גי' של הפסוק וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו

למעלה למ"ב באורך ונמשך ע"ש ומוחין לזו"ן ומזדווגין בזיווג הנשיקין וזיווג התחתון ומתבררים היטב הבירורים כמבואר כל זה למעלה בכמה מקומות וזהו אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים ועיין מ"ש למעלה בפסוק דודי לי ואני לו הרועה בשושנים ומשם תבין לפרש ג"כ כאן.

(ג) אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלָםִ אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃

הנה ומשנה כללות נוקבא דז"א בחי' כלה משה ופרצוף לאה ופרצוף רחל ויפה את רעייתי הוא כנגד כלה משה שושנה העליונה שה"ש הנך יפה רעייתי כמבואר למעלה וזהו כתרצה כי מבואר בלק"ת פ' פנחס בענין בנות צלפחד שתרצה הוא מלשון רצון ורחמים וה"ס רצון העליון שה"ס א"א ומתגלה ע"ע נהורין מפני א"א בפניה בסוד היופי של רעייתי כמבואר למעלה בפסוק הנך יפה רעייתי ונקראת תרצה וזהו יפה את רעייתי כתרצה נאוה כירושלים כנגד פרצוף לאה הנקראת ירושלים כמ"ש בשע"ה שער התיקון אלות פ"ד ואיומה כנדגלות כנגד בחי' שושנה התחתונה בחי' רחל שהיא עומדות אחורי הנהי"י דז"א וה"א ספירה עיקרית מי"ס משא"כ לאה שהוא אינה ספירה עיקרית מי"ס רק נעשית ממלוי דתבונה אבל בחי' רחל הי"א אחת מכללות הי"ס שהיא המלכות והיא נעשית פרצוף לעצמה דוגמת כח"ב שנעשה מכ"א פרצוף א"א ואו"א [ועיין זהר ויחי דף קי"ע שסוד נדגלות ה"ם כתר חו"ב והנה ז"א פרצופו משם ספירות אבל מבינה ולמעלה מכל ספירה פרצוף בפ"ע וזהו איומה כנדגלות ומ"ש איומה כי ה"א סוד הירא"ה נדגלות ע"ה בי' י"ע פעמים הוי' והוא שבאת מילוי מ"ה שבי' י"ע בפסוק שבי' הוי' שגי' כ"ו וכן מבואר בשעב"ע בביאור שאיומה כנדגלות הוא כי הוא פרצוף מנקודה אחת כמו כח"ב] וכן ז"א פרצוף לעצמו וכן הוא איומה כנדגלות כמלא בינה כללות נוקבא דז"א שהוא יפה כתרצה מצד שושנה עליונה כלה משה ונאוה כירושלים מצד לאה ואיומה כנדגלות מצד שושנה התחתונה שלפעמים הם נכללין בפרצוף אחד ולפעמים נחלקין כ"א בפ"ע עיין מ"ב

השמטה

בנו הוא מכין חין פעמים חס"ד בהתקשר בבחי' וישא אברהם את עיניו שהם עיני ד' נשא אותם לרחצם בחלב בענין ד' עינא פקוחא דלית תמן שמאלא בסוד חן וחסד גי' עין ע"ש ומבואר אצלינו במ"א סוד זה באריכות בפסוק וישלך עץ אל תוך המים וימתקו המים בסוד עץ ע"ז יודין שבד"ש ע"ב ומים ט' יודין שבע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכשנמשך הארה גדולה לסוד המוחין שה"ם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הנה מהארה זו נמשך ג"כ הארה ללבושי המוחין שקס"א קמ"ג קנ"א נעשים בבחי' נ"ס קס"א.

גם יש לפרש פסוק עיניו כיונים באופן אחר באופן סדר המוחין דגדלות ויורדת הקטנות וסוד עיניו כיונים על אפיקי מים רוחצות בחלב שביארנו שעינים בחי' הנקודים שהם הגדלות שם הוי' מנוקדות בט' נקודות כשמות לט"ם כמבואר בשער טנת"א וט' יודין שבמילואי הוי' ה"ם מים ומלובשים בבוי"ה דאמא שנקראים אפיקי מים והם מהפכים בחי' הקטנות דאלקים שה"ם הנפש בחי' התגין השורה בדם האדם מדין לחסד דם נעכר ונעשה חלב ד' יודין דמילואי אלקים בסוד יניקת החלב מוחין דיניקה וסו"ד מילואי הוי' ואלקים בסוד יחוד שמע ישראל דיאדי"א שבי' כמנין מילואי הוי' אלקים ואז נחיו שה"ם התגין כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שגם בחי' הקטנות נעשה בבחי' ערוגת הבשם ונמתק בסוד הבשמים שה"ם לבושי המוחין בשמים גי' מילואי דאסי' כידוע שהם המעלין כ"ח טוב וסוד לבושי המוחין שה"ם י"ש אהי' הריחה המלכה ליקי קדרה י"ש אהי' גי' ליקי ועי' הריח הזה אנו מניאון לה נחמאי בסוד יחוד בשכמל"ו ומרקחים גי' הריח של זה היחוד בשכמל"ו ובשפתותיו שושנים נוטפות מור עובר הוא בחי' תיקון הגוף שה"ם הבי"ב אתוון שעי' הגדלות בבק"ש הנה ע"י יורד הארה מגוף ז"א בדוגמת פרצוף ז"א להיכל רצון ומזדווג עמה גם בסוד הנשיקין שה"ם שפתותיו שושנים ונוטפות מור עובר בסוד עלייתן להיכל קה"ק שגם יורד הארה יסוד אבא לקראת חתן וכלה וה"ם מור עובר שיורד הארתו לבריאה ועובר מאצילות למטה והנה מבואר בשער מוחין דקטנות ובמ"א מב' גדלות וא"כ פ"א ופ"ז ופ"ח ועיי"ש בונית שבי"ז שנכנס רק מוחין דגדלות מאמא בבחי' ויק דגדלות עדיין אין דחי' למוחין דקטנות ומוחין דגדלות מתלבשין במוחין דקטנות בסוד הוי' אלקים וה"ם הוי' אלקים במילואם שהוא גי' של יחוד שמע ישראל דאדי"א שאז נכנסין ויק דגדלות ואח"כ בכניסת ג"ר דגדלות מאמא ונשלם כל בחי' ל' דצל"ם אמא לכנוס בז"א אז המוחין דקטנות דאלקים נדחים בגרון ואז ג"כ מלובשים גדלות בקטנות ואז מצר הגרון בסוד מעבר יב"ק ואח"כ כשנכנס ג"ת דל' דצל"ם דאבא בראש ז"א נדחין מוחין דקטנות שהיו בגרון בחג"ת שלו עד שליש העליון דת"ת ז"א ואז אין לו עדיין מוחין מאבא רק בראשו ואז מבחי' הקטנות שנדחו בחג"ת נעשים ידי ז"א מבחי' אלקים ב' שמות אלקים שבכל יד ה' אצבעות כנגד ה' אותיות שבאלקים ובהם י"ד פרקים כנגד י"ב אותיות

אותיות

ע״ש בפסוק שחורה אני ונאוה ובפסוק שלחייך פרדס רמונים.

(ד) הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד׃ (ה) שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ (ו) כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃

עיין בזוהר ויחי דף רמ״ז ע״א ובזוהר קדושים דף פ״ד ע״א וז״ל אסחר עינך לסטר אחרא דאינון מוקדין לי משלהובתא דרחימותא עיי״ש ועיין בפע״ח שער חג הסוכות פ״א שהסבי עיניך מנגדי כי יש בהם תוקף הדינין עיי״ש והנה תוקף רחימותא ה״ס הגבורות שע״י שמעוררות האהבה כמ״ש בפירוש מישרים אהבוך עיי״ש והנה הנוקבא עיקר בנינה מגבורות ועיני׳ הם בסוד הס״ג כמבואר למעלה בפסוק לבבתני באחת מעיניך עיי״ש והנה בס׳ זוהר הרקיע בפי׳ זוהר משפטים דף ל״ה ע״א ובס׳ פע״ח שער הק״ש פכ״ד [בדפוס דובראווגא] כתב בסוד עולימתא שפירתא דלית לה עיינין וז״ל עולמיתא שפירתא דלית לה עיינין הוא הכלה שכלולה דמקטרא דיצחק קאתי [שה״ס שגבורות] דכתיב בי׳ ותכהנה עיניו מראות ועיינין שלה הם למטה בהיכל זכות והם ע׳ קסדראות כדאיתא בזוהר ויחי דף רנ״א ע״א וזוהר פנחס דף רנ״ו ע״ב שה״ס ע׳ סנהדרין שבהיכל זכות דבריאה ובהם מקום החשבון כדכתיב עיניך ברכות בחשבון כדאיתא שתם אבל למעלה באצילות שהוא שפירתא לית לה עיינין ולכן הי׳ רבינו הקדוש מעביר ידיו על עיניו בשעת ק״ש בעת יחוד הכלה וכו׳ וטעם הדבר כי נוקבא דז״א היא כולה דינין ואלו הוית לה עיינין הוית מוקדי עלמא בשלהובותא וז״ש הסבי עיניך מנגדי שיהיו למטה בסוד הע׳ סנהדרין שבהיכל זכות דבריאה ולא כנגד החתן ח״ש המסתכל צריך שיתן עיניו למטה בהיכל זכות ולבו למעלה באצילות עכ״ל.

שהם הרהיבני פי׳ הראב״ע שהוא לשון חוזק כמו ורהבם עמל ואון וכן כאן שהם הרהיבני ר״ל מאחר שהם חוזק ותוקף הדינין והם שלהובותא רחימותא

השמטה

אותיות מילוי אלקים ע״ה וזהו ידיו גלילי זה״ב בסוד יד ג״י זהב וה״ס הדין שבשמות אלקים שבהם בכ״א י״ג אותיות וע״ה ג״י זהב כנ״ל והם ממולאים בתרשיש בחי׳ מוחין דאמא כי עדיין מוחין דאבא לא נכנס רק ג״ת דצלם אבא ומאמא כבר נכנס כל בחי׳ ל׳ דצלם וסוד תרשיש אות ל׳ בחי׳ ל׳ דצלם דאמא ובבוא סוד מוחין דאבא שה״ס עיקר ושורש בחי׳ נקודין אז הם הידים בתחלת כניסת המוחין בבחי׳ גלילי זהב ואח״כ נכנס ג׳ אמצעי דל׳ מצלם דאבא בראשו וג״ת בחג״ת ואז נדחין מוחין דקטנות בנ״ה ת״ת ז״א התחתונים ואז מעי״ו עש״ת שן ג״י י״פ הוי׳ אלקים (חסר) ועצמות הפיו נקי שן ע״ש שים לפיו שינים גדולים מאוד כידוע וסוד עשת שן בסוד הדין דקטנות בסוד השינים ל״ב אלקים שכ״א כליל מי׳ בסוד שך דינין שסודו מסוד שכלולין סוד הבלי דגרמי מסוד הקטנות בחי׳ השגין ומעולפת ספירים שיש בהם מוחין מאבא ומאמא קפ״ד קס״ו ג״י ספיר ולכן אמר ספירים לשון רבים מוחין מאבא ומאמא וכן ספיר אות ו׳ כי בירודת מוחין דקטנות רק בחג״ת עד שליש ת״ת שעליון אז עדיין אין לז״א רק בחי׳ ג״ת מל׳ דצלם אבא אבל כשהקטנות נדחה עד מעיו ב״ש ת״ת התחתונים אז כבר יש לז״א ג״ת וג״א דל׳ מצלם אבא שהם ו׳ פרקים וזהו מעולפת ספירים וסוד היסודות דאו״א נקראים ספירים כמו שנק׳ היכל לבנת הספיר ע״ש היסוד ובידיו כאמר תרשים לשון יחוד בחי׳ אמא ואח״כ כשנכנס ג״ר דל׳ מצלם אבא ונגמר כל בחי׳ כניסת הל׳ מאבא לכנוס בז״א אז המוחין דקטנות נדחין בנה״י דז״א ונקבצים כולם ביסודו ודרך פי היסוד נותן ז״א המוחין דקטנות לנוקבי׳ בהזדווג עמה וזהו שוקיו עמודי שש שה״ס שמות אלקים אשר בכ״א ק״ך צירופים אשר בק״ך צירופים ת״ר אותיות כמנין שש והם מיוסדים על אדני פז שיורדים עד היסוד ונותן אותם לנוקבי׳ בזיווג כנ״ל ולכן הכלה משבח החתן ממעלה למטה בסוד ירידת האור להשפיע למטה והחתן משבח הכלה ממטה למעלה מה יפו פעמיך וגו׳ חמוקי ירכיך שררך בטנך וגו׳ בחי׳ עליית הנוקבא להעלות מ״נ ממטה למעלה.

הנה ביארנו בסוד היפוך סומקא ואוכמא לחוורא שה״ס המילואים דהוי׳ אהי׳ והנה ד׳ אלקינו ד׳ שביד ימין בו תלוי הרמז כי מספר המילוי של קס״א קמ״ג קנ״א שלי״ב כמנין מספר הקדמי של אלקינו וד׳ אלקינו ג״י קכ״ח כמנין מילואי ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן וכשנעשו בבחי׳ ד׳ פי׳ ע״ב ג״פ קס״א הנה מילואי ד׳ אלקינו ד׳ ג״י ת״ך כמנין ג״פ קס״א ועם קס״ד שהוא מילואי ד״פ ע״ב ג״י תר״ד כמנין מספר הקדמי של ד׳ אלקינו ד׳ וכן סוד אחד מספר הקדמי הוי׳ אהי׳ וד׳ אלקינו ד׳ אחד ג״י ד״פ הוי׳ ג״פ אהי׳ שהם מתמלאין או ע״ב

ס״ג

דמיומתא ולא יוקדין לי ולכן הסבי עיניך מנגדי ויש בזה סוד מופלא שערך כעדר העזים עד ששים המה מלכות מבואר הכל למעלה עיי"ש באריכות.

(ז) שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃ (ח) אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃

הנה נ"ע ב"ע הי"ס עולם הפירוד עיין בע"ח שער סדר אבי"ע פ"ג בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ב והנה אעפ"י שמלי' דאצילות לפעמים יורדת למטה בבי"ע להיות ראש לשועלים מ"מ היא מיוחדת ומקושרת באצילות שהם הוא עלמא דיחודא והנה בכל עולם מעולמות בי"ע יש בחי' לאה ורחל נוקבין דז"א הרי בנ"ב בי"ע שהם נוקבין וב"א כנגלה מ"ק הרי ששים מלכות וכנגד בחי' רחל ולאה דקדושה לעומת זה עשה אלהים בקליפה שני פילגשים בסוד בני מוחין דנוקבא דקליפה נוגה המתקרב לפעמים אל הקדושה והיא הפילגשים עיין בע"ח שער קליפת נוגה פ"ו ושער הקליפות פ"ג בענין תרין לפרין ובלק"ת פ' וירא בפסוק הנה ילדה מלכה בענין הפילגשים עיי"ש והנה מבואר בע"ח שער הקליפות פ"ב שאפילו אותן שתי נשים דקליפת נוגה שהם באצילות דוגמת לאה ורחל הנה הן יורדין בבריאה ושם הם מקוונן כנגד היכל קה"ק דבריאה ומבריאה עולין ויונקין בלילה מן הנוקבא אבל באצילות לא ייגש ערל וטמא.

נמצא שיש בג' עולמות בי"ע שהם עולם הפירוד ששים מלכות דקדושה שהם נוקבין דלאה ורחל שיש בכל עולם מבי"ע ושמונים פילגשים דקליפת נוגה שהם לעומת לאה ורחל שבאצילות ובי"ע וגם דאצילות הם בבריאה והם שמונה כי"א כלול מי' הרי שמונים דקליפת נוגה ועיין בזוהר שמות דף י"ד ע"ב.

ועלמות אין מספר מבואר שם בזוהר וכן בזוהר ויצא דף קנ"ט ע"א היכל פקודי דף רכ"ו

השמטה

ס"ג מ"ה בין קס"א קו"ג קנ"א או ד"ש ע"ב וג"ש קס"א והכל תלוי בימין שאם הימין גובר אז הרמת הימין בסוד מוחין דגדלות שהימין עדיף מקו האמצעי בסוד הגדלות שאין יניקה לקליפות כאשר ירים משה את ידו וגבר ישראל ואז נהפך סומקא ואוכמא לחוורא וירם את ידו על העם ויברכם וכפי גודל המוחין כן הרמת הימין אבל בסוד הקטנות קו האמצעי עדיף מימין כי שם אין יניקה לחיצונים כי בבחי' כוזו במוכסז כוזו שביד שמאל ואפי' בבחי' יד הרמה הוי' וי"א דמ"ה עדיין יש קצת רמז לסומקא ואוכמא ויהי כי זקן יצחק ותכהינה עיניו מראות כי כוזו במוכסז כוזו ע"ה בג' מילוי דאלקים דיודין וכן בג' ג"פ אלם דעיבור וכן הוי' ומ"ה בג' ע"א לרמז שיש עדיין יניקה לדין כי בת"ת כליל ג"כ קצת דין אבל בסוד החסד דימין ד' אלקינו ד' בג' מילוי דאל אשר סוד אל נהירו דאלפין ש"ע נהורין [חסר] אז לפי תוקף החסד כן מתעברין סומקא ואוכמא ומאירין העינים וישא אברהם את עיניו שמגיע מהם הארה להאיר אפי' עיני הנוקבא דלית לה עינין מפני החשך והדין שבעיני' ואם גובר הימין בהרמה למעלה בסוד הגדלות שלא יינקו החיצונים כתרגם אור העינים וזה מ"ש האריז"ל להעלים עינין ביד ימין בפסוק ראשון דק"ש כדי להמשיך הארה לעולימתא שפירתא דלית לה עינין.

ידין גלילי זהב הנה ידוע סוד יד ימין י"ד אותיות ד' אלקינו ד' ויד שמאל כוזו במוכסז כוזו וסוד ד' אלקינו ד' בג' מילוי אל בהסכמת הפסוק שבחסד בסוד הכלי כמבואר בשער השמות ויד שמאל כוזו במוכסז כוזו ע"ה בג' מילוי אלקים דיודין בהסכמת הפסוק כי שם אלקים בכלי הגבורה ויש עוד יד הרמה בסוד קו האמצעי ששם הוי' וי' אותיות דמ"ה ששם כלי ת"ת אשר אלקותו הוי' ופנימיות הכלי מ"ה כמבואר שם בשער השמות והנה זהב בג' י"ד אותיות שבשני' אלקינו הוי' וכן י"ד אותיות בכוזו במוכסז כוזו והנה תיבת זהב בהצטרפות הכפל של אותיותיו זה עם זה בכל אותיות כזה צירוף ז' עם ה' וה' עם ז' ותאמר ז"פ ה' ל"ה ז' עם ב' וב' עם ז' ותאמר ז"פ ב' י"ד ואח"כ תצרף ה' עם ב' וב' עם ה' ותאמר ה"פ ב' ב' י' קי"ה ל"ב י"ד י' ב' כ"ע שהוא המכין שבבחי' במוכסז כוזו יותר על ד' אלקינו ד' מכין כ"ע והכפל אותיות זה בזה נקרא גלילי שמתגלגלין האותיות וכפלין זה בזה את גלילי זהב וגלילי בג' פ"ג שהוא מכין היותר בד' אלקינו ד' על מכין הוי' ומ"ה שהוא יד הרמה ומכין יד הגדולה שהוא ד' אלקינו ד' יותר במכינו על הוי' שהוא ומילוי' באלפין מכין פ"ג במכין גלילי הרי מרומז בגלילי זהב סוד ד' אלקינו ד' כוזו במוכסז כוזו שהם מילוים של אלקים כנ"ל שבכלי הוי"ג והכלים ממולאים בתרשיש סוד שמות הוי' מנוקדים בחסד בסגול ובגבורי' בשבא וסוד תרשיש מבואר בסוד אל מלך גדול בסוד המוחין דחו"ב המתלבש בנרה דאמא ומתלבש בידים וכאן בי"ך מ"ש במ"א בסוד אור וחשך שנברא ביום א' ויהי ערב ויהי בקר

רכ"ז ע"ב עיי"ש שהוא ע"ד הים מספר לגדודיו שה"ס היכלין ומדורין חיות שרפים ואופנים שבבי"ע וכולם מסוד עולמות הפירוד אבל אחת היא יונתי תמתי שה"ס המל' שבאצילות וסוד יונתי תמתי ה"ס מלכות האצילות שושנה בין החוחים עיין מ"ש לעיל בפסוק פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי ואעפ"י שמל' האצילות יורדת למטה בבי"ע כמבואר למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה ובפסוק כשושנה בין החוחים מ"מ היא מעצמא דיחודא שהוא עולם האצילות בסוד אחת היא יונתי תמתי שמחברת עם ז"א יחוד גמור בסוד תמתי אל תקרי תמתי אלא תאומתי כמבואר בזוהר האזינו דף רצ"ו ע"א וגם מתייחדת עם אמא ותבונה יחוד גמור שבאצילות הכל הוא יחוד גמור וזהו אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה אחר לאמה כנגד בינה העליונה ברה הוא ליולדתה כנגד בחי' תבונה שהם הוא מקום לידת זו"ן כמבואר בשער המוחין פ"ג ראוה בנות ויאשרוה [ועיין בזוהר ויחי דף רמ"ו ע"ב שבנות ה"ס י"ב בקר ועיין למעלה בפ' שחורה אני ונאוה בנות וכו'] ה"ס עלמות אין מספר הנ"ל ומלכות ופילגשים הנ"ל ויהללוה שהם כולם נותנין שבח והודי' לשכינה עוזינו שהוא מל' דאצילות שהיא מכנסת כולם בכלון שה"ס ב"ה ר"ם בסוד ומלכותו בכל משלה ובסוד כאש לשועלים והבן.

(ט) מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃

הנה מי זאת ה"ס שני השושנים שושנה עליונה בסוד מי שה"ס הבינה כאמא כן בתה שה"ס כלת משה עמ"ש לעיל בפירוש כן רעייתי בין הבנות וזאת ה"ס שושנה תחתונה ושניהם הם נשקפה כמו שחר בסוד השושנה התחתונה ויפה כלבנה בסוד שושנה העליונה כי הנה מבואר בזוהר תרומה דף ק"מ ע"א בסוד אלהים אלי אתה אשחרך שסוד השחר ה"ס בחי' שחורה אני ונאוה כנורא אוכמא ועיין בפירוש הפסוק שחורה אני ונאוה שמצד בחי' חיצונית המל' ה"ס שחורה אני שה"ס שושנה תחתונה שושנה בין החוחים ומצד פנימיותה שהוא שושנה העליונה הוא נאוה בסוד הנך יפה רעייתי

השמטה

בקר יום אחד והארכתי בזה כי יום א' ה"ס יד ימין ממולאים גי' ד' אלקינו ד' אחד בתרגום גי' אלף רי"ב ואלף חוזר לא' הרי רי"ג כוזו במוכסז כוזו ודימין ודשמאל מעיו עשת שן בסוד ת"ת שבו סוד הוי' שהידים אל אלקים והגוף הוא שם הוי' אפי' בסוד הכלי' אשר ה"ס י"ב צירופים דהוי' וסוד י"ב עם כ"ו גי' ל"ח אשר י"ב פ' כ"ו גי' שי"ב ועם ל"ח גי' שן הרי מעיו עשת שן מעולפת ספירים בסוד מוח הדעת המלובש ביסודות דאו"א גם שן גי' ב"פ טו"ב ד' במספר הקדמי מיתוק אלקים דקטנות כשיורד בת"ת אשר שם שם הוי' בסוד יום ג' שנכפל בו כי טוב בסוד ואתה אמרת היטב איטב עמך ועשת שן גי' י"פ הוי' אלקים שוקיו עמודי שש בסוד שש צבאות שבנו"ה ולצבאות בו ק"ך צירופים שבהם ת"ר אותיות ש' לנצח וש' להוד הרי עמודי שש וכן סוד אלקים דקטנות היורד שמה בק"ך צירופיו ת"ר אותיות כמנין שש עמוד גי' ק"ך סוד ק"ך צירופים וזהו עמודי שש.

דודי צח הוי' פשוטה ומלא דע"ב אדום במנין מ"ם סתומה ת"ר גי' מילוי דמילוי דע"ב ובכללן מ"ב דע"ב שבכח"ב דאבא ומ"ב דמ"ה שבכח"ב דז"א שה"ס פז גי' מ"ה מ"ב ה"ס ראשו כתם פז והוא מושפע מכח"ב דאבא בסוד דודי צח ואדום.

דודי צח ואדום דגול מרבבה הנה אותיות אהוי נעלמים בכל תנועה וניקוד כידוע למדקדקים שא"א להניע שום תיבה ותניעה בלעדן והן מורין על סוד הנעלם והנסתר המנהיג הכל כמבואר בס' גנת אגוז ושער הניקוד והמובחר ה"ס אותיות יהו שמהם נבנה שם הוי' אלא שה"ה כפול בו והוי' אהי' אהוה סוד המוחין בהם כל אותיות אהוי ושם אלקים אין בו רק אותיות י"ה שה"ס זיווג או"א לבד לצורך חיות העולמות וז"א עדיין בקטנות שם אלקים אבל שם הוי' מורה על הגדלות חיבור או"א לזיווג פנימי לצורך מוחין ולהכניס עטרות לבן הנעים ליחדו עם נוקבי' לצורך הולדות נשמות ולכן הוי' סוד או"א זו"נ והנה הוי שמהם סוד הוי' הנה י' אין לו אלא מילוי א' יו"ד גי' כ' וה"י ב' מילואים ה"י ה"א ה"ה גי' ל"א ו' ג' מילואים וי"ו וא"ו ו"ו גי' מ"ז ס"ה צ"ח כי מ"ז גי' צח וה"ם שם הוי' אבל סוד אדום ה"ס שם אלקים שיש בו אותיות י"ה שהי' ע"ד הנ"ל הוא כ' והה' ל"א ס"ה נ"א כמנין אדום וה"ס צח הוי' אדום אלקים בסוד ד' אלקים בסוד ו"ק דגדלות דק"ס שמתלבש הוי' באלקים סוד מעבר יבו"ק ואז ה"ס דגול סוד מ"ג תיבות שבפסוק ראשון שמע ישראל העולה כמנין מ"ג תיבות וסוד שמות דו"ק דגדלות שה"ס יהו"ו אהי' אה"ו כמבואר בשער הק"ש ושער הציצית וה"ס אותיות אהוי בכללן כי השאר הם רק כפולות והוי' ע"ד הנ"ל גי' צח ועם הא' שאין לו רק מילוי א' אלף גי' קי"א עם צח גי' ר"ט כמנין רבבה והו דודי צח ואדום דגול מרבבה ודגול גי' מ"ג תיבות שהם י"ג אלקים והענין פלא.

דודי ירד לגנו לערוגת הבשם וגו' הנה אקדים לך הקדמה אחת ומתוך זו יבואר ענינים מ"ש לקמן בפסוק

רעיתי כמו שמבואר כ"פ למעלה והוא השקפה כמו שחר ואלך שושנה תחתונה שה"ס אשא אוכמא בחי' שחורה אני ובחי' יפה כלבנה הי"ס שושנה העליונה ששם הי"ס היופי ושם הוא נהורא חוורא בסוד לבנה שהי"ס אור הלבן ואשא חוורא וכללות שני ד' השושנים הם מ"י זא"ת בסוד אש שחורה ע"ג אש לבנה.

ברה כחמה איומה כנדגלות כי כשחוזרות המל' מבחי' אב"א לבחי' פב"פ ואז הם חיבור שני השושנים שושנה העליונה מתלבש בשושנה תחתונה כי שושנה תחתונה הי"ס חיצונית המל' וזה שמקבלת בבחי' היותה אב"א עם ז"א ושושנה העליונה הי"ס הפנימיות של המל' שמקבלת בהיותה פב"פ עם ז"א והם שוין אז בגדולתן ואור הלבנה כאור החמה פרצוף שלם וגדול בכל קומת ז"א פב"פ [בבחי' הוי' או שזו כמבואר בשער מיעוט הירח] וזהו ברה כחמה שהוא בבחי' כשוין הם פב"פ ושוין בגדולתן.

איומה כנדגלות כי ידוע שמקור י"ס נעשו הי' פרצופים מכתר א"א מחכמה אבא מבינה אמא מו"ק ומחסד עד יסוד ז"א ומל' פרצוף הנוקבא כמלא שהמל' שהיא ספירה אחת בלבד בהיותה פב"פ עם ז"א והיא גדולה בכל קומת ז"א א"כ היא ברה כחמה כמו שז"א היא פרצוף מששה ספירות כן הוא שוה לו בפרצופה הנעשה מספירה א' לבד והיא איומה כנדגלות שהם כח"ב [ועיין זוהר וישלח דף קי"ע שאיומה כנדגלות הי"ס כח"ב עיי"ש ח"ל נדגלות כד גלות כי עי' הי"ס חירות כד הגלות ומתבטל] שנעשה מכל ספירה פרצוף מכתר א"א מחו"ב או"א כן היא דוגמתן שמספירה מל' נעשה פרצוף נוקבא והיא ברה כחמה כפרצוף ז"א הנעשה מששה ספירות והיא איכה נעשית רק מספירה אחת ואפ"ה היא ברה כחמה והבן ועיין זוהר תרומה דף קכ"ו ע"ב בפי' הפסוק מי זאת הנשקפה וגומר.

(י) אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃

[עיין זוהר שמות דף ע"ו ע"ב] הנה עד עתה ביאר את פרצוף הנוקבא בכל תיקוני' וכללותי' ועתה מתחיל לספר איך שאין עולה המל' מבריאה עד אשר יורד אלי' ז"א בעצמו ועיין למעלה בפירוש מרכבו ארגמן שהיכל לבון נקרא גנת אגוז [ועיי' בס' עסיס רמונים בשער ערכי הכינויים ערך גנת אגוז שהוא במל' המתלבשת בתוך הקליפות עיי"ש] והנה כבר נתבאר למעלה בפסוק ישקני מנשיקות פיהו ובפסוק כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אשר ז"א יורד אל הנוקבא

שירדה

השמטה

בפסוק זה וגם מ"ש בפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים כי שם באו הדברים סתומים הנה תדע שיש בקליפה קסם ונחש והי"ס נוקבא דקליפה בסוד לאה ורחל דקליפ' קסם לאה דקליפה נחש רחל דקליפה והי"ס התרין צופרין ושתי נשים זונות שהם ב' מוחין חו"ב דנוקבא דקליפה אשר הם לעומת הקדושה לאה ורחל שתי נוקבין דז"א דקדושה אך בקדושה לאה לעילא מרחל ובקליפה ירדה אשת זנונים קסם שהוא לאה דקליפה אל רחל דקליפה ונעשו משתיהן שני מוחין חו"ב דקליפה שבנוקבא דקליפה ועיין בע"ח שער הקליפות פ"ב ושער קליפת נוגה פ"ט כי שם נתבאר ענין זה באריכות וזה הנזכר בזוהר וישלח דף קס"ג ע"א דקסם ונחש תרי זיני איכון ובדרגא חד סלקין עכ"ל כי הם לאה ורחל ב' מוחין חו"ב דנוקבא דקליפה וה"ס כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כי יעקב בעלה דרחל דקדושה מבטל סוד הנחש רחל מוח בינה דקליפה וישראל בעלה דלאה דקדושה מבטל קסם לאה מוח חכמה דנוקבא דקליפה ועיין זהר בלק דף רי"א ע"א והבן ואם תזכה תבין סוד הנזכר בזהר ויצא דף קס"ד ע"ב בסוד התרפים ר' חייא אמר בקסם אתעביד ר' יוסי אמר בנחש ועיין בע"ח שער רחל ולאה בסוד התרפים.

והנה מבואר בזהר בלק דף ר"ז ע"א שחמור הוא מקטרא דקסם ושור מקטרא דנחש עי"ש ולכן אסרה התורה כלאים דשור וחמור כי שור וחמור הם ב' מוחין חו"ב דנוקבא דקליפה והנה בקליפות אין להם רק ב' מוחין דחו"ב אבל מוח השלישי שהי"ת דעת אין להם כי מן הדעת נמשך הזיווג וא"ז אחר אסתרס ולא עביד פירין בסוד יתפרדו כל פועלי און ובסוד סירס את הזכר וצינן את הנקבה שלא ישמשו עלמא ומחמת שאין להם מוח דעת וכמ"ש בע"ח שער הקליפות שם ולכן לא תחרוש בשור וחמור יחדיו כי אין להם מוח דעת המחברם וכן יפוי וראוי להם בסוד גם נפש בלא דעת לא טוב והיו כשמזדווגין שור וחמור יחדיו יוצא מביניהם הכלב העז פנים וכמ"ש בזהר בב"א דף ק"ס ע"א עי"ש והנה חמור הוא מוח הימין מוח חכמה דקליפה וישמעאל בן אברהם שהוא נולד מן הימין שהוא אברהם יניקתו מימין ולכן הי"ס החמור ועשו בן יצחק הנולד משמאל שהוא יצחק יניקתו ממוח שמאלי בינה דקליפה שהי"ס השור וכן נח"ש שהוא אשת זנונים נוקבא דס"מ ר"ת נחש חמור שור כי היא כוללות חמור ושור ב' מוחין חו"ב שהם לאה ורחל דקליפה כקוף בפני הקדושה דוגמת הקדושה דנוקבא דז"א כוללות לאה ורחל ולכן

הבי"ה

שירדה בבי"ע והוא יורד אליי להיכל רצון ומשם עולין שניהם באצילות עיין בפע"ח שער הק"ש פכ"ז וזהו אל גנת ירדתי והנה הוא מלא שם הנוקבא בכל בחי' כליי שעלתה מג' עולמות בי"ע ע"י התפלה ומע"ט ונגד סוד הבריאה אשר שם הבינה. מקננת אמר לראות באבי הנחל כי סוד שם נחל בבינה עיין שער חנוכה פ"ד ובזוהר"ק בפי' זוהר בראשית ובזוהר אמור דף ק"ד לראות הפרחה הגפן נגד עולם העשי' אשר שם מלי' מקננא שנקראת גפן אשתך כגפן פוריי וכמ"ש בכ"מ ובמאורי אור ואמר הפרחה כי פרח בנוקבא עיין מאורי אור הנצו הרמונים ה"ם בירורי עולם היצירה [וגם רמון הוא כינוי לת"ת כמ"ש הרח"ו בהגהותיו זוהר פקודי דף רל"א ע"א ות"ת מקנן ביצירה כי רמון בת"ת ובדעת] שהם סוד רמון ממט"ע כמבואר למעלה בפסוק התאנה חנטה פגי' והגפנים סמדר עיי"ש [והנצו כי נצנים הם בז"ק כמ"ש במאורי אור דמקננא ביצירה אבי הנחל סוד בירורי עולם הבריאה שהם סוד הבינה הנקראת נחל קדומים ועיין בפע"ח שער ר"ח וחנוכה פ"ד בסוד להדליק נר חנוכה שר"ת נחל שהוא אור הבינה ופרחה הגפן סוד בירורי העשי' שהם המל' הנקרא גפן וזהו יותר נכון וכ"מ בזוהר"ק בפי' זוהר הקדמת בראשית שנחלין בבינה וכ"ה בכ"מ] והנה מה שאמר אבי הנחל הפרחה הגפן שהם עשי' ובריאה סמיך זה לזה ואח"כ הנצו הרמונים נגד היצירה כי. מבואר בלק"ת פי' בראשית כי בעת שנברא אדם דבריאה נברא ג"כ אדם דעשי' קודם אדם דיצירה רק אח"כ בעבור החטא שגרם שירד העשי' למטה מהיצירה ולכן כאן חשבן כסדר תולדותם עשי' סמוך לבריאה והבן [שזה בחי' עליית ג' כלי המל' מבי"ע ונכללין עכשיו כל העולמות בי"ע בהיכל רצון עם הנוקבא כמבואר שער הק"ש פכ"ע ואמר רמונים לרבים כי הוא בסוד ו"ק].

(יא) לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃

הנה בשל"ה הקדוש מס' פסחים כתב בסוד ד' חיות המרכבה שה"ם אברהם יצחק יעקב דוד בסוד חגת"מ הנה כולן נכללין בסוד אברהם שהוא החסד והוא יומא דאזיל עם כולהו שהוא העיקר ולכן כולן הם בסוד אברהם שנקרא נדיב כמ"ש חז"ל במס' חגיגה דף ג' כי ידוע מכתבי האריז"ל שפני שור שבד' חיות המרכבה הנה בעת רצון ורחמים הוא מתהפך לפני כרוב כמ"ש חז"ל במס' חגיגה שיחזקאל ביקש רחמים והפכו לכרוב וכן בתנא דבי אליהו ח"א פל"א שאחר מעשה העגל נהפך פני שור לפני כרוב אחר כפרת חטא העגל בתפלת מרע"ה והנה ס"ת של כרו"ב נש"ר ארי"ה אד"ם שה"ם ד' חיות אר"ג"מ"ן מיכאל גבריאל רפאל נוריאל שבכל עולם בהיכל רצון הנה ס"ת הוא ברה"ם ועם הרוכב עליהם שה"ם הים. העומד על י"ב בקר שנתבאר למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה הרי א"ב"ר"ה"ם וגם

מריו:

השמטה

משיח בן דוד הבא מזרעה דלאה הוא מבטל חמור מוח חכמה לאה דקליפה בסוד עני ורוכב על החמור ומשיח בן יוסף הבא מזרעה דרחל מבטל שור מוח בינה דקליפה בסוד בכור שורו הדר לו והנה מוח בינה דקליפה הוא היותר קשה וכמ"ש בלק"ת פ' אחרי מות בסוד שעיר לעזאזל ובע"ח שער קליפת נוגה פ"ט עיי"ש ולכן אנו צריכין לבקש על משיח בן יוסף שלא יהרג והנה מבואר בר"מ פ' פנחס דף רמ"ג שמשיח בן דוד בסוד נצח ומשיח בן יוסף בסוד הוד עיי"ש וה"ס ויגע בכף ירכו ירך שמאל והנה מבואר בס' יין המשומר להרמ"ע כי כמו שזו"נ דקדושה כשמזדווגין פב"פ הם עומדים בנו"ה דא"א איהו בנצח ואיהי בהוד וכן זיווג יעקב ורחל איהו בנצח דז"א ואיהי בהוד דז"א כן זו"נ דקליפה הם בנ"ה דאריך דקליפה אך שבקליפה הוא להיפך איהו בהוד ואיהי בנצח וכן מילוי של נצח שהוא ו"ן ד"י י"ת ג' לילית נוקבא דס"מ ומילוי הוד שהוא י"ו ל"ת ג' מות שה"ם מלאך המות ס"מ דכר דקליפה כי בקליפה הנוקבא שולטות על הזכר בסוד היותרת על הכבד כמ"ש בזהר פנחס דף. רל"א עיי"ש ועיין בע"ח שער הקליפות פ"ג ועיין בפע"ח שער הלולב פ"ג בסוד נצח והוד שה"ם מעלה ומטה עיי"ש ובזה תבין מ"ש בזהר פנחס בר"מ דף רמ"ו ע"ב שממנא דעשו הוא שמאל והוא אש וממנא דישמעאל רהב שהוא נחש והוא מים כי עשו בן יצחק שהוא יונק משמאל הוא יונק מס"מ דכורא אשר משמאל בהוד. שס"מ הא"ש וישמעאל בן אברהם היונק מימין יונק מנחש אשר היא עומדת בימין בנצח סוד המים [ועיין בזהר כי תשא דף קצ"ב ע"ב בענין העגל שהיה חצי שור מסטרא דדכורא וחצי חמור מסטרא דנוקבא עיי"ש ועיין בלק"ת פי' כי תצא בטעם מליה לא תחרוש בשור וחמור יחדיו עיי"ש] כי תמיד ישמעאל מימין כי הוא בן אברהם ועשו משמאל כי הוא בן יצחק ועיי"ש עוד בר"מ ותדקדק שם ותבין רזי דרזין בסוד זה ובסוד שכל את ידיו עיי"ש והו"ק ועיין בלק"ת פי' כי תצא בטעם מלות לא תחרוש בשור וחמור יחדיו ועיין עוד בלק"ת פי' בלק בענין בלק ובלעם איך שבלעם שרשו בראש רחל ולכן היא ג"כ גלגל בלעם ובלק שרשו ברגלי לאה המבולקים ומבולעים בכתר רחל ובלק ה"ס הקסם ובלעם ה"ס הנחש עיי"ש ועמלק הוא הכלב הנולד משור וחמור כמבואר זהר בשלח דף ס"ה ע"א ועמלק הוא ע"ם מבלע"ם ל"ק מבל"ק ועיין זהר

בחוקתי

ונרמז בהם שם כ"ב כי אות ראשון מכ"ב הוא אות ראשון מישר אות שני מכ"ב הוא אות שני מאחרים אות שלישי מכ"ב הוא אות שלישי מאחריה אות רביע מכ"ב הוא אות רביעי מכרוב' וסימנך אי"בי"ג עיי"ש בשל"ה [ועיין בס' שעג"ע שער האותיות אות כף במכינה שבעת יחוד העליון כהפך פני שור לפני כרוב] וכן מבואר בזוהר ויקהל דף קל"ו ע"ב בפסוק כל נדיב לב דאלין ארבע משריין דנפקו מאבהן דאקרון נדיבים כמה דאוקמוה כרוה נדיבי העם אלין אבהן [ועיין בזוהר תרומה דף קמ"ז ע"א בפסוק מאת כל איש אשר ידבנו לבו ובס' עסיס רמונים שער ערכי הכינוים ערך נדיבים] ועיין בלק"ת פ' חקת בפסוק כרוה נדיבי העם ובליקוטי איוב בפסוק מגלה עמוקות מני חשך ובזהר סוף פ' ויקרא בפסוק נדיבי עמים נאספו מבואר שסוד נדיבים הוא חג"ת והנה כולן נכללין בחסד שהוא אברהם שהוא עיקר הנדיב בסוד יכול יהא חותמין בכולן ת"ל והי' ברכה בך חותמין ולא בכם שהוא חתימת הברכה מגן אברהם מגן ר"ת מיכאל גבריאל נוריאל שהוא בגי' כמנין אברהם יצחק יעקב ואברהם הוא העיקר בסוד נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם וכן אלהי אברהם בגי' ארגמן ר"ת של ד' מלכים מיכאל גבריאל רפאל נוריאל אוריאל שהם סדי חיות אדם שור אריה נשר והם בהיכל רצון כמ"ש לעיל בפי' מרכבו ארגמן בשם כתבי האריז"ל והזהר עיי"ש ת"ק מרכבות עמי נדיב הה לא ידעתי כי הנה נתבאר למעלה בפסוק לכה ורחנה ושם שאין נמשך לז"א המוחין רק כשיש לו נוקבא עמו כי המוח לצורך הזיווג והנה מבואר בלק"ת פ' וירא בדרוש עמון ומואב ובע"ח שער המוחין דצלם פ"ב בדרוש שקלאו ובדרושים אחרים בפ"ו כי כל זמן שאין לז"א רק מוחין דו"ק דגדלות מאמא כגון בשעת ק"ש דשחרית ועדיין לא נכנסו ג"ר דגדלות בז"א והנה אין לו עדיין דעת שלם בה"ח והי' כי עדיין לא נכנס הדעת שהוא בכלל ג"ר דגדלות רק הארת הדעת מתפשט מלמעלה מעל ראש ז"א בתוך ז"א עיי"ש ולכן גם הנוקבא אינה מקבלת מבחינת הדעת עד עלייתה באצילות ובבריאה מקבלת רק סוד ליקי קדרה מסוד לבושי מוחין ו"ק דגדלות וה"ס נפשה תהו מאמר השכינה שבשעת קבלת ז"א ו"ק דמוחין דגדלות אכתי הנוקבא בבריאה בהיכל אהבה ואח"כ היא עולה עד היכל רצון דבריאה [אחר קבלתה הארה מבחי' ו"ק דגדלות שה"ס ליקי קדרה] ושם יורד אלי' ז"א להעלותה באצילות ואח"כ שעלתה הנוקבא באצילות הנה אז מקבל ז"א ג"ר דגדלות כידוע מס' פע"ח בכוונת ק"ש וברכותי' ובכוונת ברכת אבות וזהו לא ידעתי מחמת שאין לי עדיין [שפע] מדעת כנ"ל כי עדיין לא קיבל ג"ר דגדלות [וכל זמן שלא קיבל ז"א הדעת אין כאן זיווג שה"ס הידועה] ולכן נפשי שמים קבלתה מז"א רק מבחי' ליקי קדירה שהוא רק בחי' נפש נפש גי' ת"ש דם האחורי

השמטה

בחוקתי דף קי"ג ע"ב ועיי' זהר בלק דף ר"ז ע"א ודף רי"א ע"א וגם בדף קפ"ו ע"א ובזהר וישלח דף קמ"ו ע"ב וקפ"ז ע"א ועיי' בלק"ת פ' כי תצא בטעם איסור אתנן זונה שסוד הנחש הוא נוקבא דק"נ וכן מבואר בכ"מ ודוק היטב שחמור קשה וחמור קליפה ימין ונחש ושור קליפה שמאל והבן היטב.

דודי ירד לגנו לערוגת הבשם הנה ר"ת שם ללה בגי' אדני שה"ס המל' גן של ז"א ונקראת ג"כ ערוגת הבשם כי הוא מקבלת בושמין דעלמא דאתי כמ"ש למעלה בפסוק בשם הזהר עיי"ש וז"א יורד אל השכינה כשהיא למטה בין הקליפות לעזרה ולהמכה בסוד סיוע בירורי הנכללין ונשמות מבין הקליפות והם נרמזים בר"ת של הבשם שהוא ר"ת מפני היד שנשתלחה במקדשך והוא ר"ת שור בור מבעה הבער ד' אבות נזיקין שבקליפות רק אחר הבירור חלק הטוב נעשה בסוד הבשם שיש בו ר"ת כי נבררין בסוד הריח כמ"ש למעלה בפסוק וריח שלמותיך כריח לבנון עיי"ש מ"ש בשם ס' הזרקי"ע ודו"ק ועיין זהר משפטים דף קי"ח ע"א בסוד ד' וס"ת של לגנו לערוגת הבשם הוא מות בסוד רגלי' יורדת מות אבות נזיקין וגורמין מיתת הצדיקים כמו שנדרש פסוק זה דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים וללקוט שושנים בזהר בראשית דף כ"ו על מיתת הצדיקים ויבואר זה לקמן כי סוד הקליפה הי"ם מקום המיתה וסוד הבירור הוא ע"י מסירת נשמת הצדיקים למקום המיתה וגם השכינה יורדת כדי ללקט מביניהם הגלילות והבן.

ירד לגנו לערוגת הבשם [בשם ר"ת ברוך שם מלכותו בגי' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שהוא בגי' מילוי אהי' והוי' ואדני שהוא גי' מילואי אהי' קס"א קנ"א קמ"ג ודי מילואי הוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ומילוי אדני תרע"א וה"ס יב"ק אהי' הוי' אדני שה"ס תפילין של יד וגם בגי' אחורי אהי' דיודין שהוא תקמ"ד ומילוי שם שדי שהוא תת"ד וה"ס כתם דקטנות ועיין הס"ד בפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים ונומר עיין בפנים למעלה והבן כי קצרתי.

גם ירד לגנו לערוגת הבשם ר"ת לילה כי המל' ה"ס מדת לילה גם כי עיקר ירידת הנוקבא לבי"ע ללקוט נצוצות הוא בלילה ואז יורד ג"כ עמה מדידה לסייע לברר עיי' בפע"ח בהקדמה ובשער התפלה פ"ז בסוד הלילה והבן לרעות בגנים ה"ס בי"ע וללקוט שושנים ה"ס לקיטת הס"ק כמו שנתבאר למעלה בפנים עיי"ש.

אחורי י"פ אהי' שה"ס ציקי קדרה [ויתכן עוד לומר שזה מאמר השכינה לא ידעתי בסוד אם לא תדעו לך כמבואר למעלה ולכן נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב בסוד לאי לך בעקבי הצאן כדי לברר הבירורין משם ב"ן שהם סוד נפשה בסוד המ"נ וסוד נשמת הצדיקים העולין למיין נוקבין בבינה להמשיך לה מוחין] שמתני מרכבות עמי נדיב בהיכל רצון ויורד ז"א להיכל רצון להעלותה כדי שיקבל גם דעת בשלימות באינו מקבל אותו רק בהיות הנוקבא עמו באצילות כנ"ל והבן.

ז

(א) שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה בָּךְ מַה תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם:

הנה המל' נקראת שולמית שמשלמת לי"ס דאצילות בעלותה לאצילות ולכן אמר שובי שובי ב"פ א' מהיכל רצון להיכל קה"ק וב' מהיכל קה"ק לאצילות ואז משלמת לי"ס באצילות והבן.

שובי שובי ונחזה בך אמר עוד ב"פ שובי א' מבחי' נקודה תחת היסוד דז"א לבחי' פרצוף שלם מן החזה ולמטה דז"א באחוריו ושובי הב' מבחי' אב"א לבחי' פב"פ ועיין בפע"ח שער העמידה פ"ח ועי' ו"י וי"ז סדר עליית הנוקבא ומ"ש ונחזה בך מבואר בגמ' בבא בתרא דף ע"ו ע"ב דההוא ונחזה בך הוא לשון זיווג של השמים עיי"ש והוא ע"ד שכתבנו למעלה בפסוק עיניו כיונים אל אפיקי מים שזיווג תלוי בעינים שנוטל מאור עיניו של אדם עיי"ש והנה בליקוטי הש"ס מהאריז"לה"ה במס' שבת ובפע"ח שער הברכות פ"ז בדפוס דוברוונא ובדפוסים אחרים פ"ה מבואר בסוד הבאת שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו שע"י הסתכלות א"א בז"א נעשה הסתכלות ז"א בנוקבי' עיי"ש ועיין בפע"ח שער ק"ש שעל המטה פ"ג שהסתכלות עיני א"א בז"א גורם הסתכלות עיני ז"א בנוקבי' ואפי' בהיותה אב"א עיי"ש ומכ"ש בהיותה עמו פב"פ שמסתכלין עיני א"א בז"א ועיני ז"א בנוקבי' בסוד ישר יחזו פנימו המבואר בזוהר ויקרא דף ט"ו עיי"ש [ועיי"ש בזוהר דף ט"ו וע"ז שהסתכלות היושר בז"א וז"א בנוקבי' הכל נעשה ע"י התשובה כשישראל עושין תשובה ומושכין מוחין מבינה לז"א אז ישר יחזו פנימו עיי"ש וזהו שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך] וזהו ונחזה בך שמורה על זיווג זו"נ פב"פ ויש שני מיני הסתכלות עיני א"א בז"א ועיני ז"א בנוקבי' שהם ג"כ מרומזים בונחזה בך.

והנה עיין היטב דף קכ"ט וק"ל ודף קל"ו וקל"ז וקל"ח שבזוהר נשא באד"ר שם ובפי' האד"ר להאריז"ל שם ועיין עוד בס' זוהרקי"ע בפירושו לספרא דצניעותא פ"ק בענין אודנין ועייני' ומוטמא ובא"ז דהאזינו

השמטה

דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים וללקוט שושנים הנה כדרש בזוהר בראשית דף כ"ו על מיתת הצדיקים שהם שושנים בעת הזעם ח"ו והנה הצק"ת כתב פי' ואתחנן בפסוק ויתעבר ד' בי למענכם וז"ל כשהקב"ה בכעס על ישראל אזי לוקט הצדיקים מביניהם וז"ש דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות ב"גנים ו"ללקוט ש"ושנים ר"ת לבו"ש כי כשהקב"ה לוקט הצדיקים הם נעשים בסוד לבוש והוא מתלבש בהם עיי"ש [ועיי' בשער הקדושה להרח"ו ח"ג ש"ב שאור מחלב הנשמות הוא לבוש לאור הי"ס וז"ש ל"רעות ב"גנים ו"ללקוט ש"ושנים ר"ת לבוש עיי"ש באריכות והבן] ונ"ל עוד פי' הענין כי מבואר בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש א' ובפע"ח שער הק"ש פ"ג ופי"ב ובשער נפילת אפים שלהעלות מ"נ מסוד הבירורים שבעמקי הקליפות ולגרום זיווג העליון צריך מיתת הצדיקים ונשמתם אחר פטירתם הם מעלין הבירורים וגורמין זיווג העליון וכן במסירת נפש לאמתו על כבוד שמו בכל לבו ונפשו ומאודו יכול לגרום זה אבל בעת הזעם ח"ו צריך מיתת הצדיקים בפועל לצורך העלאת הבירורים והנה מבואר בספר הגלגולים פ"ב שכל בירורים הם ע"י השכינה היורדת בין הקליפות בסוד גלות וכן בעלה ז"א יורד אלי' לעזור לה לברר כמ"ש בפנים למעלה בפי' פסוק זה עיי"ש ולכן כל העולמות אחר חטא הם למטה ממדרגתם לצורך הבירור כמבואר בפע"ח שער התפלה פ"ז עיי"ש והנה בשעת הזעם אין כח בשכינה לברר רק ע"י סיוע נשמות הצדיקים שמתלבשת בהם השכינה נעשין לה לבוש ויורדין לתוך עמקי הקליפות להעלות משם נשמות העשוקות בסוד ירידה לצורך עליה בסוד מוריד שאול ויעל ועיי' בס' הגלגולים פ"ב וזהו רמז הר"ת של לרעות בגנים וללקוט שושנים שר"ת לבוש ועוד מבואר בצק"ת ליקוטי תהלים בפסוק עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה כשנשמת הצדיק מברר הנפשות והנשמות בעברו דרך עמק הבכא ע"ד שאמרו חכז"ל שצדיק אחר מיתתו עובר דרך הגיהנם ולוקח שם נפשות הנה הנפשות האלו נעשין לבוש אל נשמת הצדיק המעלם בסוד ברכות יעטה מורה עד עלותו אל מחילתו ואז פושט הלבושים של הנפשות ונכנס יחידי במחילתו לכן נאמר ילכו מחיל אל חיל לשון רבים ואח"כ אמר יראה אל אלקים בציון לשון יחיד כי פושט אז לבושי הנפשות ונשאר יחידי עיי"ש

ולזה

דהאזינו דף רצ"ג ע"ב והמבואר בתכלית הקיצור ממקומות הנ"ל הוא שע"י הסתכלות עיני א"א בז"א נמתקין הדינים שיש בעיני ז"א שה"ס סומקא וחוורא שהם שורש הדין בסוד סומקא ושורש הקליפות בסוד חוורא ע"ד שחור אדום הוא אנא שלקה וכשמתגברין הדינים יוצאין הסומקא וחוורא שה"ס שורש הדין והחיצונים הם יוצאים מחוטם דז"א בסוד תננא ואשא בסוד אז יעשן אף ד' תננא מצד החיצונים מנקב השמאלי שבחוטם דז"א וה"ס חימה ושורש הדין מנקב ימני דחוטם וה"ס אף כמלא אף וחימה בב' נקבי החוטם והם סומקא וחוורא שבעיני ז"א והנה כשנמתקין הדינין הם נמתקי' בשורש שבחוטם [עיין מ"ש בפסוק אף ערשנו רעננה] שנאספין אל החוטם בסוד הריח ונאספים אל המוח מקום המחשבה סוד החכמה והוא ס"ד שני דמעות היורדין לים החכמה שהוא סוד סומקא וחוורא שבעינים הנמתקין ע"י הים שה"ס החכמה עיי"ש בס' זוהר הרקיע בפי' ס"ד ובפי' הקדמת זוהר בראשית דף ב' ע"א במאמר אדכרנא בפומאי ושפיכנא דמעאי עיי"ש וראה נפלאות [ועיין בזוהר פ' נח דף עין ע"א בסוד הריח ועיין עוד בא"ז דהאזינו דף רצ"ד ע"א וע"ב] והנה מבואר שם בפי' ס"ד שסוד הגוונין סומקא וחוורא אינם מתגלים באצילות כי אין שם גוונין חלילה רק בעולם הבריאה ומתגלה יותר עיי"ש באריכות גדול [ועיין בזוהר תרומה דף קנ"ט ע"ב בסוד סומקא וחוורא והוא מבואר שם בזוהר"ק בפי' המאמר] ומבואר במקומות הנ"ל באד"ר שע"י הסתכלות עיני א"א שהם חוורין בסוד הרחמים נרחצים עיני ז"א מסומקא וחוורא דלהון שה"ס שורש הדין והקליפות ונעשין לבנים בסוד רוחצות בחלב וע"י המתקה זו נמתקין גם עיני הנוקבא דז"א ונמשך המתקה גדולה לשבעה עיני ד' שהם שבעים סנהדרין שבהיכל זכות דבריאה שהם עיני הנוקבא [עמ"ש לעיל בפסוק הסבי עיניך מנגדי] וכל מארי דאשגחותא הממונין להשגיח על מעשה בני אדם והם שורשן בעיני ז"א ועיני הנוקבא הם כולם נמתקין [ועיין בזוהר משפטים דף קי"ז ע"ב שם בהני מארי דאשגחותא מצד עיני ז"א בסוד עיני ד' המה משוטטים וגם מצד הנוקבא בס"ד כי ד' עיניו משוטטות בכל הארץ] ובזה מפרש שם באדרא רבא פסוק שיניך כעדר הקצובות שהנה השינים ה"ס הדין יו"ד למעלה וי"ו למטה ושם בחיך העליון הוא ס"ד אחורי שם אלהים וכן בלחי התחתון הרי עם יו"ד שינים רי"ו גי' גבורה עמ"ש למעלה בפירוש ממעונות אריות וגם כי סוד השינים שהוא מוצא א' מה' מוצאות הפה שהם בסוד הה"ג הנה מוצא השינים בסוד גבורה שבגבורות עיין בע"ח שער דרושי הצלם דרוש א' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש ב' בדרוש מנצפ"ך נמצא שסוד השינים הם דינין קשים והם ג"כ נמתקים כשעיניו דז"א נמתקין ונרחצין בחלב ומיוחדא דעין פקיחא דא"א גם השינים נמתקין בסוד ולבן שינים מחלב וסוד מארי דאשגחותא הנ"ל הנמתקין ע"י עיני א"א ה"ס העדרים כי עדרים

מכונים

השמטה

ולזה מרמז ג"כ סוד לבוש שבר"ת לרעות בגנים וללקוט שושנים כי מיתת הצדיקים הוא מברר נפשות ונעשים לבוש עליו וגם זה הנשמה נעשית לבוש להקב"ה והבן והנה כשיורדת השכינה בין הקליפות ודודה יורד אלי' שם הנה אז התגברות הדין הקשה ויניקת הנחש מיסוד דקטנות כי אז ז"א בסוד הקטנות והנה לרעו"ת בגנ"ים גי' חמו"ר שו"ר כל"ב אשר ר"ת חש"ך וכלב יוצא משור וחמור כמ"ש בזוהר בשל"ח דף קס"ה ע"א ושור וחמור הם מסטרא דנחש הטמא כמ"ש בזוהר בלק דף ר"ז ע"א מסטרא דנחש נפק שור עיי"ש וכן ר"ת נח"ש ח"מור שו"ר ומן חמור ושור נולד הכלב כי אותיות אמצעית של שור וחמור שהם ומ"ו גי' כלב והם כולם בסוד הנחש היונק ע"י התכללות אלהים אחרים באלקים דקדושה ויונק מן היסוד דקטנות וה"ס העגל אשר הי' חציו שור וחציו חמור עיין זהר כי תשא דף קצ"ב ע"ב בסוד העגל וכן וללקו"ט שושנ"ים גי' שלשה מילואי אלקים דיודין ודאלפין ודהא וא' יותר במנין וללקוט שושנים והוא משלים אל מנין ולרעות בגנים שחסר מנין א' ממנין חמור שור כלב וסוד שמות אלקים ה"ס הקטנות כנודע וממנו יונק סוד הנחש בעת הפגם והם שולטים בסוד עת שליט האדם באדם לרע לו כי ע"י ירידת השכינה ושליטת הנחש עי"ז נעשים הקליפות כמצולה שאין בה דגים כי השכינה מוצא בלעם מפיהם ונתקן הדבר בסוד יב"ק ובסוד ברו"ך ש"ם כבו"ד מלכותו לעול"ם וע"ד הצולה כמנין יר"ד לגנ"ו לערוג"ת הבש"ם כי עי"ז הוא ביטול הנחש ועיין היטב במ"ש למעלה בפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשי ידי אמן כי שם מבואר היטב סוד זה וכאן קצרתי מאוד ודוק.

והנה סוד שור וחמור ה"ס קליפת עשו וישמעאל חמור קליפת יונן קליפת ישמעאל בן אברהם ושור קליפת שמאל עשו בן יצחק וממנא דעשו וישמעאל הם סמאל ורהב כמבואר ד"ז בזוהר פנחס בר"מ דף רמ"ו ע"ב עיי"ש וכן ר"ת של לראו"ת בגנ"ים וללקו"ט שושני"ם גי' שמא"ל בסוד על שחל ופתן תדרוך שהוא בגי' שמאל רה"ב וכן ס"ת של לרעו"ת בגני"ם וללקו"ט הוא תמ"ט ואותיות הקודמין לתמ"ט הוא שחל וה"ס משלחי רגל השו"ר והחמו"ר ודו"ק ועיין היטב בזהר בלק דף ר"ז ע"א דמסטרא דנחש נפק שור ומסטרא דקשש נפק חמור ועיין בזהר וישלח דף קס"ז אמר ר' יוסי נחש וכסס תרי זיני אינון ובדרגא חד סלקין עיי"ש.

יפה

מכונים למלאכים וחיות ושרפים ואופנים כמבואר זוהר ויצא בפסוק כי מן הבאר ההוא ישקו כו׳ העדרים עיי״ש והם נשפעים מעיני ז״א ונוקבין וזהו שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שניך נמתקו ונעשים לבנים מחלב עילאה דא״א כמו עדר הקצובות שהם אחרי דאשגוחא שהם קצובות בסוד קצבה לכל דבר וכן לקמן קרא עדר הרחלים שה״ם אחרי דאשגחותא שה״ם שבעים סנהדרין שבהיכל זכות שהם עיני המלי׳ שה״ם רחל ולכן נקראים עדר הרחלים והם עולין מן הרחצה של אסחותא דעילאה עבה בסוד עינין כיונים וכו׳ רוחצות בחלב מההוא אסחותא גם הם עולין ונמתקין בשרשן שכלם מתאימות בסוד סומקא וחוורא שהם מתאימות בסוד שחור אדום הוא אלא שלקה ואחרי דאשגחותא ה״ס הדינין והקליפות הנמתקין בשרשן וזהו ושכולה אין בהם כי נמתקין בשרשן והקליפות בעלמן יורדין לנוקבא דת״ר ושרש הדין והקליפות נמתק שם בשרשם כ״ז כמבואר במה עיי״ש והבן והנה בלק״ת פ׳ וישלח בפסוק ויקח מן הבא בידו מנחה מבואר שסוד המנחה ג״י ק״ג עלמין דבסטר שמאלא כי ש״י עלמין דתחות כורסייא נתחלקין ר״ז בימין כמנין אור וק״ג בשמאל ג״י מנחה ואותיות מ״כ ממ״נחה ה״ס מ״כ מתהלפך שהם עיקר ושורש הדינים והה״ג חוזרין בהמתקתן ונאספין אל החוטם וזהו ח׳ ממנחה וזהו שם התבסמותן ואח״כ נמשכין בפומא שהוא אות ה׳ ממנחה וזהו מנחה עיי״ש וה״ס המתקת אף וחימה שנמתקין בסוד החוטם כנזכר שם

בס׳ זוהר הרקיע בפי׳ זוהר בראשית דף ב׳ ע״א בענין שהיכלא דמעלי׳ עיי״ש והנה יעקב בשלוח המנחה לעשו רצה להמתיק הדין בשרשו וסוד המתקת הדין הוא שיחול על ראש רשעים ובאבוד רשעים רנה ולכן שלח לעשו מנחה בסוד כי גחלים אתה חותה על ראשו ולכן הראשי תיבות מן מינים ששלח ר״חלים ג״מלים ע״יזים א״תונות פ״רות ר״ת ר״ג״ע א״ף בסוד כי רגע באפו ובסוד אז ישעון אף ד׳ והנה אמרו חז״ל במס׳ ע״ז דף ד׳ כמה זעמו של הקב״ה רג״ע והוא כי מבואר בלק״ת ליקוטי תהלים בפסוק כי רגע באפו שרגע ג״י ג״פ אלהים עם ע״ו אותיות שבג׳ אלהים וה״ס הדינין וכל האף וחימה המשיך יעקב על ראש עשו בשלוח המנחה והמתיק הדין בשרשן שבחוטם.

והנה שליחות המנחה ששלח יעקב ה״י על ידי המלאכים שפגע שנאמר ויפגעו בו מלאכי אלהים וכו׳ כמ״ש חז״ל ולכן יש לומר מה שכתוב ויהי כאשר ראם ויאמר מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחניים כי מחניים תרתי משמע סוד סומקא וחוורא אחרי דאשגחותא והם נמתקין בסוד המחני״ה שה״ס אותיות מנחה הנרמז על המתקן בחוטם ז״א והם נמתקין ע״י הארת עילאה עבה ופקיחא דא״א וזה ויהי כאשר ראם בסוד הרא״י גווני העינים סומקא וחוורא הנה המתיקם בשרשם בסוד מנחה ויאמר מחני״ה אלהים זה שהמתיק הדין שה״ס שם אלהים בשרשו בסוד המנחה ולכן שלח על ידיהם המנחה והבן

השמטה

יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלים איומה כנדגלות עיין למעלה בפנים שכאן מדבר מבחי׳ נוקבין דז״א אי הוא שושנה העליונה כלת משה שעומד תמיד פב״פ עמו שה״ס פנימיות המלכה בסוד כל כבודה בת מלך פנימה וכמ״ש בזהר ויחי דף רכ״ז ע״א והשנית ה״ס לאה שעומדת אחורי ז״א פנים באחור כמ״ש בע״ח שער יעקב ולאה פ״ג וגם בשער פרצופי זו״נ פ״ד ובדפוס שקלאוו הוא בפ״ב והשלישית הוא רחל העומדת אחורי ז״א אב״א והנה השלישית שהיא מל׳ של בחי׳ אב״א היא היורדות למקום הקליפות בסוד הגלות ומיעוט הירח כדי לברר משא״כ השתיים האחרות כמ״ש למעלי׳ בפנים בפסוק שחורה אני ונאוה ובפסוק כשושנה בין החוחים עיי״ש באריכות והנה אותן הג׳ נשים ה״ס יראה ואהבה וענוה [וה״ס השלש נשים א׳ עורכות וא׳ מקטפות וא׳ אופה המוזכר בתלמוד ויבואר במקום אחר וסוד הג׳ נשים אם עיני שכל לך עיי׳ בתיקונים תיקון ס״ה ותיקון ס״ו ובלק״ת פ׳ בראשית] כי לאה ורחל ה״ס ענוה ויראה בסוד עקב ענוה יראת ד׳ כמבואר די״ז באריכה בע״ח שער לאה ורחל ושושנה העליונה שעמה סוד זיווג הנשיקין ה״ס אהבה בסוד

ד׳ רוחין דנשיקין שהם ד׳ אותיות אהבה ובסוד מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים ואהבה ג״י י״ג שה״ס י״ג עלין דשושנה וכמבואר בהדיי בתיקונים סוף תיקון עשרין וחמשין דשושנא עילאה מעטרא דיוקנא והנה מבואר בסידור האריז״ל בכוונת לשיקב״ה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו שיראה במל׳ ואהבה בז״א ויש אהבה ויראה גדולה מזו שהוא בא״א ושם אהבה בבינה ויראה יראת הרוממות בא״א והנה יעקב שה״ס אור אבא כמבואר בע״ח שער יעקב ולאה שפרצוף יעקב הוא מסוד אחוריים דאבא שנפלו בעת שבירת הכלים וגם אור יסוד אבא יוצא מז״א אל יעקב לכן פרצוף דיעקב ה״ס היראה שבא מחכמת בסוד ראשית חכמה יראת ד׳ וכן מל׳ שושנה התחתונה שה״ס היראה ה״ס חכמה תתאי וז״א ה״ס אהבה כנ״ל ופנימיות ז״א שה״ס משה מלגו כמ״ש בע״ח שער חילוניות ופנימיות דרוש וא״ו ה״ס הענוה בסוד והאיש משה ענו מאוד נמצא יעקב יראה וחילונית ז״א סוד אהבה ופנימיות ז״א סוד הענוה וגם השלש נוקבין חילונית שמל׳ יראה ולאה ענוה פנימיות שמל׳ אהבה וכמ״ש בתיקונים תיקון כ״ו שושנה תתאי בה דחילו ואיהי יראה שושנה עילאה רחימו

והבן היטב [ועיין בזוהר פ׳ מצורע דף נ״ה ע״ב עיי״ש קלת בחופן אחר שמחנים הי״ם ההכללות מחנה אלהים דיכא ברחמי ונעשה עחנים עיי״ש] וזהו מה תחזו בשולמית מה מורה לפעמים על הפלגה וגודל המתקה הכמסך מסוד הסתכלות עיני א״א וגודלי כשעיני א״א מסתכלין כי״ם שמתגלה הארת עיני אבא ואמא והם ממתיקין כל שורש הדין והקליפות שהי״ם שומקא ואוכמא וזהו מה תחזו ר״ל גדול והפלגת הארה שא״א ואו״א מאירין וממתיקין את כל הדינין של המל׳ ועי׳ סנהדרין שלם ונעשה מחולת המחניים שהי״ם מארי דאשגחותא הכתלין בעינים ונעשה מחול ושמחה שהי״ם שמתקת הדין שהי״ם השמחה [וכמבואר בא״ז דהאזינו דף רפ״ט וז״ל הא׳ עינא כד אשגח בז״א עלמין כלהו בחדו עכ״ל] ודוק היטב [וסוד המחול מבואר מסוד ומולות בכרמים וכן מסוד עתיד הקב״ה לעשות מחול לצדיקים לעתיד שהי״ם הסיבוב בעיגול בסוד אגן הסהר והמל׳ הי״ם נקודות בת עין נקודה אמצעית שבמרכז ותייחדת עם בעלה ז״א].

(ב) מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃

הנה כשיורות השכינה למטה בבי״ע נעשין לה מעי״ט וכנדי״ל מנעלים לה וכשעולה באצילות הנה הי״א א׳ בסוד חלוץ הנעל של מטה ולובשת נעלים הנעשה מאור החילון דאמא הנעשה חשמ״ל להגין על זרן ומה שתחת רגליהם הוא בסוד מנעלים כמבואר בפע״ח שער התפלה פ״ב ובשער יוהי״כ פ״ד בסוד המנעלים עיין שם.

וזה שאמר מה יפו פעמיך בנעלים העליונים שמסוד החשמ״ל שהי״א כשעולין רגלי׳ מבי״ע לאצילות ואז הוא בת נדיב בת לאברהם כמ״ש חז״ל במס׳ חגיגה דף ג׳ ובמס׳ סוכה דף מ״ט כי אברהם הי״ם הנדיב עיין מ״ש לעיל בפסוק נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב עיי״ש [וקי״ת יפו פעמיך בנעלים בת נדיב הוא בי׳ בת נדיב שהי״ם ע״פ בן כמו לקונן או אפשר יכמה פעמיך בנעלים ר״ת של ניוגה ע״לם הישמים ליננת הוא כעל ג׳ היכלין דנהי׳ דבריאה] [וכן בס׳ עמק המלך שער ערכי הכינויים בערך בת כי שבת נדיב במלכות כשמקבלת חיצ של חסד וחסד הוא נדיב ושיא בת אליו ונקראת ג״כ בת רבים מפני שמקבלת מג׳ אבות הנק׳ רבים עכ״ל] והוא ע״ד בת הי׳ לאברהם אבינו ובכל שמה ובסוד אחותי בת אבי ואבא יסד ברתא שסוד אברהם הוא יסוד אבא המכוון שנוקבא או ע״ד והוכן בחסד כסא המבואר בפע״ח שער חג הסוכות פ״א ובמבוה״ם פ״ו ח״א פ״ז ובע״ח שער הירח בפרק ד׳ בדרוש לירוף אי״ע מלעב״ח עיי״ש ותבין ועיין בע״ח שער הארת המוחין פ״ד בסוד המרגלים [בת נדיב

השמטה

כחימו דאסבה עיי״ש ע״ל כי יראת חטא הוא שוה עם תשובה מאהבה כי אינו חוטא מחמת היראה והי״ם השושנה הפנימיות ועיי׳ בע״ח שער היראה פי״ד שהביא בשם מדרש רבה בעקידה ובמשלי בפסוק אשה יראת ד׳ כראה ושם שיראת חטא ואהבה חדא הוא והוא למעלה מענוה מחמת חטא ויש אהבה וענוה ז״א ופנימיות שהי״ם משה ועוד אהבה ויראה וענוה באו״א ולא״א ודוק ולכן כתב ברי״ת שירא חטא בבינה עיי״ש בע״ח והנה החילוק הוא בין הדכורין לנוקבין כי סוד יראה ואהבה וענוה שבנוקבין הי״ם מחמת החטא בסוד תשובה מיראה אחר שחטא ותשובה מאהבה וענוה מחמת החטא כמשחז״ל כל העובר עבירה ומתביים הימנה מוחלין לו מיד וסי״ם מחז״ל על ועיני לאה רכות שהיתה בוכה שלא תפול בגורלו של עשו ועיי׳ זוהר ויחי דף רכ״ב ע״א והי״ם עלמא דאתכסיא ע״ד אשרי נשוי פשע כסוי חטאה אשרי האדם לא יחשוב לו ד׳ עון בסוד מחז״ל העובר עבירה ומתביים מוחלין לו אבל יראה ואהבה וענוה של הדכורין הם מחמת היראה ירא ונשמר שלא יחטא וכן מחמת אהבה אינו חוטא וכן הענוה הוא שלא מחמת חטא וענוה של משה רבינו ע״ה יוכיח

ובזה מתורץ דברי חז״ל שפעם א׳ אמרו שעשתה יראה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסוליתה ודברי רשב״י איתא ענוה מביא לידי יראת חטא כי נאמת ענוה מחמת שחטא גדולה יותר מתשובה מיראה אחר שחטא כי בתשובה מיראה נעשים זדונות כשגגות ומתביים מוחלין לו ואין כאן אפי׳ שוגג והי״ם לאה ורחל אבל יראת חטא שנשמר שלא יחטא גדול יותר מענוה זו ועיי׳ תק׳ ע״ז דף כ׳ ע״ב במאמר רשב״י ושם בתוק׳ ומ״ש שם דפליגא דריב״ל כבר כתבנו כי״ם דפליגא ר״ל שמדברין במדרגות חלוקות שי״ם ענוה בכתר הגדולה מכולם ודוק] והוא ענוה מביא לידי יראת חטא שהי״ם עקב והי״ם תם שגילה הבעש״ט זללה״ה שצריך לשוות בכל דיבור ודיבור בעת תורה ותפלה הכנעה והבדלה והמתקה עיי׳ בס׳ הכהן הגדול תיגמי׳ והוא עולם הדיבור בחי׳ המל׳ הכוללת בחי׳ הכנעה סוד לאה והבדלה סוד סוד שושנה ת׳ המבדלת טוב מרע בסוד הבירורין והמתקה סוד שושנה ע׳ שהם אין רע ורק הכל מתוק ותיד נעשה זכיות והנה בכל עת שהוא זיווג יעקב ולאה או ז״א ולאה אז הוא תמיד עם בבי׳ וידוי ושפשוב עונות ודכדוכא דלבא כגון אחר חצות לילה ואחר הפלת

כדיב גי' ע"ב ב"ן בסוד ע"ב המלי' וה"ס ט' אותיות שבשם ב"ן וכל אות כלול מכולו ור"ת בת כדיב הוא בן וס"ת בת ובכל שוה].

חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן הנה חמוקי ירכיך ה"ס החשמ"ל כי חמוקי ירכיך הוא לבושי הירכים שנסתר בהם וכמ"ש רש"י בפי' ודודי חמק עבר עיי"ש וכן פי' במצודות והנה מבואר בע"ח שער דרושי אבי"ע פ"א בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפי"א ובפע"ח שער התפלה פ"ב ופ"ג ובמבוה"ש שער הקליפות פ"ג מבואר שבהכנס נה"י דאמא בתוך ז"א בסוד מוחין הנה בחי' היותר חיצון מנה"י דאמא הנה האור הזה החיצון אינו נכנס בתוך ז"א רק נשאר בחוץ ומלביש לזו"ן בסוד החשמ"ל המגין מיניקת החיצונים ומה שמלביש סביבות זו"ן נקרא מלבו"ש וחשמ"ל ומה שמלביש תחת רגלי זו"ן נקרא נעל והחיצונים הם עומדין בין אור המקיף של הנוקבא ובין זה החשמ"ל ופניהם אל מול החשמ"ל ואחוריהם מול המקיף וחשמ"ל הזה מונע יניקת החיצונים מן זו"נ והנה כשמסתלקין מוחין דז"א מסתלק אם מעל הבנים והיינו שלא מסתלקים עם החשמ"ל למעלה ונשארים זו"ן ערומים אדם ואשתו וה"ס הערו"ה שה"ס ר"ע וי"ה שו"ה שהם זו"נ יונקים מהם החיצונים שה"ס הרע ונעשה סוד העריות כולן עיי"ש באריכות.

והנה במבוה"ש ש"ג ח"ב פי"ד מבואר שסוד הקליפות נוגה נעשה מבחי' שיורי בירורי המלכים שמתו ונשארו למטה וע"י קליפות נוגה הלזו מפתים הג' הקליפות הקשות אל הנוקבא ויונקין הימנה בסוד פיתוי הנחש וזאת הקליפה הדקה קליפת נוגה נקראת ג"כ חשמ"ל וה"ס ח"ש ומ"ל כי כשיונקים החיצונים מהקדושה אז הוא ח"ש וכולו בחשאי אבל כשמתגלק הקליפה מהקדושה אז הוא מ"ל והחסדים מתגלים בפומא דאמה בסוד המילה וכריתת הערלה שה"ס הסתלקות קליפת נוגה שה"ס הערלה ולכן חשמ"ל יש בו אותיות ח"ש"ם שהוא המלך השני מז' מלכים שמתו שהוא גבורה כי בלע בדעת ויושב בחסד ושם בגבורה ולכן הוא העיקר המפתה שהוא מן הגבורה וח"ש"ם הוא ח"ש מ' שחש ומהר ליטול האו"ר מיסוד דנוקבא שה"ס מם סתומה ולמד מחשמ"ל הוא מרמז על בחי' לימודי ד' שהם כ"ה שמהם עיקר יניקת החשמ"ל הזה שהוא קליפת נוגה וחשם בא חסר למד להורות שחסר ממנו יניקת הנצח כי עיקר יניקתם מן ההוד בסוד והודי נהפך עלי למשחית עיי"ש באריכות ועיין בפי' האדי"ר להאריז"ל בפי' האדי"ר דף קל"ב ע"א בסוד תלת עלמין דנפקו מתיקונא קדמאה דדי"ג ת"ד ועיין בלק"ת ליקוטי פי' לך לך בטעמי מלות מילה ובזוהר ויקהל דף ר"ג ע"ב בסוד החשמ"ל הזה שה"ס קליפות נוגה כמלא שיש סוד חשמ"ל בקדושה ויש חשמ"ל בקליפה שה"ס קליפת נוגה [ועיין בע"ח שער קליפת נוגה ובפע"ח סוף שער הפורים בדרוש למורדכ"י ומדבר מסיד פגימת הלבנה עיי"ש בסוד ד' קליפית האגוז וקליפה הד' כשהיא נאכלת

השמטה

י"ח בשעת הווידוי שאז הזיווג עם לאה כמבואר בפע"ח שער תיקון חצות ובשער הסליחות וכן מן ר"ה עד שמיני עצרת שאז ג"כ הזיווג עם לאה כמ"ש בפע"ח שער ר"ה ג"כ עת פשפש במעשים וכן בשעת סעודה שלישית של שבת שמבואר בפע"ח שער השבת בסוד העליות של חול ושבת שאז עולין ז"א ולאה במזלא דדיקנא ומזדווגין שם ורחל ויעקב נשארים למטה בלי זיווג ולכן לצדיקים העובדים עבודה תמה פשפוש ובושה על מעשיהם בדרגא גדולה כי אז זיווג לאה במקום גבוה ובזה תבין שאמר הנך יפה' רעיתי כי ה"ס תשובה מאהבה [כי הוא דוגמת אמא כאמא כן בתה בסוד רעייתי וה"ס תשובה עילאה בסוד תשובה תשיב ה' שבכיהם בסוד בינה [כי סוד חטא עון ופשע ה"ס קליפות דבי"ע דבריאה סוד טוב מרובה ואינו מעורב וה"ס צדיק כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא וביצירה מעורב שוין טוב ורע ומעורב וה"ס בינוני שיש בו עון ובעשי' רובו רע וה"ס הרשע ופשע ובעליית המלי' באחורי ז"א מעלה העשי' לבריאה וכשהם פב"פ ואז עשי' באצילות שהוא כולו טוב וזדונות נעשין זכיות] שזדונות נעשין זכיות ולכן הוא יפה ובסוד פב"פ עם ז"א ונאוה כירושלים שהוא המתבייש מן העבירה מוחלין לו ואין כאן לא זכות ולא שוגג וה"ס פב"א אבל אין כאן מורא מאחר שמוחלין כולו וה"ס שאינם יורדים למטה בין הקליפות ולכן אמר נאוה ולא יפה כי נאוה אינו כ"כ יופי כמו יפה ובסוד היראה אמר איומה כנדגלות כי איומה הוא לשון אימה ומורא וה"ס תשובה מיראה הנעשין מזדונות שגגות ועדיין צריך כפרה ולכן ה"ס אב"א ולכן ג"כ הוא היורדת לקליפות לברר שה"ס השוגג הצריך כפרה והוא מוכן לבעלי עבודה האמתיים וכשהזיווג עם רחל פב"פ עם ז"א ומתלבש שושנה ע' בשושנה ת' אז הוא שעת העבודה באהבה ויראה ונמלא סוד התשובה מהמעלאים שם בנוקבא ובזה תבין מחז"ל במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד בסוד אשת חיל עטרת בעלה שיהי' לעתיד לבא והבן היטב כי סוד גדול גליתי לך לעבדה ולשמרה ואיך הרוצה לגשת צריך לידע בכל עת כפי זיווגי המאורות והתחברותם ושעשוע התענוגים העליונים למען יהי' חלקו עמהם ולהיות משושבינא דמטרוניתא יהי רצון שאזכה להיות בין עושי רצונו באמת ובלב תמים ולשום חלקי עמהם ושבתי בבית ד' לאורך ימים אכי"ר.

ששים

כאכלת היא מתללת ובפס"א איכה נאכלת אז חבות עיי"ם] והנה בענין מ"ש שם שכל יניקת החיצונים הם רק מנ"ה כן הוא מבואר ג"כ בלק"ת ליקוטי ממוהא"ל בפסוק וגם כלה ישראל לא יבקר ובס' ליקוטי הש"ס מהאריז"לה"ה במס' ברכות בענין שמוא"ל שקול כנגד משה ואהרן ובענין מנוח ע"ה הי' שהלך אחר עלה אשתו ובענין הני ברכי דשלהי מיניהו עיי"ש שעיקר יניקת החיצונים מנ"ה ועיקר יניקתם מן הוד ומעיטן גם בבחינת כלה וכ"ז בסוד רגלי הנוקבא היורדות מות ולריכין הנגה וה"ס החשמ"ל הקדוש מאור החיצון דאמא שה"ס חמוקי ירכיך שהוא מקטיר את ירכי הנוקבא מיניקת החיצונים ובזה תבין מ"ש בר"מ דזוהר פ' פנחס דף רכ"ב ע"ב שסוד החשמ"ל כלה והוד עיי"ש.

ומיעוט חמוקי שנים כי מבואר בסידור הרב המקובל מו"ה יעקב קאפיל ז"ל בכוונת תשעת באב בענין איסור נעילת מנעלים בט"ב ומבואר שם שנסי אור החיצון דאבא נכלל באור החיצון דאמא שה"ס החשמ"ל עיי"ש וא"כ הרי הם שנים דאו"א וזהו חמוקי ירכיך [ויבואר לקמן שבהם נמשכים שוות אל המאיר בשנים העליונים וכן חש משמ"ל בגי' ב"פ מילוי אל כזה לף מד לף ומד ומל מחשמ"ל במילוי גי' ג"כ לף מד כי גם למד גי' ככ"ל וזהו חמוקי לשון רבים כי חמוק גי' קנ"ד כמנין מילוי אל ככ"ל שה"ס החשמ"ל ש"ם בו כמה חמוקים] גם יכולין לפרש חמוקי ירכיך ה"ס מקום בית הקברים שנקבר בין הירכים בח"י יסודה הוא כמו חללים ומקום חטורים כמו שפי' רש"י בסוד באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם משענ' ידי אמן שהבינה בסוד ידיו כורה ומשם הבאר בסוד כלי ובסוד מיעוך באצבע ויבואר עוד לקמן]

והנה עיין היטב הדק בע"ח שער הא"א פ"ד ופט"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפי"ג וי"ד ובס' הגלגולים בליקוטים בענין חיבוט הקבר ובלק"ת פ' חיי שרה בסוף הפרשה ובפע"ח שער התפלה פי"ב ופי"ג ובע"ח שער השמות פ"ב ופ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ג ופ"ו ושער מ"נ ומ"ד דרוש ח"ה ובמבואות ש"ב ח"ב פ"ט ובזוהר פקודי דף רמ"ז ע"א ודף ר"ס ע"ב ובפע"ח שער הק"ש פ"א בענין היכל עלם הבונים עיין היטב בכל אלו המקומות וקשים בין עיניך והמבואר ממקומות הנ"ל הוא שהחשמ"ל דבינה המלבש את זו"ן מתטללים בו שע"ח נהורי נהורין כמנין חשמ"ל והם מבריחין החיצונים והם נמשכין מסוד השע"ח נהורין שבפני אריך אנפין ש"ס שם מנין ב"פ א"ל במילואו שגי' ב"פ היפ"יים בסוד אור פני אל כי ב"פ הפנים גי' ש"ע נהורין שבפני א"א ועם חי'

השמטה

ששים המה מלכות עיין בזוהר הרקיע בפי' זהר ויקרא דף ק"ז בסתרי תורה שפי' שם כי המל' היורדת להיכל קה"ק דבריאה היא מתיחדת באצילות יחוד גמור בסוד אחת היא יונתי אעפ"י שיורדת לבריאה שמשם ומתחיל עולם הפירוד וזהו ששים המה מלכות ה"ס הששה היכלין שהם למטה מהיכל קה"ק וכ"א כלול מי' הרי הם סוד ששים מלכות ונקראים מלכות ע"ש שמקבלים מן המל' והם עלמן סוד הששים גבורים אשר סביב מטתו שלשלמה כי בריאה מקבלת כח הגבורה הסוד גוון זהב אשר בבריאה ובסוד אמא מקננא בכורסייא אשר מינה דיכין מתערין אבל המל' דאצילות ה"ס אחת הוא יונתי שמתאחדות באצילות יחוד גמור עיי"ש ועיין זהר שמות דף י"ד ע"ב והנה ר"ת של ש"ם היתה ומלכות הוא משה גי' אל שדי שבבריאה שה"ס אלף עורין דאכלת בכל יומא בסוד מלמיח חציר לבהמה אל שדי במילואו כזה אל"ף למ"ד שי"ן דל"ת יו"ד גי' אלף וכן הנ"ה מטתיו שלשלמה ששים גבורים וגו' כרמז בר"מ מה"ם כי המטה וששים גבורים בבריאה והבן [גם מטתו גי' ז"פ היכל וששים גבורים גי' י"ד פ' היכל ועיין בזוהר ברא"ש ובזוהר פקודי בענין ההיכלות ובע"ח שער בהי"כ שהיכל קה"ק יש בו ז' היכלין וה"ס מטתו ובהיכל ד' יש ד' היכלין ובהיכל שני יש ואלו היכלין הרי בששה היכלין י"ד היכלין וה"ס ששים גבורים].

שערך כעדר העזים גי' אחורי אלקים דיודין וה"ס סשער ש' אלקים דיודין ע' ניקוד אלקים ר' אחורי אלקים ור"ת שכ"ה.

כעדר הרחלים גי' אלקים דאלפין והוין או אלקים דיודין ואלקים פשוט ואחורי אלקים וסוד עדר אחורי מ"ה וב"ן וסוד שיניך שין אחורי ע"ב ק"ג שהוא קפ"ד קס"ו גי' שן כעדר גי' אחורי מ"ה ב"ן שהוא קל קדם ואחורים של הד' פשוטים ד"פ ע"ב גי' רחלים.

רקתך גי' ה"פ קדם הי"ג משוכה אלה קדם וה' הויות בעלמם של הי"ג גי' עין וזהו רקתך מבעד לצמתך וכן עיניך יונים ובעד לצמתך מבעד גי' אחורי הוי' אהי' ומבעד לצמתך גי' אחורי הוי' פשוט ואחורי ד' מילואים.

מי זאת הנשקפה כמו שחר ה"ס נקודה שחורה שה"ס השחר שהוא המל' היורדת ברא"ש הבריאה ונעשית שמה עתיק כמבואר בע"ח שער סדר אבי"ע פ"ד ובדפוס שקלאוו הוא בפ"ה והיא דוגמת השחר שהיא קדרותא דלפרא שחשוב אור לגבי לילה וחשך לגבי יום וכן המל' שהיא לילה לגבי יום באצילות נעשית עתיק ברא"ש הבריאה וחשיבה יום לגבי הבריאה וא"כ הוא יפה כלבנה בעלותה מבריאה לאצילות בסוד נקודה תחת היסוד וביסוד סוד היופי בסוד ויוסף הי' יפה תואר ויפה מראה

חי חוורתי היורדין מול פניו דא"א הרי שע"ח נהורין נמכין אח"כ הכ"י א"ל וה"ס שע"ח נהורין שבפני א"א שה"ס תרין תפוחין קדישין דא"א שהוא תיקון ז' מי"ג ת"ד שהוא תיקון ולא"מ"ת כי שורש השע"ח נהורין ה"ס שם ס"ג י"פ מילוי ס"ג שהם י"פ ל"ז ג"י ש"ע גם יש בפן האחד ג"פ ס"ג וכן בפן השני הרי ו"פ ס"ג ג"י שע"ח נהורין ועוד יש ס"ג שביעי בחוטם כי חוטם ג"י ס"ג ועם ו"פ ס"ג שבפנים הרי ז"פ ס"ג ג"י א"מ"ת ויש באמת שני טעמים ש"ע א' מלך אבא וא' מלך אמא אלא שאין אנו חושבין רק ש"ע דאמא כי ש"ע שכנגד אבא הוא טמיר וגנוז באותן ש"ע שהם כנגד אמא ואותן הש"ע נהורין נמשכין בדרך השתלשלות וסדר המדרגות מפני א"א לאו"א ומאו"א לז"א ומז"א לנוקבי' וכן משתלשלים עד היכל עלם השמים דבריאה שהם ה"ס החשמלים ואורפניאל ממונה עליהם וגם מאותן הש"ע נהורין שבפני א"א שה"ס ב"פ אל כנ"ל משם נמשך ג"כ סוד שמות אל שיש בכלי החסד דז"א וכן שם אלוה שסודו אל ו"ה שבכלי האמצעי שבחסד ז"א וכן בשמות הכלים שבחסד דנוקבא דז"א יש שמות אל כמבואר בע"ח שער השמות והם כולם שורשן באל שיש בפנים דא"א ומאותן הש"ע נהורין דא"א נמשך סוד הלבושים כי נעשה מהארתם שע"ח גווני נהורין בסוד החשמ"ל דבינה שה"ס הלבוש ומלבו"ש וחשמ"ל.

וכן מסוד שמות אל שבחסד דז"א ומשמות אל שבחסד דנוקבא שהם נמשכין מפני א"א גם משם נמשך סוד הלבושים כי בהמשך הטפה דז"א טיפת מ"ד ממוח הדעת דז"א מתלבש באור החסד דז"א כי הוא יומא דאזיל עם כולהו והוא סוד חסד אתגלי בפום אמה ומן אור החסד דז"א נעשה לבוש אל הנשמה הנולדת מזו הטפה וכן מחסד דנוקבא הוא ג"כ מתלבש ביסודה

ע"ד

השמטה

מראה כמ"ש בלק"ת פ' נשא עיי"ש והמל' ה"ס הלבנה המקבלת אורה מן השמש ועיי' בפע"ח שער העמידה פ"ח שתחלת עלייתה מבריאה לאצילות הוא עולה תחלה בבחי' נקודה כנגד יסוד דז"א ואח"כ יש לה עלייה שנעשה גדולה כמדת ת"ת דז"א אחורי הת"ת ואח"כ יש לה עליי' יותר שנתקנת בבחי' פרצוף גמור אחורי תנה"י דז"א עיי"ש ועיין עוד שם בשאר הפרקים של ברכת אבות ובע"ח שער תיקון נוקבא פ"ד ושער הירח וזה יפה כלבנה בסוד נקודה אחורי היסוד וברה כחמה בעלותה כנגד ת"ת דז"א ונעשית גדולה כמדת ת"ת שלו ואיומה כנדגלות בסוד פרצוף אחורי תנה"י דז"א ועיין בזהר וישלח דף ק"ע ע"א והבן ועיין בזהר תרומה קכ"ו ע"ב בפי' הפסוק.

אל גנת אגוז ירדתי ה"ס ירידת זו"ן להיכל לבון כדי להעלות בחי' המל' משם שעלתה לשם בכללות ג' כלי' שילדו להיות נשמה לבי"ע ובכללותן עולים בי"ע עם סוד הבירורין ונכללו כולם בהיכל לבון ונגד הבריאה אמר לראות באבי הנחל כי הבינה נקראת נחל ובינה מקננא בבריאה ועכשיו היכלות דבריאה הם בסוד כל הנחלים הולכים אל הים שהם הולכים אל היכל קה"ק אשר שם סוד הים העומד על י"ב בקר שבהיכל לבון כידוע וגם העשי' שעתה נכללת במל' אמר הפרחה הגפן כי בעשי' מל' מקננא אשר המל' מכונה בשם גפן כמבואר בכ"מ בסוד אשתך כגפן פוריה וכמ"ש במאורת נתן ערך גפן ואמר הפרחה כי כינוי פרח ג"כ בנוקבא עיין במא"כ ערך פרח וכנגד היצירה אמר הנצו הרמונים כי רמון בסוד הדעת כמ"ש בסוד פלח הרמון רקתיך גם ת"ת מכונה רמון כמ"ש הרח"ו בהגהת זהר פקודי דף רל"א ועיי' מאורי אור ערך רמון וגם שמט"ע בסוד רמון כידוע בסוד רמון מלא תוכו אכל קליפתו זרק וביצירה ת"ת מקננא ואמר הנצו כי נצו בו"ק כמ"ש במאורת נתן ובזהר והם מקננים ביצירה ולכן אמר ג"כ נחל לשון יסוד וגפן לשון יסוד שהם בסוד בינה מל' שכ"א הוא בבחי' יסודות משא"כ רמונים לי רבים כי הם ספי' ו"ק חג"ת נה"י.

לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב עמ"ש בפנים בסוד המרכבה של ד' חיון איך הם בסוד שם אברה"ם ובשם נדי"ב עיי"ש והנה הגאון הקדוש בעל מגלה עמוקות כתוב בספרו שחיבור רכ"ב פנים על פי' ואתחנן באופן ל"ג כתב בסוד הנאמר באברהם וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו שה"ם שלשה פנים שבמרכבה שור נשר ארי' אשר ר"ת שלהם שנ"א והוא מרומז בר"ת של שלש"ה אנש"ים נצבים וסוד אברהם הוא פני אדם והוא מרומז בס"ת של והו"א עומ"ד עליה"ם וכן ס"ת של כרו"ב שו"ר ארי"ה אד"ם ס"ת אברה"ם עם הא' שהוא הרוכב עליהם ופני שור מתהפך לפני כרוב וז"ש ואל הבקר רץ אברהם ויתן אל הנער כי הבקר שה"ם פני שור נתן אל הנער שה"ס פני כרוב כרביא שהוא פני נער עיי"ש היטב ועיין במ"ש חגיגה דף י"ג ע"ב והנה הג' מלאכים שבאו אל אברהם היו מיכאל גבריאל רפאל מיכאל לבשר את שרה וגבריאל להפוך את סדום ורפאל לרפא את אברהם כמו דאיתא בזהר פ' וירא בסתרי תורה ובמדרש ובגמ' וה"ס מיכאל פני ארי' גבריאל פני שור או פני כרוב רפאל פני נשר ואברהם שהוא פני אדם ה"ס אוריאל ג"י אברהם ועיין במהרש"א בחידושי אגדות מ"ס חגיגה דף י"ג ע"ב ד"ה ואלו שור לא קחשיב עיי"ש והבן.

והנה בענין ד' חיות המרכבה וד' מלאכים וד' רוחות מזרח מערב דרום צפון ל"ע רב כי

מזהר

ע״ד הנזכר וממנו נעשה ג״כ לבוש אל הנשמה בסוד רוחא דיהיב בעלה בה הנעשה וממנו לבוש הנשמה ג״כ ושם נתגלה אור חסדה כמבואר במבוא״ש ש״ד ח״א פ״ו ובפע״ח שער יוה״כ פ״ג בסוד שם ב״ן שבחסד דבינה וכן שם ב״ן ביסודה בסוד רוחא דשביק בה בעלה עיין שם שמבואר משם שאפי׳ חסד דנוקבא מתלבש ביסודה בההוא רוחא דיהיב בה בעלה עיין שם ומרוחא דיהיב בה בעלה נבראה ראשונה נעשה ג״כ לבוש אל הנשמה והרי ב׳ לבושים אל הנשמה שהם נמשכין מחסד ז״א וחסד דנוקבא שה״ס שמות אל שהם בשמות אל שבש״ע נהורין שבשבי א״א הרי לך כי מסוד הש״ע נהורין נמשכין סוד הלבושים כ״ז מבואר למעיין היטב במקומות המצויינים למעלה כולא בסוד החשמ״ל מגין מיניקת החיצונים אשר עיקר יניקתם מכ״ס ועיקר יניקתם מן ההוד בסוד והודי נהפך עלי למשחי׳ ומיעוטן הוא גם בנגה ולכן נמשך סוד החשמ״ל בהיכל עצם השמים דבריאה שהם סוד החשמלים ואורפניאל כי הוא היכל של ספירת ההוד הצריך שמירה בסוד החשמ״ל [ועיין בר״מ שבזוהר פ׳ פנחס דף רכ״ז ע״ב שסוד ח״ש ומ״ל מחשמ״ל ה״ס נצח והוד והבן ואפשר שסוד חיות אש ממללן שנדרש בגמ׳ ובזוהר בכ״מ בסוד החשמ״ל הם בסוד החשמלים הללו.]

ולכן מבואר שם בזוהר פקודי שחמוקי ירכיך ה״ס עצם השמים אשר שם אור סניאל עיי״ש בזוהר פקודי ובזוהר בראשית דף מ״ב ע״א ודף מ״ה ע״א וזהו חמוקי ירכיך שה״ס החשמ״ל שם כמו חלאים שים בו שצ״ח נימי נהורין וחלאים הוא לשון תכשיט כמו שפירש״י והרא״בע [וכ״כ רש״י בגמ׳ סוכה דף מ״ט ע״ב ד״ה למה נמשלו דברי תורה וכו׳ בחלאים הוא מלשון חס וחלי וכתם שנמשלו כ״ה ותרגום כאן התחיק סוד חנוכה ופורים שהם סוד הירכים כמבואר בפע״ח שער חנוכה ופורים ירכיך כמ״ו ג״י פורים חלאים ג״י חנוכה וירכיך מלא עפ״י המסורה וכ״ה בספרים מדויקים] וה״ס השצ״ח נהורין שה״ס התכשיטין וכן חלאים ג״י שם ס״ג וגם שם הוי׳ שהוא שורשו כי השצ״ע נהורין הם שורשן משם ס״ג וגם מקי״ד שם אל שגם הוא סוד ב׳ יודין ואלף שבשם ס״ג והם מעשה ידי אימן אמן בגי׳ הוי׳ אדני שהם זו״נ וידי אמן ה״ס חסד דז״א יד ימין שלו וכן חסד דנוקבא יד ימין שלה ה״ס ידי אמן אשר בהם קודות שם אל הנמשכין מכ״ס אל שבשבי א״א בסוד השצ״ע נהורין ונגלה שחמוקי ירכיך שה״ס החשמ״ל הם דוגמות חלאים מעשה ידי אמן שה״ס השצ״ע נהורין דא״א המתפשטין על ידי אמן כנ״ל כי השצ״ע נהורין גורמין להחשמ״ל של חיצונית אור הבינה והתכוללות שצ״ח נהורין של החשמ״ל והבן.

גם יש לפרש מעשה ידי אמן כי מבואר למעלה שיש שצ״ע נהורין מצד אבא ושצ״ע נהורין מצד אמא ואו״א הם מלבישין ידי א״א שהם חו״ג שלו אבא יד ימין ואמא יד שמאל וזהו מעשה ידי אמן כי אמן בא״א שה״ס אמון מופלא [ועיי׳ בס׳ עסיס רמונים שער

ערכי

השמטה

מזוהר במדבר נראה שאוריאל במזרח ומיכאל בדרום וגבריאל בצפון ורפאל במערב עיי״ש דף קי״ח ע״ב ומזוהר בהעלותך דף קנ״ד נראה שאוריאל שהוא פני נשר בדרום ומיכאל פני ארי׳ במזרח וגבריאל פני שור בצפון ורפאל פני אדם במערב עיי״ש ועיין בזוהר בראשית דף כ״ו ע״ב וזהר ויחי דף רמ״ג ע״א והם דברים סותרים זא״ז ומזהר פ׳ פנחס בר״מ דף רכ״ה נראה שמיכאל ה״ס המים וגבריאל אש ואוריאל אויר ורפאל עפר עיי״ש ועיין זהר בראשית דף מ׳ ע״ב בסוד ד׳ מלאכים שבמדורה שתיתאה שהם בסדר אחר מיכאל למזרח גבריאל לצפון אוריאל למערב רפאל בדרום ובזהר ויקרא בסתרי תורה בפסוק ויקרא אליו נראה שמיכאל לימינא וגבריאל לשמאלא ורפאל לקמא ואוריאל לאחורא ועיין בזהר תרומה דף קמ״ז וקמ״ח ע״א בסוד י״ג דברים שהם זהב וכסף וגו׳ עיי״ש היטב ובזהר פקודי דף רכ״ד ע״א עיי״ש ועיין זהר ויקהל דף רי״ט ע״ב ור״י ע״א ור״א ע״ב מענין זה ובזהר יתרו ברזי דרזין דף ע״ד ע״א נראה שפני ארי׳ לימין ופני שור משמאל ופני נשר למזרח ופני אדם למערב וה״ס ד׳ יסודות פני׳ ארי׳ מים פני שור אש פני נשר רוח פני אדם עפר עיי״ש [ועיין בס׳ עסיס רמונים ערך אדם שהוא בחכמה כח מ״ה ובמל׳ שהם חכמה עילאה וחכמה תתאי ועיי״ש ערך אופן שאדם הוא במל׳ עיי״ש שער ערכי הכינויים] ועוד שם בדף פ׳ ע״ב מענין זה עיי״ש [עיי״ש בזהר יתרו דף פ׳ והר האזיני דף רל״ח ע״ב שפני ארי׳ לימין ופני שור לשמאלא ונשר דוכתי׳ בסוד יעקב דרך הנשר בשמים עיי״ש ועיין בתיקון שבעין דמיכאל ממונה על מיא וגבריאל על אשא אוריאל רפאל על עפרא עוד מבואר שם בענין האודנין דראי׳ למזרח ושמיעה לצפון וריח לדרום ודיבור למערב] ועיין זהר בראשית דף כ״ו ע״ב וזהר ויחי דף רמ״ג ע״א ורמ״א ע״א ובזהר חדש פ׳ יתרו בסוד מרכבת יחזקאל נראה שפני ארי׳ לימין ופני שור לשמאל ופני אדם למזרח ופני נשר למערב ואמר שם ח״ל כד מסתכלין לסטר מזרח כלהון איכון בדיוקנא חד דאדם וכו׳ וכד מסתכלין לסטר דרום כל אנפין בדיוקנא חד דארי׳ וכד מסתכלין לסטר צפון כלהו אנפין בדיוקנא חדא דשור וכד מסתכלין לסטר מערב כל אנפין איתון בדיוקנא חדא בדיוקנא דנשר בגין דתמן כנשר יעיר קנו עיי״ש ועיין בזהר ויקרא דף ב׳ ע״ב ומ״ש שם בס׳ זהרקי״ע ועיין זהר

משפטים

ערכי הכינויים ערך אמן שאמון מופלא ומכוסה בכתר עיי"ש וכן מבואר ג"כ בתיקונים תיקון כ"ב ותיקון ס"ט ותיקון ע' שאמון מופלא בכתר עיי"ש וגם לפימ"ש לקמן שחמוקי ירכיך ה"ס יסוד הנוקבא יכול להתפרש כמו חלאים שה"ס יסוד אמא חלאים ג"י ס"ג כ"ו והוא מעשה ידי אמן בסוד חמש ידות שהחמשית לפרעה שה"ס ידי ה"א אשר נעשין בסוד כלי יסוד אמא כן דוגמתה יסוד הנוקבא נעשית כלי ע"י יסוד הבינה ואמון הוא בא"א ידי אמן ג"י ס"ג ב"ן] כמ"ש בזוהר הרקיע בפירוש ספרא דצניעותא בענין נפיק אומנא לאומנתא המוזכר בא"ז דהאזינו דף רצ"ב ע"ב שסוד האומן באריך אנפין וה"ס ואהי' אצלו אמון בסוד א"א שהוא האומן [ושם ה"ס שם אהי' שבכתר וזהו ואהי' אצלו אמון עיין בזוהר אחרי מות דף ס"ה ע"ב] ואהי' שעשועים יום יום שה"ס ב"פ ש"ע שהם סוד ואהי' שעשועים ועיין בלק"ת ליקוטי ישעי' בפסוק ושעשע יונק על חור פתן עיי"ש והנה סוד החשמ"ל הקדוש הנעשה מחיצונית אור הבינה הוא נמשך מסוד האמ"ת שה"ס הש"ע נהורין שבתרין השיחין דא"א שהוא תיקון זיי"ן מי"ג ת"ד שהוא ואמת כמבואר למעלה וכנגד זה יש בקליפה סוד חשמ"ל שה"ס קליפת נוגה כמ"ש למעלה וה"ס מלבוש שחור כמ"ש למעלה בפסוק שחורה אני ונאוה והוא נמשך מסוד השק"ר כי זה המלבוש של בחי' הקליפה נקרא בגד בסוד בגד בוגדים בגדו ובא"ת ב"ש בג"ד הוא שק"ר ונאמר עליו כבגד יאכלם עש ובגד הוא היפך המלבוש דקדושה הנמשך מן אמת כי הוא נמשך מסוד השקר ונגד מה שבקדושה הם ש"ע נהורין ובקליפה הוא ע"ש וזהו כבגד יאכלם ע"ש.

ולכן במעשה בראשית נרמז בק"ת וי"פ אמת כגון ברא אלהים את ודומיהם דו"ק ותשכח וביום ב' וג' וד' של מעשה בראשית לא נרמז אמת כי בגי"ד הוא בסוד השקר בחילוף א"ת ב"ש.

והנה מבואר למעלה בהסתלק חשמ"ל דבינה ז"כ נעשה ערוה רע וי"ה שיונקין החיצונים מזו"ן שהם וי"ה ועיין עוד בע"ח שער הקליפות פ"א ולדעתי ז"ס והנחש הי' ערום וי"ה אצל נחש והוא כי מקובל מפי הבעש"ט כי מה שאמרו חז"ל שלעתיד לבא ישחוט הקב"ה את יצר הרע שה"ס שיוצא שם קאל מסמאל שהוא שם קדוש [ועיין סוד רמ"ח דפנחס וסוד מות ומם דמות בפי' הא"ד"ז להאריז"ל ברים פי' הא"ד"ז שמי דמות קליפה דבריאה וי"ת דיצירה ועשי' והמ"ם הנשאר וסמאל ה"ס הא' מם דחזא פנחס טאס באוירא המוזכר בזוהר פנחס דף רל"ז ומבואר שם שהוא מם ממות כי הוא מלאך המות עיי"ש והבן הענין והבן סוד שם. מה"ם המבטל המיתה כמבואר בכתבי האריז"ל במה"ם במילואו ג"י מום וכן מ' ממה"ם מבטל מ' דסמאל שה"ס המות וה"ס דמה"ם ג' שם קאל במילואו] וקאל ג"י הוי' אדני שה"ס וי"ה של השם שה"ס ז"כ אבל ע"י הכנסת מוחין בז"א מתחבר י"ה עם וי"ה שה"ס המוחין מאו"א שה"ס שם י"ה המתחברין עם וי"ה שהם זו"נ

השמטה

משפטים קי"ח ע"א ועיין זהר ויצא קמ"ח ע"ב ובתיקונים תיקון ס"ח וכן בפע"ח שער ר"ח כתב שם בפ"ג שסוד הד' יסודות הוא כי יוד משמש הוא מים ה' אש ו' רוח ה' אחרונה עפר וכן המלאכים מיכאל ה"ס יוד גבריאל ה"ר ואוריאל הוא ו' ורפאל הוא ה"א עיי"ש עוד כתב שם בסוד הד' רוחות שיוד הוא מזרח וצפון ה"ר ודרום הוא ו' ומערב הוא ה"א עיי"ש ועיין בזהר וארא דף כ"ו ע"א מענין זה ובפע"ח שער הלולב פ"ג כתב שדרום הוא חסד וצפון גבורה ומזרח ת"ת ומערב יסוד עיי"ש ועיין בזהר וארא דף כ"ג ע"ב ודף כ"ד ע"א עוד מענין זה עיי"ש ובזהר פ' במדבר דף קי"ח ע"ב מבואר שיוד הוא מזרח וה"ר כולל צפון ודרום והוא"ו הוא האמצע בין דרום לצפון וה"א מערב עיי"ש ועיין בזהר בא דף מ"ב ודו"ק היטב בכל המקומות אשר הורותיך ואלה השינויים שבהם שהם דברים סותרים זא"ז כ"א מתכונא בקבנון אחר וכן בכמה מקומות תמצא בזהר כאלין כמאמרים סותרים זא"ז ובאמת הם כולם כ"א אמת וכן בשמות י"ב מלאכים ג' לכל קצה בזהר ויצא שמות אחרים משמות המבוארים בפ' בהעלותך גם צריך שתדע שיש בחי' ארגמן ומרכבה בהיכל רצון דבריאה וכן יש מרכבה במדורא שתיתאה והם חלוקים בשמותם ובעמידתם ולצורך ביאור ד"ז צריך אריכות הרבה בענין סתרי המרכבה העליונה וכאשר יערה הש"ת עלינו רוח ממרום אייחד קונטרס מיוחד בעזר השם בסוד תהליכות המרכבה ועיין עוד בזהר בראשית דף י"ח ע"ב וי"ט ע"א וזהר פ' עקב דף רע"ד ע"א ובמדרש רבה פ' במדבר איתא שמיכאל בדרום ואוריאל בצפון וגבריאל במזרח ורפאל במערב עיי"ש ועיין זהר בראשית דף כ"ו ע"ב ודו"ק היטב ועיין בגמ' יומא דף ל"ז ע"א מיכאל באמצע גבריאל בימינו רפאל בשמאלו עיי"ש.

לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב הנה תיבת לא הוא צירוף אל ולא ידעתי ג"י ד' צבאות ושם אל בכלי החסד " דז"א וד' בכלי ת"ת דז"א וצבאות בנצח דז"א כידוע שצבאות בנצח וכן בהוד בסוד תרי פלגי גופא וכאן מרמז לצבאות על נצח שהוא ימין הנקשר עם אל שבחסד ועם הוי' שבת"ת כי ת"ת ג"כ נוטה כלפי " חסד ולא ידעתי נפשי ג"י אלקים צבאות שדי אדני אשר הם בגבורה והוד ויסוד ומל' כי יסוד ומל' נוטים לשמאל כידוע שת"ת נוטה לחסד ויסוד ומל' לדין אעפ"י שהם מכריעים ולכן בחי' שמאל

והמכריעים

זו״נ ולז מנין עליהם סוד החשמ״ל שקדוש שה״ס האמת ככ״ל כי סוד השקר ה״ס המיתה וסוד האמת ה״ס התחברות א׳ עם מת וכנשה אמת שה״ס ביטול הקליפות וכמו דאיתא בגמרא סנהדרין פרק חלק שהיו נוקים אחד ושמו קושטא על שהיו מהרים מלומר שקר ולא מיית חד בלא זימניה כי סוד האמת שה״ס אור הפנים ה״ס באור פני מלך חיים וה״ס ביטול הס״מ שהוא מלאך המות ע״י שמולאים וממנו שם הקדוש שאל אשר הוא בא״ת ב״ש חתיך שם קדוש המתך חיים לכל חיי והנה מבואר בפע״ח שער הזמירות פרק ח׳ בכוונת פותח את ידיך שס״ת חתך והוא בא״ת ב״ש סאל ור״ת פאי בגי׳ הוי׳ אדני ה״ס פותח את ידיך אל תקרא ידיך אלא יודיך כמבואר בתיקונים שה״ס שני יודין שבצירוף הוי׳ אדני יאהדונהי יוד בראש ויוד בסוף וסוד שם חתך ה״ס החשמ״ל אור פני אל הנמשך לפני המלכ׳ מן הפע״ח כהורין עילאין עיי״ש בביאור הדבר [עיי״ש ול״נ עוד לרמז כי חתך כשתחשוב ד׳ פשוטה ה׳ מלאות בגי׳ שין עין חית] וז״ס מעשה ידי אמן שידי ה״ס היודין של צירוף הוי׳ אדני שהם בגי׳ אמן [ובספרי תורה פ׳ ויצא דף ק׳ ע״ב איתא וז״ל כד אתחבר זוהר תתאה אדני בזוהר עילאה הוי׳ אתעביד שמא קדישא דבי׳ ידעי נביאי קשוט ומסתכלאן בגו זוהרא עילאה ודא יאקדונקי חיזו טמירין דכתיב כעין החשמ״ל מתוך האש עכ״ל וכן מבואר בכ״מ בתיקונים ובר״מ שסוד החשמ״ל הוא צירוף יאהדונהי כי החשמ״ל הוא להמתיק זיווג זו״נ שהם הוי׳ אדני ולהגן מצין הרע והחשמ״ל נקרא מצ״ל ימע ע״ד מע״ל ימע ימעני ומע״ל בגי׳ אתי׳ דשסין כי הוא מתנינה אשר ה״ס שם שה״ י ושי״ע בגי׳ הכאת הוי׳ ואדני בגי׳ ימע ומיין שבג״ע שעל האותיות אות כף פתח בי דרך בי בסוד כוס ישועות הרי סוד החשמ״ל צירוף הוי׳ אדני כמבואר בכ״מ בר״מ ותיקוני׳ ועיי׳ תיקונים תיקון י״ח] [והוא ג״כ סוד אמונה אמן וי״ה וז״ל זוהר בלק דף קצ״ח ע״ב אמונה בשעתא דאתחבר בה אמת לאחדא וכל אנפין נהורין כדין איקרי אמונה וכו׳ ולית אמונה בלא אמת עכ״ל ואמונה בגי׳ ק״ב כאשר יתבאר] וגם מבואר בפע״ח שער כוונת אמן פ״ב ופ״ג ושער הפורים בענין אסתר ירקרקת היתה שסוד שניות אמן ה״ס המסכת שי״ג נהורין שבפנים העליונים והוא מבטל פני הקליפה שה״ס מגיא פניהם קלון שס״ת אמן כי פני הקליפה הוא אבל וקלון היפך הקדושה שה״ס שי״ג אורות וכנגד האלף מאמן הוא בקליפה אבל אותיות דדין כדין וכנגד מ״ם נ״ן מאמן הוא קלון בקליפה קלון בגי׳ מ״ם נ״ן וכ״ז נרמז במעשה ידי אמן וכן במעשי״ה מרומז סוד הסי״ג נהורין הנמשכין כנ״ל שהוא מ״ה כמבואר בפע״ח בשער חג המצות פ״ו בכוונת מעשה דרבי אליעזר ורבי יהושע עיי״ש.

והנה סוד פיתו הנחש שה״ס השקר והמג וה״ס קליפת נוגה שעל ידה הפיתוי כמ״ש בס׳ זהר הרקיע בפירוש זוהר בראשית דף ב׳ בענין עלאת אות

השמטה

והמכריעים הנוטים לשמאל מרומזים בא׳ וקו הימין עם ת״ת המכריע כלפי חסד מרומז ג״כ בא׳ ושמות הללו הם בבחי׳ הכלים כמבואר בע״ח שער השמות שהם בחי׳ החילוניות ופנימיות המוחין דגדלות כלם בבחי׳ שמות הוי׳ וכל זמן שהנוקבא בבריאה אינה מקבלת מבחי׳ המוחין דגדלות עד עלייתה באצילות שאז מקבלת מבחי׳ הדעת עילאה דגבורה וגם מקבלת מבחי׳ החסדים לבנין גופה רק מקבלת הארה מלבושי המוחין בסוד ליקי קדרה מבחי׳ חלונות דז״א היורד אצי׳ אל הבריאה וזה לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי כד״ב כאשר ביארנו בפנים וכן לא ידעתי נפשי בגי׳ פ״ד פי אהי׳ שהם בגי׳ ד״פ אמת המבואר בכוונת אמת ויציב.

חמוקי ירכיך בסוד תרין היכלין עלם השמים ונגה שהם הירכין וכלל ג״כ היכל לבנת הספיר בכללם שהוא נקרא ג״כ ירך כמ״ש שים נא ידך תחת ירכי ושרך אגן הסהר ובטנך ערמת חטים בסוד היכל זכות אשר שם סוד שמעיים לברר הבירורים בסוד המלכים אשר הם בהיכל זכות בסוד חלא עלמין גם סוד הסנהדרין היושבים בעגולה הם בהיכל זכות דוגמת אגן הסהר ושני שליך בהיכל אהבה אשר שם השדיים כמ״ש בזהר ולואך בסוד היכל רצון אשר שם סוד היכל הנשיקין וכמ״ש הרמ״ז שלואר סוד ההיכל רצון וכ״ז בסוד תיקוני גוף הכלה בירכי׳ ושרה ובטנה ושדי׳ ולואה אשר מהם נמשך להיכלות דבריאה כדוגמא שלמעלה ואח״כ חושב תיקוני ראשה בעיני׳ ואפה וראשה עיניך ברכות בחשבון בסוד היכלי נה״י כמבואר להיכל זכות ונכללין בו כי מבואר בכתבי האריז״ל בפי׳ התיקונים בסוד אם תשוב משבת רגליך ובסוד פסיעה גסה נוטלת א׳ מתק״ק ממאור עיניו ומהדרין לי׳ בקדושא דבי׳ שמשא כי העינים הם בחי׳ נה״י והם שורש להרגלים שהם נו״ם אלא שהעינים הם שורש להרגלים עיי״ש וסוד עיני התלי׳ בהיכל זכות וכנגד זה תיקון בכרת יולד סמאורות בסוד האור המתוק לעינים והיכל נה״י נכללין בהיכל זכות ואפך כמגדל הלבנון בסוד אחרי כללות היכלי דנה״י בהיכל זכות הנה היכל זכות עולה להיכל אהבה ונכלל בו ונמתק האף והזעם בהיכל אהבה אשר ע״י היכל אהבה נעשה התעוררות אהבה נחת לשכך אף וחמה ועילה בסוד סרי״ח בסוד עליית והתעוררות מ״נ ללירך זיווג או״א להמשיך מוחין דק דגדלות

את שין ובע"ח שער קליפת נוגה שה"ש כנען בידו מאזני מרמה לעשוק אהב ועיין בלק"ת בפסוק הוא ישפוך ראש והנה מבואר בס' הגלגולים שענין העלאת הניצוצין והנשמות מן הקליפות הוא ע"י מרמה שמרמה אותם עיי"ש ענין המרמה ובלק"ת ליקוטי איוב והוא ע"ד מיכ"י ובי' אבא ליזל בי' כרגא וכן בענין יעקב עם לבן איתא בגמ' בבא בתרא דף קכ"ג ע"א על פסוק ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא שאמר לה יעקב אחיו אני ברמאות ומקשה שם הגמ' ומי שרי להו לצדיקייא לסגויי ברמאותא ומתרץ אין עם נבר תתבר ועם עקש תתפתל עיי"ש ולפע"ד שתתן אמת ליעקב מ"מ זה בכלל האמת עם עקש תתפתל, מדה כנגד מדה ועיין בע"ח שער הארת המוחין דזו"נ פ"ב בענין המרמה של יעקב שלקח הברכות מיד עשו ועיין מ"ש למעלה בפסוק לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיך רעייתי ועיין בזוהר תולדות דף קל"ח ע"א וע"ב ודף קל"ט ע"ב ודף קמ"ג ע"א וקמ"ו ע"א והנה עיקר הפיתוי הוא ע"י נוקבא דקליפת נוגה שה"ש לילית כמבואר בע"ח שער הקליפות פ"ב שס"מ ולילית ה"ס זו"נ דקליפת נוגה וסוד לילית נוקבא דז"א ה"ס הנחש כמבואר בזוהר שמות דף י"א ע"א [ובזוהר ויצא בסתרי תורה דף קמ"ח ע"א ובס' זוהר הרקיע בפי' זוהר פקודי דף רמ"ב ובזוהר ויצא דף קנ"ג ע"א וקס"א ע"ב ובע"ח שער הקליפות ושער קליפות נוגה ובכ"מ מבואר שנחש הוא נוקבא דס"מ] ועיין בזוהר פקודי דף ל"ו ורמ"ג ורמ"ד ורס"ז ובלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק בני נכר יבולו ויחרגו ממסגרותיהם ועיין שם שעיקר הפיתוי ע"י הנחש שהוא לילית נוקבא דס"מ ועיין בלק"ת פ' בלק בפירוש פתורה על הנהר ובזוהר פנחס דף רכ"ד ע"ב ודף רל"א ע"ב בפי' יותרת על הכבד ובע"ח שער הקליפות פ"ג שבקליפות הוא להיפך מן הקדושה כי בקליפה הנוקבא שולטות על הדכורא ובתר דעבדת כיאופין יהבית שיורין לבעלה וה"ס הנחש ועיין מ"ש לעיל בפירוש שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד בסוד נחש בא על חוה הוא כי סוד יניקת הנחש הטמא מן הקדושה הוא ע"י התכללות אלהים באלהים דקדושה בסוד ק"ך צירופיו עד שיונקין ומיסוד דקטנות ז"א שה"ס נחש דקדושה עיי"ש ולכן נקרא נח"ש גי' אחורי אהי' גי' דם עם ש"ד"י הוא בגמ' נח"ש עיין בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ב אות ע"ז ובפע"ח שער חג המצות פ"ח ובלק"ת פ' חקת בענין נחש יסוד דקטנות ובזוהר פנחס דף רמ"ט ע"ב וה"ס סוד אלף מפתחאן הנזכר בזוהר ויקהל דף רי"ט ע"ב כי אחורי אהי' ושם שדי גי' נחש וכשתחשוב אותן במילואן אחורי אהי' דיודין ומילוי שם שדי הנה המילוי לבד בהסרת הפשוט גי' אלף אלף מפתחאן והנה הקליפות נוגה הוא נעשה משיורי בירורי המלכים והם יונקים מן הרגליים שהם נה"י וה"ס הקבין של הרגליים שה"ס מלך הראשון מז' מלכים הכולל כלם שהוא בל"ע גי' ק"ב כמבואר במבוה"ש ש"ג ח"ב פי"ד ועיין בע"ח שער אכ"ך פ"ג ושער קליפת נוגה פ"ז

השמטה

דגדלות לז"א שנעשה ע"י התעוררות היכל אהבה כמ"ש כ"פ בשם האריז"ל וה"ס הריח הטוב הממתיק אף וחמה גם ירמוז לדברי חז"ל משל לבת מלך שהריחה ליקי קדרה וראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן ה"ס עליית היכל אהבה עם כל ההיכלין שנכללין בו להיכל רצון ושם נתקן גלגלתא וכיתין דנוקבא דז"א כמבואר בכוונת אמת ויציב ויורד אל הנוקבא הארת פרצוף דז"א להיכל רצון בסוד מלך אסור ברהטים שסוד מלך הוא ז"א והוא אסור לקשור ברהטים בהיכל רצון אשר הרהטים הם שם שהם בחי' מרכבו ארגמן וכמ"ש בזוהר ויצא דף קס"ג דרהטים איכון ארבע דקיימי תחות שאי באר עיי"ש כללות הענין שעליית היכלין דנה"י להיכל זכות גורם תיקון העינים דנוקבא ועליית היכל זכות להיכל אהבה גורם תיקון אפה ועליית היכל אהבה להיכל רצון גורם תיקון ראשה וכימון שבראשה ומהיכל רצון ואילך הנה הארת ז"א שיורד אלי' בס"ד בחי' פרצוף יעקב מעלה אותה עד האצילות בסוד מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים.

מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים עמ"ש למעלה בפנים ומבואר כי ע"י הארת עינא פקוחא דא"א ממתקין שומקא ואוכמא שבא"א שהם שרשי הדין והקליפות וממתק החוטם בסוד האף וחמה שבב' נוקבי החוטם שה"ס תננא ואשא שרשי הדין והקליפות וממתקין בשרשם בסוד ריח שע"י החוטם ונמשך המתקה גדולה מעיני פקוחא עד סוד העינים שהם ע' סנהדרין שבהיכל זכות ומהפכין כולם לזכות עיי"ש ובזה יבנו דברי הגמ' חגיגה דף י"ג ע"ב וז"ל נהר דינור וכו' מהיכן נפק מזיעתן של חיות ולהיכן שפוך על ראש רשעים בגיהנם שנאמר הנה סערת ד' חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול עכ"ל הנה דרשו חכמז"ל פסוק זה על נהר דינור ובפסוק זה נזכר אף וחמה שה"ס תננא ואשא שבב' נוקבי החוטם ומבואר במבוה"ש ש"ג ח"ב פט"ו ובזוהר שלח לך דף קס"א ע"ב ובזוהר בראשית דף מ"ג ע"ב שסוד נהר דינור ה"ס היכל זכות ששם יושבין הע' סנהדרין כי הם דנין בסוד תננא ואשא שהוא הגבורות הדין היוצאים מחוטם העליון ובהחזרת הדין לשורשו בס"ד וירח ד' את ריח הניחוח נמתק האף וחמה אז נמשך המתקה גדולה ג"כ להיכל זכות והבן.

חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן עמ"ש בפנים איך יש קב דקליפת נוגה אשר

עיקור

פ"ז ובמבוהים פ"ז ח"ג פ"ז בענין ק"ב חרובין [ועיין בזוהר באד"ר דנשא דף קל"ה ע"א בסוד המלך בלע שכולל אלף אלפין מארי דיבבא ויללה עיי"ש שהם כללות התלת עלמין דנפקו מתיקונא קדמאה דדיקנא].

ועיין בביאור מאמר רז"ל להרח"ו ששלח לגביר אחד הנדפס בסוף ספר חסד לאברהם בסוד לבוש דקליפת נוגה היא הקנים בסוד הקיטע יוצא נקב שלו ובקדושה יש נקב בהתחבר אליו י' שהיא יצ"ק בסוד יחו"ד בירכה קדושה ונקב בלא י' הוא בחית ב"פ שד ובקדושה היא בהתחברות הי' ונעשה שם שדי ועיין זוהר פ' לך לך דף ל"ה ע"א בפסוק ויאמר אליו אני אל שדי בסוד שד ושדי' והנה סוד יצ"ק דקדושה היא הוי' אלהים בגי' יצ"ק ויצ"ק שני הוא אהי' הוי' אדני ג"כ בגי' יצ"ק והנה סוד יצ"ק הראשון שהוא הוי' אלהים היא המשכת מוחין דגדלות שהם ו"ק דגדלות מאמא המשכין בק"ש דשחרית והם מתלבשין במוחין דקטנות וסוד מוחין דגדלות היא שמות הוי' ומוחין דקטנות שמות אלהים הרי הוי' אלהים בגי' יצ"ק והוא מבואר בע"ח שער מוחין דקטנות פ"ג ובפע"ח שער הק"ש פכ"ב ובלק"ת פ' וישלח בפסוק ויעבור את מעבר יצ"ק ובפ' וישב בענין סוד יוסף ופרעה וחלומותיו כי בלדת הו"ק דגדלות אמא עדיין אינם נדחין המוחין דקטנות למטה ומתלבש הו"ק דגדלות בתוך המוחין דקטנות שהם הוי' אלהים אבל בבוא ג"ר דגדלות אז נדחין המוחין דקטנות למטה עיי"ש נמצא שסוד הוי' אלהים היא המשכת המוחין דז"א והם תפילין דרישא שהם המוחין וסוד יצ"ק השני שהוא אהי' הוי' אדני היא מוחין דנוקבא תפילין של יד כמבואר בפע"ח שער התפילין בסוד תפילין של יד הם אהי' הוי' אדני עיי"ש הטעם והנה בזוהר תרומה דף קל"ג ע"א [וזוהר ואתחנן דף רס"ד] אמר שסוד שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד הם תפילין דרישא יחודא עילאה ובשכמל"ו הם תפילין דדרועא יחודא תתאה והוא מבואר עפ"י שכתבתי כי סוד שמע ישראל היא המשכת מוחין ו"ק דגדלות דז"א כידוע מכוונת ק"ש ובשכמל"ו היא המשכה והכנה לנוקבא והם תפילין דרישא ותפילין דדרועא ובא ורמזה נפלאות איך בשמע ישראל נרמז יחוד הוי' אלהים ובבשכמל"ו נרמז יחודא דשם אהי' הוי' אדני כי מנין של כ"ה תיבין של שמע ישראל עולה בגי' אלף קי"ח וסוד הוי' אלקים בכל מילואיו ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם מוחין דגדלות וג' מילואי אלקים ביודין באלף בה"ה שעולין ש' רצ"ה רצ"א שהם מוחין דקטנות הנה כללות מילואי הוי' אלקים בגי' אלף קי"ח כמו כן פסוק שמע ישראל.

ופסוק ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בגי' אלף שנ"ח וכן אהי' הוי' אדני בכל מילואיהם בגי' מילואי אהי' קס"א קנ"א קמ"ג וד' מילואי הוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ומילואי אדני שהוא תרע"א עולה כללות כל מילואין של אהי' הוי' אדני ג"כ אלף שנ"ח כמנין פסוק ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד [וגי' נ"פ

השמטה

עיקור יניקתו ורגל שמאל שהיא הוד ויש יצ"ק דקדושה המבטל קנה דקליפת נוגה ובו תלוי הגאולה של שני משיחים משיח בן יוסף ומשיח בן דוד שהם שני גואלים המבטלים קליפת שור וחמור בסוד בכור שורו הדר לו ובסוד עני ורוכב על החמור [וב"פ משיח עם יוסף דוד בגי' כמנין ב' מילואי אלקים וב"פ בן הנשאר ממשיח בן יוסף וממשיח בן דוד הנה ב"פ ב"ן בגי' ד"פ הוי' שהם ד' הויות במילואם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וה"ס פסוק ראשון שבק"ש ודוק] וסוד הגלות היא כל היום דוה שהיא אלף החמישי שעיקר יניקת הקליפות בסוד ספירה החמישית שהוא הוד ונהפך הוו לדוה בסוד והודי נהפך עלי למשחית עיי' למעלה בפנים באריכות והנה עיי' בביאור מאמר חז"ל להרח"ו ששלח לגביר אחד הנדפס בסוף ס' חסד לאברהם בסוד הקנה וסוד יצ"ק ובסוד האב"ק בסוד ויאבק איש עמו שסוד הקנה דקליפה שהיא קליפת נוגה כשהיא יונק מציור השמאלי דיסוד והיא הערלה שע"ג היסוד והנה סוד היסוד שהיא היחוד יוד של יצ"ק וא' היא יחוד ואחדות וכשיונק הקנה דקליפת נוגה מציור השמאלי דיסוד אז מתחבר הא' אל הקנה ונעשה אב"ק עיי"ש ועיי' ברע"מ בזוהר פ' פנחס דף רמ"ג ע"א וז"ל ויאבק איש עמו עד עלות השחר תאן שחר דא צליתא דצפרא דשיעורא עד בקר דאברהם דאיהו ארבע שעות וישכם אברהם בבקר בריש שעתא קדמאה בסוף השחר דאיהו צלא יעקב דתמן למנצח על אילת השחר לנטלא מקמא משמאל דכתיב בירך שמאלא דיעקב דאיהו הוד דבי' אתמר נתנני שוממה כל היום דוה הוד מטרא דהוד אלף חמשאה אשתארת בית מקדשא חרבה ויבשה עכ"ל עיי"ש וז"ס ויעבר את מעבר יצ"ק וגו' ויאבק איש עמו וגו' ויגע בכף ירכו והבן והנה לכן בכל שבתות וי"ט כשאנו אומרים קדושה דשחרית או דמוסף שהיא יצ"ק קדושה דשחרית קידוש בירוך ימלוך וקדושה דמוסף קדושה ג"פ קדוש ואח"כ בירכה ברוך כ"ית ואח"כ יחוד שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד אז אנו מבקשין על הגאולה בקדושה דשחרית ממקומך מלכנו תופיע בגי' משיח בן יוסף והמלוך עלינו וכו' כדבר האמור בשירי עוזך ע"י דוד משיח צדקך היא משיח בן דוד ובקדושה במוסף אנו מבקשין והוא יגאלנו שנית בגי' שור חמור בסוד בכור שורו הדר לו משיח בן יוסף ועני ורוכב על החמור משיח בן דוד ועיין היטב בזוהר פנחס ברע"מ דף רמ"ו ע"ב

ג"פ יום השביעי דויכלו שה"ש תלת סעודתי דשבתא סעודתא דחקל תפוחין אדכי דע"ק אהי' דז"א הוי' ואהי' הוי' אדכי במספר הקדמי גי' יום השביעי ומספר א' עם מלך המשיח ולכן נאמר בו ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו בסוד ק"דושה ב"רכה י"חוד יב"ק] וה"ס יב"ק הקדוש המבטל בחי' קץ הטומאה שה"ש הנח"ש ולכן תמצא מבין פסוק שמע ישראל שעולה אלף ק"א כמנין מילואי הוי' אלקים והנה נ"ח"ש ר"ת נ"חש ח"מור ש"ור גי' ג"כ אלף ק"א כי סוד יחוד הוי' אלקים מבטל כח הנחש שכולל ג' טמאות נחש חמור שור [וכן גי' נ"ח"ש ק"ש"ת כשתחשוב גם שתיהם שש מאות] וכמ"ש בזוהר בלק דף ר"ז ע"ב כי משיח בן יוסף שהוא בכור שורו הדר לו מבטל שור דקליפה ומשיח בן דוד שהוא עני ורוכב על החמור מבטל חמור דקליפה וסוד קליפת שור וחמור הם קליפת ישמעאל ועשו קליפת ישמעאל שהוא קליפת ימין בן אברהם ה"ס החמור הנאמר עליו שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור ועשו ה"ס קליפת שמאל בן יצחק וה"ס שור וכן משיח עולה בגי' נחש שהוא מבטל הנחש ועיין עוד בזוהר כי תצא בר"מ דף רע"ט ע"א והבן [ועיי' זוהר וישלח דף קס"ז ע"א שנחש וקשת תרי זיני זינין ובדרגא חד סליקין ומבואר שם בזוהר בלק שחמור בסטרא דקשת ושור מנחש [או אפשר כי נחש הוא נחש בריח הוא דכר דקליפה ונחש עקלתון נוקבא דקליפה והם עלמן שור וחמור זו"נ דקליפה ולכן מב"י שיוסף יסוד דדכורא דקדושה ומבטל שור ומב"ד סוד נוקבא דקדושה מבטל חמור] וכן בשכמל"ו מרומז שתבטלות יניקת החיצונים מן הנחש דקדושה כי היא בגי' אלף נחש כנ"ל וסוד הנחש הוא אחורי אהי' ושדי כשתחשוב אחורי אהי' במילוי יודין וכן שדי במילוי עולה אלף נחש כמנין בשכמל"ו וסוד המילוי בהסרת הפשוט הוא גי' אלף בסוד אלף מפתחאן כנ"ל ובזה מובן סוד של ד' מלך ד' מלך ד' ימלוך שהנקודות של מלך מלך ימלוך גי' יב"ק כמבואר בזוהר פנחס בר"מ דף רט"ז ע"א ובפע"ח שער הזמירות פ"ג עיי"ש והנה גי' של ד' מלך ד' מלך ד' ימלוך גי' נחש והבן [והנה קשת ונחש דמסטרא דלהון שור וחמור כנ"ל שהם כנגד לאה ורחל דקדושה ששניהם הם מלי' נוקבא דז"א וז"ש נחש ביעקב וקשת בישראל כי יעקב בעלה דרחל וישראל בעלה דלאה והם מבטלים קשת ונחש ועיין זוהר בלק דף רי"א ע"א ובזוהר וישלח דף קס"ז ע"א והבן] ובזה מובן ג"כ מה שמבואר בזוהר פקודי שם שהמלאכים שבהיכל עצם השמים אומרים קדוש וברוך וכן אל ברוך גדול דעה שהוא כנגד היכל עצם השמים נזכר קדוש וברוך כי שם צריך הק"ב הקדוש שהוא קדושה וברכה לבטל יניקת הנחש שעיקר יניקתו מרגל שמאל שה"ס היכל עצם השמים שהוא היכל הוד ושם הוא חשמ"ל המגין מיניקת קץ הטמא שה"ס עשו איש ציד שתרגומו גבר נ"ח"ש י"ר"כ"ין שה"ס נחש היונק מירך בסוד ותקע כף ירך יעקב וסוד החשמ"ל שה"ס חמוקי ירכיך מבטל

השמטה

ע"ב ובר"מ כי תצא דף רע"ט ע"א [והנה כתבתי בפנים שסוד קשת ונחש ה"ס לאה ורחל דקליפה שה"ש שתי נשים זונות כמ"ש בע"ח שער הקליפות פ"ב עיי"ש ומסטרא דקשת נפק חמור ומסטרא דנחש שור עיין למעלה בפנים בשם הזוהר ולכן יש לומר שמשיח בן דוד הבא מלאה מבטל חמור ומשיח בן יוסף הבא מרחל מבטל שור ודוק היטב כי הוא דבר נאה] והנה מבואר שם בר"מ פ' פנחס דף רמ"ג ע"א וע"ב שסוד משיח בן דוד נגד נצח ומשיח בן יוסף נגד הוד והנה כתבתי בפנים שעיקר יניקת החיצונים מהוד ומיעוטן מנצח ולכן צריכין אנו להתפלל על משיח בן יוסף שלא יהרג והבקשה הוא בתפלת י"ח בברכת תשכון בתוך ירושלים עירך בשעת אמירת וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין כמ"ש בפע"ח עיי"ש והבן שברכת תשכון בתוך ירושלים הוא כנגד הוד וכן ברכת תקע בשופר עיין בפע"ח.

חמוקי ירכיך כמו חלאים עמ"ש למעלה בסוד קשת ונחש והנה נחש הוא מכונה לנוקבא דס"מ שבקליפת נוגה והנה בזוהר בלק דף קצ"ב ע"ב ובזוהר פ' פנחס דף רמ"ו ע"ב מבואר שס"מ שהוא שור קליפת שמאל הוא שר של אדום וחמור שהוא רהב קליפת ימין הוא שר של ישמעאל והוא נחש וכן בז"ח פ' אחרי מות מבואר שאת המות ואת הרע שהם ס"מ ונחש והם שר של עשו ושר של ישמעאל עיי"ש ועיין בתיקונים תיקון כ"א ותיקון ל"ב והנה עיין בלק"ת פ' כי תצא בפסוק לא תחרוש בשור וחמור יחדיו ובס' ילקוט ראובני בפ' וישלח בפסוק ויהי לי שור וחמור מ"ש שם בשם האריז"ל והמבואר משם ששור קליפת עשו הוא ס"מ זכר של הקליפה והוא קליפת השמאל וחמור קליפת ישמעאל הוא נוקבא דס"מ דקליפה שהוא קליפת הימין כי בקליפה נוקבא שליט על דכורא ולכן הוא בשמאל והיא בימין עיי"ש ועיין בר"מ פ' פנחס דף רל"ב ע"ב שס"מ ונחש הוא כבד ויותרת הכבד ושם דף רל"ד שכבד ויותרת הכבד שהם סם ולילית ועיי"ש דף רל"א ע"ב ועיין היטב בכל המקומות נמצא כתב שהוא שר של ישמעאל שהוא חמור כמבואר שם פ' בלק ופ' פנחס בזוהר ה"ס הנחש שהוא נוקבא דס"מ והוא נקראת רהב וכן מבואר למבין נמצא לפ"ז מבואר ג"כ שס"מ ונחש הם דכר ונוקבא דקליפה וכן מבואר ג"כ בס' זוהרקי"ע בפי' זהר פקודי דף רמ"ב וכן בזוהרקי"ע בפי' זהר בראשית דף י"ד שנחש הוא הנוקבא דס"מ עיי"ש בסוד נחש יולדה לע' שנים ובלק"ת

מבטל סוד הנחש שהיא קין ולילית ג״י ג״א למוית ומשיח בן יוסף דוד ג״י חמוקי ירכיך כמו חלאים מבטלם [ולפשר לפי שדכר דקליפה יונק מרחל והוא הנחש ולכן אמר לא נחש ביעקב שהוא בעלה דרחל ומשיח בן יוסף הבא מרחל מבטל דכר דקליפה שהוא שור דנפיק מנחש בסוד בכור שורו הדר לו ונוקבא דקליפה יונקת מעקבי לאה והוא קסם ולכן אמר ולא קסם בישראל בעלה דלאה ומשיח בן דוד הבא מלאה מבטל חמור שהוא בסוד קסם בסוד עני ורוכב על החמור וזה יותר גרוע כמלא בלק קסם ובלעם נחש וז״כ דקליפה ולכן קסם בעובדא שיונקת מלאה דקדושה ונחש במלולא שיונק מרחל דקדושה שהיא נעשה ונשמע עובדא ומלולא] [ועיין בתיקונים תיקון חד ועשרין שעמל ואון הם קין ונחש ובתיקון שבעין שנחש וקסם הם קין ונחש ונראה לומר שזה האמר שנחש ואון הם שני מוחין דדכר דקליפה היונקין מרחל נוקבי׳ דיעקב והיא ישראל ויעקב דקליפה וקסם ועמל הם ב׳ מוחין נוקבא דקליפה היונקין מלאה נוקבא דישראל והם רחל ולאה דקליפה כמבואר בשער הקליפות ועיי׳ זוהר כי תצא דף רפ״א ע״ב בר״מ] והנה גם קץ הגאולה וביאת משיח בן יוסף ובן דוד תלוי בזה כנ״ל ולכן בספירת הוד שבה יניקת החיצונים נאמר כל היום דוה בסוד אלף יומין דחול שהיא אלף החמישי שבה הי׳ התגברות החיצונים ושם באלף החמישי נגזר גלות ובמיתוק ההוד תלוי הגאולה כמבואר בפע״ח שער העמידה פ״ב בכוונת הקץ בשופר בדפוס דאבראוונא ובדפוסים אחרים הוא נלדו שמן החבירים עיי״ש ובזה מבואר ג״כ מ״ש שם בכוונת הקץ בשופר בכונה ושם גם לקבץ כי גם עם ב׳ אותיות ג״י יבנן וזה למתק הדין של הוד שהוא דוה וזה המיתיק הוא קיבוץ גליות עכ״ל וגם בו סוד מקבץ כדחי בסוד נוצר חסד לאלפים סוד המתקת הדינין בסוד כו׳ ובסוד שם ע״ב והיא ביאת משיח ועליית הגליות ויש בזה סוד גדול והוא מבואר שם ויש לי עוד דברים נפלאות בענין זה ואין אני חפץ באריכות [והנה אהי״ה הוי״ה אדני במספר הקדמי ג״י מלך המשיח ובג״י יום השביעי שהיא ואמת ויברך ויקדש אותו ועיי׳ בס׳ ארבע מאות שקל כסף שמשיח יתעטר בסוד תיקון ואמת שהיא הפנים העליונים והבן זה הענין העמוק כי א״א להעלות הכל על הכתב והמ״י בסוד מה שלעק אבי ר״ת אמת בעתיקא הנ״א מילתא

סוד

השמטה

ובלקו״ת פ׳ כי תצא בטעמי מצות איסור אתנן זונה ע״ב [ועיין זהר כי תצא דף רל״ב ע״ב שעגל הי׳ אליו שור דכר דקליפה ואליו חמור נוקבא דקליפה ועיין זהר ויחי דף רכ״ח ע״א וזהר פקודי דף רל״ו ע״ב שמעגל הי׳ מסטרא דס״מ ונוקבי׳ והעגל הי׳ אליו חמור ואליו שור כמבואר בזהר כי תצא] שנחש הוא נוקבא דס״מ וכן הוא ג״כ בע״ח שער הקליפות ושער קליפת נוגה בסוד קולה כנחש ילך וכן בזהר ר״ש זהר מדרש רות מבואר שס״מ ונחש הם דכר ונוקבא דקליפה וכן בר״מ בזהר כמבואר למעלה בפנים והנה מבואר בע״ח שער הקליפות פ״ב ושער קליפת נוגה פ״ט ובמבוא״ש בשער הקליפות פ״ה ופ״ו שמסוד תלת עלמין דנפקו מתיקונא קדמאה דדיקנא משיורי הבירורים היוצאין אחורי ז״א ואחורי רחל ולאה דקדושה דוגמתן בקליפה והנה אחורי ז״א יצא שני אנשים מרגלים נגד ישראל ויעקב דקדושה והם שני מוחין דדכר דקליפת נוגה ועוד א״ש א׳ דקליפה יצא מנגד סיום ז״א והוא אדם קדמאה בעלה דלילית והוא ס״מ דכר דקליפה ונגד אחורי רחל ולאה דקדושה יצא ב׳ נשים א׳ נגד לאה וא׳ נגד רחל והם תרין צפרין נעמה ואגרת והם תרין מוחין חו״ב דנוקבא דקליפה נוגה ועוד יצא קליפה א׳ מנגד סיום רחל והוא לילית אשת אדם קדמאה והנה אותן השנים מרגלים שהם חו״ב דכר דקליפה ואותן התרין צפרין שהם חו״ב דנוקבא דקליפה הם יורדין לבריאה נגד היכל קה״ק דבריאה ואד״ק ואשתו לילית ירדו עד היכל הז׳ דקליפה דבריאה המתחיל מנגד היכל השישי דקדושה ואד״ק ולילית מתלבשין באו״א דבריאה דקליפה שהוא בהיכל ז׳ שלהם ובעלה דלילית הוא ו״ק ולילית הוא נקודה א׳ [ולילית זו שבכתה״ר שהוא היכל הז׳ ממטה למעלה והוא אתתי׳ דאד״ק מרומזת בזהר ויקרא דף י״ט ע״א וזהר בראשית דף ל״ד ע״ב] ועיין בע״ח מש׳ הויות הקליפות ומש׳ היכלות הקליפות ובאצילות לא יגור רע כי הם יורדים בבריאה ואינם עולין משם רק בעת יניקתם מהקדושה שני אנשים מרגלים עולין ויונקים ביום ושני צפרין בלילי׳ ועיין בס׳ זוהרקיע בפי׳ האדר״ר דנשא דף קמ״ג וקמ״ד בסוד קין והבל ורחל ולאה ועזא ועזאל ועיין בלקו״ת פ׳ וירא בדרוש עמון ומואב ועיי״ש בפ׳ בלק בסוד בלעם ובלק וקסם ונחש ובפ׳ כי תצא בטעם מצות איסור אתנן זונה ועיין בזהר וירא ובסתרי תורה דף ק״י בסוד שתי בנות לוט וסוד מלך המשיח והנה בזהר בלק דף ר״ז שעטרה דימינא ועטרה דשמאלא משתכחין בקסם וכן עטרה דימינא ועטרה דשמאלא משתכחין בנחש ופי׳ שם בס׳ זוהרקיע כי עטרה דימינא הם י״ס הזכר דקליפה וי״ס דנוקבא הם עטרה דשמאלא עיי״ש הטעם למה נקרא לזכר ימין ולנוקבא שמאל והנה אמר שם בזהר ש״ב ימין ושמאל שהם זכר ונקבה בקסם וכן זכר ונקבה בנחש והנה עוד מבואר שם שמסטרא דקסם חמור ומסטרא דנחש שור ולפעמים שור הוא קסם וחמור הוא נוקבי׳ א״כ קשה איך שור בסטרא דנחש הא נחש הוא בנוקבא [אבל באמת בהגהת מוהרח״ו שם מבואר

בקסם

סוד הנחש הקדוש ועיי"ש בס' ארבע מא"כ וסוד משיח בסוד והריחו ביראת ד' כי מנוקבא דפרדשקא נשיב רוחא דחיי למשיח בן דוד.

(ג) שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃

הנה בפסוק חמוקי ירכיך דיבר בסוד החשמ"ל המגין מן החיצונים שה"ס חשמ"ל דבינה ועתה מדבר עוד מבחי' מלבוש שמגין מיניקת החיצונים והנה סוד אגן הסהר מבואר בפע"ח שער התפלה פ"ד בדפוס דוברובנא ובדפוסים אחרים בפ"ה ובשער הקדישים פ"א בדפוס דוברובנא ובדפוסים אחרים בפ"ב ובשער העמידה פ"כ בכוונת המברך את עמו ישראל בשלום ומבואר משם כי המל' ברדתה לבי"ע ואנו מעלין אותה למעלה באצילות ע"י התפלה ומע"ע הנה אנו מעלין תחלת כל העולמות עשי' ביצירה ונכלל עשי' ביצירה ואח"כ אנו מעלין עשי' ויצירה לבריאה ונכללין כולן בבריאה באופן שאינו ניכר מכל ג"ע בי"ע רק הבריאה הכולל כולם ואח"כ אנו מעלין בריאה הכולל כל ג"ע בי"ע באצילות ונכלל במל' שעולה מבי"ע לאצילות ועי"ז יש יכולת במל' לעלות כי אנו מעלין כל העולמות עמה באצילות ומכנס אח"כ בעת זיווג המל' עם ז"א אז מתרחקין ונפרד האצילה ונעשה סוד עולם הבריאה הכולל כל ג' עולמות בי"ע ואינו ניכר מכולם רק עולם הבריאה שה"ס הכסא נעשה בסוד אגן הסהר כדמות חצי גורן עגולה ופניו למעלה להעלים ולהסתיר הזיווג שלא יסתכלו בו החיצונים עיי"ש בכוונת המברך את עמו ישראל בשלום כי בש"ל"ו"ם אותיות מלבוש ור"ת של ה"מברך א"ת ע"מו י"שראל גי' הכסא שה"ס עולם הבריאה שה"ס הכסא הנעשה מלבוש וכיסוי להסתיר הזיווג עיי"ש היטב וכן הוא מבואר בז"ח פ' בראשית בסתרי אותיות בפסוק פשטתי את כתנתי וגם ידוע מהזוהר ומע"ח שנקודות הטבור הוא נקודה האמצעיתא דגופא וגם הוא בכאן אמצעית כשמתלבשות בבי"ע שהוא אמצעיתא לכלהו וידוע שהאמצעי הוא הממוצע וממוזג מימין ושמאל חסד ודין וזה אל יחסר המזג והנה העולמות בי"ע מלבישים עד הטבור בסוד אגן הסהר כי מהטבור מתחיל סוד עה"ד עיי' בלק"ת וגם כי מבואר בע"ח שער כסא הכבוד ובפע"ח שער הקדישים שדוגמת מה שהנוקבא לוקחת מוחין מתנה"י דז"א כן מתגלין אורות מנה"י דנוקבא ונעשין מוחין לעולם הבריאה עיי"ש ועמ"ש למעלה בפ' עמודיו עשה כסף והנה מבואר בלק"ת פ' בלק בענין בלק ובלעם ובע"ח שער לאה ורחל

השמטה

שקסם וחמור נוקבא ונחש ושור דכר עיי"ש עוד מבואר בהגהת מהרח"ו זהר בלק דף ר"ח שאון דכר דקליפה ועמל נוקבא עיי"ש] אבל באמת לק"מ כי קסם ונחש הם חו"ב תרין מוחין בין דדכורין בין דנוקבין וקסם הוא מוח חכמה של הזכר וכן מוח חכמה של הנוקבא דקליפה שבכל א' י"ס והם עשרה דימינא ועשרה דשמאלא דמשתכחי בקסם ונחש הוא מוח בינה של הזכר ומוח בינה של הנקבה שהם ג"כ עשרה דימינא ועשרה דשמאלא דמשתכחי בנחש וחמור הוא בימין הקליפה ושור בשמאל וכן חכמה בימין ובינה בשמאל אבל כשאנו חושבין הדכר לגבי נוקבי' בקליפה הזכר דקליפה בשמאל ונוקבי' בימין ולכן שור בס"מ וחמור בנוקבי' ונמצא קסם ונחש הם כנגד לאה ורחל דקליפה שהם יצאו כנגד לאה ורחל דקדושה וה"ס עמון ומואב וז"ס כי לא נחש ביעקב וקסם בישראל כי נחש כנגד רחל ויעקב וקסם כנגד לאה וישראל אלא שקסם ונחש הם עיקרן בתרין צפרין ואון ועמל הם בסוד שני אנשים מרגלים ג"כ בס"ד, לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ונחש ואון בדרגא חד סלקא מוח חכמה דקליפה וקסם ועמל בבינה דקליפה ועיי' היטב בזהר וישלח דף קס"ו וקס"ז וזהר בלק דף ר"ח שבלק בקסם הלך כנגד ישראל ובלק בנחש הלך כנגד יעקב (חסר איזה תיבות) כי בלעם ובלק הם דוגמת לאה ורחל דקדושה ועיין בלק"ת פ' בלק איך שבלק הי' יונק מעקבי לאה ובלעם הי' יונק מעקבי רחל וה"ס קסם ונחש ועיין בזהר בחקותי דף קי"ב ע"ב והנה שם פי' הרמ"ז שקסם ונחש הם זו"נ דקליפת נוגה והביא ראיה מזהר בלק דף ר"ז ולפמ"ש בשם ס' זהרקי"ע הנה קסם ונחש בכל א' נכלל זו"נ קסם חכמה דדכר וחכמה דנוקבא וכן נחש בבינה שלהם ומ"מ עיקר קסם ונחש בחו"ב דנוקבא דקליפה ועמל ואון בחו"ב דדכר דקליפה והנה בלעם ובלק גי' רחל לאה והנה עמלק שהוא ע"ס מבלעם ול"ק מבלק נקרא מלך ערד שגי' בלעם בלק והנה משיח בן דוד ומשיח בן יוסף הבאים מרחל ולאה הם מבטלים את עמלק בסוד כי מלחמה לד' בעמלק מדר דר ובזה יובן דברי הזהר חדש פ' בלק בפסוק אל תירא עבדי יעקב בכתב שם שבלעם בנחש ובלק בקסם ונפק רוחא חדא מסטרא דיוסף ובטיל לאינון נחשין ונפק רוחא אחרא מאילנא דלתתא ממל' ובטיל לקסם בסוד הנאמר ביוסף נחש ינחש איש אשר כמוני וכתיב קסם על שפתי מלך עיי"ש שה"ס משיח בן יוסף הבא מרחל מבטל נחש ומשיח בן דוד הבא ממל' בית דוד מלאה מבטל קסם [או ע"ד מב"י מבטל שור דנפיק מנחש דכר דקליפה ומב"ד מבטל חמור דנפיק מקסם נוקבא דקליפה] והנה מבואר בר"מ זהר כי

ונחל' פי"ג שהית דז"א שהוא גוף דז"א הנה שליש העליון שהוא עד החזה כולו ללאה ושליש התחתון שהוא מן הטבור ולמטה הוא כולו לרחל ושליש האמצעי שהוא מן החזה עד הטיבור שניהם משתמשין בו"ה שעקבי לאה יורדין עד שם ונכנסין ומתלבשין בתוך כתר רחל בסוד עקב ענוה יראת ה' ולפעמים נוטלת רחל גם שליש האמצעי כנ"ל ותגנוב רחל את התרפים עיי"ש ולפ"ז עיקר מוחין דרחל מז"א הוא רק מהטיבור ולמטה וכבר כתבנו בשם האריז"ל שדוגמת זה מקבל הבריאה מן הנוקבא ל"ב אורות המתגלגלין מן הנוקבא ויורדין לבריאה בסוד מוחין הנה עיקר התגלגלות האור הוא מן הטיבור שלה לגוף הבריאה ומתחיל מבחי' שרכך וגם כי מבואר בלק"ת פ' בראשית בדרוש חטא אדם הראשון להר"ם כאגרה שהסוד עץ הדעת טו"ר הוא מן הטיבור של המל' ולמטה עיי"ש ולכן ודאי עיקר

קבלת עולם הבריאה מן המל' הוא מן הטיבור שלה ולמטה כי בבריאה שם טו"ר מעורבין כמבואר בע"ח שער הקליפות פ"ב עיי"ש והנה גם כי ב"ע כנפים בדמות כנפים ואגן הסהר להסתיר הזיווג והם מכסים עד מקום בטן הנוקבא כדי הסתרת הזיווג משיבולה שבם התחלה עד"ד טו"ר כולא טיבורה שהוא נקודה דאמציעתא דגופא הוא ג"כ נקודה אמצעית לב"ע והם לה בדמות כנפים וכן בטנה בעת קבלת השיפה הנה היא סוד החטה טפת החסדים מלגו סוגה בשושנים בסוד כללות הבריאה שהם ע' סנהדרין וכמ"ש בזוהר פנחס דף רל"ג וז"ל שושן ידות אגן סנהדרי גדולה דכתב בה סוגה בשושנים עכ"ל וכן בהיכל זכות סוד הרוחא שבו הוא מוקף מצי נהורין והוא דוגמא שלמעלה וסוד שושנים אבתריאל ג"י שושנים ע"ה וספירות דבריאה נקראים שושנים וזה שרכך אגן הסהר שבריאה כמסית בדמות

השמטה

כי אלא דף רפ"א ע"ב שסר של עמלק שהוא ס"מ שר של עשו ועמלק מעשו הוא ועמלק דקליפה דוגמת יעקב בקדושה הכולל ישראל יעקב רחל לאה כן עמלק שהוא ע"ס ונבלעים כ"ק ונבל"ק וכמ"ש בזהר בראשית דף כ"ה ע"א שעמלק עם מבלעם לק מבלק עיי"ש כולל ד' קליפות עמל נחש קשה און וכן עמלק עמ"ל מעמליק הוא עמל וק' מעמלק הוא ק' מקשה וס"מ מקשה הוא ס"ם משמאל ונחש הוא אל משמאל עיי"ש הרי עמלק וסמאל מרומזים בכללות הד' קליפות שהם כנגד יעקב וישראל רחל ולאה ומ"ש שנחש הוא אל משמאל הוא א"ל ז"ר שבי' רחל דקליפה וא"ל אח"ר ג"י עמליק כמלא קשה ונחש ועמל ואון וסמאל ועמלק כולם דוגמת הקדושה כקוף בפני אדם ואת זה עשה אלקים לעומת זה ועיין בר"מ פ' נשא דף קכ"ד ע"ד שסמאל נקרא כלב וכן עמלק הוא הכלב הרע היוצא משור וחמור וכולל שניהם עוד מבואר שם שנוקבא דקליפה הוא נחש עיי"ש הענין קסם ונחש מבואר בזהר בחקותי דף קי"ב ע"ב שקסם תליא בעובדא ונחש לא תליא בעובדא רק במלה דפומא ובלק בקסם דאיהו עובדא ובלעם בנחש דאיהו מלה דפומא ועיין זהר בלק דף קל"ט ע"א והנה את זה עשה אלקים לעומת זה כי הנה עשי' ושמיעה בקדושה עשי' בבינה ושמיעה ומילולא במל' כמבואר בזהר הרקיע בפי' הקדמת זהר בראשית דף ב' בסוד נעשה ונשמע כי בינה נקרא עשי' בסוד חכמה אומר ובינה עושה וכן בתיקונים תיקון ס"ט איתא וז"ל ומאי ניהו מחשבה ומעשה אורח תו"ב עלייהו אתמר כלם בחכמה עשית ע"כ ועיין זהר בהר דף ק"ח ע"ב בסוד הקדמת נעשה לנשמע ובזהר ואתחנן דף רס"א ע"א איתא דשמיעה בדיבור תליא ושוא דיבור ושוא שמועה ועיין בפי' עטרת לבי בפי' דברי הזהר פ' בהר דף ק"ח והנה לאה היא מל' דבינה שים עשי'

ורחל במל' היא הדיבור ודוגמת זה בקליפה לאה ורחל שהיא בינה ומל' דקליפה כמבואר בלק"ת פ' וירא בדרוש עמון ומואב והם תליין בעובדא ומלה דפומא בסוד קסם ונחש שמהם נעשו חו"ב דקליפה כי ירדם הצפור הא' שהוא אחורי לאה ונחבר עם רחל דקליפה וכן ב' צפרין ב' מוחין כמבואר בדברי האריז"ל והנה נחש כולל כל בחי' הב' נשים דקליפה שהם התרין צפרין ולילית אשת אדיק שהם נעמה ואגרת ולילית ולפעמים אנו מכנין גם הצפרין בשם נחש או לילית הנ"ל והם נוקבין דס"מ וכן כתיב ר"ת נ"חש חמור ש"ור ונחש הוא לילית חמור הוא צפור הא' מ"ח חכמה נעמה ושור הוא צפור הב' מוח בינה אגרת והנה יש עוד בחי' נחש ועקרב בקליפה בבחי' אחרת כמבואר בס' זהר הרקיע בפי' זהר בראשית דף י"ד ובע"ח מב' שהיכלות הקליפות שבבריאה יש מרכבה טמאה לקליפה לעומת מרכבה הקדושה ובנגד החיות הקודש מרכבה זו הטמאה נושאת צורות אחרות בקרן דרומית מזרחית אדם ונחש בצפונית מערבית שור וחמור במזרחית צפונית נשר ועקרב במערבית דרומית ארי' וקוף וביצירה יש מרכבה טמאה לקליפה והוא כמין תיבה מרובעת שאמצעיתה יוצא הימנה ובקופה צורת עקרב וקוף שולט עלי' ומחי' אותה ובימינה אסיומן רוכב על נעמה הרוכבות על אגרת בת מחלת ואגרת רוכבות על כמה חבילי טהירין ובשמאלא נחש רוכב על תנין עיור והתנין רוכב על לילית עכ"ל ובזה לא יקשה שהתלא כ"ש בזהר ס"ם ונחש ועקרב ולילית ותנין ונראה משם שים נחשי זולת ס"מ ונוקבי' כי הוא מדבר בלוותן המרכבות הטמאות שיש בהם כל אלו הצורות הטמאות אבל כשמדבר מחו"ב דקליפה הנה הנחש כינוי לנוקבא נחש להבת זנונים והנה בע"ח שער קיצור אבי"ע סוף פרק יוד ובמ"ח מב' הויות הקליפות מבואר

במרכבה

בדמות אגן הסהר להמתיק הזיווג וזהו אל יחסר המזג שסוד הזיווג ה״ס התמזגות הגבורות טיפת המ״ן במים טיפת החסדים והוא ממתיק הזיווג שלא יהי׳ בו חסרון מצד החילוקים שהם חסרים וזהו אל יחסר המזג ויהי׳ הזיווג בשלימות. [אל יחסר המזג בג׳ יו״ד פעמים הוי׳ שררך אגן הסהר אל יחסר המזג ע״ה בג׳ אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שררך בג׳ י״פ ע״ב שררך אגן הסהר בג׳ אלף דם סוד אדם פני כרוב וה״ס פני שור הנהפך לכרוב יחסר בג׳ רע״ח אל המזג בג׳ אלקים אגן הסהר אל יחסר המזג בג׳ תרפ״ח.]

בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים הנה מבואר בפע״ח שער חג השבועות פ״א בסוד מנחת חטים שסוד החטה היא הטיפה של ז״א הכלולה בכ״ב אתוון [ועיין בס׳ עסיס רמונים שער ערכי הכנוים ערך חטה שחטה בגי׳ כלולה מכ״ב אתוון וגם חטה סדיקה כנקבה גם הוא לשון חטא כמו לפתח חטאת רובץ ובתיקונים משמע בהתלבשותה בקליפות נקראת חטה שהוא חי״ט ה׳ שהיא ה׳ והם חי״ט עכ״ל ולדברינו יובן הכל ביסוד דנוקבא ועיי׳ זוהר בלק דף קפ״ח ע״ב ודף קפ״ט ע״א בדברי היניקא] שהיא בגי׳ ח״ט״ה כמנין כ״ב אתוון עיי״ש ובלק״ת פ׳ אמור בסוד שתי הלחם של עצרת והנה הנשמה הנולדות מן הטיפה הוא מצטייר בבטן הנוקבא בסוד לעמוקי בטן כמבואר בפע״ח שער ר״ה פ״ג בכוונת ברכת הלבנה להרח״ו ז״ל ועיי׳ בשער טנת״א בע״ח בסוד הכ״ב אתוון שעי׳ מצטייר כל בחי׳ גוף וכלים של הולד [י״ל בטן בג׳ טדה״ד כוז״ו וסוד טדה״ד מלאתין השנים כעסה א׳ וה״ס חטה בטנך ערמת חטים בג׳ טדה״ד פ׳ כוזו ומטדה״ד עד כוזו מספר י״ז והוא המספר שבניהם והשם שבניהם הוי׳ וה״ס טוב ד׳ וטדה״ד כוז״ו בג׳ אני ומספר י״ז שביניהם

השמטה

שארבע כחות קליפות לילית רהב אגרת נעמה משלת בארבע מדינות אלו רומי שאלמאנקא מצרים דמשק לילית ברומי על ע״ז אגרת על ש״ד בשאלמאנקא רהב במצרים על ג״ע נעמה בדמשק על הגזל ועיין בת״ח שנעמה היא צפור הא׳ שיצא מאחורי לאה והיא משלת בדמשק ואגרת המושלת בשאלמאנקא ה״ס צפור הב׳ שיצאה אחורי רחל שהם התרין צפרין ולילית המושלת ברומי היא חוה ראשונה אש״ת אד״ק היוצאת כנגד שיוס רחל דקדושה והנה רהב המושל במצרים שהוא שר של ישמעאל כמבואר בס׳ טוב הארץ שרהב של ישמעאל מושל במצרים לא נתבאר בדברי האריז״ל מקום מוצאו והנה הנראה מדברי הזהר והאריז״ל שהבאתי למעלה שרהב שהוא שר של ישמעאל הוא נוקבא דס״מ שהוא ימין דקליפה וע״כ לומר שיש עוד בחי׳ אחת בנוקבא דס״מ דקליפת נוגה מלבד הג׳ נשים הנ״ל והוא ג״כ מבחי׳ נוקבא דס״מ וכן נראה ג״כ בדברי הרמ״ז בפי׳ לזהר פנחס דף רכ״א שרהב הוא נוקבא דנוגה וכ׳ שם שנוגה במילואו נו״ן וי״ו גימ״ל ה״א בג׳ רה״ב עיי״ש ומ״מ לא נתבאר בדברי האריז״ל מקום מוצאה ומקום עמודתה ואפשר הי׳ נראה לפע״ד לומר בזה לא כתבתי מאחר שלא מצאתי מפורש בדברי האריז״ל [ואפשר לומר שהוא דוגמת מלכה אשת נחור אשר יצאה מזיווג תרין צפרין נעמה ואגרת כמבואר במבוה״ש שער הקליפות פ״ה עיי״ש] והנה מבואר בס׳ מצות שמורים בהל׳ מזוזה בשם האריז״ל שס״מ יניקתו מכתר רחל ולילית יניקתה מעקבי לאה בסוד היותרת על הכבד דאיהו שלטא על דכורא שכן הוא בקליפה וגם במבוה״ש שער הקליפות פה״ו ובמ״א מס׳ יניקת הקליפות פ״א אות א׳ שיניקת המרגלים העולין מבריאה לאצילות לינק ביום והם תרין מוחין דדכר דקליפה הנה שמה יונקין מרחל והצפרין שהם תרין מוחין דנוקבא העולה בלילה לינק הנה הם יונקין מלאה כי אז הזיווג יעקב ולאה דקדושה ורחל נכללת בלאה כנודע ונמצא שהנוקבא יונקת מלאה והזכר מרחל ולכן מכונה לפעמים הזכר דקליפה בשם נחש ונוקבי׳ בשם קשת כי הזכר יונק במקום יציאת הנחש שהוא כנגד רחל והנוקבא יונקת במקום הקשת שהוא צפור הא׳ שהוא כנגד לאה שמשם יצאה ובזה תבין מה שנראה מדברי התיקונים תיקון שבעין שנחש הוא ס״מ ונוקבי׳ הוא קשת ותיכף אח״כ מכנה הנוקבא בשם נחש עיי״ש כי עיקר שם נחש בנוקבא דקליפה רק בעת יניקתם הזכר יונק ממקום יציאת הנחש והנוקבא במקום הקשת וכן בכ״מ שנראה בזהר מכנה הנחש לדכר הוא מטעם זה וכן מבואר בדברי מוהרי״ר יוסף מערבי בזהר הרקיע בפי׳ זהר בראשית דף נ״א שכנגד נחושת שבקדושה שהוא בז״א דקדושה כנגד זה נחש בקליפה בז״א דקליפה [ועיין בס׳ ליקוטי הש״ס מהאריז״ל בפי׳ מס׳ אבות וכן בס׳ מובחר שבאבות בפי׳ המשנה נתאי הארבלי אומר הרחק משכן רע וכו׳ שזכר הקליפה נק׳ נחש בריח ונוקבא דקליפה נחש עקלתון ויסוד דקליפה נק׳ תנין עיי״ש ועיין בזהר פקודי דף רמ״ד ע״ב בדרגא שתיתאה דקליפה וכן הוא בס׳ זהרקי״ע בפי׳ לאד״ר דנשא דף קמ״ג וקמ״ד שנחש הוא דכר דקליפה עיי״ש אבל באמת לפי הגהת מוהרח״ו זהר בלק דף ר״ז ור״א משמע שנחש ואון דכורא דקליפה וקשת ועמל נוקבא דקליפה ועיין במ״מ דרי״א שדבריו מעורבבין וסותרין לדברי מוהרח״ו ואנו אין לנו אלא דברי מוהרח״ו וכפי׳ נחש ואון הם תרין מוחין דדכורא ועמל וקשת תרין מוחין דנוקבא] וכן בכ״מ בתיקונים מכנה הזכר לנחש ונוקבי׳ לאשת זנונים עיין תיקון כ״א ותיקון ס״ט ובכ״מ מכנה דכר לס״מ ונוקבי׳ לנחש ועיין תיקון כ״א שדהכי הא

שביניהם בי' והיו סוד והיו אלפי והיו יסוד ס"ה הט"ג שמות מ"ם גי' ב"פ טוב ד' י"פ והיו הכ"י מ"ם גי' כל הפסוק וסוד פרכך ואכי והיו הם הדי חיות].

והנה מבואר כבר למעלה בפסוק נגילה ונשמחה בך נזכירה דודיך מיין שה"ס ביסוד דנוקבא חותם בתוך חותם שה"ס ב' דלתות וב' צירים לבלי גשת שמה החיצונים לינק.

והנה מבואר בע"ח שער הירח פ"ב ובמבו"ש ש"ו פ"ח שלכן נעשין ב' חותמות ברחם הנוקבא שהם ב' דלתות וב' צירים כי הז"א נותן לה בזיווג טיפת לובן בסוד ה"ח דמ"ה והוא מזרעת טיפת אודם שה"ס הה"ג דב"ן וכדי שתתעכב הטפה ברחם הנוקבא ותצוייר שם בסוד העיבור ולא יפול לחוץ לכן נעשו אלו הדלתות והצירים לעכב הולד בפנים עיי"ש ולא יהי' ח"ו בסוד הנפילים אשר בארץ המבואר בפע"ח שער הלולב פ"א חסו סוגה בשושנים כי בפ' שררך ומדבר מסוד הזיווג וכאן מדבר מסוד העיבור המתבאר בבטן הנוקבא וזהו אמרו בטנך ערמת חטים שה"ס הטיפה שהוא בבטן הנוקבא הוא סוגה בשושנים כי החותמות שביסוד דנוקבא שה"ס השושנים התחתונים הם נעשין סייג וגדר לבלי תפול הולד לחוץ קודם זמן לידתו שלא יהי' בסוד נפל וסוד החותמות שביסוד דנוקבא ה"ס שושנים התחתונים עיי' מ"ש למעלה בפסוק דודי לי ואני לו הרועה בשושנים ובפסוק שני שדייך כשני עפרים תאומי צבי' הרועים בשושנים כי יש שושנים בסוד השפה בשפתותיו שושנים וכן יש בחי' שושנים בפה התחתון וה"ס חדר ופרוזדור ציון וירושלים שה"ס הב' חותמות ושררך ובטנך מקום הזיווג והעיבור ושדייך מקום היניקה ומקום יניקת הולד אחר הלידה ועתה נמצא שבי פסוקים הללו ומחמוקי ירכיך עד כאן מדבר מסוד הלבושים והסתר

השמטה

הא אלימא וכו' ועיי"ש מ"ש בפי' כסא מלך וכן בזהר בראשית דף כ"ג ע"ב מבואר שעון הוא ס"ת דאיהו נחש הכי שמיה נקי' ג"כ נחש והוא ע"ש יניקתו ולכן ג"כ בלעם היונק מכתר דקל' ה"ס הנחש ובלק היונק מעקבי לאה ה"ס הקסם ובזה תבין ג"כ למה הלך בלעם לעזא ועזאל ללמוד מהם נחשים כי המה בני אלקים בני זו"נ דקליפה כמבואר בדברי האריז"ל המלוכים למעלה עיי"ש ובזה תבין סוד העגל שהי' אליו חמור ואליו שור כמבואר בזהר כי תשא [גם יש עוד סוד עמוק בזה וכשתפקח עיניך תבין היטב תבין במ"ש בלקו"ת פ' כי תשא בסוד העגל בסוד קין והבל בסוד מי אלה ובמ"ש בפ' בלק בסוד בלק ובלעם שפרשם ג"כ בסוד קין והבל ולכן בכיו של בלעם עשו העגל ודוק] ובתיקונים בתיקון ה' של תיקונים הנוספים הנדפסים בסוף ועיין בע"ח שער לאה ורחל איך הגיע הפגם על לאה ורחל וכ"ל בטעם הדבר שלכן נשתברו הלוחות שהם תרין הסין שבכל א' ה' דברות שה"ס לאה ורחל בינה ומל' כמבואר בזהרקיי"ע בפירושו לזהר משפטים דף קי"ד בסוד והלוחות מעשה אלקים המ"ם הסוף מה"ם שהלוחות היו כתובים מב' ההין מבינה ומל' עיי"ש וז"ס קע"ב תיבות ותרי"ך אותיות שבשני לוחות שה"ס עקב וכתר עקבי לאה בכתר רחל בסוד עקב ענוה יראת ד' מה שעשתה יראה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסוליתה והבן.

והנה כת"ם ממו"ר שו"ר בי' אלף ק"ח והנחש יונק עי' כללותו באלקים בקי"ב צירופיו עד שיונק מיסוד דקטנות שה"ס נחש הקדוש ועיין בפי' האד"ר להאריז"ל בסוד יתיב על כורסיא די שביבין לאכפיא לון והנה בבוא המוחין דגדלות ונצטרף אל המוחין דקטנות בסוד הוי' אלקים דוחה החיצונים וכורת הערלה ומתגלין החסדים כידוע וכן הוי' בד' מילואיו ואלקים בג' מילואיו בי' אלף קי"ח המבטל יניקת הקליפות וה"ס יצ"ק סוד שם שדי שביסוד שמבריח השדים כי שד בא"ת ב"ש ק"ב וה"ס הקנין של הרגלים כי הקליפה בסוד ק"ב בי' בלע מלך הראשון הכולל ז' מלכין דמיתו כמבואר בדברי האריז"ל והובא למעלה ובקדושה הוא שדי בי' שה"ס יצ"ק שהוא קדושה ברכה יחוד שה"ס קדושה ברכה יחוד בחג"ת ויש קדושה ברכה יחוד בנה"י וה"ס ב"פ שדי א' בחג"ת במקום השדיים ושם ה"ס המזוזה אשר כתב שם שם שדי להבריח החיצונים והשדיים נעשין מצירים ודלתות יסוד אימא כמבואר למעלה בפסוק שני שדייך כשני עפרים עיי"ש ועיין בפי' מלות שמורים בבוכת המזוזה ושדי זה רמז בסוד בין שדי ילין כי הוא שם שדי שביסוד אימא המסתיים במקום השדיים ושדי שני ביסוד המבריח החיצונים מיניקת הרגלים בסוד הקנין ושדי שבשדיים הוא מקנא עיני בלעם ובלק היונקים ממש שמה במקום עקבי לאה בכתר רחל המכוון נגד השדיים [וכן בנוקבא דז"א יש שדי בשדיים שה"ס יסוד דז"א המסתיים שם כמבואר למעלה בפסוק צרור המור דודי לי בין שדי ילין ושדי בי' ביסודה והוא ב"פ יצ"ק המתחלק בחג"ת כנ"ל וה"ס הקבלת היניקה מז"א בעלה] והנה ברכה קדושה יחוד נחלק בג' קוין ימין ושמאל ואמצע בחג"ת וכן בנה"י והנה בזהר פ' קרח דף קע"ו ע"ב מבואר שקדושה הוא בכהן וטהרה בלוי ועיין עוד בזהר פ' חקת דף קפ"ה ע"ב בפסוק ונתתם אותם אל אלעזר שקדוש הוא יותר מטהור אבל בזהר עקב בר"מ דף רע"ג ע"ב כתב שם וז"ל טהרה מימין החסד והקדושה משמאל דגבורה ועוד מבואר שם דף רע"ב ע"ב שברכה בחסד וקדושה בגבורה וכן בר"מ זהר משפטים דף קט"ז ע"א עיי"ש ובתיקונים סוף תיקון מ"ז מבואר ג"כ כזה וכן בתיקון כ"א מבואר שברכה

בחסד

והסתר כי חמוקי ירכיך מדבר מסוד החשמ״ל דבינה שהוא מלבוש ומסתיר זו״נ מן החיצונים ושסך אגן הסהר מדבר מסוד עולם הבריאה הנעשה לבוש הסתיר זו״נ בזיווגם מן החיצונים וכן כאן מדבר בסוד החותמות שנעשין בסוד נעילת דלתות מן החיצונים וגם כי מבואר בפע״ח שער הלולב פ״ה ופ״ח ובע״ח שער הצלם פ״ב בסוד הטפה שמתעברת ממנו הנוקבא הנה הוא לוקחות האחת הב׳ חותמות שביסוד דנוקבא והוא נעשה בסוד לבוש לנשמה הנולדות מאחת הטפה וה״ס הצללים של הנשמה השומר את הנשמה ומנקרים רעים של החיצונים עיי״ש הרי לבוש הג׳ הרמוז בזה הפסוק שה״ס לבוש הנשמה הנעשה מן החותמות וה״ס הצללים המסתרין את הנשמה מן החיצונים [בטנך ערמת חטים בגי׳ ל״ג פעמים הוי׳ ערמת חטים סוגה בשושנים בגי׳ כ״ד צירופי אדני או ס׳ פעמים הוי׳ בטנך ערמת חטים עדה״ד בי׳ חטה סוגה בשושנים כוז״ו בי׳ ג״פ י״ג עלין דשושנה.]

(ד) שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה׃

זה כבר נתבאר למעלה עיי״ש ושדי׳ הם דוגמת יסודות דדכורין שמשפיעים כן שדי׳ מניקים חלב ומשפיעים שפע בסוד חלב שה״ס ד׳ יודין דע״ב כמבואר בע״ח והכראה עיקר שסוד העפרים ה״ס היסודות כי כן נקרא היסוד עופר [עופר גי׳ צדיק עולם שהוא ברית עולם עמוד שהעולם עומד עליו צדיק יסוד עולם לזכר עולם יהי׳ צדיק] או צבי׳ וכשהנוקבא אב״א מהחזה ולמטה הנה מסתיים יסוד ז״א ושם יסוד אבא נגד שדי׳ וכן כשהוא פוה אליו מסתיים יסוד עליון דז״א שבחזה

ובתוכו

השמטה

בחסד וקדושה בגבורה ובהקדמת תיקוני הזהר מבואר ג״כ וז״ל חכמה נחית בברכה דכהנא בימינא ובי׳ הרוצה להחכים ידרום אמא נחית בקדושה דליואי משמאלא ובי׳ הרוצה להעשיר יצפין ועמודא דאמציעותא קשירא בתרוויהו יחודא דתרוויהו עכ״ל ובסוף תיקונא חריסר איתא וקדושה מסטרא דחכמה דאיהו י׳ קודש ישראל לד׳ ראשית תבואתה וכו׳ ומסטרא דאמא עילאה דאיהו ברכה וכו׳ והא הכא קדושה וברכה ויחוד עכ״ל והדברים האלו נראין לכאורה כסותרין אבל האמת הוא שהכל נכון ואמת ויתרץ עפ״י מ״ש בע״ח שער טנת״א בדרוש ל״ב נתיבות ובסוד אמ״ש בג״ד כפר״ת שיש י״ם בסוד הגוף וה״ס האותיות עם התגים שהם הנפש דקטנות וי״ם דגדלות הפנימיות שהם י״ם דרוח הם בתוך הכלים ואינם כסדר הכלים כי החסד של הרוח הוא בכלי הגבורה וגבורה דרוח בכלי החסד וה״ס התכללות ימינא בשמאלא ושמאלא בימינא עיי״ש ובמ״ח מס׳ אורות ז״א פ״א אות ה׳.

ולפ״ז בסוד הרוח קדושא בשמאלא וברכה בימינא ובסוד הגוף הוא להיפך וכן בתז״ד או בנה״י קדישה בימינא וברכה בשמאלא כי קדושה בחכמה שהוא ימין וברכה בשמאל בסוד הרוצה להעשיר יצפין ובזה יבואר ג״כ מ״ש בזהר פ׳ כי תצא ברע״מ דף רע״ז ע״א דמפקני דמצרים הוא מסטרא דדינא דאיהו אדני וכו׳ ומפקנא דפורקנא בתרייתא ברחמים גדולים מסטרא דאברהם וכו׳ דתמן יד הגדולה ותמן איהו וחמשים כסף יתן לאבי הנערה עיי״ש ולכאורה נראה ג״כ כסותר לדברי האריז״ל המובא בפע״ח שער חג המצות פ״ז בדרוש הפסוק ולא בכסף תגאלו והמבואר משם בקיצור כי גאולת מצרים נתגלה אמא עילאה בגלוי ובי״ז נגאלו אבל פורקנא בתרייתא יהי׳ ע״י התגלות אמא עילאה בגבורה דז״א שהוא יצחק ולכן השירה של מצרים הי׳ בסוד שירה חדשה נקבה שהי׳ ע״י המלי׳ אבל לעתיד יהי׳ שיר חדש דכר שהוא גבורה דז״א וכן הוא בלק״ת ליקוטי ישעיה בפסוק חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו א״כ מ״ש בזהר שיל״מ היה על ידי אדני שהוא מלי׳ מסכים להאריז״ל וכן מ״ש שלעתיד יהי׳ ברחמים רבים ג״כ הוא כדברי האריז״ל שיהי׳ ע״י ז״א שה״ס הרחמים אבל מ״ש שיהי׳ מסטרא דאברהם דתמן ה״ס הכסף סותר לכאורה לדברי האריז״ל שהוא כי שיהי׳ ע״י יצחק ולא בכסף תגאלו ולהנ״ל א״ש שה״ס התכללות ימינא בשמאלא ושמאלא בימינא וכן תרגום של יד הגדולה גבורות ידא וה״ס רחמים גדולים שה״ס פנימיות הגבורה שה״ס החסד וה״ס החמשים כסף המוזכר שם בזהר כי אמא תתגלה בפנימיות הגבורה שה״ס החסד שה״ס הכסף ואמא ה״ס החמשים שהוא חמשים שערי בינה וכמ״ש שם האריז״ל בפסוק כימי צאתך מא״מ אראנו נפלאות שה״ס כי פלאות שה״ס הבינה שנתגלה ביצ״מ וכן תתגלה לעתיד כימי מצרים ובזה יובן מאמר חז״ל במס׳ שבת דף פ״ט ע״ב שלעתיד יאמר הקב״ה לאברהם בניך חטאו והוא משיב ימחו על קידוש שמך וכן יעקב עד שיצחק ימליץ עבורם כמ״ש הכתוב כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו עיי״ש ובזהר שלח לך דף קע״ב ע״ב ונמצא שע״י יצחק יגאלו ואעפ״י שיצחק מדת הדין יבקש חסד עבורם [ועיין בר״מ פנחס דף רמ״ב ותראה שדברינו אמותיים מאד ותבין נפלאות תורתינו הקדושה] בסוד התכללות ימינא בשמאלא בסוד פנימיות הגבורה ותבן זה ובזהר עקב דף רע״א וז״ל כי אברהם וכו׳ תנינן לזמנא דאתי אמרין לי׳ ליצחק וכו׳ בגין דשמאלא אתכלל בימינא עכ״ל ועיין זהר פנחס דף רי״א ע״א דבשמאל תליא פורקנא והנה מבואר בזהר

פנחס

ובתוכו יסוד אבא הרי שני עפרים והם תאומים ואותן היסודות תאומים מהחזה כנגד שנוקבא שהיא הלבני' ונעשין שם מתאימות וזה הרועים בשושנים כי יסוד אבא עם אמא ודז"א עם רחל או לאה ולשון תאמי מלשון תאומים מלמטה ומלשון שכלם מתאימות לשון חיבור כי יסודות דז"א עם דאבא הם מתאימות עם יסודות דנוקבא דלאה ודרחל ודאמא בסוד זיווגן ובינה רחל ולאה הם שושנים.

(ה) צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃

עיין מ"ש למעלה בפסוק כמגדל דוד צוארך וסוד מגדל השן כי סוד מגדל ביסוד כמבואר שם ושן ה"ס קש"ד קשיו שהוא ביסוד דאמא כמבואר למעלה בפסוק דומה דודי לצבי או לעופר האילים עיי"ש ובכן עפר בגי' שין [אשר בו מכוסה ומלובש אחורי יסוד אבא שהוא קש"ד ויסוד אמא קשיו בסוד אחורים הנגלים ובסוד מציו עשת שן בסוד יסוד דאמא המלובש במעיו דז"א] והנה מבואר בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש י"ג כמו שזיווג או"א קודם לזיווג דזו"נ כן צריך שיקדים זיווג מוחין חו"ב שהיא זיווג חיך וגרון לזיווג התחתון ובחיך שה"ס יסוד החכמה שם ה"ח בחי' מ"ד ובגרון ה"ס יסוד מוח בינה ושם ה"ג שה"ס המ"נ עיי"ש וז"ש צוארך כמגדל השן שהוא דוגמת יסוד אמא המזדווג עם אבא כן ה"ס זיווג הגרון שה"ס יסוד מוח בינה עם החיך שה"ס יסוד דמוח חכמה והנה אעפ"י שמבואר לקמן בפסוק וחכך כיין הטוב שבנוקבא אפי' בחיך שלה אין שם חסדים רק ה"ג כי כל בנין הנוקבא הם רק מגבורות

ומ"ת

השמטה

שנחש דף רכ"ה ע"א וזהר כי תצא דף רע"ז ע"א ודף רפ"ג ע"א ובתיקונים בכ"מ ובזהר בראשית דף כ"ז ע"א בסוד מטה המתהפך לנחש ונחש למטה בסוד ש"ד ושדי שה"ס המטה המתהפך ממטה לנחש ונחש למטה שה"ס עה"ד טוב ורע טוב זה מט"ט ורע זה ס"מ ומטטרון בגי' שדי וס"מ הוא שד בלא יוד וז"ש שאמרו בפסוק כי שמי בקרבו שמט"ט שמו כשם רבו בסוד זפ"ז גפ"ג בגי' מטט הוא פי' סוה בגי' רכ"ו הרי מטטרון וכן כי שמי בקרבו הוא שם יצ"ק רבו שה"ס שם שדי וא"ל תמ"ר בגי' יחוד ברכה קדושה ר"ת יצ"ק שמ"י בגי' חנוך בן ירד וש"ס בגי' מט"ט הוי' והנה מבואר בס' שער הקדושה להרח"ו ח"ג ש"ב שעה"ד טו"ר מתחיל מבי"ע ועיין בע"ח שער קליפת נוגה שמתחיל מזו"נ דבריאה והנה בשער דרושי אבי"ע מבואר שראש מט"ט שה"ס זו"נ דבריאה שהם מט"ט וסנדל דבריאה וגופו ביצירה וה"ס מטט' דיצירה ורגליו בעשי' וכן מבואר בס' הגלגולים ובלק"ת פ' בראשית בדרוש חטא אדה"ר ולידת קין והבל ושת עיי"ש ובס' הגלגולים פי"ח הרי מטט' שה"ס עה"ד מתחיל מזו"נ דבריאה ושכן סוד ק"ב צירופי אלקים מתחיל מזו"נ דבריאה עד סיום העשי' עשרה צירופים בז"א דבריאה ועשרה בנוקבי' וחמשים בה' פרצופי היצירה וחמשים בה' פרצופי העשי' כמבואר בע"ח שער השמות ועיין בע"ח שער סדר אבי"ע איך מטט' ראשו בבריאה וגופו ביצירה ורגליו בעשי' ומתחיל מזו"נ דבריאה ומזו"נ דבריאה מתחילין ההיכלין דקליפה כי כנגד או"א דבריאה שהיא היכל ק"ק הכולל ארוך ואו"א שם עדיין לא התחיל היכלי הקליפות כמבואר בע"ח ובמבוא"ש שער הקליפות ועיין שער מ"נ ומ"ד דרוש א' במ"ק בסוד עה"ד טו"ר שה"ס מטט' וס"מ ועיקר במטט' דיצירה שהם טו"ר שקולין והנה סוד אלהים אחרים מתחיל מסוף וסיום ק"ב צירופי אלקים דקדושה וע"י התכללותן בק"ב צירופי אלקים דקדושה עולין ויונקין מיסוד דקטנות שהוא נחש הקדוש כמבואר במבוא"ש שער הקליפות פ"ב ובע"ח שער התחלת המוחין פ"ז ופי' האדר"ר לאריז"ל בסוד יתיב על כורסייא דשביבין לאתכפיא לון והנה מטט' שרשו בסוד יסוד דקטנות ועיין בסידור מוהרי"י קאפיל בכונת ט"ב באיסור נעילת הסנדל והנה שבינה כשיורדת לבי"ע נעשית בסוד תיבת עץ ע"י העבד מטט' שה"ס העץ עה"ד טו"ר וה"ס יחוד הנעשה בחול ע"י מטט' וה"ס מאחז"ל בסוד העבד אליעזר ורבקה שחשדוהו לאליעזר ובאמת לא היתה רק תיבת עץ כמבואר דבר זה בס' מגדל דוד שמטט' הוא שליח היסוד לדיק ועיין בתיקונים תיקון כ"ין וז"ל וכד נחיתת אתתרכא וכו' ומתתרכת על ידי' דאיהו עבד עולם עבד דילי' ובההוא זמנא אתתרכת ע"י שליח והבן הסוד העמוק וכשבאין המוחין דגדלות לז"א ונעשה מיתוק הוי' אלקים אז מתגלה שם שדי ומבריח החיצונים בסוד מילה וכריתת הערלה שה"ס מל מחשמ"ל אשר ביארנו למעלה בפסוק חמוקי ירכיך וכו' והבן היטב ועיין בס' מגלה עמוקות רנ"ב פנים על ואתחנן אופן ע"א בסוד נחש וחמור ושור וס"מ ורכב מבואר כמ"ש [ול"ע במג"ע שם אופן קי"ז וקל"ב שמשמע שרכב הוא דוכרא עיי"ש] ובזה תלוי סוד השלמות של ביאת משיח כמבואר למעלה וכן חמוקי' ירכי"ך בגי' משי"ח בן דוד ובמ"ו אלהי"ם בגי' יוסף הרי חמוקי ירכיך כמו אלהים בגי' משיח בן דוד יוסף שהם משיח בן יוסף ומשיח בן דוד [או עדיין חמוקי' ירכיך בגי' משיח בן דוד מעשי ידי אמן הנה תיבת

אמן

מ״מ עיקר הה״ג הם בגרון שלא שה״ס יסוד דמוח בינה אבל בחיך שלא הם ה״ג ממותקים יותר ונחשבים חסדים בערך ה״ג שבגרון הנוקבא כי החיך ה״ס יסוד דמוח חכמה והבן [וסוד שן אחורים דע״ב ה״ג בסוד ישסו״ת שהם אחורים דאו״א והנה הראש והמוחין דוגמת או״א והצואר דוגמת ישסו״ת שהזיווג לצורך לידת המוחין ככלל או״א עם ישסו״ת בפרצוף אחד וראשך עליך ככרמל דוגמת או״א וכן אפך כמגדל הלבנון דוגמת יסודות דאו״א עילאין].

עיניך ברכות בחשבון וכו׳ עמ״ש למעלה בפסוק הסבי עיניך מנגדי שהם הרהבוני וזהו עיניך ברכות בחשבון שעיני המל׳ הם בברכות מים הנגרין למטה כן עיני המל׳ יורדין להיכל זכות דבריאה וכן מבואר בזוהר פ׳ פנחס דף רל״ו ע״ב שהחשבון בהיכל זכות אשר שם הם העינים עיי״ש ששם הדין והחשבון אבל באצילות היא עולימתא שפירתא דלית לה עיינין וזהו על שער בת רבים כי עיינין שלה יורדין לבריאה שהוא שער בת רבים [שער בת רבים גי׳ טוב פי׳ חסד] בסוד עלמא דפירודא כמבואר בס׳ ליקוטי הש״ס מהאריז״ל במס׳ שבת ובע״ח שער המלכים סוף פ״א בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים סוף פ״ז בענין ד׳ רשויות שרה״י באצילות עלמא דיחודא ורשות הרבים סוד עולם הבריאה ששם מתחיל עלמא דפירודא ושם נפלו הז׳ מלכים שמתו בסוד הן רבים עתה עם הארץ [וגם כי בהיכל זכות דבריאה ה״ס נהר דינור ששם בירורי המלכים כי הוא כללות הת״ת עלמין שנתפשטו בבי״ע בהיכל זכות שבכל א׳ אשר הם מסוד בירור המלכים הנמשך מתיקון קדמאה דדיקנא כמבואר במבוא״ש ש״ג ח״ב פט״ו ועיין היטב למעלה בפסוק שניך כעדר הקצובות] והבן ועיין זוהר פנחס דף ר״כ ע״ב בפירוש הפסוק

השמטה

אמן כשתחשוב הנון פשוטה לשבע מאות כידוע עולה בגי׳ משיח בן אפרים [חמוקי ירכיך גי׳ חנוכה פורס וכן חלאים גי׳ חנוכה] ומשיח בן לא נרמז במנין רק פעם א׳ כי בשניהם שוה זה משיח בן יוסף וזה משיח בן דוד ואין חלוק רק בשמות יוסף ודוד ושני המשיחים הם בנו״ה משיח בן דוד בנצח ומשב״י בהוד כמבואר בזהר פנחס בר״מ דף רמ״ג עיי״ש וה״ס ירך ימין וירך שמאל וזהו חמוקי ירכיך כמו חלאים והנה שור וחמור גי׳ תש״ם ומתבטל בסוד יב״ק שהוא הוי׳ אלקים יש בו י״ב צירופים הרי מ״ח אותיות ואלקים בק״כ צירופיו ת״ר אותיות הרי תרמ״ח אותיות ועם הגי׳ של הוי׳ אלקים גי׳ תש״ם הרי בטל א׳ ע״י יב״ק ועוד הנה שד משדי שה״ס הקב של הקליפות הוא ג״כ מתבטל ע״י יב״ק השני שהוא אהי׳ הוי׳ אדני ובאהי׳ י״ב צירופים וכן בהוי׳ וכ״ד צירופים באדני הרי קל״ב אותיות ועם הגי׳ של אהי׳ הוי׳ אדני שהוא יב״ק עולה שד והנה שד עם תש״ם של שני יב״ק הנ״ל עולה אלף ס״ד בגי׳ וה״ס שם אדני כי הא׳ נחשב לאלף ודני גי׳ ס״ד הרי אלף ס״ד ואדני במילואו גי׳ תרע״א כמנין ברכ״ה קדוש״ה יחו״ד וגי׳ לתמ״ר והשם הזה שהוא אדני במילואו קנתה המל׳ בעלותה למ״כ לאו״א בפסוק ראשון דק״ש שאז זיווג או״א להמשיך מוחין ו״ק דגדלות שה״ס צירוף הוי׳ אלקים ועיין מ״ש למעלה בפסוק זאת קומתך דמתה לתמר ומה שהבאתי שם דברי פע״ח שער הק״ש פכ״ב איך נעשה אז שם אדני במילואו בפסוק ראשון דק״ש שהוא שמע ישראל וכו׳ שעולה כמנין מילואו הוי׳ ואלקים כמבואר למעלה [והנה אמן גי׳ הוי׳ אדני והוי׳ במילוי אלפין עם מילוי אדני גי׳ ב״פ משיח שה״ס משיח בן יוסף ומשיח ב״ד וזה מעשה ידי אמן וה״ס הוי׳ אדני שה״ס החשמ״ל שהוא צירוף יאהדונה״י והחשמ״ל מגין על זו״נ שהם הוי׳ אדני ואיהו בנצח ואיהי בהוד שמבואר בע״ח שער השמות שהוי׳ בנצח ואדני בהוד וה״ס ב׳ מפיחין שהם בסוד נו״ה כמ״ש בזהר פנחס דף רמ״ג ודוק.

שררך אגן הסהר הנה מבואר בע״ח בכ״מ שסוד או״א י׳ שבשם וישס״ת ו״ת ה׳ שבשם ועיי׳ בשער הזווגים למה בי׳ נעלמה הבינה ובאות ה׳ נעלם ישס״ת ותריצו שיש שני מיני חסד הא׳ הוא החסד הפרטי שהוא זרוע הימין והב׳ הוא חסד עליון הנקרא יומא דכלהו ומקומו הוא בראשי הכתפים קודם התפשטות הזרועות ואח״כ בהתפשטות הזרועות ה״ס הגבורה ואז מתלבש החסד בגבורה ומתחלת הזרועות יצאו או״א ומהתפשטות הזרועות יצאו ישסו״ת עיי״ש והנה מבואר בשער או״א שכתר או״א בגרון א״א והם מלבושים אותו עד החזה וישסו״ת מן החזה עד הטיבור כנ״ל עד החזה ס״ד אות י׳ ומשם עד הטיבור סוד אות ה׳ ובזה יובן איך יתכן שיהי׳ היכל רצון שהוא היכל הת״ת למעלה מהיכלי חסד וגבורה שהם היכלי אהבה וזכות אך הענין שהיכל זכות מהטיבור עד החזה גבורי׳ כוללות וסוד יד ימין הנכלל ונתלבש בשמאל וסוד היכל אהבה מהחזה עד הגרון התחלת התפשטות הזרועות רישא דכתפין שאז עיקרו ס״ד הימין כנ״ל גם ס״ד הגוף נכלל בהיכל אהבה וזכות והיכל רצון ה״ס הת״ת במקום התקשרו עם הדעת ששם נגנז משה בחי׳ דעת גנוז בפומא סוד הנשיקין שבהיכל זה ועיין בפי׳ הזהר להרמ״ז פ׳ וישלח דף קס״ה ופ׳ מקץ דף קל״ד מבואר ג״כ שסוד היכל רצון ה״ס הגרון סוד הדעת המתקשר בת״ת ואחורי הדעת סוד פרעה הערף ושם סוד לבן וחרון ג״פ אלקים דגרון וג׳ שרים שר המשקים ושר האופים ושר הטבחים ומשם ויעקב סוד פנימיות היכל רצון עיי״ש דברים נפלאים וא״כ

הפסוק [ומבואר במ"א אלינו בסוד היכלי זכות דבי"ע ג' ספרים הנפתחים בר"ה קשר שם שדי הוי' חשבון ג"פ שם הוי"ה בי"ת רבבי"ם שם שד"י ושניהם ג"פ קשר וברכות גימטריא מילוי שם שדי ומילוי הוי' תי"ק קב"ח].

אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק הנה עי"ש למעלה בפסוק אף ערשנו רעננה ובפסוק מה תחזו בשולמית בסוד החוטם הוא ומחזיר הה"ג אל שרשם שבמוח וממתיקם בסוד הריח.

והנה כשנאספין הה"ג אל חוטם דז"א הנה נאספין אל שרשם במוח הדעת אשר שם מלובש יסוד דאימא כמבואר בע"ח שער השבת פ"ו והנה מבואר בע"ח שער יעקב ולאה פ"ג ובשער פרצופי זו"נ פ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ד ששני לאה לאחורי ז"א ומבואר בשער יעקב ולאה פ"ד שלאה מתחלת במקום הדעת דז"א ששם מלובש יסודות דאו"א

והנה בלק"ת ליקוטי זכרי' בפסוק משא דבר ד' בארץ חדרך מבואר שדמשק הוא סוד לאה וכן דמשק בגי' מדת בי' ד"פ אל"ף כי לאה נוקבא הד' אלפין ממילואי אהי' וה"ס קשר של תפילין עיי"ש והנה מגדל כבר נתבאר שהוא יסוד ולבנון מבואר למעלה שהוא או"א ומגדל הלבנון ה"ס יסוד דאו"א אשר שם שם תיומים זה בזה ונעשים ביסוד א' ולכן אמר מגדל לשון יחיד והוא צופה פני דמשק ה"ס פני לאה אשר פניה מכוונים נגד דעת דז"א ושם יסוד דאו"א מלובש וכאן קיימן באיזה מקום מדבר כי הנה יסוד דאו"א כמבואר עוד למטה מדעת דז"א בקו האמצעי דז"א ולכן כאן קיימן באיזהו מגדל הלבנון שצופה פני דמשק ה"ס הדעת דז"א ששם מלובש ג"כ יסודות דאו"א ומשם צופין בפנים של לאה כנ"ל והנה כבר ביארנו למעלה בפסוק

השמטה

וא"כ כנגד הגוף לא מצינו היכל רק הוא שהשפעות היכל רצון עד שנכלל בהיכלי אהבה וזכות נמצא כשמשבח שכלה ממטה למעלה מונקי יבריך היכלי כה"י ומשריך עד שדייך היכל זכות ומשדייך עד לואך היכל אהבה ולואך היכל רצון והנה היכל רצון דוגמת ישסו"ת שמקבלין בבריאה ואהבה דוגמת האצילות שה"ס או"א ולכן מהיכל אהבה מתחיל יחוד האצילות כידוע ומש"ד ק"ס דיוקר וסוד היכל רצון דוגמת כתר או"א וידוע מכ"מ בע"ח שהכתר אינו נחשב מה"ם רק הוא ממוצע בין פרצוף עליון לתחתון ולכן הוא היכל מיוחד בפ"ע והיכל קה"ק דוגמת א"א ראש המגולה וכבר ביארנו במ"א סוד הבטן ששם מתברר המאכל ומשלח הדם ע"י הכבוד בכל הגוף ה"ס היכל זכות שבו סוד המלכים המתבררים וסוד הלב שבמקום השדיים סוד האהבה לב אחד היכל אהבה סוד ק"ס דיוקר וסוד הלואר סוד היכל רצון סוד השביקין והבל היוצא מהגרון גרון בגי' ז"פ הבל סוד אמת וילי"ג סוד אמת ז"פ קי"ב שהמילואים בלי הפשוט ז"פ הבל והוא"ל שהשדים דוגמת או"א לכן שבחם כשני עפרים תאמי צביה כי או"א תרדלי"מ ובטנך ושררך בסוד ישסו"ת ושררך נגד תבונה אגן הסהר [חסר אות תיבה] ובטנך ערמת חטים יש"ס.

שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בי' רחי"ם שר"ת ונודע סוד ג' שמות רחי"ם תמ"ף שר"ת ושם תמף מרומז בר"ת א"ל יחסר המזג אי"ה אי"ה באלבם לפ"ע ואחריהם אותיות תמף והנה שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים בי' אב"ג ית"ץ שקולי"ה קר"ע שט"ן שקולי"ה ע"ה בסוד שם שקולי"ה שבמלוי הוא בין ימינא ושמאלא נוטה אל החסד בסוד אב"ג ית"ץ שקולי"ה ונוטה אל הדין בסוד קר"ע שט"ן שקולי"ה וסוד אגן כשתחשוב מכין כון שנוטה ת"ס כמו שהוא באב"ג דאי"ק בכ"ר וא"ב דא"ט ב"ח הנה אגן בי' בט"ר לת"ג שבו דן הקב"ה וים לירוף שע"ר לה"ג כמ"ש בס' רזיא"ל ובפי' שם מ"ב לרב האי גאון והוא כאשר מצירוף חקדו שבי' ע"ה על בט"ר לת"ג שהוא דן בו את עולמו בחסדו בי' פט"ר לת"ג בי' סוגה בשושנים וכן בטנך ערמת חטים בי' כנ"ד יכ"ש חקדטנ"ע יג"ל פז"ק וכמ"ש ברזיא"ל ובפי' שם מ"ב לרה"ג ש"ס לירוף חק"ד טנ"ע במקום חקב טנע ושם זה מבטל הגזרה וכמ"ש בס' רזיאל שחק"ד טנ"ע בי' גזירא"ל וכנ"ד יכ"ש חק"ד טנ"ע יג"ל פז"ק שבי' בטנך ערמת חטים בי' תתכ"ח מכין אתה גבור לעולם אדני וג"י רחמים כשתחשוב ת"ס שתומה ומכין ת"ר כמו שנחשב באי"ק בכ"ר וא"ט ב"ח ובטנך בי' כסא וה"ס כסא רחמים שדן ברחמים וחסדו המרומז בשמות הנ"ל וכתב בספרים שסוד כנ"ד יכ"ש בי' כסאו ברחמים וסוד חק"ד טנ"ע בי' דן על כסאו וסוד יג"ל פז"ק מבואר בפי' לרה"ג שסוד פז"ק בי' על כסאו ובס' רזיאל כתב יג"ל פז"ק בזמן שהקב"ה עולה על כסא הכבוד על דין מיד רועשים כל שמלאה של מעלה ונוטלים כתריהם מעל ראשיהם ונופלים על פניהם ומתפללים ומבקשים רחמים ומיד עולה על כסא רחמים ויג"ל פז"ק בי' הוא על כסא הכבוד עכ"ל והנה רחמים בי' פני מלך חיים בסוד המלך סובב על כסא רחמים וכן חק"ד טנ"ע בי' מלך עולם כמ"ש רה"ג ויג"ל פז"ק בי' פני מלך ובס' רזיא"ל בשם בט"ר לת"ג כי הי"ל יש שקורין פט"ר לת"ג לשון פוטר מ"ם רא"ית מדין וי"ש שקורין קר"ע שט"ן וגודאי יש ענין להשביע קר"ע שט"ן פט"ר לת"ג ולהשביעה אחרת קר"ע שט"ן בט"ר לת"ג בס' וב' ובט"ר בי' אלי' במילוי אלף למד יוד ה"א לת"ג בי' חלונות כשאלי' מעלה שתפלות למעלה הם מה שנאמר משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים משגיח נוטריקון מטטרון

בפסוק הנך יפה רעייתי הנך יפה וכו' הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה כשהנוקבא עומדת פב"פ עם ז"א מקבלת הש"ע אורות בפנים והם נמשכין לה מפני ז"א והנה כשנמשכין הש"ע נהורין בפני ז"א הנה נמתק אף שלו שה"ס החוטם כי החוטם נחשב בכלל הפנים בסוד אין מעידין על פרצוף פנים אלא עם החוטם עיין היטב למעלה.

והנה ביארנו למעלה בפסוק לחייו כערוגת הבושם ומגדלות מרקחים שסוד הש"ע נהורין שבפני ז"א הם בסוד דעת שלו בסוד דעת אחיד באנפוי דמלכא וכן סוד הפנים של ז"א שם סוד ב' שיבולי הרחם דיסוד אמא בסוד מגדלות מרקחים שבפני א"א הי"ס שיבולי רחם דיסוד נוקבא דעתיק ובפני ז"א סוד ב' שיבולי רחם יסוד אמא והם ב' מגדלות עיי"ש ובכלל הפנים הוא ג"כ החוטם כנ"ל ובזה נמתק האף וחימה שבב' נקבי החוטם שנתבאר למעלה בפסוק מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים עיי"ש.

וזהו אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק שאפך נמתק כ"כ מן האף וחימה כמו שנמתק האף וחימה של חוטם דז"א ע"י סוד הדעת בשם יסודות דאו"א שהם מגדל

השמטה

מטטרון שר גדול יפתח היכלות וי"ג היכלות הם בכסא הכבוד וכולם פותח אותם כדי שיכנס תפלתן של ישראל והכל עושה בשם זה עכ"ל והנה ההיכלות הארכים ג"י פע"ר לת"ג ובטנך ערמת חטים סוגה הנה אותיות האמצעים שבתוך התיבה הם מבטנך הם ט"ן ומערמת הם ר"מ ומחטים ט"י ועם ו' שבסוגה הם טנרמטו אותיות מטטרון שה"ס התגברות מטטרון על ס"מ שהוא השטן בסוד ל"ו פ' ע' ג"י מטטרון שה"ס ההכרעה לזכות שה"ס ל"ה סנהדרין מימין ול"ה משמאל וכשההכרעה של הב"ד לטובה בסוד אות ע' נידון לזכות וידוע מסוד שם לדנצב"ש ר"ת צ"רי ד"בש נ"כאת ל"ט ב"טנים ש"קדים ששם זה בסוד המברר הטוב ומבריח הרע בסוד השלחן שבהיכל זכות אשר ה"ס הבטן המברר האוכל ומפריד הסיגים בסוד צואה רותחות להיכל חובה אשר שם שלחנות מלא קיא צואה והע' מתפרד מהסיגים בסוד הבירור שבהיכל זכות וכן ר"ת ת'ערוך ל"פני ש"לחן נ"גד צ"וררי ד"שנת ב"שמן שם לדנצב"ש ושם זה ג"י בית דין בסוד הב"ד שבהיכל זכות שע"י מתברר הכל וכן שם רוע"א היוצא מפסוק הנ"ל מעט לר"י ומע"ע כנא"ת כידוע משער היחודים לעצור המגפה ורוע"א בא"ת ב"ש שם כגף אותיות שלפניו מב"ע ואותיות שא"ל וכן אותיות השילוכים של בטנך ערמת חטים הם צירוף שם קדוש עב"ס חת"ך שסודו אותיות שלפני שא"ל ובא"ת ב"ש חת"ך הוצאת שם הקדוש משא"ל ויש עוד צירוף מח"ב עת"ך שה"ס שם שדי הנה רוע"א ג"י רי"ו שהם ע"ב סנהדרין באמצעותא מלגאו וע"ב מימינא וע"ב משמאלא שהם רי"ו נהורין בהיכל זכות וכמ"ש בזהר פקודי עיי"ש אותיות שניות של ערמ"ת חטי"ם סוג"ה וה"ס כוס יין בסוד כוסי רוי"ה א"ך טו"ב וחס"ד והיין שה"ס הע' סנהדרין שלפניהם יצא כל זכות כמבואר שם בזהר לא יחסר המזג מזיגת יין במים הכוס מז"ג דין ממוזג בחסד ורחמים וסוד היין הבא מהגפן שה"ס שם קדוש כנף שבי' בשער היחודים וסוד אל יחסר המזג הנה אל מצטרף עם י"ה מיחסר בסוד אל מי אשר ביארנו ואל עם שר הוא אלשר ואחר אותיות אלשר הוא במצ"ם ואחר במע"ם גנפ"ת בא"ת ב"ש צירוף שם רוע"א והנה לד"נ לב"ש בא"ת ב"ש הק"ע כש"ב והק"ע כש"ב באלבם עמרתים והמ' יש מ' סתומה ומ' פתוחה וזה מרומז בערמת חטים שאותיות ערמת ח"ס הם חילוף לנדצב"ש וה"ע הנאמר ה"ס המתקת הב"ד לנטות לטובה וע"י זוהר תרומה דף קנ"ב בסוד אות ע' והנה קרע שטן הנה קרע באל בם חטה ושטן בא"ת ב"ש בט"ן בסוד בטנך ערמת חטים והנה בצירוף קרע שטן בש' הנה קרע בא"ל בם חטה וקטן באל בם גדר וה"ס חטים סוגה בשושנים שהוא גדר של שושנים:

שררך אגן הסהר כבר נתבאר היטב שה"ס זכות שמזכין הסנהדרין בסוד שם אלקים דיודין שהוא בכלי הפנימי דת"ת דנוקבא כמבואר בשער השמות וכן אגן במילואו ג"י אלקים דיודין וה"ס יוד פ' הי' של אלקים דיודין שיוד פי הי' ג"י אגן במילואו וממתיק אלם במלואו שג"י סהר וזהו אל יחסר המזג שאל המזג ש"י אלקים והנה מסוד הדין ופני השור מהשמאל נמשך מזוכית בסוד מצפון זהב יאתה ואל יחסר המזג בהון ועושר וכבוד משמאל שהעושר נוטה לשמאל והעושר נמשך משם אלקים [שררך אגן הסהר ג"י י"ב צירופים עדה"ד נוז"ו נוז"ו הוי' אגן הסהר ג"י הנד"ג פ' הנד"ג שהוא בג"י עפ"ע דפ"ד הפ"ה דפ"ד יפ"י הפ"ה ופ"ו הפ"ה] בטנך ערמת חטים נתבאר פי' למעלה והנה בכאן נרמז שם צבאות שבכלי אמצעי דת"ת דנוקבא כמבואר בשער השמות שחטים בא"ט ב"ח מתחלף בצבאות והחולם במקום ו' גם הכולל של חטים שהוא ד' אותיות במקום אות ד' המתחליף בא"ט ב"ח באות ו' לשלים צבאות וסוד שבטן בו סוד העיבור אשר משם מוצא צבאות ד' ואיילות רבות בבנים ובנות ולכן בו סוד שם צבאות וכן בנה"י דז"א סוד שם צבאות בסוד נו"ה שבו ביש' הזרע להרבות צבאות אשר יצאו מהיסוד ונגמרים בבטן הנוקבא שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי' [הנה כשני עפרים ג"י י"ב צירופי הוי' כוז"ו ואם תצרוף הוי' לשני עפרים ג"י שתפס והנה כת"ו הוי' ב' שדים ימין ושמאל ופדס"ד הנד"ג ג"י

מגדל הלבנון צופה פני דמשק כנ"ל ודעת אקטיד באנפוי דמלכא ועי"ז נמתק הא"ף וחימה שנאיטם וכעסה אף כעים ע"י הס"ע נהורין הנמשכין מן הדעת כן באמת מקבל אותן הס"ב נהורין בבנין נמתק אפך כי ס"ב הס"ע נהורין הם מן הדעת דז"א שבם מגדל הלבנון ועמ"ש לקמן בפסוק ור"ח אפך כתפוחים והבן ועיין בפע"ח שער תפלות ר"ה פ"ד בסוד שע"ה רבוא של חוטם החוטם שהם הס"ב נהורין שנכללין בחוטמה בשעת קבלתה הס"ב נהורין ואז כשמקבל המל' הס"ב נהורין אינו נשאר לז"א רק ק"ן נהורין ונמצא גדול אור המל' יותר מן אור ז"א והיינו אדם שלא היי יכול להסתכל בפני חוה עיי"ש ונמצא שיש בפני המוקבא אז ר"ך נהורין יותר מן ז"א והיא מרומז בגי' של מגדל הלבנון שגי' ר"ך תהו אפך כמגדל הלבנון.

(ו) רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים

[ראשך עליך ככרמל גי' תתקי"קא וכן ודלת ראשך גי' יפ אל אדני או אל פעמים אל כארגמן גי' שדי בסוד אל שדי ואל הוי' ואל אדני וראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן גי' היי פעמים אלהים שעולה ג' אלפים רלי"ו מלך אסיר ברהטים גי' ע"ה כ"ד פעמים הוי'] הנה מבואר בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ה ובליקוטי ב' בהעלותך ובמבוהי"ם ש"ו פ"ה שכתר של המוקבא כמגדל ע"י עליית ה"ג דנוקבא ועיקר שלה באור חוזר דרך קו האמצעי שלה עד כתר ע"י נגדל כתר דנוקבא עיי"ש והנה עוד מבואר בפע"ח שער הקריאת שמע פכ"ח כי כשהמוקבא עדיין בבריאה והמשכני לז"א מותן ויק דגדלות ומאמא בקיש דשחרית והנה המוקבא שלה אחיב בהיכל רצון דבריאה בסוד נקודה לבד ואז בהיכל רצון הוא תיקון קדקד שלה ע"י שנמשך לה מז"א סוד עטרא דגבורה שהי"ק שם בין כי שם מ"ה היא עטרא דחסדים ובין עטרא דגבורה והנה שם בין בליוהי יש נו ע"ו וו"ן כל ה' בלאור ב' וו"ן הרי י"ב וו"ן בדי הרין ועוד ו' במילוי יו"ד וב' וו"ן דמילוי ה הרי ע"ו וו"ן והי"ס הכימין ושערות של גולגלתא כי הוו"ן מרמזים לשערות והי"ס ע"ו וו"ן שבאמת ויל"ב וגם גולגלת שלה עלמה גי' כנכה ומעטרא דגבורה שהי"ק שם בין כי כשתצרף י"ד של מילוי יו"ד אל הע"ו וו"ן גי' ק"ד וצ"ב בין שבית בסוד

השמטה

חלב שהים החלב הנעשה מדם גי' חגדי"ג הוי'] ואם תצרף כחיו לשני עפרים גי' לבאות ואלקים דיודין אשר אלו השמות הם בכלי תפארתה ועדה"ד כחיו פי' הוי' גי' השתפא לבאות ואלקים דיודין] הנה פי' נתבאר למעלה ובכאן נרמז סוד השתפא שבכלי החלון דהיה דנוקבא כמבואר בשער השמות [והשתפא גי' חכמה תבונה כי השדיים מניקים חכמות בדדי ימין ותבונה בדד שמאל כי החכמות תחי' ובשוב רשע מרשעתו וחי' הרי חכמה וחיים בימין] כי מבואר בשער השמות בסוד לבאות שבנה"י דז"א שהם לבאות מתחלק לב' לבא ואות עיי"ש ובמ"ח מס' שמות ז"א ומש"ש בת"ונ כי האי נוטה לכאן ולכאן והנה שם השתפא ידוע שהוא חילוף לבאות באת בש והנה עם תחלוף לבאות באותיות הקודמות יעלו ג"כ בידך אותיות השתפא כי קודם ל' אות פ' וקודם ב' אות א' וקודם א' הוא ת' כידוע מס' הקנה שים כונת אב זעירין ורברבין ות' של אב הקודם הוא קודם לא"ב השני וקודם ו' הוא אות ה' וקודם ת' הוא ש' הרי אות פאתהי"ש שהוא ג"כ אותיות השתפא ולכן תמלא בכל חלי שם מרומז שם השתפא ולבאות כי לבא באתב"ש הש"ת ואותיות הקודמות של לבא הוא פא"ת שהוא באתב"ש אות בס"ד לבא ואות וכן בחלי השני מלבאות מרומז בחילופו לבא ואות שהוא השתפא כי אות באתב"ש תפ"א ואותיות הקודמות של אות היא תפ"ש שהוא באי"ת בש לבא הרי השתפא לבא ואות בכל חלק מחלי השם והנה עפר באי"ש בי"ת לכ"ף שהוא באל"ב בש אות שהוא פא"ת באי"ת ב"ש שא"ת אי מרומז בלבא ואות שני באות כי בא"ת כנ"ל כל שם לבאות והשתפא וכן בלבא נמלא השני חלאים של לבאות הם שני עפרים כי השד ימין בסוד לבא והשד שמאל באות [ואדני כחיו הוי' שני עפרים עם כחיו גי' לבאות ואלקים דיודין ועם שם הוי' גי' השתפא תאומי לבי' הוא לבאות ואדני] וכן השתפא מתחלק בלבאות והם תאומי לבי' כי היסוד דז"א נקי לבי על שהוא מכריע בין כרים שנו שם לבאות וכן בסוד לבאות שבתית דנוקבא נקי התי"ת לבי' [ובכאן סוד השדים הנוטה לימין ובסוד היכל אהבה בסוד הרוצה להחכים ידרים והחכמה תחי' ואורך ימים בימינה ודדי' ירוך בכל עת כנגד ב' לוחות בחכמות התורה ואין מיתה בלא חטא ובשוב רשע מרשעתו וחי השתפא גי' חכמה תבונה] בסוד איסי לבי ואיהי לבי' וכן אם תחלוף לבא באלבם הוא זמלי ובאלבם בי"ך גי' דיע ה"ח ו"ז מ"ת כ"ב ק"ר ע"ק פ"ן שהוא א"ב הכתוב בזהר ברא"שית מאתון גליפין דרי אליעזר נחלף זמל באי"ת סדי בלבא ג"כ אות ואות באלבם לפך ובאלב דאל בך סכ"ל נחלף לפך בלבא הרי בלבא אית ובאות לבא והענין שלא ולכן לבאות והשתפא הם תרי פלגא גופא כשני עפרים תאומי לבי' וסוד הוי' כתר שתחלת יד ימין ושמאל ומהם התפשטות הידים כי יס"כ השין ושין שמיו גי' שמאל די אלקים במוכשו כוזו ויש לנו דברים עמוקים בענין זה אשר אין לגלותו אפי' משאים בסוד ארבעה שנכנסו לפרדס שכל אי עלם

בסוד ק"ד הרי קדקד וה"ס ב"פ לעד שבאמת ויליב שגי' קדקד גם קדקד גי' יצחק שה"ס עיטרא דגבורה שעל ידו נבנה גלגלת וכימין שלה עיי"ש.

[גם כרמל דרשו חז"ל כר מלא וכל מילוי הוא גבורי' מילוי גי' אלהים כמבואר בפע"ח שער תקיעת שופר] [גם קדקד גי' ד' בנים ח' הויות ג"ג נמתקים ע"י ג' הויות וב' אינם נמתקות והנה ג' הנמתקות הנה בפע"ח שער הלילית פ"ג ופ"ה ובלק"ת פ' וירא וכן בסידור פ' העקידה ובלק"ת פ' ויחי בפסוק בנות צעדה עלי שור מבואר דג"ג תתתונות דתנ"ה הם נמתקין אבל בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' ובמ"א מבואר שג"ג דחג"ת נמתקין ולק"מ כי בירידת החסדים קודם הגבורות כפי הסדר אז נמתקין ג"ג דחג"ת ובירידת הגבורות קודם החסדים שזה גרם חטא אדה"ר אז נמתקין ג"ג דתנ"ה דרך ירידה ודוק היטב כי כן הוא האמת עיין בדרושי הצלם ושער הלילית ובלק"ת פ' בראשית והמשכיל יבין כי אי אפשר להאריך כי אין כאן מקומו] והנה הראב"ע פי' שכרמל הוא מין אדום כענין תולעת שני כמו כרמל וארגמן שבדברי הימים ב' קפיטל ב' ועיין שם בדברי הימים ברש"י ורד"ק בענין כרמל שהוא כמו תולעת שני עיי"ש והנה הלק"ת בפ' תרומה כתב שתולעת שני הם סוד עיטרא דגבורה עיי"ש וזהו ראשך עליך ככרמל כי הוא נבנה ונגדל ע"י עיטרא דגבורה בין כשהיא עדיין בבריאה בהיכל רצון או אפילו באצילות כשנבנית ונגדל פרצופה באחורי ז"א הנה כתר שלה נבנה ע"י הגבורות [ושם בד"ה כתיב כרמל בי' כרמיל גי' פחד יצחק וסוד קדקד גי' יצחק וכרמל בלא י' גי' מרים גי' ב"פ פ"ר שה"ס ב"פ מנצפך עם י"א שבב' מנצפך עיין בפע"ח בכוונת להודות לך שבברכת אהבה רבה שבברכת ק"ש בסוד זכירת מרים שה"ס ר"ה שה"ס הראש גלגלתא דרחל

השמטה

ע"י חילופי שמות ור"ע עלה ונכנס בשלום ויצא בשלום איך עלה כ"א ע"י חילופי שמות ע"י א"ב שוכות איהא בתיקונים תיקון כ"ו דאית תמורות וחילופי אלפי ביתות בכמה מינים ואע"ג דכתיב אני ד' לא שניתי וכבודי לאחר לא אתן דוקא לגבי אני דאיהי שכינתא לא אשתני ולא איהי תמירה באחרא אבל לגבי חייביא אשתני קב"ה ומשתמר מנייהו הה"ד אסתירה פני מהם וכו' עיי"ש והנה בכל חולפי א"ב כגון א"ת ב"ש וא"ל ב"ם ואח"ס בט"ע ואי"ק בכ"ר וא"ט ב"ח ודומיהם שם הוי' נתחלף בגוון אחר כגון בא"ת ב"ש מצפץ גי' ש' ושם הוי' גי' כ"ו וכן בכלם רק בא"ל ב"ם החילוף גחזא גי' החילוף ג"כ כ"ו ולא אשתני וכן מספר הקדמי של הוי' ומספר הכפל של הוי' שוה ממש עם גחזא ולכן נזכר לשבח שאב של א"ל בם בזהר בראשית מכל מיני חילופי א"ב והנה מטטרון שמו כשם רבו כי שמי בקרבו כי אין אחר והוא רק עבד לפני רבו ואין רשות אחר זולות רשות. היחוד ושם מטטרון יוצא מגחז"א שהוא חילוף הוי' בא"ל בם [והנה שם הוי' בכפל יפ"י הפ"ה ופ"ו הפ"ה גי' קפ"ו וכן גחזא גפ"ג חפ"א זפ"ז חפ"א גי' קפ"ו וכן עוד בכפל הוי' עד"ז י"פ הוה ה"פ ו"ה ופ"ה גי' רמ"ה וכן גחזא ג"פ חז"א ח"פ ז"א זפ"א גי' רמ"ה וכן מספר הקדמי של הוי' קו וכן של גחזא קו והענין פלא] שגפ"ג גי' ט' דמט"ט וזפ"ז גי' מ"ט דמט"ט וב' חיתין שהם חלופי ב' ההין ה"ר וה"א שם כפולות נחשבין לא' כי האותיות שוין גי' י"ו יו"פ י"ו גי' רו"ן ממטטרון וחילוף זה מורה על היות א' כי גחזא גי' ג"כ הוי' וכן סוד שיעור קומה רל"ו הוא עד"ז בסוד שם הוי' יפ"י ק' ופ"ו ל"ו וב' ההין כא' מחמת שהן כפולות יפ"י ק' הרי ל"ו ואלישע דמזי למט"ט טעה בשתי רשויות ונק' אחר כמ"ש בפסוק וכבודי לאחר לא אתן אבל ר"ע שנשתמש בעלייתו על ידי חילוף א"ל בם לא טעה ונכנס בשלום ויצא בשלום ודרש די' לבאות אות הוא בצבא שלו כדאיתא בפ' אין דורשין שה"ס חילופי א"ל בם שאות הוא בצבא ולבא באות ועי"ז ידע שם הוי' לא אשתני ומטטרון שמו כשם רבו בסוד גחזא [וכן מספר יפ"י הפ"ה ופ"ו הפ"ה גי' קפ"ו וכן גפ"ג חפ"א זפ"ז חפ"א גי' קפ"ו וכן י"פ הו"ה ה"פ ו"ה ופ"ה גי' רמ"ה וכן בגחזא ככ"ל רק במנין ההין בשוה עולה הוי' רל"ו ככ"ל וגחזא מטטרון וגם גחזא הנה מספר י"א קודם לי"ה וכן אחורי גחזא כאחורי הוה"י כי יונק מצירוף. הוה"י אשר ה"ס העץ הנאת זהו' בהוה"י ובסוד ק"ת אר"ה ויסליכיה"ו אר"ה ויה"י ויש בזה סודות גדולות] ויש עוד דברים עמוקים ונפלאים מענין כ"א מד' שנכנסו לפרדס ע"י אזי' שמות וחילופים שעלו כ"א וא' ולכל א' אירע לפי חילוף הא"ב שנשתמש בו [וזה שאמר ר"ע לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים שנאמר דובר שקרים לא יכון לנגד עיני כי בסוד העלי' התחלת חילוף הוי' וכן י' דאדני אות י' בא"ב דסליק ולא נחית שהוא א"ל בם אשר שם אות ש' מתחלף בי' וי' בש' וה"ס שיש והאותיות נקראים אבנים בס"י וזהו אבני שיש אל תאמר מים מים שהיא חילוף הי' בא"ת בש דסליק ונחית. אשר שם מ' מתחלף בי' וי' במ"ם אשר ה"ס מים כי בעלי' צריך לזהר שלא ירד וזהו דובר שקרים כי הי' דהוי' המוחלף בא"ל בם בש' הנה שם קודם הש' ק"ר דסליק ולא נחית אבל בא"ת בש הקר אחר הש' ושם מתחלף הי' במ"ם והוא צירוף שקרים וזה לא יכון לנגד עיני כי שמחליף העלי' בירידה ובעלי' צריך לזהר שלא ירד רק לעלות ודוק היטב דבר עמוק ומ"ש מים מים ב"פ בסוד ב' יודין שבציור הא'] כי יש א"ב דסליק ונחית ויש א"ב דסליק [ולא] נחית כמבואר בזהר בראשית ודי בזה ותדע.

שיש

דרחל הנכנסת בכ"ח וש"ס באר מים באר דיצחק ושי"ד הנסירה הוא בעשרת ימי תשובה] וכן כרמל מרמז על סוד הגבורות כי כרמל כמל מכרמל גי' ע"ו ווין של בין ור' מכרמל גי' אחורי אלקים וכן כרמל מרמז עוד על מה שנאמר שם בפע"ח שער הק"ש פכ"ח בסוד הע"ו ווין גי' ל' כי ע"ו הם יה"ו וי"ה בב' מילואין יוד הי יוד הא יוד ה"ה גי' ל"א והם הע"ו ווין כי נמשך האדם גם לחו"ב של המל' שהם יה"ו עיי"ש וכן כמל מכרמל גי' ג' מילואי יה"ו ור' ומכרמל גי' יוד פ' ה"ה ומילוי יוד ה"ה הוא ג"כ יה"ו בגי' כי נמשך האדם לחו"ב שנה וגם כתר שלא מרומז ביה כי ג' מילואי יה"ו בהכאה גי' כתר כזה יוד פ' הי גי' ש' יוד פ' הא גי' קי"ך יוד פ' ה"ה גי' ר' הרי כללות כולם גי' כתר שהוא נכנס משם יה"ו שהם ע"ו ווין של שם בין ועיין בענין מהות הגלגלת בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ה'.

וה"ס שלהבת יה"ו כי ג' מילואי יה"ו גי' כת"ר כנ"ל ע"י הכאה ועם ג' מילואי יה"ו שבגי' ל"א הרי גי' אסי"תי והמילוי לבד בהסרת הפשוט של מילואי יה"ו גי' כ"ו וי"ד דמילוי יוד לא תחשוב שלא פעם אחד שהוא שוה בכל הג' מילואים ומילוי של ה' שהם י' ה' א' בג' מילואיו הרי כ"ו ועם אמתי הרי תשל"ז כמנין שלהבת והיינו שלהבת יה שלהבת היוצא מי"ה כמבואר בפע"ח שער השבת פ"ג בבחינת מים חמין דע"ש.

גם כרמל גי' שם בין בהכאה כזה יה"ו וי"ד הפי"ה ופי"ו הפי"ה שהוא הכאת הפשוט במילואו גי' קפ"ו ועם גי' של ציורו שבגי' ד"ק כנ"ל הרי ר"ץ כמנין כרמל.

וז"ס אליהו שקידש השם בהר הכרמל והוריד אש מן השמים כי אליהו הוא שם בין כי אליהו גי' בין עיין בלק"ת ליקוטי מלכים ב' בפסוק ויעל אליהו בסערה השמימה ובפע"ח שער ק"ש פ"ח והיא שלהבת יה אש מן השמים והיא כרמל כנ"ל [ובס' כנפי יונה ח"ג סימן ע"ו מבואר שכרמל בבינה בעולם הבריאה עיי"ש].

ועיין מ"ש לקמן בפירוש הפסוק שימני כחותם על לבך וכו' רשפיה רשפי אש שלהבת יה עמ"ש שם בסוד ראש"י המרומז בר"ת של רשפיה רשפי אש שלהבת יה שהוא סוד נקודת הכתר הנקשרת בזרוע שמאל דז"א בסוד תפילין של יד עיי"ש ואם תעיין תוכל

השמטה

שיש א"ב שמחובר מג' אותיות כגון אח"ס בט"ע ואי"ק בכ"ר ויש כאלגות זוגות אבל הן מכ"ז אותיות כגון א"ט ב"ח שהכ"ך אין להם בן זוג אבל הנאלגות מכ"ב אותיות ומג' אותיות הם רק א"ל ב"ם דקלי"ק ולא כח"ת וא"ת ב"ש דקלי"ק וכח"ת וא"ל ב"ם דקלי"ק וקלי"ק וכח"ת ויש ג"כ חילוף א' בא"ב באותיות הקודמים או באותיות שאחריהם כגון הוי' עדהד וכוזו וחילופי הא"ב הללו הם סוד אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים שחילוף באותיות הקודמין הוא אני ראשון ובאותיות שאחריו אני אחרון וכוזו עדהד גי' אני כמ"ש האריז"ל וזה אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים הוא הא"ב הנאלגות זוגות את בש ואל בם ואל בך כי אין לך אות בעולם שאם תחליף אותו ארבע חילופים בארבע מיני א"ב הללו ולא יחזור האות למקומו רק לפעמים אנו מוכרחים לצרף אל חילופי את בש אל בם אל בך חילוף האות הנחלף בהם באות הקודם ולפעמים באות שלאחריו כגון אם תחלוף הוי' באת בש הוא מצפ"ץ ואח"כ מצפץ באל בם הוא בוזו ואח"כ באל בך הוא כוזו ואח"כ באותיות הקודמים הוא הוי' כמקדם ואם תחלוף הוי' באת בש ובאל בם שהם מצפץ בוזו ואח"כ באותיות שאחריהם גחז"ח ואח"כ באל בך יהיה הוי"ה כמקודם נמצא שלפעמים אנו מוכרחים לצרף אל את בש ואל בם ואל בך חילוף הא"ב באותיות הקודמים ולפעמים צריכין אנו לצרף חילוף הא"ב באותיות שלאחריו ואם תדקדק היטב ותחלוף איזה תיבה שתרצה ולהקדים ולאחר החילופים במינו הא"ב דאת בש ואל בך ואל בם באיזה אופן שתרצה אם תצרף אליו חילוף באותיות שלפניו או שלאחריו יחזור התיבה המחולפת למקומו הראשון ואכתוב עוד דוגמא כגון אם תחלוף הוי' מקודם באת בש מצפץ ואח"כ באותיות שלאחריהם נקצי"ק ואח"כ באל בך שעשע ואח"כ באל בם הוי' כמקודם נמצא שמצרף אל חילופי את בש אל בם אל בך חילופי באותיות שאחריו ואם תחלוף הוי' מקודם באל בם שעשע ואח"כ באותיות הקודמין רסעס ואח"כ באת בש גחזח ובאל בך חוזר הוי' למקומו נמצא שמצרף אל את בש אל בם אל בך חילוף בא"ב הקודם ועתה לא תחשוב כל תיבה שבעולם ותצרף חילוף באותיות הקודמים או חילוף בא"ב באותיות שלאחריו לפעמים אל א"ב של את בש אל בם אל בך ויחזור התיבה למקומו הראשון להורות שאני ה' לא שניתי ואני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים וסימן זה ויש עומק בדברים שתדע שיצא מכלל זה חילוף שם אל ואלקים כי אם תקדים להחליף שם אל ואלקים באת בש [וכן בא"ב אחר רק שלא יתחלף תחלי' באל בך ואל בם כי אם תחליף תחלי' אל באופן שני החילופין תיכף חוזר למקומו] ואח"כ בשאר החילופים כדרך כל השמות ותיבות אחרות אם תקדים להחליף אל באל בם ואל בך הנה אל תיכף בשני חילופים חוזר למקומו והם מאלקים אינו חוזר למקומו רק אחר הארבעה חילופים הנ"ל רק עם תצרף לאל אותיות הקודמין ולהם אותיות שאחרים או אם תחליף אל בד' צירופים

תוכל לפרש גם ראשך עליך ככרמל ע"ד מ"ש שם והבן היטב [ובס' מ"מ בפי' זוהר ויחי דף רמ"ה א' ובפי' זוהר בראשית דף י"ג ע"ב כ' שכרמל הם או"א כר מלא כל טוב עיי"ש ולפי"ז יתפרש בסוד תפילין דרישא מאו"א ר"ל מיסו"ת ואבא כר לך ואמא מ"ל מלשון מלילה עי"ל כרמל ה"ס ג' אמות י"ב פשוטות ז' כפולות בג"ד כפר"ת הדגושים וכל אותיות שאינם דגושים ועיין בס' אהל משה ובזוהר הרקיע שם נראה שה"ס י"ס דאצילות] והנה בס' התיקונים בתיקונים הנוספים הנדפסים בסוף בתיקון השני מבואר שכרמל הוא ירוק עיי"ש משמע שעורותיו הם ירוקים וכן משמע מכ"מ והאמת כשמקבלת מבינה שה"ס קו ירוק הם ירוקים וכשמקבלת מז"א הם סומקין ועיין בס' עטרת צבי בפירוש זוהר תזריע דף מ"ח ע"ב עיי"ש ודו"ק וכן בתיקון שבעין מבואר ראשך עליך ככרמל כלהון ירוקין דהכי צריכה שערא דאתתא דאיהי ברתא דמלכא וכו' עיי"ש] והנה בתיקונים תיקון תליסר וכן תיקונא תמני קרי ובתיקונים הנוספים שבסוף תיקונים בתיקון שתיתאה וכן בתיקונא שבעין מבואר פי' הפסוק ראשך עליך ככרמל על תפילין של ראש ודלת ראשך כארגמן על סוד תש"י וכן בזוהר בראשית דף י"ג ע"ב פי' הדברים שמדבר בסוד מדרגה השביעית של הנוקבא דסלקי לראש פינה ואז תש"ר שלה ככרמל ירוקין מעטרא דבינה ודלת ראשך שהי' בבחי' תפלה של יד הם כארגמן מלך אסור ברהטים ה"ס מוחין דצלם שהם ג"כ סוד הכרמל שמקבלת הנוקבא ועיין היטב בתיקון תמניסרי ותראה שראשך עליך ככרמל הוא בסוד מדרגה הז' של המל' עיין שם].

ודלת ראשך כארגמן עיין באד"ר בזוהר נשא דף קמ"א ע"ב ושם בפי' האד"ר להאריז"לה בח"ש

השמטה

צירופים אפי' תקדים להחליפנו באל בם ואל בך יעלה אלקים בידך כמקודם כזה אלקים באל בם לאטבש ובאל בך אלקכך כמלא שחזר אל על מקומו והחליף אל באותיות הקודמין שהוא ת"ך שקודם א' הוא ת' מאב הקודם עליו וקכך באותיות שאחריו הוא למי תך ולמי באת ב"ם אלקים כמלא שאל הולך בדי צירופים כמו הים וחוזר למקומו רק שאני ראשון באל ואני אחרון בהים ומבלעדי אין אלקים והבן:

שררך אגן הסהר אל יחסר המזג הנה זה נדרש על הסנהדרין היושבין כחצי גורן עגולה והנה סוד הסנהדרין מבואר בסה"ק בכ"מ בסוד חודש חסרי שים י"ג מילואים להוי' כנגד י"ג חדשי השנה עם חודש העיבור ע"ב ס"ז ס"ג ס"ב ח"ן ז"ן ד"ן ג"ן ב"ן מ"ע מ"ח מ"ה מ"ד כמבואר במאמר המילואים להרמ"ע וחדש השביעי כנגד מילוי השביעי שהוא דן ולימינו ששה מילואים כשדן ומטה כלפי חסד וימין גובר אז דן בששה מילואים שעד דן שהם בגי' כסא רחמים ועולה מכסא דין לכסא רחמים והם בגי' סנהדרין וכשדן את העולם בדין מפני העונות שרבו ואז נוטה לששה מילואים שלאחריו שהם גי' ארץ ואז דן ארץ בדין עיי"ש פלאות רבות והנה סוד הסנהדרין שהם ששה מילואים הראשונים הם דכים בסוד מילוי השביעי שהוא דן גי' אגן והנה אגן הסהר עם המז"ג גי' ששה מילואים הראשונים שהם בגי' סנהדרין וכסא רחמים וסוד ע"א סנהדרין ה"ס אלם מאלקים וכששם מתמלאים אלף למד מם המילוי בהסרת השפוט גי' צדק ואז ישפוט תבל בצדק ובסוד האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפוטו בני אדם וז"ס די מלך תגל הארץ תגל גי' ז' מילואים הראשונים וגי' זכות וארץ סוד ששה האחרונים מה כתיב בתרי' צדק ומשפט מכון כסאו והנה אלם במילואו גי' סהר וזהו אגן הסהר והנה ביארנו באורכה דברים עמוקים ונפלאים בסוד דין שבר"ה ובסוד בני מרון ובסוד אותיות א' וע' משם תדלגנו ועיין זהר תרומה דף קכ"ב ובהקדמת זוהר בראשית בסוד אות א' ואות ע' בסוד ע"ט ומטטרו"ן הנה כשדנין הסנהדרין לזכות בסוד הימין שבעה מילואים הראשונים שגי' זכות הנה מע"א סנהדרין ל"ו לזכות ומכריעין לזכות את המועטין ל"ה השמאלים והנה ל"ו לזכות הם בסוד ע' גי' ע"פ לו הוא מטטרון אשר ביארנו סודו שם בעומק ול"ה השמאלים הם בסוד א' ח"פ ל"ה גי' סנדלפון וע"י התגברות הע' הימין על הא' השמאלי מהפך הכל לטובה ונעשה ב"פ ע"ט דמטטרון וכן אגן הסהר גי' שכ"ד כמנין ע"פ ל"ו וסוד מטטרון וכן ע"ט גי' חי' וחי' פי' חי' גי' אגן הסהר והנה סוד הדין סוד שם אלקים וכן אגן הסהר אל יחסר המזג גי' ח"פ אלקים אלא שהימין גובר בסוד אות ע' וממתיק אלקים לטובה וכן שררך אגן גי' ע"פ אלקים ואגן שה"ס שם הדין באמצע כשנוטה לימין אז שחסד גובר ולכן תיבת שררך עם אגן גי' ע"פ אלקים ואם אגן לשמאל אז הוא בסוד הדין ולכן אם תצרף אגן למעי' אגן הסהר אל יחסר המזג גי' ח"פ אלקים אלא שחפץ חסד הוא ומטה כלפי חסד הרומז בשררך גי' י"פ חסד וממזג הדין בחסד וזהו אל יחסר המזג שאל המרומז באל גורם שאל יחסר המזג למזוג הדין בחסד וממתיק את ל"ה השמאלים שבסנהדרין בסוד י"ה מאלקים כי אלם בסוד ע"א סנהדרין וי"ה מאלקים במילואו יוד הי ממתיק את ל"ה השמאלים כי יוד הי גי' ל"ה ואין בכח זה רק באלקים דמילוי יודין כי בסוד מילוי אלפין ה"ס הדין הנוטה לשמאל כי ששה מילואים דהוי' השמאלים ה"ס ארץ כמנין דאלקים דאלפין אבל בסוד אלקים דיודין שגי' ברחמים אז עולה מכסא דין לכסא

בתי"ב של קבר ז"הר תרק"ע יעיין בנ"ח שער ת"א פ"י בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ה שבערות דז"א שחורות והנוקבא אדומין בסוד דלת כאשך כארגמן וע"ש לעיל בפסוק קווצותיו תלתלים שחורות ומבואר שם בפירוש האדר"ר להאריז"ל ה"ה שלכן קרא לשערותיו דלה כי שם במקום שערותיו הי' תפילין שלא שה"ש תפילין של יד שה"ם ד' פרשין דתפילין וגם הם אדומין בסוד דיני הנוקבא דז"א אשר עיקרה מגבורות וזהו ודלת ראשך כארגמן שהוא אדום שה"ם הה"ג כי ארגמן ר"ת מיכאל גבריאל רפאל נוריאל אוריאל וסוד אוריאל וגבריאל הי"ם חו"ג שבגבורות ורפאל ת"ת שבגבורות ומיכאל כלה שבגבורות ונוריאל הוד שבגבורות נמלא ארגמן איהו חיזו דכל נהורין כנ"ל בי' שה"ם כל הה"ג עיין בספר עטרת לבי בפירוש זוהר ויצא דף קמ"ז בביאור מה שאמר שם בזוהר ארגמן חיזו דכל נהורין כנ"ל בי' וכן איתא בזוהר תרומה דף קל"ט ע"א ארגמן דא כנופיא דכלהון כל גוונין כחדא עיי"ש [ומבואר בזוהר תרומה ובדברי האריז"ל שארגמן בת"ת אבל האמת שארגמן ה"ג ה"ג אשר שרשן בבינה ולכן הוא קיימא ומאחר שה"ג מתפשטין בזיק דז"א נקרא גם הוא ארגמן וכנ"ל הוא בתכונה לפי פירוש הא' שכתבתי].

והנה י"ל ג"כ על דרך שכתבתי למעלה בפירוש ראשך עליך ככרמל כי מבואר בשע"ה שער הק"ש פכ"ח שבעודה בהיכל רצון אנו מתקנין לה בגלגלת וכיון שה"ם שערותיו ע"ז ו"ן שבשם ב"ן עיי"ש ועיין מ"ש למעלה בפירוש ומרכבו ארגמן שסוד ההיכל רצון שם הם ד' חיות אשר ברית שלהם ארגמן אוריאל רפאל גבריאל מיכאל נוריאל ואוריאל ונוריאל הם אחד אוריאל מימין מצד החסד ונוריאל משמאל מצד הגבורה כמבואר בזוהר פקודי דף רכ"ד [וזוהר בראשית
דף

השמטה

לכסא רחמים שה"ם ששה מילואים הראשונים שהם בג"י כסא רחמים וכן אג"ן הסה"ר המז"ג וידוע שכלי הסניומי דת"ת דנוקבא הי"ם אלקים דיודין כמבואר בשער השמות ושם סוד העיבור אשר משם מושפע הדין לרחמים לסנהדרין להיכל זכות המושפעים מעיבורה וכן סוד י"ה דאלקים המכריע כ"ה השמאלים להודות לזכות הנה יוד פ' ה"י ג"י ברחמים כמנין מילוי אלקים דיודין כי י"ה דאלקים גורם הרחמים כי אלם סוד אלם צדק ע"א סנהדרין לשפוט בצדק וע"י י"ה דאלקים הי"ם ברחמים כי יוד פ' ה"י ג"י ברחמים וכן אגן במילואו ג"י ברחמים כזה אלף גימל נון ג"י יוד פ' ה"י שממתיק אלם במילואו שה"ם הסה"ר וזהו אגן הסהר וסוד אגן סוד דן ובמילואו ג"י ברחמים והי"ם שם למרכ"ד שיוצא מסוד של חמשה פסוקים הראשונים של בראשית אשר מבואר סודו בספרים שג"י דן ברחמים וכן אל יחסר המזג ג"י דין ברחמים שהוא המזיגה היפה וכן בפסוק עיניו כיונים על אפיקי מים מרומז הסוד הנ"ל כידוע מאד"ר דהסנהדרין מושפעין מעיני ז"א בסוד עיני ד' שמה משוטטות בכל הארץ ומצד גוון סומקא ואוכמא הדין ח"ו לרעה ואם מתהפכין לגוון חוור אז הדין לזכות והנה סוד הסנהדרין שהם שש מילואים הימנים עם השביעי שהוא דן ג"י זכות כנ"ל והם יותר במספרם משש הראשונים קמ"ב כי הזי"ר ג"י תגל ושש האחרונים ארץ נמלא יותר מנין תגל מארץ קמ"ב החלק קמ"ב לשנים בסוד ב' עינים ג"י ב"פ ע"א סנהדרין והוא בג"י יונה וזהו עיניו כיונים על אפיקי מים כי אפיקי מים ג"י ארץ ועם קמ"ב שהם ב"פ יונה ג"י תגל שהם מתהפכין גם השש לירופים האחרונים לרחמים בסוד אפיקי מים כשרוחצין בחלב שהוא המילוי הראשון ע"ב ג"י חסד ובנטי' לימין כלפי חסד הנה ד' יודין דע"ב ג"י חלב המתהפך סוד הדם שהוא מילוי האחרון שהוא דין ודם נעכר ונעשה חלב יושבת על מלאת שכל המילואים מומתקין בסוד החסד שבמילוי הראשון ומילוי הראשון והאחרון ע"ב מ"ד ג"י יונים וזהו עיניו כיונים על אפיקי מים רוחצות בחלב יושבת על מלאת.

הנה כתב בשע"ה ש"ו שלכן נקראים הסנהדרין שררך ולשין שור כמ"ש ופני השור מהשמאל שהם מקבלין הדין מפני השור והנה עיין בזוהר בראשית דף י"ט ע"א ופ' עקב רע"ד ע"א בסוד אלפי שנאן שמסתכלות פני שור בפני אדם נמשך ונתגלה בח"י הארה בסוד שם אל וע"י הסתכלות פני נשר בפני אדם נתגלה בח"י הארה בסוד שם גדול וע"י הסתכלות פני ארי' בפני אדם נתגלה הארה בסוד שם גבור וע"י הסתכלות פני אדם בשור נשר ארי' והם בו נתגלה הארה בסוד שם נורא עיי"ש והנה ידוע שסוד פני שור ג"י אלקים בחשבון מס קטיעה ת"ר כי הוא פני בהמה לד הדין אבל בשעת הרחמים והרצון נהפך פני שור לפני כרוב שהוא אנפי כרביא צורת אדם אנפי זוטרא ואדם אנפי רברבי וכרוב אנפי זוטרתי דאיתא במס' חגיגה שיחזקאל ביקש רחמים והפך פני שור לכרוב ואדם אנפי רברבי וכרוב אנפי זוטרתי עיי"ש ופני אדם ג"י אל במילואו והנה ע"י הסתכלות פני הג' חיות בפני אדם נהפך פני בהמה לפני אדם שהוא פני שור לפני כרוב וסוד פני כרוב ג"י מילוי אל ואלקים דיודין בכפרת השפשוע כי פני שור שה"ם שם אלקים הנה בהסתכלות פני שור לפני אדם מתגלה הארה בסוד שם אל ונמתק אלקים ע"י אל כי בשם אלקים יש ג"כ סוד אל שה"ם חסד אל רק סוד אותיות הי"ם הי"ם סדין הקשה וע"י שהתעוררות החסד גובר אל על הי"ם ונעלמים אותיות הי"ם ומתגלה סוד אל שהוא החסד בסוד פני כרוב שהוא מילוי אל אלקים כנ"ל

והנה

דף כ"ג ע"ב] ובכמה מקומות וזהו ודל"ת ראש"ך עולה בגי' מ"יכאל ג"בריאל ר"פאל נ"וריאל והוא כארגמן אשר בר"ת שלהם מרומז הארגמ"ן וז"ש ודלת ראשך כארגמן כי הם בהיכל רצון ושם בהיכל רצון נתקנים ונעשים נימין ושערות של גלגלת דנוקבא והבן סוד זה [ולפי מ"ש למעלה שראשך עליך ככרמל ה"ס ר"ה עם עשי"ת הנה ודלת ראשך. ה"ס דלת ימים ארבעה ימים שבין יוה"כ לסוכות שאז מתחיל לכנוס בה סוד החסדים דאמא וה"ס ארגמן בגי' אלפ"י אברה"ם ואז מלך שה"ס המל' אסור ברהטים רהטים בגי' גדולה גבורה ושמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני].

מלך אסור ברהטים הנה בזוהר וילא דף קס"א ע"א מפרש בו שני פירושים ופי' הראשון הוא על נוקבא דז"א וז"ל דהא מהאי מלך אתיין ברכאן לכולהו עלמין שמלך ה"ס המלכות שהוא מלך וראש לשועלים והיא קשור ברהטים שה"ס בי"ע לתת להם טרף כי מתנה באה ברכה לג"ע בי"ע [או אפשר ראשך עליך ככרמל ה"ס היכלות ק"ק כר מלא כל טוב ושם ה"ס או"א שה"ס הכרמל כנ"ל והוא הראש על ששים מלכות שה"ס שית היכלין דבריאה ודלת ראש כארגמן ה"ס היכל הרצון כנ"ל והיא פי' ס' המבואר בתיקונים הנוספים בסוף בתיקון שתיתאה עיי"ש ודוק ומלך אסור ברהטי"ם גי' גדול"ה גבור"ה היכל אהבה וזכות] ולפי מ"ש בפי' ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן על תיקון גלגלת ונימין דנוקבא בהיכל רצון דבריאה יפורש קישורי הפסוק כן שמלך אסור ומקושר עדיין ברהטים שה"ס בי"ע נתקנים בבריאה ראשה ודלת ראשה בהיכל רצון דבריאה והבן [וכן מבואר עוד שם בזוהר וילא דף קס"ג דרהטים איכון ארבע דקיימי תחות האי נהר דכל נפקי מיין מהאי נהר קדישא אלין ארבע נטלין כולא ועל דא אקרון רהטים ומתמן אתיין כלהון למשתי עיי"ש וה"ס מרכבו ארגמן שבהיכל רצון וי"ל דקאי על פרצוף ז"א שה"ס מלך והארת ז"א יורד להיכל רצון אל הנוקבא כמבואר בכוונת אמת ויציב] [או אפשר לפרש לפמ"ש בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ד ושער הירח פ"א שבעת היניקה נקראת הנוקבא ה' תתאה ואלהים דאלפין בחכמתה ואלהים דההין בבינתה ואלהים פשוט בדעתה עיי"ש וזהו ראשך עליך ככרמל הנה כרמל ע"ה בגי' אלהים דאלפין שה"ס חכמתה ודלת ראשך כארגמן הנה ארגמן בגי' ע"ה אלהים דההין שה"ס בינתה מלך ז"א אסור

השמטה

והנה שררך בו מרומז סוד הג' חיות והתהפכות פני שור לכרוב כי אות ראשון משררך אות ראשון משור ואות שני משררך אות שני מארי' ואות שלישי משררך אות שלישי מנשר וע"י הסתכלותן בפני אדם נהפך שור לכרוב ונהפך הש' משררך שהוא אות ש' דשור לכ' שהוא ראשון דכרוב וזהו כי משררך ואז ע"י הסתכלותן בפני אדם ופני אדם בהם נתגלה שמות אל גדול גבור נורא ר"ת אגן כי אות ג' ר"ת גדול גבור וה"ס אגן הסהר גם סוד פני בהמה סוד ב"ן דמלכות וסוד פני אדם סוד מ"ה דז"א ומ"ה דנורא וב"ן נוקבא והסהר בגי' ו"פ אדם בסוד ו"ק דנורא ואל יחסר המזג בגי' ז"פ בהמה בסוד הנוקבא שהוא שביעות והנה הסתכלות שור באדם ואריי באדם ונשר באדם הוא בגי' של הפסוק שררך אגן הסהר אל יחסר המזג שבגי' שור אדם נשר אדם ארי' אדם ע"ה וכן שררך אגן הסהר בגי' אלף דם ואלף חור כא' הרי אדם סוד הסתכלות פני אדם בהם שמהם נתגלה סוד אגן אל גדול גבור נורא והנה שור יותר מכרוב מכין רע"ח וכל יתר כחסר דמי שה"ס הדין וכן יחסר בגי' רע"ח שהוא גורם לדין אבל סוד כרוב שהוא אל ואלקים ה"ס המיזוג הדין בחסד כי רע"ח בגי' אכדט"ם אלקים במוכן ראשון ואמצעי וסוף דאלקים בחי' דין אבל בהאיר סוד הסתכלות בפני אדם ונהפך שור לכרוב בסוד הסתכלות שור באדם שה"ס שם אל ע"י נמתק סוד הי"ס מאלקים ונמזג בחסד אל וזהו אל יחסר המזג אל ה"ס שם אל אשר גורם להפוך שור לכרוב ומשיר ההסרון שהוא רע"ח היותר במכין שור מכרוב שבגי' יחסר וע"י שם אל אל יחסר המזג שנעשה מיתוק ומיזוג הי"ס מאלקים באל וע"ז נהפך הדין בסנהדרין לזכות וכן פני אדם בגי' אל במילואו והנה סוד פני בהמה מב"ן דנקודים ופני אדם מסוד מ"ה החדש והנה בסוד הז' מלכים שמתו הם כללות י"ס כי ז' הוא בחי' עשר כי הראשון כולל ג"ר והשביעי ב' כידוע מסוד הז' היכלין וכמבואר בכתבי האריז"ל בסוד י"א סממני הקטרת וכנגד זה בשעת התיקון יצא מ"ה בחי' שבעה הכולל י"ס ונתחברו שבעה בשבעה והנה שררך אגן הסהר בגי' אלף דם בסוד אדם הראשון משבעה אדם דמ"ה החדש הכולל ג"ר לכן הא' שבו בסוד אלף בסוד אלף רבתי דאדם ושבעה הנותרים הם מרומזים בהסה"ר שבגי' ו"פ אדם וזהו שררך אגן הסהר והם ממזגים את ז"פ ב"ן שהם בחי' שבעה דמלכים דב"ן וכן אל יחסר המזג בגי' ז"פ בהמה וז' פעמים אדם מתקנין וממזגין את הז' פעמים בהמה בסוד פני שור הנהפך לפני כרוב.

יתבאר לקמן ששררך אגן הסהר בסוד העיבור משמאל בסוד ר"ה ויוה"כ ימי הדין ובטנך ערמת חטים בסוד הבנים והשלום בסוד שמ"ע יום הזיווג ושדייך כשני עפרים בסוד החכמה והחיים כי מצפון זהב יאתה ובחי' עושר וממשלה בשמאל ושררך מצפון שררה וממשלה ובטנך ערמת חטים הוא זרע ושלום שבאמצע כמ"ש בס"י והשם גבולך שלום חלב חטים ישביעך ושדייך כשני עפרים תאומי צביי' בסוד חכמה וחיים בימין בחי' והרוצה להחכים ידרום והחכמה תחיי'

אקיר ברהטים י"ה רי"ע רי"ד מילואי אלהים גם יתעים ע"ה ג"י אלף למד מם סוד מוחין דעיבור מלך נ"י ג' מילואי י"ה דאלהים ע"ה].

ופי' השני שם בזוהר שקאי על ז"א דאיהי אסיר וקשור ברהיטי מוחין עילאין דמינייהו אתשקיין כולא והיא מוחין חו"ב ומו"נ שבדעת ויפורש קישר הפסוק כי מבואר בליקוטי הש"ס מהאריז"ל מס' ברכות במאמר ישמעאל בני ברכני ובע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש א' שאין הז"א נקרא מלך עד שיכנס בו כל בחי' ל' מצלם שהוא ג"י מילין ואז נקרא מלך עיי"ש והנה בק"ש דשחרית קיבל ז"א רק ויק דגדלות מאמא וג"ר דגדלות שהוא תשלום ל' מצלם אינו מקבל רק בתפלת העמידה אחר שכבר עלתה הנוקבא מבריאה לאצילות ועיין מ"ש בפסוק לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי כדיב שאין הז"א יכול לקבל המוחין בשלימות רק אחר עליית הנוקבא באצילות ולכן בתחלה יורד הארת ז"א אל נוקבא בהיכל רצון דבריאה והיא נתקנת שם בסוד כיוון וגלגלת כדי שיהי' בה כח לעלות באצילות ואז יקבל ז"א כל המוחין דל' מצלם ויסי' נקרא מלך וזהו רהטך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן בתחלה ועי"ז מלך אסיר ברהטים ועיין בתיקונים הנישפים הנדפסים בסוף התיקונים תיקון שתיתאה שראשך עליך ככרמל שהיא יי"ב כיתין דרישא דילה שהם יי"ב מזלין וקיהוא וגי"ל לפרש כי סוד יי"ג דרישא דילה הם דוגמא יי"ג כיתין רישא דא"א וי"ג תיקוני דיקנא שהיא המזלות וי"ג מזל הנוזל והנה נלי"ר חס"ד לאלפיים שהוא מזל העליון ולאלפים שורש מזל ונקה עם ונקיה ג"י כרמל במילואו כי"ף רי"ש מ"ם למ"ד ודלת ראשך כארגמן בסוד כיתין רישא דילה בבריאה שם כנגד ד' מלאכי ארגמן לכ"א ג' הרי ד' פי ג' והיא דלת ראשך כי הוא דלת ארבע ועם הכולל קיד א' מארגמן הרי יי"ג והיא עיו ווין והבן.

ועיין בפע"ח שער הק"ש שלכן יורדין כמה הירות מאצילות אל הנוקבא שבבריאה ומתקנה שם קלת כדי שתהי' בה כח לעלות באצילות עיי"ש [או אפשר ראשך עליך ככרמל שהיא יסוד דאצילות והיא

תבי"ר

השמטה

החי' ואורך ימים בימינה וכן שני שדייך בים שדי ג"י חיים כי מם קתימה ת"ר ובים עפר ג"י חיים חסד והנה אלקים שבסוד כלי הפנימי דת"ת דנוקבא הי"ק שעושר כי אלקים מלשון תוקף וממשלה שהוא עושר וממשלה בשמאל ושם לנאות שבכלי אמצעי בסוד זרע ושלום להרבות לנאות והשתפא שבכלי החיצון דת"ת דנוקבא הוא מורה על חכמה וחיים כי השתפא ג"י חכמה תשובה והחכמה תחי' ובשוב רשע מדרכו וחי כי אין מיתה בלא חטא ותשובה מכפרת והנה מתשובה נמשך גם עושר כי הכל כלול בימין כמ"ש חז"ל אטו עושר וכבוד בימינא ליכא אלא אף אורך ימים בימינה ומכ"ש עושר וכבוד בסוד ד' מינים שבלולב שרומזים על כלם בסוד שני שדייך ובסוד עפרים אותיות ע' פרים ע' שור שהוא עשר שבחג הסכות סוד חנוך במקום השדים ובזוהר בראשית דף מ"ד בסוד היכל אהבה איתא דעל הא' היכלא איתמר אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו שהיא חג הסכות כינוך המים בנח.

שררך אגן הסהר אל יחסר המזג [עיין שער הארת מוחין ושער ליור אבי"ע ופי' ס"ד להאריז"ל שיש ג' נקודין נקודת אמצע סיבוב נקודת ציון בחי' יסוד בחי' א"ת האמצע היבוב ויש נקודה דחריבא בחי' נקב האחור בית שעור אמצע המדבר אבל נקודת העיבור נגד ג"ע אמצע כל העולם ונקודה זו אפי' בנוקבא דז"א אין כנגדה שליטה לס"א כי הוא בסוד ג"ע בינה עיי"ש וזהו אגן הסהר כנקודה בעגולה אל יחסר המזג שאין החסרון שולט שם בהשפע כי הקליפה מלד חסרון השפע אבל כאן אל יחסר המזג עיי' בפי' ס"ד המבואר ג"כ סוד ג' נקודין דנוקבא] הנה כתבנו בפנים שסוד המזג היא הזיווג שהו מזיגת מים ביין שהיא עיפת מ"ד שהם החסדים סוד המים וסוד היין היא מ"נ שהיא הגבורות עיי"ש.

והנה בגמ' מס' ע"ז ד' כ"ח ע"ב איתא בעי מינן ר' אסי מר' יוחנן יין שמשכו נכרי מאי אמר לי' ולימא מהגו אמר לי' אנא כדכתיב קאמינא ענחם טבחה מסכה יינה וכתבו שם התוס' וז"ל כדכתיב קאמינא מסכה יינה ואע"ג דכתיב נמי אל יחסר המזג ההוא מזינה ביין עצמו אבל מסיכה הוא תיקון מים ביין עכ"ל א"כ דברי התוס' הם נגד דברינו שאמרנו שמזג הוא מזיגת מים ביין אבל באמת דברי התוס' הללו לע"ע כי הם סותרים דברי הגמ' סנהדרין דף י"ד ע"ב ודף ל"ז ע"א ודברי המדרש רבה ריש פ' במדבר ומדרש ש"ר השירים בפסוק זה ומדרש תנחומא בפ' במדבר אמ־ נראה מפה שמזג הוא מזינת מים ביין שדרשו שם פסוק זה על הסנהדרין ואל יחסר שמזג דרשו כמו יין בהוא ממהג כראוי הוא ממוזג בשני חלקים מים וחלק א' יין כן הע' סנהדרין שבלשכת הגזות לא היו רשאין ללאת אלא א"כ ישארו כ"ג שהוא כ"ג סנהדרין בתוך הלשכה ועיי' בגמ' ב"ב ל"ו ע"ב בתוס' ד"ה כל חמרא דלא דארי וכו' ובאמת שדברי הגמ' דע"ז יכולין להתפרש שלא יקשה כלל מאל יחסר המזג כי מה שאמר ר' יוחנן

נ"ח

תש״ל שה״ש ומוחין דאצילות ודלת ראשך כארגמן סוד מוחין דבריאה שמקבלת המל׳ כשעדיין בבריאה שה״ק תש״י כמבואר בפע״ח שער התפילין [ומלך אסיר ברהטים רהטים ג׳ גדולה גבורה סוד היכל אהבה זכות תרין דרועין].

(ז) מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃

הנה ונבאר פנימיות המל׳ בחי׳ שושנה העליונה שבה סוד היופי כמ״ש למעלה בפסוק הנך יפה רעייתי עיי״ש והוא נקראת רעייתי כי פנימיות המל׳ כלת משה הוא נמשך מבינה העליונה וכאמה כן בתה כמ״ש למעלה בפסוק כשושנה בין החוחים כן רעייתי בין הבנות עיי״ש ובס׳ זוהר הרקיע בפי׳ הקדמת זוהר בראשית בתחלתו ובפי׳ ס״ד פ״ק בדרוש חבצלת השרון ושושנת העמקים וזהו ומה נעמת שה״ם נועם שהיא בינה העליונה כמבואר בפע״ח שער השבת פי״ט ופכ״ד בכוונת ויהי נועם [ובזוה״ר מקץ דף קל״ז ע״ב וזה״ר וארא דף ל״א ע״ב שנועם הוא בבינה] והנה סוד הנשיקין נתבאר למעלה בפסוק אני חבצלת השרון שושנת העמקים שהיא עם בחי׳ שושנה זו כלת משה וסוד הנשיקין ה״ס ד׳ אותיות אהבה כמבואר למעלה כמה פעמים ועוד מבואר שם שבזיווג הנשיקין מקבלת הנוקבא אור יסוד אבא ומפה דז״א עיי״ש וה״ס ענג העליון שהוא באבא כמ״ש בזוהר אמור דף ל״ד ע״ב וז״ל מאי ענג ענג לא אשתכח אלא לעילא באתר דקדש עילאה שרי עכ״ל [ועיין בזוהר ויקרא דף י״ג שעדן הוא קודש עילאה ומיני׳ נפיק שהוא נהר וכן ע״כ״ג ר״ת ע״דן כ״הר ג״ן וקודש הוא בחכמה כמ״ש בזוהר משפטים דף קכ״א ע״א עיי״ש בזוהר ויקרא י״ג ע״א וז״ל מהו קודש וכו׳ ועדן הוא קודש עילאה וזה אהבה

השמטה

לר׳ אסי ואימא מזגו הקשה לו כי לשון חכמים הוא מזגו ולא מסכו וכמו שאמר לו בהדי׳ אחר שהשיב לו אנא כדכתיב קאמינא מסכה יינה אמר לו לשון תורה לחוד לשון חכמים לחוד והוא לא הבין קושיתו שהקשה לו וסבר שמקשה לו שיאמר מזגו ולא מסכו כי מסכו לא מצינו שיהי׳ ענין מזיגת יין במים ועי״ז השיב לו אנא כדכתיב קאמינא מסכה יינה נמצא גם לשון מסיכה הוא לשון מזיגה וזה לא קשה שיאמר מזיגה דמה אילמי׳ דהאי מהאי ואח״כ אמר לו ר״י לשון תורה לחוד ולשון חכמים ופי׳ קושיתו שהקשה מתחילה ואימא מזגו כי מזגו בלשון חכמים ולא מסכו עיי״ש בגמ׳ ונמצא לקו״מ כי אל יחסר המזג ג״כ מזיגת מים ביין ודברי התוס׳ צ״ע כעת ושבן ואשר נראה לי בפי׳ דברי התוס׳ מ״ש שמזג שהוא מזיגה ביין עצמו ר״ל שמזג נקרא היין שכבר נתקן ע״י המים והוא שם דבר של יין הממוזג אבל מסיכה הוא תיקון יין במים ששם התיקון נק׳ מסיכה.

והנה רז״ל דרשו פסוק זה על הסנהדרין שהיו יושבין כדמות חצי גורן עגולה כדמות אגן הסהר וכן בטנך ערמת חטים דרשו על הסנהדרין עיי״ש במדרש רבה ובגמ׳ מס׳ סנהדרין ועמ״ש למעלה בפנים בפסוק והנה בז״ח פ׳ בראשית בסתרי אותיות כ׳ וז״ל כד איהי [ר״ל המל׳] סלקא לאתעטרא לעילא ולאתחדא ברזא דימינא ושמאלא כל הכי רחימין דאינון אינון כיוון כלהון סחרין לה וחפיין לסחרנהא כבעלא לאתתא דפרוס גדפא עלהא הכי אינון פרישי׳ גדפין דבעלה עלה וחפיין לה בכל סטרא ואיהי משמשא בבעלה ושימנא דא ואפרוש כנפי עליך ופרשת כנפיך על אמתך וכו׳ עיי״ש עוד שם בשעתא דקב״ה זמין לגבה וישראל לאו אינון זכאין דאינון פתילה לאנהרא מה כתיב פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם פשטתי כתנתי אלין אינון כוויין דקאמרן דכלהו כד מתחברין אינון כתונתא דקב״ה וכד איהו זמין לגבה איהו אשתליל מכלהו לאתחברא בהדה וע״ד פשטתי את כתנתי לאתתקנא למהוי זמין לגבך לאוטבא לך ואת לא מתתקנא כדקא יאות השתא איככה אהדר ואסתלק מינך רחצתי את רגלי איככה אטנפם הא אסחית רגלי מההוא טינופא ומאן איהו בגין דכד אתתקנת ואזדמנת לגבך אעברית ההוא סטרא אחרא מסאבא מקמי רגלי השתא איככה אהדר לשויא ההוא טינופא לחפייא על מקדשא הואיל ואת לא זמנית בתיקונך לאתתקנא לגבאי עיי״ש עוד שם וז״ל כד סיהרא אתתקנת ואתקשטת לגבי שמשא לקבלא נהורא מיניה אינון קיימין נטרין כהימין דא לקביל דא ואינון בתולאן דקיימין ׃״ בהדה אתקשטן ואתתקנן בתיקונין חדא בתרא׳ וחדא קמאה וחדא מסטרא דא וחדא מסטרא דא ואיהי קיימא באמצעיתא ושבעין ותרין סנהדרין קיימין אפלגו גורן עגילה למיעבד גופא לסיהרא לאתקשטא מערוכיתא לגבי בעלה ואיהו קיימא כגוונא דא כ בפלגו סיהרא ודא נקודה באמצעית דההוא נקידה נטלא נהורא מן שמשא לאנהרא לכל גופא ורזא דא נקודה דקיימא באמצעיתא דאיהו נטלא נהורא לאנהרא לכל עיגא וסיהרא לא אתנהירת אלא מגו חד נקודה דקיימא ואסחים גו אמצעיתא אע״ג דלא אתחזיא בסיהרא תא חזי לית לך עיגולא בעלמא דלא אתעבוד מגו נקודה חדא דאתעביד באמצעיתא ובגין כך עיגולא דסיהרא מגו חד נקודה דאסחים גוס באמצעיתא אתעבוד כולא והאי נקודה דקיימא באמצעיתא נטיל כל נהורא ואנהיר לה לגופה

אהבה בתענוגים והבן והנה עד כאן הם בנחים בז"א מסבה כללות הנוקבא [ולפמ"ש שראשך עליך ככרמל היא כ"ח עם עמ"ת ודלת ראשך כארגמן ה"ס ד׳ ימים שבין יה"כ לסוכות ומה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים ה"ס חג הסוכות שאז מקבלת מקיפי החסדים מאמא וחסדים פנימים ומקיפים מז"א וה"ס האהבה וה"ס היופי מז"א והנעם מאמא ובסוכות ה"ס הלולב עם הד׳ מינים בסוד קמתך דמתה לתמר וק"ד אצלה בתמר כאשר יבואר להלן].

(ח) זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃

ז"ל הלקית בליקוטי שיר השירים פי׳ כי תמר הוא בלשון הקודש ובתרגומו הוא דקל וזה ר"ת של קומתך דימתה לתמר הוא דקל ח"פ דמתה לתמר כי אינה תמר בעצמה רק דמות אל תמר שהוא נקרא דקל כמו התרגום של תמר דקל וענין דקל הוא ע"ה קל"ה ה"פ הוי׳

השמטה

לגופה ואתהדר כולא עיי"ש עיד שם וז"ל וכל אינון סמכין וכל אינון רתיכין דקאמרן כד סליק ה׳ בתראה לאתקשרא באות וא"ו אינון רתיכין דילה פריסן על נוקבא כדקאמרן וכל אינון רתיכון דילה כלילן באינון רתיכין עילאין כלהון חפיין בשררא דנוקבא כזא דא כד נוקבא לא אתקשרת בדכורא חפיין לה כל הנו רתיכין עילאין ותתאין אינון קליפה קדושא דחפיין לה ואתלבשת בהו והיא אתקשרת באות ו׳ לעילא ונטלא באת **ה** דנקידה עילאה קמיס בגוה וכד איהי נטלה לון וכלהו בה כדין אתעבידו כלהון כגוונא דא **כ** ואסתם נקידה עילאה דקיימא באמצעיתא וכו׳ ואזלא בעיגולא למעבד גופא לאסתמר להסוא נקידה עיי"ש המאמר באריכות והמאמר הזה הוא כלו עמוק ולכיך ביאר רחב עפ"י הקדמות רבות ואני לא באתי לפרשו רק שנקח שמן מנהו לעניננו ועיי בזהר שלח לך דף קס"א ע"ב באריכות איך קה"ק מוקף מהיכל והיכל מהמזבח והמזבח מוקף מהאולם והאולם מלשכת הגזית ששם היו יושבין הסנהדרין ולשכות הגזית מוקף מהעזרות והעזרות מהר הבית והר הבית מירושלים וכו׳ וכל העולם כולו מאקיפים כמלא הסביבה שנקיק הוא לבא ואמצעיתא דכל עלמא וכגוונא דא לעילא כהר דיכור שהוא ההיכל זכות שסנהדרין ע׳ יושבין שמה שה"ס שבעה כלולין מי׳ הם מקיפין לשמשן דלגו מנייהו והם מקופין לארבע רתיכין שבהיכל רלון והיכל רלין מקיף להיכל קה"ק ומלי היורדת שמה ובית קה"ק מכוון האמצע עיי"ש באריכות והבן.

והנה בס׳ פע"ח בשער התפלה פ"ה ובדפוס דוברוונא הוא בפ"ד כתב וז"ל והנה עד עתה העליתו כל העולמות מלמטה למעלה ונקשרים ונכללים עולם התחתון בעולם שלמעלה עד שנמצאים כולם באצילות יותר מקושרים בעת תפלת י"ח כדי לעשות זיווג זו"נ באצילות כנודע ואז כשנעשה הזיווג ההוא באצילות ואמנם שאר העולמות הם נעשים כדמות כנפים להם והם בבחי׳ אגן הסהר כחצי גורן עגולה ופני׳ למעלה לחעלים ולהסתיר הזיווג העליון מן החיצונים כזה **ט** כנזכר במ"א בכ״י של הזהר דפ׳ בראשית

הנקרא סתרי אותיות המתחיל פתח ר"ש מי ימלל גבורות ד׳ וגומר עכ"ל וכדמות זה כתב שם עוד בשער הקדישים פ"ב ובדפוס דוברוונא הוא בפ"א וז"ל והענין הוא כי כל הקדישים שקודם העמידה היו להעלות כל העולמות למעלה כדי שיוכללו כל העולמות באצילות לעשות הזיווג העליון והנה אז בעת הזיווג אין שם רק יחוד א׳ של ת"ת ומל׳ לבדם אומנם כל שאר העולמות הם נעשים כדמות כנפים לה בסוד אגין הסהר **ט** הנזכר במאמר סתרי אותיות של הזהר דכיו עכ"ל.

עוד כי שם בשער העמידה פ"ב בכונת המברך את עמו ישראל בשלום וז"ל והנה כבר ביארנו כי עפ"י ככלל בילירה ויצירה בבריאה באופן שאין ניכור מכל העולמות רק הבריאה הכולל את כולם והנה כשנוקבא דאצילות מזדווגת עם בעלה אז הרי שבעה הנערות שהם ז׳ היכלין דבריאה מתרחקים משם כי אינו דרך ארץ אמנם הם נעשים סוד מלבים ומכסה כחצי גורן עגולה אל הנוקבא דאצילות והם מכסים את הנוקבא שלא יסתכלו שם החיצונים וכבר הודעתיך כי הבריאה הוא הכסא ני׳ אלקים ועיקר שם אלקים בבריאה בהיכלות ולכן תכוון בר"ת של הימברך את עימו ישראל בשלום ר"ת ני׳ אלקי"ם עכ"ל ועיין עוד בפע"ח שער הקי"ש פכ"ט בכוונת אדני שפתי תפתח ובשער העמידה פ"ח בכוונת כריעה דברוך איך כל ההיכלין דבריאה נכללין במל׳ דאצילות ונעשין גופה ועלמותה ממש בעלותה באצילות ועמ"ש בפנים בפי׳ הפסוק כי מחמת שהמל׳ ירדה בלילה לבי"ע בכל בי כלי׳ כמ"ש למעלה בפי׳ כשושנה בין החוחים ובפסוק דודי ירד לגנו עיי"ש לכן בעת עליית גוף וכלי המל׳ לאצילות אנו מעלין עמה כל הבי"ע בי"ע והם נעשין גופה ועלמותה ממש ואח"כ בעת הזיווג מתפשטת מלבושי׳ ונעשה הזיווג בקירוב בשר והעולמות מכסין אותה בדמות אגן הסהר ובזהר ויחי דף רכ"ט איתא וז"ל ת"ח בשבעין ותרין נהורין אסתלק עטרא דכל תריין שבולא דעלמא בשבעין דוכתא עגולא חד כלהו בגו סחי עגולא נקודה חדא קיימא באמצעיתא מהאי נקידה אתזנא כל סחי עגולא בית קודש הקדשים איהו

אתר

הוי' שבה"ג שבמל' והה' בעצמות הרי קלה בסוד דעתן של נשים קלה גם לתוני"ר ע"ה גי' תרע"א כמנין אדני במילואו ואמנם כאשר תשיר מונה שם אל שהיא גי' ג' יודין וא' שבשם ס"ג כי הם נשפעין אלי' מבינה אז נשאר מהרע"א תמר מרת נפש עכ"ל הלק"ת ועיין עוד בלק"ת פ' וישב בסוד תמר ובפע"ח שער ק"ש סוף פי"ב והנה במבוה"ש ש"ה ח"א פ"ג כתב שהמל' נקראת תמר שגי' ב"פ ש"ך כי כל הדינין שלה כפולין ועיין בע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ה.

גם כ"ל כי המל' ה"ס שם ב"ן ובהכאה ה"ס תמר כי יוד פי' הה וכן הה פי' יוד וו פעמים הה וכן הה פעמים וו עולה כמנין תמר.

והנה מבואר בלק"ת ליקוטי שופטים בפסוק ודבורה אשה נביאה וגו' והיא יושבת תחת תומר שיסוד דז"א נקרא תמר בסוד צדיק כתמר יפרח עיי"ש וה"ס הלולב כפות תמרים שה"ס היסוד כמ"ש בפע"ח שער הלולב פ"ב עיי"ש וזהו זאת קומתך דמתה לתמר כי כל קומת הנוקבא הוא נבנה ע"י האורות העולין מיסוד

השמטה

אתר דהאי רוחא דכל רוחין הכא רזא דכל רזין אסתמיר בגוי' האי טמירא איהי בגו חילהא טמירא איהי בגו לגו כד סלקא כלהו סלקין אבתרה הה"ד משכני אחריך נרוצה עכ"ל והנה בזהר פקודי דף רנ"א בענין היכלא רביעאה שהיא היכל זכות דבריאה כו' וז"ל מני' נפקו שבעין נהורין כלילין וכלהו בעגולא קיימי בגון לאחזאה דא בדא דלא אשכחי דא מן דא כל זכיין וכל עונשין וכל דינין קמי' כלהו נהורין קיימין מנייהו נפקין תרין נהורין דקיימי קמייהו תדיר ואלין לגו באמצעיתא דהיכלא ועל האי רזא דהיכלא אתמר שררך אגן הסהר אל יחסר המזג לקביל אלין שבעין ותרין נהורין אחרנין מסטרא דימינא ושבעין ותרין נהורין מסטרא דשמאלא ואלין פנימאי אלין קדמאי לקמי נהורין אלין עאלין כל זכו וכל חובין לאסתכלא וכל עובדין דעלמא ואלין פנימאי נפקא אשתכחו כל נהורין דנפקו מרוחא דא עילאה מאתן ושית סרי נהורין וכלהו כלילין ברוחא דא ואינון תרין נהורין דקיימי קמי אינון שבעין אינון סהדין סהדותא תדיר וכתבין פתקי דינא דזכו או דחובה אלין שבעין אינון גזרין ודייכין דינין הן לבוש הן לטב עכ"ל עיי"ש הנה מכאן נראה שמפרש פסוק שררך אגן הסהר על הע' סנהדרין שבהיכל זכות דבריאה ושררך הוא הטיבור שבאמצע הגוף וכן הע' סנהדרין קיימי באמצעיתא דהיכלא.

והנה גם בז"ח שהבאנו למעלה איתא ג"כ ושבעין ותרין סנהדרין קיימי אפלגו גורן עגולא למעבד גופא לסיהרא לאתקשטא מטרוניתא לגבי בעלה כמו שהעתקנו למעלה והנה עיי' בס' זהרקי"ע בפי' לזהר וירא בפתרי אותיות דף קי"ז ותדקדק היטב שם בזהר ופי' בזהרקי"ע ועיי' גם בזהר וירא דף קכ"ט ע"א במאמר תלת קדרין לכל סטר וכו' ובמה שכ' שם בס' זהרקי"ע בפי' בשם הרב זלה"ה הרצה בסוד הז' היכלין דבריאה הם בסוד שבעים כל היכל כליל מי' ובאותן הז' היכלין הם השבעים מלאכים הנזכרים שם בזהר וירא ובזהר שיר השירים יש מהם בהיכל רצון ויש מהם בשאר היכלין והם דוגמת הע' סנהדרין שהם כללות גבורות ודין הבריאה שנכללו ה"ס הע' [וה"ס ע' תיבות שבקידוש בה"ס עיגולא וריבועא המבואר בזהר בראשית דף ה' אשר יתבאר לקמן ועיי"ש בזהר ומ"ש לקמן] שבעה נערות ז' היכלין כ"א כליל מי' כמלא סוד הז' היכלין דבריאה הנעשים בדמות אגן הסהר להלביש את הזיווג ה"ס הסנהדרין היושבים בדמות חצי גורן עגולה דוגמת סנהדרין היושבים בהיכל זכות כדמות חצי גורן עגולה כמלא דברי הז"ח וזהר פ' פקודי הם בקנה א' וסוד א' לשניהם ועיי' בפנים וגם הנה אז המל' ג"כ נעשית נקודה אמצעית לעולמות דוגמת הטבור שבאמצע הגוף כי מבואר בז"ח שהמל' הוא דוגמת נקודה תוך העגילא כי כל העולמות הם בדמות עגולה סביבה והנה בתחלה היו נכללין כל העולמות בה והיו גופה ממש ולכן כולם נקראים בשם המל' ועכשיו שהם בדמות אגן הסהר והוא נקודה אמצעית כמלאת היא דוגמת הטיבור שבאמצע הגוף והם סביבותי' ולכל העולמות נכללין שנכללו בה שכולם נקראו בשם המל' [והנה סוד המבואר בזהר בראשית בהקדמת שבתותי עיגולא וריבועא ומקדשי נקודה דלגו שה"ס שית היכלין ס' עיגולא והיכל קודש מכוון באמצע וריבועא ס' כחב"ד דק"ק ד' סמכין ושית דרגין ו' היכלין דלתתא ונקודה דלגו סוד המל' והם מלבושים אותה בסי' אגן הסהר עד טיבורה ומשמתחיל סוד עה"ד כמו שכ' בפנים או עיגולא היכל זכות סוד ענג שבת וריבוע ק"ק שבת קודש לנקודה לגו היכלא] וגם מלבושים עד הטבור בדמות כנפים סוככים ולהם אומר הקב"ה שררך והוא נקודה האמצעית שבהם שהוא המל' שהוא באמצעיתן כמו הטיבור כי הטיבור הוא ג"כ נקודה האמצעית באמצע הגוף כמ"ש בע"ח שער הארת המוחין פ"ה בענין נקודת הטיבור וכנגדו ה"ס גן עדן אשר הוא נקודה אמצעיתא דעלמא ממש בין בבחי' ישוב בין בבחי' חציו העליון שאין בו ישוב כלל עיי"ש ועיין בשער ציור אבי"ע פ"ג [או כמ"ש האריז"ל בפי' ס"ד שכנגד ב' נקודין דילה יש סטרא אחרא בסוד ערות הארץ ונקודה דחורבא מדבר בית שעור אבל כנגד נקודת הטיבור אין לס"א שום שליטה והוא נקודה סתימא בסוד בינה ג"ע ובזהר תצוה דף קפ"ד ע"ב עיי"ש ושם בשער הארת המוחין בסוד ג' נקודות דז"א ובזהרקי"ע פי' ס"ד

שגם

מיסוד דז"א דרך הנקב שבאחורי החזה אל הנוקבא כמבואר בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ו ושער הירח פ"ב ושער הארת מוחין דצ"ל פ"ב וה"ג יוצאין מן היסוד הם ניתנין אל דעת הנוקבא שמכוון נגד יסוד דז"א שבדעתה ה"ס התרגום של תמר שהוא דקל ג' קו"ה ע"ה בסוד דעתה קל"ה עיי"ש בשער תיקון נוקבא ושער הירח שהדעת דנוקבא מכוון נגד היסוד דז"א ממש ונמצא כי היסוד ה"ס תמר ודעת דנוקבא הוא סוד תרגום שלו שהוא הדקל המרומז בר"ת של קומתך דמתה לתמר [וה"ס דקל זכר ודקל נקבה שמרכיבין זה בזה ואינו עושה פירות אלא בהרכבתן כמבואר בגמ' מס' פסחים דף נ"ג ברש"י ד"ה בדקלאי קן ובדף נ"ו ברש"י ד"ה רב אחא בריה דרבא עיי"ש וה"ס תמר דלא סליק דכר בלא נוקבא הנזכר בזוהר ודוק היטב וכמבואר בזוהר לך לך דף פ"ב ע"ב מה תמר לא סליק אלא דכר ונוקבא דכר צדיק ונוקבא צדקת עיי"ש].

ושדך

השמטה

שנכנס בנוקבא א' וב' נקודות] וסבי"ב הבי"ע הוא העולם כולו וכן כאן הוא דוגמת המל' שנעשית נקודה אמצעית לכל העולמות בי"ע והיא נקודת טיבור שלהם ואליהם אומר ז"א שררך כי כל העולמות בכלל בתחלה בנוקבא נמצא שהם גוף המל' וגם עכשיו שנתרחקו ונעשו עגולה להסתיר הזיווג עדיין שם המל' עליהם ועם כללות כולם מדבר ז"א ודוק היטב בזהר פ' ויחי רכ"ט ע"א ועי"ב בפי' משכני אחריך נרוצה עיי"ש והבריאה נעשית דוגמת אגן הסהר ומלבושין זו"נ ומרחוק עד כנגד טיבורו ובטנה נמצא לפ"ז יהי' פי' הפסוק [ובתיקונים תיקון י"ח איתא וז"ל שררך דא ציון טיבור עלמא דתמה הושתת עלמא ד' סטרין מזרח ודרום צפון ומערב ולקבלייהו רישא למזרח גופא למערב דרועין לדרום רגלין לצפון אות ברית נקודה באמצעיתא כגוונא דטבור אגן הסהר דא נקודה דסיהרא כגוונא דא כּ והוא ראשית נקודה דאות ב עיין שם בארוכות ועיין בעסיס רמונים שער ערכי הכנוים ערך טיבור] שררך שהוא המל' הנקודה הפנימיות הוא עתה בדמות אגן הסהר ט נקודה בתוך העיגול כי כל עיגול צריך שיהי' בתוכו נקודת המרכז כמ"ש לעיל בשם הז"א והם מכסים עליו כדי שלא יחסר המזג להסתיר הזיווג כמ"ש בפנים ועיין בר"ש זהר שיר השירים וגם שם בפסוק משכני אחריך נרוצה ובפי' הי"ב מלאכים ודוק היטב.

ובזה יש לפרש ג"כ בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים כי בטנך שהוא בנקודה האמצעית שהיא המל' ושם נאסף הטפה שהיא ערמת חטים שהיא טיפת החסדים הכלולה מכ"ב אתוון כמ"ש למעלה בפנים עיי"ש הוא סוגה בשושנים כי בשעת קבלת הטפה ומז"א אז היא סוגה בשושנים שהם ז' היכלין דבריאה כ"א כליל מי' שהם ע' כנגד ע' סנהדרין [וכן בזהר פנחס דף רנ"ב ע"א וז"ל שושן עדות אלין סנהדרי גדולה דכתיב בה סוגה בשושנים] ונקראים שושנים ע"ש המל' כי נכלל בה ונעשו עלמותה בעלייתה באצילות והבן והנה הבטן שם מקום הבירור דוגמת היכל זכות אשר שם סוד הבירורין של המלכים בסוד נהר דינור ובבטן מתברר הבירורים בסוד המאכלים וכן בסוד עיבור הנולד וכן בזהר בראשית מ"ג ע"ב בטנין היכל זכות דבריאה כו' וז"ל ושבעין כהורין אלין ותרין כהורין דקיימין קמייהו כלהון סנימאן לגו ורזא דא דכתיב בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים עכ"ל והוא מובן עם מ"ש למעלה שע' סנהדרין שבהיכל זכות הם כמשכן ומכללות הז' היכלין דבריאה ויושבין בדמות חצי גורן עגולה סוגה בשושנים דוגמת הז' היכלין שהם נעשין גורן עגולה להסתיר זיווג העליון והם סוג של שושנים ודוגמת זה נמשך להיכל זכות דבריאה לשבעים סנהדרין היושבים שמה כחצי גורן עגולה וי"ל מה יפו פעמיך בנעלים בסוד מט"ט וסנדלפון דעשיה ויצירה הנעשים לה מנעלים ומחמוקי ירכיך ואילך סוד ז' היכלין דבריאה חמוקי ירכיך כמו חלאים ה"ס היכל עצם השמים כמ"ש בזהר בראשית דף מ"ב ע"א ודף מ"ה ע"א ובזהר פקודי דף רמ"ז ע"א כי מסוד החשמ"ל שנעשה מאור החילון דאמא נמשך סודו עד היכל עצם השמים וסוד החשמ"ל הוא חמוקי ירכיך כמ"ש בפנים ובכלל גם כן היכל נוגה בסוד תרין ירכין ועיי"ש שהכנו תרין כהורין דאכלילן בהיכל עצם השמים נקראים חמוקי ירכיך ושם הם סוד הלבושים של הנשמות עיי"ש ושררך אגן הסהר ובטנך ערמת חטים ה"ס היכל זכות כי מסוד הז' היכלין הנעשין כדמות חצי גורן עגולה להגין על זו"נ משם נמשך סודו להיכל זכות כנ"ל ושם מבואר דהאי רוחא דבהיכל זכות אתפשטו ע' כהורין וב' סהדין וקיימין בעיגולה כדייקא עלמא וזה שררך אגן הסהר ובטנך ערמת חטים וכו' ושני שדייך כשני עפרים ה"ס היכל אהבה כמ"ש בזהר פקודי דף רכ"ג ע"א ורכ"ז וזהר בראשית מ"ד ע"ב כי סוד השדיים שה"ס התינוק נמשך סודו להיכל אהבה שהוא היכל התינוק כמ"ש בפנים עיי"ש ומבואר שם בזהר דרוחא שבהיכל אהבה אתכליל ברוחא אחרא וכד אתכללין כחדא אתחזיין כתרי תאומי וכהורין דאתנהירו מנהון אלין קיימין על בי דינא דלתתא עיי"ש וזהו שאמר למעלה הרועים בשושנים שהם רועים ומנהיגין הסנהדרין שבהיכל זכות שהם שושנים צוארך כמגדל השן ה"ס היכל רצון ועיין בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך צואר שה"ס התיבה בבחי' גבוה למעלה מחסד וגבורה עיי"ש וה"ס היכל רצון שהוא היכל שהיא בהתקשר עם הדעת ולכן הוא למעלה מן היכל אהבה וזכות דוגמת הצואר שהוא למעלה מן הידים כי צוארך כמגדל השן ה"ס חיבור חיך וגרון שהוא זיווג

דנשיקין

ושדיך לאשכולות עיין למעלה מ״ש בפסוק צרור המור דודי לי בין שדי ילין שיסוד דז״א ויסוד אבא המלובש ביסוד דז״א מתפשטין בין שדיים דנוקבא עיי״ש ועיין בע״ח שער לידת המוחין פ״ב ובפע״ח שער התפילין פ״ח ובכמה מקומות שדעת דנוקבא איננה בראשה רק בין כתפי׳ בשליש העליון של גופה שמתפשט בחזה שלה א״כ יסוד דז״א המתפשט בשיעור השדיים הרי מתפשט בשוה עם דעת שלה בסוד זאת קומתך דמתה לתמר ושדיים דנוקבא הם בסוד שמות שדי שביסוד ז״א ויסוד אבא והם שני אשכולות כי אשכול הוא כינוי ליסוד כמ״ש חז״ל בפסוק אשכול הכופר שאשכול הוא איש שהכל בו בדרך נוטריקון כי היסוד הוא כללות כל הגוף ועיין למעלה בפי׳ אשכול הכופר דודי לי וכ״ז בהיותה אב״א שדעת שלה מכוון אחורי יסוד דז״א והוא מתפשט בין שדי׳ ולכן אומר לה בעלה ז״א הנה עד עתה היית רק אב״א וקומתך דמתה לתמר

השמטה

דנשיקין כמשך סודו להיכל רצון שהוא היכל הנשיקין כמ״ש למעלה בפנים בפסוק ישקני מנשיקות פיהו עיי״ש וכלהו הם סוד תיקוני גופה המל׳ שהם ירכי׳ ושררה ובטנה ושדי׳ ומהם נמשך לסוד ההיכלות שבבריאה כדוגמא שלמעלה ואח״כ חושב תיקוני ראשה בסוד עיני׳ וחוטמה וראשה עיניך ברכות בחשבון בסוד ההיכל זכות אשר שמה הנה עיני המל׳ בסוד הע׳ סנהדרין אשר הם בהיכל זכות עיין בפנים בפסוק הסבי עיניך ובפסוק עיניך ברכות בחשבון וסוד העינים בסוד כלה והוד דוגמת הרגלים ופסיעה גסה נוטלת מאור עיניו וה״ס היכל נוגה ועלם השמים הנכללים בהיכל זכות בעלייתו שמה ואפך כמגדל הלבנון בסוד החוטם המתיק בסוד הריח אף וחמה וע״י המתקת אף וחמה נמשך ג״כ מיתוק גדול להיכל זכות עיי׳ בפנים בפסוק אפך כמגדל הלבנון ובפסוק מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים ודוק ודוגמת שרך ובטנך ה״ם אפך וה״ם היכל זכות הכולל בהיכל אהבה בסוד עליית הריח מהחוטם אל המוח להמתיק אף וחמה ולעורר אהבה לשכך הכעס ראשך עליך ככרמ״ל ודלת ראשך כארגמן בסוד היכל אהבה ורצון שהם נתרכים גלגלת וכימין דילה עיין בפנים והוא דוגמת שדייך ולואכך אהבה והיכל רצון [או אפשר שג׳ תיקונים עיניך אפך ראשך ה״ם כח״ב בהיכל קה״ק שה״ם הראש כי אלו הם תיקוני הראש הכולל כח״ב] וכן לקמן אמר ויהיו נא שדייך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים וחכך כיין הטוב תפס שלשה אלו בסוד היכל אהבה ויהיו שדייך כאשכלות הגפן בסוד השדיים שבהיכל אהב׳ וריח אפך כתפוחי׳ בסוד היכל זכות שנמתק בסוד המתקות החוטם בסוד הריח וחכך היין הטוב בסוד שנשיקין ובסוד היכל רצון שהם ה״ם הנשיקין והבן וג׳ היכלין אלו הם היכלי׳ חוגות״ת שיכל אהבה הוא היכל החסד והיכל זכות היכל הגבורה והיכל רצון היכל הת״ת לכך תפס שלשה אלו וכסדרן והבן היטב רמיזות דקות אשר נרמזין בעומק שיר השירים וז״ל זהר ויחי דף רכ״ט ת״ח בשבעין ותרין נהורין אסתלק עטרא דכל משריין עגולא דעלמא בשבעין דוכתא עגילא חד כלהו בגו האי עגילא נקודא חדא קיימא באמצעותא מהא ניזוד אחזנא כל האי עגילא בית קה״ק [וה״ס המוזכר בהקדמת הזהר דף ה׳ ודף ו׳ בסוד שבתותי ומקדשי שהם עגילא ורביעא דלגו שבתותי ונקודה ונקידה דאמצעותא ומקדשי עיי׳ בשער מקראי קודש שבת בסוד הבריאה ועיגולא סוד ס׳ ש״ת דרגין וריבועא מ׳ ארבע שמכין כחב״ד דהיכל קה״ק ונקודי׳ דאמצעיתא בחי׳ מל׳ דאצילות סוד הירא׳ בחי׳ אני מקום היראה עיי״ש בזהר ובע״ח שער כה״כ והמ״י] איהו אתר דהאי רוחא דכל רזין הכא רזא דכל רזין אתטמר בגוי׳ האי טמורא איהו בגו אילהא טמירא איהו בגו לגו כד סלקא כלא סלקין אבתרה הה״ד משכני אחריך נרוצה עכ״ל וכן בזהר שם דף רל״א ע״א קורא למל׳ נקודה דאמצעיתא עיי״ש ועמ״ש בפנים למעלה מ״ש בפי׳ משכני אחריך נרוצה ובזהר אחרי מות דף נ״ח ע״ב ונ״ט ע״א שה״ס ההיכלין דבריאה הנכללין במל׳ ועולין עמה כאשר עולה באצילות וה״ס נקודה האמצעית שבתוך העי״ב אורות שה״ס הז׳ היכלין וסוד העי״ב מלאכים שבהם כמ״ש למעלה והנה בית קה״ק הי׳ ממש נקודה האמצעית של העולם כי הי׳ אמצע העולם ובית קה״ק הי׳ בבחי׳ אמצעיתא ממש והוא בחי׳ אמצעי של ישוב העולם בלבד וכנגד זה ה״ס נקודת ציון נקודת היסוד אשר הוא אמצע הגוף שמן החזה ולמטה ולכן בכ״מ בזהר קורא לנקידת ציון יסוד דנוקבא בית קה״ק כידוע ובבחי׳ אמצעית כל העולם בין בבחי׳ טובו ובין בבחי׳ חורבא הוא בסוד נקידה האמצעית ג״ע התחתון שכנגד זה ה״ס נקידת הטיבור שהוא באמצע הגוף ולכן קראה בפסוק שרך וזהר ויחי אמר שה״ס בית קה״ק ועיין בע״ח שער אחרת המוחין פ״ה ושער ציור העולמות אבי״ע פ״ג וה״ס היכל קה״ק המכוון באמצע הנזכר בס׳ יצירה וסוד אבן שתי׳ שממנו הושתת העולם ועיי׳ בזהר תרומה דף קנ״ז וזהר תצוה דף קפ״ד ע״ב ועיי׳ בעטרת לבי פ׳ ויחי דף רל״א שכ׳ ג״כ כמ״ש בס׳ יצירה בסוד בג״ד כפר״ת שהם קצוות והיכל קה״ק מכוון באמצע שסוד תכה״י דמל׳ שיורד מהם סוד הארה וכסא להיכל ק״ק ה״ם נקודת ציון אבן שתי׳ היכל קודש המכוון באמצע ומוקפת בפרליפי דבריאה שה״ס שהם נחות עיי״ש היטב והם ממש דברנו ודוק היטב בכל מה שכתבנו כי הם דברים ברורים ועמוקים כשמדקדק

לאמר ושדייך לאשכולות אבל אני רואה שאעלה בתמר וכו' ויתי' לא שדייך כאשכולות הגפן [עי"ל אשכולות נ"י משה אהרן יוסף שה"ס נה"י ומבואר בפרדס ובעסיס רמונים ערך אשכולות שהם בניה מלאות יין המשומר להמשיך לצדיק בסוד היחוד עכ"ל ועיין מ"ש למעלה בפי' שני שדייך כשני עפרים בסוד השדיי"ם בה"ם כ"ה שהם בנ"ה דם דין גמור ובחג"ת נעכר ונעשה חלב] ופי' הדבר כי הנה ומבואר בשע"ח בשער הלולב פ"ג ופ"ג בסוד הלולב הגבוה מכל המינים בלולב ה"ס היסוד שיש בכחו לעלות עד הדעת ולמשוך משם קוד טפת החסדים עיי"ש ועיין במבוא"ש ש"ב ח"ב פ"ה ובע"ח שער שבירת הכלים פ"ג שפנימיות היסוד עולה עלייתו עד הדעת וממשך משם טפה הזרעית וזהו אעלה בתמר שה"ס היסוד שהוא כפות תמרים ואעלה עד הדעת עם יסוד שלו ור"ת של אעלה ה"ס הד' מינין שבלולב אתרוג ערבה לולב הדס שר"ת שלהם אעלה

השמטה

כשתדקדק בהם וכל דברי הזהר עולים בקנה. א' ע"ה דברי הז"ח בסתרי אותיות פ' בראשית בפסוק שרך אגן הסהר ובספ"י הקדמות אמיתיות מהאריז"ל ועיי' בתיקונים תיקון י"ח בפי' הפסוק שרך אגן הסהר ותראה שהדברים המה כמ"ש למעלה עיי"ש:

בטנך ערמת חטים הנה בבטן ה"ס העיבור והנה קי"ר העיבור ומבואר בכ"מ בדברי האריז"ל שה"ס ע"ב רי"ו בסוד ע"ב שמות שבהם רי"ו אותיות והנה סוד הרמ"ח אברים הנולדים נולד בסוד העיבור הוא רי"ו ל"ב אלקים שה"ס כ"ב אתוון שמהם בנין כל הגוף וי"ס דקטנות בחי' נפש הקטנות שבעיבור וסוד טפת זרע של אביו בסוד ל"ב נתיבות כ"ב אתוון וי"ס דקטנות שה"ס התגין וי"ס טפת אמו ה"ס אתוון בחי' מנצפ"ך בחי' דם ואודם שבו שורה הנפש אבל י"ס דגדלות ה"ס עשרה מאמרות ניקודין כי אפי' למטה הוא דוגמא שלמעלה ובזווג ועיבור דוגמא שלמעלה ועיי' בזהר בראשית דף ז' ומ"ש האריז"ל בסוד חבקוק ותבין וה"ס שם מ"ב ל"ב שה"ס י"ס דקטנות נפש הולד בעיבור ובנין הגוף כ"ב אתוון ועם עשרה מאמרות שהם רוח דגדלות נשלם מ"ב שה"ס ל"ב אלקים ועשר מאמרות דמעשה בראשית ועוד איתא בזהר בראשית וזהר פקודי בסוד היכל זכות אבר גם הם ע' סנהדרין וב' שהדין והמה משולשים ג"פ ע"ב רי"ו נהורין כנגד הע"ב שמות שבהם רי"ו אותיות וכללות הע"ב שמות הם והו אני כידוע והו בראשית אני באמצע כדאיתא בתיקונים ובזהר בסוד אני והו הושיעה נא וסוף הע"ב שמות מום והנה הם בסוד אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים כי אותיות ראשונות של הוי' הם עדה"ד ואותיות אחרונות של הוי' הוא כוזו ועדה"ד כוזו גי' אני ומספר עדה"ד כ"ב ומספר כוזו ט"ל וכשתבין שניהם מכ"ב עד ע"ל הוא י"ז כמנין והיו הכי אכ"י והיו וסוד עדה"ד כוזו שבי' ק"א שורשן אותיות וי"ה מהוי' כי והיו ליו הפי"ה כ"ה גי' נ"כ ק"א ואם תחשוב עדה"ד במספר הקדמי עולה פ' וכוזו במספר הקדמי עולה קמ"ה ס"ה י"ה פ' י"ה וכאן נחשב י"ה כאחת מפני שהם תלדלי"ת משא"ב וי"ה חשבנו וה"ו לבדו והפי"ה לבדו כי שם אין היחוד תדיר והנה מספר הקדמי של כוזו שהוא קמ"ה יותר על מספר הקדמי של עדה"ד כמנין הוי' כוזו גי' אדני ואם תשיר השרשים כאשר מנין הקדמי של עדה"ד אין ושל כוזו ק"ו ויותר מספר קי"ו על אן כמנין עדה"ד הוי' והנה קי"ו ואין גי' והי"ו אני ומום בסוד אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים כי מום גי' אלקים והנה עדה"ד גי' כ"ב בסוד כ"ב אותיות התורה שהם בגי' כמנין כ"ג צירופי אדני שה"ס ב"ד של כ"ג כי אדני בסוד דינא דמלכותא והוי' כוזו הוא גי' אדני בס"ף צירוף אדני הכ"ד מכ"ד צירופים שהוא בסוד מנצפ"ך כידוע שסוד אדני שפתי תפתח שצ"ור א' מאדני כ"יו ואם דכי גי' מנצפ"ך וזה בטנך ערמת חטים שסוד הבטן שבו העיבור בסוד עדה"ד כוזו שה"ס שרשי הע"ב שמות שהם העיבור ע"ב רי"ו וכן בטן גי' עדה"ד כוזו ובטנך ערמת חטים גי' עדה"ד פ' כוזו והשתפא לבאות ואלקים שבכלי ה"ת דנוקבא אח"פ הם בגי' עדה"ד כוזו פ' הוי' שה"ס אני פ' הוי' אבר גם סוד הבטן וסוד עדה"ד גי' כ"ב טיפת האב המזריע נותן בסוד כ"ב אתוון גי' חטה שה"ס ערמת חטים וה"ס כ"ג צירופי אדני שעולין כמנין כ"ב אתוון והוא סוגה בשושנים שה"ס הוי' כוזו שגי' צירוף הכ"ד מכ"ד צירופי אדני אבר ה"ס מנצפ"ך הכפולים וה"ס בשושנים כי כוזו הוי' גי' ה"פ י"ב אבר ה"ס י"ג עלין דשושנה וה' עלין מלבר וה"ס י"ג פ' ה' גי' אדני ג"י הוי' כוזו וה"ס ה' עלין דמנצפ"ך אבר סודו בצירוף אדני הצירוף הכ"ד כנ"ל וכן כשיכופלו זפ"ו ופ"ו יפ"י הפ"ה ופ"ו הפ"ה גי' שושנים ע"ה וסוד צירוף הכ"ד ה"ס סנהדרין של ע"ב בסוד דינא דמלכותא שה"ס רי"ו דין ורי"ו ג"פ ע"ב וכן מ"ש בס' בכ"ע מאמר קדושה המשולשת שנחשבין בסוד י"ה לבד וי"ה לב"ד ע"ד פ' ה"ד י"ה פ' ו"ה כ"ו פ' ז"ו גי' כתר ואם עדה"ד הוי' כוזו גי' שושנים ע"ה וכן ערמת חטים סוגה בשושנים גי' כ"ד צירופי אדני בסוד כ"ז אתוון טיפת הלובן והאודם אשר מתציירים משם הולד ובטנך ערמת חטים סוגה בשושנים גי' י"פ והי"ו אני מום והנה סוד אותיות וה"ו אני הנה אם תשיר הה' השני' מוסא כי סוא כפולה ותחשוב רק אותיות שאינם כפולים שהם ר"ה אני

אעלה [וכן מבואר בתיקונים תיקון תליסר עיי"ש] ועיין סודן בפע"ח שער הלולב שהדס ה"ס חג"ת דז"א וערבה ה"ס נ"ה ולולב יסוד דז"א ואתרוג עטרת היסוד והיסוד עולה למעלה מכולן עד הדעת כנ"ל עיי"ש [ועיין בזוהר כי תצא ברע"מ דף רפ"ג ע"א] וזהו אעלה בתמר. למעלה בשורש התמר שגבוה מכל המינין עד הדעת ואחזה בסנסיניו ה"ס הה"ח שה"ס ענפי הדעת כמבואר בע"ח שער דרושי הצלם דרוש ג' בשעת הזיווג כל כללות הה"ח המתפשטין בז"א הנה יורדין כולם ביסוד דז"א לצורך הזיווג.

והנה אז בשעת הזיווג של ז"א עם נוקבי' היא עומדת עמו פב"פ שוה בשוה כי אם אינה עומדת עם ז"א פב"פ שוה בשוה רק בחי' פב"פ מן החזה ולמטה אז אין זיווג לז"א עם נוקבי' רק הוא זיווג יעקב ורחל כמו בשחרית דחול אבל כשז"א מוכן לזיווג אז צריכה הנוקבא שתעמוד לפניו כמלא קומתו ממש

השמטה

אני ג' ע"ב בסוד שם ע"ב וכן עדה"ד הוי' פי' כוז"ו ג' ע"ב פי' הוי' וע"ב סנהדרין והנה כבר ביארנו בסוד שררך שה"ס ש"ך שבשור נשר ארי' שהם כפולים [והנה י"ב צירופי הוי' עדה"ד כוז"ו ג' שררך אגן הסהר] והנשאר משור ארי' נשר אותיות שאינם כפולים הם ו"ה אני שה"ס אני וה"ו ובסוד הע"ב סנהדרין כי מלך אותיות ש"ך שבהם הכפולים נמשך הדין וצריכין להפוך פני שור לפני כרוב שפי' נרמז על אלקים דיודין וכו' ג' אחורי אלקים כידוע מסוד השופר וגם טפ"ט דפ"ד הפ"ה דפ"ד יפ"י הפ"ה ופ"ו הפ"ה ג' אגן הסהר אבל אתוון ו"ה אני מלדם לך החסד שג' שלהם חסד וסוד ו"ה אני הוא כי ו"ה נעשה אני ופ"ו הפ"ה ג' אני כנ"ל ושניהם יחד ג' חסד והוי' כפולה באה במלת וה"ו להשלים ממנו לי"ז בסוד טוב הרי טוב וחסד ואותיות מנצפ"ך באין בסוף לסייג וגדר ונקבה תסובב גבר וזה סוגה בשושנים בסוד היכל זכות התחלת הבירור מסוד רפ"ח ע"ב רי"ו וגמר הבירור בעיבור שבבטן וענין זה ביארנו בארוכה במ"א בענין הסנהדרין וסוד האותיות שמהם בנין הגוף ועמוקים הרבה ופירשתי דברי הז"ח בפי' דברי הזהר שיר השירים:

הנה תדע שסוד היחודים דכל הוי' להמתיק אהי' אלקים אדני הנה אהי' אדני ג"כ ג' אלקים וכן בסוד אהי' ע"ד אני ראשון ואני אחרון שה"ס אדט"ד אותיות הקודמין לאהי' ובוכ"ו אותיות שלאחרי אהי' עם אהי' ג' ע"ג וכן עד"ז אדני הקודמין אגמ"ט ושלאחריו בהס"ך עם שם אדני ג' ר"ה וע"ג של אהי' ג' רע"ח ועם סוד הוי' המתייחד עמהם ג' ש"ד בסוד ש"ד אחד מב' שדיים וכן אלקים אותיות הקודמין אכדט"ס ואותיות שלאחריו במוכ"ן ועם אלקים ג' ג"כ רע"ח ועם הויה המתייחד עמו ג' ש"ד שני מב' שדיים שה"ס שני שדייך כשני עפרים כי גם בסוד הוי' בסוד אני ראשון ואני אחרון עדה"ד הוי' כוז"ו ג' ג"כ אלקים ע"ה וכן אהי' אדני ע"ה. כי הוא מתייחד עמהם וממתיק הדינים שבהם והנה מספר רע"ח שבסוד שמות אהי' ואדני או אלקים כנ"ל הנה הם סוד הדינים ובסוד מספר רע"ח שיותר בפני שור על פני כרוב והנה הדינים כ"ז שמתפשטין יותר למטה הם יותר דינים חדשים ויש ח"ו יניקה לחיצוני' וצריך להמתיק בשורשן ולהחזירן למקומן ואז מתייחדין עם החסד והרחמים שבשם הוי' והנה אותיות הקודמין לכל שם מורה על מקורו ושרשו שהוא קודם אליו ואותיות שאחריו מורה על ירידתו והתפשטותו למטה ולכן אותיות האחרונים של אהי' אלקים אדני שהם בוכ"ו במוכ"ן בהס"ך הם מורין על התפשטות הדין וצריך להמתיק בשורשן ע"י שם הוי' שמתייחד ג' הויות עם ג' שמות אהיה אלקים אדני ואם תחשוב ג' הויות במספר הקדמי שה"ס המשכת החסדים ממקור הרחמים הנה ג"פ קי שהם מספר הקדמי של ג' הויות עולין ש"ח והם ממתיקין את הדינין המתפשטין למטה שהם אותיות שאחרי אהי' אלקים אדני שהם בוכ"ו במוכ"ן בהס"ך שעולין רל"ט-רל"ט וש"ח בסוד ג' יחודין ג' ראשון בסוד אני ראשון בסוד המשכת החסדים והמקור להמתיק הדינים וכשיש צורך לדינים לחול כדי שיראו מלפניו הנה אעפ"כ מעורב בו חסד רק שאינם נמשכין חסדים רבים מהמקור כי חסדים רבים מהמקור ה"ס מספר הקדמי של הוי' בסוד אני ראשון אבל בסוד הדין הנמתק לחול על ראש רשעים המצירים לישראל הנה הוא בסוד ואני אחרון שה"ס בוכ"ו במוכ"ן בהס"ך התפשטות הדינים ג' רל"ה ועם הוי' ג' אחרון וכאן לא נחשב הוי' במספר הקדמי שהוא רק בסוד אני אחרון אבל אם תצרף אותיות שאחרי הוי' שהוא כוז"ו לאותיות שאחר אהי' אלקים אדני שהם בוכ"ו במוכ"ן בהס"ך עם ע"ל יהי' בג' רע"ח שה"ס הדינים המרומזין באהי' אלקים אדני ומורה על התגברות הדין ח"ו כי כבר נתחלף הוי' וירד קצת ממדריגתו ואין כח אז להמתיק הדינים ולכן אמר ואני אחרון כי גם בהתפשטות הדינים אני ממתיקן בסוד הוי' רק כשהוא במספר הקדמי בסוד אני ראשון אז נמשכין חסדים גדולים וממתיק הדינים בשורשן וזהו מרומז בסוד שני שדייך ג' מספר הקדמי של אהי' אלקים אדני הרס"ח עם הוי' ג' שני שדייך בסוד המתקתן בשורשן ובסוד שררך אגן הסהר אל יחסר המזג כי שררך אגן ג' מספר הקדמי של הוי' ק"ו ואהי' פ"ו ואלקים שכ"א ואדני רע"א ג' שררך אגן בסוד אני ראשון להמתיק הדינין בשורשן שה"ס מספר הקדמי ושה"ל בסוד אני אחרון

שה"ל

ומם ואז פדי' כאשכלות הגפן עיין מ"ש למעלה בפי' שני שדייך כשני עפרים תאומי צבי' שאז כשעומדת פב"פ אז שדי' מכוונים נגד יסודות דאמא ודלאה שבניהם סוד הבינה וה"ס אשכלות הגפן שס"ד הגפן בבינה [וכן מבואר בפי' טוב הארץ להרכ"ם בפי' משנה דומס' כלים בסוד הגפן שסוד הגפן של זהב שה"י עומד באולם ה"ס יסוד דתבונה ששם הה"ג יין המשומר בענביו עיי"ש באורך וכ"ם הרמ"ז בפירוש זוהר ויקרא שיסוד אמא המסתיים בחזה ז"א מכונה לפעמים גפן ג"י שם ס"ג בנקודות אלקים עיי"ש [א' גפן בה"ת דנוקבא כמבואר בלק"ת פ' עקב ובשעומדת פב"פ מסתיימין שם היסודות דנה"י ז"א שבחזה ויסוד אמא ושם הם שדי' וה"ס אשכלות הגפן שה"ס נה"י יסודות שאמא בה"ת שלה] ששם סוד יין המשמח עיי"ש למעלה בפסוק שני שדייך ואז תבין ואל תשיבני מה שכתבתי שגפן בבינה הלא מבואר בזוהר ויחי דף רל"ח ובפע"ח שער הברכות בכוונת

השמטה

שה"ר ג"י אחרון בסוד בוכ"ו במוכ"ן בהשי"ך עם הוי' ג"י שה"ר ככ"ל שה"ם הדין הנמתק קלת כי יש ג"כ לורך בדין לחול על רחם המליר לישראל ואל יחסר המזג כי אם היו גובר הדין אז הוא בס"ד כוז"ו במוכ"ן בהשי"ך בוכ"ו שעולה רע"ח כמנין יחסר שהוא בג"י רע"ח המרומז באהי' ואדני וכן באלקים לאורות על התגברות הדין על החסד ככ"ל וזהו אל יחסר המזג כי גם בסוד בוכ"ו במוכ"ן בהשי"ך יש המתקה ומשם הוי' שג"י שה"ר ומכ"ש מלד החסד לישראל שאז כלם בס"ד שררך אגן שה"ם ומספר הקדמי ככ"ל וא"ל עם המז"ג ג"י אהי' אדני וכן אלקים וכ"ז תלוי בענין הזכות בדין שלפני הסנהדרין וכן אגן שסהר אל יחסר המזג ג"י מספר הקדמי של הוי' אלקים אדני שהם ק"ו שכ"א רס"א כי אהי' בורב אלקים אדני בס"ד אלקים דההין ג"י אלקים אדני וכן אפ"א הפ"ה יפ"י הפ"ה ג"י אלקים אדני ולכן לא בא הרמז באגן הסהר אל יחסר המזג רק על סוד מספר הקדמי של הוי' אלקים אדני ובערך אגן מרומז כל מספר הקדמי בפרט ואפי' משם הוי' ככ"ל והבן הדברים היטב כי הם סודות נפלאות והנה עדה"ד כחו הוי' ה"ס הג' יחודין כאשר ביארנו באריכה כי סוד עדה"ד הוי' כוז"ו ג"י אלקים ע"ה עדה"ד ג"י אהי' ע"ה הוי' כוז"ו ג"י אדני' והם כולם מתייחדין עם האילן שבאמלע שה"ס הוי' והנה הוי' כוז"ו לבד מורה על יחוד הוי' אדני ומתייחד עם הוי' מקורו וביחוד התחתון מרומז בו כללות הג' יחודין דהוי' אלקים והוי' אהי' ואם תחשוב מספר הקדמי של הוי' כוז"ו שהם ק"ו קמ"ה ג"י כמנין כל הג' יחודין ע"ה וכן י"ב לירופי הוי' וי"ב לירופי כוז"ו ג"י כמנין הכאת הוי' אהי' והוי' אלקים והוי' אדני שהוא ג"י שפ"ח קי"ך רי"ש ש"פ וכן י"ב לירופי הוי' ג"י שי"ב וי"ב לירופי כוז"ו תח"ם הכל ג"י שפ"ת תכין זה כזה כמלא מרומז כל היחודין בהוי' כוז"ו וה"ס שד ימין ושמאל ועדה"ד סוד החל"ב וכן עדה"ד במספר הקדמי שמכים כמנין ב"פ חל"ב לדד ימין ולדד שמאל וכן חגדי"ג עדה"ד ג"י חל"ב ושאר מספר הקדמי מחגדי"ג ולמעלה מז' עד א' ומו' עד א' ומה' עד א' ומד' · שני' עד א' ג"י חל"ב שני שהוא מספר הקדמי של זנג"ב הקודם לחגדי"ג ומספר הקדמי של ואב"א הקודם לזנג"ב הוא כ"ו כמנין הוי' כי מואב"א ולהלן ס"ד לירוף אותיות הוי' בס"ד הוי' ומתחיל מואב"א שה"ס מספר יוד אות ראשון מהוי' ושם מרומז הוי' במספר הקדמי כמו שהוא אחר עדה"ד שיולא השם ומתגלה במואב"א עד הוי' שהוא ואב"א זנג"ב חגדי"ג עדה"ד וי' ס"ד לרמז על המתקת הדין בשורשו שה"ס הוי' אהי' אהויה אשר קודו וה"ו פי' אני ג"י אלף לי"ז ואלף חוזר לאלף הרי נ"ח כמנין אהי' אהיה וס"ד אני וה"ו בסוד ־ עדה"ד כחיו שיולאין מהוי' ומשם הוי' ה"ס הוי' אהי' אהויה וס"ד ואב"א זנג"ב חגדי"ג עדה"ד הוי' ג"י מים סוד מים העליונים וכוז"ו לאחוריו ג"י מים שה"ס מים התחתונים וא' יותר בס"ד הרקיע המבדיל בין מים למים והרקיע הזה סוד על השמים בסוד כוז"ו ויש בעניינים אלו דברים נבוהים ורמים אין כאן מקומם :

הנה שני שדיך כשני עפרים ג"י י"ב לירופי הוי' וי"ב לירופי כוז"ו ושני עפרים ג"י תש"ם תלרף אל מנין הש"ם כ"ו מנין הוי' עולה כמנין השתפ"א ואם תלרף אל תש"ם מנין טר"ל שהוא מנין כוז"ו עולה בג"י כמנין לבאות ואלקים דיודין אשר השתפ"א לבאות ואלקים דיודין בכלי ה"ת דנוקבא אלין אמלעי פנימי וסוד הוי' כוז"ו התהלת ימין ושמאל [חסר איזה תיבה] ימין סוד ד' אלקינו ד' ושמאל כוז"ו במוכס"ז כוז"ו והתחלתו בימין הוי' ובשמאל כוז"ו ומהוי' מתפשט עוד אלקינו ד' וכוז"ו מתפשט עוד במוכס"ז כוז"ו כי הכאת הוי' בכוז"ו כזה יפ"ל הפ"ו ופ"ז הפ"ו ג"י כמנין אלקינו ד' במוכס"ז כוז"ו המתפשטין ומקירם הוי' כוז"ו והוי' כוז"ו הם שניהם ג"י אדני הוי' מורה על הוי' וכוז"ו מורה על אדני כי כוז"ו עם הי"י ג"י אדני וכן מספר הקדמי של הוי' ק"ו ושל אדני רק"א ק"ה כמנין ד' אלקינו ד' כוז"ו במוכס"ז כוז"ו והנה ש"י וכתי' דד ימין ודד שמאל כי בשדי"ם ס"ד החיבוק ס"ד שדיי"ם ר"ת שמאל דוחה ימין מקרבת כמ"ש בלק"ת ועדה"ד סוד החל"ב כי בסוד אני רלבון שהוא עדה"ד ככ"ל כל נה"י הקידמות מהוי' שהם עדה"ד חגדי"ג זנג"ב ואב"א כי למעלה מזה דהיינו קידם ואב"א אין לומר כי לפני א' מה אתה סופר רק שאז נכנס בגבול הבינה בא"ב שקודם ולפני א' א"א לומר רק אות ת' מא"ב שקודם

בכוונת בורא פרי הגפן וכן בשער השבת פט"ו מבואר שגפן בגימ' בסוד אשתך כגפן פוריה ועיין בזוהר ויחי דף קל"ב ע"א וזוהר תרומה דף קס"ט ע"ב הנה לק"ת כי סוד הגפן מבואר בזוהר בלק דף קפ"ט שה"ס המל' שמקבלת סוד הס"ג שה"ס היין אשר שורשם בבינה שה"ס היין שנתן יעקב בתוכו מים עיי"ש בזוהר דברים שנתן יעקב מים בתוכו מבואר בלק"ת פ' תולדות עשיתי כאשר דברת אלי שה"ס הס"ג שביסוד אמא עיי"ש א"כ אם הנוקבא נקראת גפן ע"ש שמקבלת הס"ג מיסוד דבינה ונעשים בתוכה סוד יין המשכר מכ"ש שבינה נקראת גפן [ובלק"ת פ' עקב כתב שגפן בת"ת דנוקבא עיי"ש בסוד ז' מינים שנשתבחה בהם א"י] שהם הם עיקר הס"ג בסוד יין המשומר כמבואר בפע"ח שער הברכות פ"ז בדפוס דאברמאווקא ובדפוסים אחרים פ"ה בכוונת הנותן לשכוי בינה ושער השבת פכ"ג ושער הפורים פ"ו בסוף הדרוש של סוד מרדכי ואסתר להרח"ו ז"ל ושם בלק"ת פ' תולדות ובס' זוהר הרקיע בפי' ס"ד בדרוש האפריון ובדרוש חבצלת השרון ושושנת העמקים שבבינה

השמטה

הקודש כמ"ש בקנה נמלא שואב"א הוא הראשון והנה חגד"ג עם עדה"ד גי' חלב ועם הוי' גי' דם בסוד דם נעכר ונעשה חלב ואב"א זבג"ב חגד"ג הם סוד ג' ליורי הסי' ואב"א גי' ד"ו זבג"ב גי' ד"י חגד"ג גי' וו"ו אשר מסוד ליורי הסי' נמשך סוד החלב כמבואר בע"ח ובמ"ח בסוד אל דד מימין ומידד משמאל והסי' בליורו ומשם סוד החלב והנה בסוד אני ראשון ואני אחרון שה"ס עדה"ד כמו שגי' אני מרומז סוד י"ג מכילין דרחמי כי ממספר עדה"ד עד כמז"ו הוא מספר וה"ו ועדה"ד כמו בעצמם גי' אני ואם תכפול וה"ו פי' אני גי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואם תכפול עדה"ד פי' כמו גי' ואמת נצר חסד לאלפים ואם תכפול עדה"ד וכמו כל אות בפ"ע עפ"כ דפ"ו הפ"ז דפ"ו גי' חסד לאלפים והנה עדה"ד סוד אהי' ע"ה עדה"ד הוי' כמז"ו אלקי"ם ע"ה ועדה"ד וכמו הוי' אדני שה"ס אהי' אלקים אדני סוד לאלפים שמות המתחילין בא' והוי' שבאמצע סוד נצר חסד לאלפים וכן חגד"ג פי' הגד"ג עדה"ד פי' עדה"ד הוי' פי' הוי' גי' אל רחום. וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת והנה בסוד נצר חסד לאלפים שה"ס הוי' דע"ב הממתיק שמות אהי' אלקים אדני שכבי הדינין המתחילין באלפין הם בסוד עדה"ד אהי' ע"ה עדה"ד הוי' כמו גי' אלקים ע"ה הוי' כמו סוד אדני והוי' שבאמצע הוא המתחבר ומיחד לכלם בסוד הוי' אהי' הוי' אלקים הוי' אדני שה"ס ג' יחודין ואחורי אהי' דם ואחורי אלקים ר' ס"ה רד"ם ס"ת של נצר חסד לאלפים ורדם עם אהי' אלקים מקורם גי' נשא בסוד נשא עון כי עון בסוד אחורי אדני שהוא שם השלישי מאהי' אלקים אדני אשר אחורי אהי' אלקים מרומז בס"ת נצר חסד לאלפים ואחורי אדני גי' עון ואחורי אלקים אהי' עם אלקים אהי' גי' נשא ואחורי אדני שגי' קכ"ו עם אדני מקורו גי' קל"א כמנין לאלפים וסוד אלקים אדני גי' אהי' דההין עי"א שרש ונק"ה שאהי' שורש אלקים אדני והנה ופשע וחטאה גי' תפ"ה כמנין אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת שגי' אלף תפ"ד ואלף חוזר לא' וחטאה ונקה ע"ה גי' כמנין לאלפים שה"ס אחורי אדני עם אדני מקורו ונשא עון ופשע וחטאה גי' אלקים אדני במילואם ואלקים דאלפין עולה רל"א ואדני במילואו תרע"א ס"ה כמנין נשא עון ופשע וחטאה וק"ד ונקה סוד אהי' במילואו דההין עם י"א שגי' אהי' דיודין ומספר הקדמי של די אלקינו די' תר"ד כמנין נצר חסד לאלפים ע"ה ומנין כל הי"ג מדות הם ג' אלפים ר"י ואלף חוזר לא' הרי רי"ג כמנין כוזו במוכסז כוזו ואותיות שאחרי כוזו במוכסז כוזו הם לזח"ז גכזלע"ח לזח"ז גי' ער"ב עם רי"ג גי' תפ"ה כמנין אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת כי אלף חוזר לא' וכן עולה ופשע וחטאה ואותיות שאחריהם מחט"ח דסהמפ"ט מהט"ח עם לזח"ז גכזלע"ח לזח"ז גי' נצר חסד לאלפים ויש עוד דברים עמוקים ויחודים רבות נפלאות באלו הענינים יבואר במקום אחר וכן בסוד ג' יחודין דכר הנה להוי' יש י"ב צירופים וכן לשם אהי' נמצא מגיע לכל צירוף מהוי' צירוף א' מאהי' ובאלקים ק"ך צירופים מגיע לכל הוי' עשרה צירופי אלקים ובשם אדני כ"ד צירופים מגיע לכל צירוף מהוי' ב' צירופים בסוד שני אדנים תחת הקרש האחד כמ"ש בלק"ת והנה צירוף א' מהוי' וצירוף א' מאהי' ועשרה צירופים מאלקים וב' צירופים מאדני ס"ה גי' כמנין והו פי' אני שהוא בגי' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד וה"ס הוי' הממתיק לאהי' אלקים אדני וסוד אלו היחודים דכר מרומז בשני שדייך כשני עפרים תאומי צבי' כי מספר הקדמי של אהי' אלקים אדני גי' תרס"ח ועם הוי' גי' תרל"ד כמנין שני שדיך וכן בסוד הכפל כי כשני ה"ס יחוד וכפל הוי' ואדני יפ"א י' מכשני תפ"ד גי' כי מכשני ופ"כ ש' מכשני תפ"י כ' מכשני הרי יחוד הוי' ואדני ויחוד הוי' ואלקים יפ"א הפ"ל ופ"ה הפ"י גי' רם ואם מ' דאלקים שאין לו זו"ג בהוי' לכפול ונשאר בלא כפל ר"מ עם מ' הוא רי"פ מעפרים ויחוד הוי' אהי' יפ"א הפ"ס ופ"י הפ"ה גי' ק"ך כמנין ע"ת מעפרים הרי כשני ה"ס ג' יחודן דכר גם תאומי צבי' גי' בססי"ך במוכ"ן בוכ"ו י"ג הויות במספר הקדמי ע"ה וס"ם תאמי צבי' לבי' גי' אלקים אהי' גם תאומי צבי' בו' גי' י"ב צירופי הוי' אהי' יחוד הראשון מג' יחודין דכר ואלקי' גי' אהי' אדני אשר כולם מתייחדין עם הוי' והדברים עמוקים מאוד ונפלאים למבין:

שבבינה הי"ס יין המשמח ובמ"ל יין המשכר והעיקר סוד היין הוא בחכמה דא"א שמשם הוא חמרא עתיקא דיתיב על דורדייא והוא שורש כל הדינין והם מתגלין ביסוד הבינה ומתגלים יותר בסוד המל' עיין מ"ש לקמן בפסוק כרם הי' לשלמה ונוטר וסוד ג"כ"ק שנחיך דא"א שהי"ס יסוד דחכמה דא"א ג"י ג"ש"ין וומשם נמשך גפן בבינה וגפן במל' [ועיין בעסיס רמונים שער ערכי הכינוים ערך גפן וז"ל גפן במל' והוא יונקת מן הבינה בסוד יין המשומר בענביו עכ"ל].

והנה כתבתי למעלה בפסוק שני שדייך כשני עפרים שנאיות הנוקבא שבי"ע שוה כקוומו ז"א שדיים שלה ונכונים כנגד ג' יסודות יסוד אמא ויסוד לאה ויסוד ז"א שבתוס שלו עיי"ש ומבואר שם בפי' תאומי צבי' שאמא הי"ס שם אהי' וז"א שם הוי' ואלהים הוא לאה עיי"ש מ"ש בשם פע"ח וכמלא ג' היסודות שהם כנגד השדיים יס"ד אמא ויסוד ז"א ויסוד לאה הי"ס שמות אהייה אלהיים יהו"ה גי' גפן וכ"ז נרמז בויהיו נא שדייך כאשכלות הגפן והבן.

(ט) אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃

[עיין בזוהר האזינו באד"ז דף רצ"ד ע"א ובזוהר פנחס דף רכ"ח ע"א ורמ"ב ע"א] הנה עמ"ש למעלה בפסוק הנך יפה רעייתי הנך יפה (זכר) אף נ"ס בסוד הס"ע כאורין אלירין ג"כ כשהיא פב"פ עם ז"א בפני הנוקבא והם נכללים כולם בחוטם ומתתיקין את חרון אף שבחוטם עיי"ש ובפסוק מה תחזו בשולמית כמחולת המחנים ועיין מ"ש בפסוק אפך כמגדל הלבנון עיי"ש וזהו וריח אפך כתפוחים שהי"ס הס"ע נהורין הנמשכין מפנים העליונים הנקראים תרין תפוחים קדישין ואז נמתקין אף וחימה שבבי' נקבי חוטמה בסוד ריח ניחוח [ועיין בס' זהר רקיע בפי' זוהר בראשית בהקדמה דף ב' ע"א בפירוש אדרכנא בפומאי ושביכנא דמצאי עיי"ש

השמטה

והנה המתחלה של הוי' הוא ואנא ואח"כ הוא זבנ"ב חגדי"ג עדה"ד הוי' כוזו לאח"ז מתט"ח כטי"ט ומכאן ואילך הם סוכי עבל"ך פלמי"ל למכים קנקי"נ רקעי"ם שעפי"ע חפלי"ם והם מתחלפים באיי"ק בכ"ר כסדר הנ"ל סיכו מתחלף בואבי"א עבלי"ע בזבנ"ב פלמי"ל בחגדי"ג למכי"ת בעדה"ד וכן כולם כמלא עד כטי"ט הם הולכין בלי חילוף ומשם והלאה הם חוזרים לחילופם ואבי"א זבנ"ב חגדי"ג עדה"ד הוי' כהו לאח"ח מתט"ח כטי"ט גי' אגן הסהר אבל משם ואילך הי"ס התמורה והחילוף וכשהלרף סיכי אל הצירופים הקודמין עולה כמנין חמוקיי ירכייך כי התמורה והחילוף לבר מגופא בסוד הירכין אבל שרכך אגן הסהר ולמעלה אמר שני שדייך כשני עפרים תאומי לבי' תאומי מלא וכאן תאמי חסר כי בכאן מרמז בסוד החילוף באיי"ק בכ"ר ומצירוף סיכי ואילך מתחלף באיי"ק בכ"ר ויוצאין הצירופים הראשוניי ועד צירוף סיכי ולא עד בכלל גי' שכ"ד כמנין אגן הסהר ומשם והלאה הוא החילוף בירכין כנ"ל אבל למעלי פלמי"ל בא"ל בס ואבי"א למכי"ת זבנ"ב באלבי"ם קנקי"נ חגדי"ג בא"ל בס רקעי"ם עדה"ד וכן כולם ומתחיל החילוף מצירוף פלמי"ל אבל סיכי ועבלי"ב עדיין אינם מתחלפין ולכן אם תחשוב מנין ואבי"א זבנ"ב חגדי"ג עדה"ד הוי' כהו לאח"ז מתט"ח כטי"ט סיכיי עבלי"ב שעד שם עדיין אינם מתחלפין באלבי"ם הנה הם גי' תאומיי לבייה אבל כאן נרמז בסוד חילוף איי"ק בכ"ר ולכן בא תאמי חסר כי אין בו הרמז על מנין תקפ"ד שהיא צירופים עד עבלי"ב ותאמי לבי' מורה על מנין שכ"ד אשר הי"ס הצירופים עד כטי"ט ולכן כאן תאמי בלא ו' וסוד בענך ערמת חטים מרומז ג"כ על צירוף האחרון כטי"ט שעד שם עדיין אינם מתחלפים באלבם כנ"ל וקודם כטי"ט הוא מתט"ח ואח"כ מתחלף ח"ח של מחיטח בט"ט של כטי"ט ומ' של מחטי"ח בי' של כטי"ט ח"ם חטי' מחטים שח' ממחטי"ח מתחלף בט' וט' ממחטי"ח נחלף בי' כי הם קרובים זה לזה חטי' ומ' של חטים מרמז על מ' של מחטי"ח שמתחלף בנון של כטי"ט וה"ם י"ם מחטים יוד קטנה למ' כי ניתוסף עשר על מ' ונעשה מאות מ' אות כ' וה"ם חטים תהו בענך ערמת חטים בהלירופים ואנא עד מחטי"ח ועד בכלל גי' רמ"ו ועם כטי"ט הי"ס לירוף מיטטרון אבל מלירוף סיכיי ואילך שהי"ס החילוף והתמורה שהיא בירכין לבר מגופא מתחיל יניקת החילונים בסוד סיכיי גי' ק"ש וסוד עה"ד טו"ר טוב מלד יניקת מט"ט ורע מלד יניקת ק"ש ועה"ד טו"ר מתחיל מסוד הטיבור דנוקבא ואילך כמבואר בלק"ת פ' בראשית אבל עיקר יניקת החילונים איני אלא מירכין ואילך בסוד רגלי' יורדת מות אבל עבודה עדיין יותר נוטה אל הטוב בסוד מיטטרון שיונק משם ומתגבר על הרע בסוד כחש הנהפך למטה וכן אגן גי' מטה אגן הסהר גי' מטטרון ומסוד שד נעשה שדי ביוד דשדי שלשלתה על קודלא דק"ש וכחש יותר ממטה כמנין שד ובסוד השדים נעשה משד שדי וסוד יוד דשדי ביטל ק"ש ומיעוטו משי נעשה ו' ומאות מ' אות ד' והוא סיכיי בואבי"א שגי' יוד משדי וסוד ק"ש אל שם אל שהוא אליו השני בקידש וק"ש הוא רע ולריך לברר הטוב ולשבר כח הק"ש ע"י חילוף בא"ת ב"ש חיי ועם אל הי"ם אל ש"י ואל פי חי גי' תאמי לבי' ואז נמתק בסוד חי ב' ט"תין דמט"ט וסוד חי פ' חי פ"ס

ובזוהר פנחס בר"מ דף רכ"ד ע"א ורמ"ב ע"א] והנה למה נקרא הפנים העליונים תפוחים י"ל עפ"י מ"ש לעיל בפסוק סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים עיי"ש באופן הג' שתרין תפוחין דא"א ה"ס בשר התפוח שבשיפולי יסוד נוקבא דעתיק ותרין תפוחין של פני ז"א ה"ס בשר התפוח שבשיפולי יסוד אמא עיי"ש וכן הפנים דומה לתפוחים העגולים וכן מבואר בפע"ח שער השבת פ"י שתפוח ה"ס יסוד אמא ששם סוד בשר התפוח וה"ס תפוחי זהב עיי"ש וכן בזוהר האזינו דף רפ"ו איתא תחת התפוח עוררתיך וכו' ר' יוסי אמר דא יובלא ומבואר בע"ח שער הארת מוחין דזו"נ פ"א שיובל הוא יסוד הבינה עיי"ש.

(י) וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃

הנה בזוהר שמיני דף ל"ט ע"ב איתא וז"ל וחכך כיין הטוב קב"ה משבח לה לכנסת ישראל ואמר וחכך כיין הטוב דהוא חמרא דמנטרא הולך לדודי אלא מבעי לי' אלא דא יצחק דאקרי ידיד מבטן למישרים כד"א אתה כוננת מישרים לאכללא שמאלא בימינא ודא הוא מישרים דבגין חדוותא דהאי חמר טב אתכליל שמאלא בימינא וחדאן כלא דובב שפתי ישנים דהא כלהו מתערין בחדוותא וברכאן ועלמין כלהו משתכחין בחדו ומתערי לארקא ברכאן לתתא עכ"ל.

והנה פי' מאמר הנ"ל מבואר היטב בס' יין המשומר להרכ"ם ז"ל ואעתיק אותו כי מדבריו יפורש דברי הזוהר ודברי הפסוק.

והנה כתב וז"ל פי' מאמר זה נבין אותו ע"ד שמביא הרב בדרושים וז"ל המו"ב שהם המוחין דז"א הם מתפשטין לי"ס כ"א מחו"ב ראשו למעלה במוחין וסופן הוא למטה בפה ושם החיך הוא סיום מוח חכמה והגרון הוא סיום מוח בינה שהוא נקודת ציון שבה והלשון הוא יסוד של החיך ממשיך ה"ח שהם אותיות גיכ"ק שבחיך עם הכולל אל ה"ג שהם אחהע"ה ואז הם שם בסוד מ"ד היורד מחיך אל הגרון ובסוד מ"נ העולה מן הגרון אל החיך וה"ס הרוק שיוצא מחיך וגרון כמשאחז"ל היכי דמי לאלתר כגון בעוד שהרוק בתוך פיו וכו' שה"ס החיבור דנשיקין וז"ש שאמר באדרא

השמטה

שכ"ד הצירופים עד כטי"ע וגי' מטטרון וזהו רמוז בתאמי צבי' בסוד תבירו דס"מ בחי' ואז נמתק אחורי אהי' אלקים שעולים רד"ע ועם שדי גי' תאמי צבי' וסוד אהי' אלקים גי' צבי' וסוד מיתוק רד"ע בסוד הוי' אהי' אהוה כי מספר הקדמי שלהם קו פ"ו ב"ן גי' רד"ע וע"י מספר הכפל שלהם קפ"ו קכ"א פ"ז ממתיק סוד צירוף היכי הנ"ל שגי' שלו מצירוף ואצ"א עד היכ"י ועד בכלל גי' קפ"ו קכ"א פ"ז וכן מספר צירוף ואצ"א עד טדה"ד ועד בכלל גי' הוי' אהי' אהוה אשר עד טדה"ד בכלל אני ראשון כי ע"י שמות הוי' אהי' אהוה מיתוק כל הדינים אשר הוי' אהי' ע"ה גי' טדה"ד הוי' ואהי' אהוה ע"ה גי' כוזו וכן יותר מספר כוזו על טדה"ד כמנין אהו"ה וכפל אהו"ה פ"ז כמנין טדה"ד הוי' כוזו ויש עוד להאריך בכמה סודות.

והנה אמרו חז"ל בתחלה עלה במחשבה לברוא את העולם במדת הדין ראה שאין העולם מתקיים הקדים מדת הרחמים ושתפו למדת הדין הנה זה הסוד שסוד שם הוי' בסוד אני ראשון המתחיל מצירוף ואצא עם טדה"ד גי' דין שהם סוד תחילת המחשבה בסוד הוי' אהי' אהוה שורש הדין אשר שם נמתקין כל הדינים בשרשם אך בהתפשטות הדין למטה יש ח"ו יניקה לרע ולזה בבחי' אני אחרון שאין העולם מתקיים הקדים מדת הרחמים ושתפו למדת הדין שה"ס בבחי' ואני אחרון שהם הצירופים שאחר הוי' מכוזו עד כטיע שגי' רל"ד ושתפו למדת הדין שהם הצירופים הקודמין להוי' שעולים ס"ד כמנין דין רל"ד וס"ד גי' רחמים וזהו ושתפו למדה"ד ע"י שיתוף רל"ד עם ס"ד גי' רחמים ומה שאמרו הקדים מה"ר כי רל"ד יותר על הצירופים שמואצא עד הוי' שגי' ל' מספר קדם כי דין מלך אות מ' חפ"ה גי' דין וכשהדין נמתק בסוד טוב תוסיף טוב על דין גי' טפ"ע שאות ט' אין בהם יניקה לחיצונים ובלוז שולט אות ט' אין מלאך המות שולט שם ואות ח' בסוד מלאך המות בשמונה בסוד החטא הידוע וזה בטנך ערמת חטים בטנך גי' דין טוב שה"ס טפ"ע ט' הגובר על ח' וה"ס חטה ח"ט דחטה שח' דחטא נהפך לטוב ע"י תבירו דחי' לסי' ומחמן למלה והנה אם הצירופים שאחר הוי' אינם נדבקים בשרשן לצירופי שקודם הוי' רק נמשכין למטה ומתדבקים למטה בסוד צירוף היכי אזי הדין גובר לרע ח"ו וכן רל"ד שהם הצירופים שמכוזו עד כטיע עם היכי שגי' מאה ס"ה של"ד כמנין די"ן ר"ע ח"ו אבל אם מצטרפין לטובה ומתייחדין הצירופי' שמכוזו עד כטיע עם הצירופים שקודם הוי' מואצא עד טדה"ד הנה אזי גי' רחמים והדין יוצא לזכות ולטובה והנה תמצא קודם הוי' ד' צירופים ואצא זבג"ב חגד"ג טדה"ד הוי' וכ"א נתוסף על הקודם מנין ארבעה סרי דפ"ד וכן הצירופים שאחר הוי' הם עד כטיע הוי' כוזו לזח"ז מטע"ח כטיע וכ"א נתוסף על הקודם מספר י"ג סרי ד"פ י"ג דפ"ד וד"פ י"ג גי' חיים וכן כטיע במספר הקדמי גי' ה"פ חיים וכן כל הצירופים עד כטיע גי' חי פ' חי בסוד החיים בסוד שררך אגן הסהר שגי' שכ"ד

באדרא זוטא וכולא מתכאן לפומא דא בגין שמלב' כברבן וכו' כי הוא הלשון המזווגם בסוד זיווג הנשיקין שהוא קודם זיווג התחתון ואי אפשר לעשות היחוד התחתון אם לא שיקדים להזדווג בסוד היחוד דנשיקין שהוא סוד היחוד מיכ"י ובי' דמוחין ואחר כך ונתפשט אותה הטפה בכל הגוף עד היסוד כדי ליתנה אל הנוקבא בסוד יחוד התחתון ולכן כלהו מתכאן לי' כי הלשון הוא העיקר וממנו תוצאות חיים עכ"ל הדרושים [כ"ל עיין בע"ח שער ו"כ ומ"ד דרוש י"ג] והנה כמו שביארנו כאן בז"א כן הוא בעתיק ובא"א ובאו"א ובנוקבא שמתחברים ביחד החיך של הנוקבא שהוא יסוד של מוח של חכמה שבה עם גרון שלה שהוא יסוד מוח בינה שבה והזיווג של מוחין חו"ב שלה הם כולם בחינת גבורות כי מיסוד חכמה שלה יוצא מנצפ"ך אחד שהם מ"ד מנצפ"ך פשוט ומיסוד של מוח בינה עולה כנגדם מנצפ"ך הכפולים ומאחר שכל בחינת זחגס הם מבחינת גבורות כי כל עיקר הגדלת פרצופה היא נבנת ע"י גבורות גמורים כנודע לכן משבח ז"א לנוקבי' ואומר וחכך כיין הטוב ר"ל שהשפע של חכמה שלה הם הגבורות שנקראים יין כמו שחכמה דא"א מלובש בה גבורה דעתיק שנקרא יין דמנטרא [כמ"ש האריז"ל בע"ח שער א"א פ"ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ו ובשער הנקודה פ"א ובמבוא"ש ש"ב ח"ב פ"ו] בסוד מה שאמרו באדר"ר דף קכ"ח ע"ב דהאי מוחא שקיט ושכיך כחמר טב דיתיב על דורדייא שהם סוד שורש הגבורות אלא שהם כבשין וכן בעל מערכות אלהים כתב שהחכמה יש בה קצת דין ויש לו שמך עכאן כך וחכך כיין הטוב שהוא חיך יסוד דחכמה שלה אין בה אלא גבורות דוגמת חכמה דא"א שהם יין הטוב שמלובש שם גבורה דעתיק לאפוקי בחיך דז"א יש בו בחי' חסדים אבל בנוקבא אין בה רק גבורות כי כל עיקר פרצופה נבנית ע"י גבורות כנודע ולכן הנוקבא משבחת לזעיר וחכו ממתקים בשביל שיש בחיך שלו חסדים הממתיקים את הגבורות ומ"ש הולך לדודי דא ילחק הוא כפי הנודע בסוד דעות דז"א כי הדעת דז"א הוא למעלה בראש ממש אמנם הדעת דנוקבא איננה בראשה רק בין שני כתפי' שהם חסד וגבורה שלה ושם בשליש העליון של ת"ת שלה שם עומד הדעת שלה תמיד וז"ש הולך לדודי דא ילחק שהוא דעת שלה שנקרא ילחק כי דעתה קלה ואין בה אלא

השמטה

שכ"ד שהם הצירופים מואבא עד נט"ע אבל צירוף היכי שהם מתחיל הדין הקשה הנה הוא בג"י ה"ת חילוף אחי באת בם וגם מספר הקדמי של היכי ג"י מה ה' במספר הקדמי דכ"ה י' הוא כ"ה כי הוא ע"ה י' שני כ"ה ה"ח כמנין מה והנה כתבתי בסוד שד ימין הוי' ושד שמאל כוזו והנה אם השדיים הם חסרי חלב ולינוק שדיים בסוד הדין הקשה הנה אז מתפשטין הצירופים עד היכי אז שד ימין שמתחיל מהוי' עד היכי ג"י שני ודד שמאל שמתחיל מכוזו עד היכי הוא ג"י שדייך וזהו שני שדייך שהם בשעת הדין כשאינם מצטרפין עם הצירופי' הראשונים הקודמין להוי' אבל בשעה שהם מלאים שפע וחלב שה"ם הצירופים הראשונים שה"ם החלב המתהפך הדם לחלב וממתיק הדין בשרשו הנה אז דד ימין שמתחיל מהוי' מתפשט עד נט"ע ג"י ק"ר ודד שמאל מכוזו עד נט"ע ג"י רל"ד ק"ר ורל"ד ג"י תל"ד ועם הצירופים הראשוני' שהם בג"י ה"ד ה"ה תקנ"ח כמנין תאמי צבי' ואז נמתק הדין בסוד נצר חסד לאלפים ויהוק שרשי הדינין שמות שמתחילין באלפין ע"י סוד רד"ה ה"ת של כלי"ר חס"ד לאלפיים שה"ם מיתוק הדין בסוד הצירופים הקודמין להוי' בסוד הוי' אהי' אהיה שמספר הקדמי שלהם ג"י רמ"ד מיתוק אחורי אהי' אלקים שעולין רד"ה כמ"ש למעלה אשר לבי' ג"י אהי' אלקים ובסוד אני ראשון ואני אחרון בסוד המתקת הדין לשעלוהן לבורשן הנה האותיות שאחרי אהי' אלקים שהם טוכו במוכן שה"ם אני אחרון כנ"ל אם תחשוב אותם במספר הקדמי שה"ם אני ראשון להמתיק בשרשן הנה ומספר הקדמי של טוכו במוכן ג"י תקמ"ש כמנין תאמי צבי' ע"ה אשר אהי' אלקים בעלמן ה"ש לבי' כנ"ל ומספר הקדמי של אהי' אלקים כמנין שכ"ד רל"ד הנ"ל וכן מספר הקדמי של טוכו בהפך עולה ב"פ רל"ד שה"ם הצירופים שאחרי הוי' עד נט"ע ב"פ לסוד ימין ושמאל כמ"ש למעלה בסוד השדיים דד ימין ודד שמאל וכ"ז בסוד המתקתן ויחודן בסוד שם הוי' ויחודין דכר והנה שם הוי' שבאמצע הצירופים על ידו הם מתייחדין הצירופים שלמטה ממנו עם הצירופים הקודמין כי הוא מחבר אל הצירופים שאחריו עד נט"ע אשר מהוי' עד נט"ע ג"י ק"ר ומתיחד עם הצירופים הקודמין אשר מצירוף ואבא עד הוי' ועד בכלל ג"י השעים ס"ר ול' ג"י עפר והם בחי' ב' עפרים לב' שדיים לימין ושמאל אלא לפי שמהוי' ולמטה הצירופים לימין ולשמאל אבל מהוי' ולמעלה השמאל בכלל בימין בסוד והתענוג על ד' דלית תמן שמאלא לכן בא הרמז בתאמי לבי' הצירופים שלמעלה מהוי' רק פ"א והצירופים שלמטה מהוי' כפולים כמ"ש למעלה וזהו ג"כ מרומז בשרך אגן הסהר כי שרך מרומז על הצירופים שהם מהוי' עד היכ"י בשעת הדין הקשה ושם הם הצירופים בבחי' ימין ושמאל ב"פ מהוי' עד היכ"י ועד בכלל ג"י שרך אבל בשעת המתקתן מתייחדין הצירופים בצירופים הקודמין להוי' ואינם מתפשטין עד היכ"י רק עד נט"ע ושמאל בכלל בימין ע"י צירופים הקודמין להוי' שהם רק בחי' ימין וס"ם אגן הסהר שג"י הצירופים שמואבא

אלא גבורות [והנה סוד יצחק ה״ס הה״ג בסוד הד׳ בנים גם ה״ס הדעת הפנימי שיש לה בעת שעבארה כלי בסוד שם ב״ן בה״ס הרואה וסוד הה״ג שכולם סוד שם ב״ן עטרא דגבורה ויצחק בש׳ מאלית ה״ס הדעת הזיון והאמצעי ע״ב ק״ל ע״ב קדש ג״י יצחק ועיין בלק״ת ליקוטי תהלים בסוד החיי נפשי והבן ועיין בשער השמות] שהם ה״ג שנקראים יצחק [כ״ל עיין בפע״ח שער הק״ש פכ״ח בענין הקדקד] ופירושו אחר שחו״ב שלה נזדווגין יחד אח״כ יורד השפע למטה בדעת שלה ושם מתחברים יחד ב׳ הגבורות שהם ה״ג של חכמה שלה וה״ג של בינה שלה וכאשר מתחברין יחדיו נעשה ד״פ ב״ן כנודע ג״י יצחק [נראה לי עיין לק״ת פ׳ וירא בסוד העקידה ובפ׳ שמיני בטעמי אלות בדיקת חיות ועופות ודגים בענין סוד ד׳ בנים] וז״ש הולך לדודי [או ע״ד שמבואר בזוהר בלק דף קפ״ט ע״א שיין הטוב הולך לדודי למישרים ה״ס הגבורות המתוקן שהם נקראים יין הטוב והם הולכין עד היסוד דז״א שנקרא דוד נאמן וכ״כ ג״כ בעסים רמונים שער ערכי הכינוים ערך דוד שיסוד נקרא דוד נאמן וז״ש והחך כיין הטוב כי בחכך יש ה״ג דומין לה״ג ההולכין לדודי שהוא היסוד לצורך הזיווג עם הגרון והבן הענין כי אעפ״י שכבר ניתני הגבורות לנוקבא לבינה בהיותה אב״א מ״מ שורש הה״ג נשארו בדעת ז״א והם מתפשטין עם הה״ח בו״ק דז״א והם נקראים ה״ג זכרים ואינם ניתנים אל הנוקבא רק בעת הזיווג ביסוד דז״א כמבואר במבוא״ש ש״ו כמבואר בע״ח שער מ״כ ומ״ד דרוש י״ג ושער תיקון נוקבא פ״ג ובשער דרושי הצלם בכללי החו״ג וה״ס היין הטוב הולך לדודי למישרים והבן הוא דובב שפתי ישנים שפתי יסוד נוקבא ועיין בגלגולים פכ״ד בסוד ה״ג זכרים] ר״ל שהגבורות הנ״ל הולכין לדעת שלה הנקרא יצחק ונאמר שדעת שלה הוא בין שני ידים שלה שהם חו״ג יד הגדולה ויד החזקה ולכן נקרא דעת שלה ידיד מבטן מפני שהוא בבטן הנוקבא בין ב׳ ידים שלה וב״פ יד הוא ידיד [וכ״ל שלכן נקרא דודי ג״כ כמ״ש הולך לדודי שה״ס דעת שלה כי די בחכמה ודו בבינה ודעת המכריע בין חכמה ובינה כולל שניהם צירוף די ודו והוא דודי עיין בפע״ח שער חג המצות פ״ו] והנה אחר שהגבורות שלה נכנסין בדעת שלה אז יורדין למטה ביסוד שלה כדי לעורר החימום של הזיווג ואז מתקשטת ומתקנת עצמה להתחבר עם ז״א וכשהזעיר רואה שכבר היא

השמטה

עד כעי״ע וסוד הצירופים עד נטיע שגי׳ שכ״ד הנה הם מרומזים בעדה״ד הוי׳ כי עפ״ע דפ״ד הפ״ה דפ״ד יפ״י הפ״ה ופ״ו הפ״ה ג״י שכ״ד כי ע״י התייחדות הוי׳ בצירוף הקודם שהוא עדה״ד מתייחדין הצירופים כאחד עד נטיע שה״ס הרחמים והנה השדיים הם שנים ולכן דד ימין מתחיל מהוי׳ ודד שמאל מכוזו לימין ולשמאל אבל עיבורה שהוא׳ אחד מתחיל הצירופים מהוי׳ בין לימין ובין לשמאל והבן זה וע״י האחת הצירופים שקודמין להוי׳ נמתקין הדינים ומתייחדין אהי׳ אלקים אדני בהוי׳ אשר סוד יחודן מרומז ג״כ בפסוקים הנ״ל וע״י גובר אות ט׳ על ח׳ וח׳ נטפל לט׳ בסוד וב׳ שבטו״ב שגי׳ ח׳ הנכנע לפני הט׳ כי הח׳ בסוד הדין חפ״ח ג״י דין וכשנכנע הח׳ לפני הט׳ אזי הוא חס״ע ג״י חסד שהט׳ עלם הטוב וטוב״י גנוז בגוי׳ כמ״ש בזוהר בראשית וק״מ נכנע לפני מט״ט ופני שור נהפך לכרוב בסוד המתקה אבל סוד שור בסוד רע״ח יותר מכרוב אבל ה״ס הדין שבאהי׳ אדני אלקים כנ״ל וז״ש למעלה שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי׳ הרועים בשושנים כי אותם הצירופים שבשני השדיים שקודן בהיכל אהבה הם מנהיגין את הדין שבהיכל זכות אשר שמה הסנהדרין שהם נקראים שושנים והם ממתיקין את הדין וע״י נהפך פני שור לפני כרוב וכן ג״י הרועים בשושנים אדם כרוב אר״י נשר אשר כרוב במקום שור וכאן לא אמר הרועים בשושנים כי כבר נרמז זה בפסוק שררך אגן הסהר וכ״ז בסוד החיבוק אשר שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני שמאל דוחה את הדין על ראש הרשעים הגמורים וימין מקרב עמו ישראל באהבה עזה ובסוד היכל אהבה והיכל זכות שמושפעין מסוד החיבוק כידוע שהיכל אהבה ה״ס השדיים והחיבוק בסוד ימין מקרבת וימינו תחבקני גם כל הבירורים שבהיכל זכות מסוד תלת עלמין שה״ס המלכים במתו ומתבררין בהיכל זכות הנה עיקר בירורם יותר בסוד היכל אהבה אשר האהבה ה״ס הבירור כי המיתה הי׳ ע״י שלא הי׳ אהבה ביניהם כידוע. וזהו הרועים בשושנים בסוד הבירור.

והנה למעלה אמר שני שדייך כשני עפרים תאמי צבי׳ מלא בו׳ והנה יש אם למקרא ולמסורת ורמז בכאן סוד ג׳ יחודין דכר והנה בהוי׳ יש י״ב צירופים וכן באהי׳ ובאדני כ״ד צירופים ובאלקים ק״ך צירופים וביאור בלק״ת בסוד שני אדנים תחת הקרש האחד שביחוד הוי׳ אדני הנה לצירוף א׳ מהוי׳ מגיע ב׳ צירופים מאדני עיי״ש וכן בצירופי אלקים מגיע עשר צירופים לצירוף א׳ מהוי׳ כאשר ביארנו במ״א והנה בסוד התייחדן בהוי׳ הנה מב׳ צירופי אדני נעשה א׳ ע״י יחודם וכן עשרה צירופי אלקים מתייחדין באחד ונחשבים כולם רק בבחי׳ י״ב צירופי הוי׳ והנה כשני עפרים ג״י י״ב צירופי אדני ותאמי צבי׳ ג״י י״ב צירופי הוי׳ אהי׳ ולפי ששם שוין בצירופיהם באים ברמז בסוד תאומי צבי׳ ולצבי׳ נוטריקון י״ב צירופי הוי׳ והרועים בשושנים ג״י י״ב פ׳ אלקים וקרא לצירופי אדני עפרים

שה״ס

פ״א מוכנת אז הוא בא ומתחבר עמה ונותן לה ס״ח בסוד ע״פת מ״ד ואז מתמתקין הגבורות והם מישרים ביחד וז״ש למישרים כד״א אתה כוננת מישרים שהחסדים נקראים אתה בסוד אתה כהן לעולם [ועיין בפע״ח שער הסליחות פ״ח בסוד ורב חסד ש״ם אלף ת״ה חסדים וכן גבורות עיי״ש] ועיין ג״כ בא״ז דהאזינו דף ר״ל ע״א דאתה הוא כללות ז״א ומחכמה דז״א ולמטה נקרא אתה ולמעלה נקרא הוא עיי״ש [ועיין זהר משפטים דף ק״ד ע״א וזוהר בלק דף קל״ב ע״ב ודף קל״ט ע״א וזוהר עקב דף רע״א ע״ב וכ״ל אתה ג״י ה״פ מנצפ״ך ע״ה וה״ס מנצפ״ך בה״ח כי יש ב״פ מנצפ״ך בה״ח וה״ב כמבואר בע״ח שער דרושי הצלם דרוש מנצפ״ך] [כ״ל עיין בפע״ח שער הברכות פ״ג בדפוס דאברהוונא ובדפוסים אחרים פ״ב] והם כוננים הגבורות ומישרים יחד [עיין מ״ש למעלה בפי׳ מישרים אהבוך] ח״ש למישרים בסוד התכללות שמאלא בימינא גבורות בחסדים ולא הוא מישרים ומי גרם התחברותן ביחד ע״ז אמר דבגין חדוותא דההוא חמר טב ר״ל ע״י התעוררת המיימות השוקת הזיווג ומכח הגבורות לכן אתכללא שמאלא בימינא שהם המזיג וחדאן כולא הם ז״נ ביחד בסוד הזיווג והנה קודם זיווג התחתון צריך להקדים זיווג העליון דנשיקין ח״ש דובב שפתי ישנים כאשר נודע כי זו״ן שניהם נקראים ישנים כי בז״א נאמר עורה למה תישן ד׳ ובנוקבא נאמרת אני ישנה ולבי ער כי בשניהם סוד השינה והדורמיטא אבל בא״א נאמר הנה לא ינום ולא יישן ונקרא עינא פקיחא כנודע וז״ש דובב שפתי ישנים שהוא לשון דיבור והוא לשון חיבור כמ״ש במשנה ראוה מדברת ואמרי בגמ׳ ומאי מדברת נקשרה וליבנא מעליא נקט ח״ש דובב שפתי ישנים ר״ל מתחלה מדווגים השפתיים של זו״נ בסוד נשיקין ואח״כ הוא זיווג התחתון [וכ״ל עפ״י המבואר בע״ח שער פנימיות וחיצוניות דרוש ואו בזיווג הנשיקין הם זיווג רוחא ברוחא פנימיות ז״א שה״ס הקול עם פנימיות הנוקבא שה״ס הדיבור וה״ס זיווג קול ודיבור עיי״ש באריכות וזהו דובב מלשון דיבור והבן וכן מבואר גם בשער מ״ן ומ״ד דרוש י״ב שסוד זיווג הנשיקין ה״ס הדיבור שבפה] וז״ש דהא כלא מתערי שהם השני זווגים עליון ותחתון בחדוותא וברכאן שה״א התעוררות ש״ם בהם ועלמין כלהו שהם כל ה׳ פרצופים דאצילות הם ג״כ מזדווגים ביחד כל אחד בבת זוגו כי א״א נ״ח להזדווג

השמטה

שה״ס העפר וקרא לצירופי הוי׳ אהי׳ תאומי צבי׳ שהם תאומים ושוין בצירופיהם ולצירופי אלקים קרא שושנים כי הוא בסוד ס׳ עלין וי״ג עלין דשושנה שה״ס ה׳ אתיות דאלקים וי״ב אותיות מילואו ושני שדייך בסוד יחודין דכר כי שני שדייך ג״י אהי׳ אלקים אדני שעולין תרקי״ח כמו שנתבאר למעלה.

מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים התחיל לשבח את בחי׳ התעוררות היכל אהבה דבריאה כאשר שנוקבא דז״א עולה עם הבירורין עד היכל אהבה ונכללין ההיכלין שלמטי׳ בהיכל אהבה נעשה בחי׳ התעוררות והעלאת מ״נ זו״נ לאו״א כידוע מכוונת הק״ש ואז הנוקבא מקבלת הארה מז״א בסוד מה יפית שהוא התפארת והיופי ומקבלת גם מבחי׳ הארת המוחין שקבל ז״א מאמא בבחי׳ ו״ק דגדלות מאמא והוא בחי׳ שנועם וזה מה נעמת וכ״ז בבחי׳ אהבה בתענוגים שהוא בחי׳ היכל אהבה הגורם לתענוגים וזה קומתך דמתה לתמר בסוד אי״ל שמקבלת מאמא ל״ל תמי״ר להבלים הרע״א ועיי״ז עולה למ״נ באמא כמבואר בכוונת הק״ש בסוד ד׳ אחד כמבואר בפע״ח שער הק״ש פ״ב וכן דמתה לתמר ג״י שמע ישראל ד׳ אלקינו ד׳ אחד ע״ה וגם ג״י מילואי הוי׳ אלקים שה״ס המוחין דו״ק דגדלות שהם מילואי הוי׳ המלובשים במוחין דקטנות שהם מילואי אלקים שהקטנות עדיין אינו יורד עד בא ג״כ דגדלות כמבואר בכ״ז בכוונת הק״ש והתפלה ובע״ח שער מוחין דקטנות וזהו אמרתי אעלה בתמר בסוד עליתו למ״נ באו״א עם הנוקבא ונמתק המר שה״ס הנוקבא שהיתה בבחי׳ תמר בתמרותה כי יש תמר דכר בסוד צדיק כתמר יפרח שה״ס היסוד ויש תמר נקבה והוא יושבת תחת הזכר וכמ״ש בפרדס שער ערכי הכנויים ערך תמר וגם קבלתה מייאי׳ שבקי״ג דבינה נעשית תרע״א אדני במילואו כמבואר שם בפע״ח ועיי״ז אוחזה בסנסיניו שה״ס הפדיים שבהיכל אהבה אשר יורדין שמה הארה גדולה מז״א בסוד החיבוק שהוא היכל אהבה היכל החיבוק שבמקום הפדיים ויהיו נא שדייך כאשכולת הגפן מבחי׳ הארת היין המשומר שה״ס המוחין שקבל מאמא ויורד בחי׳ ליקי קדרה אל היכל אהבה ומה שהריחה ליקי קדרה נעשה ר״ח אפך כתפוחים בסוד קבלה מז״א שה״ס תפוח בחג״ת בתלת גוונין לבן בחסד אדום בגבורה ירק בת״ת וכן לבן נוטה לאודם בנצח ואדום נוטה ללבן בהוד וירוק ביסוד אלא שירוק שבת״ת נוטה קל״ת ללבן וירוק שביסוד נוטה קל״ת לאדום כידוע שת״ת מטה כלפי חסד ויסוד נוטה אל הגבורה בסוד יצחק קן חי אלא שאח״כ בשלימות המוחין דגדלות נעשה אבר חי כלו חסד ואז גם היכל זכות שה״ס ר״ח אפך כאשר עולה להיכל אהבה ונכלל בו בסוד התכללות שמאל בימין בסוד החיבוק כתפוחים הכלול מלבן ואדום וחכך כיין הטוב בסוד עלייתה להיכל רצון ויורד אח״כ הארה מתרליף ז״א שה״ס ויבק יעקב לרחל אבל בהיכל רצון סוד הנשיקין בסוד הבלים היוצאים מן הפה ע״י זיווג חיך וגרון וזהו וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים

להזדווג עם הנוקבא עד שתתעורר החיבור מתחלה לעילא לעילא וז"ש כולהו משתכחין בחדו שהוא בסוד הזיווג מתערי לארקא ברכאן לתתא ר"ל שכלם מתעוררין הזכרים משפיעים מ"ד והנוקבות מ"נ להשפיע לעולמות בי"ע והנה באלו ג' התיבות ד"ובב ש"פתי י"שנים רמוזים החו"ב דזו"נ כי הר"ת הוא ש"ד"י שה"ס יסוד דמוח חכמה שבה וס"ת בי"ם ג"י ב"ן שה"ס יסוד דמוח בינה שבה שתמן הם המ"נ והאותיות האמצעות שהם ו"ב פ"ת שכ"י ג"י התמ"ח שהם המוחין דזעיר שמקבל מחכמה שהוא אבא שהם ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן ומאמא מקבל ד' אהי"ה קס"א קמ"ג קנ"א סך הכל ג"י התמ"ח [נ"ל עיין בפע"ח שער הלילה פ"ד ופ"ה ושער התפילין פי"א] שמתחלה מזדווגין המוחין בסוד זיווג הנשיקין בפה דזו"נ ואח"כ יורדין למטה בב' יסודות דזו"נ לזווגם בזיווג התחתון שהי יסודות ביחד ע"כ לשון פי מלת שמורים בביאור מאמר הזוהר וממילא מובן פירוש הפסוק כולו יפה אף נעים.

(יא) אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃

זה דברי השכינה ועיין בזוהר לך לך דף פ"ח ע"א שתחלה צריך אתעוררות דלתתא שתתעורר הנקבה ואח"כ ועלי תשוקתו שאח"כ מתעורר הזכר לנגדה לזווג עמה וזהו אני לדודי ועלי תשוקתו ועיין בע"ח שער מ"נ ומ"ד דרוש ב' [ולפמ"ש שראשך עליך ככרמל ה"ס עשי"ת ודלת ראשך כארגמן ה"ס ד' ימים שבין יוה"כ לסוכות ומה יפית וגומר זאת קומתך מעלה בתמר וגומר לחג הסוכות הנה אני לדודי ועלי תשוקתו ה"ס שמיני עצרת שאז סוד זיווגא דמלכא עם רחל].

(יב) לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃

הנה בס' מאורי אור בערכי ה' מבואר בסוד הליכה שהוא כינוי אל הזיווג הולך על דרך יסוד דנוקבא ברגל מבורכת שהוא יסוד הזכר עכ"ל והנה סוד השדה מבואר למעלה בפסוק השבעתי אתכם וכו' או באילות השדה ששדה ה"ס מקום שליטת החילונים ובית הוא כולו בקודש ומדבר ה"ס החילונים ממש עיי"ש והנה בית ירמוז לאצילות שכולו טוב ואין שם קליפות ואפילו הקליפות שכנגד אצילות הם יורדין לבריאה ושם מקומן כמבואר בע"ח שער הקליפות פ"ב ושדה הוא מרמז על עולם

השמטה

למישרים שה"ס הגבורות הממתיקים שבחיך שלה ועי"ד שכ' בשם הרש"ש אלא שהוא ביאר הדברים בסוד הנשיקין שבאצילות ועפ"י מה שכתבתי יפורשו הדברים על הנשיקין שבהיכל רצון והבן הדברים היטב ובזוהר שמיני דף ל"ט איתא הולך לדודי אלי מבעי ליה אלא דא יצחק דאקרי ידיד מבטן שה"ס הדעת דנוקבא כמ"ש הרש"ש ויתכן עוד שלכן נקרא יצחק כי אז נתקן בחי' קדקד דנוקבא בסוד ב"פ לעד כמבואר בפע"ח בכוונת אמת ויציב וקדקד ג"י יצחק או יאמר שהיין הטוב דמנטרא הנמשך לה מאמא דאצילות אל חיך שלה הנה הולך לדודי בחי' יעקב הארת פרצוף ז"א שירד אלי' אל היכל רצון להזדווג עמה בבחי' נשיקין כי ההבלים שבפה הנוקבא בנשיקתה אל בחי' פרצוף יעקב הנה ההבלים הולכים לדודי אל פרצוף יעקב שהוא בחי' הארת פרצוף ז"א וז"א המדבר קורא את בחי' זו דודי בבחי' דוד כאמן והוא למישרים כי ע"י נשיקת הזכר לנקבה ונקבה לזכר נכלל הדכר בנוקבא ונוקבא בדכר חסדים בגבורות וגבורות בחסדים כידוע ומסוד ההבלים היוצאים מפה זכר אל הנקבה ומנקבה לזכר והוא דובב שפתי ישנים אני לדודי ועלי תשוקתו הוא בחי' היחוד השלם הנעשה באצילות אחר עלייתה במקום דודה.

זאת קומתך דמתה לתמר עיי' למעלה בפנים מ"ש בשם הלק"ת שר"ת של ק"ומתך ד"מתה ל"תמר הוא דק"ל שהוא תרגומו של תמר וזהו דמתה לתמר ולא תמר עצמו רק דומה לתמר שהוא דקל תרגומו של תמר עיי"ש בסודו ולזה נ"ל מ"ש בפרדס בשם החזקוני פ' בראשית ששם אדני כתיב בתורה קל"ד פעמים כי ה"ס הדק"ל בסוד קומתך דמתה לתמר וכן שם אדני במלי ומילוי אדני ג"י לתמר ע"ה כמ"ש בפנים בשם הלק"ת עיי"ש והבן דמתה לתמר עולה בגי' ד' מילואי הוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וג' מילואי אלקים ש' רל"ה רל"א ג"י שמ"ע ישראל ד' אלקינו ד' אחד ומעתיק לך מ"ש בפע"ח שער הק"ש פ' י"ב וז"ל וצריך לכוון במלת אחד בשם ס"ג כי הוא המעלה את הנשמות והמ"נ של אמא לצורך זיווג או"א הנעשה עכשיו בשעת קריאת פסוק שמע ישראל בתיבת אחד כי שם ב"ן מעלה מ"נ של המלי' ושם ס"ג מעלה מ"נ של הבינה אעפ"י שגם שם יש שם ב"ן עליון דבינה עכ"ז השם ס"ג הוא ד המעלה כנזכר ביחוד של כת"י מורי זלה"ה ולכן אמר שקבלת ד' מיתת בד' תכוון להעלות זו"נ ונמשך אל הבינה בסוד מ"נ ע"י שם ס"ג אמנם שם ס"ג זה תכוון אותו בד"י של אח"ד כילד הרי ביארנו לעיל במלת שמע כי ע' של שמע תכוון בה לשם ס"ג לבדו וע"ה של עשרה אותיות שבשם ס"ג הרי ע' ונשאר חשבון ד' אותיות שלא קבלו הארה מהם כי הם יותר עם יוד אותיות הרי הם ע"ג וביארנו כי אז עדיין לא הי' העלאת מ"נ ולכך לא קיבלו הארה רק מחשבון ס"ג לבדו וע"ה הוא ע' דשמ"ע ונשאר חשבון ד' אותיות שלא

עולם הבריאה ששם מקום הקליפות ושם הוא רובו טוב ומיעוטא רע והם מעורבים יחד כמ"ש בע"ח שער הקליפות פ"ב עיי"ש והנה יש קושיא וסתירה בע"ח מ"ש בשער סדר אבי"ע פ"ח בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ד בענין טוב ורע שבעולם הבריאה והוא סותר למ"ש בשער הקליפות פ"ב בענין טוב ורע שבעולם הבריאה עיי"ש ויש ליישב עיין במבוה"ב שער הקליפות פ"ד ופ"ה ודוק היטב [ובמס' עירובין דף כ"א ע"ב כלא השדה בא ולהלן ת"ח שעוסקין בתורה מתוך הדחק שהם תמכין דילה בגלותה כשיורדות לבי"ע ואגרא דכלה דוחקא].

נלינה בכפרים הנה כפרים הם כח"ב שבהיכל ק"ק דבריאה ששם אור הבינה דאצילות מתגלה כמבואר למעלה בפירוש עד שהביאותיו אל בית אמי ואל חדר הורתי עיי"ש וסוד הבינה הם אשכול הכופר המכפרת ומטה את עון בית ישראל כמ"ש למעלה בפסוק אשכול הכופר ובפי' כפרים עם נרדים כמלא שני ספירות שבהיכל ק"ק דבריאה נקראים כפרים ע"ש שאמא עילאה מקננא בכורסיא בתלת ספירן עילאין כמבואר בע"ח שער כסא הכבוד פ"ה במהדורא בתרא בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפ"ד שאור מתכולן מכח"ב דאצילות ומאיר בג"ר דא"א ואו"א דבריאה אבל בג"ר דזו"ן שה"ס היכל ק"ק דזו"ן אינו מתגלה רק אור הבינה דאצילות עיי"ש והנה כאן מדבר מסוד היכל ק"ק המתגלה בחול שה"ס ק"ק דזו"נ דבריאה כי דאו"א אינם נפתחים בחול והוא מבואר כבר למעלה בפסוק עד שהביאותיו אל בית אמי עיי"ש וגם כל ספירות דבריאה נקראים כפרים נגד ספירות דאצילות שהם עיירות גדולת וגם כי אצילות הוא סוד חכמה ובריאה בינה וה"ס הכפרים שהוא סוד הבינה יוה"כ הכיפורים [וכן מצאתי ברמ"ז שכ' בפי' מדרש הנעלם ר"ש חיי שרה שכפרים הוא בבריאה נגד האצילות שה"ס עיר עיי"ש ושם במס' עירובין אל תקרי בכפרים אלא בכופרים עיי"ש כי מבריאה ואילך מתחיל הבחירה ומע"ר ועיי' הספעת הטובה נעשים כופרים רחי"ל] והנה בלילה זמן שליטת החיצונים והכופרים ומתתקן ע"י לנוגי דכפרה ועיין למעלה בפי' כפרים עם נרדים שכפרים ה"ס המלכים שצריכין בירור].

והנה מבואר בע"ח שער מנחם ומערב פ"ד ופ"ה ופ"ו כי בלילה בערבית שהנוקבא בעולם הבריאה בהיכל ק"ק דזו"ן דבריאה ויסוד דז"א יורד ג"כ אל נוקבי' דילי' שבהיכל ק"ק ומזדווג עמה שם עיי"ש בכוונת השכיבנו לכה דודי בסוד הליכת רגל מבורכת יסוד דז"א כמבואר למעלה בשם ס' מאורי אור כלא השדה לעולם הבריאה כנ"ל שה"ס השדה נלינה בכפרים בסוד לינה וזיווג יסוד דז"א עם הנוקבא בכפרים שה"ס היכל ק"ק כנ"ל [ובס' עמק המלך שער ערכי הכינויים ערך מלון שהוא זיווג ת"ת או יסוד באכסניא ואינו יחוד גמור רק מלון לינה אחת עיי"ש או ירמז לבחי' ו' היורדת לד' אחר חצות לילה ומזדווגת עמה בסוד

רוחא

השמטה

שלא קיבלו התורה מהם כי הם יותר גבוהים וה"ס ד' אותיות המעולים ששם ג' יודין וא' שבשם ס"ג שחשבונם א"ל ועתה שהוא המעלה מ"כ ממש הנה עתה צריך להאיר בה ד' אותיות ייא"י הנ"ל אמנם סוד התורה שמקבלת עתה מד' אותיות הנ"ל הוא כי תחלה לא היתה רק אדני פשוט ועתה הוא אדני במילואו אלף דל"ת נו"ן יו"ד כמ"ש שצריך לכוון בד' של אחד במילוי אדני הנ"ל והנה צריך לכוון כי מילוי הזה לקחה ע"י התורה זו הנמשכת אלי' מד' אותיות ייא"י שבשם ס"ג הנ"ל וביאור הענין יותר הוא כי המלוי היא בינה דינין כמו שארז"ל תמר בתמרורותיי עומדת ובקשו חכמים להמתיקה והענין כי המל' נקראת תמר כנודע והענין כי תמ"ר ה"ס ש"ך דינין כפולין כי כבר הודעתיך כי יש דינין באחוריים דדכורא ודנוקבא אמנם כשנכנסת המל' ולוקחת הב"פ ש"ך דינין נעשה תמר ג"י ב"פ ש"ך ולכן בתמרורותי' עומדת אמנם כדי להמתיקה צריך להמשיך אלי' שם ייא"י הנ"ל משם ס"ג של אמא עילאה שהוא ג"י אל שהוא רחמים בסוד חסד אל כל היום וכאשר תמשיך אל לתמר יהי' הכל ג"י שם אדני במילואו כמלא שאין לה אדני במילואו עד שנמשך אלי' שם ייא"י משם ס"ג והם חשבון הנותרים מחשבון ע' של שמע אך קודם זה היתה תמר עכ"ל ובזה תבין סוד ע' גדולה דשמע וד' גדולה דאחד וגם כנ"ל בסוד ייא"י שמשם ס"ג הנמשך לה הוא מרומז בר"ת ישראל יהו"ה אלקינו יהו"ה וז"ס דמתה לתמר כי מתמר נעשה לתמר ע"ה ג"י אדני במילוא ועה"ם למעלה בפנים בשם לק"ת ולכן ג"י של דמתה לתמר ג"י של הפסוק שמע ישראל כי אז מקבלת שם אדני במילואו ונמתק מרירות תמר שבה כנ"ל וסוד שמות הוי' ואלקים של הפסוק שב' ד' מילואי הוי' וג' מילואי אלקים ה"ס המשכת המוחין הנמשכין ע"י עליית מ"כ זה ומזדווגו או"א ונמשך מוחין לז"א ר"ק דגדלות מאמא וה"ס ד' מילואי הוי' ומתלבשין בסוד המוחין דקטנות שה"ס ג' מילואי אלקים כמבואר שם בע"ח שער הק"ש פכ"ב עיי"ש וכ"ז נעשה בכוונת פסוק ראשון דק"ש ועיין מ"ש למעלה בפסוק חמוקי ירכיך כמו חלאים מכוין סוד הוי' אלקים שבפסוק זה ועפ"ז תבין ג"כ סוד זאת קומתך ג"י מס"ח בין יוסף וק"ת של זא"ת קומתך דמתה הוא שם כס"ה ג"י מס"ח בין דוד עיי"ש ותבין סודו וגם זה של לתמר שג"י מילואי אדני קנתה בעלייתה למ"כ בזיהג או"א הנמשכת בעת קריאת פסוק ראשון של ק"ש.

ונתיקים

רוצה דשביק בה בעלה ושבן כי הע"ס שנכללין בתפלות בלאה הנה אז הזיווג לעשותה כלי והכנה לזיווג הבוקר ומאחי רוצה יוכר לדי [או בסוד ירידת ע"ס התוספות דנוקבא בתחלת הלילה וגם כלי חב"ד דז"א וסיוע מהר"ק בכל השבוע כדי לברר וזהו לכ"ה דודי נצא השדה] וכ"ז בסוד לינה לילה ואורה אח"כ נשכימה לכרמים שה"ס השכמת הבוקר כי הנה מבואר בע"ח שער הנסירה פ"א ושער תיקון נוקבא פ"ב אות ח"ה ובפע"ח שער התפלה פ"ז ושער התפילין פ"ז ושער תיקון חצות פ"ב כי בלילה אחר חצות יורדת נקודה העיקרית של כתר דנוקבא לבי"ע וע"ס התוספות שלה ומשאלת ללאה שתגדיל קומתה לצורך הזיווג שאחר חצות לילה שאז הזיווג עם לאה והנה בבוקר עולה זאת הנקודה למעלה באצילות וע"ס התוספות שלה יורדין למטה בבי"ע ועולין אח"כ עם חלקי הבירורים שמבררת בבי"ע ע"י תפלות ומע"ט של בית ישראל עיי"ש.

והנה מבואר בהקדמה של ס' פע"ח שגם ג"ר התוספות דז"א יורדין אחר שמסתלקין מז"א עיי"ש ועיין מ"ש לעיל בפסוק כתפוח בעצי היער ובפסוק דודי ירד לגנו והנה מבואר שם בהקדמה לפע"ח שהנה כלים דזו"נ היורדין למטה בבי"ע הנה כלים החיצונים יורדין בעשי' וכלים אמצעים שלה ביצירה וכלים פנימים שלהם בבריאה ועולין חלקי בירורי העשי' ע"י כלים החיצונים דזו"נ ודיצירה ע"י האמצעיים ובריאה ע"י הפנימים ועולין מן הבריאה בסוד מ"נ לאו"א ומזדווגין וכמשך עי"ז מוחין לזו"נ בק"ש מוחין ו"ק דגדלות ובעמידה שלימות המוחין עיי"ש היטב.

והנה בפע"ח שער הק"ש פ"ד ופי"ב מבואר תיכף שהמלי' עלתה עד היכל אהבה דבריאה הנה ע"י היכל אהבה זה נעשה התעוררת לזיווג או"א דאצילות וע"י שהצדיקים מוסרים נשמתם ומקבלים עליהם כל ארבע מיתות ב"ד בשביל רחימא דקב"ה ושכינתי' הנה עולין זו"נ עם נשמות הצדיקים למ"נ באמא עם כל הבירורים וממשכין מוחין ו"ק דגדלות לזו"נ עיי"ש [ואז סוד השכמת בה"מ וכמ"ש חז"ל שם בעירובין נשכימה לכרמים אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שעל ידיהם נעשה כל בחי' היחוד] [גם יש לתת טעם לשבח למה אמר נצא השדה נלינה בכפרים וקרא לבריאה שדה ועכשיו קורא לבריאה כרמים עפ"י מ"ש הרמ"ז בפי' זוהר בהר שנקודה העיקרית של המל' נקרא שדה וט"ס התוספות נקרא כרם עיי"ש והנה הנקודה העיקרות יורדות לבריאה בחצות הלילה ולכן בלילה נקרא הבריאה שדה על שמה ובבקר יורדין ע"ס לבריאה ולכן נקרא הבריאה כרמים על שמה].

וזהו נשכימה לכרמים ה"ס היכלין דבריאה ששם אמא מקננת סוד היין שבכרמים ועמ"ש למעלה בפי' שמוני נטרה את הכרמים ושם נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שה"ס המלאכים שבהיכל אהבה דבריאה שנקראים גפנים ורמונים שהם מעוררין את האהבה כמבואר בזוהר פקודי דף רכ"ג ע"ב

השמטה

ובתיקונים תקונא שבעין איתא זאת קומתך דמתה לתמר מאי לתמר להאי דאתמר צדיק כתמר יפרח [ועיין בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינויים ערך תמר שיש זכר צדיק כתמר יפרח ויש נקבה יושבת תחת תומר ויהיו בת"ת ומל'] עמ"ש בפנים בשם הלק"ת שיסוד ז"א נקרא תמר שה"ס כפות תמרים שהוא היסוד שלולב הגבוה מכל המינים ודעת דנוקבא שה"ס הדקל קל"ה ע"ה בסוד דעתן של נשים קלה והוא מכוון נגד יסוד דז"א שה"ס התמר והיא דמתה לתמר בסוד דקל תרגומו של תמר עיין בפנים למעלה והנה דעת דנוקבא אינו למעלה בראשה רק למטה בין כתפי' בשליש העליון שבגופה שמסתיים בחזה שלה כמ"ש במבוה"ש ש"ו פ"ט ובע"ח שער דרושי הצלם דרוש ב' בכללי החו"ג ושער לידת המוחין פ"ב ובפע"ח שער התפילין פ"ח ובלק"ת פ' בראשית בדרוש חטא אדה"ר ולידת קין והבל ושת עיי"ש והנה יסוד דז"א מסתיים ממש במקום שדיים שלה ששם מסתיים דעת שלה בעמדה אב"א עמו כמ"ש במבוה"ש ש"ו סוף פ"ח ובפע"ח שער כוונת אמן פ"א ושער הלולב פ"ג להר"ר יוסף מערבי בענין שאתרג עיי"ש וזהו ושדייך לאשכולת כי קומתך דמתה לתמר שהוא הדעת שלה שמכוון ממש נגד יסוד ז"א ומסתיים בשוה עמו ובמקום סיום יסוד ז"א ובתוכו יסוד לאה שהם שדיים שלה הנעשה מסוד שם שדי שביסודות הנ"ל כמ"ש שם במבוה"ש עיי"ש ויסוד כינוי להשכול וזה ושדייך לאשכולות כמ"ש כ"ז למעלה בפנים עיי"ש ועי' בפסוק צרור המור דודי לי בין שדי ילין מ"ש לתרץ כי מכ"מ בכתבו האריז"לה"ה נראה שיסוד ז"א מסתיים בסיום גופא ת"ת דנוקבא ממש עיי"ש מ"ש בתירוץ הדבר ועיין בלק"ת בדרוש חטא אדה"ר להר"ש נגרי"א בפ' בראשית שכ' שם שיסוד דז"א מסתיים בטיבור דנוקבא שהוא מקום סיום שני שלישי הגוף וכן הוא ג"כ בפע"ח שער ר"ח פ"ב עיי"ש מהחברים ול"ע ועיין במבוה"ש ש"ו פ"ה ובע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ה ועיין עוד בשער הארת מוחין בשער הירח פ"ב וגם בדרוש א"ע ב"ח ובמבוה"ש ש"ו פ"ה ופ"ח והנה מבואר במבוה"ש ש"ה ח"ב ופ"ג ששם שדי שבשדיים הוא רפה בלא דגש בסוד בין שדי ילין ושדי שביסוד הוא בדגש וכן ושדייך לאשכולות הנה ושדייך ג"י בלא דגש כי שדגש מורה על שדין ובשדיים הוא רפה כמ"ש והנה מבואר בלק"ת ליקוטי משלי בפסוק כי כל מלוה

ע"ב וסוד פתח המגדל סוגר נ"י דש"ם כי סוד השדיים הם בהיכל אהבה דבריאה כמבואר שם בזוהר דף רכ"ג ורכ"ז ועיין מה שכתבתי למעלה בפסוק התאנה חנטה פגי' עיי"ש באריכות ועיין למעלה בפסוק שני שדייך כשני עפרים בסוד השדיים של היכל אהבה וע"י היכל אהבה זה שבבריאה נעשה התעוררות זיווג או"א דאצילות לצורך יחוד דזו"ן כמבואר בפע"ח בשער הק"ש פכ"ד ופכ"ג ובשער העמידה פט"ז עיי"ש והנה מהיכל אהבה דבריאה זה משם עולה הנוקבא למ"נ באו"א כמבואר בפע"ח שער הק"ש פי"ב וזהו שם אתן את דודי לך ר"ל בהיכל אהבה ששם סוד הנשקים וגם סוגר ורמונים שם אתן את דודי לך לעלות למ"נ באו"א להמשיך לך מוחין מן זווגם ולכן נדרש בזוהר פקודי דף רנ"ג ע"א פסוק שם אתן את דודי לך על היכל אהבה עיי"ש ובזוהר בראשית דף מ"ד ע"ב עיי"ש והבן [או אפשר כשביומה לכרמים בסוד בירורי הבריאה נראה אם פרחה הגפן בירורי עשי' הנצו הרמונים בירורי יצירה שכולם עולין עם זו"נ למ"נ באו"א מהיכל אהבה כמבואר בהקדמה לפע"ח].

(יג) נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת דֹּדַי לָךְ׃ (יד) הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃

הנה בזוהר בראשית דף כ"ד ע"ב מבואר שיש מלאכים בהיכל אהבה הנקראים רמונים וכן מלאכים הנקראים נשקים וכן מלאכים הנקראים דודאים [והנה י"ל שרמונים נגד נה"י דנוקבא כי רמון בסוד כמבואר בלקוטי פ' עקב ונשקים נגד חג"ת דנוקבא עיי"ש בלקוטי שם. הגפן בנוסח דנוקבא ודודאים נגד חב"ד דנוקבא שנעשים מנ"ה דז"א שהם שני כרובי' [ובגמ' עירובין פרחה הגפן בעלי מקרא פתח הסמדר אלו בעלי משנה הנצו הרמונים אלו בעלי גמ' עיי"ש לפ"ז גפן סוד בירורי עשי' בסוד אשכול כגפן סמדר בירורי יצירה לעשות משך שדי ולחבר הי' נשך בסוד מטטרון ולהגרא סי' משתל' בסוד אליו שסיא ד"ל כי מ' ב' דלתין ק' ב' רישין הנצו הרמונים בסוד בירורי בריאה שהם מט"ט בבריאה וסוד רמון לחבר במ"ט בסוד הל"א וס"ג ולהגרא בחילוף מ"י ממט"ט] והנה הם מעוררין האהבה ומעלין רי"ח מנ"ש של הצדיקים למעלה וע"י נורמין זיווג או"א כמבואר שם בזוהר פקודי ובפע"ח בענין היכל אהבה והנה נגד נשקים אמר אם פרחה הגפן ונגד הרמונים אמר הנצו הרמונים ונגד הדודאים אמר הדודאים נתנו ריח וריח הי"ם המ"נ כמבואר למעלה בפסוק נרדי נתן ריחו ובפסוק וריח שלמותיך כריח לבנון עיי"ש והבן.

והנה י"ל עוד עפ"י מה שכ' בפע"ח שער הק"ש פי"ז שכמו שזו"נ דאצילות עולין מ"נ בבינה דאצילות כן עולם עשי' ויצירה שהם זו"נ עולין אל הבריאה שהיא אימא עילאה וע"י עליית מ"ן אל הבריאה יזדווגו או"א של הבריאה ליתן מוחין אל זו"נ דבריאה דוגמת האצילות אמנם יצירה ועשי' אינם בעלי זיווג עיי"ש והנה בזוהר ויצא דף קס"ו ע"א מבואר בסוד הדודאים הם תרין כרובים עיי"ש והנה מבואר בזוהר תרומה ובפי' זוהר אחרי מות דף ס"ז ע"א מבואר בסוד הכרובים הם סוד זו"נ דאצילות עיי"ש וכן כל נה"י זו"נ שבכל עולם מכונה בשם כרובים ועיין בס' מקדש מלך בפי' זוהר ויצא שם פי' בסוד הדודאים הם זו"נ דבריאה שהם מט"ט וסנדל' דבריאה כמבואר בע"ח בשער מ"נ ומ"ד דרוש ח' ובשער סדר אבי"ע פ"א בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפ"ב עיי"ש וכן יצירה ועפ"י

השמטה

ונקוה ותוגה אור ומבואר ששם שדי שביסוד אמא הוא ג"כ רפה בלי דגש עיי"ש ובפע"ח שער השבת פי"ד ואי"כ מכ"ש ששם שדי שביסוד אבא הוא רפה בלי דגש והנה יסוד אבא הארוך המגיע עד יסוד דז"א ומלובש ביסוד ז"א הרי הם ב"פ שדי א' עם דגש וא' בלי דגש שהם האשכלות כמ"ש למעלה וכן אשכולות בגי' ע"ס דג"ש ובלא"ה דג"ש שהוא סוד ב' יסודות דאבא ודז"א שהם ב' שמות שדי א' עם דגש וא' בלא דגש והבן.

לכה דודי נצא השדה עיין מ"ש למעלה בפנים בסוד נצא השדה היא עולם הבריאה וכן נצא השדה בגי' שבעה פי' היכל שהם ז' היכלין דבריאה וכן ק"ת של לכה דודי נצא השדה הוא שם אהי' בגמטריא ואמא מקננא בבריאה וכן שדה במילואו כזה שין דלית הא קי"ת נקיה בגי' ז"פ היכל גם בגי' ג' מילואי אהי' קס"א קנ"א קמ"ג וכן בגי' נצא השדה וכן הקי"ת של לכה דודי נצא השדה שהיא ג"כ אהי' שהיא הבינה המקננת בבריאה הכולל ז' היכלין שז' פי' היכל בגי' ג"כ תנ"ה והבן ולכה דודי בגי' יסוד עי"ס שהיא יסוד דז"א היורד לבריאה עיי' בפנים.

הדודאים נתנו ריח עמ"ש למעלה בפנים והנה יש עוד לפרש כי הנה מבואר בפע"ח שער הק"ש פי"ב שעליית זו"נ למעלה באמא למ"נ הם ע"י נשמת הצדיקים ונפש ורוח הצדיקים שהם מזו"נ

דאצילות

ועפ״י ה״ס תרין כרובין שה״ס זו״נ דכללות שה״ס מטטרון וסנדלפון דיצירה ועפ״י המבואר שם בסדר אבי״ע [ועיין בס׳ עסיס רמונים שער ערכי הכינוים ערך כרובים שהם בת״ת ומל׳ או במט״ט וסנדל״ף שהם כרובים למטה ממלכות עיי״ש] והנה זו״נ דבריאה או יצירה ועפ״י שה״ס הדודאים תרין כרובין נתנו ג״כ ריח שעלו למ״נ לאו״א דבריאה וסוד המ״נ ה״ס הריח כמבואר למעלה והבן [והם בגמ׳ עירובין הדודאים נתנו ריח שאפילו הרשעים נותנין ריח עיי״ש וז״ל אלו ואלו עתידין שיתנו ריח וה״ס העלאת מ״נ ממעשינו ע״י הכרובים].

ועל פתחינו כל מגדים הנה עיין מ״ש למעלה בפי׳ פרדס רמונים עם פרי מגדים ובפסוק יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו שסוד מגדים ה״ס ה״ח וה״ג שבדעת והנה עתה כשעולין למ״נ באו״א הנה נמשך לז״א סוד ו״ק דגדלות וג״ר דגדלות אינו מקבל רק אחר שהנוקבא עולה באצילות ועמ״ש למעלה בפסוק לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב שסוד הדעת דז״א אינו נכנס בז״א רק כשנכנסין בו ג״ר דגדלות אבל בקבלת ז״א רק ו״ק דגדלות והנה עדיין הדעת שהוא מג״ר הוא למעלה מראשו דז״א ואינו מתפשט רק הארת החו״ג שבדעת מעל ראשו דז״א בתוכו אבל לא החו״ג עצמן עיי״ש.

והנה סוד החו״ג שבדעת ה״ס ב׳ כתפין דא״א והם באין מלובשים ביסוד אבא ויסוד אמא כמבואר בע״ח שער הנסירה פ״ו ובשער דרושי הצלם דרוש ב׳ בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש א׳ ועמ״ש לקמן בפסוק כרם הי׳ לשלמה וגומר עיי״ש.

והנה היסוד נקרא פתח ושער בסוד וזה שער השמים [וכמבואר זוהר ויצא דף ק״נ ע״ב ובס׳ מגדל דוד בפי׳ על מגלת רות בפסוק כי יודע כל שער עמי עיי״ש] [ובזוהר פ׳ בא דף ל״ו ע״א שפתח הוא כינוי ליסוד שהוא פתח הגוף עיי״ש] כמבואר בכמה מקומות בכתבי האריז״ל ה״ה וזהו ועל פתחינו כל מגדים כי החו״ג הם על פתחינו שה״ס יסודות דאו״א [שהם פתחים המשמשין כניסה ויציאה לזו״נ] שיצאו משם באצילות הראשון שיצאו מיסוד אבא בסוד טפה שלו וניתנו ביסוד דנוקבא ושם נתעברו ונשהו בבטן האמא ואח״כ נולדו ויצאו מפתח יסוד אמא לחוץ כידוע מסוד בירור זו״נ בתחלת התיקון ולכן יסודות דאו״א ה״ס פתחים של זו״נ שמהם יצאו ולהם נכנסים בסוד מ״נ [שסוד המ״נ בחי׳ עיבור שני דמוחין] והם על פתחי מוכנים ומזומנים על הפתחים ליכד שם ולהכין בריאה דז״א והבן [ועיין היטב בזוהר ויצא בסתרי תורה דף קנ״ו והבן].

חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך ר״ל שאותן ו״ק דגדלות המוחין שנמשכין לז״א הם חדשים כי המוחין נמשכין מלמעלה מעלה עד א״ס כמבואר בפע״ח שער הק״ש פי״א וע״ו וזהו חדשים.

גם ישנים ה״ס הבירורין שהעלו מסוד נובלות שלמעלה למ״נ באו״א ומתבררים ע״י זיווג או״א ע״י מוחין החדשים שהמשיכו מלמעלה וניתנין אח״כ בסוד מוחין לז״א כמבואר בהקדמה לס׳ פע״ח עיי״ש והם ישנים מן אותן המלכים שמלכו ומתו וה״ס ב״ן דנקודים ונתקנים ע״י מוחין החדשים הנמשכין מלמעלה בסוד מוחין חדשים וכן בסוד מ״ה החדש שה״ס מוחין שמקבלין אח״כ בעת חזרתן פב״פ בסוד פנימיות וזהו חדשים גם ישנים ועיין במבוה״ש ש״ב ח״ג פ״ח [או יאמר מגדים ה״ס אורות או״א כמ״ש למעלה בסוד פרי מגדיו כי מגד בגי׳ הוי׳ אהי׳ וסוד חדשים ה״ס הבירורין דאו״א החדשים וגם ישנים שנתבררו כבר או להיפך חדשים הם

אורות

השמטה

דאצילות הם עולין למ״נ לצורך זיווג זו״נ ולצורך זיווג או״א דאצילות עולין נשמת הצדיקים שנשמה בא מבינה ולכן נשמת הצדיקים הם אחים לזו״נ שהם ג״כ בני הבינה אלא שזו״נ שנולדים מאמא הם אחים הגדולים ונשמת הצדיקים הם אחים קטנים כי זו״נ יצאו בראשונה קודם להם והנה הבנים הם תמיד עולין בסוד מ״נ לאביהם ואמם ולכן א״א לזיווג או״א אם לא שתעלה זו״נ להם למ״נ ואז ע״י עליית אחים הגדולים שהם זו״נ יכולין ג״כ אחים הקטנים שהם נשמת הצדיקים להתחבר עמהם ולהעלות באמא בסוד מ״נ עיי״ש ובפ״ה ובע״ח שער מ״נ ומ״ד דרוש י״א אות ט״ז ואות י״ט והנה בזהר ויצא דף קנ״ו מבואר שהדודאים הם תרין כרובין ועיין בס׳ זוהרקי״ע בפי׳ זהר אחרי מות דף ס״ג ע״א שכ׳ שזו״נ מכונים לפעמים בסוד כרובים עיי״ש ולכן יש לומר שהדודאים ה״ס נשמת הצדיקים הבאים מבינה דוגמת זו״נ והם אחי זו״נ ומכונים בשם כרובים והם נתנו ריח בסוד המ״נ כמבואר בפנים ויפה כדרש תיבת דודאי״ם בס׳ עטרת צבי בפי׳ לזהר ויצא שם שכ׳ שדודאים בו מרומזין שבעה צדיקים כי דוד מדודאי״ם ה״ס דוד המלך וא׳ מדודאים הוא ר״ת של אברהם אהרן כי שניהם מתחילין בא׳ וי׳ של דודאים הוא ר״ת יצחק יעקב יוסף שכולם מתחילין בי׳ ומ׳ של דודאים הוא ר״ת משה ודוגמת זה כתב בלק״ת בפ׳ וישלח שבתיבת ישראל מרומזים האבות והאמהות יצחק יעקב שרה רבקה רחל אברהם לאה עיי״ש בס׳ עטרת צבי ולפמ״ש ירמוז לסוד נשמת הצדיקים שברעם בשבעה הצדיקים אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד שה״ס חג״ת נהי״מ כי הם אחי זו״נ ולכן נ״ל לומר שלפיכך בא דוד ברמז דודאים בשלימות ולא בר״ת של אות א׳ כמו האחרים כי דוד ה״ס נוקבא דז״א אשר הוא פרצוף בפ״ע משא״כ ו״ק שכולם רק פרצוף א׳ דז״א והבן.

והנה

אורות דלמעלה וישנים הם הבירורין שצריכין חידוש עתה].

וז"ש דודי צפנתי לך כי מה שבירר העליה והלפנים בסוד הצפון שהוא העלאתם בבינה בסוד מ"נ שה"ס צפון ומצפון זהב יאתה מה רב טובך אשר צפנת והם לך לצורך להמשיך לך סוד המוחין כי המוחין נעשין מסוד הבירורין שעולים עתה בסוד מ"נ לאו"א וגם כמשך מלמעלה ממה שנתברר כבר וזה גורם עליית הנוקבא למ"נ באו"א כי ע"י עלייתה נמשכין מוחין לז"א וזהו צפנתי שאני הגורם וכן יש לפרש כפשוטו ועל פתחינו כל מגדים ר"ל כל מיני אורות שה"ס מגדים וישנים וגם בין דנקודים [illegible] והם עלמין כל מגדים [illegible] בין דנקודים ומ"ה החדש והבן אלא לפי מה שמבואר ברוב הדרושים בע"ח הנה מוחין דמ"ה אינם באין עד חורבן הבית ולכן צריך לפרש ישנים על הבירורים וחדשים על המוחין החדשים והבן [ובגמ' עירובין חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך קדרים על דברי תורה ודברי סופרים כי דברי סופרים מעלין כוונות דאו"א לצורך זיווג או"א וד"ת מעלין כוונות זו"נ לצורך זיווג זו"נ וכלם הם צפונים לצורך ז"א או לצורך מוחין או לצורך זיווג] והנה שם בעירובין הדודאים כתבי ר"ח אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא ועל פתחינו כל מגדים אלו בנות ישראל שמגידות פתחיהן לבעלן ל"א שאוגדות פתחיהן לבעליהם וה"ס בירורין דדכר ונוקבא שבש"ע הדודאים הם בחי' [illegible] בחי' דכורין ועל פתחינו הם בחי' נוקבין שהם נקראים פתחים כי הכלולין יש בהם בחי' דכורין ובחי' נוקבין].

ח

(א) **מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא יָבוּזוּ לִי׃**

עיין בזוהר וישב דף קפ"ד ע"א והנה בשע"ח שער הק"ש פ"ז ופי"ב מבואר שבאחד דק"ש דשחרית מרומזין ז"נ העולין למ"נ כי אח הוא ז"א ויש בו ט"ס כמנין אח והוא אח של הנוקבא וז"א אחותי וד' של אחד ה"ס הנוקבא שהוא עומדת כנגד אחורי ד"ס שהם הנה"י דז"א ושניהם נעשין אחדות גמור ועולין למ"נ באו"א ועי"ז מזדווגים או"א ונמשכין מוחין רק דגדלות לז"א שה"ס חג"ת כהי' דתבונה ובחג"ת שם מקום השדיים וה"ס היניקה ונקרא יניקה דגדלות עיין בהקדמה לפי' שע"ח בענין חיצונית ופנימיות ושער חיצונית ופנימיות דרוש א'.

וזהו מי יתנך כאח לי שאני עולין לבינה בסוד מ"נ ובינה נקרא מי ואנו עולין שנינו בסוד א"ח מאחד ומתחבר עמי בסוד אחד וזהו כאח לי ואח"כ אתה מקבל בחי' מוחין יניקה דגדלות וזהו יונק שדי אמי וכ"ז הוא בסוד היכל אהבה דבריאה כנ"ל והנה אומרות.

אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי הנה זה הוא בסוד היכל רצון דבריאה כי מבואר בשע"ח שער הק"ש פ"ז ושער הקדישים פ"א בדפוס דוברוונא ובדפוסים אחרים בפ"ב שאחר עולם [illegible]

השמטה

והנה עוד י"ל שהנה סממני הקטרת שי"ס נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה ג' אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד הכלולים בגלל דודאים וזהו הדודאים נתנו ריח בסוד ר"ח סממני הקטרת שה"ס העלאת כלילין מבין הקליפות שבעשו ומז"ת שנשברו שאחר תיקונן ה"ס אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד וה"ס ו"ה ומשם הוי' י"א סממנים ג' ו"ה וכן י"א פי' דודאים ג' קטורת שה"ס י"א סממני הקטורת וה"ס בירור הנ"ל להעלותן בסוד המ"נ.

א"י שהנה הדודאים ג' ע' וה"ס ע' רברבי דמשו ישראל ז"ת דבינה שמקבלת הנוקבא מהם בעלותה למ"נ לאו"א כמבואר וידוע ואותן ז"ת ה"ס ז' הצדיקים בשורשן שבבינה וכן סוד הקטורת ירמוז לבינה בסוד שמן וקטורת ישמח לב וה"ס הריח.

אשקך מיין הרקח מעסיס רמונים עיין בפנים מ"ש בפירושו וצ"ל כי הנה ביארנו בפסוק התאנה חנטה פגי' והגפנים סמדר ובפסוק נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים עמ"ש בפנים שבהיכל אהבה דבריאה ה"ס הגפנים והרמונים המעוררין המ"נ וכו' עש"ש בזהר פקודי דף רנ"ג ע"ב וז"ל בהיכלא דא אית תרין ממנן כסורין דקיימין על אנף ורזא כגוון [illegible] קיימי בחביבותא ואלין אינון דעאלי רחימותא בין ישראל לתתא וקב"ה לעילא וכלהו מתערי רחימותא וקיימין ברחימו וכו' מתהבא כפקי תרין ממנן ואקרון אהבה על שמא דהיכלא ואלין קיימין לאשגחא על כל אינון דמיחדו יחודא דמאריהון ברחימו ומסרי נפשייהו עלי' ברחימו וסלקי ואסהידו לעילא וכל אינון דעבדין חסד בעלמא אינון חסדין סלקין ועאלין גו האי היכלא ומתעטרי תמן וסלקי לאתעטרא גו אהבה עילאה עיי"ש והנה מבואר בשע"ח שער הק"ש פ"ד ושער העמידה פכ"ו בסוד התעוררות המ"נ לצורך זיווג או"א להמשכת מוחין דוק דגדלות מאמא בק"ש וג"כ הגדלות מאמא וגם המוחין דאבא בז"א הבא כשעת ע"י התעוררות היכל אהבה זה דבריאה

שמאלי מהיכל אהבה להיכל רצון אחר שקיבל ז״א מוחין יניקה דגדלות הנה יורד הארת המוחין הללו עד נוקבא דבריאה בסוד ליקי קדרה ועי״ז יש בה כח לעלות מהיכל אהבה להיכל רצון ושם בהיכל רצון יורד הארת ז״א בסוד פרצוף יעקב יורד מן אצילות עד היכל רצון דבריאה ומזדווגת שם עם הנוקבא בסוד נשיקין בסוד וישק יעקב לרחל וכל ירידת האורות מן האצילות לנוקבא דבריאה כדי ליתן בה כח שתוכל לעלות באצילות כמבואר כ״ז בפע״ח שער הק״ש׳

וזהו אמצאך בחוץ ר״ל שאמצאך בחוץ מעולם האצילות ותרד להיכל רצון דבריאה שהוא חוץ לבית שהעולם אצילות נקרא בית כמ״ש למעלה בפי׳ לכה דודי נצא השדה ושם אשקך בסוד זיווג הנשיקין אבל שם גם לא יבוזו לי להיות בבזיון כאן כי ע״י שאתה יורד אצלי אתה תחזיק בידי ותעלני למעלה באצילות ואם ח״ו אשאר בכאן ואתה לא תרד אצלי להעלני הרי הכל מבזים אותי.

והנה כשתרד אצלי להיכל רצון משם.

(ב) אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃

כי מבואר בפע״ח שער הק״ש פכ״ט שאחר שירד ז״א להיכל רצון הנה אח״כ עולין שניהם עד היכל ק״ק דבריאה וזהו אנהגך אביאך אל בית אמי שה״ס היכל ק״ק כמבואר זוהר פקודי דף רכ״ז ע״ב אנהגך אביאך אל בית אמי דא בית ק״ק עיי״ש ועיין למעלה בפסוק אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאותיו אל בית אמי עיי״ש הטעם למה נקרא היכל קה״ק בית אמי [ואעפ״י שיסוד דנוקבא מכונה בזוהר בכמה מקומות בית קדשי קדשים הנה גם היכל קה״ק נקרא כן ע״ש יסוד אמא כמבואר בעטרת לבי בפי׳ זוהר בראשית דף מ״ה עיי״ש נו׳ כמ״ש בפי׳ שררך אגן הסהר שהיכל ק״ק מכוון באמצע דוגמת נקודת ציון והבן].

תלמדני הנה מבואר עוד שם בפע״ח שער הק״ש פכ״ט שבעלות יעקב ורחל מהיכל רצון להיכל ק״ק דבריאה הנה אז מתחיל ליכנס יסוד אבא בראשה דז״א כי עד עתה לא קיבל רק ו״ק מגדלות אמא אבל ג״ר דגדלות מאמא לא קיבל עדיין וכן מאבא לא קיבל רק עתה מתחיל יסוד אבא הארוך ליכנס בראשה דז״א ומאיר הארה גדולה דרך קו האמצעי דז״א עד יסוד דז״א ומשם מאיר הארה אל הבריאה אל הנוקבא שעולה מהיכל רצון להיכל ק״ק עיי״ש.

והנה סוד התורה הוא יסוד דאבא כמבואר בלק״ת פ׳ יתרו ובליקוטי תהלים בפסוק טוב לי תורת פיך ובפסוק ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל ובפע״ח שער קריאת התורה פ״א ובשער חג הסוכות פ״ב בפי׳ הפסוק מכל מלמדי השכלתי עיי״ש וזהו תלמדני מסוד התורה שה״ס הארת יסוד אבא המאיר לה בעלותה אל בית אמה וה״ס נהר דנפיק ונגיד עיי״ש בזוהר פקודי והבן.

אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני הנה עיין היטב במ״ש למעלה בפירוש לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב שז״א אינו מקבל הדעת שה״ס ספירה אחת מג״ר דגדלות עד עלות הנוקבא בבריאה כי אין נותנין דעת לז״א רק לצורך זיווג הנוקבא וליתן עיטרא דגבורה של הדעת אל הנוקבא וזהו אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני ר״ל שאעלה מן בית אמי שה״ס היכל ק״ק עוד למעלה באצילות ועי״ז אתה תקבל ג״ר דגדלות ואז יש לך דעת שלם לצורך הזיווג ואני נוטל עיטרא דגבורה לבנין פרצופי ולתקן דעת שלי והרי כאלו אני משקה אותך בידי כי אני הוא הגורם והמ״י.

וזהו

השמטה

דבריאה עיי״ש והנה מבואר עוד בפע״ח שער הק״ש פ״כ ופכ״א ובשער העמידה ספ״י ופט״ז שו״ק דגדלות דאמא הניתנין לז״א בק״ש הוא נמשך ע״י זיווג או״א בבחי׳ החיצונית שלהם אבל המשכת ג״ר דמוחין דגדלות מזדווגין או״א בבחי׳ האמצעות שלהם וזיווג זה לצורך המשכת ג״ר דגדלות א״צ עליית מ״נ דזו״נ כי אינו צריך רק כניסה בז״א ודי במ״נ שהעלו בק״ש לצורך מוחין ו״ק דגדלות עיי״ש וזהו אשקך מיין הרקח מעסיס רמונים כי עתה בעליית הנוקבא באצילות אז מקבל ז״א הג״ר דגדלות מאמא ומוחין דאבא אשר נעשה מזיווג או״א הנעשה ע״י סוד התעוררות המ״נ של היכל אהבה ששם הגפנים בסוד יין הרקח היוצא מהגפן ובסוד הרמוני׳ שה״ס עסי״ס רמוני״ם שהם גורמין התעוררות זיווג הזה ומה שאמר אשקך עיין בפנים מ״ש כי עלייתה לאצילות גורם זה וזהו אשקך כאלו הוא משקה אותו והבן עוד כי מבואר בפע״ח שער העמידה פט״ז ושער ר״ה פ״ד ובדפוס דאברהאווכא הוא בפ״ג שלצורך המשכת המוחין דנוקבא בסוד הנסירה אינו עולה למ״נ רק ז״א לבדו בסוד הדורמיטא אבל לצורך המשכת מוחין לשניהם צריך שיעלו שניהם זו״נ כי כ״א עולה למ״נ לצורך חבירו הנוקבא עולה לצורך המשכת מוחין לז״א וכן הז״א לצורך הנוקבא עיי״ש וזהו אשקך כי עלייתה למ״נ גרם המשכת המוחין לז״א ונמצא כאלו היא משקאת אותו אלו המוחין מידה והבן.

שמאלו

וזהו אחבק מיין הרקח היינו הגבורות והם עסיס רמוני שהם מקובלים בדעת שלי ורמון היינו הדעת כמ״ש למעלה בפסוק כפלח הרמון רקתך ובפסוק שלחיך פרדס רמונים ומתחלה כשנכנסין בז״א והם חלק הנוקבא ואח״כ נותנין ז״א אל הנוקבא ועיטרא דחסדים נשאר לו [או אנהגך אל בית אמי היינו האצילות שהוא בית אמי כי זו״נ יורדין לפעמים אבל אמא מגיד ביתה שזה באצילות רק השראה מקננא בכורסיא תלגדכי בקשתה על יחודא בסוד ז״א בסוד הזיווג דנשיקין או התחתון וזיווג זו״נ נקרא שתי ושכרו דודים וזהו אשקך מיין הרקח היינו המ״נ שהם הה״ג והם עסיס רמוני שהם ומספע וקיבוץ הה״ג שבדעתה ואפשר קאי על בחי׳ הנשיקין בחי׳ חב״ד ושמאלו תחת ראשי חיבוק חג״ת והשבעתי אתכם בחי׳ זיווג נה״י] [ולפי״ז שקאי על זיווג הנשיקין הנה סוד הבל הפה בסוד אהבה בחי׳ ה״ג הי׳ מולאות היולאין לפה הזכר הוא השקאה].

(ג) שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃

עמ״ש למעלה בפסוק שמאלו תחת לראשי בשם הלק״ת והנה גם כאן מקושר הפסוק למעלה ע״ד שפירשתי שם עיי״ש כי מתחלה אומרת אשקך ויין הרקח מעסיס רמוני שתקבל אתה ז״א גם חלקי שהיינו עיטרא דגבורה והנה אח״כ יוצאין הגבורות שהם שמאלו תחת לראשי שהיינו הדעת שתחת לראשה בין כתפי׳ כמבואר כ״ז למעלה עיי״ש כי כבד עלי לכפול הדברים.

והנה בפע״ח שער ר״ה פ״ד בדפוס דאמשטרדם ובדפוסים אחרים הוא בפ״ה כתב וז״ל ענין ר״ה שאז הוא שמאלו תחת לראשי פי׳ כי פסוק זה מדבר בזמן החיבוק והנה בבחינת תפלת ימי החול שנאל בסוד דז״נ ויעקב בכלל דז״א אז השמאל דז״א שהוא גבורה שלו הוא למעלה מראש הנוקבא אך ביום ר״ה שאז יעקב ורחל שניהם מגיעין עד גבורה דז״א והם מגיע ראשם ס״כ עתה יכולה ז״א לחבק לרחל בשמאלו אבל כאשר יחבקנה נמצא שאינה יכול לחבק גופה כי ראשה לבד מגיע עד שמאל שלו ולכן נקרא החיבוק אז בסוד שמאלו תחת לראשי בלמ״ד כי ראשה במקום שמאלו ממש עומדות ויכול לחבקה אמנם הפסוק שמאלו תחת ראשי בלא למד היינו חיבוק שבת ויו״ט וכה״ג כששניהם שוין בקומה אחת וראשם שוה אז החיבוק שלם שמאל שלו לשמאל שלה נמצא בחיבוק השבת אין חיבוק שמאל שלו תחת לראשה ממש אלא במקום שהי׳ שם תחלת ראשה ועתה אין שם אלא גופה וזהו תחת ראשי פי׳ תחת המקום שהי׳ שם תחלת ראשי בזמן הבריאה שילאה בחזה דז״א בין חו״ג שלו גם אמר לראשי אותיות ישראל שהוא ז״א המחבק אותה עכ״ל שם.

ובשער התפילין פ״י כתב וז״ל כאשר הנוקבא היא עדיין למטה אין חיבוק הזה גמור בגופה רק בראשה לבד וז״ש שמאלו תחת ראשי בלא למד ולא אמר לראשי אלא תחת ראשי ממש אבל אח״כ שכבר גדלה אז הוא מחבקה חיבוק גמור שמחבק גופה ממש לפי שכבר גדלה ואז היה שמאלו תחת לראשי

בלמד

השמטה

שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקנו מדבר מבחי׳ החיבוק הנעשה בר״ה שאז נעשה הנקי״ה ומקבלת הגבורות ע״י הנסירה וה״ס השמאל שכל בנינה מהגבורות המקובלים בדעת קל שלה והם מתפשטים בכל גופה אבל בחי׳ החסדים שמקבלת ג״כ בעמדה אב״א כנגד כה״י שלו מחסדים המגולים שבנה״י שלו הנה החסדים הללו הם מתפשטים בכח״ב שלה ובקו ימין ושמאל דילה אבל בקו האמלעי שלה אין בה אז מבחי׳ החסדים כמבואר שער תיקון הנוקבא ושער ר״ה וזהו שמאלו תחת ראשי אבל וימינו שה״ם החסדים תחבקנו בקו ימין ושמאל שלה גם ע״י קבלתה הגבורות בנסירתי כל עשי״ת עד יוה״כ וביוה״כ מקבלת ע״י עלייתה באמא ה״ג פנימיות בסוד ה׳ עינים עיי״ז הוא חחרת פב״פ עם ז״א וכיחכית בשמאל ומקבלת אח״כ החסדים כידוע שמקבלת בעיה״כ רשימו דכללות החסדים דיסוד ומלי וביוה״כ עלם החסדים בבחי׳ כללות חסדים דיקיימו וד׳ ימים שבין יה״כ עד החג החסדים שבתכים ממטה למעלה וביום א׳ חסד שבחסד שאז ע״י קבלת החסדים שהם ק היינן נעשה בקיד חיבוק ימינו דז״א כמבואר זה בפע״ח שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני מדבר מבחי׳ קבלתה הגבורות והחסדים בר״ה ויה״כ עד חג הסכות ואז אין שום זיווג עם רחל רק עם לאה עד שמ״ע ולזה אמרה השבעתי אתכם וכו׳ שלא יעוררו אז הזיווג עד זמן הראוי שהוא שמ״ע וכן לפי׳ הב׳ שכתבנו למעלה שיעורו ויעוררו מלשון הנאה השביעה היא שלא יגרמו הנאה ופירוד חיו ושלא יקלקלו ההשפעה שמקבלת בבחי׳ חיבוק גבורות וחסדים ומי זאת עולה מן המדבר מדבר בבחי׳ עליית המלי בר״ה ויוה״כ שעולה מבריאה י״ע ובר״ה כל עלייתה בבחי׳ גבורה עד גבורה דבינה וביוה״כ בבחי׳ בינה עד שעולה ביוה״כ לבדה בלא ז״א עד בינה למעלה מז״א ואין עלי׳ לז״א עד שמת מנחה דיוה״כ וזה מי זאת עולה שעולה עד הבינה שזאת מלי ומי בינה שאז מתרפקת על דודה למעלה מז״א ואה״כ אומרת הנוקבא תחת התפוח עוררתיך ומספרת שהתעוררת ז״א מסוד שינתו בר״ה היתה על ידם שע״י מעשה בני הלדיקים נתעורר משנתו

ותסים

בלמד ר״ל למטה מן המקום שהי׳ שם תחלה ראשה אבל עתה הוא שם גופה ממש ולא ראשה ותחת גופה ממש הניח שמאלו עכ״ל שם.

וכ׳ שם מהרכ״ש בהג״ה הובא בדפוס דובראוונא וז״ל כלפע״ד נתן כי בכוונת ר״ה אמר בהיפך כי תחת לראשי הוא תחת ראשה ממש אבל תחת ראשי הוא החיבוק בגופה במקום שהי׳ מקודם ראשה ול״ע ונראה שכאן הוא האמת שזה הוא ליקוטים מהחיבורים וכאן הוא דברי מוהרח״ו ז״ל עכ״ל שם בהג״ה כמלא מבואר למה כאן אמר שמאלו תחת ראשי ולמעלה אמר תחת לראשי.

והנה בלק״ת נראה שכיון לשני הפירושים שבתחלתו מפרש כמו שמבואר שם בשער ר״ה וסיים או בהיפך וכוונתו למ״ש בשער התפילין אלא שלשון הלק״ת שם בליקוטי שיר השירים מעורב ומשובש ע״י המעתיקים וצריך תיקון והגה״ה עיי״ש.

(ד) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ͏ִם מַה תָּעִירוּ וּמַה תְּעֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃

זה נתבאר בפסוק השבעתי אתכם הראשון למעלה והנה עד כאן הם בקשת והתחננים של הנוקבא לפני ז״א להעלותה מעולם הבריאה וכל הענין מורה על בקשת השכינה בימי הגלות והשתוקקותה אל החיבור הנעים כימי קדם ולכן אמרה לכה דודי נצא השדה וגומר מי יתנך כאח לי וכו׳ אנהגך אביאך וכו׳ שמאלו תחת ראשי שהם כולם בקשת על סדר עלייתה למעלה ולכן משבעת בנות ירושלים שלא יעוררו ח״ו זיווג בחי׳ קטנות רק אמר שימשכו מוחין דגדלות כמבואר כ״ז לעיל [והנה לפמ״ש שמאלי תחת ראשי מדבר בחיבוק דר״ה הנה שנוקבא עדיין חסרה ואין עמה זיווג רק בשמיני עצרת וזה הוא השבעה עד שתחפוץ ואח״כ מי זאת

עולה

השמטה

ותח״ת התפו״ח עוררתי״ך ס״ת תח״ך בסוד הנסירה וכל התעוררות הוא מצד הגבורות ושמאל אש כמבואר בזה״ק וזה נעשה בבחי׳ קבלתה הגבורות ומבקשת בסוד בחי׳ חזרתה פב״פ שהוא הנעשה אחר הנסירה שימנו כחותם על לבך כחותם על זרועך בסוד דיבוק והיחוד הנעשה בסוד חיבוק פב״פ כי עזה כמות אהבה בסוד קבלתה מהחסדים קשה כשאול קנאה בסוד הגבורות אשר קבלה אשר רשפי׳ רשפי אש שלהבת יה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה מדבר מסוד חג הסכות ואז נבנה עלי׳ טירת כסף שמקבלת חסדים רבים מאמא ומז״א ובשמ״ע אז אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום בסוד הזיוג והיחוד הנעים אחות לנו קטנה הוא דברי הצדיקים אשר הם אומרים אחות לנו קטנה בבחי׳ נקודה ושדיים אין לה בבחי׳ שמאל דוחה ימין מקרבת ועלינו לתקנה אם דלת הוא נציר עליה לוח ארז בסוד הנסירה ואם חומה הוא נבנה עלי׳ טירת כסף בקבלתה החסדים:

בלק״ת שיר השירים על פסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים צריך להגיה כי הוא משובש ויש שם חסרון תיבות וחילופי שורות ותיבות וכ״ל להגיה בזה הלשון דע כמו שיש זיווג לזכר ונוקבא על ידי היסוד כך יש יסוד לחבר ספירות דבריאה חיון ורוחין וההיכלות זה בזה ושם המחברם הדרכיאל וזה פירוש הפסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים השבעתי לשון שביע (בשין שמאלית) ומזון ובנות ירושלים הם ההיכלות בצבאות פי׳ צבא ואות אות הוא היסוד המחברם וצבא הם האילות חיון ורוחין זכרים ואילות השדה חיון ורוחין נקבות גם י״ל השבעתי לשון שבועה ולשון שבעה כי המל׳ משבעת אותם בז׳ ספירותיי המתלבשין בז׳ היכלין דבריאה [עיי׳ בתיקוני תשובה להאריז״ל בסוד פגם השבועה ועיי׳ בע״ח שער כה״כ ובפע״ח שער הקדישים בסוד שבעה ושבעה מוצקות ובשער הפורים בסוד אסתר וז׳ נערותיי] וז׳ היכלין דבריאה הם בנות ירושלים גם יש לפרש צבאות לשון צביון ורצון זיווג הבינה ואילות השדה לשון תוקף כמו ואת אילי הארץ תיקפא דיצחק זיווג המל׳ והשבועה שלא יעשו זיווג בחול רק מלילי שבת ללילי שבת ולא בלילי חול כי אם הזיווג בלילי שבת אז נולדו הנשמות מעולם האצילות ומשא״כ בחול הם נפשות תמירה ואל תמירנו בו וז״ש אם תעירו ואם תעוררו ב׳ בחי׳ זיווג עם בינה ועם מל׳ ולכן כפל התעוררות ב׳ פעמים כנגד ב׳ זווגים שלא יעוררו הזיווג רק בליל שבת שאז מתעורר כל האהבה פי׳ ומל׳ מקושטת בי״ג בוסמין עילאין שהם שיר ושבחה וכו׳ כמנין אהבה וזהו עד שתחפץ שאז בשבת יכולין לעורר אהבה שאז היא רצון העליון עכ״ל כך צריך לומר לפע״ד והוא רחום יכפר עון ולפי פי׳ הראשון שכי שהוא לשון שביע ומזון הנה תיבת עד שתחפץ פי׳ כל זמן שתחפץ שתיבת עד משמש לפעמים בלשון כל זמן כמו עד שהמלך במסבו וכן יש לפרש על פסוק עד שיפוח היום בלשון כ״ז וכן כאן פי׳ הענין שהנוקבא דז״א מדבר להיכלין דבריאה שהיא תשפיע להם שביע ומזון וכח לעורר הזיווג כ״ז שיחפוץ ועת רצון ולפי׳ השני שהוא לשון שביעה לשון עד משמש בלשון קודם שמשבעת אותם שלא יעשו זיווג קודם עת וזמן חפץ ועת רצון כי תיבת עד משמש בב׳ לשונות:

תחת

עולה מן המדבר מדבר מסיד עלייתה בר"ה ומי"ע ותחת התפוח עוררתיך מסוד השינה ע"י השופר שימנו כחותם וכו' על זרועך וכו' רשפיי רשפי אש היא עליות ר"ה שכל עלייתה בגבורה דז"א ודאמא ולאח"כ מים רבים לא יוכלו בסוד חג הסוכות וסוד קבלתה החסדים ובסוד נכנה עליי עירת כסף ובשמיני עצרת אני חומה ושדי כמגדלות ומולאת שלום סוד הזיווג].

(ה) מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךָ׃

גם זה כתבאר למעלה שהיא עליית השכינה ומקידה שהיא מדבר לבחי' פרלוף גמור כמבואר למעלה בפי' בלבאות או באיילות השדה שמולי כשהיא בבחי' נקידה היא בסוד מדבר וכשנתקנת בסוד פרלוף היא נקראת שדה שאינה חסרה רק חזרת פב"פ וכשהיא פב"פ היא בית עיי"ש ועיין למעלה בפירוש מי זאת שהולי עולה ע"י סוד מ"י המתחבר בזאת עיי"ש ועיי"ז עולה מן המדבר.

וכאן יורה על עליית השכינה מעולם הבריאה ששם היא בסוד מדבר כמו שבקשה למעלה ע"ז והנה עלייתה הוא ע"י שז"א מקבל המוחין מאמה שהיא מי ועיי"ז יורדין כמה מיני הארות אל המלי שבבריאה ועי"ז יש בה כח לעלות באצילות וז"ש מי זאת שהיא הארת הבינה במלי עי"ז יש בה כח לעלות מן המדבר כמבואר למעלה ומתרפקת על דודה הוא לשון חיבור כמ"ש כי הוא מתחברת בעלייתה עם ז"א דאצילות מה שאין כן בהיותה למטה וגם כי מחוברת עם ז"א באצילות אחורי תנה"י דז"א עם ז"א בכותל אחד [תחת התפוח עוררתיך ז"ל ס' יונת אלם פכ"ז יש ביסוד אמא נקידת ליון ובה סוד התפוח בבי' לנאות והוא העלי' והחדר התחת' דכתיב בי' תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך שה"א בינה שמה חבלה ילדתך הוא תבונה עכ"ל] ומבואר בפע"ח שער השבת פי' שיסוד אמא נקרא תפוח ששם נבר התפוח וה"ס תפוחי זהב וכן בזוהר האזינו דף רפ"ו ע"ב איתא תחת התפוח עוררתיך דא תלת אבהן ר' יוסי אמר דא יובלא כי התפוח ה"ס תלת גוונין לבן אדום ירוק וה"ס חג"ת דז"א ולפי דברי ר' יוסי שאמר דא יובלא הוא יסוד דאמא כמבואר בע"ח שער הארת מוחין דזוין פ"א שיובל ה"ס יסוד אמא עיי"ש ויסוד אמא מקיים בת"ת דז"א שהוא א' מהלת אבהן [ועיין הי"ב בשער לידת המוחי' פי"ג בסוד החבלים של לידת המוחין שה"ס הסתלקות אור פנימי דנה"י למעלה ובסוד מלבנכים ירכותיי ואין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליי עיי"ש באריכות ומפני שנכללין בינה ותבונה בשעת לידת המוחין אמר אמך וילדתך וכן תלשון הכתוב שכ' עוררתיך חבלתך בלשון זכר נראה שהוא תחת התפוח עוררתיך הוא דברי השכינה וכן נראה לעיל בזוהר הרקיע בפי' זוהר האזינו שם שהתעוררת הנוקבא שבי"א לז"א מוחין מן התפוח העליון שה"ס היסוד בינה והם לריכין הולדה מנה"י דאמא עיי"ש כי ע"י עליית הנוקבא למ"נ בבינה נמשכין לז"א סוד המוחין ועיי"ש סיע"ב בזוהר הרקיע והמוחין הם המעוררי' משינתו ידירויעה].

בייני

השמטה

תחת התפוח עוררתיך הוא מאמר השכינה כלה הנעימה שע"י התעוררות ז"א ע"י המוחין הנמשך אליו מיסוד הבינה והתפוח ה"ס יסוד בינה כמבואר בפע"ח שער השבת פ"י עיי"ש ובזוהר האזינו דף רפ"ו וז"ל ר' יוסי אמר דא יובלא וע"ש בפי' זוהר הרקי"ע והנה סוד לידת המוחין בתבונה הא' דרך יסודה ומתלבשין אח"כ בסוד ללם בתבונה הב' כמבואר בדרושי הללם והנה בע"ח מבואר בכ"מ שלצורך עיבור ב' דמוחין יורדת הבינה ונכללת בתבונה וסוד החבלים ה"ס הלטננות ירכי נה"י דבינה ללורך התלבשות המוחין שה"ס התבונה הב' המלבשת המוחין ונתרוקן אורותיהם הפנימים ונדחין למעלה ודומין הולד לחוץ וה"ס אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליי כמבואר בכ"מ בכתבי האר"י ז"ל ובפרט בשער לידת המוחין וז"ל ס' יונת אלם פכ"ז יש ביסוד אמא נקודת ליון ובה סוד התפוח בבי' לנאות וה"ס העלי' והחדר תחתי' דכתיב בי' תחת התפוח עוררתיך שמה חבלה אמך היא בינה שמה חבלה ילדתך הוא תבונה עכ"ל ועיי"ש בזוהר הרקי"ע שהתעוררות הנוקבא הבי"א לז"א סוד המוחין מן התפוח העליון שה"ס יסוד בינה והם לריכין הולדה מנה"י דאמא עיי"ש ומפני התכללות בינה בתבונה אמר בכפל אמך וילדתך.

תחת התפוח עוררתיך ס"ת חתך שם קדוש בי' חכמה בינה חסד גבורה שהם מוחין דחו"ב והרין עטרין חו"ג שבדעת ז"א והם עלם המשכת המוחין לז"א ומהם נתקנות הנוקבא פרלוף גמור אב"א בסוד מקום התיך סוד הנסירה ד"ש רו"ח א' לו וא' לה כמבואר בסוד פותח את ידיך עיי"ש ועוררתיך ה"ס שם שקולית בגי' שה"ס המל' המעוררת ע"י עלייתה למ"נ מוחין לז"א ומשם נמשך הארה לסוד מיכאל גבריאל רפאל אוריאל שעולין בגי' כמנין עוררתיך כי מיכאל קו ימין שורשו בחכמה וגבריאל בבינה ורפאל אוריאל בחו"ג בדעת:

תחת

(ו) שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ כִּי עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה׃

[שימני כחות"ם ע"ל לב"ך ר"ת **ימלך** כחות"ם ע"ל לב"ך כחותם ע"ל זרוע"ך **מֶלֶךְ** שה"ש שמלכו"ת המתפשטת במלכותה בסוד מלך מלך ימלוך אשר נקודתיי ג' יב"ק אהיי הויי אדני שה"ש שמות דתפילין ש"י שה"ש שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך שהם על הזרוע נגד הלב ומלך מלך ימלך עם ג' הויות ד' מלך ד' מלך ד' ימלך ג"י חש"ן שה"ש אהיי הויי אדני במילואם סוד ברוך שם כבוד מל"ו כמבואר למעלה בפסוק חמוקי ירכיך וכו' עיי"ש] עיין בזוהר פ' מצורע דף כ"ד ע"ב פי' פסוק זה והנה פסוק זה מבואר בפע"ח שער התפילין פ"ז והוא כי כאשר מוחין דז"א מסתלקים בלילה אחר תפלת ערבית ומוחין דנוקבא מסתלקין תיכף משחשכה הלילה ועדיין מוחין דז"א במקומן בתפלת ערבית להזדווג עם לאה ואחר תפלת ערבית מסתלקית גם מז"א ואז בעת השינה מסתלקין המוחין מז"א ונכנסים בלאה מתחלת הלילה עד חצות ואז לאה לוקחת נ"ש התוספות מרחל ונגדלות ע"י בכל קומת ז"א ומזדווגת עם ז"א פב"פ ואז רחל נשארת בבחי' נקודתה העיקרית שה"ש כתר שבה ואז אותה הנקודה יורדת למטה בבי"ע וע"י עסק התורה שעוסקים אז הצדיקים בעוה"ז מעלין אותה מעט מעט עד כי נמצאת בבוקר באצילות ואז כשעלתה זו הנקודה באצילות הנה לאה מתמעטת וחוזרת אל אחורי ז"א וע"ש התוספות שלקחה מרחל יורדין אז בבי"ע ועומדין שם ועולין אח"כ ע"י התפלת שחרית עם כל הבירורין ואז כשעלתה זו הנקודה העיקרית של רחל שה"ש כתר שלה בבוקר לאצילות היא חוזרת פב"פ עם ז"א ועומדות בזרוע שמאלית דז"א הנקרא גבורה שם מבחוץ אליו והנה בהסתלק שמוחין דז"א אחר תפלת שחרית מ"מ כל דבר קדושה ורוחנית אעפ"י שמסתלק למעלה מ"מ נשאר רשימו דילי' במקומו תמיד וע"י אותן רשימו דמוחין אינו מתמעט ז"א מגדלותו כל היום ועד"ז גם המוחין דרחל אחר התפלה דשחרית הם מסתלקים ונשאר בבחי' מקיף על ראשה ורשימו של מוחין שלה נשארין בתוכה במקומן וע"י אותו רשימו נשארת גם היא במדת גדלותה כל היום אמנם משיחשך היום ונעשה לילה אז אפילו אותן רשימו דמוחין הנזכר הוא מסתלק מזו"נ ואז הרשימו המסתלק מז"א עולה על ראשו בבחי' מקיף והמוחין אמתיים שנסתלקו אחר תפלת שחרית ונעשו מקיפים על ראשו כל היום הנה עתה הם עולים יותר למעלה והמקיפין אמתיים שהי' לו בשעת התפלה דשחרית הנה הם עתה עולין יותר למעלה ואז בלילה גם הרשימו של הנוקבא הוא מסתלק ע"ד הנזכר וניתן זאת הרשימו בחזה דז"א ונכנס בתוך לבו דז"א והנה בבוקר כשעולה נקודה העצמית של רחל לאצילות וניתנית בזרוע שמאל דז"א כנ"ל הנה אותו הרשימו של המלכות שניתן בלבו דז"א בלילה הנה הוא יוצא משם ונכנס בראשה דהאי נקודה בבחי' מוחין של האי נקודה [כ"ל עיין עוד פע"ח שער התפלה פ"ז] והנה תחלת נמשך הרשימו שלה ואח"כ הרשימו דילי' ואח"כ ע"י ק"ש ותפלה באין להם מוחין חדשים אחרים לצורך החיבור כי זאת הרשימו אינו מוחין גמורין וז"ש הפסוק שימני כחותם על לבך שהנוקבא אומרת לז"א בעלה כמו הרשימו שלך שהוא חותם של ד' מוחין שלך והוא מסתלק ממך כן אני מבקש שהרשימו שלי שהם חותם המוחין שלי המסתלקים ממני תשים אותה על לבך ולא תניח אותה להסתלק ממך אלא שיהא טמור וגנוז בלבך והטעם שאני רוצה שהרשימו שלי יהיו על לבך משום כחותם על זרועך ר"ל כמו הרשימו שלך שהוא חותם המוחין שלך אחר שמסתלקין ממך המוחין אחר תפלת שחרית נשארין בך הרשימו שהם החותם כך אני רוצה בעת שיעלה נקודה העיקרית שלי על זרועך שיוך ללבך אז יחזור לצאת חותם שלי ויכנס בראשי

השמטה

תחת התפוח עוררתיך מבואר בפע"ח שער השבת פ"י ובזהר האזינו דף רפ"ו ר' יוסי אמר דא יובלא שה"ס יסודא דבינה והנה אחר דבוקה אחורי ת"ת ז"א בסוד נקודה שה"ס מסתפקת על דודה מעוררת לז"א משיכתו בסוד מוחין אלקי אברהם וכו' וממשכת לו המוחין מן התפוח העליון יסוד דבינה ומחמת שידוע בדרושי הצלם שהמוחין נולדים מיסוד תבונה א' ומתלבשין בתבונה הב' בסוד הצלם ומבואר בכ"מ ובפרט בשער לידת המוחין בסוד אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עלי' בסוד הצטננות ירכי היולדת סוד עליית האור וריקות האור מנה"י כדי שיתלבשו אח"כ המוחין בהם שה"ס תבונה הב' שה"ס נה"י דכללות הנעשית סוד צלם דמוחין לז"א ולזה אמר כפל לשון שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך כנגד תבונה א' והב' שהם סוד הלידה והחבלים וחג"ת דז"א נקראים ג"כ תפוחים ות"ת דז"א נקרא ג"כ תפוח אחר התלבשות יסוד דתבונה בו ובינות אלם כי שמה חבלתך אמך בינה שמה חבלה ילדתך תבונה אפשר מפני כללות בינה ותבונה והלידה בתבונה הנכללות אז בבינה אמר שמה חבלתך אמך שמרגשת ג"כ בחבלים שמה חבלה ילדתך בתבונה שם הלידה.

בראשי בסוד מוחין וכיון שאני מבקש ממך הוא בשביל שאני יודע בך כי עזה כמות אהבה שאתה אוהב אותי כל כך כמ"ש בקשתי את שאהבה נפשי [גם י"ל כי עזה כמות אהבה ונדבר מסוד המוחין דק"ש שנעשה ע"י יחוד או"א ואז מס"נ להריגה ויורדין ליקי קדירה לאיכל אהבה וקשה כשאול קנאה הי"ם היחוד דזו"נ בנפילת אפים שאז מס"נ לרדת שאול להעלות מ"נ ע"י מס"נ למיתה ומבקשת על המוחין והיחוד בסוד רשפין דתימותא רשפי' רשפי אש שלהבת י"ה] [ועיין בתיקונים תיקון עשרין ותרין בסוד כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה כי אם יתערין ישראל נהא אהבה קדם זמני' כמ"ש השבעתי אתכם ואז חיו המות יפריד בינ' ובינך בסוד זיווג קטנות ואז הזכר שהי"ם המות בסוד למות לא נוקבא ומות דכורא כמבואר בזוהר"ק פי' זהר פקודי דף רמ"ב ושאול הי"ם הנוקבא טחול וחיו שלא ינקו מהיחוד מבקשת על סוד המוחין בסוד שימנו כחותם שיהי' זיווג דגדלות והבן ובע"ח שער קליפת נוגה פ"ט כתב להפך מות נוקבא ולא דכורא עיי"ש וכן בזוהר ויצא דף קס"ט ע"ב מבואר להדיא שמות נוקבא ולא דכורא וע"כ צ"ע בזוהר"ק בפי' זוהר פקודי שם ומות הי"ם קס המות מרה חרבא דמלאך המות ושאול הוא טחול ומות כולל ושאול כולל שניהם וסוד קנאה הוא וכבוד טחול מרה כבד וסוד הק"ש מס"נ הריגה מבטל מרה בדמי"ה תיבין וכפ"א מסירה למיתה ולשאול לבטל טחול ושהם סוד מים רבים ונהרות אשר לא ישטפוה ואי"ש שהי"ם הכבד שהי"ם קיו בה יבוזו לו כי אין בהם טוב שיהי' להם חלק ביחוד] וגם כי יגיע לך תועלת מאחר שאתה רואה שאני מתקן עצמי אז עולה קנאה בלבך וזי"ם קשה כשאול קנאה ואז ע"י הקנאה תמשיך בך גם רשפיו שלך ותהי' מתיקן כמוני ואח"כ מפרש דבריו ואומרות זה הוא הקנאה שיכנס בלבך רשפי' רשפי אש שלהבת י"ה ר"ת ראשי ר"ל ע"י שיתוקן ראשי קודם לך וסוד ראשי הי"ם נקודה זו שהי"ם כתר שלה שהוא ראשה ואומר רשפי אש כי אותה הנקודה שהי"ם כתר שלה ניתנה בזרוע שמאל דז"א שהי"ם הגבורה שהי"ם האש ולכן נעשית הי"א רשפי אש מאחר שיונקות משם וסוד המוחין שלה הם סוד שלהבת יה כי המוחין באין מזיווג או"א שהי"ם י"ה שנשם עיי"ש ובס' מלת שמורים בכוונת התפילין בפירוש פסוק זה ובזוהר ויחי דף רמ"ד ע"ב ורמי"ה ע"א [ובזוהר רי"ם פרשת נשא ובזוהר משפטים בסוף דברי הסבא דף ק"ד ע"א] והנה בע"ח שער השמות פ"ה בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפ"ו מבואר שסוד גבורה דז"א שם י"ה הוא בפנימיות והי"ם שלהבת יה עיי"ש ולכן בכאן שנקשרת הנקודה בזרוע שמאל דז"א שהי"ם גבורה דז"א ושם הי"ם שלהבת י"ה ולכן אומר רשפי אש שלהבת י"ה ר"ת ראשי שהי"ם נקודת הכתר הנקשרת בזרוע שמאל גבורה דז"א ונעשית רשפי אש מגבורה דז"א שהי"ם האש ושם הוא שלהבת יה.

והנה בלק"ת פ' ויצא מבואר וז"ל והנה הגבורות שהם הה"ג שעל ידם נבנה הנקבה הם אש וגחלים והי"ם רשפי אש וע"י הגבורות שנכנסים בדעתה נבנית הנקבה והנה הם יוצאין מזיווג או"א שהם י"ה והענין כי י"ה בגי' מילואיו כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"א יו"ד ה"ה בגי' ל"א הוי' אדני' ובשמזדווגין או"א בעשין דא בדא ניקוד יו"ד פי' ה"י יו"ד פי' ה"א יו"ד פי' ה"ה בגי' כתר [נ"ל כי לפי מ"ש למעלה יתכן לפרש על סוד נקודה העולות בנוקר ונקשרת בזרוע שמאל דז"א שהי"ם הכתר שבה שנעשה מתכלת שם י"ה שבפנימיות גבורה דז"א] כי ג' בחינות אלו נעשין כתר אל הנוקבא ומזדווג עמה ז"א שהי"ם יאהדונה"י בגי' ל"א כמנין ג' מילואי י"ה יוד הי יוד הא יוד הה וכתר עם ל"א בגי' אשתי כי אז נעשית אשתי של ז"א [נ"ל כי ר"ת של רשפי' רשפי אש שלהבת י"ה הנ"ל בהקרת הפסוק עדיין ו"ד דמילוי יוד לא תחשוב רק פ"א כי הוא שוה בכל הג' מילואין ועוד י"ה של מילואי הי הא הה בגי' כ"ו ועם אשתי הנ"ל בגי' שלהבת הרי איך יוצא שלהבת מן י"ה עכ"ל ועיין בפע"ח שער השבת פ"ג בסוד מים חיים של רחיצת ערב שבת בסוד שלהבת י"ה [עי"ל שמרמז על האי שלהובא דאשא שמגרש הק"נ בני"ש שהוא עלם סוד שלהבת י"ה של המים חיין בבנים ורשפי אש בגי' יהיו אהי' ד' ד' מלפני אל אלקים מלפני יה אדני שהי"ם ז' שמות מלגלאן המתגוללין בליל שבת קודם והבן] ועיין עוד בפע"ח שער השבת פט"ז בכוונת הקידוש בסוד כתר שלה הנעשה משם י"ה.

והנה לפי דברי הלק"ת בפי' רשפי' רשפי אש שלהבת יה על הה"ג שמקבלת הנוקבא מאו"א הנה לפי מה שפירשתי למעלה שקאי על נקודה העיקרי' הנקשרת בזרוע שמאל דז"א י"ל ג"כ כי רשפיו שהוא מקבלת הוא רשימו דמוחין שלה וסוד מוחין שלה הם גבורות כי כולה דינין וגבורות א"כ יכולין להתפרש רשפי' רשפי אש על הה"ג כדברי הלק"ת וקאי על רשפיו וכמלא דברי הלק"ת ודברי פע"ח שוין בפירוש הפסוק ומ"ש הלק"ת בסוד מילואי י"ה שהי"ם הכתר והי"ם השלהבת י"ה לפמ"ש בפי' הפסוק יכול להיות ולרמז על נקודה של המל' העיקרית הנקשרת בזרוע דז"א שנקודה זו הי"ם הכתר תרוע דז"א הי"ם שלהבת י"ה כנ"ל וכמו שהבנתי למעלה בדברי הלק"ת והבן ועיין בפע"ח שער התפלה פ"ז ובע"ח שער הנסירה פ"א בענין נקודה זאת ועיין זוהר פ' משפטים דף קי"ד ע"א בפי' הפסוק.

(ז) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו:

עיין בזוהר מצורע דף נ"ד ע"ב וזוהר ויחי דף רמ"ד ורמ"ה והנה בלק"ת ליקוטי תהלים בפי' הפסוק נשאו נהרות קולם וגומר מקולות מים רבים ובפע"ח שער השבת פ"ח ובמבוא"ש ש"ג ח"ב פי"א מבואר שסוד הנהרות הם השערות דדיקנא דא"א שה"ס הנהרות והצינורות המושכין מים רבים מן מוחא סתימאה דאריך אנפין שה"ס הים הגדול כי כל שערה הוא צינור ונהר אשר נמשך אור המ"ס דא"א והשפע ה"ס המים רבים עיין שם.

והנה נתבאר למעלה בפסוק מישרים אהבוך שסוד תוקף רחימותא ואהבה נמשך מן הגבורות שעל ידיהם כל התעוררות האהבה עיי"ש.

והנה נתבאר למעלה בפי' כשושנה בין החוחים ובפירוש הפסוק סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני אשר סוד י"ג עלין דשושנה ה"ס הארת י"ג ת"ד הנמשכין אל בחי' כלת משה שושנה העליונה שהיא פנימיות המל' ועמה ג"כ סוד הנשיקין אשר ה"ס ד' רוחין דאהבה וסוד הי"ג ת"ד אשר נמשך הארתן לשושנה העליונה הם י"ג נתבין אהבה עיי"ש והנה הארת י"ג ת"ד שהם הנהרות ומים רבים הנ"ל הם אינם מכבין האהבה שאעפ"י שהם רחמים וחסדים והאהבה צריכה אל הגבורות שמהם נמשך סוד האהבה וא"כ בהארת הי"ג ת"ד הי' הסברא נותנת שיתבטל סוד הגבורות ויכבה האהבה אבל באמת הם אינם מכבים האהבה רק אדרבה מוסיפין האהבה בסוד אהבה גי' י"ג סוד הארת י"ג ת"ד י"ג עלין דשושנה כי הגבורות אינם נכבין לגמרי רק נמתקין בסוד התכללות דינא ברחמי וסוד עצם האהבה הגדולה הם גבורות ממותקים וזהו מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה.

ובזוהר ויחי דף רמ"ה איתא וז"ל דהא כד אתי ימינא דאיהו מיא אוסיף יקידו דרחימותא ולא

השמטה

מים רבים לא יכלו לכבות את אהבה הנה בזוהר פ' פנחס בר"מ דף רכ"ו ע"א איתא וז"ל מים רבים לא יכלו לכבות את אהבה וגו' מאי בו"ז יומא תניינא ויומא שתיתאה ויומא שביעאה דסוכות דבהון הוו ישראל מנסכי מיא דבהון בשבע יומין דסוכות הוו מקריבין ישראל שבעים פרים לכפרא על שבעין אומין בגין דלא ישתאר עלמא חרוב מנייהו הה"ד ובחמשה עשר יום והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לה' פרים בני בקר שלשה עשר תמימים וביום השני פרים י"ב וביום השלישי י"א וביום הרביעי עשרה וביום החמשי ט' וביום הששי ח' וביום השביעי ז' פרים וכלהון הוו שבעין ובכל יומא הוו חסרין אמאי חסרין אלא הכא קא רמיז ותנח התיבה ביום השביעי ומה התם במי טופנא המים הלכו הלוך וחסור אוף הכי בתשרי דאיהו ירחא שביעאה דבי' כמה פקודין ר"ה יוה"כ סוכה ולולב ושופר שכינתא עילאה שריא על ישראל וכו' מיד והמים היו הלוך וחסר מתמעטין חובין דישראל ואוף הכי מתמעטין ממנן דאינון מלאכי חבלה דממנן עלייהו דדמין למי טופנא וכו' בההוא זמנא דמתמעטן חובין מתמעטין פרים דלהון מתמעטן ממנן דע' אומין מתמעטן ע' אומין מתמעטן טובא דלהון וכו' ובגין דא בירחא שביעאה דבי' כל פקודין אלין מים רבים לא יכלו לכבות את אהבה דישראל עם אבוהון דבשמיא ולית מים רבים אלא כל אומין וממנן דלהון אם יתן איש דאיהו סמאל כל מה דאית לי' בעלמא דין בגין דישתתף באלין פקודין עם ישראל בוז יבוזו לו ע"כ עיי"ש ועיי' עוד בזוהר שם דף רנ"ט ע"א וז"ל שבעים פרים אלין אינון לקביל שבעין ממנן דשלטי על שבעין עמין וסלקין ביומא קדמאה ונחתי' בכלהו יומא ואקרון פרים מנגחים ביומא דילהון אלם חסר ארביסר סימן יד ד' ודא דשליטא עלייהו תדיר בכל יומא ויומא אמרין בכי שנה מנינא דלהון ח"ן ואי תימא אי הכי רע עין הוינן לגבייהו אין דהא כתיב כי גחלים אתה חותה על ראשו אבל אנן לא יהבינן אלא בחדותא דלית ביומא שתא חדותא כאינון יומין ובגין דאנן יהבין בטוב לבא ובחדותא דרעותא אתמשך עלייהו גחלים על ראשיהון גומרין מלשטין דחדותא דילן עבדי לון ביש יד ד' ומן כך סלקין בחושבנא דילהון וכל דא אי תימא מאן יהיב לון לאקרבא עלייהו דלמא אינון לא בעאן כל דא אלא לית חדווא לכל אינון ממנן בכל אינון תורין ואילים ואמרין במה בהכי בשעתא דישראל יהבי להון סעודתין אלין אמרין ואילים ועם כל דא לא מתקריב כולא אלא לקב"ה בלחודוי ואינון מתקרבי תמן ואיהו ש"ג לון ועי"ד כתיב אם רעב שונאך האכילהו לחם אלין אינון קרבנין דחג ואם צמא השקהו מים אלין מ"י דרשימין הכא ביומוי דחג ביומא תנינא וביומא שתיתאה וביומא שביעאה וסימן בוז יבוזו לו מים רבים לא יכלו לכבות את אהבה אלין אינון מים דמנסכי ישראל בחג בחדוה וברחימו דקב"ה דכתיב ושאבתם מים בששון ונהרות לא ישטפוה אלין אינון נהרי

ולא כפי שלהבותא דשמאלא וכו׳ ושאי איהו מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכן כלא עכ״ל וכן בפע״ח שער הלולב פ״ג כתב וז״ל המים של ז״א שהם עשת החסדים לכאורה צריך לכבות בחי׳ הנוקבא שהיא בחי׳ אש גבורות אלא שזה הענין זיווג אש ומים שבזוהר פ׳ וארא כי בחסד יש ג״כ גבורה שבחסד בסוד חוט של חסד עיי״ש והיא התכללות ימינא בשמאלא והבן זה לעניננו ועיין בזוהר מצורע שם [ובס׳ שעג״ע שער האותיות אות מם פתח ב׳ דרך א׳ מבואר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ס״א כי האהבה היא שושנה העליונה ואין שם יניקת החיצונים עיי״ש והנה הרשימו שיוצאת מלב ז״א אל הנקודה שנקשרת בזרוע ז״א בסוד תפי׳ הוא מבחי׳ שושנה עילאה בסוד שימני כחותם וכו׳ כי עזה כמות אהבה וגם אומרות מים רבים וכו׳ ואם יתן איש דא ק״ש כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו כי אין שם אחיזת החיצונים וכמו שיבואר לקמן] [ולפי שכתבתי שקאי על קבלת החסדים מיוה״כ ואילך עד ש״ע הנה מים רבים על החסדים דאמא ונסרות חסדים דז״א].

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו הנה בזוהר מצורע שם כתב וז״ל אם יתן איש דא קנים את כל הון. ביתו כד״א את כל הון יקר ונעים [ובאד״ז דף רל״א ע״א מבואר שהון יקר ונעים הים ספירת הדעת וכן הוא ג״כ בז״ח פ׳ כי תבא בפסוק זה יתנו וכו׳ מבואר בסוד ולילה ללילה יחוה דעת שהדעת הוא הון יקר ונעים עיי״ש ועפ״ד הכתוב ובדעת חדרים ימלאון כל הון יקר ונעים ועיין לקמן וכמבואר בזוהר האזינו דף רצ״א ע״א בסוד הון יקר הים הדעת עיי״ש והיא בית והון נחלת אבות שהיא תרין עטרין דירית מאו״א ועיין היטב באד״ז דהאזינו] באהבה דכנסת ישראל לגבי׳ ולא לאתקשרא בה בוז יבוזו לו כל אינון אוכלסין ומשריין דלעילא להאי הון יקר דהא לית רעותא לכולהו אלא בשעתא דאתקשרא כנסת ישראל ומתעטרא בהדי׳ וכדין כל אינון אוכלסין ומשריין כלהו בחדו ובנהירו דברכאן עכ״ל.

והנה מבואר בזוהר הזריע דף מ״א ע״א ובפע״ח שער דרושי הצלם דרוש ב׳ בדפוס שקלאו ובדפוסים אחרים הוא בדרוש א׳ ועוד בסיף שער דרושי הצלם בסעדיין אין לז״א מוחין והוא בבחי׳ קטנות אז נקרא איש בסוד ד׳ איש מלחמה [וכן בס׳ עסיס רמונים ערכי הכינויים ערך איש מבואר שהוא בחי׳ יניקתו מצד הדין עיי״ש והבן] שהיי בשעת ק״ש בסוד הקטנות כמבואר]

השמטה

כהאי דאפרסמונא דכיא דכלהו דבקי ומתקשרי בנחיתי דא אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה דא שמאל באהבה דישראל למהוי ליי׳ חולקא בהדייהו באינון מים דנסיונין הכא בפרשתא כמה דכתיב כל הון יקר כמלא בוז יבוזו לו שיורא דאינון מ״א בוז יבוזו לו בודאי דהא כלהו אתחשיבו לגבן חרי״ם כשבר דלית לי׳ תקנה לעלמין מים דלהון אתפליגו ביומא בת אשתארו יומין דאינון גד״ם וסימנך חר״ש את חרשי אדמה [ר״ת ח״משי ריביעי ש״לישי ולית להו תקונא בהדן ולא לעלמין עכ״ל עיי״ש ועיין בזהר פ׳ נח דף ס״ד ע״א לבתר כד ישראל מטאן לחג מתערי סטרא דימינא לעילא בגין דיתקשר בי׳ סיהרא וינהירו אנפהא כדקא חזי וכדין פלגת חולקא דברכאן לכל אינון ממנן דלתתא דיתעסקן בחולקיהון ולא ייתין לינקא ולקרבא בסטרא דחולקיהון דישראל וכו׳ ובג״כ ישראל אינון משכן ברכאן לכל אינון ממנן בגין דיתעסקן בחולקיהון ולא יתערבין בהדייהו וכד סיהרא אתמלי ברכאן כדקא יאות ישראל אתיין וינקין מנה בלחודייהו ובג״כ כתיב עצרת תהי׳ לכם וכו׳ ועל דא אינון מצלין על המים למיהב להון חולק ברכאן דיתעסקן בי׳ ולא יתערבין לבתר בחדוותא דישראל כד יונקין ברכאן עילאין ע״כ עיי״ש ועיי׳ בלק״ת פ׳ שמות בענין גוג ומגוג ובליקוטי תהלים בפסוק שרים רדפוני חנם ובפע״ח שער הלולב ובס׳ כגיד ומצוה בענין כוונת החג וז״ל הנה ז׳ ימי החג הם כנגד ע׳ שרים דאומות העולם כי הז׳ כלולים כ״א מי׳ הרי ע׳ ולכן היו מקריבים ע׳ פרים בחג ולכן ניסוך המים היו כנגדם ולא היו ניסוך המים אלא ביום בו״ז [פי׳ הדבר נ״ל כי ביום בו״ז נרמז ניסוך המים מיתור ומדרש המקראות שביומי בו״ז בחג הסכות בשם ונסכיהם ונסכי׳ כמשפטם כמו שדרשו חז״ל אבל באמת כל ימי החג הי׳ הניסוך כמובא במס׳ סוכה פ׳ לולב וערבה וכן מבואר לקמן בדבריו שרצונו וכוונתו על הרמז של ניסוך המים שנרמז באלו הימים וגם כי הניסוך שכנגד איש לא הי׳ רק בימי בו״ז כאשר אכתוב לקמן בשם הרמ״ז והבן כנ״ל לפע״ד] שאם הי׳ ניסוך המים גם באלו לא היו יכולין להרע עמנו וז״ש שרי״ם רדפוני חנ״ם שהם השבעים שרים דהי״ה וסמא״ל הוא ראש לכולם [וכמבואר ג״כ בתיקונים ס״ף תיקון מ״ט ובתיקון בניעי שבעים ראש לכלם ועיי׳ בזוהר תיקון כ״א ותיקון ל״ג בסוד כבד ויותרת הכבד ושבעין ערקין דכבד] וכולם רודפים לישראל וזהו חנם בלא תועלת והמה חנם בלא מלות כי לעולם הקליפה הוא חנם בלא תועלת וכו׳ והנה הע׳ פרים שהיו ישראל מקריבין בחג היו בגדן כענין אם רעב שונאך האכילהו לחם וניסוך המים הי׳ ג״כ להכניעם ע״י שמטלים חלקם והנה ניסוך המים רומזים בשינוי שכתיבים ונסכיהם ונסכי׳ כמשפטם בשם כתיבים ביום שני וששי ושביעי של החג וסימן בו״ז יבוזו לו איש: מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה בגין ישראל

[כמבואר בפע״ח שער חג השבועות פ״ח] ואח״כ כשמקבל המוחין דגדלות נקרא אדם ומזדווג עם הנוקבא בסוד אדם היושב על הכסא עיי״ש.

והנה הנקודה הנקשרת על זרוע שמאל דז״א וז״א נותן לה הרשימו שלו מתוך לבו בסוד שימנו כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה שהוא נותן לה כל לבו בסוד האהבה כמבואר למעלה ואז ז״א עדיין אין לו מוחין ונקרא איש וזהו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה דכ״י לגבי׳ שנותן לה הרשימו שבלבו שה״ס נפש שבלבו והוא נותן לה מחמת אהבתה כל נפשו ונשאר בסוד כי עזה כמות אהבה כמו הנפש הנפרד בשעת מיתה כן הוא נותן לה אפילו נפשו כי אז אין לז״א מוחין רק אותו הרשימו שהי׳ בלבו ומ״מ מחמת תוקף האהבה נותן לה כל הון ביתו כמבואר בסידור הרב מו״ה יעקב קאפיל ז״ל בכוונת התפילין בפירוש כי עזה כמות אהבה עיי״ש אבל ז״א עדיין אין לו מוחין דגדלות ונקרא איש ואין נתינה זו של הרשימו בחי׳ זיווג וקישור ולכן בוז יבוזו לו כל אוכלסין ומשריין דלעילא כי כל תפלס כשז״א מתעטר בעטרות המוחין עם נוקבא. ומזדווג עמה זיווג גמור שנשפעין מן הזיווג הזה כלם וכמבואר דברי הזוהר והפסוק והבן [או באופן אחר יפורש הפסוק ודברי הזוהר כי הנה מבואר בפע״ח שער הק״ש בכוונת בשכמל״ו שיורדין אל הנוקבא שעדיין בהיכל אהבה דבריאה סוד ליקי קדרה שהם סוד לבושי החו״ג ובסוד בת מלך שהריחה ליקי קדרה האמר יש לה גנאי התחילו עבדי׳ מבזאין לה בחשאי והנה בזוהר האזינו דף רל״א ע״א מבואר שסוד הון יקר ה״ס החו״ג המתפשטין מהדעת בו״ק דז״א בסוד הפסוק ובדעת חדרים ימלאון כל הון יקר ונעים וזה אם יתן איש שהוא ז״א כל הון ביתו שה״ם הליקי קדרה מלבושי החו״ג ועדיין אין זיווג כי הוא עדיין בהיכל אהבה וזה הון ביתו באהבה פי׳ שירדו להיכל אהבה בוז יבוזו לו בסוד האמר יש לה גנאי מחמת שהוא עדיין בבריאה ועבדי׳ מבזאין לה בחשאי וגם אין מזה תועלת גדול לאוכלסין ומשריין דלעילא רק בעת הזיווג].

אך באופ״א יפורש דברי הזוהר והפסוק כי הנה בפע״ח שער הפורים פ״ו בענין משלוח מנות איש לרעהו מבואר שאיש נקרא יסוד דאבא וכן מבואר ג״כ בלק״ת פ׳ משפטים בפסוק כי ימכור איש את

בתו

השמטה

ישראל לבין אביהם שבשמים ואף שזו כעין ע״ז וכן ענין שעיר המשתלח לעזאזל ביה״כ אעפ״כ כיון שגזר הקב״ה עלינו אנו מקיימין מלותיו וביום גד״ה של החג אין רמז ניסוך המים ובניסוך המים הם חשובים כחר״ם הנשבר שאין בו ממש וחר״ם הוא כנגד היונים גד״ה שהם חמשי רביעי שלישי אשר ר״ת חר״ם ולכן נרמז בפסוק שרי״ם רדפוני׳ חנ״ם ס״ת מיכ עה״ם ניסוך המים ור״ת חר״ם [עוד נ״ל שסוד חנם הם הכבשים שהיו ל״ח כמנין חנם והוא חץ יפלח כבדם כנ״ל בזהר והבן · ולפי שהמים הללו הם נגד הע׳ שרים לוה לנו לקח חלקנו פרי עץ הדר זה הקב״ה שהוא דר תמיד לעולם ועד כי השרים מתבטלים והולכין כשנפל נפל השר שלה ונתבטל וכן כל שאר האומות אבל הקב״ה קיים לעולם ולעולמי עולמים ולכן אמר ולקחתם לכם וכן כפת תמרים כנגד הקב״ה שהוא אחד יחוד ומיוחד כתמר שאין בו ענפים רבים כשאר אילנות אלא ענף אחד בלבד וכן השרים הם ענפים רבים והשי״ת אחד ושמו אחד וענף עץ עבות זה הקב״ה כולל חסד דין רחמים כהדס המשולש שהוא כנגד אברהם יצחק ויעקב וזה לא ימלא בעולם שיהי׳ בו ג׳ ההפכים האלו ברגע אחד אלא אלקינו ית״ש וגם ערבי נחל זה הקב״ה כמו ערבה שאינו גדל אלא על המים כך הקב״ה הוא משתעשע עם התורה שנמשלה למים כענין כל צמא לכו למים גו״ג ומגו״ג עולה ע׳ כנגד ע׳ אומות כי אז ימלוך גוג ומגוג על כל האומות וכולן יבואו יחד על ישראל וכשינאלו ישראל מידם אז יהי׳ ישועה גדולה שהוא הושענא רבה כי עתה כשנגאלו מבבל גלו למדי ומשם ליון ואח״כ לאדום אבל אז יהי׳ גאולה בהחלט וכן ענין ז׳ ימי החג כנגד הע׳ שרים ובכל יום נגאלים מיד א׳ ונופלים ליד השני ויום השביעי נגאלים מיד כולם ולכן הוא הושענא רבה ולפי שהם נמשלו למים ע״כ הי׳ ניסוך המים באלו הימים ולכן אין אנו שואלים המים עד שיעברו כל הז׳ הימים שלא יתנו לנו המים בעודם שולטים שלא יהיו מים הזדונים וכו׳ ולכן לולב עולה בגי׳ עם הד׳ אותיות ע״ב וכן הדס עם ג׳ אותיותיו עולה ע״ב כנגד ע׳ שרים השולטין בימי החג שהם כאחזים בב״ד העליון שהם ע׳ דיינים וב׳ סופרים א׳ כותב זכות וא׳ כותב חובה עכ״ל והנה אעפ״י שניסוך המים הי׳ כל שבעה כמ״ש בפ׳ לולב וערבה מ״מ כנגד האומות לא הי׳ רק בימי בו״ז ויום גד״ה לא הי׳ כנגדם והנה בפרי עץ חיים שער חג הסכות סוף פרק א׳ כתב ת״ל הרי שביום א׳ דסוכות קבלה אור גדול חסד עליון דאמא פנימי ומקיף וחסד עליון דז״א פנימי ומקיף וביום ב׳ דסוכות שהוא כאשון דחה״מ הוא מקבלת א״ר מקיף דחסד הב׳ דאמא ע״י הסוכה שהוא חסד המתפשט׳ בגבורה וגם חסד ב׳ דז״א ע״י הלולב פנימי וע״י ההקפה המקיף וכן עד יום השביעי הכל מלמעלה למטה עכ״ל עיי״ש הרי שביום ראשון מקבלת אור החסדים דחסד אמא ודחסד דז״א וא״א שיהי׳ לאומות חלק בו אך ביום ב׳ שמקבלת הנוקבא

חסד

נתו שאים הים החכמה עיי"ש והנה פרצוף יעקב מבואר בע"ח שער יעקב ולאה ושער הארת מוחין דז"א פ"א ופ"ב שהוא נעשה מבחי' אחוריים דאבא שנפלו בעת שבירת הכלים למטה במקום המל' הנה בעת התיקון נעשה ממנו פרצוף יעקב העומד מחזה דז"א ולמטה בפני ז"א ויסוד אבא שמתגלה מחזה דז"א ולמטה הנה הוא יוצא בהארתו ואורו ליעקב כי הוא נעשה מפרצוף אבא עיי"ש ובלק"ת פ' יתרו בפסוק כה תאמר לבית יעקב ובפסוק ועתה אם שמוע עיי"ש ולכן נקרא יעקב איש כמ"ש ויעקב איש תם כי שורשו ויסודו מאבא אשר יסוד אבא נקרא איש בסוד מאמר חז"ל מי הקרוי איש זה משה שהיה יסוד אבא ואפילו עשו נקרא איש שדה כי גם הוא שורשו שיש לו בקדושה הוא ביסוד אבא כמבואר בע"ח שער הארת מוחין דז"א שם ובלק"ת שם.

והנה מבואר בפע"ח שער ק"ש פכ"ז ופכ"ט ובשער הקדישים פ"א בדפוס דוברזוונא ובדפוסים אחרים בפ"ב שבחי' פרצוף יעקב הנעשה מבחי' אחוריים דאבא יורד אל הנוקבא דז"א כשהיא עדיין למטה בהיכל רצון דבריאה ומזדווג עמה בסוד הנשיקין כמבואר למעלה כמה פעמים והנה סוד הנשיקין היוצאין הבלים ורוחין מפה הנוקבא ופה הזכר הי"ס ד' רוחין דאהבה כמבואר בזוהר תרומה דף קמ"ו ע"ב ובע"ח שער מ"ן ומ"ד דרוש ס' ובלק"ת פ' וירא בסוד הבל פה הזכר במקומו בפה הוא רוח א' ומה שניתן ממנו אל פה הנקבה הוא רוח ב' וכן מפה הנקבה אל פה הזכר ג"כ סוד ב' רוחין והוא סוד ד' רוחין דאהבה עיין שם והנה יש זיווג נשיקין באצילות קודם זיווג התחתון ואחרי כך נעשה זיוג התחתון אבל בחי' נשיקין דיעקב ורחל בהיכל רצון דבריאה הם נשיקין גרידא בלא זיווג ואין מזה תועלת להיכלות ומלאכים שלמעלה משא"כ בזיווג זו"נ הגמור באצילות מגיע תועלת גדול לבי"ע כמבואר בע"ח שער סדר אבי"ע פ"א ופ"ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ' ד' וה' וגם כי הוא כענין גנאי ובזו מה שיורד יעקב אל עולם הבריאה שהוא חוץ לבית בסוד אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לו עיין למעלה בפירושו משא"כ באצילות שאם ביתם אין שום גנאי ובזו והנה סוד הנשיקין הם הון יקר ונעים כי נאמר עליו הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים [וגם כי סוד ספירת הדעת הוא

גנוז

השמטה

חסד הב' דגבורה הנה אז ניתן להם חלקם מפני שאחיזתם בגבורה וביום גד"ה נפסק השפע שלהם וחלקם והטעם כי הרמ"ז בפי' הזהר משום שיום הב' הוא בחי' שם פוסק יסוד אמא בחי' דז"א וכיון שאין מחילה מפסקת מתגלין החסדים שבתנה"י הרבה עד מאוד ואין כח באומות לקבלו מרוב אור הגדול הזה והם ג' ימי גד"ה שהם החסדים שבתנה"י אבל ימי ו"ז שהוא כללות הת"ת והארתן בלבד ביסוד ומל' ואין שם חסד פרטי רק כללותן ביסוד וכן במל' וכן יש בא"ה לקבל מהם חלקים עיי"ש ובפי' מבוא שהחים ש"ת ד' והנה סוד ניסוך המים הים החסדים שמקבלת הנוקבא בחג הסכות בסוד ושאבתם מים בששון כנ"ל בזהר ואז הע' פרים שהם הקליפות כמבואר בע"ח שער דרושי אבי"ע פ"ד ובדפוס שקלאוו הוא בפ"ו הנה גם הם נוטלים חלקם וסמאל הוא ראש הע' שרים כנ"ל וכמ"ש גם בפע"ח שער חנוכה ופורים ור"ח בדרוש למוהרח"ו על ט"ו באב ועיין בשער שמ"ע פ"א אחד השרים וראש כולם והוא נקרא איש ליד והקליפות נקראים מים רבים שהם מים הזדונים ומים הרעים והם רבים ענפים רבים כנ"ל בחי' פרודא כי רבים מספרא דקליפות ועיין למעלה בפנים מ"ש בפי' על שער בת רבים עיי"ש. ועליהם התפלל דוד המלך ע"ה בתהלים קפיטל י"ח ימשני ממים רבים ובקפיטל ל"ב רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו ובקפיטל קמ"ד פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר ויש מים רבים בקדושה קולות מים רבים שבילך במים רבים והקליפה כשמקבלת חלקם בחג הסוכות ממימי החסדים עי"ז נפרשת מן הקדושה ואינה מכבת את אהבה של החסדים המטילין אהבה ושלום בין הקב"ה לכנ"י ונעשה בסוד ושאבתם מים בששון ומתגלה מקור הרחמים י"ג ת"ד שהם י"ג נהרי אפרסמונא דכיא שהם י"ג כמנין אהבה ומתבטלין נהרות דקליפה בסוד ישם נהרות למדבר וכ"ז גורם סוד ניסוך המים בסוד שופך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך כמ"ש הבעש"ט בפירושו כי באמת הם אז מקבלין חלקם מן החסדים שביומי בוז ונקראים ע"ש החסדים נדיבים כי החסד הוא נדיבות ובסוד בת נדיב שדרשו חז"ל על אברהם שהוא נקרא נדיב כי הוא סוד החסד ותו שופך בוז על נדיבים ועיי"ז ויתעם בתהו לא דרך וזהו מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו ובוז בא"ת ב"ש בפ"ע כי כשיורד השפע אז נעשים חרסים כחרס הנשבר והנה הס"מ נקרא איש איש משחית איש תהפוכות איש לשון איש ליד איש שדה כמבואר בזהר פקודי דף רי"ג ע"א [ועיין זהר אמור דף פ"ט ע"א בסוד ולאחותו הבתולה וכו' אשר לא היתה לאיש] והון ביתו ב"י לילית ביתו זו אשתו של ס"מ שהיא לילית חייבתא והוא המושלת עליו בסוד סוחרת על סבבוד כמבואר בר"מ זהר פ' פנחס ועל ידה ניזון מן הקדושה אבל בעת השלום והאחדות אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה לאכות מן האהבה העליונה בוז יבוזו לו כנ"ל וקי"ל של הון ביתו באהבה בוז היא

זוכה

גנוז בפה בסוד ה' מלאות שפה ובסוד הנאמר בא"ז דעת גנוז בפומא דמלכא והנשיקין מגלין אורות הפה להנוקבא ששם הדעת גנוז והוא נקרא הון יקר ונעים כמו שאמר הכתוב ובדעת חדרים ימלאון כל הון יקר ונעים] וזהו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בסוד ירידת יעקב להיכל רחל דבריאה ומזדווג עמה בסוד נשיקין גרידא בלא זיווג זה בוז יבוזו לו כי עיקר הזיווג הוא כשז"א מקבל המוחין ומזדווג עם הנוקבא באצילות והבן פי' הזוהר והשפ"ק.

ועיין ומ"ש בפסוק שיניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכולה אין בהם בענין מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו' עיין שם.

והנה עיין בזוהר פנחס דף רכ"ט ששם נדרש בפסוק זה על ניסוך המים בסוכות ועיין בלק"ת פ' שמות בענין גוג ומגוג ובלקוטי תהלים בפסוק שרים רדפוני חנם ובפ' נגוד ומלוה בכוונת החג בסוד שני שרים שהם מים רבים ואיש הוא ס"מ ראש השרים והם אינם מכבין האהבה שבין ישראל למקום ועיי"ש דברים מתוקים ומופלאים [ועיין בזוהר פ' פנחס דף רכ"ו ע"א ברע"מ ופ' נח דף ס"ד ע"א וע"ב].

(ח) אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ׃

ז"ל הלק"ת בליקוטי שיר השירים בפירוש הפסוק אמרו ישראל לפני הקב"ה רבש"ע הנה אמרו חז"ל שג' דברים תינוק ילד ואשה תהא שמאל דוחה וימין מקרבת והנה מכל שכן אם יתחברו שניהם יחדיו והלא אחות לנו קטנה כי היא אשה והיא קטנה ועל כל זה ושדים אין לה שדי"ם ר"ת ש"מאל ד"וחה וי"מין מ"קרבת וסוד הענין הוא כי הלא כשכנסת ישראל היא גדולה וראוי אל הזיווג אז יש חיבוק וזיווג ונישוק וסוד החיבוק לשום שמאלו תחת לראשה וענין שמאל דוחה הוא בסוד התיקון כי בעת הנסירה של המלכות אז כל הדינין נשארין בה [כמבואר בפע"ח שער ר"ה] ולכן כשבא אל הזיווג צריך להרחיק ממנה הדינין וכמעט שע"ז נאמר הסבי עיניך מנגדי שהם הרהבוני כמ"ש בזוהר דאינון מוקדין לי מתוקף הדינין שבהם [עמ"ש למעלה בפסוק הסבי עיניך מנגדי] והנה ידעת כי קודם הזיווג מתחיל מימין אל השמאל ואח"כ השמאל מחבק ואח"כ נשלם בימין [פי' הדבר כלפע"ד ע"ד שמבואר במבואים ש"ו פ"ד ובע"ח שער הירח פ"ב שבהיות' אב"א עם ז"א מתחלה נכנסין בה חסדים המגולין דז"א ואחר כך נכנסין בה הגבורות דז"א עיי"ש היטב נמצא מתחיל בימין שה"ס החסדים וידוע מחיבוק ר"ה ויוה"כ וחג הסוכות בפע"ח בשער ר"ה ויוה"כ וחג הסוכות שמקבלת הה"ג מז"א אב"א וע"ז חוזרות פב"פ עם ז"א ונתנים בשמאל דז"א ואח"כ מקבלת חסדים מז"א ומאמא ונתנים בימינו של ז"א כמבואר בשערים הנ"ל באריכות נמצא מתחיל בימין ונתנים בשמאלו ומסיים בימין כן נ"ל] נמצא כי תחלה וסוף בימין והנה השמאל שלא נתבסם מועיל עתה לבסם הגבורות ולא כפי"א לון ואז כשמחבק אותה הנה הוא משים השמאל באחור המלכות כנודע וידעת ששם באחור מקום הנסירה ושם כל כוחות הדין הנקרא אלקים והנה ע"י השמאל המחבק אותו שם הנה הדינין נדוחין משם וזהו שמאל דוחה ואחר שנדחו אז ימין מקרבת לזווג אמנם בהיותה קטנה אין לה שמאל דוחה כי עדיין אינה ראוי' לזיווג ולכן הדינין מתרבין בה עכ"ל והנה שנקראת המל' אחות הוא כי היא אחותו של ז"א כמ"ש למעלה בפסוק מי יתנך כאח לי.

וקטנה נקראת כשעדיין דבוקה אב"א עם ז"א כמבואר בע"ח שער תיקון נוקבא פ"ד ושער הירח פ"ב ואז ושדיים אין לה שהוא בחי' החיבוק שהוא במקום השדיים כשזו"ן עומדין פב"פ שוין בגדלותן ועמ"ש למעלה בפסוק שני שדייך כשני עפרים עיי"ש וזהו שאומרים ישראל מה נעשה לאחותינו ביום שידבר בה איזה תיקון צריכה לצורך הזיווג.

וחוזרין ואומרים הנה יש בידינו כח לתקנה בסוד תני

השמטה

זונ"ה לילית אשת זנונים שרצונה להנות מזיווג הקדוש ואז מבזין אותה ואותו כראוי לזונים וה"ס ס"מ ולילית שבקליפת נוגה [ר"ת שמאל גי' אלף יש ואלף חוזר לא' הרי איש הון ביתו גי' לילית וכן נחש שרף עקרב גי' איש] כמבואר בע"ח שער קליפת נוגה פ"ב וע"י קליפת נוגה היא בפיתוי והגנבה מן הקדושה ואין הגנבה נעשית רק כ"ז שיש חסרון זיווג ויחוד בקדושה אבל בשעת הזיווג אז הם נכנעין ע"י התגברות הקדושה וז"ש הכתיב במשלי אל יבוזו לגנב כי יגנוב כי למלאות נפשו כי ירעב נואף אשה חסר לב כי מה שגונבין שלא בשעת זיווג הקדוש הוא בסוד גנבה למלאות רעבון הכלבים כי גם הם צריכין לשמירה כידוע אבל מה שרוצין להנות מהיחוד ואז הם בבחי' ניאוף נואף אשה חסר לב ואז ראוי לבזותם [וענין תבין כשתעיין בזהרקי"ע בפי' האד"ר דנשא בסוד יתיב על כורסייא דשביבין לאכפיא לון וגם בפירושו לזהר משפטים דף ל"ה בסוד את מִקְדַּשׁ ד' טמא עיי"ש מ"ש בשם האריזלה"ה ותבין] וכבודי לאחר לא אתן והבן.

חני עוז לאלקים על ידי מע"ע והוא בבני שנים אם כבר נתקנת וחזרת פב"פ עם ז"א ואז הוא בסוד חומה [ועיין בס' עסים רמונים שער ערכי הכינויים ערך חומה בשם בגלי שהיא חומ' על ישראל והמי' לשם חומה בשיונקות מחסד ומלך הגבורה חומת אש עכ"ל] ע"ד השרוי בלא אשה שרוי בלא חומה ואז נבנה עלי' טירת כסף בסוד החסדים שמקבלת בהיותה פב"פ וגם בס"ד וימינו תחבקני שהיא חיבוק חג הסוכות שמקבלת בחי' חסדים ושמאל דוחה את הדינין שלא לאחזיא לון כנ"ל וזהו אם חומה היא נבנה עלי' טירת כסף.

(ט) אִם חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃

שעדיין דבוקה אב"א עם ז"א אחורי ד' ק' תנה"י דז"א שאז נקראת עדיין דלת כמבואר בלק"ת פ' ואתחנן בטעמי מלות מזוזה עיי"ש אז נבנה עלי' לוח ארז כי מבואר בע"ח שער הנסירה ובפע"ח שער ר"ה שהמל' בנסירתה מז"א הנה ננסרת ונבנית מחלוקית ז"א ומקבלת הדינין והגבורות והנה כתבאר למעלה בפסוק קורות בתינו ארזים בשם האריז"ל שחלוקית ז"א נקרא ארז בי' ילחק שהיא הדין וזהו אם דלת היא שדבוקה עדיין בכותל אי' עם ז"א אב"א כנגד ד' ספירות תנה"י שלו נבנה עלי' לוח ארז שהיא הנסירה ולוח בי' אחורי אה"י שהם נה"י דבינה הנכנסין בנוקבא לנסרה כידוע מדרושי הנסירה והנן [טירת כסף בי' יב"ק אדני לוח ארז בי' יב"ק הה' אם חומה הוא בי' יב"ק והנסירה שמר"ה עד יוהכ"פ היא לוח ארז וביוהכ"פ וחג הסוכות הוא טירת כסף].

(י) אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃

עיין בהדרת זקנה שבספר החזיני דף רט"ו ועיין מ"ש בפסוק שני שדיך כשני עפרים וגם בע"ח בפ' והי' נא שדייך כאשכלות הגפן עיי"ש ומגדלות היא היסודות כמ"ש בפסוק כמגדל דוד צוארך ובפי' מגדלות מרקחים והם היסודות דאמא ודלאה הבונים נגד שדיים דנוקבא כשהוא בסוד חומה פב"פ עם ז"א בוין בגדולתן ואז הייתי בעיניו כמוצאת שלום כי הוא מקבל בי' בעיניו בסוד ישר יחזו פנימו וגם ממשיך לה השפע הנמשכת מאור עיניו כמבואר זה למעלה בפסוק שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית וכו' עיי"ש ואז הוא בעיניו כמוצאת שלום ועיין למעלה בפסוק עיניו כיונים על אפיקי מים והוא מוצאת שלום שנעשה שלום ביניהם בסוד הזווג ע"י היסוד שנקרא שלום כמש"ל שלום בבית ותיבת א"ז בי' הוי' אדני שהיא זיווג זו"נ וב"ן אותיות השבינה כשאני חומה אז שדי כמגדלות ואז הייתי בעיניו כמוצאת שלום.

(יא) כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃

[הנה לעיל לקמן שקאי על ירידת השי"ת ההתפשטות דנוקבא הנה לפי שע"כ דיבר בס"ד זיווג שמיני עצרת ואחר שמ"ע מסתלקין וחוזרי לקדמותן התחיל כאן כרם הי' לשלמה וכן בכל מקום שמדבר מבחי' פסח ועצרת ודומה אח"ז מדבר מסילוקו] הנה בע"ח שער א"א פ"ח בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים הוא בפ"ז ובמבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ו מבואר שחסד דעתיק מלובש בכתר א"א אשר הוא הגלגלת רישא קדמאה דא"א וגבורה דעתיק מתלבש במוחא סתימאה שהוא חכמה דא"א והנה מהלאי הי' שעתיק יומין לא יגלה אלהותו העיקרות רק ברישא קדמאה גלגלתא דא"א ואח"כ מאור זי הגלגלתא ברישא [illegible] מתגלה בתרי תרין דיקנין [illegible] הדבר כי הנה [illegible] מהני תרין דיקנין גלגלתא ומוחא והנה במוכן שא"א [illegible] אלו התרין דיקנין לתגלות בהן עתיקא בהשגחה תת

ג"כ

השמטה

כרם הי' לשלמה בבעל המון עמ"ש למעלה והנה עיין בע"ח שער א"א פ"ז ובדפוס שקלאוו בפ"ו ובשער אכ"ך פ"ה ופ"ו ופ"ז ובשער המוחין פ"ע וי' והנה המבואר משם כי כתף ימין דא"א הוא מ"ה החדש וכתף שמאל מב"ן דנקודים והנה גם מ"ה החדש שבכתף ימין כלול ממ"ה דמ"ה וב"ן דמ"ה שהם ה"ח וה"ג של מ"ה החדש שבכתף ימין וכן כתף שמאל דא"א כלול ממ"ה דב"ן וב"ן דב"ן שהם ה"ח וה"ג של ב"ן דנקודים שבכתף שמאל דא"א והנה הה"ח וה"ג של כתף ימין הם נחשבים כולם לחסדים נגד ה"ח וה"ג של כתף שמאל ואפי' גבורות דכתף ימין נחשבים חסדים לגבי החסדים דכתף שמאל וכן חסדים דכתף שמאל נחשבין לגבורות אפי' לגבי גבורות של כתף ימין והתרין כתפין נחשבין בסוד תרין עטרין בדעת ז"א ויש לו דעת מאמא המלובש

ביסוד

ג"כ ולכן הח"ס דעתיק מלובש בכתר דא"א שהוא גלגלתא וגבורה דעתיק במס' ואז נכלל החסד בגבורה והגבורה בחסד והיו שוין עיי"ש.

והנה מבואר עוד בע"ח שער א"א פ"ז בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ"ו ובמבוא"ש שם ועוד בע"ח שער הנסירה פ"א שכתר דא"א כולו רחמים גמורים שחסד עתיק מלובש שם אבל חכמה דא"א יש בה דינין ושמרים אלא שהם נחים ושקטים ונכפין שם במקומם וכן בעל מערכות אלקים כ' כי חכמה הוא דין ויש לו סמך מכאן כי גבורה דעתיק מלובש במ"ס דא"א ושם הוא שורש הדינין עיי"ש.

[**כרם** הי' לשלמה עיין למעלה בפי' נשכימה לכרמים בשם הרמ"ז שנקודה העיקרית דמל' נקרא שדה וע"ש התוספות כרם והנה ע"ש התוס' יורדין בסוד גלות כליה פא"ח בבי"ע לברר מבחי' המלכים שה"ש בעל המון בעל אותיות בלע מלך הראשון והמון הוא לשון רבים בסוד הן רבים עתה עם הארץ והנה כשיורדות בבי"ע מתלבשת בסוד מט"ט אשר התחלתו מזו"נ דבריאה אשר משם התחיל ק"ך צירופי אלקים והנה הם הנוטרים כי מטטרון אותיות נוטרים כי הט' כפולה ונפש דז"א דיצירה נקרא מיטטרון בי' וכן רוח דנוקבא דז"א דיצירה מיטטרון בי' כמ"ש בע"ח דרושי אבי"ע].

ומבואר עוד שם במבוא"ש כי גלגלתא דא"א המלובש בו חסד דעתיקא נקרא אוירא דכיא והוא שורש לכל החסדים כולם ומ"ס המלובש שם גבורה דעתיקא נקרא בוצינא דקרדינותא והוא שורש לכל הדינין כולם וחסד דעתיק שהוא אוירא דכיא אפיק מיני' חד רוחא דגנוז בעתיק יומין שהוא הי' דנפיק מאויר ואשתאר אור וזה הי' הוא אבא אשר בתחלה הי' גנוז בחסד דעתיק ולכן כשנפיק יוד זה מאויר ונעשה ממנו פרצוף אבא לא נפיק אלא כדי לאלבשא חסד דא"א כי אבא מלבוש לחסד דא"א ואז בההוא אבא אתגנוז ההוא אוירא ר"ל שמאיר בו דרך העלם וגניזה מלמעלה עד שם וגם מבוצינא דקרדינותא שהוא גבורה דעתיק נפיק ג"כ מיני' חד כילולא והאי כילולא אתגנז במעוי דאמא ה"ס הגבורות שבמעי אמא המכסת אליו וגבורה דעתיק ויחוד הזה שהם בוצינא דקרדינותא לא נתגלה בחי' הגבורות שבו במקומו כי הוא כמאמר טב דיתיב על דורדייא עד שילא בדיקנא דא"א ושם נתגלו הדינין כי הדיקנא נמשכת מן מ"ס דא"א וה"ס האלף עלמין דסתימין בעזקא דכיא הנזכר באד"ר דנשא כי הגבורה נקרא אלף עלמין כי אחורים דאלקים דההין ג"פ אלף והם חתומין במ"ס דא"א שה"ס עזקא דכיא ואלו האלף ה"ס שורש כל הגבורות כלם ומכאן מתפשטין בשאר המקומות ובדיקנא שם התחלת גילויין ולכן שערי דדיקנא קשין ותקיפין ואמנם האלף עלמין הוא כי המוח כלול מחו"ג וה"ח וה"ג כל אחד כלול ממאה הרי הם אלף עיי"ש במבוא"ש וקיים שם במבוא"ש שאותן האלף עלמין יבואר עוד לקמן במבוא"ש פע"ו והנה במבוא"ש שם פע"ו וע"ז וי"ז נתבאר באריכות איך האלף עלמין דהאי מ"ס נמשכו עד תרין כתפין דא"א ששם הדעת דא"א בין כתפיו [כי המ"ס דא"א כולל כל בחי' חב"ד דא"א אעפ"י שהוא חכמה דא"א כולל גם בינה ודעת דא"א בתוכו ולכן מכללות זה הדעת שבחכמה דא"א נמשך עד תרין כתפין דא"א כמבואר די"ז באריכה בכ"מ מפוזרים בפי' האד"ר] ושם נעשין מוחין לאו"א ומשם נמשך עד הדעת דז"א ואיך מתיקונא קדמאה דדיקנא נמשכו סוד האלף עלמין והובא למעלה בקילור בפסוק אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים שים עיניך שמה ועיין כי לא אכפול הדברים.

והנה עוד מבואר במבוא"ש שם פי"א שהשערות של דיקנא דא"א הם בחי' נהרות מים המושכין מן הים הגדול של מ"ס דא"א כי הם צינורות שמושכין המים ויוצאין דרך פיותיהם ונמשכין אח"כ אל הבינה שהיא אמא ונותנים בה בסוד מ"נ שלה שה"ס ה"ג של מנצפ"ך שבה כי או"א בההוא מזלא אתכללו ועל ידו הם מזדווגים עכ"ל עיי"ש.

והנה לפי הקדמות האלו יבואר הפסוק כי הנה מבואר בס' יין המשומר להרמ"ע בענין שכר עולם הבא למי שנזהר מסתם יינם וביאר שם שגבורה דעתיק המלובש במ"ס דא"א ה"ס הכרם העליון כי הס"ח דגלגלתא כלול בס"ג דמ"ס [כמבואר לעיל] והרי הם ס' הויות

השמטה

ביסוד אמא ודעת מאבא המלובש ביסודו והדעת שיש לו מאמא הנה ב"ן של מ"ה החדש הם חסדים דיסוד אמא וב"ן של ב"ן דנקודים הם הה"ג נמצא כולל זה הדעת ב' כתפין דא"א ב"ן דכתף ימין וב"ן דכתף שמאל וכן יש חו"ג ביסוד אבא ה"ח הם מ"ה של מ"ה החדש והגבורות דיסוד אבא הוא מ"ה של ב"ן דנקודים נמצא הדעת הזה כולל ב' כתפין דא"א בבחי' מ"ה דכתף ימין ומ"ה דכתף שמאל ואח"כ נעשו חסדים דאמא גבורות דאבא ונכנס ביסוד אבא וגבורות דאבא נעשו חסדים דאמא ונכנסו ביסוד אמא נמצא אחר החילוף יסוד דאבא כולו ממ"ה החדש מ"ה וב"ן שלו שה"ס כתף ימין ויסוד אמא כולל חו"ג שהם מ"ה וב"ן של ב"ן דנקודים שהוא כתף שמאל עיי"ש היטב ועיין שניות ומילוכית דרוש ח' שיש להסתפק שאפשר חסדים דמ"ה וב"ן שנכנסים נעשים

הויות דהיא ופי׳ הויות דה״ג י״פ הוי׳ ג״י כרם עיי״ש גם כי שם שורש הכרם כי שם הוא יין המשמח שעל עוב דיתיב על דורדייא והוא שורש כל הגבורות כלם.

וזהו כרם הי׳ לשלמה בבעל המון כי בעל המון הי״ם מ״ים שהוא בעל ושורש כל הגבורות כלם והגבורות נקראים המון מלשון הומי׳ עיין למעלה בפי׳ ומעי המו עליו כי סוד הגבורות הם הומין וחסדים נחשבו׳ עיי״ש ומשם נמשך עד ה״ח וה״ג שבדעת דז״א כמבואר למעלה בפי׳ אלף המגן תלוי עליו נמצא כי שורש הכרם של ז״א הוא בבעל המון שהיא מ״ים דא״א ונמ״ים שם סוד הכרם והיין המשמח כי שם הים גבורה דעתיקא שהוא אחורי אלקים דהשין שבי׳ אלף ופי׳ וכשתסיר מכין מאתים שהוא ג״י אחורי אלקים שבשי״ע נשאר מכין תת״א ג״י ייין המשומר בענביו והנה אלקים שבשי״ע נקודותיו ג״י יין וכשתחשוב ג״י אחורי אלקים השבי״ע

השמטה

כעשים חו״ג ביסוד אבא וגבורות דמ״ה ובין כעשין חו״ג ביסוד אמא והנה ידוע שי׳ ומשם הוי׳ הי״ם שם ע״ב וה׳ מהוי׳ שם ס״ג ו׳ ומהוי׳ שם מ״ה ה׳ מהוי׳ ב״ן שהם חו״ג שבדעת וזה נתן את הכרם לנוטרים כי יסוד אמא שהם הם הב׳ אותיות הנוטרים היין שם כיתן ה״א וה״ג של כתף שמאל דא״א שהים שם ב״ן דנקודים ובין הי״ם ה׳ אחרוני משם הוי׳ ולכן ה״פ ב״ן ג״י כרם ואי״ם שהוא יסוד אבא כמבואר למעל׳ כי באבא שורש הל״ב נתיבות ומבואר בדברי האריז״ל של״א נתיבות מהל״ב שמגלין וכ״א כלול מי׳ הרי י״ם מאים אבל נתיב א׳ טמיר ומופלא ואינו מתגלה [וכן מבואר בפי׳ האדי״ר דף קכ״ט עיי״ש בדברי האריז״ל בשם ספר דרושים בסוד ח״י כימון וסוד הל״ב נתיבות וכ״ה ג״כ בפי׳ ס״ד פ״ק עיי״ש שב׳ כדבריכו ועיין בפי׳ האדי״ר להאריז״ל והגהת למה בפי׳ האדי״ר דף קל״ג ע״א מ״ש שם בסוד שביל י״ם ל״ב שלב הם ל״ב נתיבות החכמה וי״ם הוא י״ם אל ושם אל הוא כתירו דחכמתא וי״ם כנד י״ם החכמה ולכן נקראים ל״ב שבילים ובזוהרקי״ע בפי׳ ס״ד פ״ק כתב שסוד הל״ב נתיבות הנה הם כ״א כליל מ״י״ם הרי ש״ך כלילין והי״ם ש״י עולמות שעתיד הקב״ה להנחיל לכל צדיק כי כתיב א׳ מהם לא ידעו עיש עכ״ל הטהור והנה הל״ב נתיבות הם בחכמה דז״א ופרשו באבא והנה יסוד אבא כולל הכל ולכן נקרא שביל ונתיב בסוד יסודות או״א] והוא מרומז באות א׳ מאים ואלף הוא אותיות פלא והוא סוד הא׳ נתיב הל״ב וי״ם ל״א נתיבות שמתגלין וכ״א כליל מי׳ ויסוד אבא יצ״א בפריו שהים ה״א וה״ג שלו אלף כסף שהי״ם ה״א וה״ג שלו שאפי׳ גבורות דאבא הם חסדים בסוד הכסף כמבואר כ״ז למעל׳ והי״ם כתף ימין דא״א שהים שם מ״ה האדם ושם מ״ה הי״ם אות ו׳ מהוי׳ וכן ו״פ מ״ה ג״י אל״ף כסף וכן לפי הפשט הוכל ג״כ לפרשו אלף כסף מ״ה דמ״ה ומ״ה דבין נתן את הכרם לנוטרים הם בין דמ״ה ובין דב״ן ועיין היטב שער הכימיות ומילוכ״ת דרוש ח׳ ושער או״א פ״ו בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים פ״ז ובמ״ה מפי׳ גדלות דז״א פ״ג שמסכים ג״כ לזו הסברה והנן שפסוק זה יתפרש לפי שני דרכים.

כרם הי׳ לשלמה בבעל המון וכו׳ עיין היטב הדק למעלה וי״ב שם ועיין מ״ש בפירוש אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים והנה עיין היטב במבוהים ש״ג ח״ב פ״ו ומן פ״יד עד ס״ף שער ג׳ ובפי׳ זוהרקי״ע בפי׳ האדי״ר דף קל״ב ע״ב בסוד תלת עלמין דנפקי׳ מתיקנא קדמאה דדיקנא והמבואר משם כי גבורי׳ דעתיקא הוא שורש הגבורות והוא מתלבש במ״ים דא״א והנה גם חסד דעתיקא שהוא שורש החסדים כבלל שם כמלא שמות הזה כליל מה״ח וה״ג וכ״א כליל מ״י וי׳ מ״י עד אלף ושם הוא גבורה דע״ק שהים אחוריים דאלקים דהשין שבי׳ אלף והנה הגבורי׳ הזי במקומה שק״ע וקתים ומתגלה כוחה בסוד הדיקנא היולאת ממ״ים דא״א והדיקנא נעשית מבירור המלכים שמתו ונתבררו במחשבי׳ שהוא מ״ים דא״א וכללות הז׳ מלכין הם ג׳ מלכים הראשונים בלע יובב חשם שהם דעת וחו״ג ושורש כולם הכולל כל הז׳ מלכין הוא בלע מלך הראשון והי״ם הקי״ב שבלי״ש ג״י קי״ב כלילין והי״ם הדעת של המלכים והנה סוד האלף שבמ״ים דא״א נתגלו בדיקנא דא״א ושורש ועיקר האלף נתגלה בתיקון ראשון מי״ג ת״ד שהוא מדה אל מי״ג מדות ובשם אל זה יש ג״פ אל בסוד אל שדי אל הוי׳ אל אדני ומשם נמשך תלת עלמין א׳ אחורי לאה בסוד זלפה ואחורי ז״א ואחורי רחל בסוד בלהה ועוד נמשך ונתפשט עד ג׳ עולמות בי״ע בסוד אל שדי נבריאה ואל הוי׳ ביצירי׳ ואל אדני בעשי׳ וכ״ז מבירורי הז׳ מלכין שנתברר ונעשה קדושה ומשיור הבירורים של הדיקנא נעשה סוד קליפת נוגה בסוד ב׳ תרגלים וב׳ ליפרון אחורי ז״א ולאה ורחל ונתפשט בבי״ע וכמבואר בע״ח שער הקליפות פ״ב ובשער קליפה נוגה פ״ט ובמבוהים שער הקליפות פ״ח ופ״י ועיין באדי״ר דנשא דף קל״ב ע״א וז״ל כל דיקנא לא אשתכח אלא מגו״א דרישא וכו׳ ובהאי דיקנא אשתמודע כל מה דהוי מריבא דאלף עלמין דחתימין וכו׳ ובכל קילא וקילא מתפרשין אלפין וחד עלמין תקיפין וכו׳ וכל עלמא מתפרש לאלף עלמין דכסיפין וכו׳ עלמא קדמאה דנפיק מתיקנא קדמאה וכו׳ עלמא תנינא וכו׳ עלמא תליתאה וכו׳ וע״ש עוד דף קל״ה ע״א וז״ל בלע בן בעור תאנא הוא גורה דיקנא תקיפא דתקיפין דבגיני׳ מתקטרין אלף אלפין מארי דיבבא וילל״ה וכו׳ עיי״ש כי מתמן נמשך סוד תלת

הפשוט הנקודות כזה **א אל' אלה אלהי אלקים** ג"י כש"ר שה"ס יי"ן כ"ש"ר ה"מ"ש"ו"מ"ר ב"ע"כ"ב"י"י"ן כי כל השמות שבא"א הם מלאים וגם מנוקדים כמבואר בע"ח שער א"א פ"ד ובמבוה"ש ש"ג ח"ב פ"ה אבל הקליפות יונקים אחר התפשטותו למטה שהוא אחורי אלקים לבד בלא מילוי ואינו נקוד ג"י יי"ן כס"ך והבן היטב.

נתן את הכרם לנוטרים בסוד יין המשומר ביסוד הבינה שהם הה"ג ואמא סוד הנוטרים כאשר יבואר לקמן בשם מבוה"ש בפי' לנוטרים את פריו שנוטרים באמא ופריו באבא ואמא נוטר את אבא כי אבא טמיר וגנוז באמא וזהו נתן את הכרם לנוטרים. כי שמ"ש מגלה בחי' הגבורות שלו בבינה כמבואר למעלה וגם שם ביסוד אמא חותם בתוך חותם בסוד ב' דלתות וב' צירים וה"ס הנוטרים שהם היין משומר בחותם תוך חותם מן החיצונים והנה לפי מ"ש המבוה"ש שם פט"ו וט"ז וי"ז והוא למעלה בפי' אלף המגן תלוי עליו כי סוד התכללות ה"ח וה"ג שבמ"ס דא"א ה"ס האלף עלמין והם נמשכין בסוד ב' כתפין דא"א ב"פ כתף ג"י אלף ודעת דז"א ה"ס ב' כתפין דא"א וה"ס

תרין

השמטה

עלמין אלף אלפין ומאי תריסין בבריאה כי אל שדי במילואו ג"י אלף וכ"ז אלף מאי יצבה ביצירה וכ"ז ג"י אל הוי' ול"ו אלף מאי יללה בעשי' שגי' אל אדני ל"ו ועולם הראשון שהוא אלף כולל כל הג' וכולם נכללים באלף עיי"ש באריכות דברים עמוקים ומתוקים מדבש ונפת צופים ועוד מבואר שם שעוד נמשך סוד האלף שבמ"ס עד תרין כתפין דא"א ומשם ניתן לז"א בס"ד הדעת עיי"ש באריכות וזה פי' הפסוק כרם הי' לשלמה בבעל המון כי כרם סוד הדעת הכולל ה"ח וה"ג שהם י"פ הוי' ג"י כרם ושורש הח"ח וה"ג במ"ס דא"א שה"ס בעל המון כמבואר למעלה ובעל אותיות בל"ע שה"ס המלך הא' הכוללם שנתברר במ"ס דא"א ויצאה ממנו הדיקנא ונתגלה סוד היין שבכרם שעדיין במ"ס הי' כחמר טב דיתיב על דורדייא והמון הוא לשון רב כמ"ש רש"י כי המלכים נקראים רבים בסוד הן רבים עתה עם הארץ הנדרש על המלכים בע"ח שער המלכים סוף פ"ז ובדפוס שקלאוו פ"ה כי היו רבים בלא התקשרות ולכן מתו כידוע וגם נרמז בהמו"ן ה"פ מ' ג"י יוד פ' ה"ה ופ"ן ג"י יוד פ' ה"י שה"ס תרין כתפין דא"א שנמשך ממ"ס כמלא בתיבת בעל נרמז סוד המשכת הא' ממ"ס בסוד הדיקנא הנעשה מבירורי המלכים והמו"ן מרמז על המשכת האלף שבמ"ס לתרין כתפין והבן.

כרם הי' לשלמה וכנ"ל ג"כ כמ"ש לעיקר בדרוש ח' שער פנימיות וחיצונית ובשער א"א פ"ז ובדפוס שקלאוו פ"ו ובמ"ח כי הלא מבואר בשער הולדות א"א בענין התלבשות א"א לא"א שמב' פ' זרוע ימין ושמאל נעשה מוחין חו"ב דא"א ומפרק הכתף דימין ושמאל נעשה מוחין לו"ק דא"א כתף ימין באבא וכתף שמאל באמא עיי"ש ובדרוש הללם דרוש ב' בכללי חו"ג אות ב' ואות י"ז וי"ח מבואר שדעת דתרין עטרין דז"א זה נמשך מדעת דא"א המתפשט בו"ק דלהון ועיין עוד בשער דרושי הללם פ"ו ובפע"ח שער תפלת י"ח פרק י"א מבואר שדעת המתפשט בז"א שהם תרין עטרין נמשכין מהחו"ג המתפשטין בו"ק דא"א עיי"ש הרי שאבא מושך סוד הטפה מכתף ימין ואמא מכתף שמאל וכתף ימין הוא מ"ה החדש וכתף שמאל מב"ן ובשניהם חסדים דאמא גבורות דאבא וגבורות דאבא חסדים דאמא הרי דעת שמאבא כולל מ"ה וב"ן בחי' פני הכתפים ודעת שמאמא כולל מ"ה וב"ן אחורי הכתפים ועיין בשער ע"ז שער ז"א במ"ב ועיין שער א"א פ"ד ובדפוס שקלאוו הוא בפ"ג והנה במ"ח במס' גדלות ז"א פ"ב כתב שדעת מאבא הוא דעת המכריע ודעת שמאמא דעת דתרין עטרין כולל ב' כתפין ואמת הדבר שכן משמע קצת בע"ח שער פרצופי זו"נ פ"א ובדפוס שקלאוו פ"ב ובשער יעקב ולאה פ"ג משמע ג"כ כמו בשער פרצופי זו"נ פ"א [ועיין עוד שער פרצופי זו"נ בענין התפשטות מוחין דז"א וענין ישראל ולאה ויעקב ורחל ועיין בע"ח שער יעקב ולאה פ"ג שכ' בלשון אחר וז"ל כי הדעת כליל מב' בחי' שהם חו"ב וחו"ג ולכן מכריע ב' הכרעות בין חו"ב מוחין דמאבא ובין חו"ב מוחין מאמא ובענין לקיחת א"א מחלק מ"ה וב"ן אם שניהם כ"א ממ"ה וב"ן או הזכר ממ"ה והנקבה מב"ן עיין שער אכ"ד ושער א"א ושער המוחין ושער ז"א ובמבוה"ש ש"ב ח"ג פ"ג ובמ"ח מס' יציאת מ"ה פ"ב מסכה ג' ומס' א"א פ"א מסכה ד' ועיי"ש במ"מ] אבל שם בדרושי הללם בכללי החו"ג ובפע"ח שם שער תפלת י"ח מבואר שמאבא ב' דעות וכן מאמא ב' דעות ועיין לק"ת פ' וארא בסוד יעקב ומשה ועיי"ש בדרוש ב' מדרושי הללם סי' י"ז שפרצוף יעקב נמשך מדעת המתפשט ויעקב כל בכינו מחו"ג שביסוד אבא כידוע ואח"כ מ"ש בשער יעקב ולאה שיעקב נעשה מדעת אבא שהוא מכריע ל"ע ולפמ"ש בשער פרצופי זו"נ ובמ"ח הנה הב' כתפין כולם ניתנין ביסוד אמא ודעת דאבא הוא המכריע וחו"ג שבו הם מכריעים ולא מתפשטים והוא נמשך מדעת עליון המכריע בין חו"ב דא"א ולא מהמתפשט בו"ק שלהם וג"כ כליל ממ"ה וב"ן ויש ראיות חזקות מכמה דרושים אשר הרב תופס לעיקר שיש ב' דעות מאבא א' מכריע וא' מתפשט וכן באמא ומשער פרצופי זו"נ אין ראי' כיון שרובם ככולם אינם מסכימים וכל הדרושים להיפך וגם כי דברי המ"ח בעצמם אינם מובנים כיון שדעת הבא מאבא שהם אינם

סתרין

תרין עיטרין דז״א עיטרא דחסד ועיטרא דגבורה יען שערי וכיונא דא״א ע״י מתחבר מ״ס דא״א לרישא דעת דז״א כמבואר. בשע״ח שער התפילין פ״ד ובאד״ר ובפי׳ האד״ר להאריז״ל נמצא שסוד הדעת דז״א ביו״ם דא״א אשר נמשך עד תרין כתפין דא״א והנה בע״ח שער דרושי הצלם דרוש ב׳ בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בדרוש א׳ מבואר שסוד התרין כתפין דא״א שנמשכין בדעת דז״א שכתף ימין ה״ס עיטרא דחסד וכתף שמאל עיטרא דגבורה והנה הם באים מלובשים תוך יסודי דאו״א כתף ימין ביסוד אבא כי הוא מלביש ימין דא״א וכתף שמאל ביסוד דאמא כי הוא מלביש שמאל דא״א וכ״א יסוד אבא ויסוד אמא כולל ה״ח וה״ג והנה מבואר

בעת התלבשות המוחין דאו״א בז״א הנה ביסוד דאבא יש ה״ח וה״ג וכן ביסוד אמא ה״ח וה״ג אלא שה״ח וה״ג דאבא הם חסדים לגבי אמא ואז יוצאין הגבורות דיסוד אבא ונעשין חסדים ביסוד אמא וה״ח דיסוד אמא ניתנין ביסוד אבא ונעשין שם ה״ג ביסוד אבא וכלן הם מקיף התרין כתפין דא״א ועיין בשער הנסירה פ״ו.

נמצא שיסוד אבא יש בו י׳ חסדים חו׳ א״ם יצ״א בפריו אלף כסף שא״ם ה״ם יס״ד אבא כמ״ש בשע״ח שער הפורים פ״ו בסוד משלוח מנות א״ש לרעהו וכן מבואר בלק״ת פ׳ משפטים בפסוק וכי ימכור א״ש את בתו לאמה שא״ש הוא בחכמה עיי״ש ובסוד ומאמר

השמטה

התרין עטרין רק הדעת דאבא ואמא הם התרין עטרין מתרין כתפין א״כ כשנתלבשו חסדים דאמא ביסוד אבא ונעשו גבורות דאבא וגבורות דאבא כשנתלבשו ביסוד אמא ונעשו חסדים דאמא לפי דבריו איכו מובן חילוף זה כי א״כ לא יתכן שיהיו החו״ג שביסוד אמא אותו התרין כתפין וזה מוכרח ומכוונה מקוומות ולע״ג לפע״ד עוד יש לי כמה הרהורי דברים במ״ח במקו׳ גדלות ז״א בכמה דברים אשר לא זכיתי להבינם לפי אשר מקובל בידינו מהאריז״ל ותמה אני אשר לא ראיתי עד הנה מי שיתעורר בזה ועיין בגלגולים פ״ח בענין הזווגים סוד עשרה הרוגי מלכות [ועיין היטב בשער הכללים פ״י וכשתדקדק היטב תראה שהדבר מוכרח ומכוונה דרושים שיש ב׳ דעות ואבא וכן ב׳ דעות מאמא ודעת דאבא כליל מו״ה וב״ן וכן דעת דאמא אחר החילוף ועיין יונת אלם פ׳ ס״ו וס״ז ופב׳ ופג׳ ותראה שהדברים מבוררים כמ״ש עיי״ש היטב והנה חו״ג דאבא הם עטרא דחסד לגבי חסדים וגבורות דאמא שהם עטרא דגבורי אחר החילוף.

הנה בשער פנימיות וחיצוניות פ״א כתב ואמנם פירשנו כי עיבור ג׳ דמוחין הוא ג״כ בחיצוניות זולת הפנימיות עיי״ש שהאריך ביאור הדבר ואני בקיצור בינתי איני רואה מקום קושיי כלל כי הנה בעיבור א׳ דחיצוניות נשלמו נה״י דז״א ובינקה חג״ת וכ״ז בחיצוניות ואח״כ בק״ש אין אנו מורידין רק המוחין דו״ק דגדלות הנקרא מוחין ינקה דגדלות וגם אנו משלימין כל המוחין דקטנות כמבואר בשער הק״ש ואז נכנסין תלת פרקין אמצעין וג״ם התתאין דנה״י דאמא ובהן מתלבשין המוחין ואח״כ בברכת אבות אז באין המוחין דגדלות והם ג״ם עלאין דנה״י אמא ובהם המוחין ואח״כ יורדין פרקין אמצעים ותתאין כ״א במקומו כמבואר בשער העמידה ונשלמו גם הכלים דחב״ד שבהם נה״י המוחין וכן מבואר בכ״מ ודוק וזה תלוי בסוד הדרושים שהנית בל״ע כי לפעמים מבואר בסוד הגדלות ז״א בסוד קו המדה בסוד השלישים ונה״י דאמא נעשה גוף דז״א ובמ״א מבואר שנה״י דאמא הם מלבד הגוף והם לבושי המוחין וכן בהקדמת שע״ח שג׳ כלי חב״ד יורדין לנה״י ודוק.

הנה מ״ש בשער השבת פ״ט שא״א לומר שליש דצלם ירדו ממקומם כי א״כ נשאר חלל למעלה על ראשו בין ל׳ דצלם ובין מ׳ דצלם עיי״ש ועיי״ש בהקדמה לשער השבת פ״ג ולפי מ״ש בשער הנסירה פ״ז שבכל דבר שבקדושה רשמו קיים בכל מקום שיורד והארתו נמשכת למטה וכן הוא בענין המוחין דז״א כי רשמם קיים למעלה ומכח הארה שנתוסף מתפשטים ומאירים למטה מהם עיי״ש לפ״ז שפיר נוכל לומר שראשו אינו מתגדל לעלות למעלה רק נשאר בבחי׳ גדלותו הראשון רק אותו הארה שהיתה מתפשטת ממקומו ונמשכת עליו בבחי׳ מקיף עתה נכנסת להיכו בבחי׳ פנימית ול״מ עדיין במקומם הראשון ואין שם מקום פנוי וכן מבואר ג״כ בכוונת ברכת אבות בסידור האריז״ל ובמ״ח מס׳ תפלת הלילות בכוונת ירידת המוחין והמקיפין שהם יורדין למטה ברישא דז״א ומבואר בשע״ח שער העמידה פ״א ובמ״ח מס׳ רוס ר״ה פ״ב מבנה ב׳ ובשע״ח שער תפלת ר״ה שבר״ה נכנסים מקיפים דאו״א ובח״ל רק מקיפי אמא ומקיפי אבא בב״כ.

והנה מ״ש בשער המוחין פ״ד שבעיבור יש לו צלם מתבינה ג׳ ובינקה מתבינה ב׳ ובגדלות מתבינה א׳ וכן מבואר במ״ח במס׳ כל עיבור וינקה וגדלות ז״א ולכאורי ל״ע וכן מ״ש שם בס״פ פ״ד בשער המוחין שבגדלות ב׳ ג״כ בעיבור מבינ׳ ג׳ ובינקה צלם מבינ׳ ב׳ ובגדלות צלם מבינ׳ א׳ נמצא ג׳ כלים הבינ׳ הם עיבור ינקה ומוחין וכן ג׳ כלים דבינה הם עיבור ינקה ומוחין עכ״ל איכו מובן מה זו ולכן אאריך קצת והדברים יהיו בקיצור מופלג ובזה תבין היטב דברים שבשער המוחין פרקיו ושער פרקי הצלם ושער פרצופי עיי״ש ושער הפרצופים שהמה באו באריכות בכמה דרושים ואני אקצר ואסמוך על המעיין היטב שיפתח לו שערי אורה הנה ידוע תדע שבעיבור נצלם בז״א נה״י והם כלים

מאמר חז"ל מי הקרוי איש זה משה שנאמר והאיש משה ומשה ה"ס יסוד אבא כמבואר בלק"ת פ' שמות ופי' כי משה אבא ופי' ויקרא ובע"ח שער הארת מוחין ופריו ה"ס מוחין דאבא ונוטרים ה"ס מוחין דאמא וזהו איש שה"ס יסוד אבא יביא בפריו אלף כסף ה"ס ה"ח וה"ג שאלו כל אחד כלול ממאה גי' אלף והם כלם בחי' חסדים בסוד אלף כסף כי כסף בסוד החסד ונמצא נתן את הכרם לנוטרים ה"ס ה"ח וה"ג שביסוד אמא י"פ הוי' גי' כרם והם כלם בחי' גבורות לגבי אבא וה"ס הנוטרים.

ואיש יביא בפריו אליו כסף ה"ס ה"ח וה"ג שביסוד אבא שהם כולם בחי' חסדים ושם ה"ס פריו [ולפמ"ש שכרם הוי' וכו' ע"ש התוספות הנה איש יביא בפריו אלף כסף פי' כי איש הוא בחי' קטנות ז"א ע"י פרי הכרם שהם הבירורין והנשמות עי"ז נתקן ז"א בבחי' אלף שה"ס י"פ שלימות פרצוף גמור שבאצילות

הוד

השמטה

כלים החיצונים דנה"י שלו לבד והוא בחי' נה"י לבד בין באורך בין ברוחב ואח"כ בבוא היניקה בא לו בחי' כלים האמצעים דנה"י כי כלים החיצונים דנה"י כבר היו לו וגם נשלם עתה כלים החיצונים והאמצעים דחג"ת ואח"כ בגדלות נשלם בו כלים הפנימים דנה"י וחג"ת וגם כלים החיצונים והאמצעים והפנימים דחב"ד והנה גם תדע שכלים החיצונים תמיד ה"ס נה"י וכלים אמצעים חג"ת ופנימים חב"ד כי כמו שבאורך ג"ר חב"ד וג"א חג"ת וג"ת נה"י כן הוא ממש בעובי כי הפנימי' חב"ד ואמצעי חג"ת וחיצונית נה"י וכן הוא בכל הפרצוף [חסר תיבה] וידוע תדע שנה"י ה"ס הנפש תמיד וה"ס המל' שעומדת ג"כ נגד נה"י דז"א וחג"ת הוא רוח שה"ס ז"א הכולל ו"ק ונה"י שלו מכוסים ע"י הנוקבא שה"ס הנפש נמצא חג"ת מגולים שה"ס ז"א וחב"ד נשמה שה"ס או"א וכזה בכ"מ נה"י בחי' נפש בחי' מל' וחג"ת רוח בחי' ו"ק וחב"ד נשמה בחי' בינה כי אין כלי לחי' ויחודי' כמבואר בכ"מ וזה בבחי' הרוחב וכן בבחי' האורך נה"י התחתונים נפש שה"ס מל' חג"ת רוח בחי' ו"ק חב"ד נשמה בחי' בינה ואעפ"י שחכמה וכתר ה"ס כלים דחי' ויחודה מ"מ הם כלים רק נגד שלמעלה אבל לגבי נגד ג' כלים התחתונים שכנגד בינה ת"ת מל' נר"ן אינם נחשבים כלים כי אין כלי לגבי חי' ויחודי' נמצא בין באורך בין ברוחב יש בחי' נר"ן הנה ברוחב החיצוני' נפש וכולל נר"ן דחיצונית נה"י בבחי' חיצונית נפש וחיצונית חג"ת רוח דנפש וחיצונית חב"ד נשמה דנפש וכן בבחי' האמצעית הוא בחי' נר"נ וכולם הם בחי' רוח לגבי החיצונים וכן הפנימים נר"נ וכולם בחי' נשמה לגבי החיצונים והאמצעים נמצא בשעת העיבור שהי' לו בחי' רק חיצונית נה"י לא הי' לו רק בחי' נפש שבנפש ואח"כ ביניקה שנתוסף לו אמצעית דנה"י נתוסף לו בחי' רוח דנפש בבחי' העובי ובחי' האורך הוא נפש דרוח כי אמצעית דנה"י נפש דרוח ואמצעית חג"ת רוח דרוח ואמצעית חב"ד נשמה דרוח כן הוא בבחי' האורך אבל לבחי' העובי הוא בחי' רוח דנפש כי החיצונית נפש והאמצעית רוח ופנימית נשמה וכ"ז נר"ן דנפש בבחי' נה"י וכן בעובי חג"ת נר"ן דרוח בבחי' ג' כלים חא"פ ונר"ן דנשמה בבחי' עובי דג' כלים דחב"ד וכן נתוסף לו ביניקה אמצעית וחיצונית דחג"ת שה"ס נפש דרוח ורוח דנפש ורוח דרוח בבחי' עובי ואורך ובגדלות שנתוסף ג' כלים פנימים דחג"ת ונה"י וג' כלים דחב"ד הרי נשלמו עוד בחי' נשמה דנפש ונפש דנשמה בעובי ורוחב בבחי' כלים פנימים דנה"י ובבחי' כלים פנימים דחג"ת ה"ס נשמה דרוח ורוח דנשמה בבחי' עובי ואורך ובג' כלים דחב"ד נתוספו לו נר"ן שה"ס נפש ורוח ונשמה דנר"ן בבחי' עובי ואורך ודו"ק והנה לפעמים אנו מכנין כל כלים החיצונים בין דנה"י ובין דחג"ת וחב"ד בחי' עיבור ובחי' נה"י מל' נפש כיון שהם כלים החיצונים כי אותן כלים שהיו בחי' חיצונית דעיבור עלו ונגדלו אח"כ ביניקה וגדלות והלבישו בבחי' חיצונית דיניקה וגדלות ובחי' אמצעית ליניקה שה"ס חג"ת רוח ו"ק כי ע"י היניקה שה"ס חג"ת נתוספו כלים האמצעים דנה"י וכן כלים האמצעים דחג"ת ואח"כ בבוא הגדלות נגדלו ג"כ כלים האמצעים עד שנעשו גם כלים אמצעים דחב"ד וגדלות הם כלי הפנימים חב"ד נשמה בינה שנתוספו בעת הגדלות ולפעמים אנו קורין נה"י בג' בחינותיו חא"פ פרצוף דעיבור כיון שבעת העיבור הי' אורך הפרצוף רק בשיעור נה"י ואח"כ בבוא היניקה והגדלות נתוספו בו ב' כלים חו"פ וחג"ת בכל ג' כליו חא"פ בחי' יניקה וחב"ד בג' בחינותיו חא"פ גדלות ומובן כ"ז ממ"ש ובתכלית הפשטות מה ששייך לעיבור הוא רק חיצונית נה"י וביניקה אמצעית נה"י וחו"א דחג"ת ובגדלות חא"פ דחב"ד ופנימית חג"ת נה"י והנה ידוע תדע שהנה אמצעי דנה"י הוא נקרא נה"י דחג"ת שבבא היניקה אז נתלבש פרצוף חג"ת בנה"י בתוך פרצוף העיבור שהוא חיצונית נה"י וחג"ת הנשאר מגולה הוא כולל חג"ת חב"ד ונה"י שלו מלובשים בפרצוף התחתון ומ"מ ידוע תדע שהנה חג"ת זה אעפ"י שנה"י מלובשים למטה וחג"ת חב"ד נשאר למעלה הנה חג"ת חב"ד זה דחג"ת נכלל ובכללותו נחלק לע"ס כיל"ד פרקין עליונים דחב"ד ה"ס חב"ד ופרקין אמצעים חג"ת ופרקין תחתונים נה"י וכן נה"י פרצוף התחתון דעיבור כולל ע"ס בג"פ ראשונים אמצעים תחתונים וכן העניין הנה בבוא הגדלות הנה נה"י דפרצוף המוחין מתלבש למטה בתוך חג"ת נה"י דיניקה ועיבור וה"ס כלים הפנימי' דחג"ת

דחג"ת

סוד האלפים ונעשה סוד חסדים שהיא כסף וזה כרמי שלי לפני כי כבודי לאחר לא אתן ושליט אדם באדם לרע לו ואז כשעולין הע"ס התוספות לפניו בסוד כרמי שלי לפני אז האלף לך שלמה שנעשה ז"א פרצוף שלם בבחי' אלף ונקרא אז שלמה כי שלם פרצופו] ועיין מ"ש למעלה בפסוק נאוו לחייך בתורים לואלך בחי"נים ונפ"י אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי.

והנה מבואר בע"ח שער הנקודות פ"ו שמקור התרין כתפין שמלובשים באו"א ונמשכין בדעת דז"א הנה מזה הדעת נמשך אל היסוד כדי למיתב בנוקבא חד רוחא בביאה ראשונה לעשותה כלי והא' רוחא ה"ס שם ב"ן וה"ס הי"ג שהוא עיטרא דגבורה בסוד בנימין שה"ס זה הרוחא ולכן נאמר בו ובין כתפיו שכן כי מן הכתפין מקורו ועיין מ"ש בפ' כרמי של' לא נטרתי יסוד דנוקבא ששם נמשכין הי"ג שה"ס היין

השמטה

דחג"ת נה"י וחג"ת שב"ד דמוחין נשאר למעלה ואח"כ ג"כ נעשה חב"ד הנשאר למעלה מגילה כליל מע"ס בג' פרקין לאחורים חב"ד ואמצעים חג"ת ותחתונים נה"י והנה אעפ"י שאמרנו שנה"י דגדלות מתלבשין בחג"ת נה"י והוא גדול כמותם ומ"מ בכללות הג' פרצופים הנה הנשאר מגילה מפרצוף דגדלות הוא חב"ד ופרצוף דיניקה הוא חג"ת ופרצוף דעיבור דנה"י הוא נה"י כולא נה"י דגדלות נחלק בחג"ת נה"י בכלים פנימים שלהם כולא נה"י זה נחלק לחג"ת ונה"י והנשאר מגילוי הוא חב"ד וכן נה"י דפרצוף יניקה מלובש באמצעית פרצוף נה"י שהוא כלי אמצעי שלו וחב"ד חג"ת הנשאר מגילוי הוא חג"ת דכללות הג' פרצוף כולא שביניקה אין לו חב"ד גמורין רק בבוא הגדלות שהם עצם החב"ד ומזה תבין פרטי פרטות בפרצוף דעיבור ודיניקה ודגדלות כי א"א להאריך הן לחכם ויחכם עוד והנה כל פרטות וכללות שבפרצופי ז"א כן הוא הענין ממש בתבונה המתלבשת בתוך ז"א והנה נה"י דאמא שהיא התבונה נחלקת לשנים ב' תבונות והתבונה הב' שהיא שלישית לגבי אמא נעשית צלם לז"א וגם הוא נחלקת לג' תבונות שהם צ' פנימיות והשנית ל"מ מקיפים ומ' דמקיף ה"ם חב"ד ול' חג"ת וצ' נה"י שהוא תבונ' השלישית ורביעית לגבי אמא בינה עילאה הוא נכנס בפנימיות ז"א בג' כליו וגדולתו שוה ממש לקומתו בגדלותו וצ' זו דצלם כוללת חב"ד חג"ת נה"י שהם ג"פ לאחורים אמצעים ותחתוני' דנה"י דתבונ' וכל צ' זו מתלבש בז"א כלים החיצונים דז"א דחב"ד וחג"ת ונה"י ומתלבשים בהם חיצונית נה"י דתבונ' בג"כ חיצונים שהם ג"כ חיצונים דצ' דצלם ובכלים האמצעים דחב"ד חג"ת נה"י דז"א מתלבשים כלים אמצעים דנה"י דתבונ' מן צ' דצלם ובכלים הפנימי' מתלבשים כלים הפנימים דנה"י דתבונה שהיא הפנימית דצ' דצלם ולפ"ז תבין היטב כשהי' לו רק פרצוף דעיבור שהוא רק חיצונית נה"י כלים החיצונים דנה"י הנה גם מבחי' צ' דתבונ' לא נתלבש בו רק מבחי' החיצונית דנה"י ורק מבחי' נה"י דנה"י שהם ג"פ התחתון דנה"י דתבונ' החיצונית שבהם והשאר נשאר מבחי' מקיף דלמ"ד דצלם עליו כי פרצוף דעיבור הוא רק נגד נה"י כללות גדלות דז"א וצ' דתבונ' ואח"כ בבוא היניקה אז נתלבשו בו בחי' חג"ת נה"י דצ' דצלם בבחי' כלים האמצעים דתבונ' בחי' ב"פ אמצעים ותחתונים דנה"י דתבונה שבבחי' כללות הוא רק נה"י בבחי' כלים שאמצעים ומתלבשים בכלים האמצעים דחג"ת נה"י דז"א וכן מה שנתוסף בחג"ת גם כלי החיצונית שלא הי' בעיבור הנה נכנס בכלים החיצונים דחג"ת אז מבחי' המקיפים דחיצוני' דז"א שנשארו בעיבור למעלה מחיצונית נה"י דז"א ונמצא הנשאר למעלה מסוד התבונה על רישא דז"א בשעת היניקה הם מקיפים דל"מ והבן כי לפי תוספת גודל המוחין כן הוא ג"כ גודל המקיפים הנוספין למעלה בתבונה ובבוא הגדלות הנה אז נכנסו בו ג' כלים הפנימי' דתבוני' ומ' דצלם שה"ם כל הג"פ דנה"י דתבוני' כלים הפנימים שלהם בתוך כלים הפנימים דז"א דחב"ד וחג"ת נה"י שלו ולפי שנתוסף אז גם כלים החיצונים ואמצעים דחב"ד ז"א שלא הי' בעיבור ויניקה הנה נכנס באותן הכלים דחיצון ואמצעי מבחי' מה שנשאר מקיף בעיבור ויניקה על רישא דז"א מבחי' חיצונית ואמצעית דתבונ' הנה עכשיו מתלבשים בחיצון ואמצעית חב"ד ונמצא עתה מתלבש צ' דצלם דתבונה שהוא נה"י דתבונה בכל בחי' ג"כ בתוך ז"א בתוך ג' כליו ולפמ"ש תבין סו"ד כרי"ג האיך הם מלובשים בתוך הכלים הנ"ל בפרטות בעיבור ויניקה ובגדלות.

והנה אחר התלבשות צ' דצלם נשאר ל"מ שהם חג"ת חב"ד דתבונ' שני' בסוד מקיף על רישא זה נקרא תבונ' ג' ומה שנתלבש בו מתבונ' בבחי' כלים אמצעים בבחי' רוח בשעת היניקה נקרא תבונ' ב' ובזמן הגדלות מה שנלקח בבחי' נשמה נקרא תבונ' א' כי זאת התבונה נחלק ג"כ לג' תבונות בסוד נר"ן בסוד נה"י חג"ת חב"ד וסוד חיצון אמצעי פנימי וסוד מל' ז"א בינה והבן היטב זה כי קבלתי מאוד בענין התבונה ומזה לך מענין ז"א וכן הענין בגדלות ב' מבינו' שסו"ד ג"כ דבינה מח"ס וסוד נה"י חג"ת חב"ד הם מתלבשים בו בגדלות שני ובזה תבין כל שער המוחין ושער פרקי צלם ושער פרטי עי"מ ושער הפרצופים ועיין בשער מוחין דקטנות פ"א ובזה תראה מ"ש שמ"מ בתירוץ הדבר במ"ח מס' גדלות ז"א קיף פ"ג שלא הבין הדבר על בריו וכו' דברים שאינם מובנים למי שבא בכתבי האריז"ל ונק'

היין הוא נקרא ג"כ כרם ושורשו בכרם דיסוד הבינה שהם הכרם בסוד נתן את הכרם לנוטרים כי משם מקבלת המל' הס"ג ושורש כל הכרמים הוא במו"ס דא"א שהם שורש כל הגבורות וז"ש השכינה כרמי שלי לפני שמקבלת עיטרא דגבורה מכרם יסוד דבינה ונעשה אללה ג"כ סוד הכרם ביסודה.

(יב) כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ׃

ועוד אומרת האלף לך שלמה ה"ס הב' כתפין דא"א אשר הם סוד האלף ושורש שרשן במו"ס דא"א ומאתים הוא ג"כ בנקודות שמות הכתפין ושורש המאתים ג"כ במו"ס דא"א וכ"ז כתבאר למעלה בפסוק אלף המגן תלוי עליו עיי"ש שסוד מאתיים ה"ס הנקודות שומרים את פריו שה"ס השמות או מאתיים ה"ס אמא אשר בכתף שמאלי דא"א ושם י"ה דהשין גי' יוד פי' ה"ה הוא מאתיים והם נוטרים את פריו שאמא נוטרות את אבא שהוא פרי העמור ורמוז בה עיי"ש ור"ת של ל"נוטרים א"ת פ"ריו הוא ג"כ אלף שה"ס האלף הנזכר.

והנה בזוהר פקודי דף רכ"ז מבואר שאלף לך שלמה דהאי אלף הוא חול וכן כל שלמה דאתמר בשיר השירים קודש בר מהאי דאיהו חול והאלף הם אלף יומין דחול עיי"ש.

והנה נראה לומר בקיצור ג"כ עפ"י מה שמבואר ג"כ למעלה בפי' אלף המגן תלוי עליו איך שסוד תלת עלמין דתיקונא קדמאה די"ג ת"ד ה"ס אלף עלמין הנעשה מסוד בירורי המלכים ומשיורי האלף עלמין נעשה סוד כל קליפת נוגה עיי"ש ועיין בע"ח שער הקליפות פ"ב ושער קליפת נוגה איך משיורי בירורי

השמטה

ובקי בהם היטב ולכן הוצרכתי להאריך במקום שאין צורך להאריך ודוק היטב ותראה דברים עריבים ונכונים ועיין היטב בע"ח שער או"א בענין בינה ותבונ' ובמ"ח מס' או"א פ"ה ודוק ותבין היטב שכל בחי' אח"פ של פרצוף התחתון הם רק חיצוניות לגבי פרצוף העליון וכן הוא בז"א וכן הענין בתבונה ובבינה ועיין היטב שער או"א בענין תבונה ובינ' ובמ"ח מס' או"א פ"ה ועיי"ש במסכה יוד איך יש פרטות כמה תבונות בתבונה ומן הענין תבין לפרש כל ענין לפי מקומו.

נתן את הכרם לנוטרים כי משיורי בירורי המלכים ממה שנתברר מדיקנא ממותרי הדיקנא נעשה סוד הקליפות ועיין מ"ש למעלה בפי' ממעונות אריות מהררי נמרים והנה הקליפות נקראים נוטרים את פריו כי הקליפה שומר לפרי ועיין מ"ש למעל' בפסוק מלאכי השומרים ונוטרי"ם גי' ז"פ אדם שהם ז' אדם כמבואר בסוד הס"ך כלילן שז' מלכין הם ז' אדם ומהם נעשו הקליפות וקיניהם וזה נתן את הכרם לנוטרים ובלע הוא ג"כ סוד הדעת שנקרא כרם י"פ הוי' ה"ח וה"ג אשר נתברר במחשבה דא"א שהם סוד הכרם שמתגלי' בדיקנא ומשיורי הבירורים נעשו הקליפות שהם הנוטרי' וזהו נתן את הכרם לנוטרים והאלף נעשה א"פל ר"ת ל"נוטרים א"ת פ"ריו וס"ת מו"ת וכשנתברר נעשה מאפל אלף עם מות ואמת איש יביא בפריו אלף כסף קאי על סוד הבירורים שנתברר ונעשה קודש בסוד הפרי שבתוך הקליפה כי הקדושה ה"ס הפרי ונוגה לו סביב והנה אי"ש ר"ת אדני הוי' שדי וג"פ אל שעמהם שהם אל שדי אל הוי' אל אדני כרמוז בא' מאי"ש כי כולם מתחילין בא' וה"כ ג"פ אל שבתיקון הראשון שהם מתגלי' סוד האלף והוא בירור הקדושה והפרי מתוך הפסולות הקליפות וזהו איש יביא בפריו אלף כסף שה"ס האלף עלמין דכסיפין המבואר שם באד"ר שהבאתי לעיל וכל עלמא מתפשט לאלף עלמין דכסיפין וכו' גם כי אותן האלף נמשכין עד בי"ע בסוד אל שדי בבריאה ואל הוי' ביצירה ואל אדני בעשי' והנה כולם נכללין באל שדי שראשון הכולל תלת עלמין שגי' במילואו אלף והם זה הוא בהיכל אהבה דבריאה כמבואר למעל' בפסוק שני שדייך ובפסוק אלף המגן תלוי עליו והוא היכל החסד שה"ס הכסף וה"ס אלף כסף והוא כולל כל הג"פ אל וזהו איש יביא בפריו אלף כסף.

כרמי שלי לפני האלף לך שלמה כבר נתבאר למעל' פירושו כי מתי"ם נמשך עד התרין כתפין והתרין כתפין כיתכין לז"א בסוד עטרא דחסדים ועטרא דגבורות כיתכין אח"כ לנוקבא בדעת קל שלה ושדעת נקרא כרם וזהו כרמי שלי לפני האלף לך שלמה והנה אל"ף גי' עכ"ף שר"ס והנה שרשי החו"ג הם בדעת דז"א ונכפין מתפשטין בגוף דז"א לשחותו ואעפ"י שעיטרא דגבורה נטלה הנוקבא מ"מ שרשו נשאר בדעת דז"א כי אם לא כן הי' גם דעתו קל אבל האמת שנשאר בדעת השרש של הס"ג והם מתפשטין עם הה"ח בו"ק דז"א והם גבורות זכרים כמבואר דבר זה בע"ח שער תיקון הנוקבא פ"ג וזהו מרומז ג"כ בהאלף לך שלמה.

ומאתים לנוטרים את פריו כי הקליפות הנוטרים את הפרי שנעשו מסיגי בירורי הדיקנא הנה יצאו מנגד דעת ז"א ולמטה כמבואר בע"ח שער הקליפות פ"ב ושער קליפת נוגה פ"ט ובמבוא"ש שער הקליפות פ"ה ופ"ו והנה הקליפות יש להם יניקה מאחורי הדעת דז"א בסוד העורף בסוד פרעה מלך מצרים כידוע מכ"מ בדברי האריז"ל בסוד גלות מצרים אשר שם מכוון

ממש

בירורי התלת עלמין הכוללין אלף עלמין כנעשו סוד ב׳ אנשים מרגלים וב׳ נשים זונות דקליפת נוגה עיי״ש. ועיין בע״ח שער הקליפות פ״ג ב׳ מ״ק בדפוס שקלאוו ובדפוסים אחרים בפ״ד בסוד אז תבאנה שתים נשים זונות הנאמר אצל שלמה כי בימיו דקיימא סיהרא באשלמותא נמתקו אף השתי נשים זונות ועיי׳ בלק״ת ליקוטי מלכים בפסוק אז תבאנה שתים נשים זונות ועיי״ש בענין אלף נשים שנשא שלמה כי כל כוונתו הי׳ להמתיק קליפת נוגה ולקרבה כולה אל הקדושה וכ״ל שלכן נשא אלף נשים לתקנם בשרשם התלת עלמין שהם האלף בסוד הכרם שבבעל המון ועיין בע״ח שער קיצור אבי״ע סוף פ״ג בסוד האלף יומין דחול שהם קליפת נוגה ובם דוגמת הה״א וה״ג שבדעת ז״א כי״א כלול ממאה הרי אלף ובקליפה נעשה סוד הדעת בסוד עץ הדעת טו״ר עיי״ש ונגדן הם אלף שנים דגלותא שהוא אלף החמישי כי כל יניקת קליפת נוגה הוא מספירה החמישית שהוא ספירת ההוד בסוד כל היום דוה וציין ומ״ש לעיל בפי׳ חמוקי ירכיך כמו חלאים עיי״ש [ומאתים לנוטרים את פריו בעיי׳ עליות הע״ס תוספות ועי׳ הבירורין ומגיע תועלת גם לנוטרים שגם הם נתקנים וזהו מאתיים לנוטרים את פריו הי״ם ומע״ע וכנדל״ל זו״נ דבריאה נתקנים ג״כ כל אחד בבחי׳ מאה כי האלפים באצילות ומאות בבריאה ועד כאן דיבר מע״ם התוס׳ ואח״כ היושבת בגנים ומדבר מנקודה העיקרית היורדות בגלות לילה וסוד מאתיים כי חו״א דבריאה ג״כ מזדווגין ונותנין מוחין לזו״נ דבריאה משא״כ יצירה ועשי׳ אינם בעלי זיווג] ולכן נדרש שם בזוהר האלף לך שלמה על אלף יומין דחול ושלמה זה הוא ג״כ כפשוטו שהם האלף יומין דחול שרצה שלמה לתקן בסוד אלף נשים שנשא אבל הם שורש בכרם שבבעל המון אשר נתן לנוטרים ואי׳ש יבי׳א בפריו אלף כסף וגם ומאתיים לנוטרים את פריו יכול ג״כ להתפרש על

סוד אחורי אלקים שני׳ מאתים אשר מחוץ המאתים יונקים הנוטרים את פריו הי״ם הקליפה השומר לפרי שהם קליפת נוגה אשר יניקתם מסוד הגבורות שהם אחוריים דאלקים ג״י מאתים ואחורי אלקים דההין ג״י אלף וכל בחי׳ אלהים אחרים יונקים מבחי׳ אחוריים דאלקים שהם דינין והם נמתקין בעת רצון על ידי שורש הדין ושם אלקים שבמ״ש דא״א ששם הדינין כבשין והבן.

י״ג הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃

הנה ז״ל הזוהר ר״מ פ׳ פנחס דף רי״ג ע״א ר״מ אמר האי קרא רזא דחכמתא אית בי׳ היושבת בגנים דא כנסת ישראל דאיהו בגלותא עם ישראל ואזלת עמהון בעקתייהון חברים מקשיבים לקולך משריין עילאין כלהון צייתין לקול תשבחתך בגלותא השמיעיני כד״א הראינו את מראיך השמיעיני את קולך השמיעני קלא דאינון חברייא דמשתדלי באורייתא אמר ר״ש כל אינון דזכאן לאשתדלא באורייתא מכד פליג לילה ואחסין במטרוניתא כד נהיר יממא לקבלא אנפי מלכא אתקיף ואחסין בשכינתא עכ״ל ובזוהר בשלח דף מ״ו ע״א עיי״ש ועיין היטב בזוהר ויקרא דף י״ג ע״א והוא מבואר עם מ״ש בס׳ פע״ח שער תיקון חצות פ״א וז״ל אמנם מצינו שנשתבחו מאוד אותן העוסקין בתורה אחר חצות ומהו הטעם הזה אך הענין הוא כי הנה הזיווג של חצות הוא יעקב עם לאה אך רחל שהוא עיקרית אין לה זיווג אמנם בכל חצות לילה היא צועקת ושואגת אל הקב״ה על חרבן בית המקדש כמ״ש קול ברמה נשמע רחל מבכה על בני׳ וגם היא נוהגות זמירות והודאות כל הלילה כמ״ש רז״ל בזוהר בפסוק אלקים אל דמי לך כי רחל נקראת אלקים ונקראת אל ואינה מחרשת ושוקטות

השמטה

ממש אחורי יסוד בינה הנעשה לבוש לדעת ז״א ומאחורי יסוד הוא נקב האחור דאמא משם יונקים החילונים בסוד בית שעור כמבואר ד״ז באריכה בס׳ מלות שאומרים בהל׳ תפילין בסוד השער שצריך להניח בתפילין שיהיו קצת נראים לחוץ עיי״ש והנה משם יונקים מסוד המוחין דקטנות שבגרון שהם שמות אלקים כידוע וסוד פרעה מלך מצרים והעורף שהוא אחורי הגרון הם אחורים דאלקים שני׳ מאתים וזהו ומאתים לנוטרים את פריו [וכן נ״תן א״ת ה״כרם ל״נוטרים ר״ת אלקים שממנו יניקת החילונים בסוד אחוריו ועיין בלק״ת פ׳ נח בפסוק קץ כל בשר בא לפני] והנה ענ״ף ג״י מאתים כי שלמה שהוא ז״א נוטל אל״ף הענ״ף והשר״ש אבל הקליפות היונקים מאחורי הדעת יונקין רק מענפי הדעת המתפשט

לחוץ והנה סוד הכרם הזה שהם הדעת אשר שמה הה״ג סוד יין המשומר ממגע גוי והחלק היוצא לחוץ לקליפות הנה נעשה יין נסך ג״י מ״אתים וזהו ומאתים לנוטרים את פריו וסוד אחורי אלקים שיונקים החילוני׳ הם אלקים אחרים שהוא לשון אחוריים אבל אלקים דקדושה נמתק בשרשו שם אלקים שבגבורו׳ דעתיק שבמ״ש דא״א והנקודות עולין שבעים כמנין יין ובהתחשב אחורי אלקים עם נקודותיו [כי מבואר בע״ח שער א״א פ״ד ובמבוא״ש ש״ג ח״ב פ״ד שבא״א השמות כלם מלאים ומנוקדים והנה אחורי אלקים דההין שהוא מילואו ג״י אלף והשבעים עם הנקודות ג״י כמ״ש שהם אלף יינות כשרים שבמ״ש] כזה אֱ אֱלֹ אֱלֹהֵ אֱלֹהִי אֱלֹהִים ג״י יין כ״שר כמ״ש בס׳ יין המשומר עיי״ש.

ושוקטות ודומיי כל הלילה לשבח להקב"ה לכן ראוי לאדם לשתף עצמו עמה לעשות כמעשי' לכן צריך האדם להרבות ולבכות ולצעוק בכל לילה על גלות השכינה שהוא רחל וחורבן ביהמ"ק ואח"כ לעסוק בתורה וז"ש דוד המלך שבכל לילה הי' עוסק בשירות ותשבחות לשי"ע לשכינה כמ"ש חצות לילה אקום להודות לך וז"ש ולא אמר איה אלוה עושה הנותן זמירות בלילה כנדרש בס' הזוהר עכ"ל עיי"ש וגם בפ"ב עוד מענין זה עיי"ש בענין עוסק בתורה.

והנה המל' נקראת יושבת בגנים כי יורדת אחר חצות לבי"ע שה"ס הגנים כמ"ש למעלה בפי' מענין גנים ובפי' לרעות בגנים עיי"ש ואז הנוקבא בבחי' ישיבה קומה כפופה כמ"ש בלק"ת ליקוטי תהלים בפסוק מושיבי עקרת הבית כשהמל' יורדת לבי"ע היא בסוד ישיבה ובאצילות היא בעמידה עיי"ש והוא יורדת לבי"ע לתת טרף לביתה וחק לנערותי' ועיי' בהקדמה של פע"ח שיורדים כלים החיצונים שלה בעשי' וכלים הפנימים בבריאה והאמצעים ביצירה עיי"ש וע"ש זה נקראת יושבת בגנים.

והנה קול הצדיקים העוסקים בתורה המסייען לשכינה נקראים קולך של השכינה כי הם עוזרים לה והחבירים שה"ם מלאכי מעלה אופנים וחיות ושרפים שבבי"ע הם נקראים חבירים עיין בזוהר תרומה דף קכ"ט שמלאכי עילאה נקראים חבירים לישראל וכן מבואר עוד שם דף קס"ד ע"ב עיי"ש ובזוהר פקודי דף ר"כ ע"א עיי"ש ועמ"ש למעלה בפסוק שלמה אהי' כעוטי' על עדרי חביריך והם כולם צייתן להעוסקים בתורה וע"ז אומר השמיעני והנה מ"ש שם בזוהר השמיעני כד"א השמיעני את קולך השמיעני קלא דאיכון דמשתדלין באורייתא עיי' בזוהר פ' אחרי מות דף ס"א ע"א וז"ל פתח ר' יוסי ואמר יונתי בחגוי הסלע מה יונה לא שבקת בת זוגה לעלמין כך כנסת ישראל לא שבקת לקב"ה לעלמין בחגוי הסלע אלין ת"ח דלא משתכחי בכייהא בעלמא דין בסתר המדרגה אלין ת"ח חסידים דחלי קב"ה דשכינתא לא אעדי מיניהו לעלמין [פי' שיונתי שה"ס כנסת ישראל שהיא שכינת עוזינו היא מזדקקת עם הצדיקים שהם מכונים בחגוי הסלע בסתר המדרגה והוא פי' על יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה כן נ"ל] כדין קב"ה מתבע בגינה דכ"י ואמר הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב דלית קלא משתמע לעילא אלא קלא דאיכון דמתעסקין באורייתא והאנא כל איכון דמתעסקין באורייתא דיוקניהון אתחקק לעילא קמי קב"ה וקב"ה משתעשע בהו כל יומא ומסתכל בהו [זה פירושו של הראיני את מראיך כנ"ל] והוא קלא דסלקא סליק ובקע כל רקיעון עד דסליק קמי קב"ה כדין כתיב כי קולך ערב ומראך נאוה עכ"ל.

ועיין בס' הגלגולים פ"ב שאלמלא עזר הצדיקים במע"ט שלהם לא הי' כח בידי השכינה לברר הנ"ק מבין הקליפות וצריכה אל מעשה הצדיקים כביכול תנו עוז לאלקים.

ועיין בפע"ח שער התפלה בענין הבירורים הנעשה ע"י מעשה הצדיקים וכ' שם שעיקר הכל הוא התפלה העומדת ברומו של עולם שע"י התפלה נתברר הרבה עיי"ש וכן ע"י ת"ת שהוא שקול כנגד כל המ"ע כי ת"ת כנגד כלם ומבואר דברי הזוהר ודברי הפסוק ועיין עוד בזוהר לך דף ל"ב ע"א ובזוהר וישלח דף קע"ח ע"ב ובזוהר בשלח דף מ"ו ע"א ובזוהר ויקרא דף כ"ג הנדרש שם פסוק זה על עסק התורה שאחר חצות לילה ועיין בפע"ח שער תיקון חצות פ"ג.

(יד) בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵי לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

הנה היושבת בגנים דיבר מסוד חצות לילה וברח דודי מדבר מסוד היחוד הנעשה בשחרית ויתבאר לך היטב כשתעיין הנה עיין מ"ש למעלה בפסוק דודי ירד לגנו שגם ז"א ג"ר התוס' שלו שיש לו מנקודים דב"ן כשמסתלקין ממנו הנה גם המה יורדין למטה בבי"ע כמבואר בהקדמה של ס' פע"ח עיי"ש ונתבאר שם בהקדמה שכשעולה ג"ר דז"א למעלה באצילות הנה הם עולין תחלה בסוד מ"נ לאו"א עם הבירורין שהעלו מבי"ע ומזדווגין או"א וממשיכין אח"כ מוחין חדשים מלמעלה ואח"כ ניתנים בסוד מוחין לז"א עיי"ש וזהו ברח דודי מן הגלות למעלה לאו"א בסוד מ"נ וזהו ודמה לצבי או לעפר האילים עיי"ש והם עולה ז"א בסוד מ"נ לזיווג או"א והנה כבר נתבאר למעלה בפי' סוב דמה לך לצבי או לעפר אילים על הרי בתר שיש זיווג או"א למעלה במקומן למעלה מז"א והוא להמשיך מוחין לזו"נ ויש זיווג שני דאו"א בסוד רביצה כשז"א בקטנות ואז זיווג או"א בתוך ז"א שמתלבשין בו או"א ומגיעין רגלי או"א עד קרקע האצילות ומזדווגן בתוך ז"א ומזה אינו נמשך מוחין לז"א כיון שהטיפה יוצא מאבא לאמא למטה איך תחזור למעלה בראשו של ז"א אך שהזיווג של בחי' רביצה היא לצורך עולם הבריאה וה"ס הרי בתר שה"ס טורי דפרודייא ספירות דבריאה עיי"ש והנה מבואר בזוהר ויצא דף קנ"ח ע"א שסוד הרי בתר ה"ס טורי דפרודייא והרי בשמים הם ו"ק דאצילות שה"ס ז"א דאצילות והם הרי בשמים שהם ו"ק דז"א [וכן מבואר ג"כ בס' עסיס רמונים שער ערכי הכינוים שהרי בשמים הם בו"ק שמתבשמין א' מחבירו והרי בתר הם יהיו כבתולות אחריי עכ"ל] שהם בנים של הבינה שנה"י דאמא שה"ס הבשמים כמבואר למעלה כ"פ וכן בשמי"ם בגי' ג' מילואי דאהי' בהסרת ג' אהי' הפשוטים והם מתלבשים בו"ק דז"א בסוד מוחין שלו וחג"ת נקרא הרים כמ"ש בלק"ת

בלק"ת לקוטי ישעי' בפסוק כי הרים ימושו עיי"ש [ונשנה שבזוהר משפטים דף קי"ע ע"ב ועיי"ש בפי' המאמר בספר זוהר הרקיע בסודן של הרים וגבעות וסוד הרי בשמים ה"ס הדס המשולש שה"ס חג"ת והנה וכן ע"ל הרי בשמ"ים ג"פ הד"ס אברה"ם יצח"ק יעק"ב וכן הדס פשוט ובמילואו הוי דל"ת סמ"ך ג"פ אברה"ם יצחק יעק"ב] ונק' הם ענפי חג"ת ולכן נקראים הרי בשמים ולכן למעלה בשוב דמה לך לצבי או לעופר האילים על הרי בתר שמדבר מן זיווג או"א בסוד רבילה לצורך עולם הבריאה וזיוגם ומש על עולם הבריאה ולכן אמר על הרי בתר ובכאן שמדבר בבחי' זיווג אח"ה למעלה מן ז"א במקומן והוא לצורך המשכת מוחין לז"א אמר ודמה לך לצבי או לעופר האילים על הרי בשמים ועיין למעלה וזה סוד מאמר השכינה היושבת בגנים אל דודה אמר הוא בסוד דודי ירד לגנו ברח לך דודי מן הגלות למעלה בסוד מ"נ לאו"א לזווגם למעלה במקומן למעלה מז"א ואח"כ עי"ז ימשכו לך מוחין וזהו ודמה לך לצבי או לעופר האילים על הרי בשמים.

אך יאמר עוד שכ' בזוהר שמות דף י"ד ע"א וז"ל אמר ר"ש אין לך חי' בעולם עושה כמו הצבי או כעופר האילים בזמן שהוא בורח הולך מעט מעט ומחזיר את ראשו למקום שיצא ממנו ולעולם תמיד הוא מחזיר ראשו לאחוריו כך אמרו ישראל רבונו של עולם אנו גורמין שתסתלק מבינינו יהי רצון שתברח כמו הצבי או כמו עופר האילים שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהניח וכן בזוהר תרומה דף קל"ח ע"ב איתא וז"ל כתיב ואתה ה' אל תרחק אילתי לעזרתי חושה דוד מלכא אמר דא בשעתא דהוה מתקן ומסדר שבחין דיליה לאתחברא אמר ואתה ה' אל תרחק ואתה ה' רזא דחבורא חדא בלא פרודא אל תרחק כיון דאיהו סלקא לאתעטרא בבעלה וכלא בעלמא עילאה ומתמן בעי לסלקא לאין סוף לאתקשרא כלא לעילא לעילא ובגין כך אל תרחק לאסתלקא מינן לשבקא לן וכו' אילתי מה איל וצבי בשעתא דאזלי ומרחקי מיד אהדרין לההוא אתר דשבקי אף קב"ה אע"ג דאסתלק לעילא לעילא בא"ס אהדר לאתרי' עכ"ל עיי"ש ועיין בפע"ח שער השבת פכ"ד.

ולפי דרך זה יש לפרש ג"כ פי' הפסוק שבכאן כי כבר כתבנו בפי' אנא הלך דודך אנא פנה דודך ה"ס שני מיני הסתלקות המוחין דז"א למעלה או היו בעת הפגם והוא בסוד בריחה כמ"ש בזוהרקי"ע בפי' פרקא תנינא דספרא דצניעותא כמ"ש שם בסוד ווי כד אסתלק האי ואתגליין אינון ביקתין דטיפסא סריקן לא עברי ולא מתעכבין בדוכתא והחיות רצוא ושוב ברח לך אל תקיימך ומבואר שם בזוהרקי"ע שסוד ההסתלקות שמוחין מז"א ה"ס הבריחה למעלה עיי"ש ועיין בזוהר ויקרא דף ד' ע"ב שבשעת הזעם יש הסתלקות המוחין דז"א למעלה וישראל דלעילא סליק לעילא עיי"ש ועיין עוד שם דף כ' ע"ב בסוד כי הנני מושיעך מרחוק עיי"ש ועיין בזוהר אחרי מות דף ע"ד ע"ב וע"ה ע"א עיי"ש אבל יש בריחה והסתלקות לטובה על מנת לחזור למקומן וה"ס הסתלקות פנימיות ז"א למעלה בסוד זיווג או"א לעלות שם בסוד מ"נ וגורם זיווג בכל מה שלמעלה היינו באו"א וא"א ועתיק עד א"ס ונמשך מוחין חדשים לז"א עי"ז וזהו ברח לך דודי שיסתלקו המוחין למעלה אבל ידמו כצבי או לעופר האילים דבשעתא דאזלי ומרחקי אהדרן לההוא אתר דשבקי כן הסתלקות המוחין יגרמו מוחין חדשים לז"א שה"ס ר"ק דאילות שה"ס הרי בשמים והוא ג"כ ענין החזרת הראש לאחוריו ממקום שיצא והבן.

אך יאמר ברח דודי ודמי לך לצבי או לעופר האילים על הרי בשמים בה"ס עליות ובריחת ז"א עד או"א כמו במוסף שבת והזיווג נעשה למעלה מהרי בשמים שהוא מקום ר"ק דז"א בתחלה והוא מושך הטפה בסוד יסוד ז"א הצולם עד הדעת אשר שם יסוד או"א וה"ס דמיית דודי לצבי ולעופר האילים והזיווג יהי' לעתיד בסוד יהי' ד' אחד ושמו אחד וזיווג זו"נ יהי' תמידי כזיווג או"א אכי"ר ב"ב.

תושלב"ע.

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבזכות שיר השירים אשר קריתי (ולמדתי) שהוא קודש קדשים ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיו וצירופיו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך ותעננו נעתיר לך ונעתר לנו שיהיה עולה לפניך קריאת (ולמוד) שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים בו בכל תנאיו וגובה המקום שהנשמות נחצבות משם וכאלו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין בגלגול אחר ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים ומלא כל משאלות לבנו לטובה ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו ועם ידינו בעת מעבדנו ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו ומעפר תקימנו ומאשפות דלותינו תרוממנו ותשיב שכינתך לעיר קדשך במהרה בימינו אמן:

הנה רשמתי לזכרון מה שלי"ע בענין טחול שמבואר בזהר פנחס דף רל"ד ע"א וז"ל ודא לילית וכו' ואיהו איקרי טחול עיי"ש וכן בתיקונים הנוספים הנדפסים בסוף התיקונים תיקון ג' איתא לילית דא טחול אמא דערב רב ואיהו שחוק הכסיל מהו כסיל אל אחר סמאל עיי"ש וכן בתיקון כ"ו איתא טחול לילית מרה אוכמא ע"כ ובתיקונים תמנא וארבעין וכן בכמה מקומות כראה דכעס במרה ואיהו נורא דגיהנם עיי"ש ולפ"ז מ"ש במס' ברכות דף ס"א כבד כועס ומרה זורקות בו טפה היינו שהמרה מגביר הכעס ורש"י פי' שם באופ"א ובתיקונים תיקון י"ג איתא סמאל אל אחר תמן יסודי' ועיקרי' ובג"ד הכבד כועס במאי כועס במרה דאיהו דבוקה בי' ודא סם המות נוקבא דילי' זנבא דילי' יותרת הכבד יותרת אתקריאת דבתר דעבדת נאופן יהיבת לבעלה שיורים וזנבא איהו שפחה דילי' במרה כעים [גם מכאן משמע דכבד כועס ע"י המרה כמ"ש לעיל] ובזנבא קטיל מרה איהו פרצוף דילי' יותרת זנב דילי' כגוונא דאדם דעביד לי' פרצוף ולבתר זנב עכ"ל ועיי' בלק"ת פ' בראשית ובזהרקי"ע בפי' זוהר משפטים דף ל"ה בסוד כתנא דפרת באווירא שפרצוף שהוא חוה ראשונה הוא לאה דקליפה וזנב רחל דקליפה ועיין תיקון ע' וז"ל בג"ד אמרו מארי מתניתין באדם הראשון עשה לו פרצוף ולבסוף זנב הרי לפ"ז כבד סמאל ומרה לאה דקליפה ויותרת הכבד רחל דקליפה והזכר נקרא אל אחר אל מסמאל ונוקבי' ס"ת מסמאל סם המות ותיקון כ"א איתא וז"ל כבד וטחול סמאל ונחש כבד אל אחר מרה סם המות דילי' טחול נחש דאיהו נוקבא דילי' חלב טמא ומרה איהו חרבא דמלאך המות כמד"א ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיפיות ע"כ עוד איתא שם לקמן וז"ל יותרת הכבד איהו זונה שיורין איהי לכל אלקים אחרים וכו' לבתר דעבדת נאופן עם כלהו יהבת שיורין לבעלי' ועלה אתמר כי בעד אשה זונה עד ככר לחם דאיהי אתחממת מכבד וטחול איהו שחוק הכסיל וכו' אבל יותרת הכבד לא יהיבת לבעלה אלא שיורין ופסולת ומאי נהו בעלה אל אחר ומאלין שיורין דנטיל מיכה אתעבד דם טחול חשוך ואוכמא הוא נחש כמאי דפתי לחוה ע"כ עוד שם כבד אשה סומקא מרה אשה ירוקא טחול אשה אוכמא יותרת הכבד כללא דכלהו ותכלת חשוך ע"כ עוד שם לקמן מרה חרבא דילי' וכו' יותרת דילי' איהו נחש אשת זנונים בגין דשיורין דילה נטלא טחול דאיהו חשך ועלה אתמר ולחשך קרא לילה דשלטנותא בגלותא דאיהו לילה ובגלותא שעתא קיימא לי' דאיהו לילית אמא דערב רב ואיהו שחוק הכסיל ע"כ עוד שם דנפש רוחא ונשמה גלותא דלהון בכבד מרה וטחול עוד שם כבד אל אחר טחול נחש יותרת הכבד אשת זנונים בתר דעבדת נאופא וכו' שיורא קריבת לגבי טחול דאיהו בעלה כסיל דלא נטיל אלא תמלית דמא ע"כ עוד שם כ"פ דטחול איהו שאול עוד שם הדלא דכנתא לקביל דא חלב טמא עלי' אתמר אפי' נחש כרוך על עקבו לא יפסיק אבל עקרב פוסק ע"כ ועיי' עוד זוהר פנחס דף רכ"ד ע"ב ודף רל"א ורל"ב ורל"ד עיי"ש היטב ובלק"ת פ' יתרו בט"מ מזבח אדמה מבואר שלכן יש מן החזה ולמטה חלב אסור וחלב טמא טו"ר כנגד נוקבא דנוגה עיי"ש ועיי' בתיקונים הנוספים הנדפסים בסוף התיקונים סוף תיקון ג' עיי"ש ועיי' היטב בע"ח שער ק"כ ובזהר בראשית דף כ"ז ע"ב מבואר וז"ל וילו די אלקים וכו' לית לו אלא ע"ז דמתמן אלקים אחרים ואיהי בכבד וכו' והכבד כועס והא אוקמוה כל הכועס כאלו עובד ע"ז וכו' על אדם דא ש"ד כד"א באדם דמו ישפך ודא מרה חרבא דמלאך המות כד"א ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיפיות לאמור דא ג"ע דא טחול וכו' מאן דעבר על ע"ז ג"ע ש"ד גלית נשמתי' בכבד מרה וטחול ודייכין לי' בגיהנם ותלת ממנן עלייהו משחית אף וחמה וכו' והאי ערוה הוא לילית אמא דערב רב עכ"ל ועיין בתיקונים תיקון ל"ח וזהר פנחס דף רל"ו ע"ב ורל"ז ע"א הענין משחית אף וחמה ועיי' בע"ח שער קילור אבי"ע סוף פ"י ובמ"ח מס' הויות הקליפות שאגרת ממונה על ש"ד ורהב על ג"ע ולילית על ע"ז ואפשר שגם בעלה ס"מ ג"כ ממונה על ע"ז שהוא הכבד בעלה דלילית ועיי' עוד זוהר בראשית דף כ"ט ע"א וז"ל ולית בכלהו נטייא כעמלק דאיהו חויא בישא אל אחר גלוי לכל עריין דעלמא כולא איהו ובת זוגי' סם המות ע"ז וכלא סמאל ואית סמאל ואית סמאל ולאו כלהו שוין אבל האי סטרא דחויי איהו נטיא על כולא ע"כ והדברים ברורים עיון למבין ומשכיל ועיין תיקון שבעין שמרה דחוורא דריאה ומרה ירוקא דמרה ומרה אוכמא דטחול ומרה סומקא דכבד איכון גווכין שסיכין דמלאכי חבלה וכלהו כלילן בלילית עיי"ש עוד מבואר בכ"מ בתיקונים שטחול שבתאי כבד מאדים מרה חמה מרה חוורא סיהרא ועיין בזהרקי"ע בפי' זהר בראשית דף י"ד ובמ"ח מס' היכלות הקליפה שבבריאה יש מרכבה לקליפה דוגמת מרכבה הקדושה וכיסאת מלכות אחרות בקן דרומית מזרחית אדם ונחש בצפונית מערבית שור וחמור במזרחית צפונית נשר ועקרב במערבית דרומית ארי' וקוף ובילירה יש מרכבה טמאה לקליפה והוא כמין תיבה מרובעת שאשמדאי יוצא הימנה ובסופה צורת עקרב וס"מ שולט עלי' ומחז' אותה ובימינה אסימון רוכב על נעמה שרוכבת על אגרת בת מחלת ואגרת רוכבת על כמה חבילי טסירין ובשמאלה נחש רוכב על תנין עיור והתנין רוכב על לילית עכ"ל ואפשר לומר שלזה רומזין כבד ויותרת הכבד ומרה וטחול לזאת המרכבה טמאה שבילירה כי כבד על סוף התיבה ששם ס"מ שולט ומרה רומז על ימין התיבה ששם שולטת אגרת הממונה על ש"ד

וטחול

וטחול ויותרת מרמז לשמאל השייכה לנחש ולילית טחול נחש ויותרת לילית שהם שולטין בשמאל של המרכבה והלב טמא הוא העקרב שבסוף השייכה ולכן מכונה טחול ללילית כי שמאל מרכבה טמאה זו אשר שמה לילית ונחש הם בכללות כמו ניקבין לשמאל ומ"מ נקרא טחול בעלה דיותרת הכבד כי נחש רוכב על לילית וכן יש עוד נחש ועקרב במרכבה טמאה בבריאה והנה ס"מ ונחש שבמרכבה טמאה דיצירה הנה הם כבד וטחול ואגרת ולילית מרה יותרת הכבד ועמ"ש למעלה חמוקי יריכך כמו חלאים בענין קש"ש ונחש ומה שכ"ע בענין רהב ועיין בע"ח שער ק"נ שעון בחכמה דנוגה ומשחית בבינה דנוגה ואף בזעיר דנוגה וחמה במל' דנוגה ושם בזוהר בראשית מבואר שכבד וטחול ומרה הם ומסטרא דמשחית אף וחמה ולכאורה ל"ע שלפ"ז נראה שטחול הוא אף וס"ם רהב הממונה על ג"ע [וכן משמע בר"מ פ' פנחס דף רי"ח ע"ב ורי"ט ע"א שכבד הוא ס"מ שר של ישמעאל וטחול היא רהב שרו של ישמעאל עיי"ש ושכן שימין הקליפה הוא נוקבא ויונק משמאל ובזכר ההיפך ועיי' עוד בר"מ פ' פנחס דף רכ"ז ע"ב בסוד ד' מרות ודוק היטב שהוא כמ"ש ועיי' בס' חס"ל מעין ששי נהר י"ב ובס' טוב הארץ מבואר ג"כ שרה"ב הוא נוקבא דס"מ וכן מבואר עוד בחס"ל מעין שביעי נהר י"ג עיי"ש היטב ות"ל שכוונתי דרך האמת] ובזוהר בראשית דף ס"ג ע"ב איתא והוא רחום יכפר עון דא ס"מ דאיהו נחש ולא ישחית · דא משחית והרבה להשיב אפו דא אף ולא יעיר כל חמתו דא חמה הרי שמכנה לחכמה דנוגה שהוא עון ס"מ ונחש ומאמרים אחרים נראה שס"מ הוא מלתא אחריתא ונחש מלתא אחריתא אבל האמת ככ"ל בזוהר בראשית דף כ"ט דא"ת ס"מ וא"ת ס"מ ולאו כלהו שוין ואפשר עוד לומר שו"ק דלילית שהוא נוקבא דס"מ נקרא נחש וטחול ומל' דילה נקרא יותרת הכבד ולכן לפעמים אנו קורין טחול בעלה דלילית שהוא ו"ק שלה שהוא בעל לגבי מל' דילה ועיי' בכסא מלך תיקון כ"א מ"ש בזה עיי"ש והנה גם ברהב שהוא טחול ג"כ יש בו מדרשים חלוקים ולפעמים אנו קוראין לטחול לילית נוקבא דס"מ כי הוא האמת שטחול ו"ק דלילית וזהו הענין של משחית אף וחמה כי משחי"ת בינה ליסוד א' מב' ליפרון אגרת הממונה על ס"ד [ועיין במבוה"ש שער הקליפות פ"ו ושכינה ואגרת בבללן הם לאה דקליפה ולילית רחל דקליפה עיי"ש ולכן מבואר שמרה הוא פרלוף ויותרת זכב והבן [והנה בזהרקי"ע פ' משפטים בפי' נחשא דפרח באוירא מבואר שהוא לאסוכה אחתא · דא"ק שהוא לילית הוא כנגד לאה דקליפה והוא שכי' כנגד רחל והם פרלוף וזכב ועיי' זוהר ויקרא דף י"ט ע"א [ואפשר שלילית בעלה דא"ק הוא פרלוף והיא אמא דערב רב והוא הטחול ומרה ויותרת זכב דילי' יסי' לילית שכי' שבהיכל הא' דקליפה כד"ת [ולפי מה שכתב בהג"ה כן נראה בע"ח שער קליפות וקי"ג שטחול הוא לילית דקי"נ טחול אוכמא וזו הוא הלילית שרצתה להזדווג לאדם בבחי' לבוש כנגד משכא דחוי' עיי"ש] א"ף ו"ק זעיר דלילית ואפשר שה"ס רהב הממונה על ג"ע וחמה ה"ס יותרת הכבד לילית ממונה על ע"ז וכן יותרת הכבד או כבד שניהם ס"מ ולילית ממונים על ע"ז וכן יש עון ומשחית אף וחמה בדוכתא [ועיי' זוהר פ' בלק דף קל"ג ע"ב שס"מ ממונה על ש"ד לא תרצח ורהב על ג"ע לא תנאף עיי"ש] שהם ס"ב ו"ק ומל' וכן בנוקבא וכתבתי כל זה לעורר לב המעיין כי ל"ע בזה לידע [וכן בזוהר בראשית דף כ"ו ע"א מבואר שס"מ ממונה על ש"ד הרי כבד ויותרת הכבד שניהם על ש"ד] באיזה ענין מדבר הזהר ותיקונים כי במ"א מדברים בזו"ן דקליפה ופעמים בתרין לפרין ובתרין מרגלים ופעמים בענין המרכבה הטמאה ש"ם לקליפה בבריאה או ביצירה ודוק ול"ע וכן במ"א מפי' הויות דקליפה נראה מלשונו שרהב הוא נוקבא דקליפה י"ר שכל הרשעה כולה בעשן תכלה כי תעבור ממשלת זדון מן הארץ.

קץ הגאולה

בענין קץ הגאולה ארמוז בראשי פרקים הנה בביאור זהר פ' וירא ופ' שמות בענין הקץ הנה סוד הגאולה לחבר ו' בה' ואות ו' יוקים לה' מנפילתה והנה סוד ה' בנפילתה ה"ס אלף החמישי שאות ה' הוא בסוד החמשה ולכן אלף החמישי כל היום דוה והנה באלף החמישי בהתחלת מאה החמישית שהוא אחר ד' אלפים וארבע מאות מבריאת עולם אז הי"ה התחלת תיקון אות ה' במאות שה"ס אות ה' וגם באלפים שהוא אלף החמישי והתחלת המאה החמישית של אלף החמישי ואם היינו זוכים בהתחלת אלף הששי הי' התחלה להוקים ה' מנפילה אבל ע"י עונותינו שרבו הנה אנו בגלות עוד לתקן אות ו' כדי שיוקים ו' לה' ואלף הששי נגד ו' וכלות ת"ר שנה באלף הששי אז הי' בסוד האלף והמאות ואז סוד עיבורא דדשא בנ"ה התיכון סוד אות ו' ואז הי"ה פתיחת הרחם והתחלת חבלי מש"ח בסוד ע"ב שנין שהם ע' ליכין דגולה וב' משיחין דבתר אלף מאתן שנין שהם התחלת התיקון בסוד ו' יוקים לה' שהם מתחילין מתחלת מאה החמישית לאלף הששי שהם ת"ר ועד סוף ת"ר שבאלף הששי שאז מתעורר הו' להוקים לה' ואלין אלף ומאתן שנין שהם מתחילין מאות ה' ומסתיימין באות ו' והנה הם י"ב מאות נגד י"ב שבטין בסוד שני' ווין ו"ו פ' מאה ו' כנגד ו' זעירא דיעקב ויוסף ואחר כלות אותם האלף ומאתן שנין יהי' עוד שתין וש"ת שנין לאתערותא דיעקב שתין ופ"י ו' רבתי ולאתערותא דיוסף ש"ת נגד ו' זעירא ואז יתגלו בהרקיו לאלף הששי מלכא

מלכא משיחא בארעא דגליל ואח"כ יהיה עוד שית שנין להשלמת ע"ב שנין שהם ע"ב שנין בתר אלף ומאתן שהם כלין בתרע"ב לאלף הששי ומתרס"ו שיתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל עד כלות אלף השביעי הם שנים אלף שלש מאות שלשים וחמשה שהם ימי הטובה ימות המשיח וחיי עוה"ב אשרי המחכה ויגיע לשם ומה שנאמר אלפים ושלש מאות בדניאל ג"כ מכוון לחשבון זה שנזכר ויקרא וזהר שמות דוק ותשכח כי הנבואה נאמרה אליו בגלות בבל וכ"כ בז"ח דאם יזכון ישראל לא יהיה בגלותא רק כל היום דוה אלף החמישי המגן ואם לא יזכון עוד יהיו בגלותא כמנין כ"ל שלטי"י הגבורי"ם שגי' תרס"ה אחר אלף החמישי אשר תרס"ה ה"ס ה"ס"ת"ר הסתיר פני ביום ההוא ובתרס"ו יתגלה מלכא משיחא ויתגלה בהסתרה ומתרס"ה עד אחר אלף השביעי כמנין הסתר אסתיר אלף של"ו אשר בתרס"ה עדיין הסתר אסתיר הטוב הוא גנוז ומוסתר ובתרס"ו יתגלה מלך המשיח אור הגנוז אשר מאז והלאה עד אחר אלף השביעי אלף של"ה המוזכר בדניאל וזהו שכ' הרמב"ן שבכ"מ שכ' אחרית הימים מרומז על הקץ וכן אמרו חז"ל על יעקב שאמר ואגידה לכם מה יקרא אתכם באחרית הימים שביקש לגלות את הקץ כי הימים ג' תרס"ה מם סתימה כחשב בא"ק בכ"ר ובא"ט ב"ח מנין ת"ר כדאיתא במס' סוכה ובאחרית הימים הוא הקץ וזה הקץ המאוחר לכל הקיצים והנה ד' מאות שנה אחר החורבן שכלין בשנת רכ"ח לאלף החמישי מאז והלאה הוא הזמן הקץ אם היונו זוכים היו אחישנה וזמנו בכל יום היום אם בקולי תשמעו וכמ"ש אליהו עד פ"ה יובלות לא תחכו לו מכאן ואילך חכו לו עיין בסנהדרין פרק חלק ובמס' ע"ז ובתוס' שם ואם לא ישמעו בקולו להוסיף תשובה ומע"ט שיהיה אחישנה קודם זמנה אזי אם לא יסיפו עון וחטא נגזר עליהם גלות אלף החמישי כל היום דוה ויותר קלא באלף הששי שכלין באלף הששי קי"ב שנה שהוא הנזכר בדניאל ומעת הוסר התמיד ולתת שיקוץ שומם אלף מאתים והשעים שהתמיד הוסר מבית שני שש שנים קודם החורבן שהי' קע"ב שנה קודם אלף החמישי הרי קע"ח שנה עיי"ש ברש"י שהוסר התמיד שש שנים קודם החורבן הרי כלין אלף מאתין ותשעין בקי"ב שנה לאלף הששי רק בעוונותינו שרבו ניתוסף עד עת קץ האחרון שנת תרס"ו לאלף הששי אשר מאז והלאה עד סוף אלף השביעי אלף של"ה שנה המוזכר בדניאל אשרי המחכה ויגיע לימים אלף של"ה שאז אף אם ירבו ח"ו עונות ופשעים יהיה הקץ בעתה ולמעני אעשה וכן עברו כמה קיצים אשר אם לא היו גורמין העוונות הי' הקץ כגון בשנת ת"ר העבר אבל קץ האחרון למעני ולמעני אעשה ובא לציון גואל במהרה בימינו אמן סלה.

סוד הסוכה וד' מינין שבלולב:

סוד הסוכה וד' מינין שבלולב מרומזים בפסוק מה יקר חסדך וכו' כי מה יקר חסדך ה"ס החסדים המקיפים שמקבלת הנוקבא והבינ' ע"י הסוכה וזה מה יקר חסדך אלקים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון שה"ס צל הסוכה ובסוד וימינו תחבקני ובסוד וסוכה תהיה לצל יומם.

ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם ה"ס ערבי נחל ובסוד ערבה דומה לשפתים שהם הרוי' והשקאה.

כי עמך מקור חיים סוד הלולב ג"י חיים ובסוד לולב דומה לשדרה סוד ח"י חוליות שבשדרה שדרך שם מושך היסוד הטפה בסוד אל חי גם מקור חיים ג"י ערבה הדס לולב ג"י ב"פ אור בסוד באורך נראה אור.

באורך נראה אור סוד הדס המשולש וג"פ הד"ס ג"י אור ובסוד הדס דומה לעינים שעל ידם הוא ראיית האור.

משוך חסדך ליודעך ולדקתך לישרי לב ה"ס המשכת החסדים מלמעלה לדעת ז"א והלולב מושך החסדים מהדעת עד הזה ז"א שהם לבו דז"א ושם מתחיל ראש הנוקבא ובסוד אתרוג דומה ללב ור"ת של ולדקתך לישרי הוא ל"ו ועם ל"ב הוא לולב.

אל תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל תנידני הנה ר"ת של א"ל ת"בואני ר"גל ג"אוה הוא אתרו"ג ושם נפלו פועלי און דוחו ולא יכלו קום כי סוד הד' מינים המאכי קרבא כמ"ש חז"ל וע"י נפלו כל פועלי און שהם הקליפות ובסוד והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו שהד' קליפות עון משחית אף וחמה מתבטלין ונופלין ע"י ד' מינין שבלולב כי ג"י של הד"ס ערב"ה לול"ב אתר"ג עולה בגי' ומכין שוה כמו עו"ן משחי"ת א"ף ח"מה ובסוכות נוטלים הע' פרים חלקם הע' פרים ומתמעטין כמו פרי החג ושמות אהי' י"ה הוי' בניקוד אלקים א"ל אלקי"ם הוי"ה לבאו"ת שד"י ג"י ג"כ כמנין הד' מינין הנ"ל וכן שם אדני בהכאה אפ"ד דפ"כ כפ"י עם שם שדי ג"י ג"כ כמנין הנ"ל הרי כל השמות של הי"ס מרומזים בד' מינין וביטל כל הקליפות והגבורות הקדושה.

הנה עוד מרומזים הד' מינים שבלולב לד' בריתות הצריכים כריתות ערלה ושם כללות כל הגוף הדס דומה לעינים בסוד ברית העין ע"ד ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה ערבה דומה לשפתים ה"ס ברית הפה בסוד ברית הלשון מכוון כנגד ברית המעור ולריך כריתות הערלה אשר שם ועד ואני ערל שפתים אתרג דומה ללב בס"ד ברית הלב ובסוד ומלתם את ערלת לבבכם לולב דומה לחוט השדרה בסוד ברית המעור המושך הטפה דרך חוט השדרה ובסוד ימול את.

בשר

נשר ערלתו והנה הדס ואתרג שהם כנגד לב ועין הם בסוד ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם כי לבא ועיני תרי סרסורא דעבירה וערבה ולולב הם ברית הלשון וברית המעור המכוונים וכן פה בגי' מילה וה"ס דם פסח ודם מילה כי דם פסח בסוד ברית הלשון פסח פה סח כמבואר בפע"ח שער חג המצות ודם מילה בסוד ברית המעור והנה יש במה שכתבנו סודות גבוהות ורמות למבין ועיין היטב בפע"ח שער הסוכה וד' מינים שבלולב והראה נפלאות ועיין בזהר פנחס ברע"מ דף רנ"ו ע"א ובמדרש רבה איך שד' מינים הם בסוד ד' בריאות הנ"ל ותיקונים תיקונא תליסר.

הנה הדס שבוע והדס במילואו כזה ה"י דל"ת סמ"ך בגי' אברהם יצחק יעק"ב בסוד ההדס המשולש שהם תלת אבהן תלת גווני עיני או עיני ותרי כנפי עיני וכן בגי' עץ עבו"ת הנה הדס משולש גי' הדי"ם ע"ה בגי' יצחק וערבה כפולה ב"פ ערבה ע"ה בגי' ישראל דוד אתרג יהודה וכן לולב הנה אתרג לולב ע"ה בגי' אברהם אברם יעקב הרי כאן כל שמות האבות ואפי' מה שנקראו בתחלתן אברם אברהם יצחק יעקב ישראל דוד הנה הדס בגי' חיים ע"ה וכן לולב בגי' חיים שההדס והלולב שניהם מרומזים לחיים כמבואר בפע"ח שער הלולב הרי חיים ערבה"ח בגי' זרע הרי בני ועם חיים המרומז בלולב והדס הרי בני חיי ועם האתרג נשלם בני חיי ומזוני כי אתרוג בגי' ברכ"ה ושלו"ם והנה ברכה הוא מזוני כמ"ש רש"י בפ' לך לך בשם המדרש רבה ואברכך בממון עיי"ש וכן בפ' נשא בברכת כהנים פי' שם יברכך יתברכו נכסיך עיי"ש והנה אמרו חז"ל לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר ד' יברך את עמו ישראל בשלום והוא ע"ד שאמרו חז"ל מחלוקת אחת דוחה ק' פרנסות כי השלום גורם פרנסה כמ"ש חז"ל בפסוק השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך או שלום הוא ג"כ בסוד קו האמצע בסוד זרע ושלום הרי בד' מינים שבלולב מרומזים כל מיני חסדים טובים והשפעות חיים וזרע ברכה ושלום חכמה וחיים מיתין הרוצה להחכים ידרים וחכמה תחי' ועושר וממשלה במאכל וזרע ושלום ממוצע עיין בס' יצירה ולכן לעולם יהי זהיר במצותן כי הזהיר בהם לקיימן כמצותן גורם הרבה טובה לעצמו והם מרומזין בברכת כהנים יברכך בממון יאר ד' פניו בסוד החיים באור פני מלך חיים ישא ד' פניו אליך וישם לך שלום ה"ס זרע ושלום בסוד בנ"ד כפרי"ת עיי"ש בס"י שה"ס סז"ס וה"ס הד' מינים שה"ס ז"ס.

סוד כוונת המקוה והטבילה

הנה עיי' בפע"ח שער השבת פ"ד שסוד המקוה בגי' אהי' דההין אלי"ף ה"ה יו"ד ה"ה ומקוה לשון קבוץ כי שם מתקבלין כל שאר שמות דאהי' דמילוי יודין ואלפין שהוא אלי"ף ה"י יו"ד ה"י אלי"ף ה"א יו"ד ה"א עיי"ש [ואין לך שום דבר מצוה המוקף כל גופו של אדם כמו המקוה והסוכה שה"ב המקיפים וכל מקיף סודו מבינה בסוד קו ירוק המקיף כל העולם ואסור להיות דבר חוצץ בטבילה שה"ס המקיף המבריח החילוקים העומדים בין המקיף להגוף ומקוה הוא המקיף הקרוב להגוף כי הסוכה הוא מקיף על המלבושים ויותר המקוה שהוא קרוב לגוף בלי שום חציצה וכל מקיף ה"ס שם אהי' שה"ס שם המקוה] עוד כתב שם שצריך לכוון ג"כ בסוד ד' מילואי הוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ועיין עוד בשער מקראי קודש פ"ג שבטבילה לצורך כבוד יו"ט יכוון בשמות ע"ב קס"א שהם הוי' ואהי' מלאים ביודין שהוא בגי' רג"ל בסוד חייב אדם לטהר עצמו ברגל גם יכוון שם המקוה שהוא אהי' דההין עיי"ש והנה עיקר הטבילה הוא לטהר עצמו מכל חטא ולנקות עצמו בסוד התשובה ונקה לשבים וכמ"ש חז"ל מכל חטאתיכם לפני ד' תטהרו כשם שהמקוה מטהר טמאים כך הקב"ה מטהר את ישראל ולא יהי' ח"ו טובל ושרץ בידו ועיקר התשובה הוא בבינה בסוד ולבבו יבין ושב ורפא לו וה"ס שם אהי' מרמז על עזיבת החטא מעתה ויהי' נחשב מעתה כקטן שנולד ע"ד גר שנתגייר כקטן שנולד דמי וכן אמרו חז"ל אין ועתה אלא תשובה כי ועתה מורה שיעזוב חטאיו שעבר עד הנה ומעתה יהי' טוב וישר וה"ס שם אהי' שמורה על העתיד שמעתה אהי' טוב ומה שעבר עבר ובסוד אני היום ילדתיך שה"ס אהי' וה' הפני כשמע כי הוא כפילה ועיקר התשובה הוא עזיבת החטא בכל תנאיו ופרטיו וד' יקבלנו ולכן כוונת המקוה הוא שם אהי' דההין שבסוד הבינה ועי"ז נעשה הולדה כקטן שנולד דמי ולכן מבואר בס' ליקוטי יקרים ובס' כתר שם טוב בכוונת המקוה של הבעש"ט זי"ע שצריך לכון בכוונת המקוה שם אגל"א שהם הגבורות ר"ת של אתה גיבור לעולם אדני [עיין מ"ש בפע"ח שער העמידה בברכת אתה גבור וגם מ"ש שם מהחבירים] וישלב שם זה עם שם המקוה שהוא שם אהי' דההין כזה אגל"א אהיה"ג יאהדגי"ל היא"ה שהם המתקת הגבורות בשורשן ביסוד הבינה ואח"כ יכוון שמשם אגל"א נעשה שם אל"ד שחשבונו ס"ה ויכוון אל"ד משולב באהי' אאהלדי"ה שאחר שנמתקין הגבורות בשורשן נעשה סוד הלידה והמתקה עיי"ש [ושם אל"ד מורה על סוד הלידה כמ"ש בפע"ח שער תיקון חצות פ"ג] וה"ס הטבילה אשר האדם מתכסה במי המקוה שה"ס העיבור בבטן התבונה ושם מתברר הטוב מהרע והזוהמא נפרד כידוע מסוד העיבור וה"ס התשובה ואח"כ ה"ס הלידה בסוד כקטן שנולד דמי והנה ידוע ויחוד נצר חסד לאלפים בשער היחודים וכמבואר בפע"ח שער תפלת ר"ה בכוונת התשליך וז"ל נכון לילך ביום א' דר"ה קודם שקיעת החמה אל מעין ובאר של מים חיים ולומר שם י"ג מכילין

מכילין דרחמי שבמיכה שהם מי אל כמוך וגומר עד מימי קדם שה"ם י"ג ת"ד דא"א וכו' ולכוון איך הם נמשכין ונמנין כ"א לחשבון י"ג ת"ד כנגד י"ג מכילין דרחמי והאיך מקום כל אחד ואחד בדיקנא הם רמוזים והנה במי אל כמוך יש ב' תיקונים האי יכבוש עוונותינו ותכוון אותו כנגד תיקון כלל חסד די"ג מכילין ותיקון הב' הוא ותשליך במצולת ים כל חטאתם והוא כנגד תיקון לאלפים כאשר ביארנו בענין מצולת ים ונכלל חסד הוא הכובש העונות והכונה הוא להמשיך מכלל חסד שהוא המזל ה"ח שה"ם הוי' דיודין גי' חסד וממנו תאיר אור לאלפים שהוא תיקון ט' והוא שם אהי' דההין שעולה קס"א עם עשרה אותיות והוא בגי' אלפים ונקראים אלפים ע"ש שלשה שמות המתחילין באלפין שהם אהי' אלקים אדני ותכוון להמתיק אלקים אדני הנקרא מצולת ים כי שמות אלקים אדני הם שרשי הדינים הנקרא מצולת ים והנה אהי' דההין העולה קס"א עם עשרה אותיות ככ"ל ע"י השפע שמשפיע בו כלל חסד ככ"ל לאלפים שגי' קס"א הנה ממתיק אח"כ שמות אלקים אדני והם ג"כ גי' קס"א עם תשעה אותיות והכולל כמנין אלפים ואז ותשליך במצולת ים כל חטאתם שהוא תיקון ט' של מי אל כמוך ואז אותן המלאכים שעשה האדם שהם אותן המזיקין אשר ברא ע"י חטאו הם יורדין במצולת ים לנוקבא דתהום רבא ושמאל ונחש שהם ללמות [עיין בזהר פקודי דף רמ"ב ע"ב] אינם יונקים מלמעלה שכבר נמתק שורש יניקתם שהם הדינין והם אדני אלקים ואינם יונקים מהם ולכן תכוון באומרך ותשליך במצולת ים כל חטאתם שהם הקליפות שבעון ואינו משליך אותם אלא כובש אותם ולכן אמר חטאתם שהם הקליפות שבעון ולא אמר חטאתינו לנוכח שהכוונה להשליך הקליפות שבעון ובזה יכבוש עונותינו ותשליך הקליפות במצולת ים ולפי שאין חטא וקליפה שאין בתוכה ניצוץ קדושה ע"י החטא ולכן בהגיעך אל ונקי"ה מזל הי"ג שהוא אהי' דיודין שגי' קס"א כמנין אלפים ובמנין אלקים אדני ככ"ל הנה אז תכוון בו ונקה שהוא גי' קס"א ככ"ל ולשון ניקוי הכסף מן העופרת והוא המברר והמנקה הקדושה מתוך הקליפה וכן צריך שתכוון ג"כ באמרך ותשליך במצולת ים כל חטאתם שתשליך כל חטאת וכל מקטרג במצולת ים עליון לכן טוב לאמרו על שפת הים או באר מים חיים או מעין נובע עכ"ל ס' פע"ח וכמה יפה כוונה זו בעת טבילה במי מקוה וסוד ארבעים סאה ה"ס ד' יודין שבשם ע"ב שבמזל הח' שהוא כלל חסד והוא נמשך לסוד אהי' דההין שה"ס לאלפים וסוד מזל הי"ג שהוא מזל ונקה וממתיקין שרשי הדינין שהם שמות אלקים אדני וכן סוד של תתקי"ם לוגין של מי סאה שיעור מקוה ה"ס שם ע"ב של מזל כלל חסד כי שם ע"ב בהכאה כזה יו"ד פ' ה"י פ' וי"ו פ' ה"י גי' תתקי"ם [גם מילואי אהי' אלקים אדני במילוי קס"א ש' תרע"א בהכאת הפשוט גי' תתקי"ם גם שם ע"ב הנה ע"י גי' שלו עם אותיות הקודמין כגון יו"ד תחשוב מא' עד י' ואות ו' מיו"ד תחשוב מא' עד ו' וכן ד' מא' עד ד' וכן כולו גי' ארבעי"ם שה"ם ארבעים סאה] וה"ס שם ע"ב הנמשך לאלפים ובסוד יכבוש עונותינו ותשליך במצולת ים כל חטאתם הנעשה ע"י סוד התשובה ועזיבת החטא בסוד טהרת וטבילת המי מקוה והמים ה"ס הניקוי המנקה את הנ"ק מכל חלאה וזוהמא בסוד מזל ונקה והקליפות נשלכין במצולת ים והנה סוד המקוה שה"ם ארבעים סאה שהם ד' יודין דע"ב הנה היוד במילואו מרמז על סוד הקבין והלוגין שבכל סאה הנה י' בסוד ארבעים סאה בסוד ד' יודין שבשם ע"ב ואות ו' שבמילוי יוד ה"ס ששה קבין שבכל סאה ואות ד' שבמילוי יוד הוא סוד ד' לוגין שבכל קב וכן סוד יוד במילואו בהכאה כזה יפ"ו הוא ס' ואח"כ תחשוב ספ"ד הוא ר"מ בסוד ר"מ קבין שבמי סאה גם באופן זה כי הד' יודין שבע"ב כשתחשוב אותם במילואם ד"פ יוד הנה ד"פ י' הפשוט ה"ס הארבעים סאה ואח"כ תחשוב סוד הד' ווין שבמילואי היוד שה"ם הקבין שהם ששה בכל סאה כמנין ו' ותכה י"פ ו' הוא ס' וכן בכל הד' יודין הוא דפ"ס עולי' ר"מ כמנין ר"מ קבין שבמי סאה ואח"כ תחשוב הארבעה דלתין שבמילואי הד' יודין שהד' הא' ה"ס ר"מ כמ"ש למעלה כי יפ"ו הוא ס' וספ"ד הוא ר"מ הרי הד' הא' הוא ר"מ וארבעה דלתין שבארבעה יודין דע"ב הרי תתקי"ם לוגין כי אות הד' ה"ס הלוגין בסוד ד' לוגין שבקב כמלא שבסוד הד' יודין דע"ב ה"ס הסאין והקבין והלוגין שבמקוה וז"ש ג"כ סוד המקוה של הרגל שצריך לכוון בע"ב קס"א הוא ג"כ בסוד כלל חסד לאלפים ובסוד ונקה ועיין בפע"ח שער השבת פ"ג בסוד הטבילה שכי שם שסוד המים של המקוה ה"ס הט' יודין שבע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שגי' מים ולפי שכל ד' מילואין אלו שה"ם המים כולם נמשכין משם ע"ב הראשון והוא שורש כולם כי כולם בחכמה עשית גם כי עיקר המים בחסד שגי' ע"ב ולכן שיעור מקוה מ' סאה כנגד ד' יודין דע"ב עיי"ש והנה מבואר בפע"ח שער הברכות בכוונת ברוך אתה שביסוד דאבא יש שם כללות הד' מילואי הוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכן ביסוד אמא יש כללות מילואי דאהי' כי כולם נמשכין ביסוד דאמא כי היסוד הוא הכללות ואעפ"י שעיקר שם אהי' דההין ביסוד אמא הנה גם שמות אהי' דיודין ודאלפין נמשכין שם ויסודות דאו"א ה"ס נתיב ושביל עיי"ש באריכות דברים מופלאים וכן מבואר ג"כ בלק"ת פ' ויחי בפסוק בן פורת יוסף שביסוד אבא ד' מילואי הוי' וביסוד אמא ג' מילואי אהי' והנה או"א במזלא אתכללו.

והנה מבואר בפע"ח שער השבת פ"ח בכוונת ד' מלך גאות לבש ובלק"ת ליקוטי תהלים בקפיטל הנ"ל

הנ״ל שסוד הדיקנא הם נהרות המושכין השפע בסוד מים רבים מוחין דא״א כי השערות דדיקנא הם צינורות המושכין השפע מן המוחין כי משם נמשך דיקנא דא״א ומבואר עוד בארוכות במבואים שער ג׳ ח״ב פי״א שסוד הנהרות הללו המושכין המים מוחין דא״א הנה הם יוצאים דרך פיותיהם של השערות וניתכין בסוד מ״נ ביסוד הבינה שהיא הה״ג של יסודה בסוד מנלפיך כי או״א בההוא מזלא אתכלילן ועי״ז מזדווגין עיי״ש באריכות ושם בפע״ח שער השבת והנה מבואר בע״ח שער א״א סוף פ״ט ובדפוס שקלאוו הוא בפ״י שאבא יונק ממזל הח׳ שהוא נצר חסד ואימא יונקת ממזל הי״ג שהיא ונקה ועיין בפע״ח שער הקליפות ועי׳ מזדווגין יסוד דאו״א שהם השב״ל והנתיב בסוד ושבילך במים רבים כי מ״ם רבים ג״י שבי״ל ועיין בפע״ח שער העמידה פ״ט בכוונת ברכה ברך עלינו עיי״ש וכן סוד אהי׳ דיודין ואהי׳ דאלף כזה אל״ף ה״י יו״ד ה״י אל״ף ה״א יו״ד ה״א שהם נמשכין לסוד המקוה שהוא אהי׳ דההין הנה גם בהם יש ד׳ יודין בסוד מ׳ סאה שבמקוה והם חיבור ע״ב שביסוד אבא עם קס״א שביסוד אמא וגם כל כללות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן הם ביסוד אבא וכללות קס״א קמ״ג קנ״א ביסוד אמא והנה שם ע״ב הוא העיקר שבד׳ מילואי הוי׳ והוא הראשון ולכך להמשיך שארה ממנו אל מילואים אחרים אשר כולם יהיו נקראים בשם ע״ב ויתמלאו כולם ביודין ע״י החסד הגדול של כתר חסד הנמשך עד יסוד אבא והנה מע׳ יודין שבד׳ מילואי ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן כשכל א׳ נעשה בסוד ע״ב ונתמלאים ביודין הרי בד׳ פ׳ ע״ב י״ו יודין הרי מע׳ יודין שהי׳ בתחלה שג״י מים עתה נתוסף עוד עד ע״ז יודין שהם ג״י עץ וישלך אל תוך המ״ים וימתקו המים [ותרגום של ויוריהו די עץ ואלפיה די אעי״א ג״י ע״ב ועיין בפע״ח שער יוה״כ פ״ג שכ׳ שם שסוד המים שהם ע׳ יודין של ד׳ מילואי הוי׳ ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן הנה של ס״ג ומ״ה הם מים מלוחים ושל ב״ן הם מים מרים ואינם מים מתוקין אלא של שם ע״ב וכ״כ במבואים ס״ד ח״א פ״ה עיי״ש ובזה תבין מ״ש ותמ״י] והוא נעשה ע״י טבילת האדם בסוד האדם עץ השדה והוא טובל עצמו בתוך המים ועי״ז נמתק ע״י גדלו החסד של שם ע״ב נמתקין שם אלקי״ם אדנ״י שהם שרשי הגבורות הנמתקין ביסוד אמא בשם ק״ד שם אהי׳ דההין ע״י שם ע״ב הנמשך לשם קנ״א וכן ע״ז יודין ג״י ק״ם כמנין אלקים אדני עם ע׳ אותיותיהם ואותן השע״ז יודין ג״י ג״כ ס״ג מ״ה ב״ן שגם הם נמתקין השלא ופלא ונעשין בסוד שמות דע״ב ע״י הע״ז יודין ונמלא שנתוסף עכשיו מכין המשים ושם על ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן והוא בג״י טבילה כי הוא נעשה ע״י סוד הטבילה גם ג״י אגל״א אלהי׳ שהיא המתקת הגבורות ביסוד הבינה כמ״ש למעלה בשם הבעש״ט ז״ע וגם שם אהי׳ בהכפל אהי״ה הפ״ה יפ״י הפ״ה ג״י קנ״א כמנין מקוה ועם שם אגל״א בגימטריא ל״ה וקנ״א ג״י קפ״ו שהוא שם הוי׳ עד״ז יפ״י הפ״ה ופ״ו הפ״ה ג״י קפ״ו וכשתסיר ממנין קפ״ו כ״ו שהוא שם הוי׳ השורש נשאר מנין ק״ם שג״י עץ ע״ז יודין הנ״ל וק״ד מנין כ״ו הי״ם המתקת הגבורות כי ק״ד הי״ג מנלפיך שהוא בג״י פר נחלק לה׳ שהוא הי״ם כ״ו ג״י פ״ר וסים פרי״ה פרי ה׳ כמבואר בפע״ח שער השבת פכ״ד בכוונת ויהי נועם ובשער תפלת ר״ה בכוונת אלקינו ואלקי אבותינו והנה מבואר בלק״ת פ׳ כי תשא ובס׳ זוהרקייע בפ׳ לזוהר משפטים דף ל״ד בענין נחשא דפ״ה באורייתא שסוד הה״ג המתפשטין בחוץ בה׳ מקומות בחוטמא בפומא בדרועין בידין באצבעין הנה בשעת המיתוק בנאספין בסוד הריח לחוטם ונאספין אל מקום שמחשבה שהיא המוחין ושם הי״ם יסוד אמא בדעת ז״א שם שורש הה״ג ושם נמתקין שמה ומה שהיו בסוד פרה שהוא פר ה׳ בה׳ מקומות נאחדין כולם בגבורה א׳ בסוד החוטם והיא שנתקתן בסוד אפר שהוא א׳ פר ועיין בלק״ת פ׳ חקת בטעם תלות ואסף איש טהור את אפר הפרה חיים כ״ו שנכאן שהיא אסיפת הה״ג בשרשן ומה״ם כ״ו נעשה פעם א׳ כ״ו והוא ג״כ סוד פרה אדומה כי תיבה שהוא פ״ה נעשה כ״ו א׳ ג״י אדומ״ה והנה מקוה במילואו כזה מ״ם קו״ף וא״ו ה״א ג״י פרי״ה ומקוה הוא לשון קיבוץ כנ״ל שהיא קיבוץ הה״ג אל שורשן במוח הדעת ע״י החוטם בסוד ואסף איש טהור את אפר הפרה והיא התשובה הראוי׳ המהפכת זדונות לזכיות עוד כשתמלא מקוה במילוי כזה מ״ם קו״ף ו״ו ה״ה הוא בג״י ד״פ ע״ב שהיא המשכת שם ע״ב לס״ג מ״ה ב״ן ככ״ל שע״י האורתו יאירו כולם בסוד שם ע״ב ובסוד ויוריהו ד׳ עץ וישלך אל תוך המים ככ״ל שהוא תוספות כ״ו על רל״ב בסוד אדומה כמלא שמקוה הי״ם פרה אדומה המקנה לואת בנה ומטהר טמאים והוא בג״י טבילה שהיא ג״י שם אלד כליל במקורו משולב באה״י אאהלי״ה כמבואר בכוונת המקוה להבעש״ט שצריך לכוון שם אלד משולב באהי׳ בעת טבילתו והנה עיין בפע״ח שער השבת פ״ד איך צריך לכוון בטבילה לכבוד שבת בסוד נחל עיי״ש ק״דו ויש לומר שהיא ג״כ ר״ת כתר חסד לאלפים שהיא נחל העליון שנמשך למטה ועל ידו נכפין ונכנעין הקליפות לכבוד שבת ג״י כל״ר חסד לאלפיים ונקה והדינים נמתקין בנחל שהיא יסוד הבינה ועיין בפע״ח שער החנוכה בכוונת הדלקת נרות חנוכה בסוד הנחל וכל זווגי ויחודי השמות שם שמצבת לעשר מכל חטא ויקובל תשובתו ולתקן כ״ק שבקליפות שבסוד טיפות קרי ולכן עזרא תיקן טבילה לבעלי קריין לתקן שכל ולהעלות בקדושה והנה מי שאירע לו מקרה בלתו טהור כח״ל יש לכוון בעת טבילתו במקום שכוונת המבוארים בפע״ח שער העמידה פ״ט בכוונת

ברכת

ברכת תקע בשופר וז"ל כשיאמר וקבצנו יחד מארבע כנפו"ת הארץ יכוון לשם חב"ו [כי אותיות של יחד מארבע כנפות האותיות הקודמין לאותיות שבסוף התיבה הם חב"ו] שם חבו גי' ע"ז וה"ס ע"ז יודין שבד' ע"ב הנעשין מסוד ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כנ"ל והנקודות גי' כ"ו ה"ס מכין כ"ו הנוסף על ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שגי' רל"ב ועם כ"ו גי' רפ"ח גי' ד"פ ע"ב והבן וכשתסיר מכין שם חבו משם כאל יש"א גי' שם ע"ב והנה הניקוד של שם חבו הוא הניקוד של ר"ת כֹּלֵר חסד לאלפים ור"ת של כ"לר ח"סד ל"אלפים הוא כאֵל ֵ ד שם קדוש והנה אות השביעי שאחר ֵד החי מחבו הוא כי מנחל כזה חטיכלמ"נ ואות השביעי של אחר ב' מחבו הוא ח ומנחל כזה בגדהוז"ח ואות השביעי של אחר ו' מחבו ֵ הוא אות ל מנחל כזה וזחטיכ"ל הרי שם כאל אותיות השביעית ד מחבו והבן ובזה תבין אם עיני שכל לך סוד שם ע"ב היוצא מג' פסוקים ויסע ויבא ויט שבגי' הפסוקים כ"ו תיבות וסוד ע"ב שמות ובהם רי"ו אותיות שה"ס השפעות האורה ממילוי הוי' דע"ב לס"ג מ"ה ב"ן ונעשין ג"כ ג"פ ע"ב גי' ריו וכשתסיר מכין כ"ו כשאר ק"ס גי' ע"ז יודין וה"ס שם חב"ו [וח"בו כאֵל עם הנקודות גי' רי"ו והנה ע"ב כ"ו גי' ֵד ֵד כמכין אותיות הנשארים מד' מילואים זולת היודין] שעולה עם נקודו ע"ב והוא שם א' מע"ב שמות היוצא מפסוק ח"יל ב"לע וי"יקאהו וכו' עיי"ש עוד כי שם שיכוון בכל יום בברכת מקבץ נדחי עמו ישראל בשם כוזו עטעפים ובתיבת מקבץ יכוון שעולה מספרו ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ובתיבת נדחי' יכוון שגי' ע"ב עיי"ש והנה סוד שם כוז"ו עטעפיה הם מעלין הנ"ק מבין הקליפות וכן עטעפי"ה גי' וזוק"ף לכל הכפופים שזוקף גי' קל"ג כשם עטעפי"ה וכן כוזו במילואו כזה כ"ף וא"ו זי"ן וא"ו עולה בגי' עטעפיה והנה במקום בסוד ארבעים סאה שה"ס ד' יודין דע"ב יכוון בשם חבו ונקודתו שעולה שם ע"ב והנקודות לבד הם בגי' כ"ו [והם ניקוד מולא האותיות של הוי' יוד הא ואו וניקוד כלר חסד לאלפים וניקוד פותח את ֵ ד ידיך ועיין ֵ ד בפלח הרמון שער ֵ שם בן ד' ד ברבועתו חלם סגול קמץ] בסוד הארת שם ע"ב בס"ג מ"ה ב"ן שיהיו כולם נקרא בשם ע"ב ונתוסף עליהם מכין כ"ו והם מרומזים בסוד נקודות הנ"ל וה"ס מקבץ נדחי כי מקבץ גי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ונדחי גי' ע"ב שעי' שם ע"ב שמאיר בסוד מזל הח' של כלר חסד לאלפים מאירין ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שביסוד אבא כולם בסוד שמות ע"ב ומקבץ נדחי גי' ש"ד שה"ס הטפה של קרי הנעשה ממנו סוד השד שם שדי בלא יוד [וניקוד חבו ה"ס כלר חסד לאלפים וניקוד של מקבץ הוא ניקוד ֵד של ונקה] הנה צריך להעלותם ֵ בשם כוזו עטעפיה ֵ שגי' רל"ב כמכין מקבץ שה"ס ע"ב ס"ג

מ"ה ב"ן ע"י הארת שם ע"ב של המזל הח' וה"ס שם חבו והנקודות היוצא מפסוק חיל בלע ויקאהו וכן סוד ארבע כנפות הארץ שהם מזרח ומערב צפון ודרום ה"ס ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ע"ב במזרח ס"ג בצפון מ"ה בדרום ב"ן במערב וכנפ"ת הארץ גי' שם חב"ו במילואו ח"ית בי"ת וי"ו וז"ס הפסוק שבתהלים קפיטל ק"ז יאמרו גאולי ד' אשר גאלם מי"ד צ"ר ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים שה"ס טפת הקרי שנעשין ממנו שדין שה"ס י"ד צ"ר שגי' ש"ד והם כשנגאלין משם בסוד מקב"ץ נדח"י שגי' שלו ג"כ י"ד צ"ר (וסוד הכ"ו הנוספין על י"ד שה"ס סוד ע' ונעשה מאאאאה"ה שבע יודין וה"ס ה' ידות שבשם ב"ן ועם ג' ווי"ן גי' כאל וכללות וע"ז יודין ה"ס חבו בגי' וסוד יה"ו נקודות חבו וכשתמלא ד"פ יה"ו ביודין גי' כרוב פני כרוב יה"ו פ' יה"ו גי' אמת י"פ ה"ו הפ' י"ו ו"פ ה"י גי' פר יפ"י הפ"ה ופ"ו גי' קס"א ובזה תבין סוד בניהו בן יהודע בן איש חי בן יה"ו ב"ן יה"ו י"ד ע' וסוד הידות וסוד ע' גדולם דשמע וה"ס מ"כ דכוזא דשביק בה בעלה וכל בחי' חלקי המ"כ השייכים לשם ב"ן וד' מילואי יה"ו גי' קפ"ו וה"ס שם ב"ן בהכאה כזה י"פ ו"ד הפ"ה ופ"ו הפ"ה ושם ב"ן בהכאה כזה י"פ י' י"פ ו"ד ודפו"ד הפ"ה הפ"ה ופ"ו ופ"ו ופ"ו הפ"ה הפ"ה ותסיר ב"ן השורש גי' שור סוד פני שור וד' מילואי יה"ו ביודין גי' כרוב סוד פני כרוב ותבין כי ה' ה"ס שם ב"ן ובו מתראין כל הצורות וכולל כל הבחי' וסוד ב"ן אל יה"ו היכל זכות חת"ך ר"ת חסד ת"ח כתר שהם חלם סגול קמץ יה"ו גי' חת"ך וסוד היכל זכות ג' אל וסוד יה"ו וחתך ושאל ואלד ויה"ו סוד עמוק יה"ו אלד גי' כ"ז יה"ו שאל גי' יצ"ק שהוא מ' יה"ו גי' כ"ו חב"ו מנחל ג"כ משמ"ת הנ"ל יה"ו אלד גי' כ"ו כ"ו ואלד גי' שאל וכן יה"ו באותיות הקודמות מא' על י' וכן מא' עד ה' וכן ו' גי' שאל [סוד יה"ו דאלפין גי' לוג קב סאה גי' קס"א ר"ת חלם סגול קמץ יה"ו פ' יה"ו גי' אמת ויה"ו דיודין גי' תל"ח היכל זכות אל שדי אל הוי' אל אדני יסוה חלם סגול קמץ גי' זכות ויה"ו בלי ה' אחרונה גי' חת"ך וה"ס ע"ב שנסדרין ע"ב שמות כ"ו תיבות יפ"י הפ"ה ופ"ו קס"א שגי' דיודין כ"ז ועם דאלפין ל"ו וסוד ע"ב שנסדרין שבנסר דיכור] רק שהצירוף הוא לטובה כי נעשה בסוד הקיבוץ בסוד ומארצות קבצם שגי' ד' מילואי הוי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שה"ס כנפות הארץ ממזרח וממערב מצפון ומים וכן שם חב"ו עם ע"ב גי' כאל שה"ס ר"ת כלר חסד לאלפים וה"ס ג"כ מה שאנו מבקשין בברכת אהבה דיוצר אור מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע כנפות הארץ וכו' שה"ס קיבוץ הגליות של הניצוצות הקדושות של טיפת הקרי וברכ"ה ושלו"ם גי' כלר חסד לאלפים שעי' הארת מזל זה נכנס השטן והקליפות יורדין למטה יש וכן כנפות הארץ

הארץ הי"ס שם חב"ו שבמילואו גי' כנפות הארץ כנ"ל וזה נאמר והבא עלינו ברכה ושלום ונהרה מארבע כנפות הארץ וכשטובל יכוון כי טבילה גי' כ"ו וכן הנקודות של חבו גי' כ"ו והוא הנקוד של נצר חסד לאלפים והניקוד של פותח את ידיך שהוא אל : ד תקרי ידיך אלא יודיך : ד מילוי הוי' דיודין פא"י הוא כד"מ ק"ת של נצר חסד לאלפים כי אחר פא"י לבד ואחר לבד קנ"ג ואחר קנ"ג כד"מ והוא פותח את ידיך וה"ס הכ"ו שבע"ב שמות כולם יחד הוא פא"י : ד וכ"ו עם חבו הוא שם ע"ב ונקודו כבר מבואר למעלה ובאולתן הכל תלוי בתשובה וד' ברוב רחמיו וחסדיו יקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ במהרה אמן והנה המקוה הוא לשון קיבוץ כנ"ל כי ע"י נעשה סוד מקב"ץ נדח"י וכמ"ש האריז"ל שמקוה ה"ס אהי' דההין בגי' ומקוה לשון קיבוץ כי נקבצין שם כל שאר אהי' דיודין ודאלפין שהם קס"א קמ"ג וכמ"ש למעלה וקס"א קמ"ג גי' ש"ד כי מקב"ץ נדח"י שה"ס המקבץ סוד הנ"ק מיד הקליפות שה"ס י"ד ל"ר ומעלין בקדושה ונעשה משם סוד שדי [גם מקבץ נדחי גימטריא הוי' דע"ב בהכאה כזה יפ"ו ופ"ד הפ"י ופ"י יפ"ו הפ"י גי' ש"ד ומקב"ץ נדח"י עמ"ו ישראל גי' תתק"ס לוגין שבמקוה הכשר דע"ב ע"ד הנ"ל ור"ת מעין נדח"י עמ"ו ישרא"ל גי' קנ"ע שע"ן או כ"מ פ' הוי' קפ"ד תקמ"ד מקב"ץ נדחי עמ"ו ישרא"ל גי' כש"א עו"ן ופש"ע וחטא"ה שה"ס חדש טבת שבע אדר שובבי"ם ת"ת ועון ופשע וחטאה גי' סמאל לילית וסוד שד בא"ת בש קב שה"ס הקב של היסוד היונק ממנו החיצונים בסוד טיפת קרי ונעשה מקב אבק כמו שהארכתי מזה בונ"א ועיי' בביאור מאמר חז"ל להרח"ו ז"ל שאלה לגבור אי הנדפס בסוף ספר חסד לאברהם ובקדושה מתחבר הקב עם הי' בסוד שם שד"י וה"ס יב"ק יחו"ד ברכ"ה קדוש"ה שהוא בגי' אהי' הוי' אדני והם סודות גדולים אין כאן מקומו להאריך וסוד הי' של יב"ק ה"ס הי' של יוד במילואו שי' הפשוטה מורה על סוד הסאין כמ"ש למעלה ואות ו' של מילוי יוד ה"ס הקב של יבק והם ו' קבין בכל סאה שה"ס הוי' של מילוי יוד כמבואר למעלה והנה י"פ ק"ב גי' ברית כי ה"ס היחוד העליון ועי"ז נתקן סוד פגם ברית וסוד הד' של מילוי יוד שה"ס הלוגין שבכל קב הנה ד"פ לוג גי' יוס"ף שהם הויות שהיסוד כליל בסוד יוסף הצדיק וכן מבואר ג"כ בכוונת המקוה של הבעש"ט שצריך לכוון בהיותו במקוה שגג שמקוה ה"ס אהי' וד' רוחות המקוה ה"ס שם הוי' וקרקע המקוה ה"ס שם אדני אשר. שלשה שמות הללו גי' יב"ק בסוד יחוד ברכה קדושה למחשבתו וקולו ודיבורו עיי"ש וכן סוד מקוה גי' יב"ק ול"ט הכותרים כי יב"ק ה"ס הסאין והקבין של שיעור המקו' שהם י"ו של מילוי אות יו"ד ול"ט הכותרים הוא בגי' ל"ב בסוד הלוגין שבשיעור מקוה שה"ס אות ד' דמילוי יוד וגם ל"ט גי' כוזו ובמילואו גי' טפטפיה כנ"ל שהם שמות המעלין הנ"ק מתוך הקליפה ובסוד מקב"ץ גי' כוזו טפטפי"ה ועי"ב ק"ב מ"ה ב"ן בני' יודין שבהם ה"ס המים שבמקוה ומקב"ץ נדח"י גי' ש"ד שה"ס הק"ב בחילוף א"ת ב"ש ועם סוד הי' של הסאין נעשה יב"ק וי"ש בזה יחודים גדולים ורזין דרזין והמשכיל יבין וכן סא"ה ק"ב לו"ג גי' שם המקוה שהוא קנ"א ועוד כ"ו יתירים וכבר נתבאר למעלה סודן וה"ס הטבילה שבגי' כ"ו וטבילה עם מקוה גי' סא"ה ק"ב לו"ג ובגי' ג"כ או"ר בסוד אור זרוע לצדיק שה"ס העלאת טיפת הזרע שיצא שלא במקום מצוה אל שורשו בסוד אור הגנוז לצדיקים שלא ישתמשו בו הרשעים ועיי' בפע"ח שער יוה"כ פ"ב בסוד הפסוק אור זרוע לצדיק בסוד תיקון קרי וקר"י גי' ש"י שפוגם בש"י עולמות שעתיד להנחיל לכל צדיק וצדיק ומאן דנטיר ברית אקרי צדיק וסוד הש"י עולמות נחלקים ר"ז מימין כמנין או"ר וק"ג מסטרא דשמאלא כמבואר בלק"ת פ' וישלח והנה עיקר יניקת החיצונים הוא מן הדין בסוד ק"ג שבשמאל בגי' מנח"ם ולכן עגי"ל גי' ק"ג אבל בעת התיקון ובלי"ית הקליפות הוא מצד הימין שה"ס ר"ז כמנין אור וכן מבואר בלק"ת ליקוטי חבקוק בפסוק ד' שמעתי שמעך יראתי עיי"ש והבן ועי"ז שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א שהם שמות כוונת המקוה נתקן תיקון הברית בסוד זר"ע קוד"ש שגי' כמנין שמות הללו גם בגי' אור מ"ם רקי"ע עם י"א ועיין היטב זוהר תרומה דף קס"ו ע"ב ודף קס"ז ובע"ח שער מ"ג ומ"ד דרוש ה' והבן ובסוד אור זרוע לצדיק ועיין היטב בזוהר תרומה דף קס"ו ע"ב ודוק.

עוד נמצא כי בשם האריז"ל שבעת טבילה במקוה יאמר הפסוק ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים ויכוין להמתיק הדינים של שמות אלקים כי מלת ויקרא גי' שם אלקים דיודין וי"ג אותיות המילוי וה' אותיות הפשוט רק שתיבת ויקרא נחשב ע"ה ומלת אלקים הוא אלקים פשוט ומלת יבשה ע"ה הכוללי ג"כ כי בגי' כמנין ויקרא שה"ס שם אלקים דיודין עם י"ג אותיות המילוי וה' אותיות הפשוטים ומלת ארץ גי' שם אלקים דאלפין והם נמתקין ע"י אהי' דההין שגי' מקוה עכ"ד והנה שמות דאלקים במילואו ואותיותיו נרמזים בתיבת של ויקרא אלקים ליבשה ארץ כנ"ל בשם האריז"ל והנה י"ל עוד שבמלת ולמקוה המים קרא ימים ג"כ מיתוק שם אדני במילואיו ואותיותיו כי ולמקוה המים קרא ימים גי' תרפ"ג כמנין מילוי אדני שעול' בגי' תרע"א ועם י"ב אותיות שבמילוי אדני הרי תרפ"ג הרי נרמז בפסוק זה שמות אלקים ואדני שנמתקין בסוד נצר חסד לאלפים ע"י המשכת שם ע"ב שבמזל הח' אל אהי' דההין שגי' מקוה והוא מרומז בתיבת ולמקוה

והוא ממתיק שרשי הדינין שהם אלקים אדני שהם עולין במספר שוה עם אהי' דההין ויש לומר הפסוק מקוה ישראל ד' בירמי' ע"ז ויכוון בשם הוי' להמתיק שמות אלקים אדני גי' מקוה והנה סוד ט' קוין תבין ג"כ בסוד שיעור כ"ו בילים שבט' קוין כ"ו אותיות דע"ב גם גי' אחורי שדי ש' ש"ד שד"י התקי"ח כמנין ע"ש קב ק"ב גי' ו"פ טוב ועי' ה"ס הטוב והנה לפמ"ש עד כאן תבין סוד הפסוק ביחזקאל מ"ז והנה על שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו אל הערבה ובאו הימה המוצאים ונרפאו המים כי מבואר בזהר ויחי דף רכ"ג ע"ב וז"ל וערבי נחל אלין איכון גבורן דאחידן בי' ביצחק דאתיין מסטרא דההוא נחל עילאה ולא מסטרא דאבא עיי"ש ובזהר פ' נח דף ל"ב ע"ב איתא וז"ל וערבי נחל מסטרא דנחל נפקי גבורן בהאי יומא מתערי ומסיימו בהאי יומא כתיב וישב יצחק ויחפור את בארת המים בארת חסר כתיב עיי"ש והנה נחל ה"ס יסוד דאמא נחל עדנים וכמ"ש למעלה ושם ה"ס שורש הגבורות והנה נחל הזה נובע מסוד מזל העליון ומזל שרשו נצ"ר חס"ד לאלפים ר"ת נחל כי בארת חסר וה"ס אלפיי"ם מספרו ונקה מזל התחתון המנקה לשבים שה"ס בחי' אמא היונקת מזה המזל גי' שם קס"א שבבינה וכשתסיר ס"ג מקס"א נשאר מנין נחל ויסוד זה דאמא מתחבר עם מזל ונקה המוסף שם הס"ג שה"ס המ"כ שביסוד אמא כמ"ש למעלה בשם המבוה"ם וה"ס ערבי נחל כי סוד ערבה גי' זרע שה"ס הזרע של המ"כ כמ"ש בפע"ח שער הלולב פ"ג להר"ר יוסף מערבי עיי"ש פ"ו וערבה אין בה טעם וריח שה"ס הדינין וכן ב' בדי ערבה ה"ס כ"ה שהם לעולם דינין כמבואר שם להר"ר יוסף מערבי עיי"ש ושרשי הדינין הם בזה הנחל והנה סוד העץ כתבאר למעלה שה"ס ע"ז יודין שבד"פ ע"ב שנעשים ד"פ ע"ב מגודל הארת שם ע"ב של מזל נצר חסד ונעשי' ד' מילואי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שביסוד אבא ד"פ ע"ב ובהם ע"ז יודין גי' עץ וזה והנה על שפת הנחל שה"ס יסוד אמא עץ רב מאוד מזה ומזה שה"ס יסוד אבא המתחבר עם יסוד אמא ושם סוד עץ רב שנעשו הד' מילואים דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בסוד ד"פ ע"ב וכן סוד אהי' דההין מבואר בפע"ח שער הברכות שהם אהי' דההין שביסוד הבינה הוא רל"ב בציורו כמנין ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שביסוד החכמה כי ה' יש לה ג' ציורין **די דו וו** וד' ההין שבאהי' דההין כשתחלוק הד' לב' ווין כי הוא ציור ד' א"כ יוד גי' עם הב' ווין גי' ל"ב ועם קס"א גי' ר' א"כ תצייר הא' של אהי' בההין בציור יוד **א** ותחלוק ג"כ הד' לב' ווין ועם יוד גי' רל"ב ונשארו עדיין אותיות לף שבמלוי אלף ועם האלף הוא פלא וה"ס השביל דקיק הנקרא פלא דלא אתיידע לא לעילא ולא לתתא שהוא הוראת התחברות השביל דקיק ביסוד הבינה ורל"ב עם פלא גי' שביל הוראת התחברות יסוד החכמה ביסוד הבינה וכשתחבר גי' של פלא אל מנין שביל בגי' תנ"ה עם ב' כוללים שה"ס ג' מילואי אהי' שביסוד הבינה הרי נרמז רל"ב ביסוד הבינה וכן תנ"ה ביסוד החכמה להורות על עלם התחברותן והאחדות של זה בזה וזה בזה עיי"ש דברים מופלאים וז"ש עץ רב מאד מזה ומזה ועיי' בשער העמידה בכוונת ברך עלינו את השנה הזאת בסוד ושבענו במים רבים שהשביל גי' מ"ים רב"ים וה"ס חיבור יסוד אבא שה"ס השביל ביסוד אמא שהם סוד המים רבים ועיי"ש למעלה כי סוד המים רבים שביסוד אמא נמשך מסוד הנהרות שה"ס השערות דיקנא דז"א המושכין המים רבים מת"ש דא"א בסוד נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים מקולות מים רבים וזהו ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה ה"ס הדיקנא דא"א שנקראים ימי קדם כדאיתא בזהר נשא באד"ר דף קל"ד ע"ב וז"ל תאנא אלין תקונין אקרין ימי קדם אקרין יומין קדמאין דקדמאי' ואינון דאשתכחו בז"א אקרון ימי עולם ותאנא אלין ימי קדם כלהו מתתקנין בתוקינא דדיקנא דעתיקא דעתיקין טמירא דטמירין כלול בהון והאי דתליסר כליל להון וכל גנזי דעילאין ותתאין כלילין וגנזין בהאי מזלא דמתזנא מני' כולא עכ"ל ועיי' עוד שם בזהר באד"ר דף קל"ח ע"ב שתיקונא דא"א נקראים שנים קדמוניות עיי"ש וסוד מדה הי"ג הוא מימי קדם המכוון כנגד ונקה הכולל כל הי"ג תיקונים והוא מזל הי"ג המנקה לשבים והנה גלילה [גי' מזלא סוד ג' הויות י"ב אותיות די"ג ת"ד] גי' החכמה כי הדיקנא יצאה מחכמה מ"ס דא"א וכן גלילה הקדמונה גי' ד"פ ע"ב שה"ס הארת של שם מ"ב שמאיר בד' מילואים ומאירים כולם בסוד ד"פ ע"ב ע"י מזל העליון בסוד נצר חסד לאלפים וירדו על הערבה ה"ס יסוד אמא ששם סוד ערבי נחל שה"ס הזרע של המ"כ שה"ס הגבורות ובאו הימה אל הימה כי נמתקין שרשי הגבורות שהם אלקים אדני כנ"ל והוא בגי' המ"ה א"ל הימ"ה וכן אלקים אותיות א"ל הי"ם ואותיות הנשארות הם בגי' אדני והם ב' ימים שרשי הגבורות וזה המוצאים כי נמתקין הגבורות והדינין שלמטה המושגים שבמלכות ונרפאו המים בסוד ונמתקו המים כמבואר כ"ז למעלה ומ"ש וירפאו כי סוד הע"ז יודין הם מעגלים בסוד הרפואה בסוד ק"ם פרוטות של הפדיון ויש בזה אריכות דברים בסוד כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ד' רופאך הנאמר אחר השלכת העץ אל המים וימתקו המים ויש עוד להאריך בכמה מיני מעדנים

ודוק היטב כי קצרתי חן לחכם ויחכם עוד;

3 1761 07129173 6